

Giới thiệu Nghịch Huyết Thương Sinh Convert

***** Siêu phẩm tu tiên *****

Một cái theo Thần Giới rơi vào hạ giới hài đồng, từng bước một một lần nữa đi đến đỉnh phong cổ sự.

Hồ sâu vạn trượng, truyện rất tiềm năng.

Muốn chứng thực đọc vài chương đầu sẽ thấy truyện rất hay.

Một số bình luận của độc giả Trung:

1. Tình tiết phát triển chân thực để người không tưởng tượng được!
2. Ha-Ha, chết cười ta, nhân vật chính có chút khôi hài a! !
3. Nhất định phải lôi kéo bạn nhóm cùng đi nhìn, cổ sự quá đẹp đẽ, nhìn thật khẩn trương, càng xem càng không nỡ, bởi vì sợ nhìn hết lại không có cái nhìn.
4. Tình tiết mới lạ hấp dẫn, thật sự là quá tốt.

Qua bình luận có thể thấy đây là một bộ truyện đáng để mong chờ.

***** Tháng 4 lên chương.

***** Cầu vote 9-10 cuối mỗi chương truyện, vote 10 sao.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Thanh La Ấn :

La Thiên Cảnh chiếm cứ cực kỳ rộng lớn phạm vi, ngang dọc ngàn tỉ dặm, chia làm Đông Nam Tây Bắc tứ đại biên giới, lên thành trì vô số, tông môn san sát, tu luyện chi phong thịnh hành, chỉ là tu sĩ liền không biết bao nhiêu, tầm thường phạm nhân càng là nhiều vô số kể. Đại lục phạm vi cực lớn đến mức phạm nhân cuối cùng cả đời đành phải ở chếch một góc, cho đến chết già cũng vô pháp đi ra sở thuộc biên giới một phần vạn khoảng cách, cho dù là tu sĩ, muốn tìm kiếm đại lục sợ là cũng muốn phi hành mấy ngàn năm mới có thể vượt ngang toàn bộ đại lục.

Lại càng không cần phải nói, tại trên phiên đại lục này bên ngoài thì là vô tận Tuyệt Linh Tinh Hải, phía trên quanh năm có mê vụ bao phủ, khi thì có bàng bạc hắc ảnh ở chính giữa lưu động, có khủng bố gào thét truyền ra, tiếng tốt lấy hoảng sợ, hít một hơi lạnh khí. Nói tóm lại, cho dù là vị trí chỗ toàn bộ đại lục đỉnh phong cường giả, cũng không biết mảnh thế giới này hết thấy bí ẩn.

Mà một ngày này, một đạo Linh Ấn lại là kinh động toàn bộ La Thiên Cảnh đại lục.

Nam Vực

Phá Thiên Thành

Suru ——

Một đạo lưu quang phát ra kinh người gào thét từ vưon xa gần hướng về trong thành bỏ chạy, trực chỉ trong thành một tòa phong cách cổ xưa tháp cao.

Tháp cao bên trong, trong một gian mật thất, một tên người trung niên tóc đen khoanh chân nhắm mắt, ngồi ngay ngắn trên bồ đoàn, có yếu ớt thanh quang tại đáy mắt hiển hiện, hai đạo Khí Long hư không hiển hiện bị hút vào miệng mũi bên trong, thân ảnh có nhân nhật quang hoa hiển hiện, một cỗ xuất trần Tiên Ý vẫn mà sinh, càng thêm huyền diệu là, tại sau lưng một đạo nhân nhật hư ảnh như ẩn như hiện, phảng phất cùng thân thể chồng lên, nhưng lại tầng thứ rõ ràng, cũng theo cái này trung niên bầm niệm pháp quyết thổ nạp mà động.

Giống như có cảm ứng, mở hai mắt ra, đưa tay tùy ý một chiêu, cái kia lưu quang liền từ ngoài tháp bay vào, rơi tại trung niên nam tử trong tay, quang mang tán đi, hóa thành một cái toàn thân ánh sáng màu xanh lưu chuyển Mộc Giải.

Nam tử nhíu mày, tự nói nói: "Cái này Thanh La lão đạo vừa bề quan cũng là trăm vạn năm, tông môn cũng lâu dài phong bế, hôm nay truyền đến cái này Thanh La Lệnh cũng không biết cần làm chuyện gì."

Nắm bắt Mộc Gian, nam tử nhắm mắt, nâng tay phải lên đem hướng về mi tâm nhắm tới, chợt giật mình, mở hai mắt ra thất thanh nói: "Lại có việc này! Hắn lại muốn độ kiếp!" Trong mắt kính hãi cùng không thể tin nổi đậm cùng cực, ẩn có nhàn nhạt đáng chết.

Nam tử phát tay áo lập tức đứng dậy, chỉ là phóng ra một bộ, thân hình liền hóa thành tinh mang biến mất tại nguyên chỗ, lại xuất hiện lúc đã ở một tòa trong đại điện. Mà trong đại điện nguyên bản đang ngồi một tên thanh niên lập tức thu thế, kết thúc thổ nạp đứng dậy ôm quyền nói: "Đồ nhi gấp qua sư tôn! Không biết sư tôn lần này xuất quan cách làm."

"Lão phu có chuyện quan trọng phải đi ra ngoài một bận, cái này Phá Thiên Thành hết thầy sự vụ tạm giao cho người thay mặt quản lý, lần này đi ít thì mấy tháng nhiều thì một năm, người lại đừng cho vì sư thất vọng!"

"Vâng! Sư tôn!"

"Ừm——"

Trung niên nam tử gật gù đầu, quay người một bộ, hóa thành lưu quang vọt thẳng ra đại điện, độn nhập hư không, hướng về Bắc Vực bay vút đi, mà trong đại điện, ôm quyền cung kính đứng thanh niên cũng là bụng lòng một hồi, trở lại chỗ cũ một lần nữa khoanh chân ngồi xuống, tiếp tục bắt đầu tĩnh tọa.

Một màn này cũng không phải là tại Nam Vực, mà là tại đại lục các nơi lên một lượt diễn, Đông Vực Hình Giác Tông, Tây Vực Thánh Lưu Tông.

Phàm là đại biểu cho toàn bộ đại lục lớn nhất đỉnh phong thực lực đều là thu đến một đường tới từ Bắc Vực thứ nhất tông Phong Đạo Tông Thanh La lão tổ Thanh La Ân. Hàng đạo lưu quang theo những thứ này trong phạm vi thế lực trong hư không xuất hiện, hướng về cùng một cái phương hướng bay vút đi.

... ..

Nơi này là La Thiên Vực chi Bắc, nghe đồn Bắc Vực thứ nhất tông môn Phong Đạo Tông chỗ

Không sai một mắt nhìn lại cũng chỉ có bát ngát sơn lâm, nào có cái gì tông phái dấu hiệu. Bên trong cảnh lá rậm rạp, gỗ lớn che trời, rủ xuống nồng đậm bóng mờ, có dòng sông ghé qua bên trong, tư nhuận đất đai, nổi thẳng u chỗ, một phái sinh cơ dạt dào chi cảnh tượng.

Càng kỳ lạ là, tại mảnh này rộng lớn thổ địa bên trên lại không cảm giác được một tia sinh khí, theo lẽ thường mà nói, như thế trong rừng rậm tất nhiên là điều thú cạnh tranh gay gắt, côn trùng kêu vang không ngừng, thú hồng liên tục, mà ở trong đó lại yên tĩnh lạ thường, cơ hồ không có bất kỳ cái gì tiếng vang, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, nếu là bản thân ở đây tất nhiên có thể cảm nhận được một cổ yên tĩnh áp lực bí hiểm không khí.

Đột ngột,

Tại trong rừng rậm, một đạo hồng quang mọc lên xuyên qua bầu trời, giống như một vệt cầu vòng phá không, thẳng vào mây trời, lập tức lấy đạo này hồng quang làm trung tâm, phương viên mấy vạn trượng bên trong, một vòng chói mắt lồng ánh sáng bảy màu cấp tốc hiển hiện, do hư mà thật dần dần hiển hiện, mà nguyên bản gỗ lớn, dây leo, dòng sông tại cái này bảy màu ánh sáng làm nổi bật phía dưới đúng là bắt đầu vận vẹo, phi tốc tan rã.

Rất nhanh, làm lồng ánh sáng bảy màu sáng đến cực hạn, nguyên bản rừng rậm không thấy tăm hơi, phơi bày ra chỉ có cái kia bao trùm mấy vạn trượng lớn nhỏ to lớn màn sáng.

"Ba --"

Một chút về sau, một tiếng vang nhỏ, màn sáng trung tâm cái kia đạo hồng quang phảng phất hao hết năng lượng, không hề có điểm báo trước trực tiếp tán loạn, tại biến mất chỗ, xuất hiện một vết nứt, như là lộ ra một cái trứng gà, màn sáng từ đó hướng về hai bên chậm rãi triển khai.

Cùng lúc đó, phương xa chân trời, hàng đạo lưu quang hiển hiện, đều là lấy một loại tốc độ kinh người hướng về chỗ này bay lượn mà đến, chỗ đi qua thậm chí đánh xuyên tầng mây, tại sau lưng lôi kéo ra từng cái từng cái thật dài vết cắt. Như là xé rách trường không, trước mặt khắc còn ở chân trời, sau một khắc lại đã đi tới gần, đứng ở cái kia màn sáng ở mép, nhanh nhanh chóng làm cho người tắc lưỡi. Lưu quang bao phủ phía dưới, loáng thoáng hiện ra từng đạo hình người hình bóng.

"Ha ha ha ha, xanh La đạo hữu, Từ chỗ đến, còn không mau triệt để triển khai hộ tông đại trận!"

Tho kệch cười dài bên trong, lại có một đạo lưu quang từ nơi xa gào thét mà đến, ngừng giữa không trung, đến trước đó đếm đạo lưu quang ở giữa.

Vừa dứt lời, tự đánh giá khai quang màn bên trong, một đạo thân thể mặc trường bào màu trắng thân ảnh đột ngột từ mặt đất mọc lên, xa xa nhìn thấy thân ảnh này râu tóc bạc trắng, tóc dài dùng búi tóc kéo lên đỉnh đầu, quanh thân quang hoa lưu chuyển, giống như đèn nền không bỏ khi thế.

Hắn ngừng trên không trung, Bạch Bào không gió mà bay, mặc dù thấy không rõ khuôn mặt nhưng cũng có thể tưởng tượng một phái tiên phong đạo cốt chi tư.

Lão giả này đầu tiên là quét qua mọi người chung quanh, khóe miệng lộ ra mỉm cười, tay áo hất lên chậm rãi nâng tay phải lên, đưa ngón trỏ ra hướng về còn chưa mở ra hoàn toàn màn sáng nhất chỉ.

"Ba --"

Màn sáng ứng thanh vãn vẹo, trực tiếp tán loạn, huyền ảo thanh âm thoảng chốc mà lên, lão giả này quay người, thân hình tiêu tán, phảng phất chưa từng tới.

"Ha-Ha, cái này Thanh La lão đạo vẫn là này tâm tính khí, bế quan nhiều năm như vậy một điểm không thay đổi nha! Chắc hẳn lần này nên được viên mãn đi!"

"Không tệ, ta nhận thấy rõ ràng La đạo hữu Đạo Linh hóa thân lại như bản tôn đồng dạng khí tức, so sánh lần này độ kiếp vẫn còn có chút nắm chắc!" Một người khác vuốt râu cảm khái nói.

Giờ phút này, màn sáng đã tiêu tán, như là triển khai một bức tranh vẽ, lại như mở ra một thế giới khác, chỉ gặp một tòa chiếm cứ mấy vạn trượng phương viên núi lớn đột ngột từ mặt đất mọc lên, xuyên thẳng trời xanh, không biết cao bao nhiêu, một tòa lầu các như điều luyện sắc sảo quần núi mà lên, bên trên lưu quang bốn phía, hình rồng bao quanh tòa nhà, có tiên vụ lượn lờ bao phủ ở giữa, làm nổi bật lên một cổ Tiên Sơn Long Điện vãn vỹ, âm ầm ầm bạc tiếng nước truyền đến, lại có một núi to lớn thác nước theo đỉnh núi rủ xuống khe sâu, giống như Cự Long vào nước, buồng xuống chín tầng trời, kích thích ngập trời hơi nước.

Ngon núi chung quanh, những cái kia trong cung điện, thỉnh thoảng có mấy đạo lưu quang hiển hiện, hình như có người khổng lồ kiểm quang theo một chỗ cung điện lướt về phía một chỗ khác cung điện, cũng có người đáp lấy Linh thú nhảy lên bên trong, thỉnh thoảng có vài tiếng thú hống truyền ra.

Nơi này, chính là toàn bộ Phong Đạo Tông sơn môn chỗ, càng là căn cơ sở tại, nghe đồn toà này núi lớn cũng không phải là thiên nhiên mà thành, mà chính là người làm luyện chế, là vì một kiện được trời ưu ái Pháp bảo, bên trong có hồn, hồn cụ mới sinh, chiếm hết Bắc Vực địa mạch căn cơ khí vận, trả lại toàn bộ Phong Đạo Tông, tại phía trên tu hành, . một ngày liền chống đỡ mấy ngày chỉ công.

Thậm chí, tại tông môn nguy nan thời điểm, có thể rút ra Bắc Vực địa mạch, hợp thành một đạo cự hình trận pháp, làm một hơi thờ diễn trận, lực phòng hộ có thể xưng khủng bố, khiến còn lại các đại thế lực trông mà thềm không thôi.

Tuy là như thế lại không người dám có ý đồ với nó. Chỉ vì Phong Đạo Tông có một người, tên là Thanh La.

Phong Đạo Tông thái thượng trưởng lão Thanh La lão tổ, liền là trước kia nhất chỉ phá vỡ hộ sơn đại trận lão đạo, nghe đồn càng là toàn bộ La Thiên Vực đệ nhất cường giả, nổi danh trăm vạn năm trước liền đã truyền khắp toàn bộ La Thiên.

Chỉ là từ lần trước bế quan, đến bây giờ đã hơn trăm vạn năm, trăm vạn năm thời gian đủ để cái biến rất nhiều chuyện, đại lục biến thiên, thế lực hưng thịnh suy yếu, bây giờ biết được người trừ những cái này thế hệ trước tu sĩ bên ngoài đã không nhiều, thậm chí một số thế hệ trước cường giả đều đang suy đoán, cho là hẳn tại bế quan bên trong tọa hóa.

Bây giờ truyền ra Thanh La Ân, lại là trăm vạn năm bế quan cuối cùng được viên mãn, thành tựu Đạo Linh Tam Thiên chi Cảnh, mời toàn bộ đại lục đỉnh phong cường giả đến đây xem lễ, đi độ Đạo Linh ba kiếp!

Giờ phút này hộ tông đại trận không tại, tại Tiên Sơn cung điện ở giữa, lập tức một đạo ánh sáng tám lạng chiếu sáng mà ra, hướng về ngoài núi bay lượn, rất nhanh liền tới đến trước mọi người. Đột quang mang tiêu tán, bên trong lộ ra một tên thanh niên anh tuấn, thanh niên này thần sắc cung kính ôm quyền nói: "Chư vị tiên bối, sư tổ phái văn bối đến chỉ dẫn, mời chư vị tiên bối theo văn bối tới."

"Ân, đi thôi!"

Bên trong một người hất lên tay áo, thanh niên lập tức ôm quyền đồng ý, lập tức quay người hướng về trong núi lao đi. Mọi người theo thanh niên này, cũng không nhanh không chậm Ngự Không mà đi, tuy là như thế, tốc độ lại không chậm, như đi bộ nhàn nhã rất là nhẹ nhõm theo đuôi về sau, thậm chí còn tại truyền âm đàm tiếu. Có lẽ là những thứ này vị trí chỗ đỉnh phong người, tâm thường khó được tập hợp một chỗ, một khi gặp mặt, không khỏi muốn hàn huyên vài câu.

Thanh niên ở phía trước dẫn đường, gặp bọn họ như thế, chỉ có trong lòng cảm thán không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Ngịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Kiếp đến :

Theo trước mọi người được, một đường xuôi theo ngọn núi thẳng lên, dần dần sương mù biến nồng nặc lên, chỉ là cái này sương mù còn chưa tiếp xúc liền hướng về hai bên bay cuộn ra, tựa như cực kỳ linh động, chủ động vì mọi người để mở con đường.

Tiếng gió rít gào, gió mây xoay tròn, hai bên cánh vật cấp tốc rút lui, rất nhanh liền nhìn thấy đỉnh núi, nhất thời giương lộ ra một bộ giống như Tiên Cảnh hình ảnh.

Chọc trời cụt trên núi, chỉ gặp một tòa rộng rãi cung điện khổng lồ sừng sững đứng vững, bị vô tận vân vụ bao phủ, tựa như một tòa xây trên đám mây Tiên Cung, bên trên nói nói ánh sáng tràn đầy, phát ra thất thải chi sắc, đồng thời cũng có một cỗ phong cách cổ xưa hòng đại khí thể đập vào mặt, bao quát lấy trải qua năm tháng tang thương cảm giác. Ngược nhìn lên, giống như lòng dạ cũng sẽ trở nên khoáng đạt không ít.

"Ha ha ha ha! Các vị đạo hữu! Thanh mỗ xin đợi đã lâu!"

Cười dài một tiếng, lập tức một đạo mang theo tang thương chi ý to chỉ tiếng vang lên, tràn ngập toàn bộ trong núi, không khí đều phảng phất theo một tiếng này lời nói chấn động lên, vân vụ cũng muốn cuốn ngược.

"Đạo hữu danh xưng làm cho bọn ta xấu hổ nha! Nhớ ngày đó Thanh huynh thành đạo ngày, Từ mỗ bắt quả là một giới tiểu bối người, bây giờ Thanh huynh độ kiếp, tiểu đệ há có thể không tới?"

Trong mấy người, trước đó từng mở miệng tên kia khuôn mặt hơi có thô phóng họ Từ trung niên cười đáp lại, lập tức quay người nhìn về phía bên cạnh thân mọi người ôm quyền nói: "Chư vị đồng đạo, đã tới đây thì chớ có để Thanh huynh đợi lâu, chúng ta vẫn là nhanh lên đi đi!"

"Tốt!"

Có một người đáp lại, còn lại mấy người cũng gật đầu biểu thị tán đồng, gặp này họ Từ trung niên xoay người hất lên tay áo quần lấy dẫn đường tên kia Phong Đạo Tông đệ tử, nhắc chân liền phóng ra một bộ, thân hình hơi biến hóa, hóa thành một đạo lưu quang lập tức trốn xa, sau một khắc đã tiến vào đại điện bên trong, còn lại những người kia cũng mỗi người triển khai thân pháp theo sát mà tới

Núi lớn chỉ đỉnh là một mảnh phạm vi cực lớn đất bằng, có cung điện từ phía vòn quanh xây ở bên trên, đem trọn cái đỉnh núi hoàn toàn bao trùm, trung tâm vị trí lại là một phương cự đại bình đài quảng trường, chiếm diện tích ước chừng vạn trượng, dạng này một tọa quảng trường khổng lồ, nếu là từ không trung nhìn xuống lập tức sẽ cho người một loại mãnh liệt đánh vào thị giác.

Trên quảng trường mặt đất đều do cự tảng đá xanh tẩm gạch trải mà thành, mỗi khối đá xanh dài rộng đều có ba trượng, lộ ra vuông vức cân đối vô cùng, giống như từ lưỡi dao sắc bén gọt chế mà thành. Không chỉ có như thế, như hạng mục chi tiết xem xét liền có thể phát giác, cái này mỗi một khối gạch xanh phía trên ần có trận trận quang hoa lưu động, như ần như hiện, đúng là khắc theo nét vẽ không ít trận pháp ở bên trong!

Trước bất luận lực phòng hộ như thế nào, vền vẹn lớn như thế thủ bút đã nổi bật ra cái này Phong Đạo Tông nội tình chi thâm hậu, thực lực sự khủng bố!

Giờ phút này, tại cái này bình đài trong sân rộng, một tên tóc hoa râm lão giả ngồi xếp bằng, Bạch Bào che đầy thân thể, sừng sững bất động, giống như quy tịch, duy râu tóc tay áo theo gió mà động, tản mát ra một cỗ xuất trần chi ý.

Mà quảng trường này bốn phía đều là thiết lập có mấy cái bàn trà, phía trên bày đặt các loại linh thực mứt quả, kỳ trân món ngon. Mà bên trong có một bộ phận bàn trà đã có người nhập tọa, nhìn lấy đứng xác nhận Phong Đạo Tông tông môn nguyên lão hạng người, những người này bên người đều có mỗi người dòng chính văn bối đệ tử đứng hầu.

Bàn trà về sau, chính là Phong Đạo Tông tâm thường con cháu, nhân số chi nhiều người tắc lưỡi, cơ hồ chật ních toàn bộ ngoài sân rộng vậy, làm thành một vòng, liếc nhìn lại không xuống vạn nhân. Những thứ này đệ tử tâm thường không có chỗ ngồi, đành phải tại tại chỗ khoanh chân mà ngồi.

Kỳ lạ là, cứ việc nhân số rất nhiều, đệ tử ở giữa lại không có bất kỳ cái gì nói chuyện với nhau, yên tĩnh lạ thường, cơ hồ tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, chỉ có từng đôi con người lộ ra cuồng nhiệt, tụ tập tại phía trước, cái kia thân thể mặc lão giả áo bào trắng trên thân.

Phàm là có thể thấy cảnh này người, đều có thể cảm nhận được cái này cỗ áp lực bên trong lộ ra cực hạn nhiệt độ ánh mắt.

Đây hết thảy chỉ vì hấn là Phong Đạo Tông lão tổ!

Chỉ vì hấn là La Thiên đệ nhất nhân!

Chỉ vì hấn là trong lòng bọn họ thần thoại!

Giờ này khắc này, các đệ tử không không vì mình thân là Phong Đạo Tông môn nhân mà cảm thấy kiêu ngạo, bọn họ kiêu ngạo, chỉ vì Phong Đạo Tông có một người liên đủ để khiến bọn họ khinh thường còn lại tông phái tất cả người trong cùng thế hệ.

Hình Ngọc Tông tông chủ Lục Ha nhìn lấy một màn này, khê vuốt râu dài, cảm thán chi sắc lộ rõ trên mặt, đây mới thực sự là tông môn lực ngưng tụ a! Nếu như ta Hình Ngọc Tông cũng như vậy.

..

Lập tức lác đác, theo mọi người ngồi xuống.

Giờ phút này, tất cả trống đi bàn trà đều bị vừa mới đến mấy người chiếm cứ, liền lập tức có Phong Đạo Tông đệ tử tiến lên xin đợi phục vụ.

Làm người cuối cùng ngồi xuống, Thanh La lão tổ mở hai mắt ra, chậm rãi mở miệng nói: "Lão phu Thanh La, tự bế quan ngày lên, đến nay đã có trăm vạn năm, không sai nay đem độ kiếp, rút đi nhục khiếu thành tựu Chân Thần, ý muốn bước ra một bước kia, phá vỡ mà vào Đạo Thiên Thần Hồn Chi Liệt! Hôm nay lão phu liền giảng đạo một phen, các vị đạo hữu có thể cùng Thanh mỗ ấn chứng với nhau, chung muốn Đại Đạo!"

Vừa dứt lời, trên bàn trà mấy người tất cả đều đứng dậy, hướng về Thanh La ôm quyền nói.

"Tạ đạo hữu!"

"Tạ lão tổ!"

"Không cần cảm ơn ta, lần này giảng đạo chỉ vì xác minh, không phải là truyền thụ, chư vị có thể hiểu được bao nhiêu toàn bằng tự thân! Lại nếu có quan điểm chỗ khác biệt, có thể nói rõ. Lần này giảng đạo tiếp tục bảy ngày, sau bảy ngày liền vì mỗ lúc độ kiếp!"

Thanh La hát lên tay áo, cười nhạt một tiếng nói: "Chư vị xem trọng! Cái này —— chính là ta nói!"

Chỉ gặp hần đưa tay nhất chỉ Thiên, lập tức trước người không trung bỗng dựng về ra một vòng tròn, sau một khắc nhất thời phong vân biến đổi, toàn bộ đại điện trên không tầng mây lập tức vận vẹo, theo Thanh La nhất chỉ mà động, hóa thành khác một vòng tròn, chỉ là cực kỳ to lớn, một lát liền chiếm cứ toàn bộ trên đỉnh núi khoáng không.

Vô tận vân vụ hội tụ, hướng về trung tâm ngưng luyện, bên trong thậm chí có điện quang lấp lóe, oanh minh không ngừng, cùng lúc đó, một cỗ bàng đại uy áp từ trên trời giáng xuống, mặt đất đá xanh từng cái bắt đầu phát sáng, giống như xúc động phía trên pháp trận phòng ngự, không tự chủ được bắt đầu chống cự.

Mà trên quảng trường, bao quát đệ tử tầm thường ở bên trong, lại không người cảm nhận được cỗ uy áp này, phảng phất cái này uy áp chỉ là buông xuống tại lấy Thanh La lão tổ làm trung tâm một bộ phận khu vực.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lên trời, có người trong mắt thần quang chợt hiện, liên tục bấm niệm pháp quyết, giống như tại thời điểm. Có mặt người sắc rung động, không thể tự kiềm chế, cũng có người nhíu mày, lâm vào trầm tư. Duy chỉ có cao nhất trên bàn trà rải rác đếm người thần sắc bất động mấy may, chỉ ở bình tĩnh xem chừng.

Lại nhìn đệ tử tầm thường, từng cái trong mắt cuồng nhiệt càng sâu, đối với bức này Đại Đạo lý giải nhưng cũng không có rất rõ rệt đề bạt.

Đám mây ngưng tụ quá trình tiếp tục không đến mười hơi, liền ngưng tụ đến cực hạn, uy áp càng sâu, phảng phất bầu trời đều hạ xuống mấy trượng, chỉ gặp Thanh La Chỉ Quyết hơi biến hóa, vốn chỉ là duỗi ra một cái ngón trỏ, bây giờ lại mở ra chính bàn tay, lòng bàn tay hướng lên trời, hần thần sắc bình tĩnh, giống như tùy ý bóp.

"Oanh —— "

Một tiếng to lớn vang lên ầm ầm, trên bầu trời đám mây phảng phất bị một cái bàn tay vô hình thoán gấp, hung hăng một nắm, nhất thời bị đè ép đến vỡ ra, vỡ vụn trong đám mây xuất hiện vô số lưu quang, phát ra thất thải chi sắc, hướng về toàn bộ không gian bốn phương tám hướng bay ra ra, lóa mắt vô cùng, nhìn từ xa như cùng ở tại đỉnh núi nổ tung một đóa to lớn pháo hoa.

Chỉ là đám khói này hoa quá mức khủng bố, tùy ý tràn ra một đạo nếu là rơi vào trong thành trì đều sẽ ừ thành đáng sợ tai họa, nếu muốn đón đỡ, cho dù là Đạo Linh Đệ Nhất Cảnh cường giả có lẽ cũng là cực kỳ miễn cưỡng, nhưng mắt thấy số lượng này khủng bố lưu quang, sợ là Đạo Linh Đệ Nhị Cảnh tu sĩ cũng sẽ tê cả da đầu, tất vội vàng thôi lui tránh trốn đi thật xa!

Theo lưu quang thoát ra, đám mây rất nhanh liền tiêu tán đi, uy áp cũng càng ngày càng yếu, cho đến biến mất, mà trước đó cái kia chói lọi bên trong mang theo trí mạng pháo hoa cũng tại đi xa đồng thời không ngừng tan biến, . lưu lại là trong mắt mọi người rung động.

Nhìn lấy cái này rộng rãi một màn, vô số đệ tử phấn chấn, cơ hồ muốn hô to lão tổ chi uy, nhưng lại không thể không áp lực, ánh mắt trở nên càng thêm sáng lên.

Hít sâu một hơi, Thánh Lưu Tông tông chủ Từ Thích ôm quyền cảm thán nói: "Thanh huynh a! Người cái này Vân Đạo Thiên Chi Thuật quả thật đến! Hôm nay đến khai nhãn giới, chính là không tiếc vậy!"

Người khác cũng nhao nhao ôm quyền lấy lòng, Thanh La lại nhếch miệng mỉm cười gật đầu không nói, tu hành năm tháng lấy ngàn vạn năm nhớ, tâm trí sớm đã thành yêu, muốn làm đến không quan tâm hơn thua vẫn là rất lợi hại tùy ý.

Đợi mọi người thu nạp tâm thần về sau, Thanh La lão tổ bắt đầu chánh thức giảng đạo, âm thanh dằng dặc, đại đạo uyên bác, theo hần bình thân mở miệng, ngồi xuống mọi người cùng Phong Đạo Tông đệ tử đều là chìm vào bên trong, mắt lộ ra vẻ mờ mịt, phảng phất không phải thật giải, lại phảng phất nắm chặt cái gì.

Những thứ này đệ tử tầm thường, còn chưa thành tựu bản thân chi đạo, không thể nào xác minh, đành phải khổ tư lão tổ chi đạo, lâm vào bên trong không gì đáng trách, một khi có điều ngộ ra, tất nhiên nhất phi trùng thiên, rất nhanh có thể nắm giữ bản thân chi đạo, bao trùm cùng thế hệ phía trên.

Thanh La thuật chi đạo, cũng không phải là nghiên cứu kỹ bản thân, mà là ở Đại Đạo, cho nên cũng miễn đi mấy cái này đệ tử đi đến hần nói, mà không phải tìm kiếm Kỳ Đạo chi đáng lo.

Tại mỗi lần mở miệng thời khắc, cho dù là hàng phía trước những cái này danh chấn La Thiên chí cường giả cũng muốn gật đầu, khi thì lâm vào trầm tư, mắt lộ ra thối diễn, khi thì giống như có điều ngộ ra, rộng mở trong sáng. Ở giữa cũng có người mở miệng, tại ấn chứng với nhau phía dưới, còn lại mọi người đều là được ích lợi không nhỏ.

Thời gian trôi qua nhanh chóng, bảy ngày rất nhanh liền đã vượt qua, tại mọi người vẫn chưa thỏa mãn thời khắc, Thanh La dừng lại giảng đạo, ngẩng đầu nhìn lên trời, hân ánh mắt thanh tịnh không có chút nào đục ngầu, có thần quang ẩn hiện, lộ ra một cỗ cường đại tự tin, quanh thân khí thế bắt đầu không ngừng kéo lên.

Kiếp đến!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Đạo Linh thứ nhất kiếp :

Trên đỉnh núi, tin đồn chợt dừng, trở nên tĩnh mịch, hết thấy thanh âm phảng phất tại thời khắc này toàn bộ biến mất.

Một cỗ nhân nhát áp lực cảm giác bất chợt tới từ mà sinh, tràn ngập tại buồng tim mọi người, theo Thanh La ngẩng đầu, nhìn hướng lên bầu trời, chỉ gặp nguyên bản sáng sủa bầu trời bỗng nhiên tối xuống, lấy Phong Đạo Tông quảng trường làm trung tâm trên không, một đạo màu mực khí lưu từ trên tầng mây hiện hiện, hướng về chung quanh cấp tốc tràn ngập ra.

Như là đồ nhào mặc bình, toàn bộ phía trên bầu trời tại cỗ khí lưu này chạy trốn bữa sau lúc trở nên một mảnh đen kịt, còn đang khuếch tán bên trong, nhanh nhanh chóng làm người sợ hãi, chỉ là một lát liền chiếm cứ toàn bộ La Thiên Vực trên không.

Giờ phút này, La Thiên Vực các nơi trong thôn trang, trong thành trì, vô số phạm nhân ngừng tay phía trên tiểu nhị, ngửa đầu nhìn về phía một mảnh đen kịt bầu trời, trong mắt lộ ra mê mang cùng thật sâu hoảng sợ, đối mặt không biết, phạm nhân tâm sinh kính sợ không thể tránh được. Cũng không biết là ai dẫn đầu, có người bắt đầu quỳ bái, còn lại người tại thụ một số người cảm nhiễm chỉ phía dưới cả đám đều cúi người quỳ xuống lạy.

"Nhất định là Tiên Tôn Tiên Linh!"

"Có người làm tức giận Tiên Tôn, cầu Tiên Tôn chớ có giáng tội!"

Mọi việc như thế lời nói không ngừng truyền ra.

Vô số người cúng bái ở giữa, cũng có người khinh thường: "Cái gì cầu thí Tiên Tôn, rõ ràng là có đại năng hạng người tại giao chiến, người nhìn cái kia tối như mực Thiên, nhất định là bên trong một vị đại năng triển khai mở ra lồng lớn đắp toàn bộ bầu trời mới là!"

"Ta nhìn không đúng, cái kia rõ ràng là Vô Tận Hải Vực một vị nào đó Yêu tu đang phun ra nuốt vào thiên địa tu hành, đừng nhìn hiện tại tối như mực, một hồi nó thì phun ra!"

Có người phản bác, dựa vào lý lẽ biện luận, đến sau cùng hai người trật đánh làm một đoàn, không ai phục ai.

Tình cảnh như vậy màn tại đều đại vực không ngừng trình diễn, lại không người có thể đoán ra nguyên nhân thực sự.

Lúc này Phong Đạo Tông, áp lực không khí bao phủ tất cả mọi người, vô số đệ tử hô hấp dồn dập, ngửa đầu nhìn lên trời, bởi vì trời này uy chỉ cuộn cuộn mà rung động, những tông phái kia trưởng lão cũng đều ngừng thở, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm phía trên, không dám buông lỏng máy may, tựa như nếu ứng nghiệm cướp không phải bọn họ lão tổ, mà là mình.

Hàng phía trước mấy người khoảng cách Thanh La vị trí chỗ ở gần nhất, cảm thụ uy áp cũng thịnh nhất lại giống như không phát giác gì, chỉ có cái kia co vào đông tử cùng bên trong lộ ra khát vọng cùng một tia nhỏ bé không thể nhận ra ý sợ hãi lộ ra bọn họ nổi lòng.

Bọn họ khát vọng, khát vọng như Thanh La lão tổ, ngàn vạn năm tu hành cuối cùng được viên mãn. Lại cũng có đáng sợ, không dám đối mặt dạng này đại kiếp, lại nhìn Thanh La người, kiệt ngạo ánh mắt nhìn thẳng bầu trời, quanh thân khí thế dâng cao, trường bào tung bay ở giữa, cường đại tự tin tự nhiên sinh ra.

Bầu trời triệt để trầm xuống, hắc cơ hồ muốn xuất Mặc đến, đám mây bắt đầu biến hóa, vận vẹo.

Đối diện Thanh La lão tổ trên không, đột ngột xuất hiện một cái nhỏ bé khe, một cổ bàng bạc hấp lực từ đó lộ ra, còn đang chậm rãi chuyển động, chung quanh đám mây tại cái này hấp lực tác dụng dưới dần dần hướng về trung tâm hội tụ.

Một trọng

Mười trọng

Trăm trọng

Ngàn trọng

Vạn trọng! !

Còn đang khuếch tán!

Rất nhanh một cái vô cùng to lớn vòng xoáy xuất hiện, cuốn lên mấy vạn trọng bên trong tất cả gió mây, tất cả đều lấy trên đỉnh núi khe làm trung tâm hội tụ tới, cho đến tràn ngập phương viên gần nghìn dặm mới đỉnh chỉ gió mây hấp thu.

Vòng xoáy xoay tròn lấy phạm vi ngàn dặm tầng mây, chậm rãi ngừng chuyển động, đỉnh núi phía trên bầu trời bởi đó trước hấp thu xuất hiện tầng mây thật dày màn che, cho dù là tại nguyên bản thì một mảnh đen kịt trong bầu trời cũng lộ ra rất là đột ngột.

Phảng phất đang nổi lên cái gì, một cổ cần trọng cảm giác đè nén xuất hiện tại buồng tim mọi người, so sánh với trước đó muốn càng cường thịnh hơn.

Trong lòng mỗi người đều phảng phất đề lên một tòa núi lớn, cơ hồ hít thở không thông, như mắc cạn con cá, chỉ có ra sức ngửa đầu mở to miệng muốn nhiều hút đi vào một số không khí nhưng lại lộ ra yếu ớt như vậy, phí công vô dụng.

Nếu là ở bình thường, dạng này áp lực có thể đem một người bức điên, đừng nói là người bình thường, cho dù là hạng người tu vi cao thâm, cũng không muốn trải nghiệm loại kinh nghiệm này. Loại này phảng phất tự thân như con kiến hôi, đối mặt voi lớn,

Bất luận giãy giụa như thế nào cũng tránh thoát không vận mệnh trải nghiệm.

Không có ai biết một màn này sẽ kéo dài bao lâu, tất cả mọi người thần kinh đều bị căng cứng, gắt gao nhìn chăm chăm một màn này, trong mắt có tơ máu lộ ra, đệ tử tầm thường bên trong thậm chí có người bởi vì thần kinh quá căng cứng mà lâm vào hôn mê, người bên ngoài lại không loạn chút nào, chỉ là đem nâng lên dẫn đi, đây hết thấy chỉ vì một cổ lực ngưng tụ cùng quy chúc cảm đang chống đỡ bọn họ.

Rốt cục, tầng mây lại bắt đầu biến hóa vận vẹo, rất nhanh liền thể hiện ra làm cho người kinh hãi một màn.

Cái này là một bộ gương mặt!

Một bộ chiếm cứ phương viên gần nghìn dặm to lớn gương mặt!

Cứ như vậy đột hiện tại dưới tầng mây, che đầy La Thiên Cảnh Bắc Vực trên không.

Biến hóa về sau tầng mây đúng là bày biện ra dạng này một hình ảnh, khiến cho mọi người đều không từ hít sâu một hơi, như bị vào đầu phá một chậu nước lạnh, thấy lạnh cả người từ dưới chân dâng lên bay thẳng não hải.

Như là đối mặt một ngọn núi lớn con kiến hôi, mỗi người đáy lòng đều hiện lên ra đồng dạng một cái ý niệm trong đầu.

Thiên uy!

Đây chính là thiên uy!

"Cái gì gọi là đạo!"

Cũng không thấy nó mở miệng, chỉ có rộng rãi thanh âm, lộ ra vô tình lạnh lùng, từ cái này gương mặt bên trong phát ra, trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ Bắc Vực.

Cái này hỏi một chút là đạo kiếp nổi lên!

Thanh âm này chỗ nào cũng có, không che nổi, trực tiếp truyền vào tất cả mọi người trong tai, xuyên qua đáy lòng, thẳng vào sâu trong linh hồn!

Vô số mắt người lộ mê mang, lâm vào trầm tư, như là mất phương hướng tâm trí, muốn muốn tìm trong lòng nói.

"Hô —— "

Thở dài ra một hơi, Từ Thích trong mắt mê mang phút chốc tiêu tán, lộ ra cả kinh nói: "Kiếp này còn chưa hạ xuống, cũng đã có uy lực như thế, lại chúng

ta cũng không phải là ứng kiếp chi nhân, đều nhận cảm nhiễm, có một hơi hoảng hốt! Đáng sợ phải sợ a!"

Nghe vậy, Lục Ha thở dài: "Xác thực như thế, Thiên kiếp đáng sợ, lại không thể sợ, như trong lòng sợ hãi, đạo tâm liền có sơ hở, nếu không dám độ lại có thể thành đạo?"

Mấy cái đại cường giả đều là gật đầu biểu thị đồng ý, lại không người lại mở miệng, mà chính là nhìn về phía trong sân rộng vị trí.

Độ kiếp trung tâm, Thanh La hít sâu một hơi, ánh mắt bình tĩnh, nhìn về phía cái kia gương mặt, như chưa cảm nhận được bất luận cái gì áp lực phong khinh vân đậm.

Khởi dậy, hắt hắt lên tay áo, giờ tay phải lên, đúng là đưa ngón trỏ ra trực chỉ cái kia gương mặt, trong mắt thần quang bùng lên, nổi giận nói: "Người dám ép ta?!"

Người dám ép ta. .

Người dám ép ta

Người dám ép ta .

Trung khí mười phần găm thét, càng truyền càng xa, vang vọng toàn bộ trong núi.

Tại găm thét phía dưới, một cổ trùng thiên chi thể ầm vang mà ra, giống như Thần Kiếm ra khỏi vỏ, trực chỉ chân trời, trong nháy mắt liền tách ra bao phủ toàn bộ đỉnh núi uy áp, mọi người chợt cảm thấy quanh thân áp lực buông lỏng, nhao nhao thở dài ra một hơi.

Không chỉ có như thế, từ Thanh La trên thân phát ra khí thế, lại ngưng tụ thành hình hóa thành một thanh vô hình chi kiếm, hướng về trên bầu trời cái kia vô cùng to lớn gương mặt ầm vang một chém!

"Két —— "

Bầu trời vỡ ra một đạo khe, gió mây cũng tại cuốn ngược, một đạo nhìn bằng mắt thường không đến hào quang hóa thành không gì không phá kiếm khí, trực tiếp tê liệt hư không, đem cái kia gương mặt trong nháy mắt một phân thành hai, hình thành một đạo từ mi tâm xuống to lớn bị thương, kéo dài gần nghìn dặm!

Phía trên ngưng tụ uy áp cũng biến thành yếu ớt, cái kia tàn phá gương mặt còn đang vận vẹo, chậm chạp phục hồi như cũ.

"Ha ha ha ha!"

Thanh La cười dài đứng dậy, tư thái phóng đảng không bị trời buộc, một tay chỉ thiên, một cổ hào khí thân nhiên dâng lên.

"Người hỏi thăm là vật gì? Nói chính là trời này, đất này, cái này vũ trụ bên trong hết thảy! Cho dù là chúng ta chúng sinh cũng là đạo này biến thành, đồng dạng, người cũng là! Cái này thiên địa vạn vật bao quát bây giờ kiếp nạn này đều là Đại Đạo diễn hóa mà sinh!"

"Người thành đạo, mà ta, cũng là đạo!"

"Không sai nói cũng có thể thành đạo, là vì đạo lộ, chân đạp lên, liền có thể đi ra một đầu thông hướng ngoại giới con đường, chúng ta tu hành cả đời đồng dạng là đi tại trên con đường này, hôm nay mỡ liền muốn bằng vào ta bản thân chi đạo đối kháng Đại Đạo, đi ra cái này một giới, nói cũng không có thể ngăn trở mỡ!"

Giữa không trung, cái kia to lớn gương mặt còn chưa hoàn toàn đi mất, trong đôi mắt lộ ra hàm nghĩa vẫn lạnh lùng như cũ vô tận, phảng phất đối với Thanh La khiêu khích không có bất kỳ cái gì cảm xúc cùng dao động. Chính như Thanh La nói, Đại Đạo vô tình vừa lúc như thế!

Giờ phút này nghe được trả lời, gương mặt này chậm rãi nhắm hai mắt, toàn bộ hướng về trong tầng mây rút về, một lát liền ẩn nấp tung tích.

Tất cả mọi người thu nạp tâm thần, nhìn thấy một màn này, bọn họ biết được, chân chính kiếp mới vừa vận muốn buông xuống

"Ầm ầm —— "

Gương mặt biến mất thời khắc, trận trận oanh minh bỗng nhiên vang lên, mà nguyên bản đen nhánh bầu trời cũng sáng lên một chút xú ánh sáng, ánh sáng này càng ngày càng sáng, từ xa mà đến gần cấp tốc mà đến, cái này quang ảnh tại bên trong tầng mây uốn lượn mà đi, như một đầu toàn thân phát sáng Cầu Long, từ từ thân ảnh to lớn lúc mà xuất hiện khi thì biến mất, phát ra ken két tiếng vang.

Là điện quang!

Không ngừng một đầu, một mắt nhìn lại, phương xa bầu trời sáng lên mấy đạo nhật lam sắc quang mang, phảng phất nhận dẫn dắt đồng dạng lấy một loại vượt qua lẽ thường tốc độ hướng về chỗ này tụ đến.

"Hừ —— "

Đám mây rút lại một hồi, như hút vào, còn ở phía xa Điện Long lại vượt qua khoảng cách hạn chế, tại mọi người nghen hống nhìn trần trời bên trong xuyên thấu hư không, trong nháy mắt liền đến trên đỉnh núi khoảng không, bị đặt vào trong đám mây.

Một hồi.

Hai hồi.

Ba hồi.

..

Mười hồi về sau, chỉ gặp đám mây quay cuồng một hồi, hướng về hai bên tản ra, hai đạo to lớn trận pháp từ đó sáng lên, chậm rãi hiện ra. Cái này hai đạo trận pháp toàn thân từ điện quang tạo thành, màu sắc xanh đậm, mà không phải trước đó màu lam nhạt điện quang, có thể tưởng tượng điện quang độ dày đặc cùng ngưng thực trình độ có thể xưng khủng bố.

Không chỉ có như thế, cái này hai đạo trận pháp cũng phân biệt lấy một loại cực chậm chạp tốc độ lẫn nhau hiện lên đảo ngược chuyển động, như Đại Đạo Ma Bàn, đuổi động hư không, một cổ kinh khủng ma diệt chi lực lấy cái này Ma Bàn làm trung tâm hướng về chung quanh tản ra.

Như hạng mục chi tiết nhìn lại, mãi trong năm hai đạo trận pháp ở giữa khu vực xuất hiện từng đạo từng đạo mảnh như sợi tóc vết nứt màu xám, tại đen nhánh trong màn đêm không hiểu rõ lắm, đúng là hư không cũng bị trận pháp chi lực ma diệt vỡ vụn ra!

Cùng lúc đó, cái này từ lõi quang rớt thành Ma Thiên Chi Trận đang chậm rãi đuổi động thời khắc, hướng về phía dưới quảng trường chỗ chậm chậm hạ xuống!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Đan Phá thành Thần :

Phảng phất cảm nhận được uy hiếp, quảng trường mặt đất đá xanh từng cái phát sáng, càng ngày càng sáng, nổi lên hiện từng đạo huyền diệu hoa văn, tổ hợp thành một mảnh, trở thành một tòa không lồ trận pháp, từ mặt đất dâng lên, hình thành một núi ánh sáng màu xanh, một lát liền bao phủ toàn bộ trên quảng trường phương.

Màn sáng phía dưới, Thanh La ngồi xếp bằng, tựa như chưa từng cảm nhận được độ kiếp nguy hiểm, sắc mặt bình tĩnh, khép hờ hai mắt yên tĩnh thỏ nạp.

Lại nhìn thiên không, cái kia Ma Bàn trận pháp toàn thân xanh đậm điện quang lưu chuyển, lấy một loại tương đối cực chậm chạp tốc độ hướng phía dưới đè xuống, nhanh tuy chậm, lại bình ôn vô cùng, căn trọng như một tòa núi lớn, muốn ép chỉ phía dưới con kiến hôi.

Theo Ma Bàn chìm xuống, uy áp cũng là càng ngày càng thịnh, trên quảng trường phòng ngự màn sáng quang mang sáng rõ, cực lực tại chi đối kháng.

Mười hồi

20 hồi thờ

40 hồi thờ

Một trăm hồi!

"Két —— "

Một tiếng không chịu nổi gánh nặng băng liệt tiếng vang, đột ngột xuất hiện tại trên quảng trường, nương theo lấy cái này âm thanh nổ đùng thì là phòng ngự màn sáng một trận sáng tối chớp chồn lắc lư, tất cả mọi người tâm phảng phất lọt mất vố.

Lại nhìn mặt đất, đúng là một tầng đá xanh gạch bên trên ánh sáng xanh phút chốc ảm đạm, xuất hiện mấy đạo vết nứt, vỡ vụn ra, phía trên lực phòng hộ cũng biến mất hầu như không còn.

"Ken két —— "

Lại là liên tiếp nổ bùng, từng khối đá xanh bắt đầu vỡ tan, màn sáng càng phát ra bất ổn, thanh quang cũng biến thành vô cùng âm đạm, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ biến mất.

Một trăm hai mươi hơi thở sau.

Nguyên bản vẫn còn cực cao bầu trời trận pháp Ma Bàn, giờ phút này đã hạ xuống mấy ngàn trượng, khoảng cách đỉnh núi chỉ còn không đến trăm trượng khoảng cách, theo nó chìm xuống, cái kia không bỏ nổi áp chỉ lực đã cường thịnh đến một cái mới tầng thứ.

Rốt cục, ba một tiếng vang nhỏ qua đi, nguyên bản đã trở nên cực kỳ âm đạm sáng tối chấp chôn phòng ngự màn sáng, trong tích tắc phá vỡ đi ra, hóa thành tinh quang tiêu tán. Áp lực không lồ cuối cùng buông xuống, rơi vào Thanh La lão tổ ngồi xếp bằng thân ảnh bên trên.

Mà thật lâu không động Thanh La cũng là mở hai mắt ra, hai con ngươi tại dưới bầu trời đêm như tinh quang sáng chói, tại mở mắt ra trong nháy mắt, phảng phất có hai đạo lợi kiếm bắn ra mà ra, nhìn đến làm người sợ run.

Hắn khẽ nâng lên đầu, lần thứ nhất đem ánh mắt rơi vào cái kia Ma Bàn bên trên.

Bên cạnh thân quảng trường mặt đất, mất đi phòng ngự lồng ánh sáng bảo hộ, đá xanh đang không ngừng vỡ vụn, ngàn trượng bên trong toàn bộ quảng trường đã bị tổn hại không còn hình dáng, lấy Thanh La lão tổ thân thể làm trung tâm, một đạo hình tròn hồ sâu bắt đầu xuất hiện, từng đạo hình lưới vết nứt hướng về chung quanh không ngừng lan tràn.

Mà ngàn trượng bên ngoài lại không bị ảnh hưởng chút nào hoàn hảo như lúc ban đầu, những cái kia xem lễ đám người cũng không thu đến bất kỳ tác động đến. Có thể thấy được cái thiên kiếp này uy áp chỉ là nhằm vào ứng kiếp giả, độ kiếp phạm vi là lấy ứng kiếp giả làm trung tâm, phương viên ngàn trượng bên trong mới sẽ phải chịu liên lụy.

Theo ngàn trượng phạm vi bên trong quảng trường không ngừng đổ sụp vỡ vụn, trung ương hàm động cũng càng ngày càng sâu, cơ hồ vùi vào Thanh La gần nửa người, những cái kia vỡ vụn đá xanh đầu tiên là vỡ tan, sau đó vỡ vụn, cuối cùng hóa thành bột mịn, có thể thấy được cái này niền áp chỉ lực khủng bố.

Không sai dù vậy, Thanh La vẫn như cũ sắc mặt bình tĩnh, phảng phất chưa tỉnh, nhìn lấy cái kia Ma Bàn vừa giảm lại hàng.

Chậm rãi, thời gian tại quá độ, làm trận pháp buông xuống đến cao năm mươi trượng độ lúc, Thanh La mở miệng, hắc ngữ khí bình thản, như tại tự thuật một kiện cực kỳ chuyện bình thường.

"Đạo Linh đệ nhất kiếp, Ma Thiên đại trận, bức này kiếp nạn Thanh mỗ trước đó chưa bao giờ thấy tận mắt, chỉ có tại tông phái trong điển tịch tìm được một số ghi chép, không nghĩ tới hôm nay lão phu cũng có kinh nghiệm bản thân kiếp nạn này cơ duyên!" Hắn sắc mặt bình tĩnh chậm rãi nói: "Thôi được! Người Đại Đạo đã dùng cái này lời đỉnh hóa thành Ma Bàn muốn ép diệt thân ta, ta lợi dụng cái này toàn bộ Phong Đạo Sơn chi tiên vụ đến phá người!"

Nói xong, hắn hoặc đứng dậy, lập tức phẩy tay áo một cái, nguyên bản bao phủ toàn bộ núi lớn sương mù bắt đầu nhúc nhích, bất luận là cung điện bên ngoài, khe nham thạch khe hở, vẫn là trên thác nước, thậm chí là Linh thảo trên phiến lá bám vào ánh sáng vân vụ, đều tại thời khắc này bắt đầu chấn động.

Tiếp theo một cái chớp mắt, phảng phất nhận chỉ dẫn, phi tóc cuốn lên, hướng về đỉnh núi quảng trường vị trí tụ đến, tại Thanh La phải tay khẽ vẩy phía dưới,

Hóa thành một cái tản ra nhàn nhạt bạch quang sương mù đoàn.

Quá trình này tiếp tục ---- -- -- hơi thở!

Nâng cái này sương mù đoàn, Thanh La ánh mắt bình tĩnh, chậm rãi nâng tay phải lên, đi lên đưa tới, cái kia sương mù đoàn chậm chậm lên không, lấy một loại không nhanh chóng độ, nghênh hướng lên phía trên cái kia khổng lồ trận pháp Ma Bàn.

Mười trượng

Năm trượng

Ba trượng

Một trượng

"Oanh —— "

Không gian phảng phất đều chấn động lên, cả hai tiếp xúc trong nháy mắt, sương mù đoàn nổ tung, Ma Bàn tùy theo phân thành hai đạo, sau đó nổ tung, không bỏ nguyên lực ba động phúc tán ra đến, hướng về chung quanh trùng kích, bên trong xen lẫn màu xanh lam điện quang, giống như là Cầu long tứ tán, rơi vào trên quảng trường kích thích đỉnh tai nhúc nhúc óc nổ bùng cùng ngập trời bụi mù.

Lôi đình vỡ vụn đồng thời, hóa thành nhỏ bé tia điện, du tẩu tại ngàn trượng bên trong, không ngừng phá hư mặt đất hết thấy, đại đa số chỉ là rơi vào không trung, cực ít một bộ phận hướng về Thanh La lão tổ vị trí chỗ ở, nhưng lại tại còn chưa tiếp cận Thanh La thời điểm liền đã bị một cỗ kỳ lạ chỉ lực

hóa giải, tan biến tại vô hình.

Quá trình này tiếp tục ước nửa nén hương thời gian, làm hết thấy đều bình tĩnh trở lại, bụi mù lắng đọng, sương mù tán đi, điện quang cũng tan biến, ngàn trượng bên trong quảng trường phẳng phất bị Hồng Hoang Cự Thủ tàn phá bừa bãi, thùng trăm ngàn lỗ, tàn phá trình độ cơ hồ khó coi. Chỉ có một đạo thon dài thân ảnh, tóc trắng áo trắng, không nhuốm bụi trần, như phong khinh vân đạm yên tĩnh đứng lặng, lại lại cực kỳ chú mục.

Giờ khắc này, tất cả mọi người ánh mắt đều rơi vào đạo thân ảnh này bên trên, nội tâm tất cả đều sôi trào, trong mắt kích động nổi bật bọn họ khó có thể bình phục nổi lòng.

"Lão tổ! Đây là chúng ta lão tổ!"

Phong Đạo Tông trưởng bồi cùng đệ tử ở trong lòng hô to.

Trên khán đài, Từ Thích che giấu trong mắt chấn kinh, hướng về bên cạnh thân chi người cười nói: "Không hổ là Thanh đạo hữu, ta nhìn hán đệ nhất kiếp độ như thế nhẹ nhõm, chắc hẳn tiếp xuống cũng có thể nhẹ nhõm ứng đối mới là!"

"Nói không chừng!" Phá Thiên Thành thành chủ, tóc đen trung niên Vũ Hạnh nhú mày: "Lấy Thanh đạo hữu tu vi, cái này tại chúng ta như tai ách đệ nhất kiếp có thể nhẹ nhõm vượt qua cũng không ngoài dự liệu của ta, chỉ là phía dưới hai kiếp chỉ sợ "

"Lại có việc này? ! Làm giải thích thế nào?" Một bên hồi lâu chưa từng mở miệng Lục Ha hỏi vội.

"Không biết!" Vũ Hạnh sắc mặt trầm tuyền, lấy một loại thanh âm trầm thấp mở miệng nói: "Việc này Vũ mỗ chỉ ở điển tịch bên trong hiểu được đôi câu vài lời, chỉ biết hiểu sau hai kiếp cùng đệ nhất kiếp hoàn toàn khác biệt, hoàn toàn không cùng một đẳng cấp, nếu nói cụ thể, lại không có đầu mối!"

"Thì ra là thế!" Hai người gật đầu, ánh mắt trở nên ngưng trọng, nhao nhao ghé mắt, một lần nữa nhìn hướng về phía trước.

"Đệ nhất kiếp đã Băng, đệ nhị kiếp giờ phút này không đến chờ đến khi nào!" Thanh La ngửa đầu đoạn quát một tiếng, trắng như tuyết tóc dài rủ xuống thất lung theo gió mà động.

Như đồng cảm thụ đến phía dưới người khiêu khích, bên trong tầng mây đột nhiên sáng lên một vệt ánh sáng, sau đó một đoạn thấy không rõ là vật gì sự vật từ bên trong lộ ra, thượng tán ra mông lung hào quang, tại cái này đen nhánh trống trải bên trong lộ ra có chút lóa mắt.

Làm quang mang tán đi, lộ ra một vật, hạng mục chi tiết xem xét, đúng là một đoạn nhỏ bé mũi kiếm!

Kiểm này nhon chung quanh nổi lên một cỗ kỳ dị gọn sòng, không gian xung quanh lấy mắt trần có thể thấy phương thức vận vẹo lên, nhìn không rõ, dường như kiếm này nhon không phải vật thật, như là hư ảnh, như ảo như hiện.

"Ông "

Một tiếng ngâm khê, có người phát ra một tiếng kinh hô, chỉ gặp một tên đệ tử tầm thường miệng mũi chảy máu, rên lên một tiếng ngã xuống đất.

"A!"

"A!"

"Không muốn!"

Không ngừng có người kêu sợ hãi ngã xuống đất, đều là miệng mũi chảy máu, hôn mê bất tỉnh. Hàng phía trước một tên trưởng lão cũng trúng chiêu, kêu rên phía dưới tranh thủ thời gian nhắm mắt điều tức. Có người phát giác được cái gì, trưởng lão bên trong một vị vội vàng đứng dậy gào to nói: "Các đệ tử đều không muốn đi xem! Giữ vững tâm thần, nhắm mắt điều tức!"

Phong Đạo Tông đệ tử nghe theo phía dưới nhao nhao nhắm mắt bảo vệ chặt tâm thần, bắt đầu điều tức, chỉ có hàng phía trước mấy người, trừ trong nháy mắt hoảng hốt, mục đích bên trong lập tức có khí lưu hiển hiện, che khuất đồng tử, như cũ nhìn chăm chú lên mũi kiếm kia.

"Vật này lại có thể trực tiếp khiến thần hồn bị thương!"

"Nguy hiểm thật ác đệ nhị kiếp, cũng may phản ứng kịp thời, chưa từng lấy nó nói!"

"Vốn cho rằng không phải ứng kiếp giả sẽ không thụ liên lụy, chỉ sợ không thể toại nguyện nha!"

Mấy người truyền âm cho nhau trao đổi, ánh mắt lại gắt gao nhìn chăm chăm phía trước.

"Ông "

Lại là một tiếng ngâm khê, phảng phất xuyên thủng không gian, mũi kiếm kia một trận vận vẹo, kế tiếp lại trực tiếp xuất hiện tại Thanh La chỗ mi tâm, khoảng cách cái trán chỉ có không đến ba tấc, còn tại xâm nhập!

"Hừ "

Thanh La cũng không thất thố, mà chính là lạnh hừ một tiếng, thân hình nhất động thân ảnh lập tức phai mờ, xuất hiện tại cách đó không xa vị trí, chỉ là mũi kiếm kia nhập tủy tận xương, dán chặt lấy hần mi tâm, bất luận hần chuyển dời mấy lần vẫn như cũ không thể thoát khỏi, lại khoảng cách càng ngày càng gần.

Một cổ mảnh liệt nguy cơ sinh tử xuất hiện tại não hải, mi tâm kim châm cảm giác càng ngày càng thịnh.

"Rống!"

Nương theo lấy một tiếng gào lên đau đớn, mũi kiếm kia xuyên phá mi tâm, như hư hóa hình thái, cũng không thương tới thân thể mấy may, mà chính là trực tiếp phá vỡ mà vào não hải, muốn trăm thân hồn.

"Không có khả năng!"

"Cái này! !!"

Mọi người ở đây kinh hãi thời khắc, một đạo chồng lên hình bóng từ Thanh La bên ngoài thân hiển hiện, hướng về phía sau tạt tạt triệt thoái phía sau, ngay sau đó là đạo thứ hai, đạo thứ ba!

"Tam trọng Đạo Linh! Đây là tam trọng Đạo Linh!"

Có người kích động, lên tiếng kinh hô, mấy người mắt lộ ra khát vọng, dù sao điều này đại biểu lấy cái này một giới đỉnh phong tu vi, cảnh giới viên mãn, là tất cả mọi người cuối cùng cả đời truy đuổi mục tiêu, cho dù là những lão quái này cũng vô pháp làm đến siêu nhiên.

Tam trọng Đạo Linh nhao nhao từ nhục khiếu bên trong thoát ra, đạo này linh phiêu miểu như làn khói, bên trong ẩn chứa lấy khủng bố tu vi chi lực, thân ảnh phai mờ trong suốt, tuy là hình người, lại cùng Thanh La bản thân hình dáng tương mạo nhất trí, lại liếc một chút liền có thể nhìn ra khác biệt. Nói

Linh vị trí chỗ ở, bởi vì ẩn chứa nguyên lực khủng bố, không gian xung quanh nổi lên vẩn vọ gợn sóng, thân hình trở nên càng thêm hư huyền.

Giờ phút này Đạo Linh phát sáng, càng là não hải vị trí, quang mang sáng rõ, cơ hồ chiếu sáng bầu trời đêm, rồi đi nhục khiếu ba cái Đạo Linh hư huyền thân ảnh mỗi người bước ra một bộ, trong nháy mắt dựa vào, hợp thành một đạo, đầu quang mang càng tăng lên.

Cái này quang tuy mãnh liệt, lại không chói mắt, ngược lại rất là tường hòa, ẩn ẩn, thông qua hư huyền xương sọ, một khóa màu ngà sữa viên châu quay tít động, theo viên châu chuyển động, một đạo tinh tế vết nứt xuất hiện, hướng về chung quanh lan tràn, đáng sợ linh hồn ba động theo cái kia trong cái khe lộ ra.

Phảng phất phát giác được mục tiêu không tại thể nội, mũi kiếm kia từ Thanh La thân thể cái ót lộ ra, lần nữa xuyên thủng hư không, xuất hiện tại Đạo Linh hợp nhất thân ảnh chỗ mi tâm, mục tiêu trực chỉ viên kia châu, đâm đi qua!

"Ba "

Một tiếng rất nhỏ vỡ vụn, một cái trắng noãn như ngọc bàn tay theo viên châu vỡ vụn vị trí duỗi ra, trực tiếp một nắm chặt mũi kiếm kia, hung hăng ---- -
- -- bóp!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Như ma niệm không dứt :

Đạo Linh có tam trọng, xưng là Đạo Linh Tam Thiên chi Cảnh, theo thứ tự là Đạo Linh đệ nhất thiên, Đạo Linh đệ nhị thiên, cùng Đạo Linh đệ tam thiên!

La Thiên Cảnh chủ nội tu pháp môn, cơ hồ tất cả người tu hành đều là sửa chữa trong thân thể nguyên thần, cả đời mục tiêu chính là có thể đem nguyên thần lột xác thành Đạo Linh, tu thành ba đạo đi nghênh đón Đạo Linh tam đại kiếp khó, để cầu càng tiến một bước oanh mở trong truyền thuyết thông hướng Đạo Thiên cảnh đại môn —— Đạo Thiên chi môn!

Đạo Linh Cảnh, mỗi tu thành nhất trọng Đạo Linh, liền chờ như một bộ thân ngoại hóa thân, cái này hóa thân tại bản tôn thực lực gần, gần như không kém mấy may, lại bởi vì đạo này linh vi tự thân sở tu hóa sinh, thao túng như cánh tay sai sử, giống như một "chính mình" khác, bởi vậy mỗi tu thành một đạo thực lực liền tăng lên gấp bội, thậm chí có thể thi triển ra hợp kích chi đạo, tầm thường cường giả không dám tranh phong.

Có thể tưởng tượng, như bản tôn thực lực đủ mạnh, lại có ba đại phân thân, tại La Thiên Cảnh bên trong gần như không ai dám trêu chọc.

Mà Đạo Linh Cảnh phía trên còn có khác một cảnh giới —— thần hồn chi cảnh!

Nội tu giả chủ tu linh cùng hồn, làm Đạo Linh Cảnh đạt tới viên mãn, linh hồn sẽ phát sinh biến chất, ngưng tụ thành hạch, hóa thành một cái Nguyên Đan, xưng là Linh Hồn Nguyên Đan, như càng tiến một bước, đạt tới đan nát, làm theo Chân Thần ra, vị thần hồn chi cảnh.

Mà giờ khắc này Thanh La chính là phóng ra cái này như rãnh trời nửa bước!

Nguyên Đan vỡ ra, bên trong duỗi ra một cái khiết bạch vô hạ bàn tay, nhìn như bất lực, lại như kim sắt nắm chặt cái kia đạo thiên kiếp thứ hai.

Mũi kiếm kia đang rung động, muốn tránh thoát lại không cách nào làm đến, bị hung hăng bóp ở giữa, chỉ nghe két bắng một tiếng vang giòn, phảng phất có một cỗ khó có thể tưởng tượng cự lực theo bàn tay kia truyền ra, mũi kiếm kia dưới cỗ cự lực này vỡ vụn thành từng mảnh, bị cái kia vấy tay một cái, hóa thành một đạo thuần túy Hồn Nguyên tràn vào viên châu phía trên trong cái khe.

Hấp thu mũi kiếm, viên kia châu quang mang đại thịnh, phía trên vỡ vụn cũng biến thành càng nhiều, phảng phất có cái gì sẽ phải phá xác mà ra.

Ngay sau đó, hợp làm một đạo Đạo Linh bước về phía trước một bước, xuất hiện chòng lên hình bóng, cùng Thanh La thân thể dung hợp quy nhất, một cỗ so sánh với lúc trước càng thêm sâu xa kéo dài khí tức tại Thanh La quanh thân nổi lên.

Chậm rãi, Thanh La mở hai mắt ra, hai đạo ngân quang từ đồng tử tỏa hiện ra, quét hướng bốn phía, phàm là cùng nhìn nhau giả đều là cảm nhận được một cỗ nguồn gốc từ sâu trong linh hồn uy áp, phảng phất giờ phút này Thanh La chính là Thiên, mà tự thân như cái kia con kiến hôi, không thể phản kháng, chỉ có cúnng bái, như phản kháng liền muốn tại ngày này địa bên trong giã dựa thoải mái, bất cứ lúc nào cũng sẽ lật úp.

"Đây là!"

"Không có khả năng!"

Có người nhìn thấy đang kinh ngạc thốt lên hò hét.

"Thần hồn a! Đây là thần hồn a! Lão phu lúc còn sống lại có vừa hên tận mắt nhìn thấy thần hồn sinh ra!"

"Thanh La người này có đại cơ duyên! Độ kiếp bên trong cũng có thể đột phá, vẫn là cái kia lệnh ta bồi hướng về diên thần hồn chi cảnh, phải biết cường giả như vậy duy tại thượng giới mới có thể tìm gặp a!"

"Đúng vậy a! Xem ra sau này liền không thể lấy đạo hữu tương xứng!"

"Không tệ, cái này một giới làm lên chúng ta tiền bối danh xưng chỉ có Thanh La một người vậy! Tiền bối đã cùng chúng ta không cùng một đẳng cấp, a!"

Mấy cái đại cường giả bí mật truyền âm giao lưu không ngừng, có cực kỳ hâm mộ, có rung động, cũng có thờ dãi, cũng không còn cách nào bảo trì dĩ vãng lạnh nhạt.

Lại nhìn trong sân rộng, mấy tức về sau, Thanh La trong mắt ngân quang chậm rãi thu lại, khôi phục bình thường đồng tử bắt đầu nhắm mắt điều tức, chậm đợi đạo thiên kiếp thứ ba, trên bầu trời tầng mây vẫn như cũ, đen ngịt che đầy toàn bộ Phong Đạo Tông sơn môn, áp lực bầu không khí không chút nào tán, phảng phất đang nổi lên cái gì, vô số người ngừng thở, đều đang lăng lẳng chờ đợi.

Cái này nhất đẳng khoảng chừng nửa canh giờ lâu, tại cái này trong vòng nửa canh giờ, tất cả mọi người thần kinh căng cứng, không chiếm được thư giãn, có nhân thần tình đều xuất hiện hoảng hốt.

Rốt cục, tầng mây xuất hiện lần nữa biến hóa, một đạo hẹp dài vết nứt xuất hiện ở trên, vết nứt xuất hiện nháy mắt, bàng bạc màu xám sương mù như là thác nước từ trong tầng mây bộ chiếu nghiêng xuống, như dòng nước lũ ru xuống đến quảng trường mặt đất, hướng về bốn phía bao phủ ra, rất nhanh liền che đầy bao quát Thanh La ở bên trong phương viên ngàn trượng phạm vi quảng trường, màu xám trong sương mù càng có một chút màu xám đen như tia điện sự vật không ngừng lấp lóe du tẩu.

"Cái này là vật gì?" Có người truyền âm.

"Ta cũng không biết!" Một người khác nhú mày, lập tức lần nữa truyền âm nói: "Hi vọng tiền bối có thể yên ổn vượt qua cái này đệ tam kiếp đi! Ta La Thiên Cảnh đã mất mấy năm không người có thể đi đến một bước này!" Trong lời nói mang theo một tia kính ngưỡng cùng một phần lo lắng, ánh mắt lần nữa hướng về cái kia nồng đậm màu xám trong sương mù yên tĩnh khoanh chân một nói thần ảnh màu trắng.

Trong sương mù, Thanh La ngồi xếp bằng, hai mắt nhắm chặt, thần sắc biến ảo bất định, khi thì tường hòa khi thì dữ tợn, hô hấp dồn dập ở giữa khí tức quanh người cũng biến thành bất ổn, phảng phất lâm vào một loại nào đó giãy dụa

Ngày mùa hè chói chang, chói mắt ánh sáng mặt trời thông qua phiến lá thân cành khe hở vẩy xuống trong núi, khi thì có một cỗ gió nhẹ từ khe núi quét mà lên, kéo theo lá cây phát ra ào ào tiếng vang, càng có một tia thấm vào ruột gan ý lạnh, thoải mái dễ chịu vô cùng.

Một tên bảy tám tuổi hài đồng ngồi tại sơn thôn trước dưới bóng cây trên bệ đá, một tay nâng lên gần tại cái trán, thông qua khe hở ngược nhìn bầu trời.

Bầu trời xanh thẳm, không có một áng mây màu, chỉ có tàn ra bạch quang thái dương chiếu sáng lấy cả vùng, cách đó không xa trong núi rừng truyền đến trện trện vui sướng chim kêu cùng ve thanh âm, hết thấy đều lộ ra như vậy tường hòa.

"Thiên nhi! Về tới dùng cơm!"

Chợt, một tiếng ôn nhu kêu gọi theo hài đồng sau lưng truyền đến, tuổi nhỏ Mục Thiên đưa phía dưới nâng lên tay trái, liền vội vàng đứng lên vồ vồ dưới thân dính vào bụi đất, quay người lúc lộ ra một mặt ngây thơ ý cười, thanh âm thanh thúy nói: "Biết! Nương!"

Sau đó hắn chạy chậm mấy bước, trực tiếp ôm lấy cái kia chậm chậm mà đến uyển chuyển hàm xúc thân ảnh, đại mắt to lóe sáng lóng lánh ánh sáng, lộ ra không muốn xa rời.

"A một màn này có chút quen thuộc "

Phảng phất có một thanh âm bằng bầu trời vang lên, Mục Thiên kinh nghi, lát nữa nhìn sang, lập tức lắc lắc đầu: Đại khái là ta nghe một chút sai, nhất định là tiếng lá cây âm

Trong sơn thôn năm tháng bình tĩnh lại an bình, không có phân tranh quấy rầy, có chỉ là phụ mẫu yêu thương cùng quê nhà thân thiết, có lẽ là bị yêu chiều quen. Tính cách tại trước mặt cha mẹ ngược lại là cực kỳ nhu thuận, cũng rất là ham chơi, phụ mẫu không tại lúc có chút tình nghịch, cùng cùng thôn bọn nhỏ móc tổ chim, đào dã thuốc, thậm chí trộm qua cùng thôn Trương thăm gà nhà trứng, bị phụ thân hung hăng quở mắng một trận.

Theo Mục Thiên lớn lên, nguyên bản thì rất là Thanh Tú gương mặt trở nên càng thêm xinh đẹp, trong thôn cùng tuổi nữ hài từ khi nhìn đến hắn lúc, sáng lóng lánh ánh mắt bên trong không ít đều lộ ra một tia dị dạng, làm mỗi thôn dân một cái tiếp một cái, cơ hồ đập phá nhà hắn cánh cửa, đều bị phụ thân lấy còn tuổi nhỏ vì lấy cớ, tạm thời từ chối.

Nguyên bản, theo thời gian vượt qua, Mục Thiên cần phải trưởng thành, kết hôn sinh tử

Nguyên bản, nên thừa kế nghiệp cha, gánh vác nhất gia chi chủ trách nhiệm, để phụ mẫu đỡ xuống gánh nặng, bảo dưỡng tuổi thọ

Nguyên bản, nên phụ tử tử hiếu, nhạc vui hòa, tại lưu luyến không muốn bên trong, tại phụ mẫu an tường ngủ mất bên trong, lưu lại đàn ông nước mắt, đưa nhị lão tiên thăng, sau đó tại mới xây trước mộ phần rải lên một bình rượu gạo

Nguyên bản, lúc này mới là hắn nhân sinh! Bây giờ

"Nhìn, đó là cái gì?!" Thôn dân bên trong có người kinh hô, đưa tay chỉ chỉ bầu trời một mặt chấn kinh chi sắc, mấy cái thôn dân theo hắn vạch phương hướng nhao nhao ngẩng đầu nhìn tới, chỉ gặp không bầu trời xa xa, một đạo bóng mờ sự vật chậm chậm bay tới, hướng về sơn thôn vị trí bay đến.

Bóng ma này càng bay càng gần, tại sau lưng, mấy cái bóng mờ hình dáng vật thể xuất hiện, từng cái bay xẹt tới, chờ mọi người thấy rõ về sau, đều lập tức kinh hô lên, lộ ra mãnh liệt hoảng sợ, từng cái quay đầu liền chạy, tranh nhau bỏ tay bấm báo.

"Đào mệnh a!"

"Mau trốn a! Yêu ma tới rồi!"

"Yêu ma đến ăn người á!"

Ồn ào thanh âm truyền như phòng ốc bên trong, Mục Thiên theo phụ thân Mục Sam mở cửa phòng, chỉ gặp, trước kia sáng sủa vô cùng bầu trời trở nên âm đạm, trên sơn thôn khoảng không bị một tầng kỳ lạ mây đen bao phủ, vô số như du hồn thân thể trong suốt quý ảnh tại thôn làng phía trên xuyên qua, khi thì bỏ nhào về phía trước mà xuống, có nhào về phía gia cầm, càng nhiều là nhào về phía đám người.

Một khi bị nhào tới, bất luận là gia cầm vẫn là người, thân thể đều lấy mất trần có thể thấy tốc độ héo rút, cuối cùng hóa thành một bộ xương khô, làm cho người biến sắc, giờ phút này mặt đất đã có đếm cổ hài cốt, tàn nát trong thôn, nhìn ăn mặc rõ ràng là quen thuộc thôn dân.

Mục Sam lập tức biến sắc, vội vàng đóng cửa phòng, quay người đối với Mục Thiên, thần sắc cực kỳ ngưng trọng, thanh âm trầm giọng nói: "Thiên nhi! Người trước trốn đến buồng trong đi, ta và người nương ở chỗ này, vạn nhất những quỷ quái kia xông tới, có lẽ nuốt chúng ta người còn có thể sống mệnh!"

Nghe nói như thế, Mục Thiên hai mắt lập tức liền đỏ: "Không! Nếu như nhất định phải chết chúng ta người một nhà chết cùng một chỗ!"

"Thiên nhi! Nghe người cha lời nói, cha mẹ chết không sao cả, người là chúng ta hài tử, là chúng ta hi vọng! Ta và người cha không cầu gì khác, chỉ cần người còn sống!" Sau lưng, mới từ buồng trong đi ra Tô Nguyệt ôn nhu nói...

Theo sau đó phát sinh hết thấy khiến Mục Thiên gần như điên cuồng, hắn cuối cùng không có chết, tại phụ mẫu bảo vệ dưới, chắc là không còn bị phát hiện, duy chỉ có đang nghe phụ mẫu kêu thê lương thăm thiết thời khắc, phảng phất nghe được chính mình tan nát cõi lòng thanh âm

Tai ách qua đi, Mục Thiên đẩy ra tàn phá cửa phòng, ánh mắt trống rỗng, nhìn lấy trong đại sảnh hai cổ tàn phá hài cốt, như là mất đi linh hồn, chậm rãi xoay người, hắn nhìn về phía ngoài phòng, không có du hồn tàn phá bừa bãi, chỉ còn lại có vô số thi hài cùng phế tích đổ nát.

Xa xa, hần trông thấy giữa không trung, một đạo đang đi xa tà mị thân ảnh, thân ảnh này mặc áo đỏ, cầm trong tay một cây đen nhánh ba trượng đại phiến, cuốn lên mây đen nháy mắt liền mất đi bóng dáng.

Rốt cục, hần quỳ ngồi dưới đất, ôm song thân hài cốt, chảy xuống hai hàng máu và nước mắt.

"A ! ! !"

Như hồn có nước mắt, thì làm huyết sắc, là vì đau tận trong tâm!

Cùng lúc đó, một loại kỳ lạ biến hóa ra hiện tại Mục Thiên bên trong thân thể, đây là một cỗ mãnh liệt đến khó lấy hình dung sát cơ, một luồng lệ khí

"Giết!"

"Giết!"

"Giết!"

Trên quảng trường, truyền ra trận trận gầm nhẹ, như là dã thú điên cuồng gào thét, một cỗ hồi lâu chưa từng xuất hiện lệ khí lại xuất hiện tại Thanh La trên thân, như là gọi lên trí nhớ chỗ sâu nhất đau xót, hần múa hai tay không ngừng hướng về bốn phía oanh kích, phảng phất đối mặt vô hình địch nhân, âm thanh thê lương, buồn tận xương, cái kia mờ hai mắt ra lộ ra tình hồng huyết sắc, có hai hàng máu và nước mắt theo khuôn mặt trượt xuống.

"Là tâm ma!" Vũ Hạnh mặt sắc mặt ngưng trọng nói: "Không nghĩ tới cái này sau hai kiếp lại đều là hồn kiếp! Chắc hẳn cái này sương mù hội làm cho người nhập ảo tưởng, câu lên tâm ma, đẩy lên Ma Diễm đốt cháy tự thân, nếu không thể độ, thân tử đạo tiêu, vĩnh thế không được siêu sinh!"

Mọi người nghe vậy trợn mắt há mồm, những trưởng lão kia mặt hiện sầu lo, nhao nhao lo lắng lại chỉ có thể trơ mắt nhìn lấy, bên trong một tên trưởng lão vội ôm quyền mở miệng nói: "Tiền bối, nếu như thế vậy phải làm thế nào cho phải?"

"Giờ phút này độ kiếp, bên cạnh người vô pháp nhúng tay, chúng ta cũng chỉ có chậm đợi kết quả a!"

"Ai "

Huyền cảnh bên trong, lệ khí cuốn lên hư không, không gian đều trở nên bất ổn lên, cái này cực hạn bị ai khiến Thanh La trong trí nhớ thời gian phát sinh đứt gãy, giờ phút này liên đang bay nhanh quá độ lấy

"Người hội giết người sao?" Một tên viên ngoại cách ăn mặc 60 tuổi lão già trên mặt vẻ đăm chiêu, hướng lên trước mặt người mặc thô lậu áo vải sắc mặt đòi phế thiếu niên mở miệng hỏi.

Thiếu niên này bình tĩnh, khuôn mặt Thanh Tú, lộ ra rất là yếu đuối dịu dàng, nghe được câu này, hần chậm rãi ngẩng đầu, giật nhẹ khóe miệng, lộ ra một cái thân thiện mỉm cười, từ từ hướng phía trước đi ra mấy bước, đợi đi tới cái kia viên ngoại trước người, thiếu niên nâng tay phải lên ngoắc ngoắc ngón trỏ: "Đến, ta cho ngươi biết."

"Ồ?" Lão già cười một tiếng, đưa lỗ tai đi nghe, sắc mặt thoáng chốc biến đổi, lộ ra không thể tin thần sắc.

Chỉ gặp hần eo ở giữa một thanh hàn quang bắn ra bốn phía dao găm chính chống đỡ ở phía trên, thiếu niên dùng hết khí lực muốn cắm đi vào, lại không cách nào làm đến, hai bên hầu hạ phát giác có biến, lập tức rút đao tiến lên, muốn đem hần chém giết.

Đúng lúc này, thiếu niên thu hồi dao găm, mỉm cười nói: "Vừa rồi, ngươi đã chết!"

Chẳng biết tại sao, giờ phút này lại nhìn thấy cái này ý cười, lão già lại cảm thấy đáy lòng phát lạnh, trên mặt đi bất động thanh sắc, chỉ là cái kia nghiền ngẫm đã biến mất, tùy theo mà đến chính là ngưng trọng, hần đầu tiên là quát lui hầu hạ, sau đó nghiêm túc nhìn thẳng thiếu niên hai mắt nói: "Rất tốt! Ta hội bồi dưỡng ngươi, dạy võ công cho ngươi, dạy ngươi thuật ám sát, tại ta bồi dưỡng phía dưới, ngươi sẽ trở thành đại lục đỉnh phong sát thủ, sát thủ bên trong truyền thuyết!"

Thiếu niên hài lòng nhẹ ân một tiếng, tính toán làm đáp lại, mà sau đó xoay người rời đi, tại sau lưng, như là buông lỏng một hơi, lão già căng cứng thân thể lập tức sụ tọa, mới giật mình đã chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người

Thời gian vội vàng, mấy năm sau, giết thần chi danh truyền khắp đại lục nhất thời, chỉ là cũng không lâu lắm liền mai danh ẩn tích, sau đó chính là Tu Chân Giới xuất hiện một vị cuốn lên phong vân nhân vật, hào La Sát Tử, người này nguyên bản thường thường không có gì lạ, tu hành tốc độ lại nhanh làm cho người giật sớ, có người suy đoán hẳn người mang cự bào bối, cách cũ bị người truy sát, chỉ là chưa bao giờ bị người đắc thủ.

Mỗi khi người này bị đuổi giết, liền sẽ ẩn nặc mấy năm, khi hần xuất hiện lần nữa về sau, tu vi mà ngay cả tục đột phá mấy cái cảnh giới, đem năm đó đuổi giết hần chỉ người toàn môn diệt chi.

Cũng có người bởi vì thủ đoạn mà lui bước, không còn dám truy, không muốn vì một kiện có lẽ cũng không tồn tại chi bảo mà nhận cả nhà bị diệt chi ách, nhưng nhiều người hơn vẫn như cũ không muốn từ bỏ, dù sao Tu Chân Giới thực lực vi tôn, vì có thể tại lúc còn sống tìm kiếm đột phá cơ hội, bọn họ sẽ không bỏ qua bất luận cái gì một tia cơ hội.

Tại lần lượt diệt môn chi chiến hậu, La Sát Từ hung danh triệt để vang vọng toàn bộ La Thiên.

Nghe đồn tướng mạo ghê tởm, hung hãn vô cùng.

Nghe đồn thân thể cao ba trượng, lực lớn vô cùng, có thể xé xác Yêu thú.

Nghe đồn hấn đang tìm kiếm một người, một người mặc áo đỏ, cầm trong tay hắc cò người!

Hắn là La Sát Từ, hắn là Mục Thiên!

Hắn muốn báo thù! !

Theo lần lượt tìm kiếm, mười năm, trăm năm, ngàn năm, hắn rốt cuộc tìm được người kia, năm đó người kia giờ phút này đã trở thành một tông lão tổ, vì Ma Hồn Đạo Lão tổ Thiên Ma Tử.

Một trăm sau đại chiến, Thiên Ma Tử bị thua, bị Mục Thiên lấy một loại cực đoan tàn nhẫn phương thức ngược sát, sau đó Ma Hồn Đạo chính tông bị diệt, chó gà không tha, sau đó La Sát Từ cũng mai danh ẩn tích

"Giết!"

"Giết! !"

"Giết! !!"

Trong sân rộng, ẩn ở trong sương mù Thanh La tiếng rống càng lúc càng lớn, hô hấp cũng càng ngày càng nặng, nguyên bản thì gần đầy vết thương quảng trường bị hấn tiến một bước phá hư, hoàn toàn nhìn không ra nguyên bản bộ dáng, hơi thở bên trong hai đạo huyết sắc khí tức đang lưu chuyển, con ngươi màu đỏ ngòm bên trong đều là vẻ điên cuồng, hấn sắc mặt dữ tợn, vũ động hai tay không ngừng oanh kích, nổ tung chỉ còn thông qua sương mù chỉ còn lại có nặng nề trầm đục.

"Ba "

Một tiếng vang nhỏ, một đóa đen nhánh hóa diễm xuất hiện tại Thanh La vị trí đan điền, Nội Đạo Linh ngồi xếp bằng, sắc mặt thống khổ thần sắc vạn vẹo, như thừa nhận lớn lao khổ sở, Ma Diễm cuối cùng dấy lên!

Cái này Ma Diễm đen nhánh, lộ ra bên ngoài thân, tại Thanh La bên ngoài cơ thể hiển hiện một vòng hắc sắc bóng mờ, như lửa giống đung đưa, phụ trợ giờ phút này Thanh La như ác quỷ dữ tợn đáng sợ.

"Không tốt!"

"Ma Diễm dấy lên, độ kiếp muốn thất bại!"

Bên trong ảo cảnh, đã báo thù Mục Thiên như trước đang bị người truy sát, hấn từng nghĩ tới như vậy ẩn nặc, tìm một chỗ ẩn cư, buông xuống sát niệm một lần nữa vượt qua ngày yên tĩnh, không biết sao luôn có người không muốn để cho hấn tại nguyên.

Tại lần lượt giết hại bên trong, trong lòng của hấn lệ khí càng ngày càng thịnh, từ từ áp chế không nổi, một khi đột phá áp chế giới hạn liền sẽ trầm luân, triệt để nhập ma, hóa thành một bộ chỉ biết là giết hại cái xác không hồn.

Cũng không biết là có một ngày, hấn kéo lấy mỗi một thân thể, đi tại trong núi sâu, gặp được người kia, cái kia cái thứ nhất hướng hấn vươn tay người

"Lão phu tính ra ngươi ta hữu duyên, buông xuống giết hại, buông xuống đây hết thấy, theo ta mà đi được chứ?"

Nhìn lên trước mặt trên mặt hiền lành mang theo ý cười lão giả, Mục Thiên kinh ngạc đứng tại chỗ, nhìn chăm chú lên hấn trong bình tĩnh mang theo cơ trí hai mắt, này đôi mắt như tinh thần, có thể thẩm thấu linh hồn, phảng phất chiếu sáng hấn toàn bộ thiên địa, cái này ý cười như gió xuân hiu hiu, thổi tan hấn lâu dài bao phủ trái tim mây đen.

Đang do dự, Mục Thiên chậm rãi đưa tay, nắm chặt cái kia phù đầy thâm thúy vân tay nỏ nang đại thủ.

Thật là âm áp, dạng này cảm giác đến tột cùng là cái gì .

Trong lòng có một thanh âm nói như vậy

"Sư tôn."

Trong gió mang tới một cái lơ lửng không cố định thanh âm, rất nhanh liền tán đi, Mục Thiên lát nữa, nhìn hướng bốn phía, tựa như đang tìm kiếm cái thanh âm này, trong mắt lộ ra mê mang, cái thanh âm này giống như ở nơi nào đã nghe qua

Sau đó, Mục Thiên theo lão giả trở lại Phong Đạo Tông, tan hết Ma công, hóa chỉ lệ khí, trọng tu đạo pháp

Ngoại môn thi đấu gây một tiếng ai nấy đều kinh ngạc đến vào nội môn

Nội môn thi đấu hái được thủ lĩnh .

Một tiếng ân sư bái nhập chương môn Tô Triệt môn hạ, đến ban thường đạo hào Thanh La, ưng thuận thủ hộ tông môn chí chí nguyện, đời này không tiếc

Thọ nguyện đoạn tuyệt thời khắc, Tô Triệt đem Mục Thiên gọi, truyền xuống Chương Môn chí vị

Sau cùng một màn dừng lại tại Tô Triệt thời khắc hấp hối, Mục Thiên quý gối trước người hắn, chỉ gặp Tô Triệt bờ môi ông động, tựa như tại giao phó cái gì, lập tức chậm rãi nhắm mắt, tại Mục Thiên khóc rống bên trong, thọ nguyện triệt để đoạn tuyệt, mất đi sức sống

Hình ảnh nhất chuyển, vẫn là tại tại Phong Đạo Tông, trên đỉnh núi, quảng trường bên trong, vô số đệ tử cùng đại lục các phái cường giả đều là đến xem lễ.

Chỉ gặp Mục Thiên ngao mà đứng, trong thần sắc lộ ra không gì sánh kịp tự tin nói: "Hôm nay lão phu muốn độ Đạo Linh ba kiếp, mời chư vị cùng đi xem lễ, để cầu oanh mở Đạo môn, triệt để vứt bỏ nhục khí, thành tựu Chân Thần!"

"Oanh —— "

Một tiếng vang thật lớn, nói khe hở không gian tàn phá bừa bãi, Mục Thiên thân thể sụp đổ, Đạo Linh toái diệt, thân tử đạo tiêu!

"Không đúng cái này không nên ."

Hình ảnh dừng lại tại Thanh La tan biến về sau, mọi người chính là một mặt bi thương thần sắc, một cái trống rỗng thanh âm trong đêm tối này chậm chậm truyền đến.

"Là sao ta tại độ kiếp ta chết a là sao "

"Ta nhìn thấy chính mình chết không phải là dạng này "

Chợt, một đạo linh quang tóe hiện, như lời đình vạch phá bầu trời, . xuất hiện tại Thanh La não hải, Thanh La trong mắt hiện ra một màn hình ảnh.

"Thì ra là thế, nguyên lai lại là như thế này! Ta rốt cuộc minh bạch! Sư tôn!"

Ma Diễm như trước đang đốt cháy, huyễn cảnh trung độ qua cả đời, mà ngoại giới yên yên qua thời gian một nén nhang, lại có vẻ rất là dài đằng đặc, vô số người lo lắng chờ đợi.

Đang ánh mắt không cách nào xuyên thấu trong sương mù, Thanh La thân thể đã trở nên rách nát không chịu nổi, bị nung đốt đến từng trăm ngàn lỗ, trong thân thể Đạo Linh uể oải, toàn thân phát ra yếu ớt quang huy tại bất lực làm ra sau cùng chống cự.

Mà Thanh La bản thân phẳng phát chưa tỉnh, sắc mặt vẫn như cũ dữ tợn, trong miệng thở hỗn hển, trên mặt bị đốt xuyên mấy cái vết nứt, râu tóc khô héo, rồi tung ra, cả người lộ ra cực kỳ đáng sợ.

Mà giờ khắc này, hán trái rộng con ngươi màu đỏ ngòm chỗ sâu đúng là xuất hiện một tia thanh minh.

"Hô hô thật là khủng khiếp Ma Diễm! Thật bá đạo tâm ma!"

Hồi tưởng lại huyễn cảnh bên trong hết thảy, giống như chân thực, tâm trí kiên nghị như hắn cũng muốn tin là thật, trầm luân bên trong không cách nào tự kiềm chế, chỉ có bản thân trải nghiệm, gọi lên cả đời trí nhớ, dẫn phát ma niệm nhập thể, hóa thành Ma Diễm, nếu là chậm một chút nữa tỉnh lại, làm thân thể hóa thành tro bụi, Đạo Linh tiêu tán, sợ là rốt cuộc không đủ sức xoay chuyển đất trời.

Thanh La trong mắt thư thái càng ngày càng thịnh, hán cổ áp chế khát máu xúc động, chậm rãi bình phục nổi lòng, cũng không lại thờ dốt, chỉ có trong đầu lại có một màn vung đi không được tràng cảnh thật lâu bồi hồi.

Đó là tại huyễn cảnh bên trong sư tôn đạo tiêu sau cùng một màn, môi hắn ông động nói cái gì đó, trước đó khiến Thanh La mê mẩn, rất là không hiểu, giờ phút này hán cuối cùng minh bạch!

"Như ma niệm không dứt, liền dùng Đạo Niệm đốt nó đi "

Tô Triệt suy yếu lại bình tĩnh thanh âm ôn hòa còn ở bên tai, Thanh La thần sắc âm đạm, nguyên lai sư tôn sớm đã tính ra hết thảy!

Nếu như thế, ta liền dấy lên tự thân Đạo Niệm, hóa thành hỏa diễm, thiêu tận cái này ma niệm!

Chương 6: Đạo Thiên chi môn :

Khôi phục thần trí, nguyên lực một lần nữa xuyên qua thân thể, tàn phá thân thể lấy mất trần có thể thấy tốc độ bắt đầu phục hồi như cũ, huyết dịch ngưng kết, vết thương khép lại, cho đến liên một tia dấu vết đều chưa từng lưu lại. Đạo Linh đang phát sáng, Thanh La thân ảnh trở nên hư huyền phiêu miểu, thân thể cũng biến thành trong suốt lên.

Thông qua thân thể có thể nhìn thấy tại Thanh La vị trí đan điền, đen nhánh Ma Diễm bên trong, một đạo hư huyền Đạo Linh ngồi xếp bằng không ngừng bấm niệm pháp quyết, một loại huyền diệu ba động tại bấm niệm pháp quyết ở giữa lưu chuyển quanh thân.

Không chỉ có như thế, Thanh La não hải vị trí cũng đang phát sáng, quang mang thành buộc, thông qua mi tâm bắn ra mà ra, giống như một đạo bài trừ mê chướng lợi kiếm, xuyên thấu nồng vụ, phá vỡ màn đêm, thẳng vào trong mây.

Tại trong óc, ban đầu là linh hồn nội trú vị trí, một khóa quang huy tràn đầy viên châu quay tít động, bên trên có một cái vết nứt, còn có vết nứt tại lan tràn, một cỗ kinh khủng linh hồn chi lực thông qua vết rách mãnh liệt mà ra.

Chỉ là trong chớp lát, vô luận thân thể vẫn là tu vi đều là khôi phục lại trạng thái toàn thịnh, Thanh La khí thể đang không ngừng kéo lên, phảng phất đánh vỡ ràng buộc, càng hơn lúc trước mấy phần.

"Nếu như thế, ta liền đẩy lên tự thân Đạo Niệm, thiêu tẫn cái này ma niệm!"

Quát khê một tiếng, bên trong thân thể Ma Diễm phảng phất phát sinh nghịch biến, nguyên bản đen như mực, giờ phút này cấp tốc âm đạm, đen nhánh biến mất, như là dập tắt, mà nhìn kỹ phía dưới, không gian xung quanh như trước đang vận vẹo, phảng phất chính nhận nhiệt độ cao nung đốt.

"Phanh —— "

Bên trong thân thể truyền ra một tiếng vang nhỏ, Thanh La thân thể chấn động, một đóa hư huyền, không màu ngọn lửa trong suốt như nhảy vọt đột ngột xuất hiện tại nguyên trước Ma Diễm vị trí chỗ ở, ngọn lửa này trong đan điền, thay thế Ma Diễm, bao dung toàn bộ Đạo Linh, Đan Điền Không Gian bên trong hư không xuất hiện trập trập vận vẹo, càng có đạo đạo ti mi tiểu vết nứt không gian lúc ẩn lúc hiện.

Đạo Niệm chi hóa —— lên!

Hỏa diễm xuất hiện trong nháy mắt, liền lập tức nổ lớn, trong nháy mắt tràn ngập Thanh La toàn bộ đan điền, những cái kia xâm nhập thể nội màu xám sương mù lập tức bị nhen lửa, chớp mắt liền bị đốt là giả không, trong mơ hồ phảng phất truyền ra vài tiếng lờ lững không có định kêu thảm.

Thanh La yên tĩnh khoanh chân, hai tay giao thoa không ngừng biến đổi ẩn quyết, trong thân thể Đạo Linh chuyển động theo, cũng tại kết ấn, Hư Vô chi Hỏa đốt cháy hạ, Đạo Linh không chỉ có chưa thụ đến bất cứ thương tổn gì, ngược lại lộ ra một mặt hài lòng thần sắc.

Ngọn lửa này chính là Thanh La bản thân chi đạo biến thành, Đạo Linh cũng là Thanh La chi đạo diễn biến mà sinh, cả hai sẽ không xung đột, tự nhiên dung hợp.

Tại Thanh La không chế hạ, Đạo Niệm chi hóa trong nháy mắt tăng vọt, bao phủ toàn thân, xua tan bên trong thân thể chỗ có tâm ma chi sương mù, không chỉ có như thế, Đạo Niệm đang thiêu đốt phía dưới phảng phất đạt được ngưng luyện cùng thăng hoa, càng thêm thuần túy, gần như Đại Đạo, Linh Hồn Nguyên Đan rơi vào bên trong bị nung khô, lại xuất hiện càng nhiều vết nứt, bên trong Chân Thần phảng phất tùy thời muốn phá đan mà ra.

"Thiêu tẫn ma niệm, Ngô Đạo Bất Hủ!"

Thanh La thét dài, bỗng nhiên đứng dậy, quanh thân không khí nguyên lực lưu động, hai cánh tay hần bỗng nhiên mở ra, bên trong thân thể Đạo Hỏa âm vang mà ra, hướng về quảng trường bốn phía phát tiết ra, trong chớp mắt, hư huyền Đạo Niệm chi hóa liền tràn ngập toàn bộ trong sân rộng khu vực, bao quát chỗ có tâm ma sương mù.

Từ từ thanh vang không ngừng, sương mù lấy mất trần có thể thấy tốc độ cực nhanh địa tiêu tán, vô số người trong lúc khiếp sợ, một đạo tóc trắng áo trắng thon dài thân ảnh lại xuất hiện tại bọn họ trong tầm mắt.

Đến lúc cuối cùng một tia Ma Vụ chôn vùi, trên không đám mây lập tức vận vẹo, tại một loại nào đó quy tắc chỉ dẫn hạ, hướng về Thanh La hướng trên đỉnh đầu hội tụ, chỉ là một lát liền biến thành một đạo bàng lớn nước xoáy, hùng vĩ vô cùng.

Vòng xoáy trung tâm, là một cái cửa động không lồ, bên trong lộ ra một mảnh tinh không, cùng lúc đó, một cỗ trước đó chưa từng có khí tức theo hàng động này tràn vào đến cái này một giới.

Này khí tức cực kỳ đặc thù, mang theo nồng đậm tang thương chi cũng, nhưng lại rất là mới lạ, phảng phất chưa bao giờ xuất hiện tại cái này một giới, mọi người cảm nhận được một loại phong cách cổ xưa, thuần túy, còn có một tia nguồn gốc từ linh hồn khát vọng.

"Hạ giới tu sĩ, rút đi nhục khiếu, thành tựu Chân Thần, nhập Ngũ Đạo Thiên, thành tựu Vô Thượng Đạo Quả."

Rộng rãi thanh âm vang vọng toàn bộ thiên địa, thanh âm này không hề như trước đó vô tình đậm đặc, mà chính là bình tĩnh tường hòa, mang theo một tia thân thiết, truyền vào chỗ có người nhìn thấy.

Sur tôn

Thanh La trước mắt hiện ra một cái chôn sâu đáy lòng thân ảnh, hần chậm rãi ngẩng đầu, ánh mắt phức tạp nhìn về phía cái kia vòng xoáy trung tâm động khẩu, bên trong là một mảnh tinh không, một mảnh lạ lẫm tinh không.

Thành tựu tam trọng Đạo Linh, vượt qua Đạo Linh chi kiếp, phi thăng Đạo Thiên duy suốt đời mong muốn, giờ phút này đã đạt thành, hần cúi đầu xuống, nhìn khắp bốn phía mọi người, trong bình tĩnh ôm quyền nói: "Chư vị, ta tại Đạo Thiên chờ các ngươi!"

"Tiền bối sau này còn gặp lại!"

"Hội gặp lại!"

... ..

"Đưa lão tổ!"

Phong Đạo Tông Tông Lão bên trong, Đương Đại Chương Môn Tạ Thanh đứng dậy, hướng về Thanh La phương hướng thật sâu cúi đầu, tất cả Phong Đạo Tông vô luận già trẻ tất cả đều đứng dậy ôm quyền, cùng kêu lên cung kính nói: "Chúng ta, đưa lão tổ!"

Một tiếng này, bao hàm đối Thanh La kính ý, bao hàm thân là Phong Đạo Tông con cháu vinh diệu, ẩn chứa một cỗ cường đại lực ngưng tụ.

Đây mới là hần muốn nhìn đến Phong Đạo Tông.

Thanh La âm thầm gật đầu, dạng này hần sau khi đi mới có thể yên tâm, chỉ có dạng này một cỗ lực ngưng tụ mới có thể làm một cái tông môn có thể chánh thức có thể dài lâu địa truyền thừa tiếp, như dựa vào trường bối ban cho lại tuyệt sẽ không trường tồn.

"Đưa Thanh La tiền bối!"

Mấy cái đại cường giả mỗi người ôm quyền cung tiễn, tại vô số người trong ánh mắt, Thanh La đưa tay cũng chỉ một điểm mi tâm, một đạo hư huyền thân ảnh từ thân thể bên trong bước ra một bước, . lập tức như lên bậc thang trời, từng bước một bước về phía trong hư không.

Phảng phất có một đạo vô hình bậc thang từ hư không lan tràn mà xuống, Thanh La Đạo Linh từng bước một đạp trên bậc thang này, thân hình không ngừng cất cao, như thời gian nghịch chuyển, mỗi bước ra một bộ, đều đang phát sinh biến hóa.

Bước đầu tiên, nguyên bản hơi có chút khom người thân thể trở nên thẳng tắp.

Bước thứ hai, râu tóc một lần nữa hóa thành đen nhánh, khuôn mặt cũng từ lão già biến thành một tên anh tuấn trung niên, khuôn mặt góc cạnh rõ ràng lộ ra kiên nghị vô cùng.

Bước thứ ba, hình dạng trở thành thanh niên bộ dáng, duy chỉ có trong mắt tang thương không thay đổi chút nào.

Bước thứ tư, thanh niên hình dạng Thanh La linh đài đang phát sáng, Hồn Đan phía trên vết nứt lan tràn đến cực hạn, một đạo toàn thân quang hoa tràn đầy thân ảnh oanh mở đan vách tường xuất hiện tại não hải, Chân Thần ra!

Bước thứ năm, Chân Thần phát sáng, quang mang xuyên qua toàn bộ Thanh La Đạo Linh thân thể, làm hần như đồng hóa thành một cái người ánh sáng, năm bước về sau hần đã đi vào vòng xoáy động khẩu trước đó.

Giờ phút này Thanh La đã ở vào địa vị cực kỳ cao đưa, giống như giếng đang lưu luyến, hần lát nữa, ánh mắt rơi vào đỉnh núi Phong Đạo Tông vị trí, những Phong Đạo Tông đó môn nhân cũng đang ngược nhìn lấy Thanh La, trong mắt kích động cùng không muốn làm hần rất là vui mừng.

Muốn rời khỏi, tâm hần nói.

Như muốn đem một màn này thật sâu khắc vào sâu trong linh hồn, ánh mắt thật lâu dừng lại chưa từng thu hồi.

Dù sao hần ở chỗ này ngàn vạn năm lâu! Đây là hần phải bảo vệ tông môn a!

Hồi lâu sau, Thanh La thu hồi ánh mắt, một lần nữa nhìn về phía cái kia động khẩu, càng là tiếp cận càng có thể cảm nhận được một cỗ kỳ lạ khí tức, làm hần vừa mới sinh ra Chân Thần cũng đang run sợ, truyền ra một cỗ vui vẻ tâm tình, mang theo mãnh liệt khát vọng cùng chờ đợi, liệu mạng hấp thu.

Phảng phất triển khai đến cực hạn, động khẩu bắt đầu co vào, Thanh La cũng không do dự nữa liền muốn một chân bước vào bên trong.

Đúng lúc này, kinh biến phát sinh!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Tai họa ngập đầu :

Một đạo tử mĩ cái khe nhỏ xuất hiện tại vòng xoáy bên trong, lập tức lan tràn, tại Thanh La chấn kinh trong ánh mắt, phi tốc khuếch trương, vắt ngang toàn bộ động khẩu, đem vòng xoáy đào thành hai nửa, giống như Hồng Hoang Cự Thủ mở ra huyết bồn đại khẩu, một đạo thô to khe xuất hiện tại vòng xoáy trung tâm, cùng lúc đó, một cái toàn thân bao phủ tại mông lung tinh quang bên trong người hình thân ảnh theo cái kia khe bên trong rơi xuống mà ra, hướng về phía dưới thẳng tắp rơi xuống.

Phía dưới đám người đều là chú ý tới thân ảnh này, truyền ra trận trận kinh hô thanh âm, chỉ là thân ảnh này còn chưa rơi xuống đất, tại khoảng cách quảng trường vẫn có cao ngần trọng độ thời điểm, lại trong chớp nhoáng tan nhập hư không, mất đi tung tích.

Thanh La giật mình, trong lòng dâng lên một cỗ không ổn cảm giác, một cái thật không thể tin suy nghĩ phù hiện ở trong đầu hần: Người này theo vòng xoáy bên trong mà ra, chẳng lẽ hần đến từ

Nghĩ tới chỗ này, Thanh La cảm thấy da đầu tê dại một hồi, thần thức lập tức tràn ra, tan nhập hư không, muốn tìm ra người kia, trong lòng các loại suy nghĩ lại tại nhanh quay ngược trở lại.

Đạo Thiên người, lại là Đạo Thiên người!

Cũng không biết này người hạ giới cần làm chuyện gì, hoặc thiện hay ác, nhìn theo cái kia trong cái khe rơi xuống bộ dáng, chắc là bị thương nặng, giờ phút này trước bất luận thiện ác, nhất định phải đem hần tìm ra, nếu vì thiện còn tốt, nếu là lòng mang ý đồ xấu chi đó, liền phải lập tức chém giết, để tránh La Thiên bị họa loạn tai ương!

Nghĩ tới đây, Thanh La cảm thấy gấp hơn, đưa tay một điểm mi tâm, linh đài phát sáng, bên trong Chân Thần lập tức bấm niệm pháp quyết, bằng bạc linh hồn chỉ lực mãnh liệt mà ra, hóa thành thần thức bao phủ khắp nơi, muốn tìm ra người kia lưu giữ tại bất luận cái gì một tia dấu hiệu, đúng lúc này.

"Oanh —— "

Không có có bất kỳ dấu hiệu nào, một tiếng ngột ngạt tiếng vang qua đi, một cái thô chùng trĩu trọng bằng quả đấm to oanh mở vết nứt từ đó xuyên thấu mà ra, vòng xoáy lập tức sụp đổ, hóa thành Không Gian Toái Phiến tứ tán, bên trong tinh quang phai mờ, liên thông Thượng Giới thông đạo cũng mất đi bóng dáng, chỉ có một cái to lớn bàn tay, phảng phất khám tại tồn tại trong không gian, lộ ra có chút quỷ dị dọa người.

Bàn tay này mặt ngoài trắng nõn vô cùng, toàn thân bao phủ tại một cỗ mông lung giữa bạch quang, nhìn không rõ, phía trên không có bất kỳ cái gì nếp uốn đường vân, phảng phất không giống nhân thủ, cho người ta một loại cực đoan quỷ dị cảm giác. Không chỉ có như thế, phía trên còn tản mát ra một cỗ khó có thể hình dung uy áp, như trời sinh áp chế, nhìn đến làm cho người kinh hãi run sợ, linh hồn đều muốn run rẩy.

Tất cả mọi người ngừng thở, trực câu câu nhìn chăm chăm cái này quỷ dị bàn tay, Thanh La ánh mắt đờ đẫn, có khó có thể tin, phảng phất quên trước đó bóng người, thần thức cũng không hề tản ra, giờ khắc này, toàn bộ Phong Đạo Tông đều lâm vào quỷ dị tĩnh mịch, lặng ngắt như tờ, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, một cỗ khó tả áp lực bao phủ buông tìm mọi người, hóa thành mây đen.

Mấy tức về sau, bàn tay rốt cục lần nữa động tác, nó dần dần rút về, cho đến chỉ còn lại có năm ngón tay rơi ở bên ngoài, lộ ra bên cạnh một bên không trung, mắt trần có thể thấy cái kia trong cái khe không gian các loại kỳ dị năng lượng loạn lưu không ngừng tàn phá bừa bãi, thổi thực rơi vào bên trong hết thảy, duy chỉ có bàn tay kia ở vào bên trong lại bình yên vô sự.

Chỉ gặp bàn tay này năm ngón tay hư nắm, thế tại vết nứt không gian một bên, lập tức tựa như hồi hột, tùy ý ---- -- -- xé!

"Hoa —— "

Mặt kính vỡ vụn tiếng vang bên trong, cái kia vết nứt đúng là bị trực tiếp xé mở mấy trăm trọng chi cự, lộ ra một cái như núi khe khe, tại vô số người không thể tin trong ánh mắt, một cái to lớn, toàn thân phát ra bạch quang thân ảnh theo cái kia trong động khẩu nhô đầu ra, hai đạo kinh người ánh mắt xuyên thấu hư không rơi ở phía dưới.

Đây là như thế nào một đôi đồng tử! Vô số nhân tâm cơ sở đang cuồng hồng, thần sắc dĩ nhiên đã chết lặng.

Đây là một đôi chỉ có tròng trắng mắt không có đồng tử con ngươi, hai mắt màu trắng bên trong lộ ra vô tình, bảy đạo ngân sắc sợi tơ hiện lên hình cái vòng tròn quanh, từng vòng từng vòng từ trong ra ngoài phân bố, đem trọn cái tròng mắt phân chia thành tám khối không có giao tập khu vực, lộ ra cực đoan quỷ dị, tới nhìn nhau làm lòng người cơ sở phát lạnh, như là bị nhìn xuyên nội tâm hết thấy, cùng lúc đó, một cỗ áp lực mệnh mông từ trên trời giáng xuống, trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ không gian.

Hết thấy thanh âm đều tại thời khắc này biến mất, gió ngừng dừng thổi quyền, tầng mây cũng không lại lưu động, dòng nước đình trệ, thì liền nổi giữa không trung bụi đất cũng giống như quên rơi xuống, toàn bộ không gian tại một loại kỳ dị quy tắc hạ,

Hết thấy hết thấy đều ngừng vận chuyển.

Thân ảnh này tựa như Đế Hoàng, vạn vật tại trước mặt đều không dám động tác, tựa hồ chỉ muốn một câu liền sẽ triệt để bị xóa đi!

"Người này! Người này! !!" Thanh La nội tâm điên cuồng gào thét, nguyên lực trong cơ thể ngừng vận chuyển, thần thức cũng bị cầm tù, không thể tràn ra mây may, duy có ý thức còn có thể động tác, gương mặt này cho hắn cảm giác áp bách quá quá mạnh, có thể xưng trước đó chưa từng có, làm hắn gần như ngạt thở, một cỗ mãnh liệt nguy cơ sinh tử trong nháy mắt bao phủ tại tâm hắc ở giữa.

Thanh La nội tâm lo lắng, điên cuồng thôi động nguyên lực, muốn tránh thoát. Rốt cục, tại một cỗ niềm tin chống đỡ dưới, nguyên lực trong cơ thể như đánh vỡ một loại nào đó ràng buộc, xuất hiện một tia bùng nổ, Chân Thần gãy dựa lấy bắt đầu phát sáng, như Giang Hà vỡ đê, nguyên lực mãnh liệt mà ra, triệt để đánh vỡ phong cấm.

"Tiền bối ngươi "

Tránh thoát ràng buộc về sau, Thanh La vội ôm quyền đang muốn mở miệng.

"Hà?"

Cái kia thân ảnh to lớn rốt cục mở miệng, nó ánh mắt nhất động, vô tình ánh mắt rơi vào Thanh La trên thân, khiến Thanh La toàn thân lập tức chấn động, mồ hôi lạnh trong nháy mắt chảy ra.

"Hạ giới con kiến hôi, tại bản Thần trước mặt cũng dám mở miệng, chết!"

"Chết!"

"Chết! !"

"Chết! ! !"

Thanh La tâm thần chấn động mãnh liệt, một cỗ từ lúc chào đời tới nay chưa bao giờ cảm thụ qua sát cơ trong nháy mắt bùng nổ, làm hắn toàn thân phát lạnh như rơi vào hầm băng, theo thân ảnh này mở miệng, như nói sao làm vậy, một cỗ kỳ lạ quy tắc chi lực bỗng dưng mà sinh, xuất hiện tại Thanh La quanh thân, hướng hắn áp bách mà đến, hắn lập tức biết được, một khi bị bao phủ, chỉ chết một đường, tuyệt không có sinh cơ!

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Thanh La mãnh liệt giơ tay một điểm mi tâm, một đạo hư huyền thân ảnh theo phía sau hắn phân hóa mà ra, hướng về phía dưới mau chóng đuổi theo, lại nhìn sau lưng, cái kia bị bỏ qua một bộ phận Đạo Linh như bị một cái vô hình bàn tay nhẹ nhàng phát qua, bành một tiếng liền hóa thành điểm điểm tinh quang tiêu tán.

Cái kia gương mặt bình tĩnh nhìn lấy bỏ chạy Thanh La, vô tình trong ánh mắt lộ ra một tia trào phúng, phi nhanh bên trong, chính bùng nổ một hơi Thanh La đột nhiên sắc mặt đại biến, lại điểm mi tâm, lại là một phân thành hai, lưu lại đạo thứ hai Đạo Linh, như là điên cuồng, như điên hướng về trên quảng trường chính mình thân thể chỗ bỏ chạy, sau lưng, vừa mới thoát ly Đạo Linh lập tức tiêu tán, như bị xóa đi.

Giờ phút này Thanh La, nội tâm tại máu, ngàn vạn năm tu hành hủy hoại chỉ trong chốc lát, hắn hai mắt đỏ thẫm, tơ máu dày đặc, trong lòng hận ý ngập trời mà lên, lại lại vô biên đáng ghét, dạng này tồn tại vượt qua hắn tưởng tượng, hắn không thể trêu vào a!

Gần! Lại gần!

Cách xa mặt đất chỉ có không đến trăm trượng thời điểm, Thanh La lòng tơ dựng thẳng, chợt cảm thấy như có gai ở sau lưng, cái kia quy tắc chi lực đang bùng nổ, nhanh nhanh chóng, cơ hồ nháy mắt liền tới đến bên cạnh hắn, sau một khắc liền muốn đem hắn thôn phệ.

Thanh La hai mắt càng đỏ, như muốn máu, hắn cắn răng một cái, oanh một tiếng, khí thể tăng vọt, một cỗ xinh đẹp hỏa quang xuất hiện tại Đạo Linh chi thể bên ngoài thân, nguyên lực như không muốn sống điên cuồng tuôn ra, đúng là thiêu đốt tu vi, đôi lấy trong nháy mắt cấp tốc.

90 trượng

Bảy mươi trượng

30 trượng

Mười trượng! ! !

Trong chốc lát, một đạo chói mắt ngân quang xuất hiện tại bầu trời đêm, giống như sao băng đọa khoảng không, xẹt qua chân trời, đột phá khoảng cách hạn chế trực tiếp rơi xuống trên quảng trường, từ Thanh La thân thể Thiên Linh chỗ tràn vào, suru một tiếng trồn vào bên trong, cái kia khổng lồ gương mặt thấy đây hết thấy, trong mắt ý trào phúng càng đậm.

Ngay tại Thanh La Đạo Linh nhập thể, một lần nữa chường khổng thân thể thời khác, khơi dậy, hấn trồn trườn hai mắt, khoe miệng tràn ra một tia máu tươi, trong mắt thần quang lập tức âm đậm, đầu lâu rù xuống, mất đi sức sống, gương mặt còn lưu lại khó có thể tin thần sắc, cùng nồng đậm không cam lòng cùng oán độc.

Sư tôn, người tính tới phía trước, lại không có thể tính tới cái này chánh thức đại kiếp a!

Linh hồn tiêu tán thời khác, Thanh La trong đầu quanh quẩn một cái duy nhất suy nghĩ...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Cái gì gọi là bất khuất :

"Lão tổ!"

Thanh La chết bất đắc kỳ tử, Phong Đạo Tông gần vạn trong các đệ tử một bộ phận con mắt lập tức đỏ, muốn giãy dụa lại không cách nào tránh thoát cái kia cổ tràn ngập tại toàn bộ không gian khủng bố uy áp, từng cái sắc mặt đỏ bừng lên, thần sắc vận vẹo, gân xanh đột xuất.

Nhưng nhiều người hơn đầy lòng hoảng sợ vô biên, mắt lộ sợ hãi cầu xin chi sắc, đối mặt bức này không cách nào phản kháng tồn tại, giãy dụa không thể nghi ngờ là buồn cười, chỉ có mặc cho người định đoạt, chó vẫy đuôi mừng chủ, tìm kiếm một đường sinh cơ.

Giờ phút này cái kia vết nứt bên trong, thân ảnh to lớn phát sáng, ầm ầm tiếng vang bên trong, thân ảnh kia lập tức thu nhỏ, bị một trận chói mắt bạch quang bao phủ, tàn mát ra hơi thở nóng bỏng, ở trong trời đêm như trở thành một cái khác thái dương, sau một khắc một đạo tinh quang mông lung như mộng huyền thân ảnh từ đó bước ra một bước.

Ánh sáng này kỳ dị như chất lỏng, róc rách mà động, du tẩu toàn thân, thậm chí tràn ngập đến lọn tóc, như có sinh mệnh, đem một đạo thon dài thẳng tắp thân ảnh hoàn toàn bao dung ở bên trong, duy chỉ có lộ ra một đôi ngân sắc lạnh lùng song đồng, chỉ là này đôi mắt không hề như lúc trước quý dị, mà chính là khôi phục thường nhân đồng tử.

Thân ảnh này lập tại hư không, dáng người thẳng tắp, tóc dài màu bạc rù xuống đến thắt lưng, hấn thực sự tại không gian vết nứt ở mép, thân ảnh cùng cái kia vết nứt khách quan rất là nhỏ bé, như đối mặt núi lớn con kiến hôi, lại như phong khinh vân đậm xui như vậy đối với tàn phá không gian, mặc cho bên trong tàn phá bừa bãi không gian loạn lưu từ sau lưng tràn ra, không ngừng đem hấn thổi đến, lại không cách nào phát động vật áo lọn tóc nửa phần.

Một màn này cực kỳ trùng kích tính, thân ảnh này tựa như Đế Hoàng, cứ như vậy đứng ở nơi đó, lại như là Chúa Tể, hóa thân Đại Đạo, hết thấy tại trong mắt đều là con kiến hôi, không có ý nghĩa, một cỗ thiên sinh chí tôn khí thế ngưng tụ mà sinh, phá toái không gian, rung chuyển thần hồn.

Mắt thấy một màn này, vô số tâm thần người bị rung chuyển, nổi lên vô biên đắng chát, dạng này tồn tại như thế nào đi phản kháng, chỉ từ khí thế liền có thể nhìn ra, nhân vật như vậy cho dù là tại Đạo Thiên cảnh cũng không phải tầm thường, nhất định là hạng người kinh tài tuyệt diễm.

Chậm rãi, thân ảnh này ánh mắt chuyển động, rơi ở phía dưới trong đám người, lấy một loại đậm mạc lại không thể nghi ngờ thanh âm mở miệng: "La Thiên tu sĩ, nhìn thấy bản Thân là sao không bái?!"

Vừa dứt lời, một cỗ khí thế khủng bố ầm vang bạo phát, áp sập hư không, trực tiếp buông xuống.

Bịch ——

Bịch ——

Liên tiếp trầm đục không ngừng truyền ra, vô số Phong Đạo Tông đệ tử cùng trường lão hạng người, tại cái này cỗ kinh khủng áp bách phía dưới, lập tức quỳ rạp xuống trên quảng trường, cúi thấp đầu sọ, giống như cúng bái, duy chỉ có mặt mày méo mó, thần sắc dữ tợn, gân xanh nhúc nhích, trong mắt lộ ra khuất nhục cùng mãnh liệt không cam lòng.

Đa số người là như thế này, bọn họ là Phong Đạo Tông đệ tử, La Thiên thứ nhất Tông sở thuộc, có lấy bọn hấn vinh diệu, giờ phút này không thể không

quỳ bái, trong lòng oán hận gần như ngập trời, mà cực ít một bộ phận người lại thần sắc thư giãn, phảng phất buông lỏng một hơi, đôi lấy chung quanh đệ tử độc chú nhìn chăm chăm.

Nếu có thể như vậy nhất về một cái mạng, quỳ bái lại có làm sao. Đây là cái này một bộ phận nhân tâm âm thanh.

Cho dù là tên kia nhóm La Thiên đình phong cường giả liệt kê mấy người, cũng tại không cam bên trong nhao nhao quỳ xuống, duy chỉ có có một người, giãy dụa lấy ngạo nghễ lập tại nguyên chỗ. Hắn mặt mày méo mó, gân xanh không ngừng nhúc nhích, quanh thân bắp thịt run rẩy không ngừng, cốt cách phát ra ken két tiếng nổ đùng đoàng vang, chính thừa nhận cực lớn đau đớn, nhưng như cũ tại kiên trì, trong mắt bắt khuất chi sắc nồng đậm.

Hắn là Vũ Hạnh —— Phá Thiên Thành thành chủ.

Vũ Hạnh cắn chặt hàm răng, hàm răng đập địa vang lên kèn kẹt, thừa nhận khủng bố áp lực, lại phảng phất đột phá cái nào đó cửa khẩu, giảm nhẹ một tiếng quanh thân khí thể âm vang bạo phát, đứng là tránh ra.

Hắn ngửa mặt lên trời, bắt khuất ánh mắt tại thân ảnh kia đối mặt, thanh âm ngọt ngào như là gằm nhẹ: "Vũ mỗ thuở nhỏ tập võ, từ võ nhập đạo, Đạo Niệm bắt khuất, đời này bắt kính thiên địa, không bái Tiên Thần! Nếu muốn Vũ mỗ quỳ bái, nhưng cầu vừa chết!"

"Ồ? !" Thân ảnh kia mắt lộ nghiền ngẫm, trên tức mở miệng nói: "Nếu như thế, bản Thần càng muốn để ngươi khuất phục!"

Theo thanh âm hắn rơi xuống, trong ánh mắt ngân quang đại thịnh, một vòng ngân sắc sợi tơ bắt đầu hiển hiện, bỗng dưng hóa thành một vòng tròn, chiếu vào trong con ngươi, cùng lúc đó, một cỗ nguồn gốc từ sâu trong linh hồn uy áp âm vang buông xuống.

Roi vào Vũ Hạnh trên thân. Cái này uy áp nhằm vào linh hồn, muốn vỡ nát Đạo Niệm, làm hắn khuất phục!

Vũ Hạnh hai mắt lập tức hoảng hốt, một đôi con ngươi màu bạc tại trước mắt hắn trong nháy mắt phóng đại, càng ngày càng gần, bao quát hắn toàn bộ tầm mắt, cuối cùng tràn ngập nào hải.

Sâu trong thức hải, một cái toàn thân trắng bạc người khổng lồ xuất hiện, đập trên mặt biển, chung quanh ba đảo hung dũng cuốn lên thao thiên cự lãng, lại không cách nào rung chuyển người khổng lồ này mây mây, Vũ Hạnh linh hồn tại trước mặt giống như còn nhỏ hài đồng, một cỗ không thể phản kháng suy nghĩ lập tức dâng lên, tràn ngập ở buồng tim.

"Ta sẽ không khuất phục!"

Vũ Hạnh gằm nhẹ, khua tay quyền đầu, xông lên phía trước, muốn cùng chém giết, người khổng lồ giờ cánh tay lên, tùy ý vung tay lên, lập tức đem hắn oanh mở mấy vạn trượng, ý thức chi thể băng liệt, sau một lát gầy dựng lại, quang mang trở nên âm đạm, suy yếu không ít, một cỗ như tê liệt đau đớn làm hắn gần như điên cuồng.

Nhưng hắn vẫn như cũ bắt khuất, mỗi khi bị oanh mở, hắn lập tức bay lên không trung, lần nữa xông lên phía trước, cho dù là lần lượt bị oanh mở, lần lượt thân thể sụp đổ, trong mắt chiến ý cùng bắt khuất một mực chưa từng biến mất.

Bành một thân, trên quảng trường, Vũ Hạnh dưới chân đá xanh sụp đổ, hai chân khảm vào đến đá xanh mảnh vỡ bên trong, phía trên tuôn ra một chùm huyết vụ, cả người lập tức lay động, mọi người chung quanh trong lòng thờ dài: Sao phải khổ vậy chứ?

Sâu trong linh hồn, Vũ Hạnh ý thức đang gằm thét: "Ta chi đạo độc bắt khuất, ngươi dựa vào cái gì để cho ta khuất phục? ! Nếu muốn để Vũ mỗ quỳ gối, cho dù Đạo Niệm sụp đổ, thân thể tiêu tán, cũng không có khả năng!"

Người khổng lồ vung vẩy cánh tay, to lớn thân thể kích thích thao thiên cự lãng, đỉnh tai như óc thanh âm theo trong miệng nó phát ra: "Gặp bản Thần không quý giả, thân thể sụp đổ, thân hồn tiêu tán!"

"Thì tính sao? !"

Oanh một tiếng, Vũ Hạnh thân thể lần nữa nổ tung, một lát sau gầy dựng lại, lập tức xông ra, thi triển tất cả vốn liếng, cẩn thận độ sức.

"Gặp bản Thần không quý giả, đạo thống sụp đổ, truyền thừa đoạn tuyệt! Ngươi dám bắt kính? !"

"Gặp bản Thần không quý giả, . hồn diệt tuyệt, huyết mạch không còn! Ngươi... Là sao không bái? !"

To lớn cánh tay Già Thiên Tế Nhật, không cho né tránh ở giữa, trực tiếp một thanh tích lũy ở Vũ Hạnh ý thức, hung hăng bóp, Vũ Hạnh thân thể lập tức sụp đổ, toái phiến lập tức cuốn ngược liền muốn thoát ra, đi tiến hành gầy dựng lại, lại bị một cỗ kỳ dị lực lượng giam cầm tại người khổng lồ lòng bàn tay, ở lòng bàn tay không ngừng toái diệt, không ngừng suy yếu đi xuống, tùy thời đều muốn triệt để chết.

Ngoại giới, Vũ Hạnh thân thể run không ngừng, đột nhiên quanh thân phát ra trận trận oanh minh, trong nháy mắt nổ tung vô số vết nứt, máu tươi như mưa tên bắn ra mà ra, đem cả người hắn xối đến thông thấu, lập tức biến thành huyết nhân, hai chân càng là bạo vỡ đi ra, cả người bịch một tiếng nằm ngã xuống đất không ngừng co quắp.

Hắn chậm rãi mở hai mắt ra, trong mắt quang mang như trong gió ánh nến, phảng phất tùy thời đều muốn dập tắt, không có không cam lòng, không có khuất nhục, mà chính là một mặt trong bình tĩnh, đáy mắt xuất hiện một tia ngưng luyện điên cuồng.

Trong trầm mặc, Vũ Hạnh chậm rãi hai mắt nhắm lại. Nếu như thế, chết cũng ngại gì? !

Tại hán nhắm mắt trong nháy mắt, một đạo hư huyền hình bóng từ mi tâm lập tức xông ra, hóa thành một vệt ánh sáng, như cái kia dập lửa thiêu thân, như thiêu đốt hết thảy, lấy một loại khó có thể tưởng tượng tốc độ, hướng về trong hư không cái kia đậm đặc mà lập thân ảnh trực tiếp đụng tới, chỉ là, tại còn chưa xông ra bao lâu liền lập tức ảm đạm, hóa thành tro bụi tiêu tán.

Con kiến hôi phản công, thì có ích lợi gì? Thân ảnh kia đáy mắt lộ ra một tia đùa cợt, phảng phất Vũ Hạnh hết thảy ở trước mặt hắn đều là buồn cười như vậy.

"Ai "

Khởi dậy, một tiếng nhẹ hơi tiếng thờ dài vang lên, ở trong trời đêm quanh quẩn, một đạo biến ảo khôn lường thanh âm không biết từ chỗ nào truyền đến, nghe không ra nam nữ: "Người cần gì phải muốn làm khó những thứ này hạ giới chỉ dân dêu!"

Theo cái này âm thanh vang lên, trong hư không một chỗ lập tức vận vẹo, một đạo toàn thân bao vây lấy mông lung tinh quang yếu diệu thân ảnh từ đó một bộ phóng ra.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Vượt giới chi chiến :

"Ta cho là ngươi sẽ không xuất hiện, muốn một mực tránh gấu đi!" Đây bá đạo thân ảnh chế nhạo nói, đang khi nói chuyện, quanh thân tinh quang dần dần rút đi, như cùng ở tại trước người triển khai một đạo màn nước, lộ ra một cái cực kỳ anh tuấn cảm bào nam tử.

Nam tử này giữa trán đầy đặn, mặt như ngọc, trong lúc giờ tay nhắc chân tản ra một loại ung dung hoa quý khí độ, hai đạo mày kiếm nghiêng cắm vào tóc mai, phía dưới lộ ra một đôi u như đầm sâu lạnh lẽo con ngươi, ngẫu nhiên có một hai đạo ngân mang ở bên trong lóe lên một cái rồi biến mất, tới nhìn nhau, tâm thần cũng phải bị rung chuyển, có loại bị nhìn xuyên hết thảy cảm giác.

Một cổ thiên sinh chí tôn cấp trên khí thế ngưng tụ ở trên người hắn, như Đại Đạo khí vận gia thân, phong vân biến ảo, tinh hà vận chuyển, hết thảy đều muốn lấy hắn làm trung tâm, chỗ hắn đứng, chính là lớn nhất chú mục tồn tại, bề ghế chỉ tư ở trên người diễn dịch phát huy vô cùng tinh tế, vô luận người nào, nhìn thấy thân ảnh này đều sẽ tâm sinh hồi thẹn, nhịn không được muốn đi cúng bái.

Trong lúc nhất thời, mưa gió cuốn lên, Đại Đạo hợp minh, có ánh sáng đầy trời, tại dưới bầu trời đêm, lộ ra đột ngột. Nam tử này đứng ở đó, lập tức liền thay thế La Thiên chi thiên, trở thành cái này một giới chí cao vô thượng tồn tại, duy chỉ có khóe miệng tràn ra một tia tà tiểu phá hư hán hoàn mỹ khí độ.

Theo thanh âm hắn rơi xuống, đối diện hư không vừa mới xuất hiện yếu diệu thân ảnh, quanh thân ngân quang cũng lập tức tiêu tán, lộ ra một đạo tuyệt mỹ thân thể mềm mại, là một nữ tử.

Nữ tử này cực đẹp, cơ da như tuyết, môi như điểm ân, răng như sò biển, bay bụi tóc tóc xanh, tóc dài như thác nước rủ xuống đến thắt lưng, giờ phút này một đôi mắt phượng hàm sát, chăm chăm lên trước mặt nam tử, lộ ra nồng đậm hận ý.

"Vân Không, ngươi vẫn là như vậy coi trời bằng vung!" Thăm thăm ở giữa, nữ tử mở miệng, âm thanh biến ảo khôn lường, như suối trong chảy xuôi khe núi, thấm vào trong lòng, điểm điểm: "Nghịch Thương Đạo truyền thừa hàng ngũ chi tranh, phụ quân ta đã bại vong tại tay ngươi, ngươi là sao không muốn buông tha ta mẹ con hai người? !" Đang khi nói chuyện, nàng đôi mi thanh tú gấp gáp, tuyệt mỹ khuôn mặt toát ra một tia đau khổ cùng oán hận.

Nghe vậy, Vân Không thần sắc bình tĩnh thản nhiên nói: "Chiến Vô Ngân cùng ta đối nghịch, cho nên hắn phải chết, mà ngươi là hán đạo lữ, ta hội đưa ngươi cùng hắn gặp nhau." Nói đến đây, hán ảnh mắt lập tức trở nên lạnh lẽo, thanh âm như theo Cửu U Chi Địa thổi ra gió lạnh: "Duy chỉ có nghiệt chủng kia, ta tuyệt đối không cho phép hắn sống!"

Nữ tử cắn chặt môi dưới, yếu đuối khuôn mặt lộ ra kiên nghị, nghe được dạng này trả lời chắc chắn, nàng trầm mặc không nói.

"Kính Linh, lấy ngươi thân hồn ba chuyển tu vi, tuyệt đối trốn không thoát lòng bàn tay ta, nếu ngươi thúc thủ chịu trói, giao ra tên nghiệt chủng kia, có lẽ ta biết mở ân, lưu ngươi một cái mạng cũng khó nói, Ha-Ha!" Vân Không khóe miệng lộ ra mỉm cười, mang theo đùa cợt, giễu giễu nói.

"Không có khả năng!" Kính Linh cắn răng: "Nhu ngay cả mình cốt nhục đều không gánh nổi, ta có cái gì mặt mũi sống một mình, ngươi cũng minh bạch, bằng vào ta tu luyện tốc độ, đời này tuyệt không báo thù khả năng, đã nếu như vậy, làm gì tham sống sợ chết!"

"Muốn cùng ta liều?" Vân Không cười to, lộ ra mãnh liệt tự tin: "Chiến Vô Ngân cũng muốn bại vong tại tay ta, ngươi dựa vào cái gì cùng ta đấu!"

Nói xong, hần phẩy tay áo một cái, một con gió lớn đất bằng mà sinh, hướng về phía trước thổi quyền, đi qua chỗ không gian lập tức đổ sụp, một cỗ kinh khủng hấp lực từ đó truyền ra, gió lên thành xoáy, hiện ra thanh sắc, cuốn lên Không Gian Toái Phiến, lấy sét đánh không kịp bưng tai chỉ thể hướng về Kinh Linh vị trí bỏ bót đi, dọc đường chỉ địa lưu lại một đạo thật dài khe.

Kinh Linh thân thể mềm mại nhất động, dưới chân hiện lên một vòng ánh sáng, như thực sự tại không gian mạch lạc phía trên, dáng người nhẹ nhàng, vừa mới động lập tức vượt qua ngàn trượng khoảng cách, đang không ngừng cất bước ở giữa, không ngừng tại nguyên chỗ xuất hiện tàn ảnh, hồi lâu sau mới chậm rãi tiêu tán, chỉ là cái kia gió xoáy khí thế hung hung, tốc độ cũng là cực nhanh, mỗi lần đang nhảy tránh ở giữa, lập tức tiến đến, đem tàn ảnh thôn phệ, đuổi sát bản thể mà tới, như như giời trong xương, trong lúc nhất thời làm nàng khó có thể thoát thân.

Kinh Linh cắn răng, gian nan né tránh đồng thời trên tay cực nhanh bấm niệm pháp quyết, như Phù Quang Lược Ảnh tại chưởng chỉ ở giữa biển ảo, trong nháy mắt, hình như có trăm đạo, ngàn đạo, hoặc là vạn đạo, 1 triệu Đạo Ấn quyết từ trong lòng bàn tay xuất hiện, chiếu nhập hư không, nâng dáng người như Kinh Hồng, liên tục biến ảo chín lần vị trí về sau, nhắc tay khẽ vẩy, lập tức quát một tiếng: "Đi!"

Một sát na, trong hư không hiển hiện lít nha lít nhít ấn quyết,

Mỗi một đạo đều trong suốt sáng long lanh, phát ra nhàn nhạt tinh quang, hư huyền mông lung như ẩn như hiện, khoảng chừng đếm hơn trăm vạn, hợp thành một đạo kiên cố bình chướng, đem cái kia tàn ra hủy diệt chỉ lực gió xoáy giam cầm bên trong.

Lập tức Kinh Linh cắn đầu lưỡi một cái, phun ra một ngụm tinh huyết, rơi trước người không trung, ngón tay thấm huyết dịch hư không liên tục huy động, cấp tốc phác họa ra từng đạo từng đạo huyết sắc phù văn, mỗi một đạo đều lộ ra phong cách cổ xưa chi cực, như Đại Đạo Lạc Ấn.

Mỗi khi vạch ra một đạo Kinh Linh liền lập tức gảy ngón tay một cái, khiến bay ra, rơi vào cái kia bình chướng phía trên, mỗi một đạo phù văn dung nhập bình chướng, đều sẽ khiến bình chướng phát sáng, rất nhanh hơn liền có nhàn nhạt huyết quang tràn ra.

Hết thấy 72 Đạo phù văn liên tiếp dung nhập, cái kia ấn quyết hóa thành bình chướng đã biến thành huyết sắc, có nồng đậm uy áp xuất hiện, quá trình này vền vẹn tiếp tục hai hồi.

Kinh Linh sắc mặt lộ ra mấy phần tái nhợt, thi triển cái này đạo thần thông làm nàng sinh ra không nhỏ phụ tải, yếu đuối khuôn mặt, tái nhợt thần sắc làm lòng người sinh thương yêu, giờ phút này cắn chặt hàm răng quát khê: "Chuyện!"

Thanh âm rơi xuống trong nháy mắt, bình chướng lập tức vận vẹo, kéo theo không gian, truyền ra một cỗ kỳ lạ ba động, như bình tĩnh mặt hồ đầu nhập một cục đá, một đạo gọn sóng gọn sóng chấn động ra đến, không gian vận vẹo phía dưới, tính cả bình chướng ở bên trong cái kia một phiến hư không như là bị bỗng dung đề lộ một tầng, phía trên chỗ hết thấy toàn bộ biến mất, mà bị đề lộ bộ phận lại là hoàn hảo không chút tổn hại không gian.

Sau một khắc, quỹ dị một màn xuất hiện, như từ không nói có, bình chướng lúc xuất hiện lần nữa lại rơi tại Vân Không vị trí chỗ ở, đem Vân Không hoàn toàn bao phủ, không chỉ có như thế, liên đới lấy trước đó Vân Không thi triển ra khiến hư không đổ sụp gió lốc cũng ở bên trong.

Ầm ầm tiếng vang không ngừng truyền ra, ngăn cách bình chướng nhìn không thấy Vân Không thân ảnh, như là bị gió xoáy xoắn nát, bị hư vô thôn phệ.

Kinh Linh gắt gao nhìn chăm chăm bình chướng, nhìn không chuyển mắt, nâng thần sắc lộ ra khẩn trương, cắn chặt môi dưới, tuyệt không tin lấy Vân Không tu vi hội cứ như vậy vẫn lạc.

Quả nhiên một tiếng mang theo khinh miệt lời nói thông qua bình chướng truyền tới: "Chỉ có ngàn ấy bản sự sao? Chỉ bằng dạng này cũng muốn vây khốn ta?"

Bình chướng bên trong, tràn đầy tàn phá bừa bãi phong bạo, hư vô toái phiến như lưỡi dao sắc bén bị con lốc quét động, có thể cắt đứt thế gian hết thấy, lại tại gặp được một cái thẳng tắp thân ảnh lúc, dịu dàng ngoan ngoan như thú nhỏ, tự hành hướng về chung quanh cuốn ngược mà đi. Tóc dài cuốn lên, ở sau ót bay múa, một cỗ nồng cuồng khí thế ngưng tụ, Vân Không cứ như vậy đứng ở nơi đó, hết thấy đều không tổn thương được hần nửa phần.

"Sụp đổ!"

Nghe được thanh âm này, Kinh Linh biến sắc, quyền gờ tay lại nhất chỉ, như lời đinh vỡ nát, bình chướng lập tức toái diệt, liên đới lấy nội không gian tùy theo đổ sụp, tựa là hủy diệt thôn phệ chỉ lực truyền ra, khiến không gian xung quanh cũng biến thành bất ổn, tầng mây thật dày nhúc nhích ở giữa bị hấp phệ tới gần, nhanh chóng bị nuốt vào bên trong.

Vết nứt đang thu nhỏ lại, không gian tự hành chậm rãi đi mất, nguyên bản đen ngịt tầng mây rất nhanh bị thôn phệ sạch sẽ, lộ ra sáng tỏ bầu trời đêm, Kinh Linh nhú mày, gắt gao nhìn chăm chăm cái kia vết nứt thần sắc âm tình bất định.

"Thần thông không tệ, đáng tiếc người mà thi triển thực lực quá kém!"

Đậm đặc thanh âm bên trong, thon dài thẳng tắp thân ảnh theo cái kia vết nứt ở mép xuất hiện, chính là một bộ phóng ra, khiến Kinh Linh thần sắc đại biến.

"Ngươi trốn không thoát!"

Theo Vân Không chậm chậm đi ra, hần chấp hai tay sau lưng, trong mắt ngân quang theo hần tiến lên dần dần trở nên nồng đậm, nếu là nhìn kỹ liền có

thể thấy, năm đạo Lượng Ngân ánh sáng màu vòng khảm vào trong con mắt, chính đang chậm rãi từng cái nổi lên, một cỗ nguồn gốc từ sâu trong linh hồn uy áp bắt đầu áp ủ.

Kinh Linh biến sắc, lập tức cảm thấy không gian xung quanh truyền đến một cỗ mãnh liệt cùng cực áp bách, thân thể trở nên cứng ngắt, hành động trở nên chậm chạp, vội vàng chuyển dời mấy lần lại phát hiện cỗ áp bức này lực cơ hồ tràn ngập toàn bộ không gian, ở khắp mọi nơi. Giấy dựa bên trong, nàng trong mắt đồng dạng có ngân quang hiển hiện, xuất hiện ba đạo vòng tròn, từng vòng từng vòng lấy đồng tử làm trung tâm, hiện lên hình cái vòng phân bố.

"Chưa đủ! Còn chưa đủ! Chân Thần xuất khiếu!"

Điên cuồng chống cự lại bốn phương tám hướng uy áp, nàng trong mắt ánh sáng đến cực hạn thời điểm, một cái toàn thân phát sáng tiểu nhân từ Thiên Linh chỗ phóng lên tận trời, treo ở Kinh Linh đỉnh đầu ba tấc, tên tiểu nhân này như hơi co lại bản Kinh Linh, duy chỉ có quanh thân tản ra là thuần túy linh hồn ba động, không có bất kỳ cái gì tu vi chi lực.

Tên tiểu nhân này chính là Kinh Linh Chân Thần.

Giờ phút này Chân Thần phát sáng, lập tức mở ra hai mắt, lộ ra bên trong ba đạo Trọng Đồng, mãnh liệt linh hồn chi lực ầm vang tuôn ra, cùng không gian xung quanh chi lực đối kháng.

"Oanh "

Pháng phát hai đạo bất đồng quy tắc va chạm tại một chỗ, Kinh Linh quanh thân ngoài ba trọng, không gian không ngừng vỡ vụn, xuất hiện lít nha lít nhít vết nứt, cái này ba trọng chính là năng sinh cơ chỗ, tại không gian áp bách chi lực phía dưới đang không ngừng thu nhỏ lại, như sóng lớn Trung Hành chạy nhanh thuyền nhỏ, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị lật úp nuốt hết.

Lo lắng bên trong, Kinh Linh tron bóng cái trán chảy ra lít nha lít nhít mồ hôi, thao túng Chân Thần bấm niệm pháp quyết không ngừng, nỗ lực ngăn cản, sắc mặt trở nên càng thêm tái nhợt, lộ ra rất là cố hết sức.

"Không muốn lại chống cự, ngươi không phải đối thủ của ta!"

Vân Không thần sắc lạnh lùng, trong mắt ngân quang khiếp người, mở miệng ở giữa đưa tay hướng về phía trước nắm vào trong hư không một cái, vô số tinh quang trước người ngưng tụ, một lát ngưng tụ thành một cái ngàn trọng to lớn cánh tay, huy động năm ngón tay, trong hư không vạch ra năm đạo đen nhánh dấu vết trực tiếp hướng về Kinh Linh chỗ chỗ ngồi hung hăng nắm đi.

"Hừ ——" chói tai tiếng xé gió vang lên theo, không khí lạnh cuộn ngược, nếu là ở mặt đất, một cái rạch này có thể tùy tiện rung chuyển đồi núi, vỡ nát khắp nơi, tại Kinh Linh tuyệt vọng trong ánh mắt, bàn tay này một tay lấy nàng giữ tại lòng bàn tay.

Bị nắm chặt trong nháy mắt, bảy đạo khí lưu màu tím từ bàn tay này bên trong hiển hiện, hóa thành bảy cỗ phong cầm, rơi ở trên người nàng, mỗi một đạo phong cầm rơi xuống đều sẽ làm nàng thân thể mềm mại run lên, sắc mặt cũng tái nhợt mấy phần.

Làm bảy cỗ phong ấn hoàn toàn tan nhập thể nội về sau, tu vi lập tức tiêu tán, Chân Thần mặt hiện vẻ tiếc hận, chậm rãi nhắm mắt một lần nữa dung nhập Kinh Linh đầu.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Xả thân :

Theo Kinh Linh tu vi bị phong ấn, khí tức cũng không ngừng rơi xuống, rất nhanh tựa như cùng phạm nhân, mất đi tất cả sức phản kháng, yếu đuối khuôn mặt dị thường tái nhợt, hận hận nhìn phía xa Vân Không, lộ ra sâu sắc bất lực.

Vân Không nhẹ nhàng cười bên trong, đưa tay hư nắm, cái kia hư huyền mà sinh to lớn bàn tay lập tức nắm chặt, Kinh Linh rên lên một tiếng thê thảm, há mồm phun ra một đạo huyết tiễn, toàn thân cốt cách bị bóp vang lên kèn kẹt, tinh hồng huyết dịch rơi xuống nước tại áo trắng bên trên, đem trước người nàng nhuộm đỏ khắp nơi, như tràn ra huyết sắc bông hoa, lộ ra nhìn thấy mà giật mình. Con người trong suốt chậm rãi nhắm lại, theo lông mày tập hợp thành một luồng, lông mi còn đang run rẩy, hết sức làm người thương yêu yêu.

Một lát sau, bàn tay kia mở ra năm ngón tay, lâm vào hôn mê Kinh Linh lập tức theo giữa ngón tay trượt xuống, hướng về phía dưới dãy núi bên trong cực nhanh rơi xuống, như gãy cánh Hồ Điệp, tuyệt mỹ bên trong lộ ra thê lương.

"Người còn không thể chết." Vân Không thì thảo, nhấc tay khẽ vẫy, nguyên bản còn tại rơi xuống bên trong Kinh Linh thân hình vì đó mà ngừng lại, phảng phất bị một đạo vô hình khí lưu năng, treo giữa không trung, lập tức cất cao, hướng về Vân Không chỗ đang bay tới, cuối cùng đứng ở trước người hắn cách đó không xa.

Vân Không thần sắc bình thản, ánh mắt lộ ra vô tình, không có chút nào thương hại, tự nói nói: "Người đã không muốn nói ra nghiệt chủng kia tung tích, liền vĩnh viễn không nên mở miệng, muốn trách liền quai cái kia Chiến Vô Ngân đi!" Nói xong, hắn đưa tay phải ra, một cổ sư tử ba động tích súc tại năm ngón tay, liền muốn hướng về Kinh Linh đỉnh đầu.

Đúng lúc này, kinh biến phát sinh!

Một cái trong suốt sáng long lanh ngón trỏ, bỗng dưng hiện lên ở Kinh Linh chỗ mi tâm, mới vừa xuất hiện, lợi dụng một loại thật không thể tin tốc độ, hướng về Vân Không điểm tới, tại Vân Không sắc mặt đại biến không kịp né tránh ở giữa, trực tiếp rơi vào hắn mi tâm.

"A!"

Kêu thê lương thâm thiết âm thanh bên trong, một vết nứt xuất hiện tại Vân Không mi tâm, có từng tia từng tia huyết dịch theo miệng vết thương chảy xuôi mà ra, nhuộm đỏ trước mắt hết thấy, Vân Không điên cuồng bay ngược, trong nháy mắt rời khỏi mấy vạn dặm, bay ngang trời một bên, đang bay ngược quá trình bên trong, hai tay của hắn không ngừng múa, các loại pháp quyết thần thông rơi ở chung quanh hư không, phanh phanh tiếng vang bên trong, từng đạo từng đạo không bỏ hư không vết nứt không ngừng xuất hiện.

Hắn hai mắt nhắm chặt, thần sắc vận vẹo đến cực hạn, giống như thừa nhận cực lớn thống khổ, trong giọng nói mang theo khó có thể tin, quát: "Không có khả năng! Người... Chiến Vô Ngân! Người không chết! ! !"

Theo Vân Không lời nói rơi xuống, chỗ cũ hôn mê Kinh Linh quanh thân xuất hiện chồng lên hình bóng, một người mặc Bạch Bào hư huyền thân ảnh, theo trong cơ thể năng biến ảo mà ra, thân ảnh này đầu tiên là lát nữa, ánh mắt rơi vào Kinh Linh trên thân, cái này ánh mắt rất là ôn nhu, mang theo yêu chiều, giờ tay gạt một cái ở giữa, bảy đạo phong cầm tùy theo sụp đổ.

Phong ấn vỡ nát về sau, Kinh Linh lông mi run rẩy, chậm rãi mở hai mắt ra, khi nhìn đến cái này Bạch Bào thân ảnh một cái chớp mắt, hai hàng nước mắt lập tức tuôn ra, theo tuyệt mỹ khuôn mặt trượt xuống, đây thanh thanh âm rung động: "Vô Ngân..."

Đây là một người tướng mạo cực hùng vĩ nam tử, như đao gọt khuôn mặt thô kệch bên trong mang theo một cỗ kiên nghị, hai mắt như điện khiến người sao cũng muốn thất sắc, một đôi mày kiếm xuyên thẳng hai tóc mai, dáng người thon dài lại cân xứng, tràn ngập một cỗ bạo phát lực cảm nhận, chỉ là thứ nhất mắt liền có thể cảm nhận được hắn bá đạo.

Mà chính là người đàn ông bá đạo này, giờ phút này trong mắt nhu tình phảng phất có thể hòa tan hết thấy, nhìn lên trước mặt thê tử, đưa tay giống như muốn vuốt ve năng khuôn mặt, lại chậm rãi thả tay xuống, ánh mắt cũng biến thành âm đạm, lộ ra một bộ muốn nói lại thôi thần sắc, hắn chỉ là Hồn Thể...

Xa xa chân trời, có Vân Không kêu thảm truyền đến, nam tử này ánh mắt đột nhiên trở nên cực kỳ lạnh lùng, một cỗ sát cơ mãnh liệt tích súc ở chính giữa, hắn chậm rãi quay người, một cỗ trùng thiên khí thế âm vang bạo phát, cuốn lên mưa gió, khiến tinh hà đảo ngược, cất bước ở giữa, hắn hung hăng hướng về đập chân xuống, oanh một tiếng, phía dưới hư không lập tức vỡ nát, mượn cỗ này bạo phát lực, cả người hắn trong nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ, lấy một loại thật không thể tin tốc độ cấp tốc tiếp cận, đi vào Vân Không trước người, trực tiếp chính là nhất quyền.

"Rầm rầm rầm——"

Khung bố bạo hưởng bên trong, từng đạo từng đạo thô một khe lớn tại hư không xuất hiện, xen lẫn thần thông pháp quyết các loại thái quang cùng Vân Không tiếng rống giận dữ.

"Chiến Vô Ngân, không nghĩ tới ngươi lại vẫn còn sót lại có một hồn,

Chắc là vì bảo trụ nghiệt chủng kia lưu lại chuẩn bị ở sau, vốn cho rằng ngươi chỉ có Thần Hồn để tứ chuyển thực lực, không nghĩ tới đã đạt tới ngũ chuyển, đáng tiếc ngươi bản thể đã diệt, tàn hồn càng không phải là đối thủ của ta, hôm nay ta liền diệt ngươi sau cùng một hồn, nhìn ngươi như thế nào sống thêm!"

Vân Không cắn nguyên thần sắc vận vẹo, mi tâm thương thế làm hắn thực lực giảm đi nhiều, giờ phút này theo hắn bầm niệm pháp quyết phát tay áo, đều loại đại thần thông chỉ thuật bị hắn thi triển mà ra, cùng Chiến Vô Ngân đối oanh. Chiến Vô Ngân trầm mặc, trong huy sai thẳng thần thoải mái, mỗi khi thần thông buông xuống, liền trực tiếp lấy thân thể đi cản, hoặc huy quyền đón lấy, như nhân hình hung thú, một cỗ bạo ngược khí tức đang trầm mặc bên trong áp ủ, trong thoáng chốc, phảng phất có một đạo phong cách cổ xưa vẫn xuất hiện tại hắn chỗ mi tâm, như ẩn như hiện.

"Rầm rầm rầm——"

Không ngừng đối oanh bên trong, Vân Không càng điên cuồng lên, các loại thần thông không ngừng tuôn ra, trái lại Chiến Vô Ngân, thân hình bắt đầu trở nên hư huyền, giống như đang tiêu tán, chỉ có Hồn Thể hắn, nhục thân chỉ lực không đủ lúc còn sống một hai phần mười, giờ phút này bởi vì Vân Không tại không kịp đề phòng chuẩn bị ở giữa đầu tiên là có thương thế, mới lộ ra thể lực ngang nhau, cứ kéo dài tình huống như thế, rất nhanh liền sẽ rơi vào hạ phong.

Hắn há hốc mồm, giống như phát ra thờ dài một tiếng, lại không có âm thanh truyền ra, lát nữa thật sâu nhìn một chút Kinh Linh phương hướng, muốn đem thật sâu thu vào đáy lòng, Luân Hồi không rời, lập tức nhắm mắt, mi tâm phù văn lập tức sáng rõ.

Phù văn sáng lên trong nháy mắt, Chiến Vô Ngân thân thể lấy mất trần có thể thấy tốc độ bắt đầu tiêu tán, hướng về phù văn bên trong dung nhập, tiếp lấy phù văn vận vạo, hợp thành một cỗ, cuối cùng tại Chiến Vô Ngân Hồn lực ngưng tụ hóa thành một huyết dịch.

Huyết dịch này hiện lên kim sắc, phát ra chói mắt ánh sáng, bên trong lộ ra một cỗ hủy diệt tính khí hơi thở, treo tại hư không liền đã khiến không gian xung quanh bất ổn, xuất hiện phút chốc liền hướng về Vân Không nhanh chóng rơi đi.

Vân Không sắc mặt đại biến, vội vàng lui lại ở giữa, phát tay thì triển thần thông càng nhiều, rơi vào huyết dịch này phía trên cũng là bị trực tiếp xuyên thấu, phảng phất không còn, nhanh rất nhanh, siêu việt bây giờ Vân Không, lấy một loại sét đánh không kịp bưng tai chỉ thế rơi vào bộ ngực hần.

"Oanh —— "

Một tiếng nổ vang rung trời, như là bị Hồng Hoang Cự Thủ nhất quyền trực diện oanh trúng, Vân Không thân thể lập tức bay ném mà ra, trong miệng phun ra đại lượng huyết dịch, thân thể đụng nát phía sau không gian, trực tiếp rơi vào hư vô vết nứt bên trong.

Mất thấy đây hết thấy Kinh Linh, ánh mắt lộ ra cực hạn bi ai, như tự nói, nàng lắm lắm nói: "Vô Ngân, người đã đi, ta liền tùy người "

Sau một khắc, vô cùng tinh quang hiện lên ở bên ngoài thân, như chất lỏng nhanh chóng lưu chuyển Kinh Linh quanh thân, phảng phất ở trong trời đêm hóa thân một đạo ngôi sao, lấy một loại thẳng tiến không lùi dứt khoát tư thái, thiêu đốt toàn bộ thần hồn, phá vỡ hư vô, xông vào cái kia vết nứt bên trong.

"Ầm ầm "

Trận trận trầm đục thông qua vết nứt truyền ra, các loại năng lượng loạn lưu bị thổi trống ra vết nứt, có rơi tại không gian xung quanh, tùy ý tản ra va chạm, va chạm ra càng nhiều tí mĩ cái khe nhỏ, có hướng về khắp nơi, san bằng đồi núi, quét dọn hết thấy sinh cơ, trong lúc nhất thời trời đất lún xuống, dãy núi sụp đổ, dòng sông đoạn tuyệt, như là tận thế.

Hồi lâu sau, tiếng oanh minh dần dần dừng, tất cả vết nứt bắt đầu chậm rãi tự hành chữa trị, các loại năng lượng cũng dần dần tiêu tán, bao phủ tại cả thiên địa uy áp cũng dần dần tan ra, vô số người buông lỏng một hơi, trợn mắt hốc mồm nhìn lấy cái này một bộ cảnh tượng, tất cả mọi người sắc mặt đều không phải rất dễ nhìn, từng cái sắc mặt tái xanh, lại phảng phất ép ở trong lòng đại sơn rơi xuống đất, sau đó đều là lộ ra trở về từ cõi chết còn có sợ hãi thần sắc.

Không có người chú ý tới, đến lúc cuối cùng một vết nứt sắp khép lại thời khắc, một đạo nhỏ bé không thể nhận ra hư ảnh xuất hiện tại động khẩu, lấy một loại thường nhân khó có thể phát giác phương thức, một hơi trăm vạn dặm, phút chốc thoát ra, biến mất tại La Thiên Bắc Vực khu vực.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Chiến Tổ xuất thủ :

Phảng phất kinh lịch một phen đại kiếp tẩy lễ, quay chung quanh Phong Đạo Tông ngoài sơn môn sơn lâm bị tàn phá rách nát không chịu nổi, đồng đảo sơn phong bị san bằng, cự thạch khối đá lún xuống, cắt đứt dòng sông, áp sập gỗ lớn, lộn xộn không chịu nổi xếp tại các nơi, mặt đất khắp nơi là hố sâu, tối như mực, tản mát ra khét lẹt mùi vị, không ít núi rừng bên trong sinh tồn thú loại bị tai họa, có bị cự thạch đập chết, có bị thần thông tràn ra khí tức trực tiếp chấn vỡ, huyết nhục khối vụn bắn tung tóe khắp nơi, may mắn còn sống sót một bộ phận bên trong, thụ thương còn tại kêu rên bên trong.

Mà chưa bị liên lụy sơn thú từng cái nằm trên đất, cúi thấp đầu, không ngừng gào thét, trong mắt nhân tính hóa lộ ra thật sâu hoảng sợ, phảng phất nhận cực kỳ kinh hãi hoảng sợ.

"Kết thúc sao?"

"Kết thúc!"

Trên đỉnh núi, nhìn qua một màn này thăm trạng mọi người ở giữa, có người chần chờ mở miệng, giống như đánh vỡ nặng nề tĩnh mịch, nguyên bản nơi này khắc reo hò cũng không đúng lúc, trong đám người lại như cũ vang lên một trận ồn ào, thậm chí không ít trưởng lão hạng người cũng mất lộ vẻ về kích động, thân thể khẽ run, một cỗ sống sót sau tai nạn may mắn tràn ngập tại toàn bộ Phong Đạo Tông bên trong sơn môn, từng cái môn nhân đệ tử hưng phấn kêu to, như muốn đem trước một khắc áp lực cùng sinh tử không khỏi chường khổng biệt khuất, đều phun một cái vì nhanh.

Chỉ có khi bọn hần ngẫu nhiên đem ánh mắt rơi vào trong sân rộng, giờ phút này vẫn như cũ duy trì khoanh chân tư thế, mất đi hết thấy sinh cơ Thanh La

lão tổ trên thân, mới sẽ lộ ra mấy phần về âm đạm.

Mấy cái đại thể lực đỉnh phong cường giả trừ Vũ Hạo đều là ở chính giữa, trước đó khuất nhục làm bọn hắn thần sắc phía trên rất là không dễ nhìn, từng cái sắc mặt trầm ngưng, trầm mặc không nói. Một bên Phong Đạo Tông chương môn hình như có chỗ tra, lập tức ôm quyền mở miệng đánh vỗ mấy người ở giữa ngột ngạt: "Các vị tiền bối, hôm nay ta Phong Đạo Tông bị này đại biến, lão tổ chết bất đắc kỳ tử, hết thảy nguyên nhân bắt đầu tại lão tổ, vẫn bối thay lão tổ thỉnh tội, nhìn chư vị tiền bối thứ tội, lão tổ vừa mới tiên thăng, trong môn hết thảy sự vụ còn cần một lần nữa chỉnh đốn, nơi đây không tiện tương lưu, còn mời..."

Ngoài miệng nói như vậy, thần thức lại tại truyền âm: "Các vị tiền bối xin yên tâm, chuyện hôm nay, vẫn bối thề, tuyệt không để lộ nửa điểm phong thanh, đệ tử trong môn phái cũng sẽ hạ phong miệng cấm, quyết định sẽ không tuyên dương ra ngoài!"

Mấy cái đại cường giả đều là khê giạt mình, Lục Hạo thâm ý sâu sắc hướng quét mắt một vòng, trong lòng thầm khen tâm trí thông thấu, có chút thức thời, lúc này mở miệng nói: "Thanh La tiền bối vẫn lạc là vì La Thiên một tổn thất lớn, chuyện hôm nay cũng trách không được Phong Đạo Tông, chỉ đồ thừa gặp gỡ không thể gây người!" Đang khi nói chuyện, thần sắc phía trên cũng là mang theo vài phần nặng nề. "Không tệ, kinh lịch lần này kỳ ngộ, Từ mẫu từ cảm giác tu vi không đủ, lần này trở về, lập tức liền muốn bế quan khổ tu, Phong Đạo Tông đại biến, có rất nhiều sự tình cần phải xử lý, như thế Từ mẫu liền không hề ở lâu, cáo từ!"

"Cáo từ!"

"Cáo từ..."

Mấy người nhao nhao ôm quyền, cho dù Phong Đạo Tông mất mũi, khiến Phong Đạo Tông chương môn cảm thấy thụ sủng, ôm quyền đưa tiễn ở giữa, mấy cái đại cường giả nhao nhao cổ động nguyên lực, cách mặt đất tung bay thẳng mà lên, đập trên hư không liền muốn đi xa.

Đúng lúc này, soạt một tiếng vang thật lớn truyền đến, ánh mắt mọi người nhao nhao hướng về nơi xa.

Chỉ gặp vạn trượng bên ngoài một chỗ hư không, vỡ ra một đạo lỗ hồng, ngay sau đó một đạo chạt vật thân ảnh từ đó rơi xuống, mọi người sắc mặt trong nháy mắt trầm biến.

Thân ảnh này cực chạt vật, trên thân trường bào rách nát không còn hình dáng, lộ ra cơ thịt ngoài thân thể xuất hiện vô số to to nhỏ nhỏ vết thương, đỏ tươi huyết dịch không ngừng chảy ra, nhuộm đỏ trường bào, hân khí tức tán loạn, tóc tai bù xù, hoàn toàn không có trước đó vênh mặt hất hàm sai khiến khí độ, hân là Văn Không!

Chỉ gặp hắn ra vết nứt, lão đạo rơi xuống mấy chục trượng mới khó khăn lắm ổn định thân hình, dính đầy vết máu tóc dài rối tung, che đầy khuôn mặt, không nhìn thấy thần sắc, không ngừng thở hên hên.

Bầu không khí lập tức trở nên ngột ngạt, một cổ ảm đạm tức giận bạo ngược khí tức theo vạn trượng bên ngoài Văn Không trên thân áp ủ, một lần nữa hóa thành một tòa núi lớn đặt ở vô số trong lòng người.

Hồi lâu sau, hân bình phục khí tức, thanh âm như theo trong hàm răng gát ra nói: "Chiến Vô Ngân! Kinh Linh! Hai người các ngươi chết chưa hết tội! Ta còn sống hảo hảo mà, các ngươi là không giết chết được ta! Ha ha ha ha!" Hắn ngửa mặt lên trời cười to,

Giống như điên, lại thêm giờ phút này tóc tai bù xù chạt vật không chịu nổi tư thái, lộ ra hết sức dữ tợn.

"Riêng là Kinh Linh tiền nhân kia, trước khi chết một khắc cũng muốn đem cái kia tiểu nghiệt chương thả ra! Không nghĩ tới cái kia Chiến tộc tiểu nghiệt chương một mực bị nàng giấu ở thần hồn trong không gian, sớm biết như thế, lúc trước liền nên trực tiếp đem chém giết, diệt Thần Hồn. Liền sẽ không có nhiều như vậy khó khăn trắc trở."

"Ngươi cho rằng hắn có thể trốn được sao?" Văn Không cười lạnh tự nói, cũng không biết tại nói với người nào lấy: "Yên tâm, ta sẽ không để cho hắn chạy thoát, ta sẽ đem hắn bắt, chậm rãi tra tấn mà chết, để ngươi một nhà ba người đoàn tụ!"

Nhắm mắt cảm thụ được một cổ lưu lại ba động, Văn Không khòe miệng lộ ra một tia tàn nhẫn ý cười, nhìn một cái phương hướng, đạp chân xuống, quanh thân tràn ngập lên một đạo gọn sóng, đang muốn quang vinh nhập hư không.

"Ông "

Một cổ bạo đại ba động bùng xuống, như là một loại nào đó quy tắc dẫn dắt, đánh Đoạn Văn Không động tác, trong kinh nghi, hắn ngửa đầu đi xem, ở giữa phía trên hư không lập tức vận vẹo, toàn bộ bầu trời như bị một cái đại thủ kích thích, trong chớp mắt hóa thành một cái bàng lớn nước xoáy, vòng xoáy bên trong là khác một mảnh tình không.

Mơ hồ trong đó, xuất hiện một ngôi đại điện hư ảnh, đại điện này phong cách cổ xưa, tàn nát ra tang thương chi ý, cửa điện cao tới mấy trăm trượng, giờ phút này mở rộng, như Hồng Hoàng Cự Thủ mở ra huyết bồn đại khẩu, bên trong một mảnh đen kịt, một đạo khôi ngô chi cực bóng người chiếm cứ tại Đại Điện Chủ vị phía trên, chậm rãi mở hai mắt ra.

Theo bóng người này mở mắt ra, hai đạo kinh thiên hồng mang như lợi kiếm bắn ra mà ra, ánh mắt chỗ rơi chỗ, không gian đều muốn vận vẹo, tới nhìn nhau, trong lòng phảng phất dâng lên vô biên khát máu chiến ý, trong nháy mắt thì bị thôn phệ tâm thần.

Chậm rãi, bóng người này nâng tay phải lên, năm ngón tay khê nhếch hướng về trước người hư không nhún tới.

"Àm àm "

Một cái vạn tượng bàng bàn tay to trống rỗng xuất hiện, bàn tay này toàn thân màu sắc Âm Kim, phía trên vân tay dày đặc, giao thoa ngang dọc, như núi khe thâm thúy, phẳng phát âm chứa Đại Đạo, như là như thực chất, bàn tay này xuất hiện trong nháy mắt, liền trực tiếp xuyên qua vòng xoáy, như Già Thiên Tế Nhật, áp sập một phương hư không, hướng về Vân Không nhất chương nhấn tới!

"Lão thất phu, ngươi lại vẫn có thể xuất thủ!"

Vân Không thần sắc đại biến, khăn cả giọng nỗ hồng, hấn tất tạt lui lại, từng đạo đại thần thông chi thuật theo hấn lui lại bị thi triển đi ra, đánh phía bàn tay kia, chỉ là bất luận cái gì thần thông, một khi rơi vào lòng bàn tay liền lập tức sụp đổ, hóa thành thuần túy nguyên lực dung nhập bên trong, bị bàn tay hấp thu, hấp thu đại lượng nguyên lực về sau, bàn tay kia càng thêm ngưng thực, vân tay cũng biến thành thâm thúy mấy phần, lấy một loại không thể tới tư thái âm vang hướng về phía trước nghiền ép.

"Vân Không, ngươi tốt đại thủ bút, có thể mời được Nghịch Thương Đạo tứ đại thái thượng trưởng lão liên thủ đem lão phu áp chế, khiến lão phu tro mắt nhìn Vô Ngân cùng Linh Nhi hai đứa bé tuân tự thân vẫn, bây giờ bọn họ huyết mạch là ta Chiến tộc hy vọng cuối cùng, nếu ngươi khẳng khẳng muốn truy, lão phu liều mạng liều lĩnh cũng muốn đưa ngươi diệt trong tay tâm!"

Tang thương bên trong mang theo uy nghiêm thanh âm thông qua vòng xoáy truyền đến, quanh quẩn hư không, ngọt ngào bên trong chấn động ra đến, âm âm như mỵ nó tiếng sét chấn động màng nhĩ, bàn tay kia chuyển động theo, đề xuống tốc độ càng nhanh, càng là phong tỏa một phương không gian, khiến Vân Không không cách nào chuyển dời, cơ hồ lâm vào tuyệt cảnh.

Hấn cắn răng một cái, đỉnh chỉ bỏ chạy, thần sắc dữ tợn giận dữ hét: "Lão gia hỏa, đây là ngươi bức ta!"

Đang khi nói chuyện Vân Không một điểm mi tâm, hai đạo ánh sáng lập tức hiển hiện, một tím một đen, lơ lửng trước người không trung, tản mát ra quỹ dị ba động, tại bả mi niệm pháp quyết nhất chỉ ở giữa, hai đạo lưu quang lập tức thoát ra, hướng về kia bàng bàn tay to lao đi.

Cùng lúc đó, hấn đập ngón tay như kiếm điểm tại cái trán một bên, giống như xé mở một loại nào đó phong ấn, hung hăng một vạch trần, khí tức quanh người lập tức tăng vọt, ken kết nổ đùng không ngừng theo trong cơ thể hấn truyền ra, thân thể lập tức cất cao, trong chớp mắt liền hóa thành cả người cao ngàn trượng người khổng lồ, cùng lúc đó, quanh thân huyết nhục nhúc nhích, dày đặc vết thương lấy mất trần có thể thấy tốc độ bắt đầu khép lại, huyết dịch ngưng kết, không hề chảy xuôi.

Chẳng ai ngờ rằng, hấn lại vẫn ẩn giấu thực lực, lúc trước đại chiến cũng không thể đem hấn bức đến một bước này, giờ phút này, hóa thành người khổng lồ Vân Không, chỗ mi tâm, một đạo phong cách cổ xưa phù văn hiển hiện, phát ra nhàn nhạt u quang, âm âm lại cùng Chiến Vô Ngân mi tâm xuất hiện phù văn có chút tương tự.

Nhanh chân đạp trên hư không, Vân Không huy quyền đánh phía bàn tay kia.

"Khư Uyên Chi Kim, Yêu Không Chi Mộc, Nghịch Thương Đạo hai đại chí bảo lại đều trong tay ngươi, còn có tộc ta Chiến Thể, nhưng... Thì tính sao!" Tang thương thanh âm bên trong mang theo vài phần ra ngoài ý định, nhưng như cũ không kiêng nể gì cả, một cỗ bá đạo chi ý theo lòng bàn tay tản ra, muốn bằng dốc hết sức áp chế hết thầy.

Àm àm đụng nhau bên trong, cái kia tím đen hai đạo ánh sáng hiện ra nguyên hình, đúng là một khóa giống như loại cây từ sắc hạt tròn cùng tối đen như mực dịch thể.

Chỉ gặp cái kia từ sắc loại cây giống như là có sinh mệnh, phát ra như đồng tâm bản trận trận đập đều, nhíp nhàng, nhíp đập, rung động, mỗi lần đập đều, nhíp nhàng, nhíp đập, rung động ở giữa đều có một cỗ quỹ dị ba động tràn ra, khiến bàn tay kia vì đó mà ngừng lại, mà cái kia dịch thể càng là kỳ lạ, nhúc nhích ở giữa có thể hóa thành các loại binh khí hình thái, có đạo đạo mà ảnh hiển hiện bốn phía, có thể ảnh hưởng thần trí, nhanh càng là nhanh chóng, phối hợp với có thể quấy rầy tâm thần ma niệm, xen kẽ tại chương chỉ ở giữa, phát ra trận trận kim thiết giao qua nổ đùng.

Mượn hai đại chí bảo thể công, Vân Không cũng đem hết tất cả vốn liếng, từng quyền rơi vào cái kia lòng bàn tay, đúng là đem làm cho ngừng trên không trung.

"Phốc "

Khơi dậy, một tia dòng máu vàng tràn ra, u quang từ đó thoáng hiện, đúng là cái kia dịch thể hóa thành một cái châm nhỏ khiến bàn tay kia xuất hiện một vết thương, tại sét đánh không kịp bưng tai chỉ thể ở giữa, cây kia loại bỗng ngưng nhất động, nháy mắt xuất hiện tại vết thương vị trí, dính vào một vết máu, lập tức một tiếng hưng phấn thét lên từ đó truyền ra, nó bám vào vết thương, sinh ra bộ rễ, cắm vào mạch máu, trong chớp mắt cấp tốc tràn ngập ra.

Chỉ gặp cái kia khổng lồ bàn tay lấy mất trần có thể thấy tốc độ bắt đầu nhiễm lên một tầng màu tím nhạt, còn tại lan tràn, tư tư thanh bên trong, cây non cổ động, hấp thụ bên trong tinh huyết, như trong nháy mắt vượt qua ức vạn năm năm tháng, bàn tay cấp tốc uể oải, như muốn khô héo.

Gặp này, Vân Không kinh hãi, lập tức oanh kích vết thương vị trí, tiêu tụy bàn tay như gỗ mục, nói khe nứt xuất hiện tại vết thương chung quanh, vậy ra càng nhiều máu hơn dịch, hướng về bốn phía tản ra, khiến nghiêm trọng chớp động khát máu quang huy.

"Hừ!"

Hừ lạnh một tiếng, phảng phất mang theo khinh thường, bàn tay lập tức phát sáng, tầng ngoài da thịt có lít nha lít nhít đường vân bắt đầu hiển hiện, trong chỗ lát nền bù toàn bộ chưởng chi, khoảng chừng ức vạn đạo, mỗi một đạo đều lộ ra phong cách cổ xưa, như Đại Đạo Lạc Ấn.

Cùng lúc đó một cỗ bàng bạc khí huyết chi lực trong nháy mắt bạo phát, giống như là Chân Long tràn đầy sinh cơ chi lực, màu tím lấy mắt trần có thể thấy tốc độ biến mất, mạch máu nhúc nhích ở giữa, từng cây mạch lạc từ đó bị buộc ra, tụ tập tại vết thương vị trí nhúc nhích, phi tốc lùi về cái kia mầm non.

Bành một tiếng bên trong mầm non một lần nữa hóa thành loại cây, mất đi nương tựa, rụng xuống.

Không chỉ có như thế, . khùng bổ khí huyết chi lực lại lòng bàn tay hình thành áp chế, nguyên bản còn tại tùy ý phá hư cơ thể hắc quang tốc độ cũng biến thành chậm chạp, tính cả loại cây ở bên trong, bị bàn tay một trào ở giữa hút vào lòng bàn tay biến mất.

"Không có khả năng... Ngươi! Trả lại cho ta!"

Vân Không hai mắt lập tức đỏ, oanh kích tần suất càng ngày càng cao, dạng này tổn thất hần trả không nổi, hai đại chỉ bảo bị đoạt lập tức để hần lâm vào điên cuồng, trong lòng phảng phất tại máu.

Đáp lại hần là một tiếng hồ hững hờ lạnh, to lớn chừng hơi động lòng, trực tiếp đem Vân Không cầm tại lòng bàn tay, liền muốn nắm chặt.

"A!"

Vân Không nộ hồng, không kịp đau lòng, một cỗ mãnh liệt nguy cơ sinh tử tràn ngập trái tim, cắn răng bên trong, hần lập tức nhắc chỉ hướng lấy mi tâm một điểm, một cỗ kỳ dị ba động ở giữa, một tinh khiết như nước vật thể xuất hiện, treo ở hần lòng bàn tay, bị cẩn thận nắm chặt.

"Ồ!" Tang thương thanh âm rốt cục biến, lộ ra động dung: "Một tia Giới Nguyên! Lão gia hỏa kia lại vì ngươi mang tới vật này! Có điều ngươi như muốn dùng hợp lại là không thể nào, hậu quả không phải hiện tại ngươi có khả năng tiếp nhận!"

"Là ngươi bức ta! Là ngươi bức ta!"

Vân Không như vào điên cuồng, ánh mắt lộ ra hận ý ngập trời, nắm nước này, liêu lĩnh, liền muốn ấn về phía mi tâm.

Gió ngừng, vòng xoáy tùy theo đứng im, toàn bộ không gian tại thời khắc này hóa thành một bãi nước đọng, hết thấy ba động trong nháy mắt biến mất, Vân Không ấn về phía mi tâm tay ngừng giữa không trung, như là bị định trụ, trong mắt lại là tại thời khắc này lộ ra cuồng hi.

Tiếp theo một cái chớp mắt, chung quanh quang ảnh hướng về nơi đây hội tụ, hóa thành một đạo thân thể mặc áo bào đỏ thân ảnh, là một lão giả.

Lão giả này râu tóc bạc trắng, người mặc một bộ áo bào đỏ, hần nhắm lại hai mắt, thần sắc lộ ra rất là thân hòa, chấp hai tay sau lưng, mỉm cười bên trong ngẩng đầu, thông qua vòng xoáy tại bên trong tòa đại điện kia bóng người nhìn nhau.

"Chiến lão hữu, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a!"

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: La Thiên ẩm đạm :

"Vân Lan Từ..." Đạm mặc thanh âm thông qua đại điện quanh quần hư không, nghe không ra hi nộ.

Cái này vừa mới xuất hiện lão giả, đúng là Nghịch Thương Đạo lão tổ Vân Lan Từ!

Chỉ gặp tóc bạc mặt hồng hào, mặt mũi hiện lành, chỗ mi tâm còn có một đạo màu đỏ nhàn nhạt nốt ruồi ngắn, giờ phút này hơi híp cặp mắt bên trong tiết ra tinh quang, hiện lành khuôn mặt mang theo ý cười, rất dễ dàng liền có thể khiến người ta có ấn tượng tốt.

Giống như không thêm đề ý bên trong tòa đại điện kia người lạnh lùng, chỉ nghe Vân Lan Từ khẽ mỉm cười nói: "Lão phu lần này ra mặt là vì tiểu đồ Vân Không, việc này xác thực là tiểu đồ là tội, nhưng đạo hữu như thế đối một tên tiểu bối xuất thủ, sợ là khó coi nha!" Đang khi nói chuyện, hần một tay khẽ vuốt râu dài, lộ ra một phái phong khinh vân đạm.

"Cho nên ngươi đến?" Trong đại điện người ánh mắt lộ ra một tia giọng mỉa mai, lập tức như bùng tỉnh đại ngộ nói: "A! Đánh nhỏ, lão thì đừng tới!"

"Người..." Vân Lan Từ một trận ngạc nhiên, cười khổ một tiếng nói: "Chiến huynh tính khí vẫn là như vậy ngay thẳng a! Không tệ, hôm nay lão phu ra mặt chính là vì tròn hợp việc này." Nói đến đây, Vân Lan Từ một hồi, chuyển hướng Vân Không khẽ quát một tiếng: "Vân Không đồ nhi, còn không mau hướng Chiến tiên bối thỉnh tội!"

Trước mặt khác còn một mặt dữ tợn, khí tức bạo ngược Vân Không tại cái này âm thanh quát khẽ hạ, lại như cùng đối một người khác, giống như trở mặt, lập tức bình tĩnh trở lại, cung kính ôm quyền hướng về đại diện phương hướng nghiêm túc cúi đầu, thanh âm thành khẩn nói: "Chiến tiên bối, chuyện hôm nay là vẫn bối là tội, còn xin tiên bối thứ lỗi."

Đang khi nói chuyện, khí tức quanh người đã bình phục, sắc mặt rất là bình tĩnh, khôi phục trước đó thông dong khí độ, gặp này, trong đại diện bóng người kia ánh mắt rơi vào Vân Không trên thân, ẩn hàm thâm ý, như tại trầm ngâm.

Sau một lúc lâu, bóng người kia nhàn nhạt mở miệng: "Ta muốn người thê!"

Ban đầu vốn đã khôi phục thái độ bình thường Vân Không, tại nghe được câu này lúc, nhất thời hô hấp trì trệ, giết cổ không gọn sóng trong mắt nổi lên một tia gọn sóng, có hai đạo hồng mang lóe lên liên biến mất, khí tức quanh người xuất hiện một tia tán loạn, tựa hồ đè nén không được, lâm vào bạo phát ở mép.

"Chiến lão hữu đề người thê, người thê chính là, làm gì do dự?" Một bên Vân Lan Từ nhàn nhạt mở miệng, lập tức đánh Đoạn Vân Không súc thể, khiến chậm rãi áp ủ bạo ngược chỉ ý một lần nữa bình phục.

Hắn hít sâu một hơi, lập tức cắn răng, một tay chỉ thiên nói: "Ta Vân Không hôm nay ở đây thê, tuyệt không lại truy tìm Chiến Vô Ngân hậu nhân tung tích, được diệt tuyệt sự tình, như tuân này thê, Đạo Thiên không cho, hồn phi phách tán!"

Nói xong, hắn cắn chót lưỡi, phun ra một ngụm máu tươi, ngón tay thấm huyết dịch hư không vạch ra một phù hiệu, trong nháy mắt ở giữa, ký hiệu dần dần trở thành nhạt tan nhập hư không, trở thành Đại Đạo một bộ phận, cùng lúc đó, một cỗ đặc thù ba động từ trên trời giáng xuống, rơi vào trên người.

Đây là Đại Đạo ba động, giống như chứng kiến, như làm trái gánh lời thê chửi, lập tức liền sẽ ứng nghiệm, cảm ứng được cỗ ba động này, Vân Không sắc mặt trở nên rất là không dễ nhìn.

"Như thế được chứ? !" Vân Lan Từ cười nhạt vuốt râu nói: "Lời thê đã phát hạ, Chiến huynh cũng có thể thu tay lại đi!"

Nghe vậy, trong đại diện cái kia khôi ngô thân ảnh, ánh mắt lộ ra một tia không khỏi thần sắc, như giống như cười mà không phải cười, lập tức đột nhiên một nắm quyền, ken kết, cái kia không lồ bàn tay lập tức nắm chặt, bất ngờ không để phòng, Vân Không lập tức kêu thảm, thân thể bị đè ép đến nỗi dùng không ngừng.

"Chiến Vô Hư người là ý gì? !" Vân Lan Từ biến sắc, khí tức cũng biến thành bất ổn, khí thế lập tức tăng vọt thì muốn xuất thủ.

"Yên tâm, người cái này đồ nhi ta sẽ không giết!" Đạm mạc thanh âm truyền ra, khiến Vân Lan Từ khẽ giật mình, dừng lại động tác.

Giờ phút này Vân Lan Từ, nụ cười trên mặt đã biến mất, trở nên âm trầm, nhắm lại trong hai mắt để lộ ra trận trận hàn quang, nguyên lực quanh thân phồng lên ở giữa tùy ý tản ra, một cỗ kinh khủng uy áp từ trên người hắn bắt đầu hiển hiện, trong giọng nói mang theo sắp đè nén không được tức giận, cười lạnh chất vấn: "Chiến Vô Hư, người chẳng lẽ muốn khai chiến? ! Là sao còn muốn..."

"Hừ! Nếu muốn khai chiến liền khai chiến, thật coi lão phu chả lẽ sợ người, cái này Vân Không tiểu bối ta nói không giết liền sẽ không giết, nhưng..." Tang thương đạm mạc thanh âm cắt ngang Vân Lan Từ lời nói,

Một châu về sau, liền tiếp tục nói: "Ta muốn lấy về một vật!"

"Vật gì?" Vân Lan Từ cười lạnh.

"Ai " than nhẹ một tiếng, thân ở trong đại diện Chiến gia lão tổ Chiến Vô Hư ánh mắt lộ ra vô tận hàn ý: "Chớ có cho là bọn người sở tác sở vì lão phu hoàn toàn không biết gì cả, tiểu bối này người mang tộc ta Chiến Thê, tuy là tàn khuyết, lại bắt nguồn từ tộc ta, chắc là đi hướng Hoang Thiên Cảnh giết hại chúng tu giả, rút ra huyết mạch chi lực ngưng tụ mà sinh..."

"Nhìn đã ngưng tụ ba đạo tổ Chiến Văn, cũng không biết giết hại bao nhiêu cổ tu, thủ đoạn độc ác chi bản tính mặc dù không đủ người vạn nhất, nhưng cũng quá phận..."

"Hoang Thiên Cảnh một mạch cùng tộc ta giống nhau, cũng có ta tộc tổ địa phồn diễn sinh sống, tiểu bối này thê nội huyết mạch chi lực hôm nay lão phu liền muốn thu hồi, người muốn như nào?"

Nghe vậy, Vân Lan Từ trầm mặc, cũng không thêm đề ý Chiến Vô Hư ngôn từ bên trong đối với hắn chửi bới, trong lòng thâm hận không thôi, chỉ có không nói một lời, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm kêu thảm không Đoạn Vân Không.

"Phốc "

Tại cái kia không lồ bàn tay cự lực hạ, Vân Không thân thể vỡ ra, xuất hiện đếm đạo vết thương, đại lượng máu tươi phun ra, bên trong lại có một tia nhạt màu vàng kim nhạt, vậy ra máu tươi văng khắp nơi, đem rất lợi hại sắp hoá thành một cái huyết nhân, huyết dịch này rơi vào bàn tay không lồ kia

lòng bàn tay lập tức dung nhập bên trong, bị bàn tay hấp thu.

Theo huyết dịch phun ra càng nhiều, Vân Không khí tức phi tốc biến mất, thần sắc trở nên uể oải, tiếng kêu thảm thiết cũng yếu ớt không ít, mi tâm ấn ký càng là bắt đầu âm ảm, chỉ bất quá nửa nén hương công phu, ba một tiếng, cái kia ấn ký sụp đổ, hóa thành tinh quang tiêu tán, trong vết thương chảy ra huyết dịch cũng khôi phục thường nhân màu đỏ tươi trạch.

"Vân Lan Tử, ngươi quả nhiên tâm ngoan, nhìn lấy chính mình đệ tử chịu khổ cũng không để ý chút nào a!" Tang thương thanh âm quanh quẩn, mang theo một tia chế nhạo, đối lấy Vân Lan Tử một tiếng phát tay áo hừ lạnh, một lát sau, cái kia không lồ bàn tay chậm rãi mở ra năm ngón tay, lạng yên trở thành nhát, biến mất không thấy gì nữa.

Vân Không thần sắc chất phác, đứng ngơ ngác tại hư không, ánh mắt trống rỗng, cả người phảng phất mất đi linh hồn, tóc tai bù xù, toàn thân máu tươi tràn ngập, lộ ra chật vật cùng cực.

Vân Lan Tử nhàn nhạt quét qua Vân Không, lập tức nhìn về phía đại điện phương hướng nói: "Hiện tại có thể xin Chiến huynh trả lại ta Nghịch Thương Đạo chi vật!"

"Vật gì?" Không thêm để ý chút nào âm thanh vang lên.

Vân Lan Tử cắn răng, suýt nữa áp chế không nổi muốn xuất thủ xúc động, cả giận nói: "Yêu Không Chi Mộc, Khư Uyên Chi Kim, ta Nghịch Thương Đạo hai đại chí bảo, ngươi như quên ta liền để điểm ngươi một câu!"

"A " như bùng tỉnh đại ngộ, Chiến Vô Hưu nhướng lông mày lên, thần nhiên nói: "Ngươi đồ nhi Vân Không bắt kính với ta trước đây, cái kia hai vật liền cho ta mượn nghiên cứu cái trăm vạn năm lấy đó trừng trị."

"Ngươi... Hừ!" Vân Lan Tử không nói gì, đối mặt cái này như là chơi xấu thủ đoạn, hắn thật đúng là không có cái gì ứng đối biện pháp, hắn trong lòng có kiêng kỵ, cũng không nghĩ thế ngay tức khắc cùng Chiến tộc khai chiến, chỉ có bắt đắc đi bên trong hừ lạnh, lập tức phát tay áo một bộ bước nhập hư không, biến mất thân hình.

Trong đại điện, tại chủ vị ngồi ngay ngắn Chiến Vô Hưu trong mắt tinh quang tán đi, chậm rãi nhắm mắt, tràn ngập tại quanh thân uy áp cũng dần dần biến mất, theo nhắm mắt, trong hư không cái kia không lồ vòng xoáy dần dần khép lại, một lát sau biến mất tại La Thiên Bắc Vực trên không, như là chưa bao giờ xuất hiện qua, chỉ có Vân Không lưu tại nguyên chỗ, đáng người chật vật, cúi thấp đầu một bộ thất hồn lạc phách bộ dáng.

Hồi lâu sau, hắn chậm rãi ngẩng đầu, hai đạo huyết mang thông qua rồi tung trước người tóc dài tóe hiện ra, hắn hai mắt đỏ bừng, dày đặc tơ máu, thần sắc vận vẹo đến cực hạn, lộ ra khát máu xúc động cùng vô biên hận ý.

"A! ! !"

Vân Không ngửa mặt lên trời thét dài, . một đạo mắt trần có thể thấy gọn sóng lấy làm trung tâm cấp tốc hiển hiện, chấn động ra đến, trong chớp lát lấy sét đánh không kịp bưng tai chỉ thể hướng về chung quanh cấp tốc tràn ngập, một mực khuếch tán đến ở ngoài ngàn dặm.

Phạm vi ngàn dặm bên trong, phàm là cái này gọn sóng chỗ đi qua, vô luận là cây cỏ, sơn lâm, hung thú, bao quát Phong Đạo Tông sơn môn cùng cái kia gần vạn đệ tử môn nhân, cùng mấy cái đại thế lực cường giả tất cả mọi người ở bên trong, hết thảy tồn tại, đều tại thời khắc này chỉ cũng hóa thành hư vô.

"Chiến Vô Hưu! ! Cuối cùng sẽ có một ngày ta Vân Không chắc chắn dung hợp Giới Nguyên, thành tựu Đạo Thiên duy nhất chi tôn, đến lúc đó định đưa ngươi chém thành muôn mảnh, rút hồn luyện nguyên, lấy tiêu tan mỗi hận trong lòng ta! A! ! !"

Thông qua quanh quẩn gọn sóng, Vân Không hơi có vẻ vận vẹo thân ảnh mơ hồ có thể thấy được, xa xa truyền đến điên cuồng nộ hồng.

"Còn có cái kia tiểu nghiệt chủng! Ta mặc dù không thể đi tìm ngươi, nếu có một ngày ngươi có thể tới này, nếu có một ngày ngươi đi hướng Đạo Thiên..."

... ..

Hồi lâu sau, gọn sóng lắng lại, lộ ra một cái chiếm cứ phương viên gần nghìn dặm to lớn Thiên Khanh, Vân Không thần sắc lạnh lùng, lần nữa khôi phục bình tĩnh, hắn nhàn nhạt quét mắt một vòng ngày đó hồ, lập tức trước người xuất hiện một đạo tối như mực động khẩu, cất bước ở giữa mất đi thân ảnh, lưu lại cảnh hoang tàn khắp nơi La Thiên Bắc Vực khắp nơi.

Một ngày này, La Thiên thứ nhất tông môn từ đó biến mất.

Một ngày này, La Thiên tất cả đỉnh phong cường giả toàn bộ ngã xuống.

Một ngày này, một đạo cự đại Thiên Khanh xuất hiện tại La Thiên Bắc Vực khu vực, hóa thành khó có thể ma diệt bóng mờ bao phủ tại toàn bộ La Thiên Cảnh cao tầng trong lòng.

Có thể tưởng tượng, tại về sau một khoảng thời gian rất dài bên trong, toàn bộ La Thiên Cảnh đều sẽ sa vào đến trước đó chưa từng có thung lũng, không có ngàn vạn năm tích lũy, rất khó khôi phục lại rầm rộ...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Nghe đồn nghe đồn lại nghe đồn :

Nghe đồn, trời này hết thấy có tam trọng, vì Hoang Thiên, La Thiên, Đạo Thiên...

Nghe đồn, cái này tam trọng thiên chỗ tại cùng một cái không gian, như tam vị một thể, tầng thứ rõ ràng. Hoang Thiên cùng La Thiên cùng cấp, phía trên mới là Đạo Thiên...

Nghe đồn, cái này dung nạp tam thiên cự đại không gian, tên là Nghịch Thương đại giới...

Nghe đồn, Nghịch Thương đại giới phía dưới, có vô số tiểu không gian vị diện phụ thuộc, cái này vô số vị diện nhỏ bên trong có tính không, có khắp nơi, còn có đủ loại sinh linh, tu Tiên giả, Tu Yêu Giả, Tu Ma Giả mọi việc như thế nhiều không kể xiết, càng gấp vạn lần lấy tính toán phạm nhân. Sinh tồn . .

Nghịch Thương đại giới bên trong, Trung Hoang Thiên vì cổ tu, chủ tu nhục thân chi lực, ngưng luyện huyết mạch, thành tựu vô thượng Chiến Thể, vì Cổ Thể thất trọng, cực hạn có thể rung chuyển đồi núi, oanh bạo ngôi sao, độ Cổ Thể Thất Kiếp, bằng dốc hết sức Phá Đạo.

La Thiên vì Linh Tu, bên trong tu Nguyên Thần, thổ nạp nguyên lực, hóa thành chân nguyên, khiến nguyên thần thoát thai, tan Đạo Linh tam thiên, độ Đạo Linh ba kiếp, lấy thần thông nhập đạo.

Làm thân thể hoặc tu vi chi lực đạt đến cực hạn, vượt qua đại kiếp về sau liền có thể thông qua Đạo Thiên chi môn phi thăng Đạo Thiên, sau đó ngưng luyện thần hồn, vì thần hồn cửu chuyển, mỗi khi hoàn thành nhất chuyển, đối với Đạo Tắc cảm ngộ liền sẽ làm sâu sắc mấy lần, tu vi chi lực cùng nhục thân cường độ cũng sẽ nhận được tăng lên trên diện rộng, càng là có thể thi triển ra đủ loại khó có thể tưởng tượng đại thần thông.

Thần hồn cửu chuyển như là chín lần niết bàn, niết bàn chín lần về sau, liền có thể nhất phi trùng thiên, từ đó đồng thọ cùng trời đất, thành tựu vô thượng đại thần thông chi sĩ.

Nghe đồn thần hồn phía trên còn có một cảnh giới, này cảnh vi tôn, khó có thể miêu tả, không thể tưởng tượng...

Giờ phút này, khoảng cách La Thiên Bắc Vực ngoài ức vạn dặm Vô Tận Hải Vực trên không, một đạo u quang lấy một loại khó có thể tưởng tượng tốc độ vạch phá bầu trời hướng về một cái phương hướng phi nhanh lấy.

Dần dần, như là triển khai một tầng màn nước, u quang vạn vạn, dần dần tản ra, lộ ra một đạo huyết sắc hồng mang, huyết mang này chính là cái kia u quang bản thể, bên trong hình như có một vật chiếm cứ, thông qua hồng mang nhìn không rõ.

Phía dưới là mê vụ bao phủ đại hải, cái này mê vụ quanh năm không rời, ánh sáng mặt trời thông qua mê vụ chiếu xạ mà xuống, phản xạ ra u ám màu sắc, lộ ra quỷ dị, vùng biển to lớn, không người biết được phạm vi bao trùm, lộ ra tĩnh mịch, ầm ầm có một tia áp lực.

Ngẫu nhiên có một tiếng to khoẻ thờ dốc theo mê vụ chỗ sâu truyền đến, mơ hồ trong đó hiện ra từng đạo từng đạo to lớn hắc ảnh, giống như quỷ mị, còn có huỳnh quang không ngừng thoáng hiện, như đèn lửa vừa ầm một hơi ở giữa tán phát sáng rõ quang.

"Hừ —— "

Chợt tai tiếng xé gió từ xa mà đến gần, phá vỡ vô biên sương mù, từ vùng biển trên không xẹt qua, dọc đường chi địa, mê vụ cuốn ngược tản ra, một cái kia cái ầm trong mê vụ hắc ảnh giờ phút này lộ ra nguyên hình, đúng là từng cái thân hình to lớn vô biên hung thú.

Đám hung thú này hình dáng tương mạo ghê tởm, các loại bộ dáng đều có, thân hình khổng lồ mỗi lần vận động ở giữa đều muốn nhắc lên cuộn cuộn sóng lớn, mà trước đó ngẫu nhiên thoáng hiện những đèn đuốc đó ánh sáng, cái kia không phải cái gì đèn đuốc, rõ ràng là đám hung thú này đồng từ!

Giờ phút này, đồng đảo hung thú ngẩng đầu lên sọ, đều là nhìn thấy giây lát kia hơi thở đến, lóe lên liền muốn chết đi huyết mang, từng cái phát ra trận trận gầm nhẹ, cổ cổ bạo ngược khí tức theo bọn nó cái kia thân hình khổng lồ bên trong tản ra, như to bằng gian phòng đồng tử tràn đầy lấy khủng bố hung hiểm cùng khát máu xúc động, làm người sợ hãi.

Đám hung thú này từng cái nộ hồng, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm bầu trời huyết mang, không có chút nào chú ý tới biển dưới mặt, đang có một đạo bóng đen mờ mờ chậm rãi hiện hiện, dần dần rõ ràng.

Bóng đen kia khổng lồ, cơ hồ khó có thể dùng ngôn ngữ để diễn tả, trên mặt biển những hung thú kia tại bóng đen này trước mặt giống như giống như

con kiến nhỏ bé yếu ớt, bóng đen này theo trong mộng lung trở nên rõ ràng, hình như có một vật đang từ cực đáy biển sâu cấp tốc xông ra.

"Rống ——" có trận trận trầm đục theo vùng biển phía dưới truyền ra, như là một tiếng gầm nhẹ, thông qua nước biển phúc tán mà ra, nhấc lên từng con sóng gợn, truyền xa càng xa, tại tại chỗ rất xa hóa thành thao thiên cự lãng, trên mặt biển những hung thú kia nghe được cái này âm thanh giống như tiếng gầm âm, từng cái trong mắt lộ ra mê mang nhìn chung quanh, sau một khắc...

"Bành —— "

Một tiếng ngập trời tiếng vang bên trong,

Trong vòng nghìn dặm bên trong vùng biển lập tức nổ tung, như là bị một cái trên trời người khổng lồ một quyền đánh trúng, cao đến mấy vạn trượng sóng lớn bị nhấc lên, hướng về chung quanh gạt ra, phát ra kịch liệt gào thét, trùng kích toàn bộ mặt biển không ngừng chấn động.

Cùng lúc đó một đạo thân hình khổng lồ cùng với sóng lớn xông ra mặt biển, cái kia quanh năm không rời nồng đậm sương mù tại thời khắc này bị sóng lớn bao phủ, rốt cục lần thứ nhất tiêu tán, khiến một vùng biển này ức vạn năm ở giữa lần thứ nhất bại lộ dưới ánh mặt trời.

Đây là một đầu to lớn khó có thể tưởng tượng thú khổng lồ, đầu trâu kinh thân thể, u làn da màu xanh lam phủ đầy một tầng hơi mỏng hơi nước, tại ánh mặt trời chiếu xuống lóng lánh làm lòng người say ánh sáng màu lam, ánh sáng này lóa mắt, giờ phút này lại phảng phất đòi mạng ánh sáng, phàm là nhìn thấy cái này thú khổng lồ người, sợ là lập tức liền muốn dọa đến sợ vỡ mật nát, vãi cả linh hồn.

Tại cái này thú khổng lồ hai má vị trí, phân biệt có một đường dài chừng ngàn dặm thô gần trăm dặm sợi râu kéo dài tới mà ra, giờ phút này theo nó xông ra, không ngừng vận vẹo, co rút không gian phát ra rung động vu vu, có thể thấy được lực đạo sự khủng bố khó có thể tưởng tượng.

Cái này sợi râu phát qua hư không rơi xuống mặt biển lập tức nhấc lên vô biên sóng lớn, tốc độ cực nhanh, quét về phía hung trong bầy thú, sau một khắc, phanh phanh thanh âm không ngừng vang lên, có đếm không hết hung thú thân thể bị phát qua về sau, lập tức vỡ vụn, vô số hung thú run rẩy bên trong kêu rên, mặc cho thu hoạch, thân thể một cử động cũng không dám, phảng phất nhận bản nguyên phía trên áp chế, nguyên bản hung quang bốn phía trong mắt cũng lộ ra vô biên thần sắc sợ hãi.

Chớp mắt thời gian, trên mặt biển khắp nơi đều là tàn chi đoạn xương cốt, huyết nhục nhuộm đỏ nước biển, phát ra nồng đậm tanh hôi, ken kết âm thanh bên trong, cái kia thú khổng lồ hé miệng, lộ ra huyết bồn đại khẩu, hung hăng khê hấp ở giữa, một đạo bàng lớn nước xoáy nháy mắt xuất hiện tại mặt biển, những máu thịt kia khối vụn, thậm chí là một số còn sống hung thú tính cả nước biển ở bên trong, thân bất do kỷ, nhanh chóng bị nuốt vào trong miệng.

Cái kia hấp lực khủng bố, một mực lan tràn đến hư không, cuốn ngược sương mù, mãnh liệt mà vào, mà cái kia thú khổng lồ miệng cũng như một cái động không đẩy không ngừng thôn hấp lấy, như là không cách nào bị lấp đầy. Lúc này cái kia hồng mang vừa lúc đi qua phía trên, bị khê hấp phía dưới, lập tức một hồi, ngừng tại nguyên chỗ. Hồng mang run rẩy, không ngừng giãy dụa, muốn tránh thoát, xa xa bỏ chạy.

Thú khổng lồ trong mắt nhân tính hóa lộ ra một tia giễu cợt ý, to lớn đầu lâu thoảng giãy dụa, lại kéo theo toàn bộ thân hình vọt ra mặt biển, mở ra miệng lớn bên trong, tựa như núi cao răng nhọn tại ánh mặt trời chiếu xuống phát ra trận trận hàn mang.

"Oanh "

Khi nó lần nữa rơi vào mặt biển thời điểm, lại là kích thích vô biên sóng lớn, miệng lớn khép lại, cái kia hồng mang đã bị nó nuốt vào trong miệng, thân hình khổng lồ nhất động, liền muốn chìm vào đáy biển.

Đúng lúc này, cái kia thú khổng lồ một hồi, thân thể lập tức điên cuồng uốn éo, trận trận ngập trời tiếng rống không ngừng truyền ra, nhấc lên sóng lớn không ngừng giãy dụa, phảng phất thừa nhận khó có thể tưởng tượng đau đớn, một đôi con mắt lớn chớp động lên về điên cuồng, càng có nồng đậm sợ hãi.

"Phốc "

Huyết nhục vỡ tan tiếng vang lên về sau, một đạo chói mắt hồng mang từ sau não xông lên mà ra, mang theo xông dòng máu màu xanh lam, bạch một tiếng thú khổng lồ ngã xuống đất không giãy dụa nữa, thân hình khổng lồ dần dần chìm xuống, một lát liền trở thành một đạo hắc ảnh, biến mất tại mặt biển.

"Hư —— "

Tiếng xé gió vang lên lần nữa, cái kia hồng mang phi độn, tốc độ cực nhanh, phút chốc vượt qua trăm vạn dặm khoảng cách, chớp mắt liền rời đi cái kia phiến hải vực, có đạo đạo kỳ dị gợn sóng ở chung quanh hiển hiện, như là mặt hồ nổi lên gợn sóng, hồng mang chìm vào bên trong, biến mất tung ảnh.

... ..

Nơi này là một mảnh hoang mang khắp nơi, tối như mực bùn đất cửa hàng đầy mặt đất, lộ ra nhàn nhạt đỏ ý, phảng phất nhuộm dần huyết dịch, bị thẩm thấu, kinh lịch Vạn Cổ năm tháng, mới có loại biến hóa này.

Phiến đại địa này phía trên sinh trường lít nha lít nhít thực vật, nơi này thực vật dị thường to lớn, từng cây cao chừng ngàn trượng gỗ lớn phóng lên tận trời, bao trùm mặt đất rủ xuống nồng đậm bóng mờ, lộ ra tang thương chi ý, thậm chí ngay cả tầm thường cỏ dại đều nắm chắc thân người cao.

Nơi xa sơn mạch kéo dài, như thú khổng lồ sống lưng nhìn không thấy cuối cùng, đất khô cằn phía trên cự thạch đá lóm chớm, mỗi một khối đều có nặng ngàn vạn cân, bầu trời đen ngịt, trời u ám, một cỗ nhàn nhạt tức sát tràn ngập tại cả vùng.

Nơi này là Nghịch Thương đại giới... Hoang Thiên Vực!

"Àm àm "

Nơi xa truyền đến trận trận như sấm rền trầm đục, dày đặc mà áp lực, thông qua mặt đất truyền đến, khiến cả vùng đều phảng phất rung động, ngăn cách sơn mạch, một cái thân hình khổng lồ xuất hiện.

Đây là một đầu thú khổng lồ, nó sư bài hươu thân thể, cao chừng ngàn trượng, bốn cái cự đại móng đập lên mặt đất phát ra trận trận oanh minh, lưu lại một cái hồ sâu, giờ phút này găm nhẹ, hung quang tràn ngập con người gắt gao nhìn chăm chăm rừng rậm phương hướng, hơi thở bên trong hai đạo có thể thấy được khí lưu không ngừng thoát ra,

Khởi dậy, một trận kịch liệt oanh minh truyền đến, giấu ở nơi xa nguyên thủy trong rừng rậm, từng cái thân thể to lớn người khổng lồ xuất hiện, khu tay đủ loại kiểu dáng bằng đá bình khí, tranh nhau chen lấn hướng về thú khổng lồ xông lại, từng cái ngao ngao trực khiếu, ánh mắt lộ ra hưng phấn khát máu chi ý, thú khổng lồ nổi giận, ánh mắt lộ ra khinh thường, có bạo ngược chi khí tràn ngập toàn thân, lắc một cái lông bờm, lập tức đập trên khắp nơi xông ra, một trận đại chiến sắp bạo phát.

Nếu là từ trên cao quan sát , có thể nhìn thấy chiến trường không ngừng một chỗ, mà chính là rất nhiều, cơ hồ tại cái này Mãng Hoang đại lục các nơi, tùy thời tùy chỗ đều có đại chiến như vậy bạo phát, quy mô có lớn có nhỏ. Có tập năm tập ba chiến đấu, cũng có đại quy mô chém giết.

Trên phiên đại địa này, Man Hoang Cự Thú cùng những thứ này hình thể to lớn người khổng lồ giống như thiên địch, một khi gặp gỡ liền muốn phân ra sinh tử.

Giờ khắc này ở một chỗ đại quy mô trên chiến trường, mấy trăm tên thân cao trăm trượng người khổng lồ khu tay chùy đá phóng tới đối diện rất Hoang Thú quần thể, sau có hơn mười cái thân cao ngàn trượng người khổng lồ nóng lòng muốn thử, liếm môi, quét về phía cái kia hung thú bày phía sau, lộ ra hạc giữa bày gà mấy cái ngàn trượng to lớn, hình thái khác nhau hung thú, mấy cái này hung thú trên thân, không không toả ra lấy so sánh với tầm thường hung thú nồng đậm đến cực hạn khí tức khủng bố.

Mấy cái này hung thú rõ ràng đã có không kém linh trí, hung trong mắt tinh quang lộ ra, nhìn về phía đối diện, không ngừng liếc nhìn, duy chỉ có rơi vào một bóng người phía trên lúc, nhất thời đồng tử rút lại một hồi, lộ ra mãnh liệt kiêng kỵ.

Chỉ gặp tại cái này hơn mười cái ngàn trượng người khổng lồ sau lưng, cách xa ngoài trăm dặm, một cái đứng thẳng vào trong mây nguy nga thân thể nguy nhưng bất động, cứ như vậy đứng ở nơi đó, màu đồng cổ da thịt tại rằng chiều phát sáng bên trong, chớp động lên ánh sáng màu vàng óng, phía trên giăng đầy từng đạo tang thương đường vân, tản mát ra so với Hồng Hoang Cự Thú còn cường thịnh hơn ngập trời khí huyết chi lực.

Một lát sau, chỉ gặp cái này cao vạn trượng đại thân ảnh động, hấn một bộ phóng ra, đập lên mặt đất, lập tức vượt qua gần trăm dặm khoảng cách, âm âm tiếng vang bên trong, một đạo mắt trần có thể thấy khí lăng theo đặt chân chấn động ra, nhắc lên ngập trời bụi đất, lưu lại một sâu toàn cục bên trong to lớn dấu chân, lần nữa phóng ra một bộ không ngờ tiến vào hung trong bày thú.

Chỉ gặp người khổng lồ này khê cong eo, hai tay vịn một bên một dãy núi, trong tiếng găm nhẹ bỗng nhiên nhỏ một cái, cái này uốn lượn như Cầu Long, vô cùng to lớn sơn mạch đứng là bị trực tiếp rút ra!

Ôm lấy sơn mạch, vung vẩy ở giữa, hung hăng quét qua, những thú khổng lồ đó nhao nhao kêu rên bên trong tuôn ra huyết dịch, ném ra mấy trăm dặm khoảng cách. Cầm trong tay sơn mạch, người khổng lồ thẳng thân thoải mái, Hoàn Hảo Bát Hoang, nhất thời khiến hung thú thương vong thảm trọng.

"Hư —— "

Một tiếng chói tai rít lên xa xa truyền đến, chỉ gặp một đạo lóa mắt hồng quang xẹt qua chân trời lóe lên liền biến mất, vô số người khổng lồ cùng hung thú đồng thời dừng lại chém giết, ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, trong mắt lộ ra mê mang.

Duy chỉ có cái kia cao vạn trượng đại người khổng lồ, nhìn thấy cái kia hồng quang thời khắc, sáng ngời trong con người hiện lên một đạo cơ trí quang: Ta cảm nhận được đồng tộc khí tức. Hấn ở trong lòng yên lặng nói.

Theo hồng quang chết đi, chém giết lần nữa triển khai, phảng phất không ngừng nghỉ..

Đại lục này to lớn, không biết vượt qua bao nhiêu ức dặm, trước đó thấy chỉ là bên trong một phần vạn không đến, mà tại cái này trung tâm đại lục, có một tòa Thánh Thành.

Đây là một tòa toàn thân đen nhánh thành trì, bao trùm gần phương viên trăm vạn dặm khắp nơi, không biết từ loại nào chất liệu xây thành, phảng phất trải qua năm tháng tẩy lễ, trên tường thành phủ đầy từng đạo sâu cạn không đồng nhất dấu vết, lộ ra nồng đậm tang thương cảm giác.

Cổng thành liền có vạn trượng độ cao, hình dáng rất là kỳ lạ, tựa như một cái hung thú mở ra miệng lớn, bên trong tĩnh mịch đen nhánh, nhìn đến làm người sợ hãi, không biết thông hướng nơi nào.

Mà cái này trung tâm thành trì, tồn tại một chỗ đại điện, bên trong có một chỗ thánh địa, vị trí chỗ ở chính là toàn bộ thành trì hạch tâm, cũng là toàn bộ Hoang Thiên Vực lớn nhất địa phương thần bí.

Nơi này là một chỗ nội hồ, bị vô số nguy nga cung điện vờn quanh, trong hồ nước trong suốt sáng long lanh, thanh tịnh như gương sáng, sóng nước lấp lánh, chung quanh còn trồng trọt một ít cây cối, những thứ này cây cối không giống ngoại giới như vậy cao lớn, mà chính là như tầm thường cây cối, hành lá xanh biếc, rủ xuống từng đạo thân cành, rơi ở bên hồ, phản chiếu ra sáng rõ sắc thái, bên trong hồ trung ương có một tòa màu trắng cầu thang đá, tinh khiết không tì vết, gần như trong suốt, không nhiễm một tia hạt bụi, bên trên tán phát ra một cỗ kỳ lạ ba động, cái này ba động bình thản, phúc tán mà ra, như có thể trấn an tâm thần, làm lòng người cảnh tượng hòa.

Nơi này như là Tiên Cảnh, cùng chung quanh đại điện hình thành mãnh liệt so sánh, lộ ra không hợp nhau, nhưng lại giống như vẽ rồng điểm mắt chi bút, vừa đúng.

Phía trước trong đại điện, một tên thân thể mặc hắc bào lão giả nhắm mắt, ngồi tại điện bài, lão giả này gương mặt cao chót vót, màu da màu đồng cổ, lộ ra nhàn nhạt ánh vàng, tại cơ dưới hạ thể như ẩn như hiện, nồng đậm chòm râu tại quai hàm một bên nội trung, cho thấy bá đạo không câu nệ ô nhỏ tính tình.

Giờ phút này nhắm mắt ở giữa, có hai đạo khí lưu uốn lượn bị phun ra nuốt vào tại giữa mũi miệng, thông qua hắc bào, khôi ngô cường tráng thân thể mơ hồ có thể thấy được, ẩn hàm bạo phát lực. Kỳ lạ hơn đặc biệt là, tại hắc chỗ mi tâm, một đạo 5 bút phù văn mơ hồ hiển hiện, ẩn chứa Đại Đạo, tràn đầy khí huyết chi lực bao phủ quanh thân, không chút nào trông có vẻ già hình dáng.

Khởi dậy, lão giả này mở mắt ra, lộ ra nghi hoặc, thông qua đại điện mái vòm nhìn về phía một bên hư không, mơ hồ trong đó như có cái gì bị cảm giác được.

Sau một khắc, theo ánh mắt của hắn, đột ngột, một đạo hồng mang xuất hiện, lập tức gào thét, hướng về đại điện này phương hướng chạy nhanh đến, lão giả này sắc mặt đại biến.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Kết cục :

Đại điện này đình chóp cao chùng vạn trượng, phía trên là sáu cái hình cung trụ lớn, lấy một loại kỳ lạ đường cong hướng vào phía trong uốn lượn, bên trong đội lên phía trên cung điện, thạch trụ đen nhánh, hiện ra u quang, lộ ra rất là phong cách cổ xưa, giống như thú khổng lồ sáu cái xương sườn, có chút hùng vĩ.

Lão giả này thông qua cái này thạch trụ khoảng cách, ánh mắt rơi ở phía xa không trung, nơi đó một đạo kinh người hồng mang chính lấy một loại tốc độ kinh khủng gào thét mà đến, thân hình hắc nhất động, dưới chân mãnh liệt đạp lên mặt đất, quanh thân nhàn nhạt ánh vàng lóe lên một cái rồi biến mất, oanh trong một tiếng nổ vang, cả người hóa thành một đạo tàn ảnh phi thân lên, sau một khắc liền đã xuất hiện tại mái vòm trên trụ đá, đứng chấp tay.

Nhìn chằm chằm cái kia hồng mang, lão giả trầm ngâm, hắn ở chính giữa cảm nhận được một cỗ to lớn mà khí tức quen thuộc, không khỏi trầm nghĩ trong lòng: Không phải là bộ tộc kia người xuất thế? Không đúng, bộ tộc kia người đã có gần ngàn vạn năm chưa từng xuất hiện, là sao đột nhiên tới đây, đến tốt cùng cần làm chuyện gì?

Ai, việc này lão phu vẫn là không cần nhiều quản, bộ tộc kia người quá mức thần bí, lại tùy tiện không xuất thế, bên trong tùy tiện đi ra cái lão gia hòa, dậm chân một cái toàn bộ Hoang Thiên Cảnh cũng muốn chấn động mãnh liệt, ta không thể trêu vào a!

Ôm dạng này tâm tính, lão giả này ánh mắt bình tĩnh, nhìn chăm chú lên cầu vòng từ xa mà đến gần, hạ quyết tâm không đi nhúng tay, quản hắn tới làm gì, chỉ cần không phải nhắm vào mình liền tốt.

Trong chốc lát, cái kia cầu vòng đến, một cỗ nồng đậm thần hồn ba động đập vào mặt, khiến lão giả này biến sắc: Không đúng, cái này không phải cái này một giới! Đúng là theo Thượng Giới mà đến!

Cái kia khủng bố thần hồn cảnh ba động chấn động không gian xung quanh cũng tại vu vu, như tê liệt hư không, tốc độ nhanh làm cho người giật sợ, cái này hồng mang tiến vào cái này thành trì bên trong lập tức vạch ra một đạo đường cong, hướng về trung tâm đại điện về sau phương hướng mà đi.

Phảng phất ý thức được cái này hồng mang ý đồ, lão giả sắc mặt lại là biến đổi, lập tức dâng không mà lên, muốn đi ngăn cản, nhưng trong lòng xuất hiện một chút do dự, chỉ vì cái này một chút do dự, thân hình cũng có một hồi, tại một trận này ở giữa.

"Hừ —— "

Hồng mang sát lão già trước người rải rác mây trắng khoảng cách, trong nháy mắt đem bỏ lại đằng sau.

Phía sau, lão già đồng tử co vào, chỉ là vừa mới cái kia sát bên người một cái chớp mắt, hắn cảm nhận được một loại nguồn gốc từ sâu trong linh hồn áp bách, cùng trong huyết mạch áp chế, làm hắn mồ hôi lạnh đều chảy ra, nhịp tim đập như tiếng sấm tại trong lồng ngực ầm ầm rung động, trong lòng thâm than không thôi: Bộ tộc kia người quả nhiên đều là biến thái, lại có người đạt đến một bước này, phá vỡ hư không trở về cái này một giới!

Cũng may cũng không có thể đem ngăn lại, lão già có loại cảm giác mãnh liệt, vừa mới nếu không có cái kia một hồi, trực tiếp cùng cái này hồng mang gặp gỡ lời nói, sợ là tự thân ngay lập tức sẽ thân thể sụp đổ, linh hồn tiêu tán!

Nhìn xa xa cái này hồng mang vạch ra một đạo đường cong, trực tiếp rơi vào trung tâm thành trì trong lúc này hồ trung ương trên bệ đá, chỉ gặp tại tiếp xúc đến cầu thang đá trong nháy mắt, cầu thang đá lập tức nổi lên một tia gọn sóng, như là sóng nước nhộn nhạo lên, hồng mang xuyên qua, biến mất tại đài đá mặt ngoài, phía trên gọn sóng tại hồng mang xuyên qua sau cũng dần dần lắng lại.

Nhìn qua một màn này, lão già thở dài, trước đó có ý ngăn cản vốn là hảo tâm, hắn đương nhiên sẽ không lo lắng cái này cầu thang đá xảy ra vấn đề, tại hắn trong trí nhớ, vô luận là thể hệ trước răn dạy, hoặc là nguyên quán ghi chép bên trong đều từng đề cập tới, cái này cầu thang đá thuộc về loại kia vĩnh hằng bất diệt chi vật, căn bản không thể phá hư.

Hắn lo lắng là cái kia hồng mang người bên trong!

"Ai đây cũng là tội gì lý do! Cái này chuyển sinh đài chỉ có tiếp dẫn chuyển sinh chi dụng, Nghịch Thương đại giới nội sinh linh căn vốn không có thể trực tiếp thông qua nó tiến về hạ giới, nếu là cưỡng ép đi xông, Thần Hồn Chi Lực tại xuyên thấu cầu thang đá trong nháy mắt lập tức sẽ bị vô hạn suy yếu, cuối cùng chỉ như lúc sơ sinh như trẻ con." Lão già than nhẹ tự nói.

"Thôi được, đây là người tự mình lựa chọn, trách không được người bên ngoài, ai "

Lại là khẽ than thở một tiếng, lão già theo gió rơi xuống, trở lại đại điện bên trong...

Nơi này là một mảnh không gian đặc thù, vô số ánh sáng ở bên trong lưu động, tản mát ra trong suốt tinh khiết quang mang, hoặc tụ hoặc tán, hóa thành một dòng lũ lớn, tràn ngập toàn bộ không gian, tựa như cùng một mảnh ngôi sao lập loè đại hải, cái này từng cái ánh sáng chính là mảnh này trong biển tạo thành dòng nước. Vô số ánh sáng tập hợp một chỗ, sáng chói chói mắt,

Làm lòng người say, thân ở bên trong không thể tự thoát ra được, rất dễ dàng mất phương hướng.

Mà bên trong vùng biển này, giờ phút này đang có một đạo hồng mang lấy tốc độ kinh người xuyên qua, tại tới trước phương hướng, những cái kia như tinh thần ánh sáng hướng về hai bên tản ra, vì nhường ra đường đường.

Nếu là đem cái này từng khóa kỳ lạ ánh sáng phóng đại ức vạn lần, liền có thể nhìn thấy, cái này mỗi một điểm sáng bên trong lại đều là từng cái thế giới! Bên trong có tinh không, có khắp nơi, còn có đủ loại sinh linh!

Rất nhanh, hồng mang xuyên qua ở giữa, tốc độ bắt đầu chậm lại, tựa như đang tìm lấy cái gì, sau một lát phát ra một trận vù vù, lập tức phóng tới cách đó không xa một khóa ánh sáng, dung nhập bên trong trong nháy mắt biến mất...

Đây là một mảnh lạ lẫm tinh không, vô số tinh cầu bài bố, nhan sắc khác nhau, bên trong phần lớn hoang vu, chỉ có một bộ phận rất nhỏ có sinh linh sinh tồn bên trong, ngẫu nhiên có một hai đạo thái quang theo những tinh cầu này bay ra, trốn vào tinh không.

Khởi dậy, yên tĩnh không gian hư vô bên trong, một chỗ không gian vặn vẹo, như sao hoàn nhảy vọt, một đạo hồng mang xuất hiện tại cái kia một chỗ, lập tức vút qua mà ra, chỉ là nhanh quá nhanh, không người có thể phát giác, một lát sau, hồng mang chung quanh xuất hiện gọn sóng, lập tức biến mất, một màn này chưa từng bị người nhìn thấy.

Không gian bích lũy tại trước mặt giống như không còn, cứ như vậy, cái này hồng mang tại khắp nơi trong không gian không ngừng xuyên qua, như mất đi đường về hải đồng, không ngừng tìm, không ngừng tìm kiếm lấy hắn kết cục, quá trình này tiếp tục thật lâu.

Hồi lâu sau, hồng mang xuất hiện tại một chỗ không gian, phát ra run rẩy, tựa như tại biểu đạt hưng phấn chi ý, lập tức lướt đi, cơ hồ trong chớp mắt liền vượt qua ngàn tỉ dặm xa, xuất hiện tại một khóa tinh cầu phía trên.

Đây là một khóa to lớn khó có thể tưởng tượng tinh cầu, tầm thường tinh cầu tại trước mặt giống như con kiến cùng voi lớn, một tiếng hưng phấn vù vù qua đi, hồng mang vút qua, vạch ra một đường vòng cung, thẳng đến cái này đại tinh mà đi..

Một đêm này, Thiên Nguyên đại lục vô số người đều nhìn thấy kỳ lạ một màn, một đạo giống như huyết quang cầu vòng vạch phá bầu trời đêm, tại màn đêm phía dưới lộ ra một đạo thật dài dấu vết, rơi về phía một chỗ.

Một màn này gây nên đông đảo suy đoán, có người nói là tai tinh hàng thế, cũng có người cho rằng là điềm lành, mọi việc như thế chứng thuyết phân vân, chỉ là không người có thể biết chân tướng.

Có người tu vi cao thâm, mặt hiện chán chờ, bấm ngón tay liền coi như, lại như trốn vào một tầng mê vụ, trong thoáng chốc thức tỉnh, lại bỗng dưng mất đi trước một khắc trí nhớ, mà tự thân giống như chưa tỉnh.

Thiên Nguyên đại lục Đông Vực, tới gần Đông Hoang ở mép trong dãy núi, một chỗ hiếm người dấu vết núi khe bên trong, một đạo hồng mang lóe lên

mà tới, rơi vào một khối cự tăng đá xanh bên trên.

Liếc nhìn lại, chung quanh là đông đúc che trời gối lớn, tại trong màn đêm, lờ mờ, bao trùm dãy núi, xa xa có thú hồng truyền đến, thê lương mà cô tịch, một hai đạo tàn ra hàn ý u quang tại trong rừng rậm lóe lên một cái rồi biến mất, là đi đêm thú loại đi ra săn mồi.

Cách đó không xa, âm âm ở giữa, một đạo thác nước từ một bên đỉnh núi trên vách đá dựng đứng rủ xuống, rơi vào khe sâu bên trong kích thích ngập trời tiếng vang cùng trập trập bốc lên hơi nước.

Hồng mang rơi vào khe núi bên cạnh trên đá lớn, dần dần lắng lại ba động, hóa thành một đạo lộ ra huyết quang vòng sáng, còn tại một trường co rút lại, hình như có một vật sống ở bên trong, rất là kỳ lạ.

Cái này vòng sáng rất là kỳ dị, phẳng phát không thể gấp, không ít thú loại tại trải qua chung quanh lúc, căn bản chưa từng phát giác được trên tảng đá thêm ra một vật, thậm chí, có chút thú nhỏ khát nước phía dưới, đứng ở trên đá lớn dán vòng sáng uống nước cũng không thể phát hiện dị trạng.

Năm tháng đang trôi qua, một năm rồi lại một năm

Không biết bao nhiêu năm năm tháng bên trong, vòng sáng vẫn như cũ ở trên tảng đá, không chút nào động, chỉ là phía trên huyết quang lại dần dần âm đậm, phẳng phát lại trải qua một khoảng thời gian liền sẽ hoàn toàn biến mất

Lại là trăm năm, ở trong mắt phàm nhân chính là một mùa khô nóng, chỉ là cái này khô là thể hệ trước chết đi, quang vinh là tân sinh mệnh sinh ra.

Một ngày này, huyết quang đã âm đậm đến cực hạn, ba một tiếng bên trong vỡ vụn, bên trong lại lộ ra một đứa con nít, là cái nam hài. Cái này trẻ sơ sinh trắng trắng mập mập, da thịt trong suốt giống như trong suốt, rất là đáng yêu. Giờ phút này nhắm mắt lại như là ngủ say, vỡ vụn vòng sáng hóa thành tinh quang dung nhập trẻ sơ sinh bên trong thân thể, làm hân vốn là đỏ bừng khuôn mặt nhỏ trở nên càng thêm đỏ nhuận.

Mất đi vòng sáng bảo hộ, giờ phút này chính trực cuối mùa thu, ban đêm trong núi gió thổi lướt nhẹ qua, lộ ra ý lạnh, trẻ sơ sinh vô ý thức co lại co lại thân thể nho nhỏ, phát ra một tiếng vang nhỏ. Cách đó không xa một khóa cổ thụ về sau, lập tức lại hai đạo dây đặc hàn mang đột nhiên xuất hiện, hiện ra màu xanh biếc, nhìn về phía trẻ sơ sinh chỗ phương hướng

Xào xạc

Lá rụng bị nghiền ép phát ra trập trập nhỏ vụn tiếng vang, một cái to lớn hắc ảnh theo cái kia cổ thụ sau chậm rãi xê dịch ở giữa hiện ra thân hình, ánh trăng lạnh lũng thông qua thân cành khe hở vẩy xuống, lộ ra một cái dữ tợn bóng dáng.

Đây là một đầu giống như sói động vật, màu xám bạc da lông tỏa sáng, cái kia trước đó xuất hiện hai đạo u quang là nó cái kia một đôi đồng linh đại con người, giờ phút này hiện ra dây đặc màu xanh biếc, hai đạo dài ba thước răng nanh theo hai bên ngác xương kéo dài mà ra, làm người sợ run.

Nó chậm rãi bước chân đi thông thả, . giống như cao ngạo kẻ săn mồi, một đôi con mắt lớn nghê hướng cái kia trẻ sơ sinh, tham lam bên trong mang theo hiếu kỳ cùng cẩn thận, chậm rãi hướng tới gần.

Đôi đôi nó đi vào trẻ sơ sinh bên người cũng không cảm nhận được bất cứ uy hiếp gì, liền không cố kỵ nữa, mở ra huyết bồn đại khẩu trực tiếp cắn về phía cái kia trẻ sơ sinh!

"Ngao "

Một tiếng đau đớn lớn lên ngao bên trong, phẳng phát cắn trúng không phải thân thể máu thịt, mà chính là một khối cự sắt, chỉ nghe phanh một tiếng, sói lớn bị đau, lập tức nhả ra liền muốn lui lại, một tia máu tươi theo khoe miệng trượt xuống, đúng là một ngum răng nhọn sinh sinh bị đứt đoạn mấy viên, máu tươi theo hàm răng rơi. Cái kia rơi máu tươi, trùng hợp rơi vào trẻ sơ sinh thân thể trong nháy mắt.

"Ông "

Một đạo nhàn nhạt thanh quang bỗng nhiên sáng lên, xuất hiện tại trẻ sơ sinh trên thân, huyết dịch lấy mắt trần có thể thấy tốc độ, lại trực tiếp thẩm thấu bên ngoài thân bị hút vào trẻ sơ sinh bên trong thân thể, không chỉ có như thế, cái kia sói lớn giờ phút này lui lại không vội, lại có một cỗ hấp lực tràn ra đem một mực hút tại trẻ sơ sinh trên thân.

Xuy xuy

Tại cực trong thời gian ngắn, sói lớn thân hình khổng lồ bắt đầu héo rút, phẳng phát huyết dịch bị rút sạch, khô quắt như là bọc phơi hơn mười ngày, không tới kịp kêu thảm nửa tiếng liền một mệnh ô hô, cùng lúc đó, theo sói lớn huyết dịch bị thôn phệ, trẻ sơ sinh bên ngoài thân dần dần xuất hiện từng đạo từng đạo màu xanh nhạt sợi tơ, như tinh tế đi xem phẳng phát còn mang theo một tia đỏ ý.

Làm cái này sợi tơ xuất hiện hơn mười đạo về sau liền không còn xuất hiện, thanh quang cũng dần dần biến mất, biến mất tại trẻ sơ sinh bên trong thân thể.

"Oa "

Phẳng phát nhận một loại nào đó kinh hãi, trẻ sơ sinh rút cục tỉnh lại, sáng lóng lánh mắt to chuyển động, nhìn thấy chung quanh tối như mực một mảnh, lập tức oa oa khóc lớn lên.

"A đây là "

Cách đó không xa núi rừng bên trong, truyền đến một tiếng nhẹ kêu, lập tức có ánh lửa sáng lên, một đạo có chút khôi ngô cao lớn bóng người giẫm lên cỏ dại lá rụng, hướng về đá xanh phương hướng nhanh chân mà đến...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Bạch Kỳ :

Lửa dưới ánh sáng lộ ra một trương ngăm đen thuần phác mặt, là một người đàn ông tuổi trung niên. Chỉ gặp hán một tay cầm bó đuốc, một tay công tiền cái sọt, khuỷu tay ở giữa còn vác lấy một thanh lam thô cung. Thân hình hán cao lớn, thông qua thô bố y còn có thể nhìn thấy phồng lên bắp thịt, lộ ra rất là cường tráng.

Cái này trung niên hán tử rất mau tới đến cái kia khôi lớn đá xanh phụ cận, tập trung nhìn vào, lập tức vừa trừng mắt, kinh hô một tiếng, bận bịu ba chân bốn cẳng đạp vào đá xanh, đem cái kia trẻ sơ sinh theo nền đá trên mặt ôm.

"Gây nghiệt a! Đây là nhà ai người nhần tâm như vậy, còn nhỏ như vậy hải tử làm sao bỏ được bỏ ở nơi này! Nếu như bị dã thú ngậm đi nhưng làm sao bây giờ nha! Ai " hán tử kia mi đầu nhàu rất chặt, một đôi mắt hồ lập tức bắt đầu nóng, miệng bên trong không ngừng oán trách, cũng không biết nói cho ai nghe.

Giờ phút này nam tử một tay muốn cầm bó đuốc, liền đem cái này trẻ sơ sinh một tay ôm vào trong ngực, dán tại trước ngực hán cẩn thận địa che chở, phòng ngừa trẻ sơ sinh không cẩn thận rơi xuống.

Trẻ sơ sinh giống như cảm nhận được một cổ ấm áp, chậm rãi mở ra tinh khiết mắt to, khi nhìn đến hán tử kia trong nháy mắt, lộ ra hiếu kỳ, dò xét một lát sau, liền cười khanh khách, thanh âm thanh thúy, phối hợp với đỏ bừng khuôn mặt nhỏ, lộ ra rất là đáng yêu.

Gặp này, trung niên hán tử trong mắt hiển hiện một tia yêu chiều chi sắc, một phát miệng lộ ra nguyên hàm răng trắng, trẻ sơ sinh tiếng cười càng nhiều.

Cứ như vậy một tay ôm trẻ sơ sinh, trung niên hán tử ánh mắt lộ ra một tia quả quyết, vừa nghiêng đầu chui vào sau lưng lùm cây, ào ào ào nhỏ vụn tiếng bước chân vang lên, càng truyền càng xa, bóng lưng cũng dần dần biến mất tại trong rừng rậm.

Rất nhanh, trung niên hán tử trở lại trong núi ở lại thôn xóm, đi vào bên trong một hộ, bên trong đen nhánh, không có đèn đuốc, hán do dự một lát, cắn răng một cái bỗng nhiên gõ lên cửa gỗ.

"Bà nương! Bà nương! Mau đến xem nhìn, nhìn ta mang về cái gì!"

Một lát sau, một tia hỏa quang trong phòng sáng lên, chấp chôn bên trong thông qua cửa sổ có rèm lộ ra một đạo uyển chuyển hàm xúc bóng dáng, chỉ nghe một tiếng ôn nhu bên trong mang theo giận trách âm thanh vang lên: "Đều bao lớn người, cả ngày hồ to gọi nhỏ, có phải hay không lại sản được đầu con hoẵng? Ai! Mùa đông này tốt hơn rồi..."

"Không phải không phải! Người trước mở cửa, trong phòng nói!"

"Đến "

Một trận sột sột soạt soạt nhẹ vang lên qua đi, một tiếng cọt kẹt, cửa gỗ bị kéo ra, hán tử kia lập tức xâm nhập trong môn, trở tay đem cửa gỗ một lần nữa mang lên.

Trong phòng, một tên phụ nhân nghiêng người để tại cạnh cửa, mặc lấy rộng rãi thô bố y, một mặt còn buồn ngủ, mỹ lệ khuôn mặt biểu hiện lúc tuổi còn trẻ mỹ mạo, mang theo nhàn nhạt năm tháng dấu vết.

Giờ phút này híp mắt nhìn qua nam tử, trong lòng rất là kỳ quái nhà mình hán tử cử động, quét xuống một cái, lập tức mở to mắt, tinh cả ngủ, cơ hồ vô ý thức muốn lên tiếng kinh hô, lại lập tức đưa tay che miệng lại.

"Cái này cái này người!"

Phụ nhân tròn mắt há mồm, một mặt chấn kinh, nhắc tay chỉ trung niên hán tử, âm thanh run rẩy, cơ hồ nói không ra lời.

"Khác lộ ra, đây là ta vừa trong núi kiếm!"

"Hò " nghe được nam tử này lời nói, phụ nhân lập tức thở dài ra một hơi, nhà mình hán tử cái gì tính tình nàng vẫn là rất lợi hại giải, thuần túy thì là một bộ thẳng tính, trực lẳng lẳng, không có gì tiểu tâm tư, làm người rất là thuần phác, tâm địa cũng cực kỳ thiện lương, không có khả năng làm ra cái gì thương thiên hại lý sự tình, nếu không lúc trước chính mình làm sao có thể để ý hắn?

Nghĩ tới đây, phụ nhân cảm thấy an tâm một chút, lập tức mắt lộ hồ nghi nói: "Kiếm?"

"Kiếm!" Hán tử kia gật đầu khẳng định nói.

"Nghiep chương a! Nhà ai nhần tâm như vậy vứt bỏ nhỏ như vậy hài tử!" Nhìn lấy trong ngực nam nhân ngồi chính hương trẻ sơ sinh, phụ nhân ánh mắt bên trong lộ ra không đành lòng, lập tức trong lòng hơi động: "Đã kiếm về, liền từ hai chúng ta nuôi đi! Trời có mắt rồi, người ta nhiều năm như vậy không thể có một đứa bé, hôm nay để người kiếm về một cái có lẽ là thiên ý đi!"

"Ân "

Xuân đi thu đến, thời gian năm năm thoáng một cái đã qua, từ khi năm năm trước Bạch Sơn, Trương Di phu phụ hai người thu dưỡng một đứa con nít, cái nhà này trở nên ấm áp lên, chuyện này lúc trước phát sinh không bao lâu thì truyền khắp toàn thôn, dù sao chỉ có mấy chục gia đình tiểu sơn thôn,

Một kiện nho nhỏ sự tình cũng có thể rất nhanh lọt vào tất cả mọi người trong tai.

Đứa bé này gọi Bạch Kỳ.

Bạch Sơn phu phụ không biết chữ, lúc trước vì cho hài tử lấy tên suy nghĩ nát óc cũng không nghĩ ra đến cái gì tốt, rơi vào đường cùng chỉ có thể đi mời trong thôn duy nhất có học thức Quý lão thương lượng một phen mới quyết định, vì thế còn dâng lên một cái hoành chân cùng một bình rượu gạo, dẫn tới lão gia tử có chút thoải mái.

Năm tuổi Bạch Kỳ dài đến trắng tinh, rất là Thanh Tú, tính cách cũng mười phần nhu thuận, từ khi học biết nói chuyện, cha mẹ làm cho rất ngọt, khiến cái nhà này mấy năm này tràn ngập tiếng cười nói.

Giờ phút này nho nhỏ Bạch Kỳ đứng tại thôn trước ụ đất nhếch lên bãi đi vắng, bóng cây lác lư, bị gió thổi vang sào sạt, xa xa trong rừng, một cái cao lớn thân ảnh chậm rãi xuất hiện, chính là Bạch Sơn, giờ phút này cống một cái chết hươu, còn có vết máu loang lổ, theo gót chân rơi, cất bước hướng về cửa thôn phương hướng được tới.

Bạch Kỳ lập tức reo hò một tiếng, nhảy cẫng chạy tiến lên, trực tiếp bỏ nhào vào Bạch Sơn trong ngực: "Cha, người trở về á!"

"Ân!"

Bạch Sơn ánh mắt lộ ra từ ái, trống đi một cái tay sờ sờ Bạch Kỳ đầu: "Kỳ nhi, hôm nay phụ thân đánh tới một đầu hươu, hôm nay tiểu tử người có có lộc ăn rồi...! Mau trở về cùng người nương nói một tiếng, để cho nàng cũng cao hứng một chút!"

"Ân!"

Bạch Kỳ nhu thuận gật đầu một cái, ánh mắt đảo qua Bạch Sơn trên vai chết hươu, trong mắt tràn đầy ngôi sao nhỏ, quay trở lại thân thể lập tức chạy hướng trong thôn

Rất nhanh, hươu thịt bị Trương Di xử lý tốt vào nồi, không bao lâu, nhà bếp liền truyền đến trận trận mùi thịt, Bạch Kỳ ngồi tại trước bàn cơm, không ngừng hít lấy cái mũi, nước bọt ào ào rơi một chỗ, nhìn lấy hắn này tám bộ đáng khả ái, Bạch Sơn nhin không được nhếch miệng cười một tiếng.

"Cha, lúc nào có thể mang ta ra ngoài săn bắn a!" Bạch Kỳ mặt mũi tràn đầy hưng phấn, khuôn mặt đỏ bừng, mang theo chờ mong nhìn về phía Bạch Sơn. Tại tuổi nhỏ Bạch Kỳ trong mắt, Bạch Sơn là trên đời lớn nhất có bản lĩnh người, cũng là trong thôn tốt nhất thợ săn, thường xuyên có thể mang về các loại món ăn dân dã, khiến nho nhỏ Bạch Kỳ rất là sùng bái.

"Người còn quá nhỏ!" Bạch Sơn từ ái sờ sờ hắn cái đầu nhỏ, cười nói: "Chờ người lớn lên, cha khẳng định dạy người, khi đó ta và người nương đều phải dựa vào người!"

"A " Bạch Kỳ lập tức ịu xịu, đầu vừa muốn rũ xuống liền lập tức nâng lên, bỗng nhiên một vỗ ngực, lời thề son sắt: "Đó là đương nhiên! Về sau ta nhất định sẽ giống như phụ thân, trở thành toàn thôn tốt nhất thợ săn!"

"Tiểu tình quái!" Trương Di mang theo ý cười oán trách bên trong, thom ngào ngọt thịt kho tàu hươu thịt được bung lên đến, dẫn tới Bạch Kỳ một trận reo hò, một nhà ba người ngồi vây quanh một đoàn, ăn như gió cuốn.

Sau cơm trưa, Trương Di bắt đầu thu thập bát đĩa, Bạch Sơn cười hỏi: "Kỳ nhi, hôm nay đi người Quý gia gia nơi đó sao?"

Trong thôn có một vị lão nhân, nghe nói trước đây thật lâu là theo ngoài núi đến, là trong thôn duy nhất có học thức người, từ khi Bạch Kỳ đầy bốn tuổi về sau, Bạch Sơn liền đi xin nhờ, mời Quý lão nhận lấy Bạch Kỳ làm học sinh, dạy hắn viết chữ, Quý lão rất sung sướng đáp ứng, bất quá đối với việc này, Bạch Kỳ lại có chút mâu thuẫn, khiến Bạch Sơn ngẫu nhiên có chút bức tức.

"Không đi không đi!" Bạch Kỳ khuôn mặt nhỏ một khổ, đầu lắc cùng trống lắc lắc giống như, lầu bầu nói: "Quý gia gia quá nghiêm ngặt, mỗi lần viết sai chữ đều sẽ bị đánh vào tay, tuy nhiên không đau mà lại, một hồi ta còn muốn theo Tôn Hạo ra ngoài."

"Ha-Ha!" Bạch Sơn cười to: "Ai bảo ngươi không hảo hảo học, ngày ngày theo cái kia Tiểu Hạo Từ điên, không bị đánh vào tay mới là lạ!"

"Ai " tựa như nghĩ đến cái gì, Bạch Sơn thần sắc nhất âm, than nhẹ một tiếng nói: "Ta và ngươi nương chữ lớn đều không biết một cái, đời này chỉ có thể vui ở trong hốc núi này, để ngươi theo Quý lão gia tử học một ít, tốt xấu thông cái viết, trong bụng cũng coi như có chút trí thức."

"Trên núi có cái gì không tốt?" Bạch Kỳ lầu bầu nói, dẫn tới Bạch Sơn vừa trừng mắt, lập tức cười ngượng ngùng, le lưỡi.

"Trên núi tốt? Trên núi có thể có cái gì tốt! Ngươi còn không hiểu, chờ sau này liền biết! Ai " lập tức lại là thờ dài một tiếng, tuổi nhỏ Bạch Kỳ nghi hoặc mà nhìn mình phụ thân, nhân tình thế thái còn chưa thông thấu hẳn, giờ phút này còn không thể lý giải.

Lạch cạch ——

Một tiếng thanh thúy tiếng vang, một cục đá bay vào trong phòng, lăn xuống nói dưới mặt bàn, Bạch Kỳ trong lòng hơi động, nghiêng nghe suy nghĩ thông qua nửa khép cửa khe hở, vừa vận nhìn thấy một cái sáng lóng lánh mất lộ ra cơ linh chi sắc, chính thông qua khe cửa hướng vào phía trong không ngừng nhìn quanh, chú ý tới Bạch Kỳ nhìn sang, ngoài cửa người liên tục chớp mắt, phảng phất tại ra hiệu cái gì.

Nhìn trộm liếc về phía Bạch Sơn, . phát hiện phụ thân phảng phất lâm vào trầm tư, không biết suy nghĩ cái gì, đối với một màn này cũng không từng chú ý tới, Bạch Kỳ lập tức đứng dậy, nhẹ nhàng xê dịch bước chân đi vào cạnh cửa, chợt lách người thì đi ra ngoài.

Ngoài cửa là một tên khoẻ mạnh khẩu khinh hải đồng, kích cỡ cao hơn Bạch Kỳ ước nửa cái đầu, tròn trịa đầu, gương mặt thịt ục ục, tướng mạo rất là thuần phác, cái này hải đồng gặp Bạch Kỳ đi ra ngoài, lập tức một thanh nữu lại hẳn, hai người thẳng đến cửa thôn mà đi.

Cái này hải đồng gọi Tôn Hạo, là trong thôn cùng thế hệ bên trong trừ Bạch Kỳ duy nhất nam hài, cũng là Bạch Kỳ duy nhất bạn chơi, có điều chó nhìn hẳn tướng mạo thuần phác, nếu là bị hẳn hình tượng làm cho mê hoặc, thì mười phần sai, tiểu gia hỏa này có thể xưng trong thôn một phương "Ác bá", trừ đại nhân bên ngoài, có thể nói gặp ai khi dễ người nào, cho dù là Bạch Kỳ cũng không ngoại lệ.

Trong thôn cùng thế hệ hải tử rất ít, dù sao chỉ có mấy chục gia đình thôn xóm, khó được có mấy cái bạn chơi, mà nam hài từ trừ Bạch Kỳ, liền chỉ có cái này Tôn Hạo, thôn Đông trồng gà, thôn tây cây táo, mọi việc như thế, Bạch Kỳ bị Tôn Hạo dẫn từng cái vào xem mấy lần, dẫn tới một hồi náo loạn.

Càng có một lần, Tôn Hạo cùng Bạch Kỳ đi Lưu thăm nhĩ gà nhà ở ăn trộm gà trứng, chỉ vì Bạch Kỳ thân thể nhỏ nhắn xinh xắn, Tôn Hạo sai sử hẳn chui vào mỏ trứng, làm ra động tĩnh về sau, cầm trứng gà Tôn Hạo quay đầu liền chạy, căn bản không quản còn tại ở gà bên trong giấy dựa lấy ra bên ngoài chuyển Bạch Kỳ.

Sau cùng Bạch Kỳ bị Lưu thăm nhĩ nâng lên Bạch Sơn trước mặt, Bạch Sơn một mặt xấu hổ, nói hết lời mới đem người khuyên đi, sau đó đối Bạch Kỳ tốt một hồi huấn, tuy nói sau đó Tôn Hạo tìm tới hẳn, vụng trộm kín đáo đưa cho hẳn hai cái luộc trứng, nhưng sự kiện kia vẫn như cũ trở thành Bạch Kỳ trong lòng bóng mờ, sau đó rất lâu đều chưa từng cùng hẳn chơi đùa.

Giờ phút này, Tôn Hạo lôi kéo Bạch Kỳ chạy vội, rất nhanh liền ra cửa thôn, hai người cái này mới dừng lại, mỗi người khom lưng tay vịn đầu gối, không ngừng thở hổn hển. Hơi hơi bình phục khí tức, hai người nghiêng đầu nhìn nhau, sáng lóng lánh trong mắt tràn đầy ý cười.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Ngã xuống sườn núi :

"Hôm nay đi đâu a?" Bạch Kỳ nháy mắt hỏi.

Tôn Hạo cười hắc hắc, gian giảo nhãn châu xoay động nói: "Ta tại hậu sơn phát hiện một chỗ tốt, đi, ta dẫn ngươi đi." Lập tức làm trước một bước hướng về phía trước đi.

"Ân!" Sau lưng Bạch Kỳ gạt đầu một cái, vội vàng đứng dậy theo tới.

Rất nhanh, hai cái hải đồng thì theo thôn trước đường nhỏ vòng qua phía sau núi phương hướng, đi một đoạn về sau, đường bắt đầu trở nên khó đi, mặt đất phủ đầy cỏ dại bụi gai, còn có không ít đá vụn tăn nát các nơi, lộ ra góc cạnh, nhìn qua khá là sắc bén.

Hậu sơn cái này một khối ít có người bước chân, bởi vậy cũng không có đặc biệt đường, muốn muốn đến chỉ có ở chính giữa ghé qua. Nghe trong nhà trường bối nói, cái này một khối phụ cận còn có thú lớn ẩn hiện.

Trên đường đi, hai người cẩn thận từng li từng tí, lội qua cỏ dại, tránh đi bụi gai, một đường tiến lên, đi tới đi tới, không biết qua bao lâu, còn chưa tới đạt mục đích, Bạch Kỳ trong mắt lộ ra do dự, chân chò mở miệng hỏi: "Tôn Hạo, ngươi không đi sai à?"

"Yên tâm đi! Theo ta đi chính xác không sai!" Tôn Hạo một vỗ ngực cam đoan đến.

Chung quanh im ắng, không có bất kỳ cái gì tiếng vang, trừ hai đứa bé tiếng bước chân, thậm chí tiếng hít thở cũng bị thả lớn không ít, có vẻ hơi to khỏe.

Đi tới đi tới lại qua hồi lâu, Bạch Kỳ trong lòng lo sợ, rất là bất an, quá mức yên tĩnh hoàn cảnh làm hắn nhận không được suy nghĩ lung tung, trong đầu hồi tưởng lại khi còn bé trường bối hù dọa hắn những lời kia, càng là cảm thấy sợ lên.

Con mắt quét hướng bốn phía, nhìn lấy chung quanh nồng đậm bụi cỏ, trong lòng hiển hiện đủ loại hình ảnh, đơn giản đều là đột nhiên có mãnh thú từ bên trong nhào tới những cái kia.

"Ngươi nói sẽ có hay không có thú lớn?" Bạch Kỳ cẩn thận từng li từng tí thanh âm truyền đến, mang theo thanh âm rung động, phảng phất muốn khóc lên.

Thình lình cái này vừa mở miệng, tại tĩnh mịch hoàn cảnh bên trong có chút đột ngột, khiến đi ở phía trước Tôn Hạo thân hình vì đó mà ngừng lại, có chút tức giận, Tôn Hạo quay đầu lại nhẹ nhàng trợn mắt đe dọa: "Ngươi có phiền hay không? ! Đừng nói theo ta đi khẳng định không sai! Những lời kia đều là đại nhân hù dọa chúng ta à ngươi thật đúng là tin?"

Hắn cười nhạo nói: "Khác nói không có, muốn thật có, ta khẳng định đem ngươi ném qua đi đứt thú lớn, ta mới có thể chạy mất Ha-Ha!"

Tôn Hạo cười ha ha, lại là khiến Bạch Kỳ trong mắt lên một tầng hơi nước, nước mắt tại trong hốc mắt đảo quanh, thấy thế, Tôn Hạo có chút hoảng, bèn đến: "Đừng khóc a! Đừng nói là lừa ngươi, khẳng định không có cái gì thú lớn à!"

Nghe nói như thế, Bạch Kỳ mới lau lau nước mắt, nín khóc mỉm cười, nghiêm túc gật đầu một cái: "Àn!"

Hai người tiếp tục tiến lên, rốt cục ước chừng thời gian một nén nhang qua đi, thông qua phía trước bụi cỏ lộ ra một khối trống trải khu vực, hai người reo hò một tiếng, bèn vội xuyên qua bụi cỏ chạy tới.

Nơi này là một mảnh trụi lủi mặt đất nhám thạch, không có cỏ dại sinh ra, lộ ra rất là trống trải, cách đó không xa chính là vách núi, vách đá có một gốc cây xiêu xiêu vẹo vẹo xéo xuống phía ngoài kéo dài, lộ ra rất lợi hại là quái dị.

Dò xét một phen về sau, Bạch Kỳ hỏi: "Tôn Hạo, ngươi nói có cái gì phải cho ta nhìn? Ta làm sao không thấy được?"

"Đừng nóng vội a! Chúng ta trước đi qua." Nói xong Tôn Hạo dắt lấy Bạch Kỳ ba chân bốn cẳng rất mau tới đến vách đá.

Chỉ thấy phía trước một mảnh quái thạch đá lờn chồm đột ngột, có đạo đạo vết nứt lan tràn, cái kia cái cổ xiêu vẹo rễ cây hệ thật sâu đâm vào đến nhám thạch trong cái khe, uơng ngành sinh trưởng, hiện ra một loại quỷ dị đường cong uốn lượn lấy hướng vách núi bên ngoài hướng kéo dài, tán cây bộ phận càng là trực tiếp rơi vào không trung.

Đứng tại vách đá nhìn xuống dưới, một tầng hơi mỏng sương mù bao trùm phía dưới không nhìn thấy phía dưới cảnh tượng, giống như một bộ sâu không thấy đáy bộ dáng.

"Ngươi nhìn nơi đó!" Tôn Hạo vỗ vỗ Bạch Kỳ, sau đó nhất chỉ trên tán cây, thông qua nồng đậm thân cành, một đỉnh tổ chim ẩn ở bên trong, bên trong còn có mấy cái tròn vo đồ vật, hiện ra mượt mà lộng lẫy.

"Trúng chim!" Bạch Kỳ kinh hô, hai mắt lập tức tỏa ánh sáng, lập tức sắc mặt lại là một khổ, oán giận nói: "Giấu sâu như vậy, làm như thế nào đâm vào này?"

"Àn!" Tôn Hạo gật đầu một cái, tặc tặc cười nói: "Ta có biện pháp!"

"Biện pháp gì?" Bạch Kỳ thần sắc nhất động,

Trong mắt vốn tối đi quang lại sáng lên.

"Ngươi nghe ta nói." Tôn Hạo một hỏi: "Ngươi đi lên móc" lời còn chưa nói hết, Bạch Kỳ sắc mặt cũng là biến đổi, liên tục khoát tay bên trong không ngừng lùi lại: "Không đi ta không đi! Hù chết người!" Lui trở về bên trong hắn liếc một cái vách đá tầng kia sương mù, trong lòng lại là run lên, cảm giác mình chân đều muốn run.

"Ngươi trước hãy nghe ta nói hết!" Tôn Hạo quát lên, bèn vội chạy lên trước níu lại Bạch Kỳ, đề phòng hắn chạy trốn, hắn nghe ra được Bạch Kỳ không tình nguyện, bèn mỗi một cái nói: "Đại không đa phần ngươi một phần thôi!"

"Cho hết ta cũng không cần, đây cũng quá dọa người! Ta chết cũng không đi!" Bạch Kỳ sắc mặt phát khổ, thái độ lại là ít có cường ngạnh.

Dạng này bức bách từ nhỏ đến lớn tại Tôn Hạo nơi đó tao ngộ mấy lần, mỗi lần đến sau cùng đều chỉ có thể ủy khúc cầu toàn, nhưng lần này, hẳn là nói cái gì cũng sẽ không lại làm, so với Tôn Hạo, hẳn cảm giác cái kia vách núi mới càng đáng sợ, như là mãnh thú miệng lớn, không cần thận rơi xuống cũng là vạn kiếp bất phục.

Gặp này, Tôn Hạo nhú mày, khổ tư không được giải, một đôi mắt không ngừng dao động lấy, cũng không biết suy nghĩ cái gì chủ ý ngu ngốc, hẳn tự nhiên là không dám tự mình ra trận, Bạch Kỳ sợ, hẳn cũng sợ a! Dù sao mình mạng nhỏ có thể không có thể nói đùa.

Khỏi đây, hẳn ánh mắt dừng lại, rơi vào một cái phương hướng, lập tức nhãn tình sáng lên, vỗ ột một cái nói: "Có!"

Lôi kéo Bạch Kỳ, Tôn Hạo nhất chỉ nơi xa bụi cỏ, nơi đó có mấy cây xanh tươi sợi đẵng uốn lượn xoay quanh ở chính giữa: "Người nhìn, dùng cái này sợi đẵng đem người buộc trên tầng cây không là được mà! Ta nhiều thông minh!" Nói cũng mặc kệ Bạch Kỳ, phối hợp tiến lên giật ra sợi đẵng bắt đầu lung tung ghim lên tới.

Không bao lâu, Tôn Hạo ôm một đồng quán lại loạn thất bát tao sợi đẵng đi tới, không nói hai lời liền muốn hướng Bạch Kỳ trên thân bộ, Bạch Kỳ liền tiếp lui về phía sau, ánh mắt lộ ra cự tuyệt chi sắc.

"Yên tâm, ta quán lại có thể gấp!" Tôn Hạo hống liên tục mang lừa gạt nói: "Chỉ cần đem nó vòng trên tầng cây, coi như người rơi xuống, ta cũng có thể đem người kéo lên!"

Phiết lấy cái này sợi đẵng, tuy nhiên nhìn có chút rối bời, cần phải còn rất rắn chắc đi. Bạch Kỳ trong lòng lo sợ, do dự hồi lâu cũng không thể quyết định.

"Thật tốt!" Tôn Hạo hào ngôn khuyên bảo: "Lần này người thượng, hạ tiếp là ta, một hồi chờ lấy được trứng chim, đa phần hai người là được!"

"Thật? !" Bạch Kỳ trong mắt do dự càng nhiều, một lát sau áp ứng rốt cục nói chuyện: "Người không gạt ta?"

"Thật!" Tôn Hạo vui cười gật đầu nói, thuận tay đem sợi đẵng một mặt bọc tại Bạch Kỳ trên thân, hung hăng một đâm, vòng thành một vòng tròn, chụp đến sát sao, sau đó hai người lần nữa tới đến vách đá, đem một chỗ khác đội lên trên cành cây.

Chần chờ một lát, tại Tôn Hạo tiếng thúc giục bên trong, Bạch Kỳ đào lấy thân cây, từ từ bắt đầu trèo lên trên, động tác linh hoạt giống như Viên Hâu, hẳn nỗ lực để cho mình nhịp tim đập nhẹ nhàng, không đi nhìn xuống, cảm thụ được bên hông nắm chặt sợi đẵng, cảm thấy an tâm một chút, ý sợ hãi cũng dần dần tiêu tán không ít.

Đừng nhìn Bạch Kỳ thân hình nhỏ nhắn xinh xắn, kích cỡ không cao, kì thực khí lực rất là không nhỏ, thậm chí so Tôn Hạo lớn hơn không chỉ một bậc, chỉ là do ở phụ mẫu từ nhỏ yêu chiều, tính tình rất là dịu dàng ngoan ngoãn, lại thêm luôn bị Tôn Hạo khi dễ, có một tia nhát gan, cho nên mới biến thành hiện tại này tầm tính nết.

Chỉ gặp hẳn cẩn thận từng li từng tí vịn cành cây, thân thể nho nhỏ rất là nhẹ nhõm xuyên qua thân cây khe hở, rất nhanh liền khoảng cách tán cây không xa, đuổi theo dưới chân, không có bất kỳ cái gì lắc lư. Cái này cái cổ xiêu vẹo Thụ mặc dù hình dáng tương mạo không chịu nổi, vẫn còn rất rắn chắc.

Trong lòng nghĩ như vậy, Bạch Kỳ vượt qua trong phạm vi, đập vào tán cây vị trí, hẳn tận lực chân đạp tránh kiện bộ phận, từng bước một tiến về phía trước chuyển đi, dùng nửa khắc đồng hồ thời gian rốt cục đi vào tổ chim phụ cận.

Đánh giá tổ chim nội bộ, bên trong hết thấy sáu cái hình bầu dục to bằng trứng ngỗng trứng chim, mặt ngoài mượt mà như ngọc, Bạch bên trong lộ ra màu nâu, nhếch miệng, cẩn thận địa đỡ lấy một bên thân cành, Bạch Kỳ nhô ra tay hướng tổ chim bên trong sờ soạng.

Một cái, hai cái, ba cái

Rất nhanh liền có ba cái trứng chim bị hẳn cầm vào tay, vừa vặn nhất chương nắm vào, rất có có chút phân lượng, mỗi cầm tới một cái, Bạch Kỳ liền xóc lên trước ngực vạt áo đi đến bịt lại, dưới cây nhìn lấy Bạch Kỳ động tác Tôn Hạo trong mắt cũng là sáng lên vẻ hưng phấn.

Trước ngực vạt áo rất nhanh liền nâng lên nhất đại đoàn, như là nhét mấy cái cái bánh bao ở bên trong, trĩu nặng, Bạch Kỳ trong lòng có chút nhảy cẫng, nghĩ thầm hết thấy sáu cái, Tôn Hạo đáp ứng nhiều cho mình hai cái, cái kia không phải mình có thể ăn bốn cái, nghĩ tới đây càng là quên sợ hãi, thân thủ muốn đi mò quả thứ tư.

"Lệ —— "

Đúng lúc này, một tiếng mang theo phần nộ bén nhọn tiếng chim hót vang lên, xa xa một đạo màu xám trắng bóng dáng nhanh chóng hướng về vách đá lướt gáp mà đến, chỉ là chớp mắt liền đã đi tới cách đó không xa.

Nghe được cái này âm thanh chim kêu, Tôn Hạo vội vàng hô: "Chớ có sờ, mau xuống đây!"

Bạch Kỳ biến sắc, vron tay bỗng nhiên lui về, thân thể xê dịch phía dưới, lập tức rút lui, chỉ là hẳn giờ khắc này ở trên cây, muốn nhanh cũng mau không nổi, chỉ có thể một chút xú về sau co lại, còn muốn thỉnh thoảng lát nữa, nhìn xem điểm dừng chân phải chăng vững chắc.

Đây là một chỉ có được lấy móng vuốt cùng kiên mô màu xám trắng chim lớn, Bạch Kỳ gọi không ra tên hẳn, giờ phút này Chính Hồng lấy như chim ưng hai mắt chạy nhanh đến, nó không nghĩ tới lại có thể có người thừa dịp chính mình không tại đến ăn cắp chính mình hải tử, điểm này là không thể chịu đựng.

Rất nhanh cái này chim lớn rơi vào trên tán cây, sắc bén ánh mắt quét qua tổ chim, bên trong chỉ còn lại ba cái trứng chim, nó lập tức rít lên một tiếng, phi thân lên nhào về phía còn trên tàng cây chậm rãi xê dịch Bạch Kỳ.

Bạch Kỳ sắc mặt đại biến, không cho né tránh thời khắc, chim lớn lập tức tiến đến, duỗi ra bén nhọn móng vuốt chụp vào hán đầu. . Bạch Kỳ gấp, đưa tay đi cản, nhưng lại bị kiên mỗ mỗ đến, trái chuồn phải tránh ở giữa, khiến thân cây một trận kịch liệt lay động, phảng phất tùy thời đều muốn bẻ gãy.

Nhìn thấy một màn này, Tôn Hạo cũng là biến sắc, bận bịu nhặt lên mặt đất đá vụn, ném về phía cái kia chim lớn, muốn đem nó đuổi đi, cái kia chim lớn tả xung hữu đột, cho dù là trên tàng cây cũng lộ ra rất là linh hoạt, cũng mặc kệ Tôn Hạo động tác, phảng phất nhận chuẩn Bạch Kỳ, gắt gao kiềm chế, thỉnh thoảng duỗi ra móng vuốt cũng là nhất câu, muốn sao hung hăng mỗ đầu hán, khiến Bạch Kỳ rất là chật vật.

Trong lúc vội vàng, Bạch Kỳ cũng mặc kệ hán, bận bịu một tay bưng bít lấy đầu, một tay vịn thân cây liên tục hướng xuống bò.

"Răng rắc "

Một tiếng thanh thúy bạo hưởng xuất hiện tại dưới chân, Bạch Kỳ cả người thân bất do kỷ đi xuống rơi, hán run lên trong lòng, vội vươn tay đi bắt một bên thân cây, phảng phất nhận đúng thời cơ, cái kia chim lớn lập tức bay nhào mà xuống, nhắm ngay tay hán gánh cũng là hung hăng một mỗ.

Ào ào ào

Xuyên qua thân cành phiến lá tiếng vang bên trong, Bạch Kỳ nhanh chóng rơi xuống, hai bên cánh vật ở trước mắt rút lui, vân vụ thoáng chốc che lại hán hai mắt.

Rơi xuống nháy mắt về sau, chỉ nghe dát băng một tiếng, thân hình dừng lại thời khắc, liền lập tức lần nữa tạt tạt rớt xuống, nghiêng đầu nhìn về phía bên hông đứt đoạn dây leo, cảm thụ được tự thân không ngừng rơi xuống, Bạch Kỳ tâm cũng theo đó chìm vào đáy cốc.

Tiếng gió rít gào, rớt đầy hai lỗ tai, nghe không được hán bất kỳ thanh âm gì, chỉ mong gặp được nhất phương đạo bạch sắc bóng dáng thông qua vân vụ, lượn vòng lấy

Vách đá, Tôn Hạo bạch một tiếng trực tiếp ngồi dưới đất, khuôn mặt lập tức trở nên trắng bệch, cứ như vậy ngơ ngác ngồi tại nguyên chỗ, không nhúc nhích, như là ném hồn nhi giống như.

Nửa ngày về sau, phảng phất ý thức được cái gì, hán ngốc trệ trong hai mắt, dần dần có có hơi nước dâng lên, nhất thời như vỡ đê, oa một tiếng lập tức khóc rống lên, thanh âm trong núi quanh quẩn, bị gào thét gió núi đưa đi rất xa...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Mộng cảnh :

Dần dần, mặt trời lặn xuống phía tây, rơi xuống một sợi rực rỡ Hồng Hà, lúc đến hoàng hôn, mắt thấy liền muốn trời tối, Tôn Hạo cái này mới dừng tiếng khóc, lao đảo bên trong đứng dậy, hán ánh mắt trống rỗng, trên mặt phủ đầy nước mắt, kéo lấy nặng nề bước chân chui vào bụi bên trong, chậm rãi hướng đi thôn làng phương hướng.

Tôn Hạo mẫu thân là một cái hơi mập phụ nhân, tầm thường nông phụ cách ăn mặc, trên đầu luôn luôn ghim một đầu khăn trùm đầu, người trong thôn muốn sao gọi nàng Lão Tôn nhà bà nương, muốn sao gọi nàng thím mập, thời gian lâu dài, liền nàng họ đều cấp quên.

Giờ phút này phụ nhân một mặt lo lắng hướng đi cửa thôn, còn đang không ngừng nhìn chung quanh, bờ môi nhúc nhích không ngừng oán giận cái gì.

"Ai cái này hai thằng nhãi con, cũng không biết lại chạy đi đâu điên, cái này trời đều nhanh tối thế nào vẫn chưa trở lại đâu!"

Đang khi nói chuyện, Tôn Hạo mẫu thân đã đi tới thôn trước, trái phải nhìn quanh bên trong ánh mắt khơi dậy một hồi, rơi vào cách đó không xa vừa lúc theo trong bụi cỏ chui ra một cái quen thuộc bóng dáng bên trên, lập tức la mắng: "Ngươi cái thằng nhãi con, còn biết trở về a! Trên thân còn làm cho như thế bẩn, nhìn ta hôm nay không thu thập ngươi, coi như cha ngươi cũng bảo hộ không được!"

Nói thì bước nhanh tiến lên, thân thủ liền muốn đi nắm chặt Tôn Hạo lỗ tai, chưa từng chú ý tới mình nhi tử thần sắc phía trên rất là không thích hợp.

"Oa "

Phảng phất bị cái này âm thanh chửi rủa bùng tỉnh, Tôn Hạo một cái giật mình, vô thần hai mắt có một tia ánh sáng, trong thoáng chốc nhìn thấy một vị phụ nhân hướng chính mình đi tới, là mẫu thân mình, liền lập tức nhào tới, trực tiếp đụng vào phụ nhân trong ngực, oa một tiếng khóc lên, thanh âm kia tê tâm liệt phế, phảng phất muốn đem tất cả ủy khuất cùng kinh hãi tất cả đều một tiết ra.

Béo phụ nhân tay ngừng trên không trung, còn chưa kịp rơi xuống, liền bị Tôn Hạo bổ nhào vào trong ngực một trận khóc rờn rờn, tuy có nghi hoặc, cường ngạnh thái độ lại là lập tức chuyển biến, lộ ra nhu hòa đau lòng, giờ tay lên thuận thế ôm lấy Tôn Hạo, không ngừng an ủi vỗ nhẹ Tôn Hạo gáy: "Ai Hạo Nhi ngại, cái này là thế nào? Xảy ra chuyện gì? Đừng khóc đừng khóc, nương không đánh ngươi!"

"Nương, Bạch Kỳ Bạch Kỳ hấn "

Đem mặt chôn thật sâu tại phụ nhân trong ngực, Tôn Hạo nghẹn ngào, lời nói đều nói không nên lời, khóc gọi là một cái thê thảm, rất nhanh thấm ướt phụ nhân trước ngực vạt áo.

Phụ nhân ôn nhu nói: "Bạch gia cái kia thẳng nhai con sao? Hấn thế nào? Không phải cùng ngươi cùng đi ra nha, thế nào còn chưa có trở lại đâu?" Đang khi nói chuyện, nâng ngẩng đầu nhìn chung quanh một phen.

Nghe được cái này tra hỏi, Tôn Hạo thân thể lại là run lên, tiếng khóc yếu dần, trong lòng dâng lên mãnh liệt bất an, đi qua một phen tâm lý tranh đấu về sau, rốt cục ngập ngừng nói nói ra: "Bạch Kỳ hấn chết chết "

Đúng lúc này, phụ nhân lại cắt ngang Tôn Hạo, nói ra lời nói lại là làm Tôn Hạo cả người một cái giật mình: "Ngươi nói cái kia oắt con sao thế? Ngươi nhìn đây không phải là trở về nha, chỉ là thế nào biến thành này tám đức hạnh?" Đang khi nói chuyện, phụ nhân mi đầu xoắn xuýt cùng một chỗ.

Không dám tin, Tôn Hạo quay đầu lại, chỉ gặp cách đó không xa trên sơn đạo, một người quần áo lam lũ thân ảnh tập tễnh hướng về cái này vừa đi tới, tại trời chiều ánh chiều tà phía dưới bóng dáng bị kéo đến rất dài, thấy không rõ khuôn mặt, nhưng lại hết sức quen thuộc, cơ hồ vô ý thức liền có thể nhận ra cái thân ảnh kia là ai.

Đưa tay liều mạng xoa xoa mắt, lại nhìn đi lúc, bóng người kia đã đến cách đó không xa, cơ hồ có thể nhìn thấy hấn chặt vật tư thái, một cổ dây đặc hần ý đột nhiên từ dưới chân nhảy lên lên, bay thẳng trắn, Tôn Hạo nhất thời cảm giác được một trận bất chợt tới kịch liệt choáng váng..

Bạch Kỳ hiện tại bộ dáng so với khát cái cũng muốn không bằng, y phục trên người cơ hồ vỡ thành vãi, chỉ còn mấy sợi treo ở trên người, trên mặt tất cả đều là bụi ngấn, vô cùng bẩn che lại ngũ quan, thậm chí giày cũng vứt bỏ một cái, một cái khác cũng bị dọc theo đường núi đá mài mòn địa rách mướp, mắt thấy nhanh muốn làm lộ.

Giờ phút này hấn một tay che ở trước ngực, một tay nhấc tại bên hông, bụng bít lấy cái kia mấy sợi bị gió thổi đến phảng phất tùy thời đều muốn tróc ra vãi, để tránh rơi vào còi trường hạ tràng, kéo lấy còn sót lại một cái giày vãi, một ngừng một lát đi tại thôn trước trên đường nhỏ, một đôi mắt hơi có phiếm hồng, giống như là khóc qua bộ dáng.

Trong lòng của hấn ủy khuất vô cùng, phế tốt đại công phu mới bò lên trên ngọn núi này,

Xa xa trông thấy Tôn Hạo cùng mẫu thân hấn đứng tại cửa thôn, lập tức bước nhanh hướng lên đi đường.

Rất nhanh, Bạch Kỳ liền đến cửa thôn, đang do dự đưa tay phất phất, há miệng muốn hướng Tôn Hạo lên tiếng kêu gọi, đã thấy Tôn Hạo thân thể co rụt lại trực tiếp trốn đến sau lưng phụ nhân, ánh mắt rời rạc, ngẫu nhiên rơi vào Bạch Kỳ trên thân, lộ ra thật sâu ý sợ hãi.

Cái này một tia sợ hãi bị Bạch Kỳ bén nhạy bắt được, không khỏi trong lòng đau xót, như bị kim đâm, một đôi mắt lại bắt đầu nóng, hấn tuy nhiên tuổi nhỏ, nhưng tuyệt không dấn, ngược lại rất là nấn cầm.

Ở trong mắt Bạch Kỳ, đối phương trong ánh mắt để lộ ra không chỉ là nhìn về phía một người xa lạ ánh mắt, mà là một loại lạ lẫm bên trong ẩn hàm xuất phát từ nội tâm cực đoan hoảng sợ, phảng phất chính mình trong mắt hấn không phải cái kia từ nhỏ đến lớn bạn chơi, mà chính là một cái ăn người ác quỷ!

Người chính là như vậy một loại sinh vật, tại đối mặt một loại nào đó vượt qua tự thân nhận biết sự vật trước mặt, vô ý thức liền sẽ đi mâu thuẫn, sinh ra hoảng sợ.

Bạch Kỳ biết, chuyện này vô luận như thế nào cũng giải thích không rõ, rơi xuống vách núi trong nháy mắt, hấn rốt cục phát hiện tự thân cùng người thường khác biệt, hoặc là nói điểm đặc biệt, lúc ấy Bạch Kỳ trực lăng lăng nhìn chăm chăm dưới thân cái kia một tấm vải đầy vết nứt cự thạch phát một hồi lâu ngốc.

Trong trầm mặc, Bạch Kỳ buông xuống gió cánh tay lên, cổ nén chớp mũi dâng lên chua xót, cùng sắp lẫn xuống nước mắt, tại Tôn Hạo hoảng sợ cùng phụ nhân ánh mắt nghi ngờ bên trong, chậm rãi xoay người, chân thấp chân cao hướng lấy nhà mình phương hướng đi đến.

Về đến nhà, Trương Di chính đang nấu cơm, nhìn thấy ủ rũ đi tới Bạch Kỳ, lập tức kinh hô một tiếng: "Thế nào, Kỳ nhi! Làm sao làm thành dạng này? !"

Nàng lập tức xông lại, ngồi xổm người xuống, hai tay vịn Bạch Kỳ nhỏ gầy cánh tay, không ngừng trên dưới dò xét, ánh mắt bên trong tràn đầy thương yêu, nhìn thấy Bạch Kỳ tràn đầy đen xám khuôn mặt nhỏ cùng phiếm hồng hai mắt vội vàng nói: "Thụ thương không, để nương xem thật kỹ một chút!"

Có chút phờ phạc mà, Bạch Kỳ lắc đầu, cắn chặt môi dưới không nói một lời.

"Hô " như là buông lỏng một hơi, Trương Di vỗ ngực một cái nói, " hừ chết nương, không bị thương tổn liền tốt, làm như thế bản cái này là thế nào?"

Bạch Kỳ trầm mặc không nói, gắp này Trương Di càng thêm đau lòng: "Thật tốt, nương không hỏi, nhanh đi tắm trước, thay quần áo khác, một hồi cha ngươi nên trở về đến ăn cơm chiều, mau đi đi!"

"Ân " Bạch Kỳ ứng một tiếng, đi đến buồng trong

Nằm đang chứa đầy nước nóng trong chậu gỗ, cái này chậu gỗ rất lớn, có thể dung hạ được Bạch Kỳ chỉnh thân thể, chung quanh hơi nước bốc hơi. Tây đi đen xám, Bạch Kỳ ánh mắt rơi vào chính mình trơn bóng trên cánh tay, hồi tưởng lại trước đó một màn, mớ trứng chim lúc bị chìm lớn mớ, tránh không khỏi chỉ có thể thân thủ đi cân, bởi vậy cánh tay bị hung hăng mổ nẩy miệng, hiện tại phát hiện lại là liền một điểm vết thương đều không có, cho dù là máu ứ đọng cũng không còn, nhìn nhìn lại quanh thân, da thịt trắng tích thông thấu, không có để lại bất kỳ thương tích gì.

Nguyên lai, chính mình căn bản liền sẽ không thụ thương. Bạch Kỳ thầm nghĩ trong lòng

Cơm tối ăn đến rất nhanh, Bạch Kỳ sớm liền lên giường, lại trần trọc, một mực chưa có thể ngủ. Ngoài cửa sổ trời tối người yên, ngẫu nhiên truyền đến hai tiếng côn trùng kêu vang, tin đồn gọi lên cây cối phát ra vang lên sần sật, ánh trăng trong ngần chiếu xuống ngoài phòng trên mặt đất, trong vắt bên trong lộ ra một tia thanh lãnh hàn ý.

Nhìn qua ngoài cửa sổ bóng cây cùng ánh trăng, Bạch Kỳ dần dần cảm nhận được một chút buồn ngủ, chậm rãi khép lại hai mắt

Trong hoảng hốt, Bạch Kỳ làm một giấc mộng, trong mộng mình bị một cỗ chưa bao giờ cảm thụ qua áp lực bao khóa, xuất hiện tại một mảnh không gian kỳ dị, chung quanh một cái ôn nhu phảng phất có thể đem chính mình hòa tan thành âm vang lên theo, tại bên trong không gian này quanh quẩn.

Hài tử, làm ngươi nghe được đoạn văn này thời điểm, chắc hẳn đã thức tỉnh một đoạn thời gian, đồng thời cũng phát hiện tự thân cùng người thường khác biệt

Ta không biết ngươi bây giờ bộ dáng, cũng không biết ngươi có hay không thân nhân hoặc là nhanh không sung sướng

Không cần phải sợ cũng không nên suy nghĩ nhiều đây là chúng ta lưu cho ngươi lễ vật

Phàm là tại Đạo Thiên cảnh xuất sinh hài đồng, từ sinh ra ngày, liền nắm giữ Cỗ Thể nhất trọng nhục thân cường độ, chắc hẳn tại cái kia không biết một giới rất khó có người có thể làm bị thương ngươi đi

Thanh âm này đứt quãng, mang theo thanh âm rung động, giống như muốn nói lại thôi, đè nén một cỗ miêu tả sinh động cảm tình, lộ ra khó có thể hình dung không muốn, giống như quyết định đang làm ra một loại nào đó cực kỳ gian nan quyết định.

Chúng ta chỉ hy vọng ngươi có thể vui vui sướng sướng sống sót không muốn để cho ngươi tiếp nhận càng nhiều

Đến sau cùng, thanh âm này phảng phất đều mang theo tiếng khóc nức nở, dần dần yếu ớt, theo Bạch Kỳ trong đầu chậm rãi biến mất, tức đem biến mất thời khắc, sau cùng một tiếng phiêu miểu thanh âm như bị gió thổi lướt nhẹ qua mà đến, chậm chậm tản ra, khiến Bạch Kỳ hai mắt lập tức bắt đầu nóng.

Như Thiên Đạo có hối hận ta thật nghĩ gặp ngươi một chút hiện tại bộ dáng..

Nước mắt giống như vỡ đê mãnh liệt mà ra, như là một cây đao ở trong lòng quấy, khó có thể hình dung đau đớn tràn ngập trái tim, Bạch Kỳ sắc mặt trắng bệch, chẳng biết tại sao, trong lòng dâng lên một cỗ mãnh liệt xúc động. . một loại đối với cái này chủ nhân thanh âm cực đoan không muốn, phảng phất người thân nhất muốn vĩnh viễn rời đi, hân lập tức kêu khóc hướng về phía trước chạy tới, không ngừng khua tay hai tay, muốn phải bắt được cái gì, làm thế nào cũng làm không được.

Soạt

Như thấu kính vỡ vụn, cái này kỳ lạ không gian hóa thành toái片片 sụp đổ, dưới chân là một mảnh hư vô, Bạch Kỳ thân bắt do kỷ bắt đầu rơi xuống

"Hô "

Quen thuộc xà nhà xuất hiện ở trước mắt, Bạch Kỳ đột nhiên ngồi xuống, quét mắt một vòng chung quanh, hoảng hốt ánh mắt trở nên thư thái, hân thờ dài ra một hơi: Nguyên lai là giấc mộng.

Trong lòng nghĩ như vậy, bỗng nhiên cảm nhận được bên môi nặn chất chất, đưa tay vừa sờ, mới phát hiện, nước mắt đã ướt nhẹp khuôn mặt

Về sau mấy ngày, Bạch Kỳ trong đầu một mực bồi hồi giả trong mộng tràng cảnh, cái này mộng vô cùng rõ ràng, không giống tầm thường mộng cảnh, chớp mắt liền sẽ quên mất, trong mộng cảnh cái thanh âm kia nói tới rõ ràng bên tai.

"Cỗ Thể Đạo Thiên" Bạch Kỳ thi thảo, lần thứ nhất bắt đầu hoài nghi mình lai lịch, hẳn có một cái bí mật, ngẫu nhiên một lần nghe được người trong thôn nói lên, chính mình là cha mẹ kiếm về, tuy là chuyện cũ năm xưa, nhưng thỉnh thoảng cũng sẽ có người tán gẫu vài câu, có một lần vừa lúc lọt vào Bạch Kỳ trong tai.

Dù sao tuổi nhỏ, lúc ấy hẳn chỉ là nghe một chút lại không lắm để ý, chỉ biết là cha mẹ đối với mình tốt là được, cũng cho tới bây giờ không có mở miệng hỏi lên qua, bây giờ lại không phải do hẳn nghĩ không ra về điểm này.

Chính mình đến tốt cùng là ai

Từ đó về sau, Bạch Kỳ cả người trở nên bắt đầu trầm mặc, thường xuyên một người ngồi trong phòng nhìn lên bầu trời ngẩn người, không biết suy nghĩ cái gì, hỏi hẳn cũng chỉ là lắc đầu, không nói một lời, khiến Trương Di rất là đau lòng, thì liền Bạch Sơn cũng thường thường cau chặt, thờ dài không ngừng.

Tôn Hạo cũng không hề tới tìm hẳn chơi đùa, chỉ cần thấy được Bạch Kỳ thì xa xa né tránh, như tị xà hạt, Bạch Kỳ cũng không thêm để ý, một người tâm sự nặng nề, rầu rĩ không vui.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Chấp niệm :

Dù sao vẫn chỉ là đứa bé, cân nhắc vấn đề còn chỉ dừng lại ở mặt ngoài, khó có thể đi suy nghĩ sâu xa, càng không thể nói đi tìm tòi nghiên cứu cái gọi là nhân quả.

Chớp mắt thời gian, Bạch Kỳ liền đem chuyện này chôn sâu ở đáy lòng, khôi phục thái độ bình thường, trừ cùng Tôn Hạo hiềm khích không cách nào lại đi mất làm hẳn tâm tình sa sút một trận bên ngoài, đối mặt phụ mẫu thời điểm, trên mặt lần nữa đảo đạt lên tính trẻ con cười, khiến Bạch Sơn Trương Di đều là buông lỏng một hơi.

Một ngày này buổi chiều, ăn cơm trưa, Bạch Kỳ như thường lệ đi vào trong thôn Quý lão chỗ ở, đầu tiên là đưa tay gõ gõ cửa, lập tức khẽ gọi nói: "Quý gia gia, ta tới rồi!"

Gặp hồi lâu không người trả lời, Bạch Kỳ cẩn thận từng li từng tí đem cửa gỗ đẩy ra một tia khe hở, thăm dò đi xem.

Đây là một gian cổ kính ố xá, từ bên ngoài căn bản nhìn không ra mây may, phòng ốc bốn góc đồng đều đứng thẳng cây trầu đình trụ, phía trên điều khắc một chút hình dáng trang sức, lộ ra có chút lịch sự tao nhã, một loạt giá gỗ nằm lê lét một bên, phía trên sắp đặt đầy đủ loại sách đóng chỉ tịch, ngăn cách phong bì đều có thể nhìn thấy bên trong hơi có ố vàng trang sách, giống như đều nhiều năm rồi, lại sạch sẽ gọn gàng, bị hoàn hảo, hình như có người thường thường quản lý, một tia tro bụi cũng không chấm.

Ngay phía trước là một tòa gỗ đàn hương chế bàn, chung quanh trưng bày đồng dạng chất liệu chiếc ghế, có lũ khắc hoa văn, cổ kính, bàn trước, một tên tóc hoa râm, khuôn mặt gầy gò lão giả chính nâng bút trên giấy rồng bay phượng múa.

Gặp này, Bạch Kỳ ánh mắt sáng lên, nghiêng người cẩn thận từng li từng tí tiến vào trong phòng, trở tay mang lên cửa gỗ, sau đó rón rén hướng đi bàn, tận lực không phát ra cái gì tiếng vang, để tránh quấy rầy đến lão giả này.

Đi vào bàn trước, Bạch Kỳ cúi đầu nhìn tới, từng cái như Cầu Long cứng cáp chữ tại lão giả trong huy sai sồi nổi trên giấy, một cổ không nói rõ được cũng không tả rõ được khi thể phảng phát đập vào mặt, làm hẳn hơi có chút xuất thần.

Hồi lâu, trên tay lão giả một hồi, nâng lên cán bút, để ở một bên, nghiêng đầu nhìn về phía chính đang xuất thần Bạch Kỳ, khẽ miệng lộ ra vẻ mỉm cười, thân nhiên nói: "A là Tiểu Bạch kỳ đến a!"

Nghe được thanh âm này, Bạch Kỳ khẽ giật mình, cái này mới hồi phục tinh thần lại, lộ ra diêm diêm ý cười nói: "Quý gia gia, ngài viết xong?"

"Àn, viết xong, ngươi xem một chút đi " lão giả nhàn nhạt đáp.

Bạch Kỳ quay đầu tiếp tục đi xem, miệng bên trong còn nói lảm bảm: "Phu quân tử giả phía trên chính quân áo "

Làm đọc đến một chỗ, chợt một hồi, trắng nõn trên khuôn mặt nhỏ nhắn nổi lên một tia hồng nhuận phon phớt, phảng phát không có ý tứ gãi gãi đầu: "Phía dưới cái gì được."

"Ha-Ha!" Lão giả nhất thời thoải mái, duỗi ra phù đầy nếp nhăn bàn tay vỗ Bạch Kỳ đầu, "Đề ngươi không hảo hảo học, phía dưới tu hành!"

"Phía dưới tu hành." Bạch Kỳ thì thảo tái diễn, ngẩng đầu hỏi nói, " đây là ý gì a?"

Lão già mỉm cười, khẽ vỗ râu dài, ý vị thâm trường nói: "Tu hành hàm nghĩa có rất nhiều loại, ngươi muốn biết loại nào?"

"Rất nhiều loại?" Bạch Kỳ có chút mơ hồ, lập tức nhất chỉ trên giấy chữ viết nói, "nơi này là có ý gì?"

"Nơi này ý là, vì quân tử giả, không chỉ có phải để ý xuyên qua, không cầu xa hoa, nhưng muốn sạch sẽ gọn gàng, trừ cái đó ra còn muốn ước thúc chính mình ngôn hành cử chỉ, khắc chế trong lòng tà niệm, ham muốn, mới có thể xưng là người có đức!"

"A " Bạch Kỳ cái hiểu cái không gật đầu, trầm ngâm một lát sau, khoi dậy nhãn tình sáng lên, "Còn có ý hán đâu, Quý gia gia, ngài cũng nói cho ta một chút thôi!"

"Ha ha, ngươi tiểu tử này!" Lão già cười một tiếng, "Tốt a! Đã có hào hứng, ta hôm nay liền cùng ngươi nói một chút!"

Đang khi nói chuyện, lão già ngồi xuống, cầm lên một bên xanh men ấm trà, rót một ly tại chén trà bên trong, nhất thời có hơi nước lượn lờ theo trong chén chậm chậm dâng lên, một cổ nhàn nhạt mùi thơm ngát tiêu tán mà ra, hần về lên chén trà, phóng tới bên miệng, khẽ nhấp một cái, lại chậm rãi buông xuống.

Giương mắt nhìn gặp Bạch Kỳ nghi hoặc thần sắc, cười nhạt nói: "Đây cũng là tu hành một loại."

"A?" Bạch Kỳ có chút không nghĩ ra.

Ngươi cũng uống uống nhìn, lão già cười một tiếng, lần nữa đổ ra một chén đưa cho Bạch Kỳ, nhất thời để Bạch Kỳ hai mắt tỏa ánh sáng: Trước kia luôn luôn nhìn thấy Quý gia gia uống cái này, nghe cũng hương rất lợi hại,

Chính mình còn chưa bao giờ hưởng qua đâu! Hôm nay cuối cùng có có lộc ăn!

Không ngừng nuốt nước bọt, Bạch Kỳ cũng không sợ nóng, hai tay tiếp nhận Quý lão đưa qua chén trà, liếm liếm bờ môi, lập tức đưa đến bên miệng, trực tiếp hít một hơi, lại không có chú ý tới chính nhìn lấy hần ánh mắt lộ ra một tia hí ngược chỉ ý Quý lão.

"Phốc "

Vừa mới vào miệng, Bạch Kỳ biến sắc, khoi dậy nghiêng đầu, một miệng nước trà toàn phun ra ngoài, sau đó liên tục lè lưỡi, sắc mặt phát khổ nói: "Thật khổ a! Làm sao khó như vậy uống? !"

Có chút oán trách nhìn lấy lão già, Bạch Kỳ đem còn lại nước trà tính cả chén trà đặt ở bàn bên trên, phản nản nói: "Nghe thơm như vậy, làm sao uống lại khổ như vậy!"

Câu này vô ý chi ngôn, lại giống như xúc động lão già tâm thần, khiến thần sắc hần bên trong lộ ra một tia buồn vô cớ, thở dài một tiếng nói: "Đây chính là nhân sinh a "

Không để ý Bạch Kỳ đưa qua phủ đầy nghi vấn ánh mắt, lão già phối hợp tự thuật: "Có ít người mặt ngoài cảnh tượng, trong lòng khổ sở tự dung, lại có ai biết được có thân người chỗ nước sôi lửa bỏng, nhẫn nhục chịu đựng, lại có thể từ đó phẩm vị ra cam ngọt người này a, miễn là còn sống, liền sẽ kinh lịch đủ loại, có khổ có ngọt, như không đi học sẽ hưởng thụ nhân sinh, trăm năm vội vàng, tăng thêm một sợi khô hồn thôi, lại như thế nào có thể phẩm vị ra trà bên trong tư vị đâu?"

"Nhân sinh vốn là một trận tu hành người khác nhau ôm đủ loại mục đích, đuổi theo trong lòng chỗ tìm có người vượt qua đồi núi, lội qua đại hải, nhìn thấy trước mắt chỉ cảnh khoáng đạt lồng dợn, có thể bao dung thiên địa, thu hoạch đồn ngộ, cho rằng tinh thần có thể siêu thoát vạn vật mà lưu giữ, thành tựu đệ nhất Thánh Nhân tên..."

"Có người tập võ mà sửa chữa, rất thích tàn nhẫn tranh đấu, muốn tranh giành cái kia thiên hạ đệ nhất, lấy tu vi võ học đăng lâm tuyệt đỉnh, thành tựu giang hồ truyền thuyết, cái này là Vũ Giả tu hành..."

"Lại có người khổ học chăm chỉ, kinh luân, có thể xuất khẩu thành thơ, viết xuống hoa lệ văn chương, tranh thủ công danh, đường đường nhập thất, cư dưới một người trên vạn người, hưởng bách tính tụng tụng thanh âm, đây là sĩ tử truy cầu..."

"Còn có người bất khuất thiên địa, tu hành tiên pháp, kham phá chân tướng, một thân tu vi đăng phong tạo cực, giặt dũ sơn hà nát, giặt dũ thiên địa Băng, siêu phàm thoát tục, vũ hóa phi thăng, đây là Tiên người tu hành..."

"Bất quá, đối với ta xem ra, đều chỉ bởi vì hai chữ —— chấp niệm thôi, bất luận là Thánh Nhân cũng tốt, tiên nhân cũng được, nhục tâm bên trong không có phần chấp niệm kia, liền sẽ không đi truy cầu, sao là thành tựu câu chuyện? Cổ nhân từng nói vô vi, theo lão phu, thế gian này vốn không có chánh thức vô vi a!"

Câu này câu khắc sâu bên trong lộ ra không khỏi ý vị lời nói rơi vào Bạch Kỳ trong tai, khiến trước mắt hần hiện ra mê mang, mặc dù không hiểu nhiều lắm, nhưng trong lòng nhắc lên một tầng nhàn nhạt gọn sóng, theo Quý lão mở miệng, cái kia từng tiếng lời nói khiến động hần tâm thần, trong đầu lần nữa hiển hiện trận kia trong mộng cảnh cảnh tượng.

Cái kia ôn nhu cơ hồ muốn làm hần hòa tan thanh âm tại trong đầu hần tiếng vọng, làm hần say mê, không muốn thức tỉnh, cho đến hóa thành một khóa chấp niệm hạt giống, chờ cơ duyên tiến đến, tất nhiên sẽ mọc rễ nảy mầm.

Quý lão tự thuật dùng ở đây, trong mắt nhớ lại càng sâu, Bạch Kỳ còn tại trong gương ngung, không có người lại mở miệng, trong phòng lập tức sa vào đến yên lặng bên trong.

Hồi lâu, lão giả thở một hơi dài nhẹ nhõm, ánh mắt làm nhất thanh, khôi phục thái độ bình thường, khi nhìn đến một mặt mờ mịt Bạch Kỳ, nhất thời cảm thán nói: "Ai bà ngoại, gần nhất cuối cùng sẽ nghĩ đến một số chuyện cũ năm xưa, lòng có cảm giác thôi, nghe không hiểu cũng không trách người!"

Bạch Kỳ tại cái này âm thanh trong lời nói cũng là lấy lại tinh thần, trong đầu cảnh tượng làm sao cũng vung đi không được, trầm mặc hồi lâu mới mở miệng nói: "Quý gia gia, ngài nói kham phá chân tướng, thật có thể làm được sao?"

Quý lão khẽ giật mình, có chút kỳ quái quét Bạch Kỳ liếc một chút, lập tức thở một hơi dài nhẹ nhõm, nhàn nhạt mở miệng nói: "Ta cũng không phải rất rõ ràng, càng không biết cái gọi là chân tướng đến tột cùng là cái gì, chỉ hiểu rõ một chút, sức người có hạn, nhưng..." Nói tới chỗ này, lão giả một hồi, mà nói nghiệp tục nói, "nếu người có thể càng thêm cường đại, thân thể chỗ ngồi càng cao, nhân giới cũng sẽ càng lúc càng rộng, một ngày nào đó sẽ thấy người muốn nhìn đến chân tướng!"

Nghe được trả lời như vậy, Bạch Kỳ lâm vào trầm tư, ánh mắt lộ ra vẻ giãy dụa, trong lòng chấp niệm hạt giống đã mọc rễ, hẳn muốn tìm được chân tướng, muốn tìm được người kia, cái kia xuất hiện tại hắn trong mộng chủ nhân thanh âm, dạng này cách nghĩ không ngừng sinh sôi, vung đi không được.

Hồi lâu sau phảng phất quyết định, Bạch Kỳ ngừng đầu, ánh mắt sáng rực địa nhìn lão nhân nói: "Quý gia gia, ngài cũng sẽ tu hành sao?"

"Ta?" Quý lão lại là khẽ giật mình, lập tức thán nói, "ta lúc tuổi còn trẻ, tạm thời cũng coi như làm nửa cái nội công cao thủ đi! Chỉ là hiện tại cao tuổi, lâu bỏ bê tay, lui bước lui bước..."

Bạch Kỳ hai mắt lập tức sáng lên, lại vẫn còn nghi vấn: "Cái gì là nội công a?!"

"Nội công mà, có thể nói là một cỗ khí, một cỗ tiềm tàng trên cơ thể người nội khí lực, cỗ này khí có thể thông qua đoán luyện làm nó không ngừng lớn mạnh, làm đến một số người bình thường làm không được sự tình." Quý lão kiên nhẫn giải thích nói, lập tức trong lòng hơi động, "Thì giống như vậy!"

Nói xong, hắn hơi nâng tay phải lên, hướng về mặt bàn nhẹ nhàng nhấn tới, phảng phất có một cỗ vô hình chi khí chậm chậm dâng lên, mái đầu bạc trắng râu dài lập tức không gió mà bay lên.

Phủ đầy nếp nhăn bàn tay rơi vào mặt bàn trong nháy mắt, không có bất kỳ cái gì tiếng vang, không nóng không lạnh, như chưa mang theo mây may lực đạo, nguyên bản để đặt ở trên bàn chén trà lại bay lên không trung vọt lên, tại Quý lão tiện tay phát một cái ở giữa, suru một tiếng lấy sét đánh không kịp bưng tai chỉ thế sát Bạch Kỳ bên tai bay ra ngoài.

Chỉ nghe bành một tiếng, cái kia chén trà trực tiếp đụng ở hậu phương một góc đỉnh trụ bên trên, đúng là khảm vào đến chất gỗ trụ bên trong thân thể, ăn vào gỗ sâu ba phần!

Quý lão đứng dậy, chậm chậm đi đến cái kia một chỗ, đưa tay phát một cái, chén trà tới tay, lại hoàn hảo không chút tổn hại, lại nhìn cái kia chất gỗ trụ thể, giờ phút này xuất hiện một khối hình cung lõm, thậm chí có không ít khinh thường nhao nhao rơi xuống.

Bạch Kỳ ánh mắt sáng rõ, lập tức chạy tới, không ngừng đánh giá cái kia vết lõm, còn đưa tay sờ sờ, càng mò con mắt càng sáng, quay đầu nhìn chăm chăm Quý lão, về mặt thành thật nói: "Quý gia gia, ngài có thể dạy ta sao?"

"Người muốn học?" Quý lão giống như cười mà không phải cười, đánh giá Bạch Kỳ, thỉnh linh đột nhiên đưa tay tại Bạch Kỳ trên thân một trận đánh ra, khiến Bạch Kỳ cả người ngẩn người.

Một lát sau, Quý lão thu tay lại, khẽ gật đầu nghiêm mặt nói: "Ăn cỗ coi như rắn chắc, chỉ bất quá, tư chất phương diện này còn không biết, cũng được, muốn học cũng được, không trải qua trước cho ta đem chữ nhận toàn rồi..."

Nghe nói như thế, Bạch Kỳ sắc mặt một khổ, có điều điểm ấy ngăn trở lại là không làm khó được hắn, hắn nghiêm túc gật gật đầu, lập tức truy vấn: "Ngài biết dạy ta a?!"

"Ân!" Quý lão mỉm cười gật đầu.

"A!" Bạch Kỳ lập tức hưng phấn, trên mặt dào dạt tránh ra tâm cười, phảng phất mấy ngày trước đây âm trầm tại thời khắc này quét sạch sành sanh.

Chương 19: Nội công :

Trước đó, Bạch Kỳ liền đã ở Quý lão chỗ kia học qua không ngắn thời gian, biết chữ không đủ 1000 cũng có tám trăm, lần này càng là phía dưới hung ác công phu, không tới ba tháng liền đem cơ bản viết thông hiểu đạo lý.

Sau ba tháng, trời này, Bạch Kỳ như thường lệ đi vào Quý lão chỗ ở, tại kiểm tra một phen học tập tiến độ về sau, lão nhân gia hài lòng gật gật đầu, chậm chậm đi đến giá gỗ trước, tiện tay rút ra một bản ố vàng thư tịch, mắt lộ nhớ lại nói: "Cuốn sách này vì ta một cố nhân tặng cho, người này có thể xưng đương đại Dược Vương, một thân y thuật kinh thiên động địa, năm đó ta dưới cơ duyên xảo hợp từng đã cứu hắn nhất mệnh, về sau hắn tặng ta cuốn sách này, nếu không có như thế ta cũng không sống tới hiện tại, người đem quyển sách này phía trên nội dung toàn bộ nhớ kỹ, muốn không sót một chữ, về sau ta tự sẽ dạy người tu tập nội công pháp môn."

Nói xong liền đem bộ sách kia đưa về phía Bạch Kỳ, Bạch Kỳ thân thủ tiếp nhận, liếc một chút quét tới, chỉ gặp phong bì bên trên viết lấy "Y Điển" hai chữ, trang sách cao thấp không đều, giống như tiện tay khâu lại đóng sách mà thành, lại hơi có ố vàng quần xoắn, hiển nhiên bởi vì thường xuyên bị người lật xem gây nên.

Bạch Kỳ lật ra vài trang, bên trong đều là một số dược lý luận thuật, lại tìm từ bất công ít thấy, tới nghĩa khó hiểu, có nhiều chỗ còn có chữ viết tay chú giải, dù vậy cũng khiến Bạch Kỳ cảm thấy đau cả đầu, sắc mặt phát khô.

Như nhìn thấu Bạch Kỳ tâm tư, Quý lão đứng ở một bên, mở miệng nhắc nhở nói: "Muốn tu hành võ đạo, nhất định phải hơi biết dược lý, không cầu tinh xảo, nhưng đơn giản một chút hành công lộ tuyến cùng huyết chỗ nhất định phải nắm giữ, nếu không vận công phạm sai lầm, tẩu hỏa nhập ma, hậu quả khó mà lường được!"

"Nguyên lai là dạng này!" Bạch Kỳ không sai, nhu thuận gật đầu một cái, lại nhìn về phía cái kia "Y Điển" lúc, như là lập tức cảm nhận được nặng nề phân lượng, cẩn thận từng li từng tí bưng lấy, trân trọng mà đưa nó thu vào trong lòng.

"Đi thôi!" Quý lão lược khoát tay chặn lại.

"Ân!" Bạch Kỳ ứng thanh, lập tức quay người, rồi đi Quý lão chỗ ở, hắn muốn trở về thật tốt đem sách này bên trong nội dung suy nghĩ một phen.

Sau đó mấy ngày, Bạch Kỳ cũng không có việc gì đều sẽ lật ra quyển kia "Y Điển" nghiên, cũng không hề đi Quý lão nơi đó, ngay tại nhà mình học tập, chỉ cần không làm gì nhàn liền sẽ tìm một chỗ an tĩnh tọa, lật xem bên trong nội dung, có khi thậm chí ăn cơm cũng đang nhìn.

Bạch Sơn cùng Trương Di hai người nhìn ở trong mắt, tuy có chút không quen, lại đồng đều cảm thấy rất lợi hại vui mừng, hài tử nhà mình như thế cố gắng, phụ mẫu khẳng định sẽ vui vẻ.

Một ngày, Bạch Kỳ ăn cơm trưa, mang sang một trương ghế gỗ, ngồi tại trong hành lang, trong phòng sáng sủa, nhu hòa ánh sáng mặt trời theo môn đình chiếu xéo nhập thất bên trong, Trương Di đang thu thập bát đĩa, Bạch Sơn trên lưng sẵn có cũng nhanh muốn ra cửa.

Có chút hiếu kỳ, Trương Di lại gần nhìn một chút cái kia sách thuốc, liền theo miệng hỏi: "Kỳ nhi a! Người nhìn là cái gì a? Làm sao còn có tranh ở bên trong?"

Bạch Kỳ cũng không nhìn tới Trương Di, ánh mắt một mực rơi vào trang sách bên trên, muện thanh muện khí địa trả lời: "Đây là sách thuốc, nói người cũng không hiểu!"

Nghe nói như thế, Trương Di trầm mặc, nhẹ nhàng a một tiếng, quay người lại tiếp tục lau bàn, chỉ là Bạch Kỳ không thể thấy được nàng trên nét mặt đột nhiên xuất hiện thất lạc, cũng hơi có phiếm hồng hai mắt.

Trương Di không có để ý, Bạch Sơn lại không vui, đang lau trường cung hấn, lập tức xoay người lại, vừa trừng mắt quát lớn: "Thằng nhai con, học được bản sự a? Làm sao cùng người nương nói chuyện đâu?"

Bạch Kỳ khẽ giật mình, lấy lại tinh thần, mở to miệng vừa muốn nói chuyện, Trương Di bận bịu đứng thẳng người, đối với Bạch Sơn nói: "Ngại, người khác lớn tiếng như vậy, quấy rầy đến nhà ta Kỳ nhi!" Lúc này ngồi dậy Trương Di vừa vận nghiêng người đối với Bạch Kỳ, khiến Bạch Kỳ liếc một chút liền trông thấy nàng có chút phiếm hồng hai mắt.

"Nương, ta sai!" Bạch Kỳ thể mới biết chính mình thất ngôn, lập tức tiến lên ôm lấy Trương Di, thấp giọng nhận sai nói.

"Cái này còn tạm được!" Bạch Sơn nhẹ hừ một tiếng, nhú mày cũng thư giãn xuống tới, "Người nhìn những thứ này, ta và người nương là không hiểu không sai, nhưng cha người ta chỉ biết là một sự kiện, người là cha người cùng mẹ người sinh dưỡng, trăm thiện hiểu làm đầu đạo lý cũng không hiểu, học vấn lại nhiều đều không quan sự!"

"Ân! Cha mẹ, ta biết!" Bạch Kỳ cúi đầu, nghiêm túc thừa nhận khỏi thắc lăm.

"Tốt, người cũng đừng nhiều lời." Trương Di trấn an nói, lập tức ánh mắt nhìn về phía Bạch Kỳ, ôn nhu nói, "Kỳ nhi, cha mẹ sẽ không quấy rầy người, người tiếp tục đi học đi!"

"Ân!" Bạch Kỳ gật đầu, ngồi trở lại chỗ cũ, tiếp tục xem lên trong tay sách thuốc...

"Từ Diệp Hoa, lấy cánh hoa nghiền nát bôi lên, có thể tiêu tan ứ sưng Phụng Vĩ Hoa, rễ cây có thể làm thuốc, dùng sống, tại đau nhức phong có hiệu quả Nam Cầu Tử, nước nấu phục dụng. Khả Thối Thiêu..." Bạch Kỳ nghiên tập viết sách bên trong nội dung, không có người bên ngoài tại lúc, ngẫu nhiên nói lầm bầm, mặc niệm viết sách bên trong nội dung, lấy làm sâu sắc trí nhớ.

Quyển sách này nhìn lấy cũng không dày, ẩn chứa nội dung cũng rất là bề bộn, giản lược đơn được lý, đến thảo dược phân biệt cùng công dụng, còn có một số nhân thể gân mạch hướng đi muốn, thậm chí ngay cả hành châm chi pháp đều có liên quan đến.

Giống như mở ra một mảnh mới thiên địa, Bạch Kỳ dần dần trong say mê, hẳn chưa bao giờ nghĩ tới hẳn tự cho là đơn giản y thuật lại có thâm ảo như vậy, cũng chưa từng nghĩ tới một số phổ biến sự vật, thậm chí bị xem như cỏ dại cây đều có đủ loại công dụng, điểm này đất hẳn nông hậu dày đặc hứng thú.

Ngay từ đầu, hẳn chỉ là vì tu hành nội công, ép buộc chính mình đi học, mà bây giờ cũng là bị hấp dẫn toàn bộ tâm thần, chìm vào bên trong, như si như say, có khi thậm chí bung lấy sách thuốc tại phụ cận trong rừng chui tới chui lui, hái một số cây cỏ rễ cây cùng trong sách nội dung đối nghịch so, mỗi khi nghiệm chứng một phen về sau, phát hiện quả là thế, đều sẽ làm hẳn cảm thấy hưng phấn, dực vọng muốn biết cũng càng ngày càng dày đặc...

Nửa tháng sau một ngày, Bạch Kỳ chậm rãi khép sách lại trang, hẳn hai mắt nhắm lại, trong đầu đủ loại danh từ án lệ hiển hiện, khắc sâu như khắc vào trong đầu, đồng thời, phảng phất còn có một số đồ án ở trước mắt lướt qua, có chút chỉ là thô cụ đường cong, có chút lại sắc thái rõ ràng, những thứ này thô cụ đường cong là bị hẳn nhớ kỹ lại không thể nào nghiệm chứng, mà sắc thái rõ ràng lại là thực tế so sánh nghiệm chứng qua.

Hắn mở mắt ra, trong mắt lướt qua vẻ hưng phấn ý cười cùng một vòng tự tin, nửa tháng này phảng phất cả người thoát thai hoán cốt, làm hẳn toàn bộ thế giới đều sinh ra cự đại biến hóa, theo nhỏ hẹp đến khai thác, hấp thu sự vật càng nhiều, nhân giới liền sẽ càng rộng.

"Quý gia nói quả nhiên là đúng!" Bạch Kỳ trong lòng yên lặng nói.

Mang theo tự tin ý cười, Bạch Kỳ gõ mở Quý lão cửa phòng, tại một trận cẩn thận thăm tra đối chiếu sự thật về sau, Quý lão hài lòng gật gật đầu, mỉm cười nói: "Ha ha! Xem ra lần này ngươi phía dưới không nhỏ quyết tâm a!"

Bạch Kỳ không có ý tứ gật gật đầu, lập tức ánh mắt lộ ra sáng ngời quang: "Quý gia gia, hiện tại ngài có thể dạy ta a?!"

"Ân!" Quý lão gật đầu, trầm ngâm một lát sau, nghiêm mặt nói: "Nhớ kỹ, ta chỉ dạy ngươi một bộ hô hấp thổ nạp phương pháp, sẽ không dạy ngươi đã thương người công phu, cho dù dạng này, ngươi còn muốn học sao?"

Nghe lời này, Bạch Kỳ nghiêng đầu nghi ngờ nói: "Tại sao muốn đã thương người?"

"Ha-Ha! Là ta suy nghĩ nhiều! Quên ngươi vẫn còn con nít a!" Quý lão cười ha ha một tiếng, "Tốt, ta liền dạy ngươi một bộ công phu, nghe kỹ!"

Nói xong, Quý lão lập tức đọc lên một đoạn khẩu quyết, sau khi nói xong hỏi: "Thế nào? Nhớ kỹ sao?"

"Không có nhớ kỹ!" Bạch Kỳ lắc đầu, Quý lão khẽ giật mình, cười khổ không thôi.

Chờ Bạch Kỳ chánh thức nhớ kỹ về sau, Quý lão mở miệng: "Ngươi về sau mỗi ngày rút ra một canh giờ dựa theo khẩu quyết bên trong phương pháp thổ nạp, cho đến sinh ra nội lực về sau, liền dùng ta dạy cho ngươi hành công lộ tuyến vận chuyển nội lực."

Không đợi Bạch Kỳ đáp lời, Quý lão lập tức lắc đầu lại nói: "Tính toán, hôm nay ngươi ngay ở chỗ này ném thử đi! Ta sẽ đích thân vận công giúp ngươi cảm thụ một lần, chỉ có lần này, ngươi nhưng phải nghiêm túc nhớ kỹ rồi...! Hiện tại, khoanh chân ngồi xuống trước đi!"

Bạch Kỳ cũng không do dự, theo lời cuộn lại chân ngồi tại nguyên chỗ.

"Nhắm mắt lại thật tốt cảm thụ!" Tại Quý lão quát khẽ một tiếng bên trong, Bạch Kỳ lập tức hai mắt nhắm lại, đang nhắm mắt nháy mắt, lập tức cảm nhận được một cái thô ráp bàn tay đặt tại trên trán mình, một dòng nước nóng lập tức xuất hiện, theo bàn tay kia tràn vào mi tâm, phảng phất bị một dòng nước nóng bao khóa, một loại ẩm áp cực kỳ thoải mái dễ chịu cảm giác, khiến Bạch Kỳ nảo từ chóng mặt, một cỗ bối rối bắt đầu hiện lên.

"Bảo vệ chặt tâm thần, bảo trì thư thái, ta muốn vận công!"

Thanh âm già nua như sấm sét chột vang, nhất thời làm Bạch Kỳ thân thể chấn động, nảo từ làm nhất thanh, hẳn hít sâu một hơi, bối rối phảng phất bị hòa tan không ít, giữ vững tâm thần, hai tay tương hợp đặt bụng dưới trước đó, dựa theo mấy tức chi pháp bắt đầu thổ nạp, . tuân theo tợ, tỉ mỉ, sâu, đều đặn, tỉ mỉ, nhu yếu quyết.

Khởi dậy, mi tâm nhiệt lưu bắt đầu phóng đại, thông qua đầu, bắt đầu lưu chuyển, như tia nước nhỏ hướng về quanh thân thấm vào, lấy một loại cổ quái lộ tuyến, tại Bạch Kỳ bên trong thân thể, theo kinh mạch du tẩu, phảng phất bị kéo theo, vừa mới bắt đầu còn cảm thấy có chút thờ không nổi Bạch Kỳ, hô hấp lập tức biến đến tự nhiên lại, như mượt mà quán thông, thu phóng tự nhiên.

Cùng lúc đó, một loại ẩm áp thư sướng cảm giác truyền khắp toàn thân, làm hẳn cơ hồ nhin không được muốn rên rỉ lên tiếng, cưỡng chế cái kia cổ xúc động, Bạch Kỳ yên lặng cảm thụ, nỗ lực trí nhớ cổ nhiệt lưu này vận chuyển lộ tuyến.

Rất nhanh, cái này nhiệt lưu ở trong cơ thể hẳn đi khắp một vòng về sau, trở lại khởi điểm, một lần nữa hội tụ đến mi tâm, thì tại sắp theo bàn tay kia thu hồi thời khắc, Quý lão lại lập tức thu tay, nhắc chỉ một điểm đem đánh tan, trở lại Bạch Kỳ kinh mạch bên trong.

Cắt đứt cái này cổ nội lực về sau, Quý lão khuôn mặt nổi lên một cổ dị dạng hồng nhuận phon phớt, nhưng rất nhanh bị hấn đè xuống, cẩn thận nhìn chăm chăm Bạch Kỳ, thanh tịnh ánh mắt không mang theo mây may trục ý.

Bên trong thân thể, như mất đi dẫn dắt, cái kia tản ra nội lực lập tức trở nên nặng nề vô cùng, ngưng trệ, vô luận Bạch Kỳ trong lòng như thế nào thôi động, đều không có nửa điểm phản ứng, ngược lại dần dần chìm vào đến vị trí đan điền, yên tĩnh lại, như một bãi nước đọng.

Bạch Kỳ có chút gấp, không ngừng thôi động phía dưới, hô hấp tiết tấu cũng lộn xộn, một hơi lập tức buông lỏng, chán nản mở hai mắt ra nhìn về phía Quý lão, thần sắc có chút thất lạc.

Gặp Bạch Kỳ đình chỉ thở nạt, quý trong đôi mắt già nua nhỏ bé không thể nhận ra hiện lên vẻ thất vọng, bình tĩnh mở miệng nói: "Tu hành nội lực tự nhiên không có khả năng một lần là xong, cần lâu dài chi công, cho dù ta giữ lại bộ phận nội lực cho ngươi, cũng chỉ là có thể giúp ngươi càng nhanh thích ứng thở nạt, muốn để nội lực trở nên hùng hậu, còn cần kiên nhẫn!"

"Àn!" Bạch Kỳ nghiêm túc gật đầu, trong mắt lộ ra một tia hiếm có vẻ kiên nghị.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Nội lực :

Dựa theo Quý lão phân phó, Bạch Kỳ sau khi rời đi Quý lão chỗ ở về sau, về đến trong nhà, hơi chút suy nghĩ về sau liền quyết định mỗi ngày sắp sửa trước một canh giờ dùng để dả tọa thổ nạt tu hành nội lực.

Bạch Kỳ nhà trong thôn không tính là giàu có, lại cũng không kém, nắm giữ ba phòng ngủ một phòng khách nhà gỗ, bởi vậy Bạch Kỳ có gian phòng của mình, cũng hầu như là độc ngủ, cũng không sợ bị người phát hiện, tuy nói không nổi cổ kị, lại có cũng không muốn kinh động phụ mẫu, gây nên cái gì ngờ vực vô căn cứ cùng lo lắng.

Một ngày này, ăn xong cơm tối, Bạch Kỳ sớm trở về phòng lên giường, y theo trước đó bộ dáng, ngồi xếp bằng tại trên giường, hai tay cất vào nơi bụng, nhắm mắt bắt đầu thổ nạt, ánh trắng chiếu xuống phía trước cửa sổ, tỏa ra hấn thân ảnh gầy nhỏ, khuôn mặt nhu hòa phản chiếu lấy ánh trắng trong ngần, trong suốt sáng long lanh.

Mới đầu, dạng này tư thế ngồi làm hấn rất không quen, không ngừng xê dịch mấy lần, điều chỉnh tư thế, cảm giác phù hợp về sau, liền bắt đầu định khí ngưng thần, hô hấp cũng dần dần chậm dần, dựa theo nhất định tiết tấu bắt đầu hấp khí bật hơi.

Hô hút

Tâm pháp phía trên yêu cầu hô hấp phương thức rất là kỳ quái, tiết tấu phía trên lúc chậm lúc gấp, có khi cần nhẹ nhàng hút khẩu khí, lưu một nửa nôn một nửa, sau đó lại hít, có khi muốn liền hút mấy cái khí, tiết tấu cần ngăn ngắt mà ăn khớp, mấy lần hấp khí về sau, lại chậm chậm phun ra, còn cần thờ dài, bật hơi thời gian dài tới mấy tức. Còn có thì muốn hít sâu một hơi, sau đó nhẹ phun một ngưng, lại gấp rút hít một hơi sau lại thứ trường nôn, mỗi lần hấp khí bật hơi càng cần tại trong vòng thời gian quy định hoàn thành.

Cái này liên tiếp biến hóa về sau, xem như hoàn thành một lần tuần hoàn, sau đó mở ra lần tiếp theo Luân Hồi.

Rất nhanh, Bạch Kỳ khuôn mặt nhỏ thì kìm nén đến có chút phiếm hồng, trong đầu phẳng phát đề ép một khối đá, rầu rĩ còn có chút nóng lên, giống như có một đoàn nhiệt khí tích tụ tại ở ngực, không nhà ra không thoải mái.

Cổ nện cổ này xao động, Bạch Kỳ nghiêm túc thổ nạt lấy, dần dần, song trong tai vang lên trện trện nhỏ vụn vụn, thanh âm này mới đầu rất nhỏ, sau đó càng lúc càng lớn, dần dần tràn ngập hấn toàn bộ bên tai, hình như có tiểu trùng ở bên tai tè mình, một cổ bức bối chỉ ý tại Bạch Kỳ trong lòng dâng lên, các loại hỗn loạn suy nghĩ bắt đầu hiện lên, tràn ngập đầu óc hấn.

Định khí ngưng thần, bài trừ tạp niệm, thu phát tùy ý, công đến tự nhiên.

Bạch Kỳ trong lòng mặc niệm, có thể càng là trong lòng tận lực muốn vứt bỏ tạp niệm, một cái kia cái suy nghĩ nhao nhao hỗn loạn lại theo nhau mà tới, tại trong đầu hấn không ngừng bồi hồi, muốn không nhìn, chú ý lực lại luôn tự nhiên mà vậy bị hấp dẫn tới.

Cùng lúc đó, một cổ khô nóng chỉ ý từ nơi bụng dâng lên, như một đám lửa, nhóm lửa lồng ngực, nhịp tim đập bắt đầu gia tăng tốc độ, nhiệt độ cơ thể cũng dần dần lên cao, Bạch Kỳ thở ra khí lưu mang lên một cổ sóng nhiệt.

Thời gian đầu mùa hè, khí hậu hơi lạnh, mà giờ khắc này Bạch Kỳ lại cảm thấy nóng, rất nóng, phảng phất bên trong thân thể dâng lên một đoàn nóng nẩy lửa, làm hấn tâm thần không yên, bỗng dưng sinh ra một cổ bức bối tâm tình.

Trong lòng lo lắng, khí tức cũng biến thành tán loạn, trong tai vù vù không ngừng, mí mắt mắt tự nhiên nháy lên, một số giống như Phù Quang Lược Ảnh bất quy tắc quảng sáng ở trước mắt không ngừng lướt qua.

Thùng thùng thùng thùng

Nhịp tim đập tiết tấu càng lúc càng nhanh, cổ này khô nóng cũng càng rất mấy phần, rốt cục Bạch Kỳ một hơi không có nâng lên, lập tức bị đánh loạn tiết tấu, khí tức buông lỏng phía dưới, cả người chán nản sập ngồi xuống, bắt đầu không ngừng thở, đợi bình phục khí tức về sau, như cũ cảm giác bên trong thân thể một trận khô nóng cảm giác, còn chưa biến mất.

Liếm liếm bờ môi, Bạch Kỳ cảm thụ một trận miệng đắng lưỡi khô, liên tục không ngừng xuống giường chạy hướng nhà bếp, tiện tay nắm lấy một bầu tại trong chum nước cầm nhất đại bầu, rầm rầm uống một hớp sạch sành sanh về sau, lúc này mới quệt quệt mồm, thật dài phun ra một ngụm trọc khí, trong lòng cái kia cổ dị dạng táo động cũng dần dần bình phục.

Sau khi trở lại phòng, Bạch Kỳ sầu mi khổ kiểm, trong lòng tại suy nghĩ sâu xa, bài trừ tạp niệm, nói đến thì bốn chữ, nhưng làm độ khó kia có thể nghĩ.

Người nào không có tạp niệm, bất luận là sinh hoạt bên trong kinh lịch vẫn là trong lòng nghĩ viễn vông đủ loại suy nghĩ, tại tình mạch hoàn cảnh hạ, nếu không có rơi vào trạng thái ngủ say, cuối cùng sẽ tự nhiên mà vậy xông lên đầu, muốn không đi cân nhắc cũng khó khăn.

Tính toán! Bạch Kỳ híp híp mắt, cảm nhận được một cổ bối rồi, nghĩ thầm, Quý gia gia cũng đã nói, luyện công không có khả năng một lần là xong.

Coi trọng căng chặt có phong thái, hăng quá hoá dờ, hôm nay cứ như vậy đi, ngày mai thử lại lần nữa.

*

Từ đó về sau, dạng này hành công thổ nạp liền trở thành Bạch Kỳ mỗi đêm tất làm bài tập, mỗi lúc trời tối ăn xong cơm tối, sắp sửa trước một canh giờ, hấn đều sẽ dùng tới tu luyện, dạng này thời gian tiếp tục chinh một chút ba tháng, dù vậy, lại vẫn không thể nào thành công, liền một tia nội lực cũng chưa từng ngưng tụ.

Có điều lượng cơm ăn lại hơi có tăng trưởng, có lẽ là mỗi đêm luyện công, khiến toàn thân phát nhiệt, tiêu hao không ít thể lực, bình thường một hời chỉ ăn một bát Bạch Kỳ, hiện tại một bữa phải ăn một bát rưỡi.

Ở giữa Bạch Kỳ đã từng một mặt phiền muộn đi hỏi thăm qua Quý lão, Quý lão trả lời là, kiên nhẫn, luyện công không ngừng, cơ duyên gây nên, công đến tự nhiên.

Kiên nhẫn, cái này muốn kiên trì tới khi nào a, Bạch Kỳ trong lòng phiền muộn vô cùng, tiện tay vung lấy một cái nhật được đuôi ngựa thảo, cúi đầu không nói một lời, đi trong thôn trên đường nhỏ, trong lúc bắt tri bắt giác đi vào đầu thôn.

Ngày mùa hè đã qua, nóng bức khí hậu dần dần biến mất, ánh sáng mặt trời vẫn như cũ chói mắt, thân ở trong núi, thỉnh thoảng có trận trận gió núi thổi qua, khiến người tinh thần phấn chấn, cảm thấy một trận sáng khoái ý lạnh.

Không biết chính đang suy nghĩ cái gì, Bạch Kỳ đi vào cửa thôn, một trận gió núi thổi qua, khiến trong đầu hấn nhất thanh, lấy lại tinh thần, bốn phía quét qua ở giữa, liền tới đến đầu thôn một gốc cây hạ, dưới cây có một cái ụ đất, gấp này Bạch Kỳ đặt mông ngồi vào ụ đất bên trên, dựa lưng vào cổ thụ, khép hờ hai mắt bắt đầu nghỉ ngơi.

Thông qua cổ thụ nồng đậm thân cành, chói mắt ánh sáng mặt trời vẩy xuống, lại chỉ còn lộ ra âm áp nhu hòa chi ý, từng đợt gió núi mang theo làm cho người thoải mái dễ chịu ý lạnh, giống như cùng nhau thổi đi phiền nhiễu, khiến Bạch Kỳ cả người trầm tĩnh lại.

Khép hờ hai mắt, dần dần cảm nhận được một cổ bối rồi, đánh ngáp một cái, dựa vào thân cây liền muốn chìm vào giấc ngủ, rất vui sướng biết dần dần trở nên bắt đầu mơ hồ.

Chi chi

Biết rõ tại tê mình, gió núi thổi qua rừng cây, bóng cây chập chờn, phát ra vang lên sần sật, có thanh thúy chim kêu truyền đến, khi thì còn có một hai tiếng thú hồng giữa khu rừng các nơi vang lên, xa xa, phía sau núi phương hướng, âm âm thác nước tiếng nước rù xuống Lạc Sơn Giã.

Những âm thanh này rơi vào Bạch Kỳ trong tai, bện thành một bài tự nhiên nhạc chương, khiến cả người hấn tinh thần thư giãn, triệt để trầm tĩnh lại. Theo ý hấn biết mơ hồ, những âm thanh này từ vừa mới bắt đầu rõ ràng dần dần yếu bớt, sau cùng chỉ có thể nghe được một tia.

Chậm rãi, liền thanh âm này cũng tan biến, ý thức chìm vào đến Hỗn Độn bên trong, trước mắt nhật quang cũng yếu dần, dần dần sa vào đến đen nhánh, Bạch Kỳ liền muốn rơi vào trạng thái ngủ say bên trong.

Khơi dậy, một tia ánh sáng xuất hiện tại Bạch Kỳ trước mắt, là một bộ đồ họa, cái này là một bộ nhân thể kinh mạch hướng đi muốn, phía trên vẽ lấy hoàn chỉnh mạch lạc, còn có một số vòng vòng điểm điểm, ghi chú nhân thể đều đại quan khiêu huyệt vị.

Những dấu hiệu này bên trong, chỉ có một bộ phận rất nhỏ đang phát sáng, đại bộ phận âm đạm, những thứ này phát sáng điểm lẫn nhau nối liền cùng

một chỗ, hóa thành một đầu phát sáng mạch chảy, vây quanh thân thể hình thành một vòng ánh sáng vờn quanh quanh thân.

Cho dù là ý thức trong mơ hồ, cũng khiến Bạch Kỳ cảm thấy một trận nhần quen.

A đúng, đây là Y Điện bên trong muốn những thứ này phát sáng điểm lại là cái gì...

'nhìn lấy' trước mắt bản vẽ này, Bạch Kỳ trong lòng không tự chủ được sinh ra nghi vấn, chỉ là hiện tại ở vào thần trí mơ hồ trạng thái, suy nghĩ chuyển động rất chậm, chỉ là yên lặng nhìn chăm chú lên.

Nhìn một chút, Bạch Kỳ trong lòng hơi động, hẳn rốt cục ý thức được bản vẽ này hàm nghĩa, đúng là cùng những ngày này tu hành nội công tâm pháp phía trên nội lực vận hành đường đi hoàn toàn nhất trí!

Chỉ là cái này một cái ý niệm trong đầu, liền khiến Bạch Kỳ u ám đầu lâu làm nhất thanh, có thức tỉnh dấu hiệu, không tự chủ được dựa theo thông lệ phương thức bắt đầu thổ nạp.

Còn chưa thổ nạp bao lâu, bên tai cái kia một tia nhỏ vụn ồn ào bức bội thanh âm xuất hiện lần nữa, vốn đã biến mất phiên muộn chi ý lập tức bắt đầu hiện lên.

Đúng lúc này, đình đình đình, từng tiếng mang theo tiết tấu đánh âm thanh truyền đến, như trong lòng hẳn kích thích một tầng gọn sóng, ý thức trong mơ hồ, Bạch Kỳ nào từ hiện ra một cái mơ hồ suy nghĩ.

A lại là Mục thúc thúc đang đánh thép đi

Nghe thanh âm này, Bạch Kỳ nghĩ thầm, nguyên lai cần trọng rèn sắt âm thanh, xa xa nghe tới, lại rất là như thế thanh thúy dễ nghe, tựa như cái kia suối trong rơi, đình đình thùng thùng.

Từng tiếng thanh thúy thanh âm truyền đến, lập tức vượt trên cái kia bên tai bức bội thanh âm, bên trong thân thể khô nóng vừa mới dâng lên lập tức bắt đầu biến mất.

Thùng thùng thùng thùng

Trong lòng ngực, vang lên nhẹ nhàng mạnh mẽ tiếng tim đập, mang theo sức sống tiết tấu, đến sâu này trong thanh âm, ngay sau đó, ve kêu, chim gáy, thú hồng, lá cây chấp chờn tiếng xào xạc, nơi xa thác nước nước tiếng va chạm, từng cái thanh âm lần nữa tiến vào đến Bạch Kỳ trong tai, những âm thanh này hỗn hợp với nhau, tràn ngập đầu óc hẳn.

Như một phần sinh mệnh nhạc chương, xúc động tâm hồn dây cung, nghe những âm thanh này, Bạch Kỳ trước mắt phẳng phát hiện hiện đủ loại sắc thái, tươi sống mà xinh đẹp, trong lòng hiếm thấy sa vào đến một loại biến ảo khôn lường tình trạng, còn lại duy có một loại không khỏi cảm động.

Rò rỉ

Tựa như xúc động cái gì, một tia dị dạng rung động xuất hiện tại Bạch Kỳ vị trí đan điền, đột nhiên, hóa thành một cổ ám áp thanh liêm, nhúc nhích ở giữa hướng về quanh thân tràn ngập, tại Bạch Kỳ thổ nạp bên trong dần dần du tẩu toàn thân, nhanh chậm chạp lại kiên định.

Đây là!

Bạch Kỳ tâm thần chấn động, cảm nhận được cổ nhiệt lưu này, trong lòng dâng lên không thể ức chế hưng phấn, liền muốn từ loại này Không Linh trạng thái bên trong thức tỉnh, hẳn lập tức tỉnh táo, thu nạp tâm thần, cưỡng chế hưng phấn chi ý tiếp tục thổ nạp.

Giờ phút này Bạch Kỳ trong kinh mạch, một cái mảnh như sợi tóc nội kinh xuất hiện, theo Bạch Kỳ thôi động, tại tĩnh mạch bên trong dựa theo đặc biệt lộ tuyến chậm rãi vận chuyển, tốc độ cực chậm, tràn ngập một cổ lạnh nhạt chi ý, trọn vẹn hao phí nửa canh giờ mới hoàn thành một cái tuần hoàn, trở lại vị trí đan điền.

Sau đó kế tiếp tuần hoàn bắt đầu, như bị khiên động, nguyên bản yên lặng tại vùng đan điền nội lực, bị cái này một tia phát triển nội lực kéo theo, tùy theo lại động, theo vùng đan điền rời đi, tiến vào kinh mạch, lần này nội lực tổng lượng đạt tới vài gốc sợi tóc vận cùng một chỗ phẩm chất, lực lượng cũng tăng lớn không ít.

Theo nội lực vận chuyển, một cổ tê tê đại đại cảm giác ra hiện tại kinh mạch bên trong, truyền khắp toàn thân, khiến Bạch Kỳ một trận thư sướng, toàn thân tràn ngập ấm áp.

Sau một nén nhang, lần thứ hai tuần hoàn hoàn thành, nội lực bình phục, tụ ở đan điền, thở dài ra một hơi, Bạch Kỳ thu công, chậm rãi mở hai mắt ra, trong mắt lộ ra mảnh liệt hưng phấn cùng một tia ử rừ, thôi động nội lực vận chuyển đối với tâm thần tiêu hao vẫn là không nhỏ, có điều giờ phút này hẳn lại không lo được những thứ này, trong lòng chỉ có một cái ý niệm trong đầu:

Hắn thành công!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Trưởng thành :

Theo cái kia sau một ngày, Bạch Kỳ dần dần nắm giữ bí quyết, thổ nạp rất nhanh liền sẽ lâm vào Vô Ngã trạng thái, trong đan điền nội lực cũng theo không ngừng thổ nạp bắt đầu chậm chạp tăng trưởng.

Hắn từng hưng phấn mà đem tin tức này cáo tri Quý lão, Quý lão vui mừng gật đầu, biểu thị tán thưởng, nhưng mà Bạch Kỳ lại không thấy được Quý lão đẩy mất ấn sâu một chút bất đắc dĩ.

"Tính toán, cần gì phải cưỡng cầu đâu? Chính một chút ba tháng mới sinh ra luồng thứ nhất nội lực, dạng này tư chất thật sự là cũng được, coi như tu luyện sau cường thân kiện thể đi! Dù sao tại trong vùng núi thâm này, học võ thì có ích lợi gì đâu? Ài "

Bạch Kỳ sau khi đi, Quý lão một người thờ dài tự nói lấy, già nua khuôn mặt không khỏi lộ ra vẻ cô đơn chỉ ý, nhưng lại giống như thoải mái.

Thời gian như nước, tổng trong lúc vô tình vượt qua, một năm một năm

Rất nhanh mười năm trôi qua.

Theo không ngừng tu hành, Bạch Kỳ bên trong thân thể nội lực càng ngày càng thịnh, từ vừa mới bắt đầu mảnh như sợi tóc, đến bây giờ đã có ngón út phẩm chất, tại thể nội theo kinh mạch lưu chuyển, như tia nước nhỏ, cuộn cuộn không dứt.

Cùng lúc đó, Bạch Kỳ lượng cơm ăn cũng theo đó tăng nhiều, hiện tại một bữa cơm đều muốn ăn được ba bát, kích cỡ cũng soạt soạt soạt đi lên lớn lên, khiến Bạch Sơn phu phụ đã sợ hãi thán phục lại vui mừng, khi còn bé Bạch Kỳ rất là gầy yếu, đáng người nhỏ nhắn xinh xắn, so những đứa trẻ cùng tuổi còn muốn thấp hơn phân nửa, hiện nay thân cao đều sắp tiếp cận Bạch Sơn.

Bạch Sơn kích cỡ rất là không thấp, lại thêm thô kệch khuôn mặt, cường tráng thân thể, lộ ra đến mức dị thường khôi ngô , có thể tưởng tượng những năm nay Bạch Kỳ biến hóa lớn đến bao nhiêu.

Không ngừng trong tu hành, Bạch Kỳ đã có thể làm đến bất luận hành tẩu ngồi nằm đều có thể ở vào tu hành bên trong, cái kia cổ quái hô hấp tiết tấu tùy thời đang kéo dài, lại không giống lúc trước như vậy sẽ cảm thấy khó chịu, mà chính là tự nhiên mà vậy, thu phát tùy ý, cái gọi là thói quen thành tự nhiên chính là đạo lý này.

Giờ phút này với hắn trong bụng, trong đan điền, một cỗ khí thủy chung tràn ngập bên trong, ngấm mà không phát, tích súc mà không nôn, khiến bụng dưới căng cứng, đây là một cỗ chân khí, nội gia cao thủ sửa chữa chính là cái này miệng chân khí, chân khí bao hàm chỗ, chính là Khí Huyết, cũng chính là mọi người thường nói Tráo Môn.

Tráo Môn không phá làm theo chân khí không rời, nơi này là nội gia cao thủ cấm kỵ, bất luận là sinh tử chém giết vẫn là tầm thường giao thủ luận bàn, đều muốn còn vì đề ý, không thể tùy tiện bị người đắc thủ, như Khí Huyết bị hủy, nhẹ thì tán công, mấy chục năm khổ tu thất bại trong gang tấc, nặng thì chết tại chỗ!

Mà Bạch Kỳ lại không có dạng này kiêng kỵ, từ khi phát hiện mình thân thể bí mật về sau, hắn đã từng thử qua mấy lần, còn chưa phát hiện có thể có cái gì để cho mình thụ thương đồ, vật tồn tại, những thứ này ném thử đều tại chỗ không có người tiến hành, dù sao đây là hắn bí mật lớn nhất, nếu là bị người trong thôn biết, còn không biết hội nhắc lên cái dạng gì nghị luận.

Tại Quý lão đề nghị hạ, để hắn thử nghiệm tu luyện thân thể, nói là có thể tăng cường nội lực, Bạch Kỳ tại ném thử mấy lần sau liền từ bỏ, bất luận là đòi lên cự thạch, vẫn là vây quanh đỉnh núi chạy vòng, mỗi tới trình độ nhất định, đều sẽ cảm nhận được một cỗ không khỏi không còn chút sức lực nào, mà Quý lão nói tới hấp thụ âm sung cảm giác lại một lần cũng không từng cảm nhận được qua.

Ngẫm lại, Bạch Kỳ đạt được một cái kết luận, đánh cái so sánh, nếu có một thanh không gì không phá thiết chùy, hài đồng khả năng cảm đều không cảm lên được, người trưởng thành giờ lên nó có thể tạp chúng núi đá, mà một tên tráng hán có thể dùng nó tạp chúng một số thần binh lợi khí, vấn đề không ở chỗ thiết chùy có đủ hay không cứng rắn, mà là ở sử dụng người khác năng lực mạnh bao nhiêu.

Mà chính mình hoàn toàn là tình huống như vậy, chỉ có một thân không gì không phá thân thể, lại chỉ có thể miễn cưỡng khống chế, căn bản là không có cách phát huy ra nó phải có lực phá hoại, tầm thường phương thức rèn luyện cũng đối với dạng này thân thể lên không đến bất luận cái gì tăng cường tác dụng, còn không bằng không đi ném thử.

Về phần như thế nào phát huy nhục thân chi lực vấn đề này, Bạch Kỳ muốn rất nhiều lần, không có bất kỳ cái gì đầu mối sau liền không tiếp tục đề ý.

Mấy năm này, từ khi Bạch Kỳ trong lòng bàn tay công tu luyện bí quyết về sau, liền rất ít lại đi quấy rầy Quý lão, ngẫu nhiên đi một lần cũng chỉ là đưa

một số món ăn dân dã cùng rượu gạo, khiến lão già từ cảm thấy vui mừng, thường lôi kéo tay hấn không ngừng tự thuật một số chuyện cũ năm xưa.

Có khi nói ra cao hứng chỗ, cổ kính trong đại đường liền sẽ vang lên một già một trẻ thoải mái tiếng cười.

Nhìn qua Quý lão ngày càng tiêu tụy khuôn mặt, càng càng thêm khom người thân thể, Bạch Kỳ trong lòng có một tia đau đớn, năm tháng không tha người, hấn rất là trân quý hiện tại thời gian, dạng này thời gian sẽ chỉ càng ngày càng ít, đến sau cùng sẽ chỉ chôn sâu ở trong trí nhớ, lưu làm nhớ lại.

Không chỉ có là Quý lão, thì liền Bạch Sơn cùng Trương Di những năm này, trên đầu cũng sinh ra không ít tóc trắng, nếp nhăn cũng biến thành nhiều, bởi vậy Bạch Kỳ thuận tự nhiên tiếp nhận trong nhà gánh nặng, thành gia bên trong rường cột.

Người sống trên núi có thể sống đến hơn sáu mươi đều tính toán sống lâu, có khi bất chợt tới bệnh nhẹ tiểu tai, cũng sẽ mang đi một đầu tươi sống sinh mệnh. Bây giờ Bạch Kỳ mười lăm tuổi, năm đó Bạch Sơn kiếm hấn lúc trở về thì có hơn ba mươi, hiện tại cũng sắp năm mươi tuổi, nguyên bản thẳng tắp thân thể cũng hơi cúi xuống đến, thể lực cũng kém xa trước đây, mỗi lần săn bắn muốn bỏ ra không ít công sức mới có thể đem con mồi mang về nhà bên trong.

Trước kia, Bạch Sơn còn không muốn để cho Bạch Kỳ quá sớm tiếp nhận những thứ này, nói mình còn có khí lực, còn có thể đánh tới con mồi.

Nhưng mà Bạch Kỳ trên một điểm này không nhượng chút nào, tại hấn cường ngạnh thái độ hạ, Bạch Sơn cười khổ đem làm bạn hấn mấy chục năm săn có truyền cho Bạch Kỳ.

Bạch Kỳ đặt quyết tâm, muốn để phụ mẫu hưởng mấy năm thanh phúc, làm bạn bọn họ sống quãng đời còn lại, phục thị bọn họ trở lại, trừ phụ mẫu, hấn còn nghĩ tới Quý gia gia. Đây là Bạch Kỳ quyết tâm, từ đó về sau, chính mình liền sẽ rời đi này sơn thôn, đi hướng thế giới bên ngoài xông xáo!

*

Gió núi ở bên tai gào thét, thon dài thân ảnh hiện lên hình giọt nước, tràn ngập bạo phát lực cảm nhận, hơi có vẻ ngăm đen trên khuôn mặt, một đôi mắt như Hàn Tinh sáng ngời có thần, ánh mắt tràn ngập kiên nghị, hai bên cây cối không ngừng lui về, Bạch Kỳ xuyên qua ở trong rừng, chạy như bay, nhảy lên bên trong vượt qua cỏ gai mọc, hướng về phía trước phi nhanh lầy, ngay phía trước cách đó không xa một đầu toàn thân tối như mực, trán sinh một sừng, giống như lợn rừng đã thú đang chạy trốn.

Đây là một cái Trừ Thú, giờ phút này đang liều mạng chạy trốn, trong miệng mũi thở hỗn hển, một đôi đồng linh lớn nhỏ con người hơi có phiếm hồng, bốn đầu thô to móng thực sự tại mặt đất phát ra âm âm tiếng vang, đường tắt chi địa, phía trước cây cỏ cây bị giẫm đạp, khai khẩn ra một đạo có thể thông cơ quan chỗ, thể hung mãnh không thể đỡ.

Bạch Kỳ trong mắt lướt qua vẻ hưng phấn, truy tìm lấy Trừ Thú chạy trốn phương hướng, vượt trên bờ vai trường cung bị hấn thuận tay ném ở một bên, chỉ có một cái chiều dài chỉ có bình thường thân mũi tên khoảng một phần ba mũi tên bị hấn thu nhập trong tay áo.

Hấn hít sâu một hơi, lập tức một thân kêu rên, chỗ ngực bụng vang lên một trận như sấm rền trầm đục, tốc độ lập tức bạo tăng, trong đan điền lực mị nó lưu chuyển, kéo theo lên một cỗ mạnh mẽ lực đạo.

Suru một tiếng, Bạch Kỳ đập trên mặt đất vọt tới, cơ hồ trong chớp mắt, hoàn thành mấy lần nhảy lên, động tác mây bay nước chảy, trong nháy mắt dán tại Trừ Thú phía sau cái mông.

Giống như phát giác được nguy cơ, đúng lúc này, Trừ Thú lại bất chợt tới dừng lại, chỉ là thế quá mạnh, hướng về phía trước trượt ra một khoảng cách, đụng vào một khóa cây thấp, khiến ào ào ào kịch liệt run run một hồi, mới dừng lại vọt tới trước tình thế, sau đó bỗng nhiên quay đầu, quay lại phương hướng, quay người trở lại, hướng về Bạch Kỳ một trận gầm nhẹ gào thét.

Bạch Kỳ khẽ giật mình, lộ ra cảm thấy hứng thú thần sắc, chỉ gặp cái kia Trừ Thú phải trước gáy không ngừng đập đất mặt, trong miệng mũi phun ra một cỗ mất trần có thể thấy màu trắng khí thể, trừng mắt một đôi phiếm hồng mắt, vằn vện tia máu.

Bạch Kỳ lập tức minh bạch nó ý đồ, không chạy sao? Vậy thì bồi người chơi đùa.

Bạch Kỳ hừ lạnh một tiếng, giang hai cánh tay, nguyên địa chuyển hướng hai chân, hướng về một bên bỗng nhiên bước ra một bộ, phát ra một tiếng vang trầm, vững vàng châm xuất mã bước, toàn thân nội lực như sôi dâng, không ngừng rót vào thân thể hai chân, vận sức chờ phát động.

Ầm ầm, cái kia Trừ Thú lập tức chạy Bạch Kỳ mà đến, đầu lâu rủ xuống, một cái tán ra hàn quang một sừng đối diện Bạch Kỳ lồng ngực, có thể tưởng tượng, nếu là người bình thường gặp được, tuyệt đối sẽ biến sắc.

Mà Bạch Kỳ lại không phải người bình thường, khí thế đang nổi lên, một cỗ vô hình khí lưu theo quanh thân phồng lên, thổi lên vạt áo áo bào, cái kia Trừ Thú gặp này càng thêm táo bạo, ẩn có bất an, tốc độ càng nhanh, hướng về Bạch Kỳ trực tiếp đụng tới.

Phanh

Một tiếng vang thật lớn, Bạch Kỳ biến sắc, hai tay gắt gao chế trụ Trừ Thú đầu to, một sừng chống đỡ tại bộ ngực hấn lập tức xuyên thủng trước ngực quần áo, lộ ra lồng tóc không thương cường tráng lồng ngực, mà thân thể lại không bị khổng chế hướng (về) sau hoạt động, dọc đường chi địa, dưới chân phui đi ra hai đạo thật dài kéo ngắn.

"Khá lắm, khí lực lớn như vậy! Tính sai!"

Bạch Kỳ tự giấu cười một tiếng, ánh mắt biến đổi, lộ ra hàn quang, rút khỏi một cái tay, trực tiếp nhất quyền hung hăng đánh vào Trữ Thủ mi tâm.

"Rống "

Kịch liệt đau nhức khiến Trữ Thủ càng thêm điên cuồng, nó bỗng nhiên nhếch lên đầu lâu, một sừng ôm lấy Bạch Kỳ trước ngực vạt áo , liên đới cả người hất bay lên, lẳng không không cách nào mượn lực, Bạch Kỳ bị vãi ra hơn một trượng, rơi trên mặt đất lăn lộn hai vòng.

Rơi xuống đất trong nháy mắt, nỗi giận bên trong Trữ Thủ, giẫm lên bốn vó đuôi sát mà tới, nâng lên móng trước liền muốn đập về Bạch Kỳ, Bạch Kỳ lăn khỏi chỗ, gian nan mau né, cho dù cái này Trữ Thủ thương tổn không hẳn, lại cũng không muốn cứ như vậy bị giẫm chặt vật không chịu nổi.

Thân hình to lớn Trữ Thủ, động tác lại cũng rất là linh hoạt, không ngừng vọt lên , mặc cho Bạch Kỳ lăn lộn không ngừng, móng trước mỗi lần đều rơi ở bên người hất không xa, rơi xuống đất cũng là một cái hồ cạn, tóe lên vô số bùn đất vụn cò, gần như không cho hất bắt luận cái gì thờ dốc thời gian, muốn đem cái này làm bị thương người một nhà, sinh sinh đập chết tại dưới chân.

Bạch Kỳ cũng có tức giận, cảm thấy vô cùng biệt khuất, gian nan né tránh ở giữa, trong lòng quyết tâm, cường ép tiếp nhận một bước chi lực, chân trái thuận thế quét ngang, trực tiếp đá vào Trữ Thủ chỗ cổ, làm nó gào thảm bên trong, đầu lâu hướng về một bên thật cao nhấc lên.

Bắt lấy cái này một tia cơ hội, Bạch Kỳ lập tức xoay người mà lên, không để ý đầy người bùn đất, nhảy lên rơi vào Trữ Thủ trên lưng, một cái tay treo ở hất cái trán một sừng, một cái tay khác nắm tay không ngừng trọng kích, nhất quyền, nhất quyền, mỗi một quyền đều rơi vào Trữ Thủ phía bên phải trên huyết thái dương.

Phanh phanh phanh

Trữ Thủ rống giận, một đôi mắt rất nhanh sung huyết, trở nên đỏ như máu, giống như muốn ra máu, đập trên bốn vó kịch liệt tung người lên đến, muốn đem Bạch Kỳ vùng thoát khỏi, nội lực quán chú, Bạch Kỳ một đôi chân lại như sắt kim đồng dạng gắt gao kim tại Trữ Thủ bên hông.

Rất nhanh tiếng kêu thảm thiết bắt đầu yếu bớt, Trữ Thủ thở hổn hển, động tác cũng biến thành chậm chạp, Bạch Kỳ buông ra treo ở một sừng tay trái, hướng về phía trước chụp tới, đúng là chế trụ Trữ Thủ hàm trên răng nhọn, hung hăng một lần phát lực, trong miệng chọt quất một tiếng: "Lên!"

Trữ Thủ đầu lâu sinh sinh bị hất nhấc lên Lão Cao, giống như vùng vẫy gãy chết, . Trữ Thủ trong mắt lóe lên vẻ điên cuồng chi sắc, hàm dưới bỗng nhiên gấp hợp, miệng đầy răng nhọn nhai nuốt lấy, liễu mạng cọ xát lấy Bạch Kỳ ngón tay, phát ra ken két rợn người tiếng vang.

Bạch Kỳ trong mắt hàn quang lóe lên, tay phải hất lên tay áo, chỉ kia bị hất giấu ở trong tay áo đoàn tiễn xuất hiện, rơi vào hất lòng bàn tay nháy mắt, Bạch Kỳ thân thể hơi cúi, nửa người trên dán chặt lấy Trữ Thủ cự đầu to, tay phải vòng qua cái cổ vị trí, đầu mũi tên hướng lên trên, đối với Trữ Thủ yết hầu, hung hăng một đâm.

Phốc phốc

Một đạo huyết tiễn phun ra ngoài, bắn ra hơn một trượng xa, tiếng kêu rên bên trong, Trữ Thủ bịch một tiếng ngã ngựa trên mặt đất, tứ chi co rúm run rẩy, huyết hồng hai mắt dần dần mất đi thần thái.

Chờ huyết dịch chảy hết, Trữ Thủ cũng không có tức giận, Bạch Kỳ hài lòng đánh giá hôm nay con mồi, công lên Trữ Thủ to lớn thi thể, hướng về thôn làng phương hướng bước đi, ven đường còn tìm về trường cung treo ở trên người.

Cha mẹ hẳn là sẽ thật cao hứng đi!

Đi tới đi tới, trong lòng của hất thăm nghĩ như vậy, cứ như vậy, chính mình là danh phó thực thứ nhất thợ săn đi! Trong lòng mang theo vẻ đắc ý, Bạch Kỳ không nhanh không chậm đi đường.

Ầm ầm

Đúng lúc này, một trận gấp rút tiếng oanh minh từ xa đến gần, truyền vào rừng rậm, thanh âm này dày đặc, chấn động mặt đất phảng phất đều có chút lắc lư, như là mấy chục cái thậm chí nhiều hơn mãnh thú cùng một chỗ chạy mới sinh ra động tĩnh.

Thông qua rừng rậm, Bạch Kỳ nhìn về phía đường núi phương hướng, xa xa, mùi mây thốt ngựa cao to, đập trên đường núi chạy vội mà lên, còn có chút bóng người giống như tại trên lưng ngựa, trận trận hàn quang mơ hồ thoáng hiện, đó là binh khí phản chiếu nhật quang hàn mang.

Bạch Kỳ sắc mặt đột nhiên đại biến, cũng không lo được con mồi, trực tiếp vút xuống Trữ Thủ, thi triển thân hình, hướng về thôn làng phương hướng phi nhanh.

Nội lực như không muốn sống đồng dạng điên cuồng vận chuyển lên, kéo theo lấy một cỗ phong thanh, hóa thành nhanh chóng, khiến Bạch Kỳ thân hình như điện, mấy lần nhảy lên ở giữa liên biến mất ở rừng rậm bên trong.

Chương 22: Biến cố :

Mấy năm gần đây, có một đám trộm cướp chi đồ tập hợp một chỗ, tự xưng Đại Hải Bang, chuyên được cướp bóc, bắt cóc dọc theo đường thương đội hoạt động, nhóm người này giết người phóng hỏa không chuyện ác nào không làm, phụ cận sơn thôn đã có mấy chỗ bị thảm giết hại đánh cướp, làm cho từng nhà lòng người bàng hoàng.

Không ít cư dân trong lòng lo sợ, cho dù là không làm việc nhà nông người ta, trong nhà cũng phải tìm phía trên cùng thôn mục thợ rèn chế tạo ra mấy tấm nông cụ, dùng để chuẩn bị vạn nhất.

Núi rừng bên trong, Bạch Kỳ quanh thân nội kinh mọ nó không ngừng ghé qua, hát ra hai bên cây cối, hướng về thôn làng phương hướng đi đường lầy. Chú ý tới tiếng vó ngựa tiệm cận, trong lòng của hắn lo lắng, tốc độ cũng càng nhanh mấy phần, bởi vì đi là trong rừng đường tắt, rất nhanh liền đem nhóm người kia bỏ lại đằng sau, cửa thôn thấy ở xa xa.

Không bao lâu, khi hắn theo trong rừng lộ ra thân hình, nhảy lên đi vào thôn trước đường nhỏ lúc, ầm ầm tiếng vó ngựa từ phía sau truyền đến, sớm đã có qua lại thôn dân chú ý tới dị thường, ngược nhìn lên hạ, lập tức biến sắc, hốt hoảng chạy về đền nhà, khua chiêng gõ trống lầy, nhắc nhở mọi người, gặp này Bạch Kỳ buông lỏng một hơi, nhanh chóng chạy về nhà bên trong thông báo phụ mẫu.

Ào ào ào, các nhà các hộ cửa bị kéo ra, thôn dân đều nhận được tin tức, từng cái thấp thỏm lo âu lên, trừ nữ nhân hài tử cùng lão nhân trốn ở trong phòng, thanh tráng niên tất cả đều bay vọt mà ra, cầm trong tay các loại nông cụ, thương sắt, búa, lưỡi hái cơ bản giống nhau.

Những thứ này thanh tráng niên rất nhanh tụ tại trong thôn gò đất mang, từng cái trận địa sẵn sàng đón quân địch, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm cửa thôn phương hướng, lộ ra có chút khẩn trương, nắm nông cụ trong lòng bàn tay chảy ra dây đặc mồ hôi, những cô gái kia cùng hài đồng làm theo trốn ở đều từ trong nhà, chỉ đem cửa gỗ kéo ra một tia khe cửa, núp ở phía sau mặt nhìn trộm lầy, trong lòng cũng nắm chặt lên, nhao nhao khẩn trương không thôi.

Bạch Sơn cùng Bạch Kỳ đều ở trong đám người, nhận được tin tức về sau, Bạch Sơn gọi Bạch Kỳ tránh trong nhà đừng đi ra, Bạch Kỳ không chịu, nói cái gì cũng muốn tham dự bên trong, rơi vào đường cùng Bạch Sơn liền để hắn theo tới. Cái này là sinh tử tồn vong cửa khẩu, nếu như không thể đem sơn tặc đuổi đi, trốn đi cũng là vô dụng, giờ phút này không lo được suy nghĩ nhiều.

Phía sau là mỗi người thân nhân, những thứ này thuần phác hán tử từng cái huyết tính dâng lên, đỏ mặt tia tai, trừng lớn hai mắt, làm thủ hộ gia viên, không có người lùi bước, bọn họ nguyện ý nỗ lực hết thảy.

Ầm ầm

Huyền não bụi đất mọ nó mà đến, làm nhóm đầu tiên một con ngựa cao lớn ngựa đầu tê mình, móng trước lạng không, rơi xuống sau đạp ở đầu thôn thời khắc, tất cả mọi người hô hấp đều dồn dập lên.

Sau đó là thứ hai thót, thứ ba thót, một cái nháy mắt, hết thảy hơn mười con ngựa xuất hiện, trên lưng ngựa là một đám hung hãn bọn trộm cướp, dẫn theo lạnh lóng lánh lưỡi dao sắc bén, mắt lộ hung quang đánh giá trận địa sẵn sàng đón quân địch một đám thôn dân.

Giống như khinh thường, những thứ này bọn trộm cướp khoe miệng mang theo tà tiếu, con người chuyển động ở giữa, lướt qua những quảng trường đó phía trên thôn dân, thẳng quét về phía những đóng chặt đó kín thực chỉ lưu một đường nhỏ môn hộ, từng cái trong miệng phát ra quái dị huyết âm thanh, phía sau cửa vang lên phụ nhân kinh hô, dẫn tới một đám thôn dân trợn mắt nhìn.

Dẫn đầu là một tên một mắt trung niên nhân cùng một tên khác cực kỳ cường tráng cự hán, trung niên nhân này mắt trái mang theo bịt mắt, một vết sẹo thông qua bịt mắt lan tràn mà ra, lộ ra đến mức dị thường dữ tợn, một mắt như chim ưng, sắc bén lại âm trầm, có um tùm nguy hiểm quang thiểm hiện, hai tay cầm hai thanh đao găm, nhìn qua rất là sắc bén, trong tay không ngừng khua tay, đối lấy góc độ.

Mà tráng hán kia càng là hình tượng dọa người, hán vai vác lấy một cái hai cánh tay phẩm chất, dài ước chừng nửa trượng to lớn gây gỗ, phía trên chuẩn bị gai sắc dựng thẳng lên, dưới ánh mặt trời phản chiếu lầy làm người ta sợ hãi hán quang, lại thêm đen thui da đen, giống như cột điện thân hình, tròng mắt một đôi mắt to như chuông đồng, có một loại khiếp người cảm giác áp bách, thể trọng cũng là kinh người, khiến ngời xuống thót ngựa phản lưng đều muốn phía dưới chỗ ngoặt, áp ứng áp ứng thở hổn hển, giống như không chịu nổi gánh nặng.

Cái kia một mắt trung niên trước tiên mở miệng: "Làm sao? Muốn theo huynh đệ chúng ta không qua được vẫn là sao thế?" Đang khi nói chuyện hán nghiêng nghề suy nghĩ, đánh giá trước mặt một đám thôn dân, trong mũi phát ra một tiếng hừ nhẹ, lộ ra khinh thường.

"Lăn ra ngoài!"

Thôn dân bên trong có người nộ hồng, tinh mạch đám người lập tức sôi trào, các thôn dân nhao nhao giơ cao trong tay nông cụ, một mặt cùng chung mối

thù,

Không ngừng hô to lấy.

"Lăn ra ngoài!"

"Cút nhanh lên!"

"Các ngươi những cường đạo này!"

Trung niên nhân giận quá thành cười, thanh âm lại như gió lạnh thổi qua: "Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, các huynh đệ, cho lão tử lên!"

Sau lưng một đám bọn trộm cướp cái nào là lương thiện, đã sớm xoa tay hắc hắc, mắt hiện khát máu, sắp không kìm nén được, nếu không có thủ lĩnh chưa đo hạ lệnh, đã sớm xông đi lên.

Giờ phút này vừa nghe đến trung niên nhân lên tiếng, từng cái tung người xuống ngựa, khuỷu tay trường đao hoan hô phóng tới đám người, thôn dân môn cũng không cam chịu yếu thế, không có người lộ ra khiếp ý, vung động trong tay nông cụ, hai nhóm người kêu la phi tốc tiếp cận, liền muốn giao chiến, nhưng mà, đúng lúc này.

"Chậm!"

Từng tiếng liệt thét dài như sấm sét nổ vang, mọi nó mà đến, thanh âm này to chỉ cực, lộ ra trung khí mười phần, hóa thành một cỗ thủy triều trong núi không ngừng quanh quẩn, mọi người kinh nghi, nhao nhao dừng lại, thì liền trộm cướp cũng không hề trùng sát, kinh ngạc bên trong bốn phía xem chừng

Nghe được thanh âm này, một mắt trung niên nhân sắc mặt khơi dậy biến đổi, ánh mắt lập tức trầm xuống: Có cao thủ!

Trong lòng dâng lên một cỗ nhàn nhạt bất an, trung niên nhân vỗ lưng ngựa, lại trực tiếp lẳng không phi thân lên, rơi trên mặt đất, ôm quyền nói: "Cao nhân phương nào ở đây, mời chớ để ý ta Đại Hải Bang sự tình, đợi văn bối trở về bẩm báo Đại đương gia, Đại đương gia tất có đáp tạ!"

"Đại Hải Bang, chưa nghe nói qua, dám uy hiếp ta?" Thanh âm kia phiêu hốt, nghe không ra hi vọng: "Như lão hủ không quản tới đâu? Hả? !"

Trung niên nhân mồ hôi lạnh lập tức chảy xuống, trước đó lời nói xác thực có ý chuyển ra Đại đương gia tạo áp lực, ai biết đối phương căn bản chưa nghe nói qua, mà hắn cũng căn bản không ngờ tới như thế một cái tiêu tiểu sơn thôn lại có nội gia cao thủ ở lại.

Trước đó cái kia hét dài một tiếng, kinh lực thâm hậu, ngưng tụ không tan, tròn trịa khí đủ, nội công sự cao thâm không cần nói cũng biết, chính mình như thế điểm giữ nhà công phu căn bản không đáng chú ý, nhưng nghĩ đến vi phạm Đại đương gia mệnh lệnh, hậu quả kia

Hai tướng cân nhắc phía dưới, trung niên nhân cắn răng một cái, trong mắt lóe lên hai đạo lệ mang, ôm quyền nói: "Đã dạng này, vậy liền xin chi giáo!" Lập tức rút ra song đao, quanh thân hiện lên một cỗ kinh lực, quay quanh rút đao mặt.

Vù vù

Vừa dứt lời, trước mắt mọi người hoa một cái, như có một đạo gió xoáy từ trong đám người ghé qua mà qua, nhắc lên một cỗ bão cát, khiến trung niên nhân nhắm lại lên một mắt, khơi dậy thần sắc hấn đại biến, tạt tạt lui lại, trong tay song đao vung vẩy, khí kinh bốn phía, nhắc lên tin đồn vù vù, đao quang lấp lóe dày đặc trước người, không lưu một tia khoảng cách.

Cùng lúc đó, một bóng người nháy mắt xuất hiện tại hấn trước kia chỗ đứng, mau chóng đuối mà lên, chập ngón tay như kiếm, tại trung niên người kinh hãi trong ánh mắt, đúng là thẳng tắp xuyên qua bay tán loạn đao quang, lập tức điểm tại hấn trên mu bàn tay.

Bành một tiếng, đao găm tuốt tay thời khắc, cái kia Chi Kiếm lại là biến đổi, hóa chỉ vì chưởng, lấy sét đánh không kịp bưng tai chi thế, một chưởng vỗ tại trung niên người trước ngực.

"Phốc "

Độc nhân nam tử phun ra một ngụm huyết tiễn, cả người lập tức bay rớt ra ngoài, rơi xuống đất thời điểm lật tay đem một cái khác chuỗi đao găm đao nhận hướng xuống, hung hăng hướng mặt đất cắm xuống, cái này mới dừng thân hình, miễn cưỡng chống đỡ lấy thân thể, chưa từng lăn xuống, lúc này sắc mặt tái nhợt, một tay bụng bít lấy trước ngực, trong miệng không ngừng ho khan, có máu mạt theo khóe miệng chảy xuống.

"Ngươi còn chưa đủ tư cách!"

Thanh lãnh ngữ khí lại mang theo một cỗ bề ngỗ cuồng vọng cùng bá đạo, theo người này dừng thân hình, phần khởi áo bào, hơi có vẻ khom người thân thể, tóc dài múa may theo gió, lộ ra mọi người vô cùng quen thuộc khuôn mặt.

"Quý lão!"

"Quý gia gia!"

Thôn dân bên trong lập tức có người lên tiếng kinh hô, không ai có thể nghĩ đến, cùng mình cùng nhau sinh hoạt mấy chục năm lão nhân lại là một cao thủ

như vậy, cái kia thuần phác hán tử nhìn về phía Quý lão ánh mắt, từng cái hưng phấn đồng thời đều lộ ra vẻ sùng bái, chỉ có Bạch Kỳ lộ ra một tia không sai ý cười.

Quý lão mỉm cười đáp lại, lập tức ánh mắt lạnh lẽo, quay đầu nhìn về phía trung niên nhân phương hướng, cũng là quát lạnh một tiếng: "Cút! Nếu không có lão phu không muốn tái tạo sát nghiệp, hôm nay tất không thể để ngươi sống nữa!"

Trung niên nhân đáng chết, sắc mặt tái nhợt không có chút huyết sắc nào, lại rất bất đắc dĩ, giang hồ cũng là như thế, tài nghệ không bằng người trách không được người bên ngoài, nỗ lực chỉ đứng người dậy đứng thẳng người, lúc này ôm quyền đang muốn mở miệng.

Àm ầm

Từng tiếng trầm đục bên trong, đã thấy cái kia giống như cột điện trắng hán nện bước nhanh chân mà đến, mở miệng như sấm rền, hai đạo ánh mắt như điện: "Ta đến chiếu cố ngươi!"

"Đến tốt!"

Quý lão hừ lạnh, đứng tại chỗ, chấp hai tay sau lưng, chờ đợi trắng hán tới gần, chỉ gặp trắng hán kia một bộ liền có thể vượt qua thường nhân mấy bước khoảng cách, mấy bước ở giữa liền đến đến Quý lão phụ cận, rút ra dử tợn gậy gỗ, nương theo lấy gió gào thét âm thanh, trực tiếp đập xuống giữa đầu đi.

Chỉ gặp Quý lão thân hình nhất chuyển, giống như tung bay, đâm nghiêng bên trong phóng ra một bộ, lập tức đến ngoài một trượng, rất là nhẹ nhõm né tránh một kích này, trắng hán theo sát về sau, lần nữa giờ cao gậy gỗ nện xuống, lại một lần cũng không có thể mệnh trung thân pháp tinh diệu Quý lão.

Né tránh ở giữa, Quý lão mỉm cười lắc đầu: "Chỉ có một thân cây mạnh, lại như thế vụng về, lại có gì có?"

Trắng hán kia thở hổn hển, trong mắt lướt lên hai đạo hung quang, như phát cuồng Man Ngưu, lần lượt oanh kích bên trong, đem mặt đất nện mấp mô, sừng sốt đuổi không kịp Quý lão tốc độ, con mắt càng đỏ mấy phần.

"Tùy ý ngươi đập xuống không về không hay sao?"

Khẽ quát một tiếng, theo gậy gỗ lần nữa rơi xuống, Quý lão không hề né tránh, đứng vững thân hình, đưa tay như du long, theo gậy gỗ leo trèo mà lên, lòng bàn tay kinh lực phun một cái, phát ở gậy gỗ tay cầm vị trí, khiến phương hướng lập tức chệch đi, sau đó né người sang một bên, vòng qua gậy gỗ thể đi, thuận thế xách chân một chân trực tiếp ước lượng tại trắng hán bấp chân trên mặt.

Kịch liệt đau nhức bên trong, lại thêm gậy gỗ quán tính, trắng hán kia thân bất do kỷ hướng về phía trước ngã đi, bị Quý lão trực tiếp một chương vỗ ở phía sau nảo, bịch một tiếng nằm rạp trên mặt đất mất đi tri giác.

"Còn không mau cút đi!"

Một tiếng gào to bên trong, trung niên nhân kia thở dài, bò lên lưng ngựa hét lên: "Chúng ta đi!" Lập tức có hai tên trộm cướp tiến lên, cẩn thận từng li từng tí vòng qua Quý lão, đỡ dậy ngược lại mà trắng hán, một đoàn người xám xịt rời đi sơn thôn.

Nương theo lấy bọn họ rời đi, thôn dân bên trong vang lên mãnh liệt tiếng hoan hô, trong phòng hài đồng nữ quyền cũng mở cửa phòng, cao hứng mừng mừng cùng người thân đoàn tụ, quét qua trước đó lo lắng.

Trên đường về, trung niên nhân một tay che ngực, còn có thể cảm nhận được trần trần nhói nhói, hán cắn chặt hàm răng, tái nhợt gương mặt có chút vặn vẹo, một mắt bên trong lướt qua một tia âm lãnh chi sắc: Việc này phải nhanh bẩm báo Đại đương gia, để lão nhân gia ông ta đến xử lý! Đến lúc đó

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Tiên nhân :

Son tặc thối lui không thể nghỉ ngơi khiến trong thôn tràn đầy kích động không khí, các thôn dân hoan hô, hài đồng phụ nữ và trẻ em cũng mở cửa phòng đi ra khỏi phòng, cùng người thân nhóm ủng cùng một chỗ, chỉ có một người thần sắc không đúng, cũng là thôn Đông Ngụy nhà nàng dâu.

Nàng lúi lẻo trượng phu Ngụy An tay, ánh mắt do dự ẩn giấu đi lo lắng, một bộ muốn nói lại thôi bộ dáng, Ngụy An là cái thẳng tính, phát hiện nhà mình nàng dâu sắc mặt không đúng, thô giọng lại hỏi: "Sao thế? Ta nhìn ngươi thế nào không quá cao hứng đâu?"

Một bên thôn dân cũng chú ý tới một màn này, không ít người nhao nhao nhìn sang, chỉ gặp Ngụy gia nàng dâu cúi thấp đầu, ánh mắt có chút gầy dựa, tại Ngụy An thúc giục phía dưới cẩn thận từng li từng tí mở miệng nói ra: "An tử, tháng trước ta không phải về nhà ngoại một chuyến nha, ta nghe người nhà mẹ đẻ nói "

Nói đến đây đột nhiên dừng lại, phảng phất không biết làm sao mở miệng, Ngụy An gấp: "Người ngược lại là nói a!"

Đang do dự, Ngụy gia nàng dâu cắn cắn miệng môi, hạ giọng nói: "Ta nghe người nhà mẹ đẻ nói nói cái kia son phi đại đương gia là cái tiên nhân!" Thanh âm tuy thấp, vẫn là có không ít người nghe vào trong tai, liên tiếp kinh hô lập tức trong đám người vang lên.

"Tiên nhân? !" Ngụy An vừa trừng mắt, gào to nói, " không thể đi! Người cũng không thể nói lung tung!"

Ngụy gia nàng dâu nhú mày trả lời: "Ta làm sao nói lung tung? Chỉ là nghe được người ta nói như vậy mà thôi, quản người tin hay không!"

Một bên nghe được hai người đối thoại những cái này thôn dân, nguyên bản hưng phấn chí ý lập tức biến mất, ngược lại nhẩn đầu lông mày, đều lộ ra một mặt vẻ lo lắng.

"Hoang đường!" Xa ở trước đám người phương Quý lão nội công thâm hậu, là bức nào thánh lực, đoạn văn này không may may rơi bị hấn nghe vào trong tai, lúc này đoạn quát một tiếng nói, " đừng muốn tin vào những lời đồn kia lí do thoát thác đến nhiều loạn nhân tâm, tiên nhân sao lại được cái kia giết người phóng hỏa cướp bóc hoạt động?"

Nghe nói như thế, Ngụy gia nàng dâu không vui, lại lại không dám phát tác, dù sao Quý lão không chỉ có bối phận to đến dọa người, mà lại vừa mới đã cứu cái này một đám thôn dân, chỉ có thể dùng chỉ có chính nàng có thể nghe được thanh âm lâu bầu lầy: "Làm sao nhiều loạn nhân tâm ta? Muốn tin hay không, nếu thật là tiên nhân, vậy chúng ta có thể toàn xong!"

Đáng tiếc nàng nào biết được những lời này vẫn như cũ bị Quý lão nghe qua, có điều Quý lão cũng lười cùng một giới phụ nhân so đo, nhẹ nhàng hừ một tiếng, ngữ khí bình thản lộ ra một cổ ngạo ý nói: "Mặc kệ hấn có phải hay không tiên nhân, cho dù thật sự là, ta cũng đúng lúc kiến thức một chút!"

Lúc trước một màn rõ ràng tại mắt, Quý lão động động tay chân liền đem hai tên son tặc đầu lĩnh dọn dẹp ngoạn ngoạn, cái kia một bộ phong khinh vân đậm tư thái thật sâu khắc ở các thôn dân trong lòng, không khỏi, trong lòng mọi người đều đối Quý lão sinh ra một loại mù quang tự tin, gặp Quý lão bình tĩnh như vậy, một đám thôn dân cũng đều an tâm không ít, lẫn nhau kêu gọi, liền muốn mỗi người về nhà.

Đúng lúc này, trong đám người một tên hài đồng đưa tay nhấn bên cạnh một tên tráng hán y phục vạt áo, đưa tay chỉ hướng cửa thôn phương hướng, non âm thanh non khí hỏi: "Cha, đó là ai a?"

Theo hài đồng ngón tay phương hướng, tên kia tráng hán quay người trông đi qua, cái này xem xét phía dưới, cả người sững sờ tại nguyên chỗ, người bên ngoài cảm thấy quái dị, nhao nhao xoay người đi nhìn, cũng đều sững sờ.

"Thế nhưng là người đã thương ta nhị đệ tam đệ?"

Một tiếng mang theo tà dị thanh âm già nua truyền đến, tất cả mọi người trong lúc khiếp sợ nhao nhao lát nữa, chỉ gặp đầu thôn dưới cây già, chẳng biết lúc nào lại thêm ra đến một thân ảnh, là một tên gầy còm lão già.

Cả người hấn lũng tại một bộ hắc bào bên trong, trường bào phía dưới mơ hồ lộ ra bên trong gầy yếu khô quắt thân thể, hơi hơi còng lưng gánh, kích cỡ lộ ra đến mức dị thường thấp bé, nếp nhăn dày đặc trên mặt, một đôi hẹp dài trong mắt, giống như có đạo đạo tinh quang tiết ra, lúc này một trận gió thổi qua, hấn thân thể hơi lay động hai lần, phảng phất tùy thời đều muốn bị gió thổi đi.

Chỉ là đối mặt dạng này một thân ảnh, tất cả mọi người ngừng thở, thở mạnh cũng không dám, trong lòng không khỏi hiện ra một cổ nhàn nhạt áp lực, bất an tâm tình bắt đầu lan tràn, không ai chú ý tới lão già này là như thế nào xuất hiện, thì giống như quỷ mị xuất hiện tại đầu thôn.

Quý trong đôi mắt già nua cũng lộ ra ngưng trọng, gắt gao nhìn chăm chăm lão già kia,

Không đến thanh sắc ở giữa, chắp hai tay sau lưng chậm rãi buông ra, lũng tại trong tay áo, một cổ bàng bạc kinh lực dần dần áp ủ lên.

"Người muốn xuất thủ?"

Phảng phất bỗng dưng sinh ra một cổ gió xoáy, rơi vào cái này gầy còm lão già dưới chân, trong chớp nhoáng như quỷ mị, không nhìn thấy mây may hành tung dấu hiệu, sau một khắc trực tiếp xuất hiện tại Quý lão trước người, cơ hồ dán chặt lấy hấn thân thể không nhúc nhích, khóe miệng tràn ra một tia quỷ dị cười, lúc này thanh âm vừa mới rơi xuống!

Quý lão chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, lão già kia khuôn mặt thì xuất hiện tại trước mắt mình, nhìn thấy cặp kia hẹp dài trong mắt thấu xảy ra nguy hiểm ánh sáng, một cổ mãnh liệt nguy cơ sinh tử hiển hiện trong lòng, cơ hồ không cần nghĩ ngợi ở giữa, Quý lão thân hình quyền lui nhanh, cái trán đã chảy ra dày đặc mồ hôi.

"Lại động một cái chính là chết!" Trong bình tĩnh mang theo không thể nghi ngờ âm thanh vang lên, một cổ uy áp tùy theo tràn ngập ra, uy thế này trước đó chưa từng có, không giống với võ giả khí thế, mà là một loại cao son ngưỡng chỉ, mang theo siêu phàm thoát tục khí tức, đối mặt lão già này, phảng phất tự thân thành làm kiến hôi.

"Tiên nhân!"

"Là tiên nhân a!"

Đông đảo thôn dân kinh hô, nắm nông cụ tay trong lúc bất tri bất giác buông ra, loảng xoảng loảng xoảng rơi trên mặt đất phát ra thanh vang, từng cái thôn dân thân thể run rẩy, có người quỵ xuống lạy, không ít người nhao nhao bắt chước, trong mắt khủng bố không thể gọi tên, đối mặt dạng này tồn tại trong lòng kính sợ lập tức vượt trên hết thầy tâm tình.

Cái này uy áp đại bộ phận rơi vào Quý lão trên thân, người bên ngoài cảm thụ không sâu liền đã như thế, càng đừng nói Quý lão một người, giờ phút này sau lưng mồ hôi lạnh không ngừng tiết ra, cắn chặt hàm răng, bên trong thân thể công lực liều mạng vận chuyển, miễn cưỡng chống cự thẳng tắp đứng ở nơi đó, cản tại trước mọi người, trong lòng nổi lên tự dung vẻ khổ sở.

Đây chính là tiên nhân sao? Phạm nhân tại trước mặt nhất định là như vậy yếu ớt không chịu nổi sao?

Đám người phía sau, Bạch Kỳ trực câu câu nhìn chăm chăm cái kia hắc bào lão giả, trong lòng nổi lên đủ loại suy nghĩ.

"Coi như có chút cốt khí! Cũng được, lão phu liền ban thưởng ngươi vừa chết!"

Lão giả này thanh âm bình thản, lật tay ở giữa một đạo nhạt tờ giấy màu xanh lam xuất hiện tại lòng bàn tay, phía trên tràn ngập một cổ kỳ lạ ba động, còn có một số cổ cổ quái quái đường vân, chỉ gặp tay phải hắn bày ra một cái kỳ quái tư thế, hướng về trang giấy này một điểm, cái này tờ giấy màu xanh lam lại chậm chậm theo hắn lòng bàn tay tung bay thẳng mà lên!

"Đi!"

Hết lên một tiếng, lão giả đưa tay nhất chỉ Quý lão phương hướng, tờ giấy kia lập tức gia tốc, hướng về Quý lão phi tốc tiếp cận, phía trên ánh sáng màu lam lấp lóe, như muốn phát sinh biến hóa gì.

Quý lão sắc mặt đại biến, thân là võ giả trực giác nhắc nhở hắn, trang giấy này cực kỳ nguy hiểm, quyết không thể đụng, giờ phút này tờ giấy kia phía trên ánh sáng màu lam đã sáng đến cực hạn, một chút tinh mịn ken kết âm thanh từ đó truyền ra, gặp này Quý lão lúc này chợt quát một tiếng, toàn lực vận chuyển nội lực, nhắc lên một cổ phong thanh, trực tiếp tránh thoát uy áp hướng về một bên xông ra.

Bành

Trong một tiếng nổ vang, một đạo màu xanh lam điện quang theo trên trang giấy phát ra, rơi vào Quý lão trước kia chỗ đứng, lập tức đem mặt đất nổ ra một đạo hố cạn, tối như mực tán mát ra mùi khét lẹt, nhìn thấy một màn này, đám người sôi trào, nhao nhao hoảng sợ không thôi, thét lên tiếng kinh hô xen lẫn hải đồng khóc nỉ non âm thanh, liên tiếp, từng cái thôn dân giấy dựa lấy lộn nhào địa tứ tán né ra.

"Ngươi trốn không thoát!" Trêu tức thanh âm bên trong, lão giả ánh mắt lộ ra một tia tàn nhẫn ý cười, động tác trên tay không ngừng, nhất chỉ tờ giấy kia, thời động nó truy hướng Quý lão, phun ra nói đạo điện quang.

Rầm rầm rầm

Từng tiếng bạo hưởng tại quảng trường các nơi vang lên, thậm chí một số chỗ gần phòng ốc bị điện quang quét trúng, bức tường lập tức nổ tung một cái không lớn không nhỏ lỗ thủng, mảnh gỗ vụn Thạch Cao nhao nhao rơi xuống, trong phòng vang lên hải đồng tiếng khóc cùng nữ tử kinh hô.

Quý lão con mắt trực tiếp đỏ, điên cuồng né tránh ở giữa, bỗng nhiên chợt quát một tiếng, nội lực vận chuyển đến cực hạn, trong nháy mắt vượt qua dĩ vãng tốc độ, đạp lên mặt đất, giờ lên một trận bụi đất, thân thể hóa lưu ảnh, một đôi tay như Ưng Trào câu lên, gân tay phồng lên, hướng về lão giả chỗ vọt thẳng ra, muốn thẳng đến ác bại.

Gặp này, cái kia khô gầy lão giả trong mắt lướt qua một tia kinh ngạc, phảng phất ngờ ngẩn, đứng tại chỗ không nhúc nhích, khiến Quý lão phi tốc tiếp cận.

Hai người khoảng cách còn lại mấy trượng thời khắc, Quý lão trực tiếp vọt lên lẳng không, ánh mắt lộ ra ngoan sắc, trong lòng bàn tay lực phồng lên, dâng lên mà ra, thì muốn xuất thủ, đã thấy lão giả kia chẳng biết lúc nào, khóe miệng lại hiện lên một tia quỷ dị ý cười, lập tức trong lòng nhảy một cái, âm đạo không ổn, cũng đã không kịp thu thế.

Sau một khắc, chỉ gặp lão giả kia khai dây mở to miệng, một vệt kim quang theo lão giả kia trong miệng như tốc độ ánh sáng, bắn ra, nhanh quá nhanh, căn bản không né tránh kịp nữa, Quý lão sắc mặt đại biến, vội vàng bên trong bỗng nhiên vừa đề khí, bạo phát cực hạn, trên mặt hiện lên một cổ dị dạng ửng hồng, chỗ giữa không trung cường ép vận một cái thân thể.

Thối phù một tiếng, kim quang kia xẹt qua một đường vòng cung, mang theo một chùm máu tươi, trực tiếp gọt sạch Quý lão vai phải nhất đại khối huyết nhục, đây là né tránh sau kết quả, nếu không có cái kia vận một cái thân thể, sợ là nửa người đều muốn bị chém ra!

Kim quang lướt qua sau đứng ở một bên không trung, lộ ra bên trong một nói tờ giấy màu vàng kim, mơ hồ hiện ra phía trên một thanh kiếm hình đồ án, có sắc bén ba động phun ra nuốt vào lấy.

Quý lão kêu rên, thân hình rút cục rơi xuống đất, dưới chân một sai, lập tức lách mình lui tránh, đúng lúc này, một vệt sáng xanh lấy sét đánh không kịp bưng tai chỉ thế rơi vào trên lưng hắn, chỉ lo né tránh kim quang Quý lão, lại không thể chú ý tới trước kia cái kia đạo màu xanh lam lá bùa từ phía sau

bao bọc tới, trực tiếp oanh ra một tia chớp.

Bành một tiếng vang thật lớn, Quý lão há mồm phun ra ngụm lớn máu tươi, thân thể thật cao quăng lên, rơi xuống mấy trượng bên ngoài, phía sau một mảnh cháy đen mờ hồ, lại thêm vai phải không ngừng chảy máu, thương thế vô cùng thê thảm, hần giầy dựa lấy muốn chống đỡ đứng người dậy, lại lại lần nữa phun ra một ngụm máu tươi về sau, ngược lại mà sa vào hôn mê.

"Quý lão!"

"Quý gia gia!"

Cách đó không xa trong đám người, truyền ra trận trận kinh hô, những cô gái kia lão người ánh mắt lộ ra vẻ không đành lòng, quay đầu đi chỗ khác không muốn nhìn thẳng, cho dù là những thanh niên cường tráng kia cũng đều thân thể khẽ run, đáy mắt lộ ra hoảng sợ.

"Quý gia gia!"

Bạch Kỳ một tiếng kinh hô, thanh âm phát run, chen qua đám người liền nghĩ qua đi, Bạch Sơn lại gất gao lôi kéo hần một cái tay, hơi hơi lắc đầu, gặp này, Bạch Kỳ một trận trầm mặc.

"Khụ khụ "

Một lát sau, Quý lão dằng dặc tỉnh lại, không ngừng ho khan, cảm nhận được tự thân thương thế, trong lòng của hần càng là đắng chát, trong mắt lại rất bình tĩnh, nhìn thẳng lão già, không nói một lời.

Cái này ánh mắt để lão già kia có chút mất tự nhiên, trong lòng dâng lên không khỏi bức bối chi ý, ngược lại tà cười một tiếng, lộ ra tàn nhẫn chi sắc, nhất chỉ cái kia kim sắc lá bùa nói: "Yên tâm, ta cái này tiền người lên đường!"

Kim quang run lên, động, hóa thành một sợi kim tuyến chém nghiêng xuống, trực chỉ Quý lão cái cổ vị trí, nhất thời phía sau trong đám người vang lên kinh hô, không ít người thân sắc vận vẹo, đè nén lửa giận, lại không người dám động, phụ nhân che kín hài tử con mắt, các lão nhân run rẩy nhắm mắt lại, không đành lòng nhìn thẳng.

Bình tĩnh nhìn lấy kim quang kia đến, Quý lão ánh mắt lộ ra giải thoát chi ý, than nhẹ một tiếng, chậm rãi nhắm mắt, lại tại lúc này, ngừng lại cảm thấy hoa mắt, phảng phất có đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện, che ở trước người hần.

Hần tập trung nhìn vào, thân sắc bỗng nhiên đại biến.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Quái thai :

Cái này đột nhiên xuất hiện cũng ngăn tại Quý lão trước người bóng người lại là Bạch Kỳ!

Nguyên bản tại đám người phía sau hần, nhìn lấy Quý lão bản thân bị trọng thương thảm trạng thời điểm, trong lòng như kim đâm, từng màn chuyện cũ hiện hiện não hải, Quý lão uy nghiêm, Quý lão hiền lành, cùng đối với hần ân cần dạy bảo, từ nhỏ đến lớn từng màn rõ ràng khắc sâu, khiến Bạch Kỳ sớm đã không sai đem hần xem như chính mình thân nhất người.

Khi nhìn đến cái kia kim sắc lá bùa vạch ra một đạo đoạt mệnh Kim Quang Trảm hướng Quý lão thời điểm, Quý lão cái kia bình thân như thái độ bình thường ánh mắt, không thêm để ý chút nào sinh tử thoải mái, tại bộ ngực hần bên trong, một cỗ mãnh liệt đau đớn như tê liệt xuất hiện, trong thoáng chốc Bạch Kỳ nhìn thấy người thân nhất đang đi xa.

Nhiệt huyết lập tức dâng lên, cơ hồ không có suy nghĩ đường sống, Bạch Kỳ bỗng nhiên tránh thoát tránh thoát Bạch Sơn bàn tay, liều lĩnh phóng tới tiến đến.

Trong đan điền lực ầm ầm nhanh chóng vận chuyển, giống như đánh vỡ một loại nào đó ràng buộc, trong nháy mắt lại lớn mạnh mấy phần, trong mờ hồ, hai đạo thanh quang tại hai tròng mắt bên trong hiện hiện, lóe lên liền biến mất, cả người trong chớp nhoáng như gió, nháy mắt liền xuyên qua đám người cách trở, xuất hiện tại Quý lão trước người.

Kim quang tại chém xuống, thế vẫn như cũ, như cầu vòng phá không, mà tất cả mọi người phản ứng lại giờ khắc này đều phảng phất chậm một nhịp,

trong nháy mắt hoảng hốt về sau, đủ loại biểu lộ hiện lên ở mọi người trên gương mặt.

Về kinh ngạc vừa mới hiện hiện những thôn dân kia tại đây mắt, có người há mồm, như muốn lên tiếng kinh hô, có người nhắm mắt, lộ ra không đành lòng, Bạch Sơn một mặt chấn kinh, kinh ngạc nhìn lấy chính mình tay phải, giống như còn chưa theo Bạch Kỳ tránh thoát bên trong đã tỉnh hồn lại, Trương Di hai mắt trừng đến rất lớn, đồng tử co lại nhanh chóng lấy, thậm chí cái kia gậy còm lão già khỏe miệng cái kia mỉm cười còn chưa thu lại, trong mắt một tia chính nhiên đúng lúc đó tuôn ra, những vẻ mặt này đều tại thời khắc này như là dừng lại

"Nhanh! Chuồn! Mò!"

Đây là Quý lão đem hết toàn lực nỗ hống, nghe vào Bạch Kỳ trong tai phảng phất bị kéo đến rất dài, như là âm cuối, trong nháy mắt như khoảng cách xa xưa, giờ khắc này Bạch Kỳ, trong lòng kiên quyết lại là chưa bao giờ có.

Kim quang ở trước mắt không ngừng phóng đại, sắp chiếm cứ hẳn toàn bộ ánh mắt, trong đầu bất chợt tới hiện lên một số suy nghĩ: Cổ thần thể này rất lợi hại rắn chắc, cũng không biết cần không chống đỡ được tiên nhân thần thông, nếu như ngăn không được, liền sẽ chết đi...

Kim quang tiếp cận nhanh chóng, cũng chỉ tại cái này một ý niệm, liền ngang nhiên rơi vào bộ ngực hẳn bên trên.

Phanh ——

Một tiếng vang thật lớn về sau, Bạch Kỳ cả người bay ném mà lên, lẳng không vạch ra một đường vòng cung, trực tiếp rơi xuống đến bên ngoài hơn mười trượng, sau khi hạ xuống cuộn cuộn lấy, đâm vào một chỗ ốc xà trên bậc thang dừng lại, ngược lại ở nơi đó không nhúc nhích.

"Kỳ nhi! Ta Kỳ nhi a!" Trương Di tê tâm liệt phế gào lên thê thảm, cả người ngửa đầu, thẳng tắp về sau đổ tới, trực tiếp ngã đi, Bạch Sơn từ phía sau đem nâng đỡ lấy, một đôi mắt hồ thoảng chốc trở nên đỏ như máu một mảnh, nhìn chăm chăm lão già kia.

"A!"

"Người chết!"

"Bạch Kỳ chết!"

Trong đám người đầu tiên là xuất hiện trong tích tắc giật mình lo lắng áp lực, sau đó lập tức bạo phát, từng tiếng kinh hô vang lên liên miên, các thôn dân hoảng sợ hoảng loạn thành một bầy, gào khóc tiếng kêu thảm thiết tiếng rống giận âm thanh tùy theo mà lên, từng cái nhìn về phía lão già kia ánh mắt lộ ra khó có thể hình dung hoảng sợ.

Nguyên địa, Quý lão ngờ ngác nhìn lấy trước người không trung, một đôi mắt đã không có tiêu điểm, phảng phất liên tục thân đau xót đều quên mất, chậm rãi tại đây mắt, một tia bi thương chỉ sắc hiển hiện, hẳn ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng, như tự nói, dùng chỉ có một mình hẳn mới có thể nghe được thanh âm chậm rãi thấp thỏm: "Kỳ nhi a Kỳ nhi, lúc trước ta để ngươi học võ, bản ý chỉ là muốn để ngươi có thể an ổn bình tĩnh sinh hoạt, tại trong núi này có mấy phần thù đoạn bảo mệnh, không nghĩ tới a, không nghĩ tới..."

"Sớm biết như thế, lúc trước lão phu liền không nên truyền thụ cho ngươi võ nghệ, ý trời à thiên ý, ha ha ha ha!"

Nói đến đây, hẳn ngửa mặt lên trời lớn lên cười rộ lên, như điên, một mực cười không ngừng, khiến người bên ngoài ghé mắt nhìn qua, ngay cả đứng tại trước người hẳn cách đó không xa gậy còm lão già cũng là khẽ giật mình.

Cười cười, một tia nước mắt theo Quý lão khỏe mắt trượt xuống: "Lão phu có lỗi,

Có lỗi a!" Một tiếng này gần như hô lên đến thanh âm, đập qua đám người ồn ào, quanh quẩn tại trên quảng trường, càng nhiều người xem tới, ánh mắt lộ ra mờ mịt.

"Hắc bất quá là cái chịu chết tiểu tử a!" Gậy còm lão già xùy cười một tiếng, lộ ra chẳng thêm ngó tới, khơi dậy hẳn ánh mắt dừng lại, rơi vào Quý lão trước người vị trí, một tia cực đoan về quái dị hiển hiện đầy mắt, trực câu câu nhìn chăm chăm cái kia một chỗ, cả người sững sờ tại nguyên chỗ.

"Không có khả năng, không nên a không có vết máu" lão già tự lẩm bẩm, hai đầu lông mày vằn cùng một chỗ, sa vào đến trong trầm tư.

Phát giác được lão già thần sắc khác thường, Quý lão khuôn mặt hiển hiện một vòng chưa bao giờ có ngoan lệ, bên trong thân thể còn thừa nội lực nhanh chóng vận chuyển, chưa từng thụ thương tay trái súc thế, sau đó bỗng nhiên vỗ mặt đất, cả người lại thẳng tắp đứng lên, lập tức duỗi ra nhất chỉ, lấy sét đánh không kịp bưng tai chỉ thế trực chỉ lão già hầu kết.

"Ngươi! ! !" Lão già cái này mới phản ứng được, hai mắt lập tức chột trợn, dưới chân một cỗ gió xoáy thoảng chốc xuất hiện, vòng quanh hẳn tạt tạt lui lại, chỉ là Quý lão một kích này quán chủ toàn lực, nội lực lôi kéo dưới, thân thể theo chỉ mà động, tốc độ cực nhanh, đầu ngón tay chỏ, trực chỉ lão già cổ họng, cơ hồ dán chặt lấy hẳn yết hầu, chỉ kém một tấc khoảng cách!

Một tiếng gầm nhẹ, đầu ngón tay kinh khí càng thêm bàng bạc, như hóa thành thực chất, một cỗ sắc bén chi ý phun ra nuốt vào bên trên, giống như lợi kiếm ra khỏi vỏ, đầu ngón tay khu vực phụ cận, thậm chí xuất hiện một tia nhỏ bé không thể nhận ra vụn vụn khu vực.

Vận chuyển tâm pháp bên trong cấm kỵ môn đạo, tu vi trong nháy mắt bạo phát, khiến giờ khắc này Quý lão, khí thể viễn siêu dĩ vãng toàn thịnh thời kỳ, cái này một tấc khoảng cách bắt đầu rút ngắn, lại co lại ngắn, sau cùng chỉ kém một tia thì phải rơi vào lão già cổ họng!

Lão già cái trán lập tức phủ đầy mồ hôi lạnh, dạng này nguy cơ sinh tử cũng không biết bao nhiêu năm chưa từng trải qua, lại giờ khắc này một lần nữa hiển hiện lão già trong lòng, còn không phải tại tu sĩ đầu pháp bên trong, mà là đến từ trước mặt như thể một phạm nhân vô giá.

Không khỏi phần nộ biệt khuất bên trong, lão già nhanh lùi lại lấy, cắn răng một cái, đưa tay bỗng nhiên một vỗ ngực, tùy cơ sắc mặt một trận ửng hồng, há miệng liền phun ra một ngụm tinh khí, cổ này tinh khí lồi ra, lập tức hóa thành một cổ không kém sóng gió, thổi đến mà ra, khiến Quý lão thân hình vì đó mà ngừng lại, mượn cổ này Phong Thế, lão già tốc độ lập tức tăng vọt mấy phần, cái kia một tác không đến khoảng cách bắt đầu bị kéo dài.

Đây hết thầy nói đến phức tạp, thực lại chỉ là một cái nháy mắt, hai người đã lui ra đếm bên ngoài hơn mười trượng, Quý lão dừng thân hình, thế chỉ trong nháy mắt bạo phát, không cách nào làm đến kéo dài không dứt, cuối cùng ngừng, hấn phức tạp nhìn lấy chính mình đầu ngón tay, ánh mắt lộ ra một tia buồn vô cớ, lập tức ánh mắt trở nên tan rã, bên trong thân thể kinh mạch truyền ra trận trận phản phệ nhói nhói lại chống đỡ bất quá trong lòng đau nhức.

"Hô "

Quý lão trước người không đủ ngoài một trượng, lão già cũng dừng lại, đầu tiên là thở dài ra một hơi, sau đó mặt âm trầm, gắt gao nhìn chăm chăm Quý lão, cắn răng quát: "Muốn chết!"

Nói liền muốn nhất chỉ nơi xa cái kia chém qua Bạch Kỳ về sau, tung bay trên không trung không nhúc nhích kim sắc lá bùa, muốn thôi động nó chém giết Quý lão, mà khi hấn nhìn về phía cái hướng kia lúc, cả người lại là khẽ giật mình, đầu tiên là lộ ra một tia nghi hoặc, sau đó càng là sắc mặt đại biến, há to mồm, ánh mắt lộ ra vẻ khó tin.

Chỉ gặp, cái kia ngã vào tại trên bậc thang Bạch Kỳ, thân thể giống như động động, một châu về sau, lại trực tiếp ngồi xuống, hấn thở một hơi dài nhẹ nhõm, đưa tay vỗ ngực một cái y phục, nơi đó có một đạo thật dài vết nứt, là bị Kim Quang Trảm qua vị trí, lộ ra bên trong hoàn hảo không chút tổn hại cơ thể. Sau đó càng là như vô sự đứng lên, quay đầu cùng lão già kia đối mặt, mi đầu còn hơi nhũn lầy.

Lão già giật mình, quan sát tí mảy lấy Bạch Kỳ, trong lòng hiện lên đủ loại suy nghĩ, dạng này sự tình hấn trả chưa bao giờ từng gặp phải, một phạm nhân chỉ dựa vào thân thể liền ngăn trở kim quang phù một trăm, cái này khiến hấn cảm thấy khó có thể tin.

Theo Bạch Kỳ đứng dậy, trong đám người vang lên lần nữa kinh hô, Bạch Sơn vừa trừng mắt, lộ ra thật không thể tin, khẽ nhếch miệng, ầy ầy không nói, Trương Di cũng tại lúc này dăng đặc tỉnh lại, khi nhìn đến Bạch Kỳ về sau, phảng phất không tin, còn xoa xoa mắt, lại nhìn đi lúc, Bạch Kỳ thân ảnh rõ ràng chiếu ở trong mắt nàng, một đôi mắt lập tức bắt đầu nóng, có nước mắt mọ nó xuống.

Mà tại lúc này, trận trận hạ giọng thì thầm không đúng lúc trong đám người nhao nhao vang lên: "Lão Tôn, còn nhớ rõ mười lăm năm trước sự tình sao?"

"Đúng a! Ta nhớ lại, Bạch gia tiểu tử tựa như là bị nhật được đâu!"

"Không tệ!" Đó là cái phụ nữ thanh âm, là thôn Đông Lưu thẩm, thanh âm này càng lạnh lạnh, cũng lớn mấy phần, giống như có ý muốn để người nghe được, "Ta cũng nhớ kỹ, lúc trước ta còn cho bọn hấn nhà đưa một rổ trứng gà đâu!"

"Hiện tại xem ra, đứa nhỏ này không tầm thường nha!" Một lão già run rẩy âm thanh vang lên, đầu tiên là một hơi, khẽ ngẩng đầu, lướt qua đám người, đục ngầu ánh mắt rơi vào Bạch Kỳ trên bóng lưng, híp híp mắt, phủ đầy nếp nhăn trên mặt hiện lên một vết sầu lo, "Sợ là cái quái thai!"

"Quái thai!"

"Quái thai!"

Thôn dân nhao nhao kinh hô, không ít người phụ họa, lúc này một tên thân thể hơi mập trung niên phụ nhân như tranh đoạt, lập tức xô đẩy bên người cái kia thật cao gầy gò, sắc mặt lại có chút âm trầm thiếu niên, the the giọng nói nói: "Hạo Nhi người đến nói một chút nhìn, người thấy cái gì? !"

Thiếu niên này chính là Tôn Hạo, mười năm này Tôn Hạo cùng Bạch Kỳ không có bất kỳ cái gì lui tới, . mỗi lần nhìn thấy đối phương đều tận lực tránh đi, năm đó một màn hóa thành trong lòng bóng mờ, làm hấn không còn dám đối mặt Bạch Kỳ, những năm này thường thường ác mộng quần thân, cả người lộ ra có vẻ bệnh, thần sắc cũng âm trầm rất lợi hại, không có chút nào người thiếu niên phải có phồn vinh mạnh mẽ tinh thần phấn chấn.

Giờ phút này, Tôn Hạo bị mẫu thân đẩy lên trong đám người, thần sắc rất là mất tự nhiên, nhìn trộm liếc một cái Bạch Kỳ phương hướng, đồng tử nhỏ bé không thể nhận ra co rút lại, tại phụ nhân thúc giục hạ, ầy ầy mở miệng nói ra: "Lúc ấy, ta ta cùng Bạch Kỳ đi đến hậu sơn mọc tổ chim, không sai sau đó ta, tận mắt nhìn thấy hấn, rớt xuống vách núi, nhưng lại chính mình leo lên núi trở lại trong thôn!"

Ngay từ đầu còn lấp bắp, nói đến phần sau lại trôi chảy không ít, tâm tình không khỏi kích động lên, như là buông lỏng một hơi, chuyện này như là một tảng đá lớn ép trong lòng hấn nhiều năm như vậy, hôm nay rốt cục nói ra, chỉ là theo hấn tự thuật, trong mắt hoảng sợ lại không có yếu ớt mây may, khí tức âm u lại tiêu tán không ít.

"Lại có dạng này sự tình!"

Thôn dân bên trong, không ít người lập tức kinh hô lên, nhìn về phía Bạch Kỳ ánh mắt cũng biến thành quái dị.

"Không tệ!" Béo phụ nhân giả bộ thở dài, đầm ngực dậm chân nói, "đáng thương nhà ta Hạo Nhi, năm đó còn bởi vì chuyện này bệnh nặng một trận, năm đó hấn nói cho ta biết thời điểm ta còn không tin, cho là hấn chấy khét bôi, không nghĩ tới hôm nay chân tướng rõ ràng a!"

Nghe được phụ nhân này như đau lòng nhức óc, móc tim móc phổi lời nói, người khác cảm động lây, nhao nhao gật đầu không thôi.

"Quái thai!"

"Hắn là quái thai!"

"Khẳng định là Sơn Tinh hài tử, muốn họa hại chúng ta thôn a!"

Từng tiếng nghị luận không kiêng nể gì cả, lại như cương châm, châm châm đâm trung tâm cơ sở, Bạch Kỳ trầm mặc, đứng tại chỗ không nói một lời, hần cúi thấp đầu, không ai chú ý tới hần nguyên bản sáng ngời trông mất trở nên ảm đạm, hơi hơi hiện bắt đầu nóng.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Rời đi :

"Đánh rầm!" Bạch Sơn đỏ mặt tía tai, nhất quyền hung hăng nện tại trên khung cửa, phát ra phanh một tiếng, có gân xanh trên cánh tay nâng lên, tròng lớn hai mắt giận nói, "ta con trai của Bạch Sơn không phải cái gì quái thai, người nào lại nói lung tung, lão tử cùng hần không khách khí!"

Tại Bạch Sơn hung dữ nhìn chăm chăm hạ, có không ít người tránh đi ánh mắt, lựa chọn trầm mặc, tự biết tại dạng này trường hợp nói những thứ này có chút không thích hợp, lại vẫn có không hài hòa âm thanh vang lên.

"Thế nào, còn không cho người nói?" Béo phụ nhân nhỏ giọng thăm thì lấy, bắt mẫn nói.

"Tin hay không lão tử hiện tại thì xé nát người miệng thú? !" Bạch Sơn lạnh hừ một tiếng, uy hiếp nói ra.

Cái kia Tôn Hạo mẫu thân lập tức rút cổ lại, đối với Bạch Sơn tính tình nàng là lại quá là rõ ràng, Bạch Sơn là trong thôn nổi danh bướng bỉnh con lừa, khỏi xương hung ác đến đã nói là làm, chưa đâm vào tường gạch không trở về, cùng hần cường không có gì tốt trái cây để ăn.

Phụ trong lòng người khí muộn, một hơi giấu ở ở ngực, cũng không dám phát tác, đối với Bạch Sơn diễn xuất, nàng là thật có chút sợ, giờ phút này vội vàng cúi đầu, cũng không còn dám mở miệng.

Cái kia trước đó cái thứ nhất nói trắng ra kỳ là quái thai lão già, đang bị Bạch Sơn hung hăng trừng một cái phía dưới, sắc mặt cũng có chút không tự nhiên lại, tâm lý bất ổn như bồn chồn, rất lợi hại cảm giác khó chịu, hần há hốc mồm, như muốn mở miệng răn dạy, dù sao mình bồi phận bày ở chỗ này, Bạch Sơn tên tiêu bồi này bây giờ lại dám trừng hần, chỉ là hần cũng chỉ là mở to miệng, lại không có bất kỳ cái gì thanh âm phát ra.

Thấy mọi người không lên tiếng nữa, Bạch Sơn lúc này mới nhẹ hừ một tiếng, sắc mặt hơi đẹp mắt một số, quay đầu lại ánh mắt rơi vào Bạch Kỳ trên thân, khi nhìn đến nhi tử thất lạc bóng lưng, trong lòng hiện lên một tia lo âu.

Mà Trương Di nước mắt thì chưa từng ngừng qua, nghe đến mấy cái này cùng nhau sinh hoạt mấy chục năm thôn dân nói mình như vậy hài tử, trong nội tâm nàng nhói nhói vạn phần, bi thương toàn viết lên mặt, thần sắc đau khổ không thôi.

Đối với Bạch Kỳ khác hần với thường nhân, nàng mặc dù cũng có giặt mình, cũng không có hướng phương diện này đi suy nghĩ nhiều, duy nhất biết một sự kiện, cũng là Bạch Kỳ là mình thân thủ nuôi lớn hài tử a! Lúc này Trương Di hai mắt đầm lệ mông lung, rơi vào Bạch Kỳ trên thân ánh mắt tràn đầy thương yêu.

Mà nguyên địa Bạch Kỳ, bóng lưng gầy yếu tại thời khắc này không khỏi có vẻ hơi tiêu điều, như là chưa từng nghe đến mấy cái này ngôn ngữ, tại một đám thôn dân dị dạng dưới ánh mắt, chậm rãi hướng đi Quý lão phương hướng, đái hần đi vào Quý lão phía sau người, đỡ lấy thân thể bất ổn, lung lay sắp đổ Quý lão, dùng trầm thấp bên trong mang theo lo lắng ngữ khí hỏi: "Quý gia già, ngài còn tốt đó chứ? !"

Quý lão ánh mắt hơi có tán loạn, ý thức vẫn còn tính toán rõ ràng tỉnh, hần nghiêng đầu phức tạp nhìn một chút bên người, thần sắc sa sút, lại mang theo lo lắng ánh mắt Bạch Kỳ, thăm than một tiếng, trong lòng không khỏi có một tia vui mừng, trầm mặc ít khi, Quý lão cảm thán nói: "Hảo hài tử, ta không sao, chỉ là... Khó người!"

Bạch Kỳ cắn chặt môi dưới, chậm rãi lắc đầu, chỉ có phiếm hồng hai mắt bán tâm hần tự, hần vịn Quý lão chậm chậm ngồi xuống, sau đó đưa tay vận công tại Quý lão vai phải cùng nơi ngực liền chút mấy lần, miệng vết thương huyết dịch lại chậm rãi ngừng chảy xuôi.

Quý lão thở một hơi dài nhẹ nhõm, tái nhợt trên mặt cũng có một tia huyết sắc, yên lặng nhìn lấy một màn này, không nói một lời, đáy mắt phức tạp càng

lúc càng nồng nặc lên.

Thay Quý lão hơi chút xử lý về sau, Bạch Kỳ quay đầu lại, ánh mắt rơi vào cái kia gầy còm trên người lão già, vẻ kiên nghị hiện lên ở hần vẫn lộ ra non nớt trên khuôn mặt, nhẹ nhàng mà kiên định nói: "Muốn giết ta Quý gia gia, trước hết giết ta đi!"

Lão già này dù bận vẫn ung dung, trước đó một mực đang xem chừng, thôn dân nghị luận cùng tranh chấp đều bị hần nghe vào trong tai, trong lòng trầm ngâm, suy nghĩ chuyển động nhanh chóng: Kiểm? Ngã xuống sườn núi không chết? Nếu không có trời sinh bảo thể chính là ăn cái gì nghịch thiên thiên địa kỳ vật, tốt! Rất tốt nha!

Nghĩ tới đây, lão già trong lòng càng thêm hỏa nhiệt, nhìn về phía Bạch Kỳ ánh mắt cũng càng ngày càng sáng, như nhìn báu vật, giờ phút này gặp Bạch Kỳ nhìn sang, lập tức trong lòng hơi động, một đôi tinh quang bốn phía hẹp dài hai mắt càng là híp lại.

Hần chấp hai tay sau lưng, khí thể mở ra, như hóa thân thể ngoại cao nhân, ở trên cao nhìn xuống nhìn xuống Bạch Kỳ, chỉ là bi ối thần sắc lại kéo thấp phần khí độ này.

Chỉ nghe lão già này dùng một loại đậm mạc cùng cực ngữ khí chậm rãi nói: "Lão phu có thể không giết hần! Thậm chí cũng có thể buông tha những thôn dân này, nhưng..."

Nghe đến đó, Bạch Kỳ cả người khẽ giật mình, lão già nói ra hồ hần dự liệu, trong lúc nhất thời sững sờ tại nguyên chỗ.

Phản ứng này rơi ở trong mắt lão già, thầm nghĩ trong lòng dù sao vẫn là cái thằng nhóc con, lại ra vẻ trầm ngâm, giả trang ra một bộ do dự bộ dáng, giống như khó có thể quyết định nói ra: "Nhưng..."

Lão già này tấm khẩu khí, khiến Bạch Kỳ trong lòng không khỏi sinh ra vẻ lo lắng, ánh mắt bên trong cũng lên mấy phần thúc giục, mang theo chờ đợi, gắt gao nhìn chăm chăm lão già kia, ngừng thở, sợ bỏ lỡ bất luận một chữ nào.

Chỉ nghe lão già kia thoải phong nhất chuyển nói: "Người cần theo lão phu rồi đi!" Nói lời này lúc, ánh mắt liếc xéo, rơi vào Bạch Kỳ trên thân, chú ý hần thần sắc biến hóa.

"Không thể!"

"Kỳ nhi không muốn!"

Quý lão cùng Bạch Sơn đồng thời kinh hô, không sai lão già hừ lạnh một tiếng, quanh thân khí thể thoáng chốc tản ra, rơi vào cái này trên thân hai người, khiến Quý lão cùng Bạch Sơn lần lượt rên lên một tiếng, không cách nào tiếp tục mở miệng, duy lộ ra thống hận chi sắc gắt gao nhìn chăm chăm lão già kia, trong lòng nổi lên một cỗ lo lắng bất an tâm tình.

Lão già một tiếng này lời nói, rơi vào Bạch Kỳ trong tai, giờ phút này không thua gì sấm sét giữa trời quang, khiến cả người hần ngẩn người, chậm rãi Bạch Kỳ trên mặt lộ ra một tia mờ mịt, nhiều năm như vậy sinh hoạt tại sơn thôn, hiện tại đột nhiên liền muốn để hần rời đi, nhất thời một loại như mất đi cái gì quý giá đồ vật khoảng không vắng vẻ cảm giác tràn ngập hần lồng ngực.

Chậm rãi, Bạch Kỳ quay đầu lại, nhìn về phía phương hướng phía sau, hần đầu tiên là nhìn thấy Bạch Sơn lo lắng bên trong mang theo chờ đợi ánh mắt, cũng nhìn thấy Bạch Sơn bên người Trương Di phủ đầy nước mắt nhu hòa khuôn mặt cùng mang theo thương yêu hai mắt, một tia nhân nhật ôn nhu xuất hiện, tràn ngập tại trong lồng ngực, đem cái kia khoảng không vắng vẻ cảm giác bỗng dung hòa tan mấy phần.

Theo ánh mắt của hần chuyển động, vượt qua trong thôn cây già, ốc xá, rơi vào cái kia một đám trên người thôn dân, trong lòng lập tức nổi lên một trận nhói nhói, một cái kia cái vô cùng quen thuộc thân ảnh, bây giờ lại giống như biến đến vô cùng lạ lẫm.

Những cái này lúc bình thường đều rất thân thiết thúc thúc cùng thăm thăm nhóm, còn có những cái kia hoạt bát đáng yêu bọn nhỏ, cùng cho tới nay đối với hần đều rất là lão nhân hiền lành, lúc này nhìn mình ánh mắt lại là như thế lạnh lùng, không chỉ là lạnh lùng, còn ẩn sâu một tia đáng sợ.

Cho dù là ngày bình thường những kinh đó thường vây quanh chính mình chuyển, rất là lấy vui bọn nhỏ, tại chính mình ánh mắt nhìn thời điểm, cũng cũng không khỏi co lại rụt cổ, ánh mắt lộ ra một tia sợ hãi.

Này từng đạo từng đạo lãnh đạm ánh mắt, như là im ắng trách cứ, hóa thành cương châm, từng cây đâm vào Bạch Kỳ trong lòng, khiến Bạch Kỳ tâm tại thời khắc này trở nên thùng thình ngàn lỗ.

Nguyên lai là dạng này, ta hiểu...

Bạch Kỳ cố nén sắp rơi xuống nước mắt, quay đầu, nghiêm túc nhìn về phía lão già kia, chậm chạp mà trầm thấp mở miệng: "Chỉ cần ta đi với người, người thì sẽ bỏ qua người khác, thật sao?"

Lão già nghe được câu này, trong lòng nhất thời vui vẻ, trên mặt lại bất động thanh sắc, trầm ngâm một chút, chậm rãi gật gù đầu.

Đến đến lão già khẳng định về sau, Bạch Kỳ trong lòng cũng có đáp án, bỗng nhiên, hần hoắc đứng dậy, xoay người, mặt hướng cha mẹ mình, bịch một tiếng trực tiếp quỳ xuống tới.

Phanh phanh phanh

Liên tiếp ba cái khầu đầu, phanh phanh có tiếng, đè nén trong lòng mãnh liệt cảm tình, nước mắt tại trong hốc mắt đảo quanh, Bạch Kỳ phục trên đất, như muốn cách nhà đi xa kẻ lãng tử, tại hướng phụ mẫu xưa tan, thanh âm nghẹn ngào như khóc như tố: "Cha! Nương! Kỳ nhi bất hiếu, không thể thay các ngài dưỡng lão tống chung!"

Nghe được như thế tới nói, Bạch Sơn cả người run lên, lay động hai lần, sắc mặt lập tức trở nên tái nhợt, Trương Di nước mắt càng nhiều, vịn khung cửa tay chăm chú, thân thể bất lực trượt xuống, một loại khó tả đau đớn, như tê liệt nội tâm, mãnh liệt mà ra.

Không đợi hai người làm ra phản ứng, Bạch Kỳ chuyển hướng Quý lão, tại Quý lão phức tạp bên trong lộ ra từ ái dưới ánh mắt, lại là dập đầu lay ba cái liên tiếp, trầm thấp mà thông thả nói: "Quý gia gia! Một ngày là thầy, cả đời là cha, tha thứ Kỳ nhi không thể chi hiếu!"

Nói xong, hần lập tức đứng dậy, nhìn về phía lão già, không nói một lời, lão già mỉm cười nhìn lấy Bạch Kỳ, thần nhiên nói: "Tốt?"

Gặp Bạch Kỳ gập đầu, thân hình hần nhất động, chớp mắt đi vào bên cạnh hần, một tay đặt tại Bạch Kỳ trên vai, thân hình nhất động, cả người hóa thành một đạo tàn ảnh, cuốn lên hạt bụi, chớp mắt biến mất trên đỉnh núi.

Hai người biến mất chỗ, một lát sau, trong gió một trận thấu trong suốt cái này mới chậm rãi rơi xuống. .

Kính ngạc nhìn lấy cái này một tia trong suốt rơi xuống đất, dần dần xuyên vào dưới chân bùn đất bên trong, Quý lão cả người trầm mặc.

Hồi lâu sau, làm hết thấy đều lắng lại, tất cả mọi người lúc này mới buông lỏng một hơi, bắt đầu mỗi người nắm kéo, chuẩn bị trở về nhà, có hai tên hán tử tiến lên muốn đỡ dậy Quý lão, lại bị Quý lão hung hăng hơi vung tay hạ, lão đảo rút lui mấy bước, một mặt vẻ không hiểu, đám người dừng bước lại, nhao nhao nhìn sang.

Chỉ gặp Quý lão mặt âm trầm, trong lòng ngực đè nén khó có thể hình dung tức giận, đã mất đi thái độ bình thường, gần như hô lên đến đồng dạng hét lên: "Hiện tại các ngươi hài lòng? !"

Tại mọi người một mặt đang lúc mờ mịt, Quý lão hừ lạnh: "Kỳ nhi đứa nhỏ này, lão phu từ nhỏ nhìn lấy hần lớn lên, không đơn thuần là ta, trong các ngươi không ít người cũng là như thế! Hần bản tính như thế nào các ngươi chẳng lẽ không rõ ràng? Nhưng có từng làm ra qua bất cứ thương tổn gì thôn dân cử động?"

Cái này âm thanh chất vấn, mọi người lâm vào trầm mặc bên trong, bọn họ đều hiểu, chính mình không cách nào phản bác, chỉ có tùy ý Quý lão phát tiết.

Dừng lại một lát, Quý lão thở hỗn hển, tâm tình càng thêm bất ổn, nhấc ngón tay chỉ lấy đám người, thân thể run rẩy giống như vô cùng kích động, thanh âm lại đề cao mấy phần nói: "Bây giờ, cũng là như thế một đứa bé, dùng tự thân hần ta đổi lấy các ngươi sống yên ổn, các ngươi thật là chịu đựng được lên a! Các ngươi lương tâm không có trở ngại sao? A? !"

Đổi mặt Quý lão trách cứ, tại hần nhất chỉ chỉ điểm một chút đi qua phía dưới, những cái này thôn dân bên trong không ít người thần sắc lộ ra xấu hổ, từng cái gục đầu xuống đến, trong lòng hoặc nhiều hoặc ít nổi lên một chút hối hận.

"Ngu muội! Vô tri! Ngươi các ngươi phốc..." Duỗi ra ngón tay không ngừng run rẩy, Quý lão càng nói càng tức, trong lòng ngực áp lực tâm tình không chiếm được thư giãn, làm hần một cỗ nhiệt huyết lên não, lại thêm bên trong thân thể thương thế vốn là nghiêm trọng, lúc này há miệng thì phun ra một ngụm lớn máu tươi, lập tức mất tối sầm lại, cả người lại thẳng tắp về sau mới ngã xuống đất!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Mật thất :

Gió núi ở bên tai gào thét, hai bên cánh vật cấp tốc rút lui, Bạch Kỳ chưa bao giờ thể nghiệm qua dạng này tốc độ, xa so với nội công tâm pháp bên trong kinh thân công phu nhanh quá nhiều, có điều một thời gian uống cạn chung trà liền xuyên qua rừng rậm, đi vào chân núi.

Trên đường đi, Bạch Kỳ không nói một lời, thần sắc sa sút, nỗi lòng phức tạp, khoảng không vắng vẻ , mặc cho gầy còm lão già dẫn theo, nhanh chóng đi đường lấy, nơi xa dãy núi uốn khúc, liên tiếp, tuyển định một cái phương hướng về sau, lão già mang theo Bạch Kỳ hướng về một tòa Ải Sơn mà đi.

Rất nhanh, hai người tới Ải Sơn phụ cận, theo chỗ gần nhìn, thế núi không nhanh không chậm, cao chừng trăm trượng, một đầu đá vụn tiểu đạo uốn lượn mà lên, chung quanh rừng rậm xanh biếc, ngẩng đầu nhìn hướng lên phía trên đỉnh núi, mơ hồ có thể nhìn thấy một số ốc xà hươu ảnh, cao thấp không đều.

Lão già nhảy lên, mang theo Bạch Kỳ, rơi vào trên đường núi, mỗi lần lên xuống đều muốn vượt qua mấy trượng khoảng cách, hướng về đỉnh núi nhanh chóng leo trèo, lại là ước chừng thời gian một chén trà, hai người đã thân ở trên đỉnh núi.

Đỉnh núi là một mảnh khoáng đạt đất bằng, như bị đao tước, không có hỗn loạn đá vụn cùng cỏ dại, bị thanh lý rất sạch sẽ, ngay phía trước một đạo thò Mộc Lan rào vờn quanh hạ, vài chục tòa phòng ốc đứng lặng bên trong, có ồn ào ồn ào cùng tiếng vó ngựa truyền ra.

Những thứ này ồ ồ xá đều là từ trong núi cổ thụ dựng, mặc dù không xa hoa, nhưng còn xa so trong thôn phòng ốc kiên cố nhiều, chiếm diện tích cũng lớn không ít.

Cột rào trước đứng thẳng một số vót nhọn gai gỗ bụi gai, nghiêng hướng về phía trước, nhìn lấy khá là sắc bén, ngay chính giữa là một tòa cự đại cửa gỗ, nơi đây mở rộng, hai tên tướng mạo hung ác lâm lạc nằm lấy lưỡi dao sắc bén, đứng hầu tại hai bên, làm cảnh giới hình, hung ác ánh mắt còn thỉnh thoảng quét hướng bốn phía, chú ý đến hết thảy gió thổi cỏ lay, có thể nói đề phòng sâm nghiêm.

Một trận gió thổi qua về sau, cái kia hai tên lâm lạc đều là sững sờ, không rõ ràng cho lâm liếc nhau.

"Cầu Hùng, vừa ngơoi thấy cái gì sao?" Bên trong một tên đầu lạnh lạnh, tướng mạo có chút bi ối lâm lạc nhìn về phía một người khác, thần sắc chần chờ nói.

"Không có gì nha, ngơoi hoa mắt đi! Chẳng qua là một trận gió thôi, có cái gì tốt ngạc nhiên! Cắt " một tên khác thân thể hơi mập, một mặt dữ tợn trắng hán bữu môi, về một cái.

"Tựa như là a, tốt, không có chuyện gì, các loại đối cung vị hai anh em ta lại đi thật tốt uống hai chén!" Trước một cái lâm lạc gãi gãi đầu, vẫn hơi nghi hoặc một chút, nhưng thoáng qua liền thoải mái.

"Được!" Trắng hán một phát miệng, khiến động trên mặt dữ tợn, lộ ra miệng đầy răng vàng.

Hai người này nói chuyện thời khắc, gầy còm lão già sớm đã mang theo Bạch Kỳ tiến vào sơn trại, trước đó mang theo một trận gió, chính là bởi vì lão già này nhanh chóng, cái này hai tên lâm lạc chỉ là người bình thường, liền võ công cũng sẽ không, chỉ là ý vào ngang ngược tính cách cùng một bộ chơi liêu nhi mà thôi, có thể nhìn thấy hai bọn họ thân ảnh mới gặp quý.

Tiến vào sơn trại sau đại môn, lão già mang theo Bạch Kỳ thẳng đến trung ương cái kia một tòa rõ ràng so chung quanh ồ ồ xá cao hơn rất nhiều kiến trúc mà đi, trên đường đi Bạch Kỳ hơi nghi hoặc một chút, lão già này rõ ràng là sơn tặc Đại đương gia, lại vì cái gì muốn lên lút độn vào sơn trại, mà không phải quang minh chính đại đi tới, đáng tiếc hán nào biết được lão già tâm tư.

Giờ phút này đè nén hưng phấn trong lòng, lão già mang theo Bạch Kỳ trực tiếp tiến vào cái kia tòa nhà tối cao chất gỗ kiến trúc bên trong, mượn một tia đứng không, Bạch Kỳ nhìn trộm liếc một cái, chỉ gặp phía trên cửa chính treo một phượng thiếp vàng tám biển, phía trên xiêu xiêu vẹo vẹo địa viết ba chữ to ' khôi trừ diện ', gặp này Bạch Kỳ mặc dù nổi lòng không yên tĩnh, lại vẫn nhìn không được có chút nhớ nhung bật cười.

' khôi ' xác nhận ' thủ lĩnh ' ý tứ đi, cái này ' trừ ' đại khái là lấy ' bày mưu tính kế ' bên trong ' trừ ' chữ, chỉ là cái này ' diện ' nha... Cũng quá lạnh trộn lẫn điềm, đám này trộm cướp trừ hung ác, da mặt cũng là đủ dày a!

Thăm nghĩ trong lòng, hai người đã tiến vào ' khôi trừ diện ' bên trong, phóng tầm mắt nhìn tới, hai nhóm ghế dựa xếp thành một hàng hướng về phía trước, ngay phía trước trên thủ vị an trí có tam đại chủ vị, một trái một phải, cùng chính giữa Từ điều nam vàng cao su mộc đại tọa, một trương to lớn Điều Tinh Bạch Ngạch Hồ da mặc giáp trụ bên trên, Hồ Đầu khoác lên trên ghế dựa phượng, phía dưới lời kéo hoãn lại phủ kín ghế dựa sau mặt đất, lộ ra hơi có chút uy phong Bá khí.

Nơi đây đại sảnh không người, lão già trực tiếp mang theo Bạch Kỳ vòng qua đại sảnh từ cửa hông sau khi tiến vào đường.

Nhìn thấy bên trong tình cảnh, Bạch Kỳ sững sờ, nơi này đúng là một gian từ đường, chung quanh trống trơn, không có trưng bày bất luận cái gì đồ vật, chỉ có dựa vào lấy vách tường, đối diện phòng trước chủ vị vị trí, sắp đặt lấy một tòa bàn thờ, phía trên là một đạo hình ảnh thô ráp bàn thờ đá, nội bộ lại không có vật gì.

Bạch Kỳ chính ngạc nhiên ở giữa, chỉ gặp lão già kia mắt sáng lên, duỗi ra hai ngón tay trực tiếp mò về bàn thờ đá, tại chế trụ đầu trên vị trí về sau, hai chỉ về động như đang tìm tòi lấy cái gì.

Dắt bằng một tiếng vang nhỏ về sau, sau lưng truyền đến cơ quan ken kết tiếng vang, mặt đất chấn động, khoảng cách hai người sau lưng mấy bước vị trí, thạch chất lại chậm rãi vỡ ra, hướng về hai bên tách rời, lộ ra một đạo kéo dài hướng phía dưới bậc thang, đúng là một đầu mật đạo.

Không đợi Bạch Kỳ sợ hãi thán phục dò xét, lão già trực tiếp dắt lấy hán đi vào ám đạo bên trong, theo hai người tiến vào, sau lưng ken kết âm thanh vang lên lần nữa, bàn đá di động, khôi phục lại tại chỗ.

Mặt đất khép lại về sau, nguyên bản đen nhánh thêm đá thông đạo, vách tường chung quanh phía trên lại dần dần nổi lên ánh sáng, ánh sáng này nhu hòa, một đạo một đạo sinh ra trong suốt, thông qua cái này quang huy hạng mục chi tiết đi xem, bên trong là từng khóa trong suốt hạt châu.

Những thứ này hạt châu trong suốt sáng long lanh, trong suốt phát sáng, mỗi một khóa ánh sáng đều không yếu, đủ để chiếu sáng hơn một trượng phạm vi bên trong thông đạo, bởi vậy thường cách một đoạn khoảng cách vách tường đều sẽ có khám một khóa.

Chỉ là nhìn thấy những thứ này hạt châu, liền có thể đoán ra có giá trị không nhỏ, sợ là nhà ai thương đội lại gặp nạn mới lấy được, Bạch Kỳ thăm nghĩ

trong lòng, giờ phút này có bất cập suy nghĩ nhiều, chính mình tình cảnh cũng rất không ổn, cũng không biết lão giả này muốn đối hấn làm cái gì.

Bạch Kỳ trong lòng hơi có bất an, trên mặt lại chưa từng biểu lộ nửa phần, từ đối với chính mình thân thể tự tin, cũng không cảm nhận được bao nhiêu ý sợ hãi, ngược lại có chút hiếu kỳ lên.

"Tính cách không tệ lắm!" Lão giả cười khằng khặc quái dị, hần mặt ngoài chưa nhìn về phía Bạch Kỳ, lại một mực trong bóng tối chú ý đến thần sắc hần, giờ phút này mở miệng, lộ ra mấy phần vui vẻ chi ý, giống như có cái gì làm hần hưng phấn sự tình sắp phát sinh.

Thềm đá cũng không thường, đi mấy chục bước liền đạt tới dưới đáy, lộ ra một cái ba trượng gấp phòng bằng đá hình vuông, thạch thất trên vách tường vẫn như cũ khảm những hạt châu đỏ, thậm chí phía trên cũng có, chỉ là cái này thạch thất không gian không nhỏ, miễn cưỡng đem trọn cái trong thạch thất bộ chiếu rọi ra cái đại khái.

Một hạt châu ánh sáng, Bạch Kỳ đánh giá chung quanh, trung ương trống trải, chỉ có tại hai bên trái phải trong góc chõng chất một số đồ vật, bên trái là từng cái lớn nhỏ không đều đầu gỗ cái rương, có chút là xóc lên, lộ ra bên trong kim ngân vàng bạc chi vật, tại phát sáng phía dưới phản chiếu lấy kim loại sáng bóng, khác một bên một loạt trên giá gỗ trưng bày một số đao thương trường mâu loại hình binh khí, còn có không ít Đoàn Bình tùy ý tán loạn trên mặt đất.

Nhìn thấy những vật này, Bạch Kỳ lúc này mới ý thức được nơi này đúng là sơn tặc ổ tàng long ngoạ hổ Tàng Bảo Thất, những thứ này trong mắt hần số lượng to lớn tài vật, không khỏi là đám này kẻ cướp cướp bóc mà đến, phía trên thẩm bao nhiêu người máu tươi, nghĩ tới đây, Bạch Kỳ liền trong lòng khó chịu.

Không có tiếp tục quan sát tâm tư, Bạch Kỳ bắt đầu quét hướng bốn phía, làm ánh mắt của hần lướt qua hai bên vách tường lúc, quyền địa trong lòng hơi động, nổi lên một tia nghi hoặc, chỉ gặp hai bên trên vách tường đều là an trí lấy một cái làm bằng đồng nền, phía trên không có chen vào ngon nền.

Lại nhìn chung quanh trong suốt ánh sáng, Bạch Kỳ mê hoặc, có những thứ này hạt châu chiếu sáng, còn cần hai cái này nền làm gì?

"Tiểu tử thẳng nhảy cảm!" Lão giả chú ý tới Bạch Kỳ trong mắt dị sắc, lại là mở miệng, đây là hần nói ra câu nói thứ hai.

Lập tức không lên tiếng nữa, lão giả chế lấy Bạch Kỳ hướng đi bên trái mặt tường, tại Bạch Kỳ dưới ánh mắt kinh ngạc, nhất chường đặt tại nền bên trên, cái kia nền tại lão giả tùy ý nhấn một cái hạ, mà ngay cả cùng nền sau gạch đá một đạo chậm rãi lui vào bức tường, lâm vào bên trong.

Ầm ầm

Theo nền lâm vào, một cái khe chớp mắt xuất hiện tại một bên mặt tường, sau đó ước chừng dài nửa trượng bao quát một bộ phận bức tường hướng (về) sau bị chiếm đóng mấy phần, sau đó liền hướng về một bên rút ra thối lui, lộ ra một đạo cửa ngầm, lại còn có một thất! Tối cửa mở ra về sau, có trận trận mùi thuốc chầm chậm từ đó phiêu tán mà ra.

Cái này cửa ngầm rất nhỏ, chỉ có thể cho một người thông hành, lão giả còn tốt, vốn là kích cỡ không cao, giờ phút này dạo chơi cất bước đi vào, phía sau Bạch Kỳ cung thân thể cúi đầu mới đi vào.

Bên trong không gian cũng không nhỏ, cùng bên ngoài mật thất không chênh lệch nhiều, có ba trượng vuông, bốn phía dán tường trưng bày vài toà giá gỗ, đủ loại được tài trưng bày bên trong, đều là núi bên trong thường gặp một số dược tài, tối tăm thạch thất nhìn không rõ, nhưng chỉ bằng mùi thuốc độ dày đặc liền có thể phán đoán năm so với tầm thường cao hơn ra không ít.

Trong mật thất an trí lấy một tòa bàn trà, phía trên có chút bình bình lọ lọ, càng có một ít hộp gấm từ tơ lụa bao khóa, rất là thích đáng, hần là một số trân quý chút dược tài, còn có một cái đốt hương bày đặt, cũng không biết làm làm gì dùng chỗ.

Nhưng mà những thứ này cũng không có khả năng hấp dẫn Bạch Kỳ chú ý, tại bước vào mật thất một sát, ánh mắt của hần thì rơi vào bàn trà trước đó một dạng đồ vật bên trên.

Đây là nhất tôn giống như đỉnh không phải đỉnh đồ chơi, toàn thân từ màu nâu xám nham thạch xây thành, cao gần một trượng, phần dưới có tam điều chân ngắn chèo chống, từ dưới lên trên hiện lên hình cung, chống đỡ lấy phía trên một cái nổi.

Nói là nổi thực cũng không tính nổi, nhìn bề ngoài có tròn hay không phương không phương, không có tai đỉnh, mặt ngoài càng là mấp mô, có lớn nhỏ điểm lấm tấm cùng hồ cạn dày đặc, lộ ra rất là thô ráp.

Từ miệng đỉnh hướng vào phía trong, bên trong mọc ra một cái đại lỗ thùng, toàn bộ bị đào rỗng nội bộ, người bình thường đứng ở bên trong cơ hồ không nhìn thấy miệng đỉnh, chỉ là như thể một vật thì chiếm cứ trong mật thất nhất đại khối khu vực.

"Hắc hắc " lão giả cười gằn, đưa tay nhất chỉ bàn trà, đầu ngón tay bắn ra một đạo sao Hoả, vạch ra một đạo lưu quang, rơi trên bàn trà, mặt trần có thể thấy, cái kia một gốc đốt hương lại chầm chậm toát ra khói xanh, bỗng dưng bị hần nhóm lửa.

Khói xanh lượn lờ chầm chậm dâng lên, tại không có một cơn gió mật thất bên trong, làn khói thẳng tắp, ngưng tụ không tan, tung bay hướng lên phía trên, gặp phải vách đá ngăn cản cái biến phương hướng, hướng về bốn phía tản ra, rất nhanh tràn ngập toàn bộ mật thất dưới đất.

Nguyên bản còn đang nghi ngờ Bạch Kỳ, chẳng biết tại sao, trong đầu đột nhiên dâng lên một chút buồn ngủ, cảnh tượng trước mắt bắt đầu mơ hồ, trong mơ hồ thấy lão giả trong hưng phấn mang theo tàn lụi ánh mắt cùng khỏe miệng cái kia một tia tà tiếu.

Trong lòng dâng lên một cỗ báo động, Bạch Kỳ một cái giật mình, thanh tỉnh mấy phần, một tay vịn vách tường, giấy dựa lấy thì muốn chạy ra mật thất.

Ken kết

Sau lưng mật thất động khẩu tại lúc này đột nhiên khép kín, mê vụ càng ngày càng đậm, lượn lờ phía dưới, chung quanh hết thấy trở nên mông lung, chỉ có thể nhìn thấy nhàn nhạt bóng dáng, Bạch Kỳ cái này về thanh tỉnh cũng chỉ tiếp tục một lát, tại mê vụ bao phủ phía dưới, bối rối rất nhanh lần nữa hiện lên, cái này bối rối càng ngày càng thịnh, đến sau cùng làm hấn liền mí mắt đều cơ hồ không nhấc lên nổi, cả người uể oải, mềm ngã trên mặt đất, bất tỉnh nhân sự.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: lão già

Lão già quái dị cười một tiếng, đưa tay vung ra một đạo Linh lực sợi tơ, quấn quanh ở Bạch Kỳ trên thân, đem cả người hấn bổng dung nâng lên, quăng vào đến bên trong chiếc đỉnh lớn, sau đó đưa tay bấm niệm pháp quyết nhất chỉ nắp đỉnh, trong miệng nói lầm bầm:

Chỉ gặp theo lão già không ngừng biến hóa ẩn quyết, cái kia thô ráp đại đỉnh, nắp đỉnh lại chậm rãi sáng lên, chớp hiện bất định, có vẻ hơi âm đạm, theo ánh sáng xuất hiện, bắt đầu có đạo đạo trận pháp hiển hiện nắp đỉnh, toàn bộ nắp đỉnh lại dần dần trở nên trong suốt, lộ ra bên trong ngũ mê không tỉnh Bạch Kỳ.

Lão già cái trán bắt đầu chảy ra lút nhá lút nhít mồ hôi, hình như có chút cổ hết sức, cắn răng bên trong, hấn há mồm phun ra một ngụm tinh khí, tinh khí tản ra một lát bao phủ toàn bộ đại đỉnh, nắp đỉnh ánh sáng lập tức sáng rõ, huy sáng lóng lánh, chiếu sáng cả mật thất, phía trên càng nhiều trận văn bắt đầu hiển hiện, không hề chớp hiện, trở nên rõ ràng vững chắc.

"Lôi sinh mộc, Mộc sinh Hỏa..." Mồ hôi không ngừng lăn xuống, lão già cắn răng một tiếng quát lớn, "Lên!"

Oanh

Một tia xinh đẹp hỏa quang thoáng chốc xuất hiện, tại trong trận pháp dâng lên, rơi ở trong đỉnh, đem Bạch Kỳ cả người bao khóa, toàn thân quần áo chớp mắt hóa thành tro bụi, chói hừng hực lên, sóng nhiệt lẫn lộn, thông qua miệng đỉnh cháy đốt mà lên, như cùng một cái to lớn ngọn lửa, trong mật thất vụ khí lập tức mỏng manh, bắt đầu tiêu tán, trong không khí cũng mang lên một cỗ nóng rực chỉ ý.

Hỏa diễm dấy lên về sau, lão già thở dài ra một hơi, đỉnh chỉ bấm niệm pháp quyết, chiếc đỉnh lớn này kỳ lạ, chỉ là thôi động trận pháp phát ra hỏa diễm cần tiêu hao không ít Linh lực, dấy lên sau hội tự hành thiêu đốt một đoạn thời gian, sau đó chỉ cần cách mỗi ít khi rót vào bộ phận Linh lực duy trì trận pháp là đủ.

Nhìn chằm chằm đỉnh bên trong bóng người, lão già trong mắt lướt qua vẻ hưng phấn, lầm bầm nói: "Lần này, lão phu nhất định có nắm chắc đột phá..."

Thoáng tỉnh toạ điều tức một lát, lão già hoắc đứng lên, đưa tay hất lên, chung quanh trên giá gỗ một số dược tài như bị dẫn dắt, nhao nhao bổng dung rơi xuống trên tay hấn, thân hình hóa thành tàn ảnh, vòng quanh đại đỉnh phi tốc chuyển động, từng cây dược tài bị lão già không ngừng đầu nhập miệng đỉnh.

Theo dược tài rơi vào bên trong, bị ngọn lửa thiêu đốt về sau, nhao nhao bạo liệt, một chút vô hình khí lưu theo những dược thảo kia bên trong tràn ra, có mùi thuốc nồng nặc tản ra, quần quanh hướng Bạch Kỳ thân thể, những khí lưu này chính là dược thảo bên trong tinh hoa dược tính, sục đồ sau dược thảo cận bã hóa thành tro tàn rơi xuống, rất nhanh tại đỉnh cơ sở phủ kín một tầng.

Làm đại lượng dược tài bị đầu nhập, những mộc đó trên kệ cũng cơ hồ bị chuyển khoảng không, lão già lúc này mới dừng tay, không lo dược thảo, đưa tay lại là đánh ra một đoàn Linh lực rót vào nắp đỉnh trận pháp, ông một tiếng, nguyên bản dần dần âm đạm trận pháp lập tức sáng rõ, trong đỉnh hỏa diễm bành trướng, nhiệt độ lại kỷ trà cao phân, hỏa quang tỏa ra lão già khô gầy thân thể, lộ ra sáng tối chập chờn, có chút quý dị.

Hấn bình tĩnh đứng tại chỗ, nhìn lấy trong đỉnh Bạch Kỳ, tại hỏa diễm nung đốt hạ, bị nồng đậm dược lực bao khóa, lại lông tóc không thương bộ dáng, không khỏi nhần đầu lông mày, trong miệng thì thảo: "Riêng là dựa vào cái này Mậu tuy đỉnh phát ra hỏa diễm, muốn luyện hóa bộ bảo thể này sợ là còn chưa đủ, đáng tiếc lúc trước đạt được vật này lúc, nắp đỉnh thiếu thốn, theo lão phu phỏng đoán, cái kia nắp đỉnh mới thật sự là chí bảo, không chỉ có thể hình thành đỉnh phong, càng có thể ngưng luyện hỏa diễm, khiến hỏa diễm phẩm chất càng sâu một bậc, bất quá..."

Nói đến đây, hấn đón đến, hẹp dài hai con ngươi hiện lên một đạo tinh quang, tự nói nói, "lão phu đã sớm chuẩn bị! Nếu có thể luyện hóa cái này bảo thể, hóa thành Đại Dược, tu vi nhất định đột phá!"

Cẩn rằng bên trong, hần một phát hung ác, nhấc tay vỗ một cái bàn trà phương hướng, lập tức có hai đạo hộp gấm bỗng dựng bay lên, rơi trong tay hần, lão giả trầm ngâm, ánh mắt lộ ra do dự, lập tức ánh mắt nhất định, nhấc chỉ điểm tại bên trong một cái trên hộp gấm.

Ba một tiếng vang nhỏ bên trong, hộp gấm mở ra, lộ ra bên trong một gốc toàn thân phát ra nhàn nhạt màu tím được thảo, đây là một gốc dài ước chừng nửa thước, toàn thân đỏ tía như máu thực vật, bên trên có ba cánh phiến lá, mỗi một mảng đều quấn xoắn hướng lên, nâng đỡ trụ cột phía trên một đóa phồn vinh mạnh mẽ như lửa hoa, linh khí nồng nặc nương theo lấy mùi thuốc tản ra, càng có một cỗ hỏa nhiệt chi ý lan tràn.

Chỉ là cái nhìn này, liền có thể nhìn ra, cái này tuyệt không tầm thường thảo dược, mà chính là phẩm chất cao hơn Linh dược! Nếu nói tầm thường dược tài có thể cải thiện thể chất,

Gia tăng võ giả công lực lời nói, Linh dược chính là tu sĩ luyện hóa gia tăng Linh lực cùng tu vi cảnh giới thiên địa kỳ vật, thậm chí, có chút Linh dược có thể tạo được cứu Người chết sống lại nghịch thiên kỳ hiệu.

Bình tĩnh nhìn trong tay tử sắc Linh dược, lão giả không chần chờ nữa, hất lên phía dưới, đưa nó vùi đầu vào trong đỉnh, Linh dược rơi vào trong đỉnh nháy mắt, liền lấy mắt trần có thể thấy tốc độ bắt đầu khô héo, một đạo ánh sáng màu tím lộ ra, hóa thành lưu quang dung nhập hỏa diễm, khiến hỏa thể trực tiếp bốc lên, nhảy lên lên Lão Cao, linh khí nồng nặc bốn phía, hóa thành sóng nhiệt, đến luyện hóa bên trong.

"Cái này gốc Tử Huyết hoa, lão phu dược không dễ, nhưng hôm nay như công thành, dùng ra cũng coi như đáng! Có bên trong linh lực thuộc tính "Lửa", không tin không thể luyện hóa tiểu tử này, huống hồ" lão giả cười gằn, "Cái này còn không phải lão phu sau cùng chuẩn bị!"

Nói, hần ánh mắt lộ ra vẻ điên cuồng, trực tiếp đưa tay một diễm, để lộ một đạo khác hộp gấm, theo hộp gấm mở ra, một cỗ bàng bạc sóng nhiệt tuôn ra, toàn bộ mật thất nhiệt độ lập tức lại cao hơn không ít.

Một chút hỏa nhiệt linh khí theo hộp gấm tràn ra, lão giả hít một hơi thật sâu, cảm thụ được bên trong thân thể rục rịch tu vi, lộ ra một mặt vẻ mê say, không do dự, đem trong hộp một gốc toàn thân huyết hồng Linh Chi lại là hất lên, đầu nhập trong đỉnh lớn.

Linh Chi nhập đỉnh về sau, hỏa diễm nhiệt độ lần nữa cất cao, nguyên bản xinh đẹp màu da cam hỏa quang, cảm thấy lộ ra mấy phần Tử Ý, từng đạo từng đạo lưu chuyển bên trong, như máu hoa tóe hiện, vây quanh Bạch Kỳ thân thể lưu chuyển bất định.

Còn chưa kết thúc, cẩn rằng bên trong, lão giả vỗ bên hông, lật tay ở giữa bỗng dựng thêm ra cùng nhau đỏ tươi như máu hòn đá, chỉ có đốt ngón tay út lớn nhỏ, hồng quang lưu chuyển, mượt mà thông thấu.

Đây là một khóa Huyết Long gan, nhìn như là thạch đầu hình dáng, lại là một gốc thực vật, chỉ ở miệng núi lửa phía dưới mới có tỷ lệ xuất hiện, mấy chục năm mới có thể thành hình, trăm năm mới có thể sinh trưởng đến lớn nhỏ như vậy, dùng làm thuốc luyện đan, không chỉ có dược lực sung túc, càng có thể đem lô hỏa bỗng dung đề bạt một cái phẩm chất, chính là chí bảo!

Vì đạt được máu này Long Đàm, lão giả liền giết thương đội hơn năm mươi người, mới đưa hần đoạt tới tay, có thể nói thủ đoạn độc ác, nơi đây không kịp đau lòng, vì đem Bạch Kỳ luyện hóa, lão giả cũng là không thêm đếm xỉa, nếu là thất bại, đại giới không thể bảo là không lớn.

Huyết Long gan hóa thành một đạo lưu quang rơi vào trong đỉnh, trực tiếp hòa tan, xinh đẹp hỏa quang bỗng nhiên co rút lại, nguyên bản tràn ngập toàn bộ trong đỉnh, giờ phút này lại dần dần co vào, bao trùm Bạch Kỳ chung quanh khu vực phụ cận, ngăn cách bên ngoài thân da thịt bắt đầu nung đốt.

Ngon lửa màu vàng óng theo áp súc bắt đầu chuyển biến màu sắc, cái kia một tia Tử Ý dần dần phóng đại, sau cùng toàn bộ lô hỏa đều biến thành tử sắc, tản mát ra càng thêm nhiệt độ nóng bỏng, ngăn cách nắp đỉnh, không khí chung quanh trở nên mỏng manh, đều muốn vỡ vụn.

Theo lên hỏa diễm co vào, lão giả ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm trong đỉnh, làm hỏa diễm co vào đến cực hạn, gần như hóa thành một đạo màng mỏng dính sát Bạch Kỳ chung quanh nửa tắc lúc, trong mắt một đạo tinh mang thoáng hiện: Ngay tại lúc này!

Lão giả mãnh liệt giờ tay, mấy đạo ấn quyết bị hần đánh ra, rơi vào nắp đỉnh, trận pháp phát sáng, toàn bộ đại đỉnh ken kết bên trong lại xoay chậm chậm lên, miệng đỉnh phía trên, từng đạo từng đạo Linh lực tơ mỏng xen kẽ, rất nhanh bao trùm miệng đỉnh, tùy theo một đạo trận văn hiển hiện, hóa thành phong ấn rơi vào bên trên.

Oanh

Đỉnh Phong Cương vừa dứt hạ, trong đỉnh co vào hỏa quang bỗng nhiên tăng vọt, chớp mắt đầy ra, một lần nữa tràn ngập toàn bộ đại đỉnh, khiến nắp đỉnh một trận rung động, thể không giảm như muốn xông ra, mãnh liệt sóng lửa trùng kích vào, miệng đỉnh phía trên phong cầm phát sáng, lúc sáng lúc tối một mực rơi vào bên trên, áp chế hỏa diễm bốc lên, khiến trong đỉnh áp lực lập tức tăng vọt.

Mọi nó liệt diễm không thể nào phát tiết, lại càng ngày càng thịnh, không cách nào đạt được phát tiết hỏa diễm bắt đầu bị áp súc, dần dần, đến sau cùng lại hóa thành chất lỏng, thành làm một đạo trạng thái dịch dòng nước lũ, ở trong đỉnh bao phủ, cọ rửa Bạch Kỳ thân thể, mà lão giả đối diện nắp đỉnh, xếp bằng ở trước không ngừng bấm niệm pháp quyết, ấn hướng nắp đỉnh, rót vào Linh lực đến trong trận pháp, một cỗ nhàn nhạt linh áp dần dần dâng lên.

Một canh giờ...

Hai canh giờ...

Thời gian tại thời khắc này trở nên chậm chạp, không ngừng luyện hóa bên trong, hai canh giờ như hai năm dài đằng đặc gian nan, Linh lực không ngừng tiêu hao khiến lão giả cái trán bắt đầu chảy ra đầy đặc mồ hôi, cảm thụ được bên trong thân thể dần dần khô cạn tu vi chỉ lực, hần ánh mắt lộ ra lo lắng, không ngừng đánh giá trong đỉnh Bạch Kỳ, mơ hồ có thể thấy được bị dòng nước lũ bao khóa thân thể hoàn hảo không chút tổn hại, căn bản không thể luyện hóa nửa phần.

Theo thời gian vượt qua, lão giả lo nghĩ càng sâu, trước kia hưng phấn chí ý như bị vào đầu dội xuống một chậu nước lạnh, một trái tim như chìm đến đáy cốc, dần dần hần hai mắt bắt đầu phiếm hồng, phi tốc bấm niệm pháp quyết ẩn hướng nắp đỉnh, cũng không hề từ bỏ luyện hóa.

Giờ phút này trong lòng như máu, đến bây giờ còn không thể luyện hóa, mắt thấy liền muốn thất bại, một cỗ mãnh liệt không cam lòng chí ý hiện lên, hiển hiện gương mặt hóa thành dữ tợn.

Dạng này tổn thất hần đảm đương không nổi, những thứ này đông đảo được tài chính là hần tốn hao nhiều năm hạnh hạnh khổ khổ góp nhặt được đến, vốn muốn mượn tướng này Bạch Kỳ luyện thành bảo được, không chỉ tu vi đột phá, thậm chí có thể như Bạch Kỳ đồng dạng nắm giữ một bộ thân thể cường hãn, từ đó con đường tu hành khai thác không ít.

Ai có thể nghĩ tới vền vền một kẻ phạm nhân thân thể, càng như thế khó có thể luyện hóa, lão giả trong lòng khổ không thể tả, lúc trước dự đoán phạm sai lầm, bây giờ tổn thất nặng nề, lại vẫn ôm lấy một tia may mắn, chỉ là phần này may mắn có thể duy trì bao lâu, ngay cả chính hần cũng không biết.

Lão giả sắc mặt âm trầm, động tác trên tay cũng không ngừng, vẫn như cũ bấm niệm pháp quyết không ngừng rót vào Linh lực, lại không có thể chú ý tới trong đỉnh hỏa quang bao khóa bóng người giờ phút này lại động động.

*

Trong thoáng chốc, Bạch Kỳ mở hai mắt ra, vẫn cảm giác đến đầu có chút phát chìm, khi hần chú ý tới chung quanh cảnh tượng, theo sau chính là khe giật mình, trừng lớn hai mắt, lộ ra kinh sợ.

Chỉ gặp một đạo như từ sắc tơ lụa hỏa đoàn ngo ngoáy đem hần bao ở bên trong, chung quanh từng đạo khí lưu nhốn nháo, tại hỏa đoàn bên trong qua lại lay, thờ sâu, một cỗ mùi thuốc nồng nặc cùng hỏa nhiệt theo miệng mũi tràn vào Bạch Kỳ bên trong thân thể.

Nhất thời, trong lồng ngực như dấy lên một đám lửa, nóng rực vô cùng, lại không có bất kỳ cái gì khó chịu chí ý, ngược lại rất là ấm áp thoải mái dễ chịu, cái kia cỗ được lực tiến nhập thể nội, theo kinh mạch chảy vào đan điền, khiến vùng đan điền nội lực run lên, cuộn lên phía dưới, thuận thế đem đặt vào bên trong, nuốt cái này một tia được lực, nội lực lại tăng lâu một chút.

Cái này một tia biến hóa rất nhỏ lập tức bị Bạch Kỳ cảm giác, lúc này trong lòng giật mình, theo sau chính là một trận kinh hãi, không lo được suy nghĩ nhiều, cũng không thêm để ý chính mình tình cảnh, ngồi ở trong đỉnh, Bạch Kỳ liền bắt đầu thở nạt.

Mọi nó được lực như tìm tới chỗ tháo nước, theo Bạch Kỳ thở nạt, hóa thành tơ mỏng bị hần nuốt nhập thể nội, theo kinh mạch vận chuyển một chu thiên về sau, hóa thành từng tia từng tia nội lực dung nhập đan điền, vùng đan điền thành làm một cái luồng khí xoáy, theo được lực không ngừng dung nhập, cái vòng xoáy này dần dần biến lớn, cuộn lên nội lực cũng biến thành đục dầy.

Ngay tại lúc đó, chung quanh hỏa đoàn bên trong bắt đầu chia ra một chút ánh sáng màu tím, quán lên Bạch Kỳ thân thể, nếu nói chung quanh vô hình khí lưu là tâm thường được thảo được lực lời nói, như vậy ánh sáng màu tím này chính là cái kia hai gốc Linh được được lực.

Cái này màu tím tại chạm đến Bạch Kỳ thân thể về sau, trực tiếp dung nhập, khơi dậy một đạo nhàn nhạt thanh quang tại hần trần trụi lồng ngực thoáng hiện, đắm chìm trong tĩnh toạ bên trong Bạch Kỳ lại chưa từng chú ý tới cái này phân biến hóa, giờ phút này nguyên nhân chính là nội lực tăng trưởng trong lòng kinh hãi.

Cái này màu tím dung nhập thân thể về sau, từng đạo từng đạo nhạt màu xanh nhạt ẩn ký bắt đầu hiển hiện lồng ngực, một đạo, hai đạo, ba đạo.

Thời gian nháy mắt, cùng sở hữu mười ba đạo ẩn ký hiển hiện, mỗi một cái đều giống như là có sinh mệnh một trường co rút lại bên trong, thanh quang tràn đầy, còn chưa đỉnh chỉ, theo từ sắc dung nhập, chậm rãi, thứ mười bốn đạo ẩn ký mất trần có thể thấy bắt đầu hiển hiện, sau đó là Chương 15: Nói, thứ mười sáu nói...

Bạn đang đọc truyện *Ngịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 28: Công Tôn Duyên

Nơi này là một tòa đơn sơ hàng động, giống như nhân lực khai mở mà thành, bốn góc vuông, mặt tường vuông vức bóng loáng, càng có đạo đạo u quang thỉnh thoảng thoáng hiện, lộ ra một cổ không khỏi ba động, như ngăn cách ngoại giới, tự thành một phương thiên địa.

Nói là hàng động, có lẽ càng giống một gian mật thất, chung quanh không có vật gì, chỉ có một tòa cầu thang đá sắp đặt tại trong thạch thất, phía trên ngồi xếp bằng một thân ảnh ---- -- cái toàn thân bao phủ tại nồng đậm hắc vụ bên trong thân ảnh.

Vòng quanh Bạch Kỳ lùi về Hắc Triều, tại thông qua tầng kia u quang nháy mắt liền không khỏi tiêu tán, Bạch Kỳ bị một cổ đại lực vùng thoát khỏi, bịch một tiếng ngã ngồi tại trong mật thất, rơi xuống đồng thời, hần lập tức xoay người mà lên, thần sắc cảnh giác, ánh mắt táo động ở giữa, đánh giá chung quanh, lập tức liếc một chút liền nhìn thấy cái kia quý dị thân ảnh, nhất thời hít sâu một hơi, cảm thấy một trận rừng mình.

Bạch Kỳ nhìn về phía thân ảnh kia đồng thời, bóng người kia cũng giống như đang nhìn hướng hắn, có hai đạo tà dị ánh mắt, chớp động u mang, thông qua hắc vụ bắn ra mà ra, rơi vào Bạch Kỳ trên thân, một cổ mãnh liệt cảm giác nguy cơ bỗng dưng dâng lên, khiến Bạch Kỳ tê cả da đầu, bạch bạch bạch liền tiếp rút lui mấy bước, đi vào góc tường.

"Người là ai?"

Bạch Kỳ gắt gao nhìn chăm chăm thân ảnh kia, cảnh giác mở miệng nói, nội lực ào ào, ở trong kinh mạch tạt tạt lưu chuyển, bao hàm một cổ cự lực, tùy thời đều muốn xuất thủ.

"Khắc khắc " bóng người kia cười quái dị một tiếng, "Lão phu Công Tôn Duyên, tiểu bối vẫn rất cẩn thận!"

Nói xong nhấc tay khẽ vẫy, một cổ không khỏi ba động bỗng dưng sinh ra, Bạch Kỳ thân bất do kỷ bị dẫn dắt, chậm chậm bay về phía cái kia Công Tôn Duyên ngồi xếp bằng cầu thang đá.

Bạch Kỳ thần sắc hoảng hốt, vội vàng vận chuyển nội lực, liều mạng giằng co, lại không cách nào rung chuyển nửa phần, chỉ có thể mặc cho bằng cổ lực lượng kia dẫn dắt hạ, đi vào Công Tôn Duyên phụ cận, cách hắn có điều một thước, hắc vụ cơ hồ dán chặt lấy Bạch Kỳ cuộn cuộn lấy, làm người sợ hãi ba động tràn ngập ra, mang theo sức mạnh mang tính chất hủy diệt.

Bạch Kỳ kinh hãi không thôi, khoảng cách gần đánh giá cái này hắc vụ, càng cảm thấy quý dị khó lường, dưới có một đạo mơ hồ có thể thấy được hình người, hai đạo ánh mắt thỉnh thoảng thoáng hiện, có u mang du đầu bên trong, lộ ra một cổ giống như hưng phấn tâm tình, nhìn từ trên xuống dưới hắn.

Đúng lúc này, hắc vụ một trận kịch liệt quay cuồng lên, giống như cái kia Công Tôn Duyên đang muốn có cái gì tiến một bước động tác, Bạch Kỳ mắt sáng lên, đề xuống trong lòng chấn kinh, nhục thân chỉ lực tính cả nội lực gào thét, mãnh liệt mà lên, huy quyền chính là hướng về hắn một quyền đập tới.

Phốc

Một quyền này như đánh vào trên bông, không có một tia gắng sức cảm giác, hắc vụ lăn lộn, tùy tiện liền triệt tiêu một quyền này chi lực, lập tức một cổ càng thêm bằng bạc lực lượng bỗng dưng buông xuống, rơi vào Bạch Kỳ trên thân, hóa thành một cổ mãnh liệt áp chế, nhất thời làm quanh người hắn xiết chặt, động tác ngưng trệ, liền nội lực vận chuyển cũng lập tức chậm lại, cơ hồ đình trệ, cả người bị trói buộc đến không thể động đậy.

"Khắc khắc không nên phản kháng." Công Tôn Duyên lại là một tiếng cười quái dị nói, " người là trốn không thoát, để lão phu xem thật kỹ một chút!"

Nói xong, tại Bạch Kỳ chấn kinh dưới ánh mắt, hắc vụ tản ra, lộ ra một đạo không lớn không nhỏ lỗ hồng, lập tức một cái tái nhợt bàn tay từ đó nhô ra, duỗi ra một cái ngón trỏ, chậm rãi điểm tại Bạch Kỳ mi tâm.

Ngón tay rơi xuống đồng thời, tùy theo mà đến, chính là một cổ như hàn đàm thâm thấu hàn ý bỗng nhiên dâng lên, chớp mắt bao phủ Bạch Kỳ thân thể, khiến hắn tâm thần kịch chấn, loại cảm giác này giống như đã từng quen biết, phảng phất tự thân hết thảy bí ẩn tại trước mặt đều không thể giấu diếm mây mây, trực tiếp bị nhìn thấu nội tâm hết thảy.

Cơ hồ chỉ ở nháy mắt, Bạch Kỳ trong đầu suy nghĩ nhất động, lập tức liền hiểu được, ngay tại trước đó không lâu, hắn trải qua từng bản thân trải nghiệm qua cảm giác này.

Nguyên lai là hắn!

Bạch Kỳ trong lòng sợ hãi không thôi, lại không có biện pháp nào, chỉ còn lại có lòng tràn đầy đắng chát, nghĩ đến chính mình đầu tiên là thân thể hãm ô trộm cướp, sau lại bị to lớn biến lỗi cuốn, hiện tại càng là rơi vào cái này Công Tôn Duyên trong tay, một cổ bị phản chi ý dâng lên, cắn chặt môi dưới bên trong, Bạch Kỳ chỉ cảm thấy trong miệng khô khốc vô cùng, bình tĩnh khuôn mặt, không nói một lời.

Chỉ là, cái kia cổ kỳ dị lực lượng lại không có đối với hắn tạo thành bất luận cái gì thực chất thương tổn, vèn vèn đem bao khóa, giống như đang tra dò xét lấy cái gì, cùng lúc đó, thỉnh thoảng có trận trận tự nói theo hắc vụ bên trong truyền ra.

"Ân, thân thể quả nhiên rất mạnh!" Mang theo hài lòng ngữ khí, hắc vụ run run, như Công Tôn Duyên đứng giờ đầu tự nói lấy, lập tức một tiếng nhẹ kêu, "A còn có trong phạm nhân kinh?"

"Chà chà!" Công Tôn Duyên hình như có chút nhìn mà than thở, sợ hãi thán phục nói, " xem nội lực này cường độ, sợ là không có cái mấy chục năm bản lĩnh khó có thể đạt tới a! Tiểu tử này rõ ràng còn rất lợi hại tuổi nhỏ, lại có thâm hậu như thế nội lực, tuy là tâm thương nội gia công phu, nhưng cũng có thể nhìn ra kẻ này thiên tư độ cao, nhất định bất phạm nha!"

Nghe được câu này, dù là Bạch Kỳ giờ phút này bị quản chế, tình cảnh đáng lo, lại vẫn ngăn không được trong lòng nổi lên một trận cổ quái chi ý, tâm đạo: Nếu không phải dưới cơ duyên xảo hợp, hấp thu đại lượng được lực, ta làm sao lại hiện tại nội lực tu vi, nếu để cho cái này Công Tôn Duyên biết, chính mình tu luyện hơn mười năm mới tu thành một cổ ngón út phẩm chất nội lực, cũng không biết hẳn lại là biểu tình gì?

Nghĩ tới đây, Bạch Kỳ trong lòng cổ quái chi ý càng đậm, liên đới suy nghĩ Thần cũng biến thành là lạ, nghĩ đi nghĩ lại, sắc mặt lại là nhất âm, khoe miệng lộ ra một nụ cười khổ, trong lòng tự giễu không thôi, chính mình tư chất chính mình rõ ràng rất lợi hại, căn bản là bình thường địa lại bình thường bất quá, làm sao được tính là cái gì bất phàm.

Suy nghĩ đến đây, Bạch Kỳ trong lòng đáng chất càng nhiều, về âm đậm càng đậm mấy phần, lại tại lúc này, cái kia cổ lạnh lùng chi ý khơi dậy vừa thu lại, nhanh chóng tràn vào mi tâm, theo Công Tôn Duyên ngón tay đều lùi về.

"Tốt tốt tốt!"

Liên tiếp ba tiếng chữ tốt, Công Tôn Duyên cười to lên, giống như cực kỳ hài lòng, trong mắt ánh sáng càng ngày càng sáng, ánh sáng này lại là khiến Bạch Kỳ trong lòng căng thẳng.

Đồng dạng ánh mắt, hẳn tại tốt trên người mấy người nhìn thấy qua, mấy cái có lẽ đã minh ngộ thâm tàng bên trong không có hảo ý, không biết cái này Công Tôn Duyên sau đó phải đối với hẳn làm cái gì, trong lòng càng thêm khẩn trương lên, một hai mắt không hề nháy, gắt gao nhìn chăm chăm cái kia hắc vụ bên trong thân ảnh, về đề phòng nồng đậm, chỉ đều hiện lên ở trên mặt.

Cũng không thêm đề ý Bạch Kỳ cẩn thận, hắc vụ phun trào ở giữa, Công Tôn Duyên ẩn ở chính giữa, không cách nào thấy rõ hẳn động tác, hình như là, giống như móc ra một cái gì đồ vật, không ngừng hướng bên trong đầu nhập một ít gì đó, dần dần, một cổ nồng đậm mùi thơm ngát chậm chậm tràn ra, tràn ngập toàn bộ thạch thất.

Mùi thơm này nồng đậm, lại không chỉ là một loại, mà chính là hỗn loạn vô cùng, giống như từ các loại thảo dược hỗn hợp mà thành, bị Bạch Kỳ nhẹ hít một hơi, nhất thời có một cổ cực kỳ sáng khoái cảm giác dâng lên, tràn ngập quanh thân, toàn thân lỗ chân lông đại trương, tại cổ này thư thái chi ý hạ, cả người phảng phất mê say.

Trước đó từng có cái kia cổ rung động cảm giác giờ phút này xuất hiện lần nữa, lại trước đó chưa từng có mãnh liệt, lộ ra vô cùng khát vọng, khiến Bạch Kỳ thân thể cũng nhịn không được hơi run rẩy lên.

Hồi lâu sau, hắc vụ lần nữa vỡ ra, xuất hiện khe hở, một đạo linh quang bị Công Tôn Duyên nhất chỉ bắn ra, chớp mắt rơi vào Bạch Kỳ chỗ mi tâm, rồi xuống đồng thời liền trực tiếp dung nhập bên trong.

Theo cái này linh quang dung nhập, hơi hơi có một cổ căng đau cảm giác xuất hiện, lại chớp mắt tiêu tán, hóa thành thanh liên cuốn lên, Bạch Kỳ chợt cảm thấy não hải nhất thanh, một cổ không khỏi tin tức hiện lên, giống như một đoạn trống rỗng xuất hiện trí nhớ, bị Bạch Kỳ hấp thu, biến hoá để cho bản thân sử dụng.

Luyện khí tầng thứ nhất khẩu quyết?

Bạch Kỳ trầm ngâm, trong đầu giờ phút này không ngừng hiện lên một số văn tự, những văn tự này từng cái đều là tối nghĩa thâm ảo, nhưng lại như mang theo một cổ kỳ dị chi lực, khiến Bạch Kỳ tâm thần cũng phải bị hấp dẫn, trong đắm chìm, không thể tự thoát ra được.

"Uống xong nó, dựa theo ta dạy cho ngươi pháp môn thổ nạp."

Công Tôn Duyên thanh âm khàn khàn vang lên, lập tức cắt ngang Bạch Kỳ trầm tư, chấn động toàn thân phía dưới, Bạch Kỳ lúc này tỉnh táo lại, ánh mắt của hẳn nhất định, nhìn lại lúc, đã thấy Công Tôn Duyên tái nhợt bàn tay vừa lúc đuổi ra hắc vụ khe hở, trên tay bưng một cái thô ráp bát đá.

Bát đá bên trong là một đoàn các loại hỗn loạn xen lẫn chất lỏng sền sệt, như bột nhão đồng đúc, xem xét phía dưới liền khiến Bạch Kỳ liên tục nhíu mày, chỉ là chất lỏng này tuy khó nhìn, lại có một cổ mùi thuốc nồng nặc truyền ra, bên trong thân thể rung động chi ý càng sâu.

Do dự một chút về sau, Bạch Kỳ thân thủ tiếp nhận bát đá, Công Tôn Duyên hài lòng gật đầu một cái, lập tức lướt nhẹ qua tay, một kiện trường bào màu xám bay ra, trực tiếp gắn vào Bạch Kỳ trên thân đồng thời, lực lượng khổng lồ rơi ở trên người hẳn, đem hẳn tung bay.

Tiếng kinh hô lóe sáng, Bạch Kỳ cả người phi thân mà ra, bị cổ này lực lượng khổng lồ cuốn lên, thẳng tắp đụng hướng phía sau vách đá, lại tại đụng chạm cái kia vách đá đồng thời, có gợn sóng nổi lên, làm hẳn trực tiếp xuyên thấu, tiến vào bên trong.

Bình ổn sau khi hạ xuống, Bạch Kỳ kinh nghi, bốn phía dò xét, hẳn mở to miệng, lộ ra kinh ngạc, nơi này không ngờ là một chỗ khác thạch thất, vị trí trung tâm, trừ một tòa cùng trước một tòa thạch thất tương tự cầu thang đá bên ngoài, còn lại chỗ không có vật gì.

Quay người nhìn về phía sau lưng mặt tường, giờ phút này nhưng lại trở về hình dáng ban đầu, thấy thể nào đều chỉ có thạch đầu, chần chờ bên trong, Bạch Kỳ nhịn không được tiến lên hai bước, đưa tay nhẹ nhàng đề lên.

Tại tiếp xúc đến tường đá mặt ngoài lúc, lập tức có một cổ gợn sóng tràn ngập, truyền lại hướng chung quanh tản ra, toàn bộ mặt tường khơi dậy sáng lên, phía trên lộ ra một cổ bằng đại trở lực, trực tiếp đem Bạch Kỳ bàn tay đánh về.

"Ngay tại chỗ kia hấp thu luyện hóa đi chứ muốn làm phiền lão phu thanh tu."

Ngăn cách tường đá, Công Tôn Duyên thanh âm chậm chậm vang lên truyền đến, Bạch Kỳ ánh mắt chớp động, sắc mặt âm tình bất định, hồi lâu sau hắn thở dài ra một hơi, bụng cái kia bát đá, chậm rãi đi vào cái kia cầu thang đá chỗ, đầu tiên là cúi đầu dò xét một phen về sau, liền khoanh chân ngồi xuống tới.

Nhìn lấy chén kia bên trong chất lỏng sền sệt, Bạch Kỳ ý niệm trong lòng chớp nhoáng, hai mắt dần dần sáng lên, cảm thụ được bên trong thân thể càng ngày càng mạnh rung động chi ý, hồi tưởng lại trước đó từng màn, tâm hần phía dưới an tâm một chút, không khỏi bên trong, dâng lên một cỗ hưng phấn chi ý, nóng lòng muốn thử.

Liếm liếm bờ môi, Bạch Kỳ hít sâu một hơi, không do dự nữa, bụng bát đá tiến đến bên miệng, hơi ngửa đầu, há miệng trực tiếp liền rót một miệng lớn

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: tăng vọt

Ăn được hơi chất chất, lại phảng phát cam ngọt, có một loại thuần hậu cảm giác, Bạch Kỳ cổ họng nhấp nhô, nhẹ nhàng một nuốt, cái kia dịch thể chảy vào yết hầu, trôi vào trong bụng, nhất thời giữa ngực bụng dâng lên một cỗ hùng lực nhiệt lưu, giống như một đám lửa, bỗng nhiên dâng lên.

Phảng phát không cần tiêu hóa, nồng đậm được lực trực tiếp tản ra, trong nháy mắt tràn ngập Bạch Kỳ lồng ngực, nhiệt lực bành trướng, rất nhanh địa liền xuyên vào nói hần toàn thân.

Bạch Kỳ toàn thân phát nhiệt, xuất mồ hôi trán, thậm chí có khói bụi chậm chậm dâng lên, hần khuôn mặt hồng nhuận phon phốt, đầu có chút u ám, theo uống say giống như, khác có một loại trướng trướng cảm giác xuất hiện tại ở ngực, cảm giác không nhả ra không thoải mái.

Nhìn không được há miệng lên tiếng nấc, nhất thời có một cỗ được lực bay thẳng mà lên, giống như trời mây, theo Bạch Kỳ miệng mũi tràn ra, xuất hiện giữa không trung đồng thời liền chậm chậm tiêu tán, Bạch Kỳ bận bịu đưa tay che chính mình miệng.

Cái này có thể là đồ tốt, không thể uống phí hết.

Bạch Kỳ trong lòng trầm nghĩ, chỉ là tràn ra như thế một cỗ liền làm hắn cảm thấy có chút đau lòng.

Cảm thụ được bên trong thân thể như lửa mãnh liệt được lực, cọ rửa kinh mạch truyền ra trận trận tê dại xúc cảm, mang theo vài phần chờ mong, Bạch Kỳ yên lặng chờ lên.

Quả nhiên, cũng không lâu lắm, ở ngực liền có cảm giác tê ngứa cảm giác truyền ra, Bạch Kỳ kinh hi, bận bịu kéo ra vạt áo đi xem, chỉ gặp từng đạo màu xanh nhạt ẩn ký từng cái hiện ra, thời gian nháy mắt, liền có bốn mươi tám đạo ẩn ký, một vừa phù hiện tại Bạch Kỳ nơi ngực.

Cái này từng cái ẩn ký lấp loé không yên, phát ra trong suốt phát sáng, nhúc nhích ở giữa, có kỳ lạ ba động tràn ra, giống như mang theo một loại gần sát tự nhiên chí lý, cái này bốn mươi tám đạo ẩn ký chính là Bạch Kỳ trước kia thi có.

Còn không có kết thúc, tiếp theo về sau, thứ bốn mươi chín đạo ẩn ký bắt đầu chậm rãi sinh ra, như theo thủy mặc bên trong hiện ra, từ không nói có, trống rỗng xuất hiện, hình như có một cây Vô Hình Đại Đạo chỉ bút, ở trên người hắn rơi xuống, vạch ra một đạo dấu vết, trực tiếp liền lạc ấn tại Bạch Kỳ ở ngực.

Lạc ấn xuất hiện đồng thời, Bạch Kỳ chấn động toàn thân, trái tim phanh phanh nhảy lên, một cỗ không khỏi sinh ra khí lực tại thể nội phun trào, lập tức chậm rãi yên lặng, khiến Bạch Kỳ cảm thấy một trận kinh hi.

Cái này đạo ẩn ký sau khi xuất hiện, thứ năm mươi nói cũng bắt đầu hiển hiện, sau đó là đạo thứ 51... Thứ năm mươi hai nói..

Liên tiếp 15 đạo ẩn ký bị thân thể hấp thu được lực, ngưng luyện ra đến, mỗi một đạo ẩn ký xuất hiện, đều biết khiến Bạch Kỳ thân thể run rẩy, một cỗ hùng hậu sinh cơ chi lực bỗng dưng sinh ra, lực lượng cũng theo đó đề bạt không ít.

15 đạo ẩn ký về sau, bên trong thân thể nhiệt lưu trở nên mỏng manh, như có như không, giống như sắp tiêu hao hầu như không còn, Bạch Kỳ không chút do dự lần nữa rót một ngụm trong chén được dịch, nhiệt lưu lại nổi lên, như hỏa diễm hùng lực, bị nhen lửa tại lồng ngực, giao thiệp hậu kinh, thân thể trực tiếp bắt đầu hút thu lại, càng nhiều ẩn ký bắt đầu hiển hiện.

Trong con mắt tỏa ra thanh quang, Bạch Kỳ giống như say mê, trực tiếp câu câu nhìn mình chăm chăm ở ngực, cảm nhận được tự thân không ngừng cường đại, loại cảm giác này làm hắn rất là mê muội, không thể tự thoát ra được.

Thời gian trong lúc vô tình trôi qua, được lực không ngừng bị hấp thu lấy, luyện hóa thành lạc ấn xuất hiện tại Bạch Kỳ ở ngực, nói là luyện hóa, kì thực Bạch Kỳ căn bản không có làm cái gì, cũng không hiểu đến như thế nào đi khổng chế, chỉ là thuận tự nhiên để thân thể chính mình đi hấp thu a.

Một đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm ở ngực, phân ra tâm thần cảm thụ được bên trong thân thể biến hóa, mỗi khi cảm thấy hậu kinh không đủ thời khắc, Bạch Kỳ đều biết uống một ngụm cái kia sền sệt được dịch, bổ sung bên trong thân thể được lực.

Trung gian một đoạn thời khắc, khơi dậy có một cỗ thanh lãnh hàn ý như gió lạnh quét, ở thạch thất bên trong khe quét mà qua, khiến Bạch Kỳ trong lòng nhảy một cái, nhất thời khẩn trương lên, vô ý thức lập tức khép lại vạt áo, ngồi thẳng thân thể.

Hắn biết, cái này hàn ý nhất định là Công Tôn Duyên chính lấy một loại không biết thủ đoạn dòm ngó nơi này, có lẽ chính mình mọi cử động hội rơi trong mắt hắn, bèn vội kiểm chế tâm thần, nhắm mắt giả trang ra một bộ nghiêm túc thô nạp bộ dáng.

Cái này hàn ý chỉ là khe quét mà qua, lập tức liền tiêu tán không còn, hồi lâu sau, Bạch Kỳ mở mắt ra, ánh mắt chớp động, bốn phía dò xét một phen, loại kia bị người ta nhòm ngó cảm giác đã biến mất.

Hắn thở dài ra một hơi, trong lòng vẫn miễn không có chút khẩn trương, đoán không được Công Tôn Duyên đến cùng phát hiện không, lắc đầu, đem những tạp niệm này vùng thoát khỏi, nơi đây dung không được hắn suy nghĩ nhiều, tận khả năng tăng thực lực lên mới là căn bản.

Mắt sáng lên, một lần nữa rơi vào cái kia bát đá bên trên, dừng lại một lát sau, Bạch Kỳ hơi ngửa đầu, cắn răng bên trong, đem toàn bộ được dịch rót vào bên trong miệng.

Oanh

Hùng hồn được lực âm vang dâng lên, như lửa đoàn nổ tung, thoáng chốc tràn ngập Bạch Kỳ quanh thân, lại tại cùng một thời khắc, thân thể hấp thu cũng lấy một loại so sánh rất nhanh tiến hành.

Một gian khác thạch thất...

Hắc vụ lẩn lộn, như mực chảy trút xuống, bao phủ Công Tôn Duyên thân thể, thu hồi linh thức về sau, bên trong truyền ra Công Tôn Duyên trầm ngâm tự nói.

"Nếu không có đối phạm nhân thi triển có rất nhiều hạn chế, lão phu cũng sẽ không nhiều này giờ lên, kẻ này thân thể cường hãn, xem ra thể chương cũng hơn thường nhân, đột phá lên độ khó khăn muốn lớn hơn nhiều..."

"Bất quá... Lão phu đã sớm chuẩn bị, cái kia một bát Linh Dịch bên trong dung hợp hơn mười loại tầm thường Linh dược, đầy đủ người bình thường trùng kích đến luyện khí tầng thứ hai có thừa, lão phu có chín mươi phần trăm chắc chắn có thể khiến hắn trùng kích đến luyện khí tầng thứ nhất..."

Nói đến chỗ này, hình như có một cỗ oán niệm bỗng dưng dâng lên, toàn bộ trong thạch thất nhiệt độ đều hạ xuống không ít, mang theo nồng đậm đắng chát, Công Tôn Duyên thì thào: "Nếu không có... Lão phu cũng sẽ không rơi vào tình cảnh như vậy, phải làm ra dạng này lựa chọn..."

"Đông Hoang..."

Khe than thở một tiếng qua đi, thanh âm im bất mà dừng, hắc vụ lẩn lộn, hướng về hai bên tán ra, dần dần lộ ra một cái toàn thân gắn vào hắc bào bên trong thân ảnh.

Tải nhọt gương mặt không có chút nào huyết sắc, anh tuấn bên trong mang theo một tia tà khí, một đôi mắt như Hàn Tinh, lệ mang lấp lóe, bờ môi ít ỏi, tự nhiên nhếch lên, lộ ra tàn nhẫn đường cong, một cỗ không khỏi làm lòng người hoảng sợ lực khí tức tràn ngập tại quanh thân.

Nếu là tu vi đến nhất định cảnh giới tu sĩ tại trước mặt, tất nhiên sẽ phát giác, quanh thân hư không đều muốn vặn vẹo, từng khuôn mặt thỉnh thoảng biến ảo mà ra, gắt gao nhìn chăm chăm cái này ngồi xếp bằng thân ảnh, chậm rãi múa trào, như muốn ăn sống thịt, ăn tủy, làm người sợ run sát khí phun trào lấy, ngưng tụ ở chung quanh hình thành thật dày một tầng, không chút nào tán.

Chỉ có kinh lịch núi thủy biến máu Ma tu cự nghiệt mới có thể nắm giữ dạng này sát khí, đây cũng là Công Tôn Duyên!

Chỉ là, giờ phút này xuất hiện tại hắn trên mặt lại là nồng đậm đắng chát, một đôi mắt dày đặc Nhược Hàn đậm, ngưng tụ ngập trời oán hận.

Theo hắc vụ tán ra, dần dần lộ ra Công Tôn Duyên toàn thân, lại là một màn làm cho người rùng mình hình ảnh.

Theo khuôn mặt hướng xuống, hắc bào bao phủ, mơ hồ có thể thấy được nửa người đứng là mơ hồ một mảnh, ngang eo phía dưới bộ phận không cánh mà bay, duy thừa xuống một đoàn mơ hồ huyết nhục, nhúc nhích ở giữa, còn có thể nhìn thấy mạch máu huyết quản, từng đạo u quang thỉnh thoảng hiện hiện, ngăn cách tại huyết nhục bên ngoài, ngừng thương thế.

Nghiêm trọng như vậy thương thế, như là phạm nhân đoạn không thể còn sống, Công Tôn Duyên lại sống sót, hồi tưởng lại trước đó không lâu kinh lịch một màn kia, hắn còn cảm thấy một tim đập thình thịch, hô hấp dồn dập, trong lòng đắng chát càng nhiều, ánh mắt rơi vào đối diện trên tường đá, lộ ra mấy cái phần mong đợi.

Thời gian trôi qua nhanh chóng, được lực bằng bạc bị Bạch Kỳ hấp thu, giờ phút này ẩn ký số lượng đã vượt qua tám mươi đạo, còn đang tăng thêm, chỉ là tốc độ chậm rất nhiều, mỗi ngưng tụ thành một đạo đều muốn hao phí không thiếu thời gian.

Tám mươi ba nói...

Tám mươi bốn nói...

Tám mươi tám nói...

Lại là một canh giờ trôi qua, trong núi hang động, không phân rõ quang cảnh, trong lúc bất tri bất giác, đã là sáng sớm ngày thứ hai.

Theo thời gian vượt qua, Bạch Kỳ bên trong thân thể được lực bắt đầu trở nên mạnh mẽ, ẩn ký càng là vượt qua 90 nói, đến lúc cuối cùng một cỗ được lực biến mất, thanh quang khôi phục sáng lên về sau, bỗng nhiên co rút lại, tổng cộng chín mươi ba đạo ẩn ký dần dần ẩn vào Bạch Kỳ bên ngoài thân, thờ dài ra một hơi, Bạch Kỳ chậm rãi mở hai mắt ra, hai đạo tinh quang tại trong mắt chợt lóe lên.

Nắm nắm tay, cảm thụ được bên trong thân thể phun trào, viễn siêu trước đó hùng hậu chi lực, vẻ hưng phấn lộ rõ trên mặt, đúng lúc này, trên tường đá u quang hiển hiện, như màn che kéo ra, xuất hiện một đạo lỗ hồng, thanh âm trầm thấp chậm chậm vang lên, lộ ra một cỗ không thể nghi ngờ uy nghiêm

"Tới gặp ta!"

Hơi trầm mặc, Bạch Kỳ đứng dậy, chậm rãi đi ra thạch thất, đi vào Công Tôn Duyên chỗ ở thạch thất, giờ phút này hắc vụ đã một lần nữa bao khóa hần thân thể, loáng thoáng nhìn không rõ.

Hai đạo u quang xuyên thấu vụ khí rơi vào Bạch Kỳ trên thân, khiến hần trong lòng căng thẳng, như bị khát máu mãnh thú để mắt tới, lông tóc dựng đứng, cảm thấy toàn thân không được tự nhiên.

Cái kia u quang trên dưới tảo động, như đang đánh giá, một lát sau, lộ ra thần sắc thất vọng, lầm bầm nói: "Lại thất bại, là ta nóng vội, cũng được..."

Nói xong, nhấc tay khẽ vẫy, cái kia bát đá lẳng không bay lên, rơi vào hắc vụ bên trong, một trận chơi đùa về sau, bị Công Tôn Duyên đưa ra, bên trong lại là một bát sên sệt được dịch: "Dùng cái này dịch, tiếp tục luyện hóa đi!"

Nhìn chằm chằm chén kia trung được dịch, nhẹ ngửi bên trong mùi thơm ngát, Bạch Kỳ trong lòng cuồng loạn, cố nén hưng phấn chi ý, giả bộ như nhú mảy bộ dáng, do dự một lát sau, bị Công Tôn Duyên ánh mắt trừng một cái, cắn răng thân thủ nhận lấy, lập tức quay người, không nhanh không chậm đi ra cái này gian thạch thất, cảm chế u quang lần nữa rủ xuống, ngăn trở hần ánh mắt...

Lại là một ngày, nhìn qua Bạch Kỳ trông mong đưa qua bát đá, khối đen che phủ hạ, Công Tôn Duyên liên tục nhú mảy, linh thức quét qua lại chưa cảm nhận được ở trên người hần xuất hiện bất kỳ một tia tu vi chi lực, cắn răng bên trong, Công Tôn Duyên tiếp nhận bát đá, lần nữa gạt ra Linh Dịch giao cho Bạch Kỳ, cung cấp hần luyện hóa.

Sau đó liên tiếp mấy ngày, đều như vậy, lần lượt về sau, Công Tôn Duyên đều có chút phát điên, bất luận hần tra như thế nào dò xét, đều không cảm giác được Bạch Kỳ bên trong thân thể có bất kỳ linh lực ba động, giống như hư không tiêu thất, làm hần không nghĩ ra, sắc mặt cũng dần dần âm trầm, nhưng thủy chung không muốn từ bỏ, phản giống như là so kè đến, không phải muốn nhìn Bạch Kỳ có phải là thật hay không là cái không đấy...

"Người cũng đã biết, mấy ngày nay dùng đi Linh dịch đầy đủ người bình thường tu luyện tới luyện khí tầng thứ chín? Người người người..."

Lại là một ngày sau, Công Tôn Duyên nhìn lấy rỗng tuếch bát đá, rốt cục nhìn không được bạo phát, mang theo tức giận, giận quát một tiếng, khiến Bạch Kỳ cả người khẽ giật mình, lộ ra một mặt vô tội màu sắc.

Tuy nói những thứ này cấp thấp Linh dịch với hần mà nói căn bản không đáng giá nhắc tới, lại vẫn nhìn không được đau lòng, dù là chỉ là có thể sinh ra một tia Linh lực, hần cũng sẽ không để ý, nhưng theo những ngày này đến xem, hoàn toàn cũng là đổ xuống sông xuống biển mà!

Công Tôn Duyên giờ phút này nhìn về phía Bạch Kỳ ánh mắt đều có chút cổ quái, như là nhìn lấy một cái quái thai, Bạch Kỳ trong mắt hần, cơ hồ cũng là cái không đấy, làm sao lấp đều lấp không đấy.

Hần đã từng hoài nghi, ở giữa thỉnh thoảng mở ra linh thức điều tra, lại không có bất kỳ phát hiện nào, tại hần cảm ứng bên trong, Bạch Kỳ rất là ngoan ngoãn mà dựa theo hần phân phó, uống xong Linh dịch luyện hóa.

Nhưng kết quả lại làm hần muốn thổ huyết, phạm là bị Bạch Kỳ uống xong Linh Dịch, bắt đầu luôn luôn Linh lực nồng đậm, về sau liền bỗng dưng tiêu tán, lại không phải hướng ra phía ngoài tiêu tán, mà là tại bên trong thân thể rất là kỳ lạ liền không có.

Chỉ là hần không biết là, tạo thành đây hết thảy chính là những cái kia màu xanh nhạt ẩn ký, tại thần thức điều tra phía dưới những thứ này ẩn ký như là trong suốt, làm hần không cảm ứng được mảy may, điểm này liền Bạch Kỳ cũng không biết, mỗi lần phát giác được Công Tôn Duyên thăm dò, đều muốn vội vàng che lấp một phen.

"Lão phu ngược lại không tin!"

Công Tôn Duyên hừ lạnh, hình như có chút khí muộn, khơi dậy u quang lóe lên, rơi vào Bạch Kỳ trên thân, lộ ra chân chò, đột nhiên nói: "Hương ta xuất quyền!"

Bạch Kỳ lại là khẽ giật mình.

"Theo ta nói làm!"

Công Tôn Duyên thanh âm lập tức lạnh mấy phần.

Bạch Kỳ trầm mặc, hít sâu một hơi, nâng quyền thẳng tấp nện hướng Công Tôn Duyên.

Phốc

Giống nhau trước đó như vậy, không có bất kỳ cái gì gắng sức cảm giác, hắc vụ phun trào, triệt tiêu nguồn sức mạnh này, Bạch Kỳ thu hồi tay phải, đứng tại chỗ không nói một lời, Công Tôn Duyên lại là trong lúc đó ánh mắt sáng rõ.

"A " ánh mắt của hắn chớp động, lập tức lần nữa nhìn về phía Bạch Kỳ hỏi nói, " mấy ngày nay ngươi có cảm giác được gì hay không biến hóa?"

"Ta ngẫm lại..." Bạch Kỳ trầm ngâm, lập tức nói, " giống như... Khí lực biến lớn không ít!"

"Quả là thế!"

Công Tôn Duyên thờ dài ra một hơi, tiếp tục mở miệng nói: "Vậy ngươi hấp thu được lực thời điểm, là cảm giác gì?" Nói xong câu này, trong mắt u quang sáng rõ, gắt gao nhìn chăm chăm Bạch Kỳ hai mắt.

Nghe nói như thế, Bạch Kỳ chấn động trong lòng, trong đầu suy nghĩ chớp liên tục, trong mắt nhất thời lộ ra mờ mịt, như mang theo vài phần không hiểu, chậm rãi nói ra: "Ngay từ đầu rất nóng, sau đó ta bắt đầu thổ nạp thời điểm, giống như... Giống như có cái gì đang cùng ta cướp đoạt giống như, được lực xói mòn rất nhanh, không biết vì cái gì, đến sau cùng đều biến mất không còn một mảnh."

Bạch Kỳ biểu lộ vừa đúng, Công Tôn Duyên cũng không cho rằng mười mấy tuổi thiếu niên có thể sâu bao nhiêu tâm trí, bởi vậy không có bị nhìn thấu, mà chính là bị Bạch Kỳ lời nói hấp dẫn.

Vù vù

Hắc vụ bên trong truyền ra Công Tôn Duyên gấp rút hô hấp.

"Ha-Ha! Thì ra là thế! Ta hiểu rồi!" Nghe được Bạch Kỳ lí do thoái thác, Công Tôn Duyên lập tức phản chấn, trước đó u ám cũng quét sạch sành sanh, hắc cát tiếng cười to, "Quả nhiên là bảo thể!"

Bạch Kỳ giả trang ra một bộ không rõ ràng cho lắm bộ dáng, lộ ra vẻ nghi hoặc, lại nghe Công Tôn Duyên tiếp tục nói: "Ta sẽ tạo điều kiện cho ngươi tiếp tục luyện hóa, mãi cho đến ngươi tu thành luyện khí tầng thứ nhất mới thôi!"

Phanh phanh

Phảng phất nghe được chính mình tiếng tim đập, Bạch Kỳ tim đập rộn lên, bản bụu hít sâu một hơi, cường chế cơn hưng phấn này chỉ ý, ánh mắt lại lập tức sáng lên . .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Đoạt xá

Mặc dù không biết Công Tôn Duyên ra tại cái gì mục đích, nhưng trắng tặng đồ ngu sao không cầm, đã có thể đè bặt nhục thân chi lực, Bạch Kỳ cũng vui vẻ đến tiếp nhận, hẳn sau này hãy nói.

Ôm dạng này cách nghĩ, Bạch Kỳ trong lòng nhất thời chờ mong không ít.

Lại là mấy ngày quang cảnh, đại lượng Linh được bị Công Tôn Duyên xuất ra, gạt ra được dịch, cung cấp Bạch Kỳ luyện hóa, không phụ Công Tôn Duyên chỗ kỳ, Bạch Kỳ nhẹ nhõm hấp thu tất cả được lực, lại sừng sốt không thể sinh ra mây may tu vì chi lực.

Mỗi khi nhìn lấy Công Tôn Duyên âm trầm ánh mắt, Bạch Kỳ trong lòng đều có chút ô m bụng cười, mặt ngoài lại luôn khổ khuôn mặt, giống như rất là bất đắc dĩ, có khi còn phàn nàn vài câu được dịch quá khó uống, nhắm trúng Công Tôn Duyên thẳng trừng mắt, thậm chí hần không biết tốt xấu.

Một ngày Thiên đi qua sau, Công Tôn Duyên túi trữ vật cũng nhanh thấy đáy, trong lòng áp lực một cổ ần giận cũng càng ngày càng thịnh, lại không thể nào phát tiết, dù sao cái này là chính hần quyết định, càng nhiều là bất đắc dĩ, đối với Bạch Kỳ thái độ cũng càng ngày càng kém, thậm chí đều không muốn cùng chi giao chầy, mỗi lần tiếp nhận bát đá, xâm nhập Linh được liền trực tiếp vung ra, liền không tiếp tục để ý.

Bạch Kỳ cũng vui vẻ đến như thế, bưng bát đá trở lại một gian khác thạch thất hấp thu luyện hóa, cái kia kỳ lạ ần ký tại đây đủ Linh được cung cấp hạ, số lượng bắt đầu tăng vọt, bên trong ần chứa nhục thân chi lực so sánh với lúc đầu càng là cường hần không biết gấp bao nhiêu lần.

Dạng này cảm giác khiến Bạch Kỳ mê say, hần có thể cảm thấy mình lực lượng mỗi một khắc đều tại tăng cường, dù chưa có cơ hội ném thử, vẫn cảm thấy hưng phấn không thôi, mỗi một đạo ần ký sinh ra, đều có thể để Bạch Kỳ đối với thân thể cường không càng nhiều, không chỉ là lực lượng, còn có tốc độ cùng bạo phát lực, đều là để bặt không chỉ một bậc.

Vèn vẹn nửa tháng thời gian, ần ký số lượng thì đạt tới khủng bố hơn ba trăm đạo, còn đang tăng thêm!

Một ngày này, hắc vụ bên trong Công Tôn Duyên khoanh chân thổ nạp lấy, có tiếng bước chân vang lên, truyền vào hần trong tai, thần sắc nhất động, Công Tôn Duyên mở hai mắt ra, hơi hơi lắc đầu, trong lòng thờ dãi: Lại tới.

Linh thức quét qua, thăm dò vào trong túi trữ vật, theo sau chính là một trận ngạc nhiên, Công Tôn Duyên lộ ra cười khổ, gấp trong túi trữ vật Linh được chỉ còn lại sau cùng vài cọng, sợ là chỉ đủ lại dùng tới một lần.

Thật là một cái không đáy a!

Công Tôn Duyên ánh mắt lộ ra vẻ bất đắc dĩ, lập tức có hai đạo hung quang thoáng hiện, tích súc tại đáy mắt: Lần này không thể sai sót, nếu không đầy đủ, không thể nói được... Lão phu muốn đích thân đi đoạt!

Suy nghĩ chớp động ở giữa, Bạch Kỳ đã theo một gian khác thạch thất đi ra, đi vào Công Tôn Duyên ngồi xếp bằng cầu thang đá trước đó, lập tức hai đạo u quang xuyên thấu hắc vụ rơi ở trên người hần: "Hấp thu xong?"

Bạch Kỳ gật đầu, không nói gì, Công Tôn Duyên cũng trầm mặc, tâm đạo: Cũng được, trước sử dụng hết những thứ này còn lại, nếu không thành, lại cái khác dự định đi!

Nghĩ tới đây, Công Tôn Duyên đang muốn đưa tay tiếp nhận bát đá, lại là khơi dậy vừa chuyển động ý nghĩ, thần sắc lộ ra chần chờ, dừng lại động tác trên tay, trầm ngâm một chút về sau, hần từ từ nói: "Lần này ngươi ngay ở chỗ này thổ nạp đi, lão phu sẽ đích thân xuất thủ giúp ngươi luyện hóa hấp thu, ngưng luyện tu vi."

Vừa dứt lời, Bạch Kỳ tâm thần nhảy một cái, một cổ không ổn cảm giác lập tức xuất hiện, nhướng mày, đang muốn mở miệng thời khắc, lại nghe Công Tôn Duyên cười lạnh một tiếng nói: "Ngươi không muốn cũng phải nguyện, lão phu lời nói, ngươi không thể cự tuyệt!"

Bá đạo không thể nghi ngờ lời nói rơi vào Bạch Kỳ trong tai, Bạch Kỳ cúi đầu, hô hấp nhất thời gấp rút mấy phần, sợi tóc rũ xuống, che kín trong mắt hần mang, quyền đầu nắm chặt lại buông ra, cường chế lấy trong lòng kịch liệt dâng lên tức giận, các loại suy nghĩ trong đầu thoáng hiện.

Cố tình đi phản kháng, lại bất luận suy nghĩ như thế nào, kết quả cuối cùng đều là giống nhau, chính mình sẽ bị Công Tôn Duyên chế phục, cho dù là mấy ngày này thực lực tăng nhiều, cũng còn xa xa không phải Công Tôn Duyên đối thủ, nghĩ tới đây, Bạch Kỳ lại cảm thấy một trận đắng chát.

"Hừ "

Bạch Kỳ thần sắc biến hóa, chạy không khỏi Công Tôn Duyên cảm giác, chính là hừ lạnh một tiếng, lại không thêm để ý chút nào, trong mắt hần, Bạch Kỳ bắt quá là cái mao đầu tiểu tử, dù là thiên phú dị bẩm, người mang bảo thể, cũng cái biến không sự thật này, đảm nhiệm lại thể nào giầy vò, cũng bán không ra hần lòng bàn tay.

Bất đắc dĩ bên trong, như nhận mệnh, Bạch Kỳ khoanh chân ngồi xuống, hai mắt nhắm lại, giả bộ như thổ nạp bộ dáng, hắc vụ vỡ ra, một cái trắng bệch không cánh tay màu đỏ ngòm nhô ra, Công Tôn Duyên đập ngón tay như kiếm, trực tiếp điểm tại Bạch Kỳ vị trí đan điền.

Ngay sau đó, hần tay kia chụp về phía bên hông túi trữ vật, liền có một góc linh quang bốn phía lưu chuyển, phát ra mùi thuốc nồng nặc Linh được xuất hiện trong tay, tiện tay bóp, Linh được vỡ vụn, một đạo được dịch bay tán loạn mà ra, bị Công Tôn Duyên lấy tu vi chi lực dẫn dắt hạ, hóa thành một đạo thanh liêm tuôn hướng Bạch Kỳ đan điền, từ ngón tay chỉ tại vị trí cấp tốc dung nhập.

Cùng lúc đó, tu vi chi lực theo Công Tôn Duyên đầu ngón tay tràn ra, tiến vào Bạch Kỳ bên trong thân thể, hóa thành một cổ dẫn dắt chi lực, dẫn dắt đến cái kia cổ Linh Dịch, ở trong kinh mạch du tẩu.

Linh Dịch nhập thể đồng thời, liền trực tiếp hóa thành mãnh liệt Linh lực, cọ rửa Bạch Kỳ quanh thân kinh mạch, tại Công Tôn Duyên dẫn đạo dưới,

dựa theo đặc biệt quỹ tích vận chuyển, cuối cùng một lần nữa trở lại đan điền, chậm chậm ngưng hợp thành.

Linh Dịch không ngừng dung nhập, cái kia cỗ Linh lực càng ngày càng thịnh, vận hành một tuần sau, tại Bạch Kỳ đan điền ngưng tụ, dần dần hướng về trung tâm dựa vào, bắt đầu xoay tròn, như muốn hình thành một đạo luồng khí xoáy.

Lúc này, trong đan điền còn có một cỗ khác không lớn không nhỏ luồng khí xoáy, chính là Bạch Kỳ bên trong thân thể nguyên bản nội lực, tại Linh lực luồng khí xoáy cuốn lên hạ, lập tức bị tách ra, phi tốc tan rã lên.

Không chỉ là tan rã, càng giống là một loại tinh tú, tinh luyện, bị thu nạp dung hợp, đây là một loại trên bản chất chênh lệch, phảng phất Tiên cùng bình thường khác biệt, nội lực tại gặp phải Linh lực nháy mắt liền bị cấp tốc dung hợp, nguyên bản coi như có thể nhìn nội lực, tại hóa thành Linh lực về sau, vẹn vẹn khiến Linh lực luồng khí xoáy tăng lớn hạng nhất a.

Chậm rãi, nguyên bản như có như không Linh lực luồng khí xoáy dần dần ngưng thực, lại tựa như hậu kinh không đủ, khó có thể triệt để thành hình, Công Tôn Duyên cũng không do dự, lần nữa lấy ra một gốc Linh dược bóp nát, hóa thành một cỗ Linh lực càng thêm nồng đậm thanh liêm, đến bên trong.

Hùng hậu được lực bị hấp thu, Linh lực luồng khí xoáy lấy mất trần có thể thấy tốc độ bắt đầu thành hình, mới đầu xoay tròn tốc độ rất chậm, một vòng xuống tới cần hơn mười hơi thở thời gian, càng về sau càng lúc càng nhanh, chỉ cần mấy tức liền có thể xoay tròn một tuần, còn đang tăng nhanh, nếu có thể đạt tới một hơi nhất chuyển liền có thể Dữ Thân Tương Hợp, triệt để vững chắc cảnh giới.

Theo thời gian vượt qua, luồng khí xoáy xoay tròn tốc độ không ngừng tăng tốc, theo chín hơi một mực giảm bớt đến sáu hơi thở, sau đó là bốn hơi thở, mỗi chuyển một tuần liền có đại lượng Linh lực dung nhập, vững chắc luồng khí xoáy, giữa lúc này, được lực tiêu hao cũng là cực nhanh, phẩm là được lực không đủ thời khắc, Công Tôn Duyên đều biết lấy ra Linh dược bổ sung.

Theo luồng khí xoáy càng chuyển càng nhanh, Công Tôn Duyên trong mắt hưng phấn cũng càng ngày càng đậm, tại hùng hậu tu vi chi lực giam cầm hạ, Bạch Kỳ đan điền khí xoáy bị bao khóa, Linh lực không cách nào tràn ra, chỉ có thể trong đan điền một mảnh nhỏ khu vực vận chuyển, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh.

Ba hơi...

Hai hơi...

Một hơi!!

Thì tại Khí Toàn chuyển động đạt tới đỉnh phong thời khắc, Công Tôn Duyên trong mắt quang cũng sáng đến cực hạn, lại tại lúc này, đột nhiên biến sắc, lộ ra thật không thể tin.

Trong đan điền, linh lực nồng nặc cuộn cuộn, lại tại thời khắc này hư không tiêu thất một bộ phận, tựa như trong đan điền xuất hiện một cái nhìn không thấy phễu, khiến Linh lực rò rỉ ra, chẳng biết đi đâu.

"Không có khả năng!"

Công Tôn Duyên la thất thanh, tình cảnh như vậy quá mức không thể tưởng tượng, vượt qua hấn nhận biết, cho dù là cay độc như hấn, cũng muốn biến sắc, linh thức tràn ra, lập tức cẩn thận điều tra lên, chỉ là mặc cho hấn tra như thế nào dò xét, đều không có chút nào phát hiện, khuôn mặt trở nên càng ngày càng tái nhợt.

"Không có khả năng... Tại sao có thể như vậy!" Công Tôn Duyên ánh mắt mờ mịt, trong miệng thì thào.

Khởi dậy, một đạo môn lung thanh quang tại Bạch Kỳ trước ngực sáng lên, thông qua vật áo tràn ra, khiến ánh mắt của hấn ngưng tụ, đưa tay nhếch lên phía dưới, lúc này vừa trừng mắt, há to mồm, lộ ra kinh ngạc.

Chỉ gặp từng đạo từng đạo màu xanh nhạt ấn ký cấp tốc hiển hiện, liên tiếp ba trăm bốn mươi năm nói, lít nha lít nhít, chớp mắt phủ đầy Bạch Kỳ toàn bộ ở ngực, còn đang ngơ ngậy không ngừng, cỗ động nồng đậm sinh cơ chi lực.

Mỗi một đạo ấn ký giống như Thiên Công tự nhiên, xảo tích súc Đại Đạo, mang theo một loại kỳ dị mỹ diệu cảm giác, lập tức khiến động Công Tôn Duyên tâm thần, ánh mắt trực câu câu nhìn chăm chăm những thứ này ấn ký, nháy mắt cũng không nháy mắt.

Ba trăm bốn mươi năm đạo ấn ký từng cái hiện ra về sau, càng nhiều ấn ký bắt đầu ngưng tụ, trong đan điền Linh lực tiêu tán càng nhanh, đều giống như hư không tiêu thất, căn bản không có bất kỳ dấu hiệu gì.

"Thì ra là thế! Nguyên lai kẻ này lại tàng có lớn như vậy một cái bí mật!"

Hít sâu một hơi, Công Tôn Duyên tỉnh táo lại, nhất thời hô hấp dồn dập, ánh mắt lộ ra mãnh liệt ánh sáng, đồng thời dâng lên còn có một cỗ nồng đậm tham lam chi ý.

"Ta ngược lại muốn xem xem ngươi có thể hút bao nhiêu!"

Công Tôn Duyên thu tay, không lại áp chế Linh lực tiêu tán, mà chính là nhanh chóng móc ra Linh dược bóp nát, hóa thành Linh lực cung cấp Bạch Kỳ

hấp thu, trong mắt u quang chớp liên tục, giống như điên cuồng.

Theo càng nhiều được lực, ấn ký xuất hiện tốc độ càng nhanh, chớp mắt liền đột phá ba trăm sáu mươi nói, đến lúc cuối cùng một gốc Linh được dung nhập, càng là đạt tới ba trăm bảy mươi ba nói nhiều.

Còn không có kết thúc, Công Tôn Duyên cắn răng, vỗ bên hông, lấy ra một cái bình ngọc, phía trên dán một tấm bùa, tiện tay để lộ về sau, hần nhất chỉ bình ngọc, nhất thời có một cỗ phát ra mùi thơm ngát chất lỏng màu nhũ bạch bay tán loạn mà ra.

Cỗ này Linh Dịch xuất hiện nháy mắt, toàn bộ trong thạch thất linh khí đều giống như nồng đậm mấy phần, lại có khói mù lượn lờ bên trong dâng lên, bên trong ẩn chứa Linh lực chỉ nồng có thể thấy được lốm đốm.

Linh Dịch bay ra nháy mắt, liền hướng về Bạch Kỳ tới gần, sau đó ầm ầm tán ra, hóa thành linh vụ đem hần bao khóa.

Oanh

Linh lực tăng vọt, nhưng Bạch Kỳ hấp thu càng nhanh, nguyên bản tình thế đã chậm, lại tại cỗ này màu ngà sữa Linh Dịch về sau, ấn ký hiển hiện tốc độ lại nhanh mấy phần, linh vụ cũng tại lấy mất trần có thể thấy tốc độ tiêu tán lấy, Công Tôn Duyên không lo được đau lòng, thôi động Linh Dịch không ngừng tuôn ra hóa thành linh vụ tán ra.

Ba trăm bảy mươi bốn nói..

Ba trăm tám mươi một nói..

Ba trăm chín mươi ba. Nói . .

Bốn trăm nói! !

Ông

Thanh quang chấn động, hóa thành một lồng ánh sáng đem Bạch Kỳ bao khóa, sau đó chậm chậm ảm đạm, ẩn vào bên ngoài thân, lít nha lít nhít ấn ký cũng cấp tốc biến mất, đang nhắm mắt, giờ phút này Bạch Kỳ đột ngột cảm nhận được một loại trệ chướng, phảng phất đạt tới một loại nào đó bình cảnh một dạng cảm giác, thân thể yên lặng, không lại hấp thu Linh lực dung nhập.

Chỉ là bên trong thân thể Linh lực vẫn như cũ nồng đậm, tràn ngập tại đan điền, trường trường có chút khó chịu, khơi dậy, hiện lên trong đầu ra một đoạn văn tự, cái kia là trước kia Công Tôn Duyên lưu ở trong đầu hần công pháp, tuy nói thâm ảo, lại chỉ nhằm vào cảm thụ Linh lực phương diện này.

Giờ phút này Bạch Kỳ bên trong thân thể Linh lực quá thừa, muốn không cảm ứng được cũng khó khăn, ngược lại là bên trong phương pháp thổ nạp cùng nội công có chút cùng loại, thậm chí càng đơn giản hơn không ít.

Vô ý thức, Bạch Kỳ liền dựa theo công pháp bên trong nâng lên thổ nạp phương thức bắt đầu hấp thu bên trong thân thể Linh lực.

Không có thân thể cướp đoạt, lại tại Công Tôn Duyên dẫn đạo phía dưới cắt thân thể sẽ qua một phen, giờ phút này thông thạo, vô sự tự thông, một đạo nhỏ bé không thể nhận ra luồng khí xoáy chậm rãi xuất hiện trong đan điền, Linh lực chạy trốn, hướng về bên trong bay nhanh dung nhập, cái kia cỗ trường trường cảm giác cũng dần dần suy yếu.

Kết

Không biết bao lâu về sau, bên trong thân thể truyền ra một tiếng yếu ớt bình cảnh vỡ vụn âm thanh, luồng khí xoáy triệt để hiện ra, lấy một loại gần sát tự nhiên phương thức, một hơi lưu chuyển một chút, sôi nổi xuất hiện tại Bạch Kỳ trong đan điền.

Thở dài ra một hơi, Bạch Kỳ đình chỉ thổ nạp, chậm rãi mở hai mắt ra, hai đạo tinh mang như Hàn Tinh lóe ra, một đôi mắt như tinh thần, rực rỡ.

"Khắc khắc "

Cùng một thời gian, Công Tôn Duyên âm trầm cười một tiếng, ầm vang ở giữa, quanh thân hắc vụ ly thể, hướng về Bạch Kỳ vào đầu chụp xuống.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Năm tháng

Tai hoạ sát nách, Bạch Kỳ bất ngờ không đề phòng, trực tiếp bị khói đen che phủ, hắc vụ vô hình, theo hần miệng mũi quanh thân tràn vào, Bạch Kỳ rên lên một tiếng, trên mặt hiện lên một cổ nòng đậm hắc khí, hai mắt nhắm nghiền, không nhúc nhích...

Linh hồn, là một người căn bản nhất cũng là tối thần bí chỗ, là ý thức sống nhờ địa phương, vô luận là tâm thường phạm nhân, hoặc là tu vi thông thiên tu sĩ, cứu căn nguyên, đều là giống nhau.

Từ xưa đến nay không thiếu có chí cường giả nghiên cứu kỹ bản thân, tìm kiếm linh hồn huyền bí, có người có chỗ đến, sáng chế Bát Thế Công Pháp, mở một phái tiền lệ, cũng có người không thu hoạch được gì, lưu lại tiếc nuối, buồn bực sầu não mà chết.

Nhưng, bọn họ sở chứng kiến đáp án, thật sự là chân thật nhất, bản nguyên nhất sao?

Không có ai biết điểm này.

Nói tóm lại, bất luận cái gì chạm tới linh hồn tầng diện, đều là cực kỳ trọng yếu, không cho có bất kỳ sơ thất nào, như là linh hồn bị thương, kẻ nhẹ hội đánh mất thần trí, biến thành cái xác không hồn, nghiêm trọng, thậm chí hồn phi phách tán, thân tử đạo tiêu.

Giờ phút này, tại Bạch Kỳ trong đầu...

Đây là một mảnh rộng lớn hư vô, hư vô lan tràn, liếc một chút nhìn không thấy bờ, phẳng phất vô cùng vô tận, tại cái này trong hư vô tâm, là một đoàn toàn thân phát ra nhu hòa ánh sáng to lớn đám mây, chính lấy một loại gần sát bản nguyên hình thái, như tinh vân xoay chậm chậm lấy, tản mát ra một cổ bình thân chính trực hạo đại ba động.

Tinh Vân bên trong, lít nha lít nhít ngân sắc hạt tròn trải rộng bên trong, số lượng to lớn, mấy cái khó có thể tính toán, tại những thứ này ngân sắc hạt tròn ở giữa, càng có đạo đạo bàng bạc sắc tia điện không khô lui lấy, lẫn nhau truyền lại, không biết từ chỗ nào dâng lên, cũng cũng không biết ở nơi nào chôn vùi.

Trong hư vô, giống như không có thời gian cùng không gian khái niệm, đám mây như tuyên cổ bất biến, xoay chậm chậm lấy, nếu không có ngoại lực khuấy nhiễu, có lẽ sẽ một mực lưu giữ tại hạ đi, cũng hoặc là lại ở một ngày nào đó... Tiêu vong.

Mà ngay một khắc này, biến cố phát sinh.

Cái này như từ xưa đến nay chưa biến trong hư vô, đột nhiên xuất hiện một cổ hắc khí, hắc khí nồng đậm, bàng bạc vô cùng, Già Thiên Tế Nhật, âm vang ở giữa tản ra, hướng về trong đám mây nhanh chóng dung nhập.

Như bị mực nước xối thấu, mắt trần có thể thấy, từng khóa ngân sắc hạt tròn bắt đầu nhiễm lên đen nhánh, đám mây bên trên duyên cùng nhau khu vực ánh sáng dần tối, bị một cổ mực chảy thay thế, u quang dần dần hiển hiện, hóa thành ánh sáng vòng ở trên, phi tốc hướng về trung tâm lan tràn ăn mòn.

Chỉ là thời gian nháy mắt, toàn bộ đám mây liền có hai thành khu vực trở nên đen nhánh, nổi lên nồng đậm tinh mạch, còn tại lan tràn.

"Lăn ra ngoài!"

Đám mây xoay tròn, truyền ra một cổ phản nộ ý chí, gãy dựa lấy tràn ra phát sáng, chống cự hắc vụ xâm nhập.

"Khắc khắc tiểu tử, không nên phản kháng, cam chịu số phận đi!"

Hắc vụ bên trong bao hàm một cổ tà mị khí tức, nhúc nhích ở giữa lại phía trên hiện ra một trương to lớn gương mặt, hoàn toàn là Công Tôn Duyên!

Khỏe miệng của hần ngâm lấy cười lạnh, gương mặt hư huyền vận vẽ, lộ ra phá lệ dữ tợn, càng mang theo một cổ Ma tính, trong mắt ánh sáng như muốn thị người: "Lão phu ở trên thân thể ngươi phía dưới lớn như vậy tâm huyết, hôm nay nhất định phải đưa ngươi nuốt, tiếp thu bộ bảo thể này, muốn trách thì trách chính ngươi số mệnh không tốt đi!"

Đang khi nói chuyện, gương mặt nổ tung, hóa thành ngập trời làn sóng ma bao phủ, trong chớp mắt lần nữa lan tràn hướng càng nhiều khu vực, một lát lại chiếm cứ hai thành đám mây.

"Lăn ra ngoài! !"

Bạch Kỳ điên cuồng ý chí truyền ra, liều mạng chống cự lại Công Tôn Duyên thôn phệ, chỉ là theo Công Tôn Duyên không ngừng xâm chiếm, chiếm cứ ngũ thành đám mây qua đi, cổ ý chí này càng ngày càng yếu, Bạch Kỳ trong đầu một trận u ám, suy nghĩ cũng biến thành trì trệ lên, trong thoáng chốc, ý thức cũng biến thành ngơ ngác ngác.

Đây chính là mệnh ta sao?

Thật phản kháng không sao?

Ta không cam lòng! ! !

Nếu ta có đầy đủ thực lực, làm thế nào có thể rơi xuống loại tình trạng này? !

Nếu ta mạnh hơn hẳn, lại có thể đảm nhiệm xâm lược, lại không thể phản kháng? !

Như...

Bạch Kỳ ý chí không ngừng yếu bớt, dần dần, trong đầu trở nên một mảnh trống không, sau cùng một đạo suy nghĩ hiện lên về sau, liền triệt để mất đi ý thức.

Giờ phút này, đám mây bị chiếm cứ khu vực nghiêm chỉnh đạt tới... Bày thành!

Theo Công Tôn Duyên ý chí xâm nhập Bạch Kỳ linh hồn, hấn trí nhớ cũng bị thôn phệ, dần dần hiện ra ở Công Tôn Duyên trong tâm thần.

Như Thời Gian Đảo Thối, từng đạo từng đạo toái phiến tại Công Tôn Duyên trước mắt nhanh chóng lướt qua, những toái phiến đó bên trong đều có từng cái bóng người, có chính hấn, có biện hồ, có to lớn biển, có Từ Phúc, còn có một cái kia cái trong núi thuần phác thôn dân, toái phiến cuốn ngược, nhao nhao tràn vào Công Tôn Duyên biến thành trong hắc vụ, bị thu nạp, thu hoạch được Bạch Kỳ trí nhớ.

Những ký ức này bị thôn phệ đồng thời, Bạch Kỳ tự thân trí nhớ cũng bắt đầu biến mất.

Kỳ lạ là, năm đó Bạch Kỳ trong mộng cảnh xuất hiện một màn, lại không ở chính giữa, tựa như căn bản không từng tồn tại.

Một đoạn thời khác, một đạo toái phiến lướt qua, hiện ra ở bên trong một màn, là một cái cổng tiền cái sọt khô niêng nhân, cùng một tên ôn nhu nữ tử, trung niêng nhân kia trên mặt hiện lãnh màu sắc, thân thủ sờ sờ mặt một người đứng đầu tuổi nhỏ hải đồng đầu, một bên ôn nhu nữ tử cũng lộ ra yêu kiều cười, nhu cùng khuôn mặt tàn mất ra mẩu tính phát sáng.

Một màn này hiện lên đồng thời, đột nhiên một cổ gãy dựa chi ý xuất hiện tại Bạch Kỳ trong ý thức, giống như vốn có thể chống cự, vùng vẫy gãy chết lên, nhưng lại lộ ra rất là bất lực, như thế không có ý nghĩa phản kháng, Công Tôn Duyên căn bản khinh thường một cổ, cũng rung chuyển không hẳn mây may.

"Xem ra hai người này đối người rất trọng yếu a, có điều không cần lo lắng, người rất nhanh liền giải thoát!"

Công Tôn Duyên tà cười một tiếng, hắc vụ cuốn một cái, đem toái phiến dung nhập, cái kia cổ gãy dựa chi ý lập tức yên lặng, không hề nổi lên bất cứ ba động gì, giống như triệt để tĩnh mịch.

Càng nhiều trí nhớ bị Công Tôn Duyên thôn phệ, Bạch Kỳ linh hồn đã bị hấn chiếm cứ tám thành nhiều, đến lúc cuối cùng một màn hiện lên, vừa lúc là Bạch Sơn trong núi nhậ được Bạch Kỳ một khắc.

Hình ảnh dừng lại, thôn phệ Bạch Kỳ trí nhớ, giờ phút này Công Tôn Duyên như hóa thân trở thành năm đó Bạch Kỳ, lấy một loại đặc thù phương thức, thấy rõ lấy hết thấy đầu đuôi.

Theo ' Bạch Kỳ ' ánh mắt, hấn đồng dạng nhìn thấy cái kia cùng nhau cự tăng đá xanh bên trên, cái kia toàn thân khô quắt như bị bực phơi mấy ngày khô cằn xác sói, cái kia xác sói khô héo hai mắt cũng vừa lúc tại lúc này đối đầu ánh mắt của hấn.

Không khỏi quý dị cảm giác hiện lên ở Công Tôn Duyên đáy lòng, ' nhìn qua ' cái kia xác sói khô quắt nhãn cầu bên trong, thoáng hiện một đạo quý quyết u mang, một loại không nói rõ được cũng không tả rõ được quái đản chi ý dâng lên, chẳng biết tại sao, đột ngột, Công Tôn Duyên cảm thấy thấy lạnh cả người tùy tâm mà sinh, xen lẫn không khỏi bực bội cùng bất an.

"A "

Một tiếng kinh nghi, Công Tôn Duyên đột nhiên phát giác không đúng, "Làm sao còn không có kết thúc?"

Theo lý thuyết, làm một người trí nhớ bị triệt để thôn phệ, đoạt xá coi như thành công, dù sao một kẻ phạm nhân, lại vẫn chỉ là cái mười mấy tuổi hải tử, từ mới sinh đến nay, cũng bất quá mười mấy năm trí nhớ, lấy Công Tôn Duyên linh hồn cảnh giới muốn thôn phệ, rất là dễ dàng, lại chỉ ở nháy mắt liền có thể hoàn thành.

Đoạt xá quá trình này nói đến phức tạp, hết thấy đều lấy Thức Hải vì chiến trường, ngoại giới có lẽ vèn vèn đi qua một hơi a!

Cái này một hơi hai bên thời gian, Công Tôn Duyên liền đã thôn phệ Bạch Kỳ theo mới sinh trẻ sơ sinh đến bây giờ tất cả trí nhớ, kỳ lạ là, lại phát giác, chính mình cũng không có thể triệt để chiếm cứ Bạch Kỳ linh hồn, giờ phút này hắc vụ lan tràn bộ phận chỉ có cửu thành, còn kém sau cùng một thành, mới tính triệt để công thành.

"Tiểu tử này cổ quái a!" Công Tôn Duyên liếm liếm bờ môi, mắt sáng lên, tâm nói, " lão phu lại không tin tà!"

Ầm vang ở giữa, hắc vụ lần nữa lan tràn, hướng về kia sau cùng một thành khu vực khuếch tán, muốn đem nó triệt để dung hợp.

Oanh

Giống như đánh vỡ một loại nào đó giam cầm, Công Tôn Duyên ý thức như xuyên thấu một tầng màn nước về sau, thoáng chốc trốn vào đến một loại hư vô trong lỗ hổng, như hỗn độn mới sinh, bên trong không có bất kỳ cái gì ý chí sinh ra, hết thấy đều là trống không.

Nơi này là Bạch Kỳ cuối cùng trí nhớ chỗ.

Nói là trống không, cũng không phải là như thế, mà là một loại trống rỗng, hư vô, đã hình thành thì không thay đổi tái nhợt, phẳng phất thời gian ở chỗ này đình trệ, tại cái này đoạn ký ức bên trong, thậm chí ngay cả tự mình ý thức cũng còn chưa từng sinh ra, chỉ có hỗn độn.

Dần dần, một cỗ tang thương chi ý lan tràn ra, như bị che giấu phủ bụi, lại tại thời khắc này bởi vì Công Tôn Duyên đến, triển lộ ra thuộc về nó năm tháng cảm giác.

Hình ảnh dừng lại tại cái kia trên tảng đá, một tầng nhân nhạ huyết mạng bao khóa, đem 'hắn' bao trùm.

Sau đó, thời gian bắt đầu rút lui...

Một năm...

Mười năm...

Trăm năm...

Ngàn năm! !

"Không có khả năng! Đây tuyệt đối không có khả năng!"

Công Tôn Duyên gào thét, điên cuồng giằng co, toàn bộ ý thức như bị cuốn vào đến hư vô vết nứt bên trong, theo thời gian nhanh chóng đảo ngược, linh hồn giống bị lôi kéo, không ngừng bị kéo dài, một cỗ mãnh liệt đau đớn xuất hiện tại sâu trong linh hồn, đập vỡ vụn ý thức, chảy vào Thời Gian Trường Hà bên trong.

Thời gian nhanh chóng nghịch chuyển lấy, rất nhanh liền vượt qua ngàn năm lâu, còn đang lùi lại.

"Đây là cái gì? ! Người đến cùng là ai? !"

Công Tôn Duyên triệt để hoảng sợ, căn bản khó có thể tưởng tượng, Bạch Kỳ trí nhớ chỗ sâu lại sẽ xuất hiện dạng này biến hóa.

Thế này sao lại là phạm nhân có khả năng nắm giữ trí nhớ a? ! Rõ ràng là một cái không biết sống bao lâu lão quái mới có thể có!

Thậm chí, theo thời gian phi tốc đảo lưu, Công Tôn Duyên cảm thấy một loại suy yếu.

Hoảng sợ tràn ngập trái tim, hắn phát giác được loại này suy yếu, càng là run sợ không thôi, hắn biết, đây không phải cái gì suy yếu, mà là một loại thoái hóa, một loại nghịch hướng chuyển biến, tại thời khắc này, chính mình phẳng phất trở lại ngàn năm trước đó, tu vi hãy còn thấp thời điểm.

Loại biến hóa này khiến hắn tâm thần kịch chấn, đoạt xá đã đến một bước cuối cùng, tự thân cùng Bạch Kỳ hợp làm một thể, nếu không thể gánh chịu toàn bộ trí nhớ, sẽ chỉ trầm luân tại Bạch Kỳ trí nhớ chỗ sâu, theo thời gian nghịch biến mà triệt để tiêu vong.

Từ vong hoảng sợ gần ngay trước mắt, thời gian nghịch chuyển tốc độ càng nhanh, chớp mắt thì đổ về một ngàn ba trăm năm, Công Tôn Duyên đắng chát, dựa theo dạng này xu thế, chỉ sợ còn không biết phải bao lâu mới có thể kết thúc, mà chính mình căn bản kiên trì không đến một khắc này, hắn tổng cộng thọ nguyên cũng mới bất quá một ngàn năm trăm năm, như khẳng khẳng kiên trì, sợ là chẳng mấy chốc sẽ hồn phi phách tán!

"Quái vật! Đó là cái quái vật a!"

Mãnh liệt không cam lòng bên trong, Công Tôn Duyên nổi giận gầm lên một tiếng, liều mạng rút ra tự thân ý thức, nhanh chóng nhanh rời đi Bạch Kỳ sâu trong linh hồn, cuối cùng này một thành khu vực, hắc khí cuốn ngược, mắt trần có thể thấy bắt đầu biến mất lên, trong suốt phát sáng lần nữa hiển hiện, lộ ra chính trực to lớn khí tức, giờ phút này càng có một cỗ tang thương chi ý chậm rãi tràn ra.

Xuyên thấu Bạch Kỳ sâu trong linh hồn, vượt qua cái kia sau cùng một thành khu vực, đi vào chỗ cốt lõi, nơi này là Công Tôn Duyên cũng chưa từng chạm đến chỗ...

Đây là một mảnh ngân sắc không gian, lít nha lít nhít ngân sắc hạt tròn ở giữa, vô số điện xà tụ tập, xen kẽ bên trong, cấu thành một đạo dày đặc hình lưới kết cấu, vị trí trung tâm lộ ra một chỗ trống trải.

Theo cái kia cỗ tang thương chi ý tràn ra, một đạo trong suốt trong suốt ẩn ký giống như từ không nói có, chậm rãi hiển hiện...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Hư vô

Linh Hồn Không Gian là có biên giới, chỉ là bên này giới mơ hồ, ở vào khoảng giữa hư thực ở giữa, tầm thường không thể nhận ra cảm giác.

Theo cái kia hư huyền ẩn ký hiển hiện, một cỗ không khối ba động xuất hiện tại Bạch Kỳ trong thức hải, hóa thành một cỗ phong cầm, đem hấn Thức Hải toàn bộ bao khóa.

Vừa mới thoát ly cùng Bạch Kỳ dung hợp Công Tôn Duyên ý thức, giờ phút này cuộn lên hắc vụ, đang muốn rời đi Bạch Kỳ Linh Hồn Không Gian, giấu trong lòng mãnh liệt không cam lòng, càng có một chút sợ hãi thâm tàng, từ từ hướng phía trước bay đi lấy, trong lòng phản nản ai thán không thôi.

"Quái vật a! Tiểu tử này thật là quái vật! So Đông Hoang đại yêu còn muốn cổ quái, thôi thôi, lão phu nhận thua! Ai "

Một đường oán giận, Công Tôn Duyên đã đi vào Thức Hải ở mép, đang muốn thoát thân mà ra, lại không có chú ý tới chung quanh biến hóa, thỉnh thoảng đụng đầu vào cái này phong cầm phía trên, nhất thời quanh thân hắc vụ như sôi dâng, tư tư rung động bên trong, nhanh chóng tiêu tán lên.

Công Tôn Duyên ngao ngao kêu thảm, lập tức điên cuồng lui lại, chỉ là tiếp xúc một cái nháy mắt, linh hồn chỉ lực lại tan rã một thành nhiều, một cỗ mãnh liệt cảm giác suy yếu xuất hiện tại Công Tôn Duyên ý thức chỗ sâu, quanh thân nổi lên trận trận toàn tâm nhói nhói.

Cổ nén cổ này nhói nhói, Công Tôn Duyên kinh nghi bất định, đánh giá phía trước, chỉ gặp một đạo hư huyền bình chướng xuất hiện, ngăn lại hấn đường đi, bình phong này rộng lớn giống như vô biên, hóa thành lấp kín kéo dài tới chân trời tường cao, bên trên tán phát lấy một cỗ thuần chủng mệnh môn linh hồn ba động.

Loại này thuần túy lực lượng đối với Ma tu chính là trời sinh tương khắc, như nước với lửa, như yếu ớt cũng được, Công Tôn Duyên sẽ không đề ý, nhưng nhìn ' bức tường này ' lớn nhỏ, lại cảm thụ được bên trên tán phát làm hấn hải hùng khiếp vía ba động, Công Tôn Duyên trong lòng nhất thời bỗng nhiên trầm xuống, ám đạo không ổn.

Dò xét một lát sau, hấn phát hiện bình phong này chỉ đưa đến ngăn cản tác dụng, cũng không có chủ động công kích, không khối buông lỏng một hơi, cắn chặt hàm răng, trong lòng hung hăng không thôi, Công Tôn Duyên thân hình nhất động, hướng về khác một bên lướt tới.

Cũng có trước giáo huấn, Công Tôn Duyên cảnh giác không ít, cẩn thận từng li từng tí đi về phía trước, thời khắc chú ý chung quanh động tĩnh.

Hồi lâu sau, Công Tôn Duyên dừng lại, hấn bình tĩnh khuôn mặt, sắc mặt biến thành màu đen, khoe miệng tràn ra nồng đậm đắng chát, nhìn qua chung quanh không giới hạn phong cầm, một loại thật sâu cảm giác bất lực hiện chạy lên não, ý sợ hãi hóa thành bóng mờ đem hấn bao phủ...

Ta là ai..

Không biết trong hư vô, một đạo bạch quang sáng lên, tại vô biên đen nhánh trong không gian, lộ ra đột ngột, bạch quang mờ lung, chấp chôn bên trong phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ dập tắt, lại kiên cường phát ra nhu hòa ánh sáng, bên trong bóng thoáng lộ ra một đạo hư huyền người trong suốt Ảnh.

Như giữa thiên địa một sợi Cô Hồn, bóng người này tại mảnh này không giới hạn trong hư vô, giờ phút này chậm rãi mở hai mắt ra, một cỗ yếu ớt ý niệm từ đó truyền ra.

Cái này hư huyền bóng người là Bạch Kỳ hồn phách, nói hồn phách kì thực cũng không đúng, nói đúng ra, hấn là hấn... Ý thức.

Ý thức đã chạm tới một người bản nguyên nhất tầng diện, rất khó dùng ngôn ngữ để diễn tả, linh hồn mặc dù thâm ảo, lại có dấu vết mà lần theo, nhưng ý thức càng chiều miêu, không có dấu vết mà tìm kiếm, giống như từ nơi sâu xa một cỗ đọc, không nói rõ được cũng không tả rõ được.

Trong hư vô hình như có một cỗ gió nhẹ thổi qua, một cỗ không khối hàn ý xuất hiện tại Bạch Kỳ bên ngoài thân, chỗ nào cũng có, chui thẳng nhập thể nội, thấm thấu trái tim, làm hấn toàn thân rét run, vô ý thức co lại co lại thân thể, còn tại run nhẹ nhẹ, quanh thân phát ra bạch quang cũng âm đạm một chút.

Ta là ai..

Vì sao lại ở chỗ này...

Bạch Kỳ có ro thân thể, trong đầu một mảnh hỗn loạn, cái gì cũng nhớ không nổi đến, loại cảm giác này để hấn khủng hoảng, lẻ loi trôi một người, chung quanh là vô biên vô hạn hư vô, phảng phất toàn bộ thiên địa đều tại cách hấn đi xa, bên trong có lấy với hấn mà nói cực kỳ trọng yếu đồ vật.

Khủng hoảng dần dần trở thành áp lực, hấn mở to miệng, muốn lên tiếng kêu to, lại không có bất kỳ cái gì thanh âm phát ra, hoảng sợ như thủy triều, khắp để bụng ở giữa, Bạch Kỳ nổi điên tựa như hướng về phía trước chạy như điên.

Chỉ là, cái này mảnh hư vô quá mức rộng lớn, vô luận hấn như thế nào chạy, chung quanh cảnh tượng thủy chung không thay đổi, vẫn như cũ là tối như mực một mảnh, không nhìn thấy bờ, chỉ có quanh thân tầng kia nhân nhật bạch quang xua tan bóng đêm vô tận, mang cho hấn duy nhất một tia an ủi.

Bạch quang yếu ớt, theo hấn không ngừng phi nước đại, lấp lóe bên trong cũng dần dần âm đạm, hắc ám lan tràn, hướng về Bạch Kỳ xâm nhập tới, cuối cùng hội theo cái này bạch quang tiêu tán, triệt để đem hấn nuốt hết.

Hồi lâu sau, Bạch Kỳ cảm thấy một tia ảm ỉ, hấn chậm rãi dừng lại, chán nản ngồi dưới đất.

Dần dần, mí mắt hình như có chút phát chìm, nồng đậm một mùi xông lên đầu, quanh thân bạch quang yếu ớt, ngưng tụ bên trong, vền vền bao trùm Bạch Kỳ bên ngoài thân, hóa thành một đạo hơi mỏng mảnh sáng, bao bọc ở trên người hấn.

Theo cổ này bối rối xuất hiện, chậm rãi, Bạch Kỳ hai mắt đang muốn khép lại.

Hải từ

Ngay tại Bạch Kỳ hai mắt khép kín nháy mắt, khơi dậy, hình như có một đạo yếu ớt giọng nữ theo hư vô chỗ sâu vang lên, quanh quẩn không gian, chậm chậm truyền tới.

Bạch Kỳ thân thể run lên, đột nhiên mở hai mắt ra, quanh thân bạch quang cùng là vừa tăng, xua tan một số hắc ám.

Ánh mắt quét qua ở giữa, nhìn về phía thanh âm truyền đến phương hướng, lại tại thời khắc này, phát hiện khiến đáy lòng của hấn phát lạnh một màn.

Hư vô đen nhánh, bên trong lại loáng thoáng hiện lên lờ lờ u quang, giống như có vô số ánh mắt rình mò, ẩn ở chính giữa, chờ đợi đem hấn thôn phệ.

Mồ hôi lạnh lập tức chảy ra, Bạch Kỳ trong lòng sợ không thôi, trước đó cái kia cổ bối rối đến đột nhiên, lúc ấy chưa tính đến có cái gì, bây giờ nghĩ lại, tựa như trực tiếp xuất hiện tại ý hấn biết chỗ sâu, mang theo một cỗ Ma tính, để hấn bất tri bất giác hăm sâu bên trong.

Cúi đầu nhìn sang chính mình hư huyền thân thể, khóe miệng hiển hiện một tia giễu cợt sắc: Người chết cũng sẽ mệt không?

Nếu không phải bị cái kia theo hư vô chỗ sâu truyền đến thanh âm tỉnh lại, mà chính là rơi vào trạng thái ngủ say, chỉ sợ hiện tại chính mình đã rơi vào đến vạn kiếp bất phục bên trong, sẽ không bao giờ lại tỉnh dậy đi!

Hải từ

Suy nghĩ chuyển động ở giữa, lại là một tiếng kêu gọi truyền ra, thanh âm này phiêu miểu biến ảo khôn lường, trong hư không truyền lại rất xa, lại cho Bạch Kỳ một loại cực kỳ thân thiết cảm giác, giống như huyết mạch tương liên, trực tiếp tại hấn tâm thần bên trong tiếng vọng, chậm chậm không rời.

Càng có một cỗ ám áp bỗng dưng mà sinh, xuất hiện tại hấn hư huyền bên trong thân thể, phun trào ở giữa đem hấn bao khóa, quanh thân bạch quang cũng như càng sáng hơn mấy phần.

Bạch Kỳ đứng dậy đứng lên, cất bước lần theo thanh âm này truyền đến phương hướng bắt đầu đi đến, tốc độ kiên định, không có chút gì do dự.

Cứ như vậy đi tới... Đi tới...

Theo Bạch Kỳ không ngừng tiến lên, mỗi khi hấn cảm thấy mỗi một thời điểm, đều biết có một cỗ ám áp truyền đến, dung nhập thân thể của hấn, bạch quang càng sáng hơn, xua tan chung quanh mù mịt, cũng càng thêm kiên định hấn niềm tin.

Một người đi tại hư vô bên trong, là một loại khó có thể tưởng tượng tra tấn, phảng phất toàn bộ thiên địa đều không tồn tại, chỉ có hấn cô độc một người, nhẫn thụ lấy tịch mịch, còn kiên định hơn tâm niệm, không thể có bất luận cái gì dao động.

Đây là một loại đối tâm thần gấp trăm lần, ngay từ đầu còn tốt, Bạch Kỳ còn có thể kiên trì, dù sao thân thể sẽ không mệt mỏi, cái kia cỗ ám áp dẫn hấn không ngừng phóng ra bước kẻ tiếp khí lực.

Đi tới đi tới, hết thấy tâm tình chập chờn cũng dần dần quy tịch, Bạch Kỳ mặt không biểu tình, hai mắt cũng biến thành âm đạm, như một bãi nước đọng, không có bất kỳ cái gì ba động, chỉ còn lại có đáy lòng một cỗ chấp niệm đang chống đỡ hấn, đi về phía trước... Đi tới...

Trong hư vô không cảm giác được thời gian trôi qua, cũng không biết đi bao lâu, một năm, hai năm, hay là chỉ có mấy ngày, thậm chí... Vền vền đi qua một khắc.

Rất cực, xa xa, phía trước trong hư vô sáng lên một đạo yếu ớt thanh quang, tại cái này thanh quang sáng lên nháy mắt, Bạch Kỳ tĩnh mạch trong hai mắt khơi dậy hiển hiện một cỗ ba động, một tia sáng mang ở chính giữa thoáng hiện.

Hắn khẽ ngẩng đầu nhìn về phía cái hướng kia, khoảng không trong mắt động, cái kia quang càng ngày càng sáng, cuối cùng bao trùm hẳn toàn bộ đồng tử, mang theo nồng đậm rã rời, khóe miệng của hắn nhếch lên, dặt daim cười, nụ cười khuếch tán đến toàn bộ khuôn mặt về sau, lại cười to lên, cười không ngừng đến nước mắt cơ hồ chảy ra.

Tuy không âm thanh, lại đại biểu Bạch Kỳ giờ phút này kích động.

Hồi lâu sau, khuấy động nổi lòng chậm rãi bình phục, kéo lấy mỗi một thân thể, Bạch Kỳ đột nhiên tăng thêm tốc độ, hướng về kia thanh quang nhanh chóng tiếp theo.

Theo Bạch Kỳ tiếp cận, thanh quang càng ngày càng sáng, tại trước mắt hắn phóng đại, lộ ra diện mạo như trước.

Đây là một cái phương viên ba trượng vòng xoáy, tại trong hư vô chậm rãi chuyển động, thanh quang tràn ngập, mông lung trong suốt, tản ra một cỗ kỳ dị ba động, khiến động Bạch Kỳ tâm thần, muốn đem hắn hút vào, một loại giống như đã từng quen biết cảm giác không khỏi hiện lên ở Bạch Kỳ đáy lòng.

Trầm ngâm một lát, không có tìm được cái này cảm giác quen thuộc lý do, Bạch Kỳ lắc đầu, nhất thời chần chờ, do dự muốn hay không bước vào vòng xoáy này.

Hải tử

Đúng lúc này, cái kia phiêu miểu biến ảo khôn lường thanh âm vang lên lần nữa, lần này rất gần, khiến Bạch Kỳ lập tức chú ý tới truyền ra địa phương, ánh mắt ngưng tụ, rơi vào vòng xoáy một bên hư không.

Nơi này lúc, tại cái kia một chỗ, trong hư không bỗng dưng sáng lên vô số lít nhít ánh sáng, như tinh quang hội tụ, hướng về cùng một cái phương hướng ngưng tụ, trong chớp mắt, một đạo uyển chuyển hàm xúc thân ảnh trống rỗng xuất hiện, nhu hòa ánh mắt thông qua mơ hồ khuôn mặt rơi vào Bạch Kỳ trên thân.

Cái này ánh mắt rơi vào Bạch Kỳ trên thân đồng thời, liền khiến hắn run lên trong lòng, lập tức động dung, nhìn lên trước mặt cái thân ảnh này, chẳng biết tại sao, có trận trận nhói nhói xuất hiện ở buồng tim, chớp mũi càng là dâng lên một cỗ kịch thảm thiết chưa xốt chỉ ý.

"Hải tử "

Không đợi Bạch Kỳ có bất kỳ động tác gì, cũng không thấy nữ tử kia há miệng, lại có âm thanh truyền ra, ôn nhu nhu hòa, mang theo một cỗ yêu kiều, "Làm người có thể nhìn thấy đoạn này hình ảnh thời điểm, nói rõ người đã bước vào tu hành liệt kê..."

"Vốn muốn để người bình an sống hết một đời, đáng tiếc..." Nữ tử nhẹ nhàng thở dài, trong mắt lướt qua một đạo vẻ phức tạp, chậm chậm nói, "đã là người tự mình lựa chọn, chúng ta đồng dạng sẽ vì người trải bằng con đường phía trước..."

Nói đến đây, nữ tử thân thể run lên, hư huyền thân thể mềm mại trở nên hoảng hốt, dường như muốn tiêu tán, thanh âm cũng biến thành đứt quãng, mang theo nồng đậm không ngừng nói: "Thời gian... Không nhiều... Chúng ta có thể... Lưu cho người... Chỉ có..."

Thanh âm đến đây im bất mà dừng, phảng phất liền một khắc đều không thể dừng lại thêm, giống như tại sống chết trước mắt vội vàng lưu lại một đạo hình ảnh, như Áo Ảnh trong mơ, tinh quang sôi trào, hư huyền thân ảnh âm âm tán ra, chạy trốn hướng mỗi cái phương hướng, chớp mắt biến mất tại vô biên hư vô bên trong.

Tại nữ tử này thân ảnh tiêu tán nháy mắt, cái kia ba trượng vòng xoáy bên trong đột nhiên truyền ra một cỗ kinh khủng hấp lực, không cần phản kháng ở giữa, Bạch Kỳ cả người trực tiếp ngã vào cái kia vòng xoáy trung tâm, chìm vào bên trong, biến mất không thấy gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Chiến Vô Ngân

Đây là một tòa không biết cao bao nhiêu trượng chọc trời cự phong, nó thẳng vào trong mây, vền vền lộ ra hơn phân nửa đỉnh núi, vách núi dốc đứng như lưỡi búa, bị vân vụ lượn lờ.

Như đứng trên đỉnh núi, liếc nhìn lại, tầng mây thật dày tại dưới chân, cuộn cuộn lấy chạy trốn ở giữa, lan tràn đến ánh mắt chiếu tới chân trời, phảng phất

vô cùng vô tận, nhất thời hội có một loại như Bồng Hư Ngự Phong, Lãng trên chín tầng trời, phiêu miểu không thể nói nói cảm giác, giống như đưa thân vào Tiên Cảnh.

Không có bất kỳ cái gì dấu hiệu, Bạch Kỳ xuất hiện tại cái này trên đỉnh núi, lập tức nhìn thấy tình cảnh như vậy, nhất thời tâm linh chấp chèn, không kèm chế được.

Một lát sau, hần lấy lại tinh thần, thần sắc lộ ra kinh ngạc, trong lòng cảm thán đồng thời, ánh mắt trườn bên trong, đột nhiên ngưng tụ, rơi vào cách đó không xa một bóng người phía trên.

Đây là cả người khoác vải thô áo dài, tướng mạo cực hùng vĩ nam tử, hần chấp hai tay sau lưng, đứng ở đỉnh núi, mưa gió cuốn lên, lại không cách nào rung chuyển thân hình hần, cứ như vậy thẳng tắp đứng ở nơi đó, không nhúc nhích.

Khuôn mặt như đao gọt, mặc dù mặt không biểu tình, lại cảm thấy lộ ra kiên nghị, lại cũng không phải là thô kệch, mà là có chút lời thôi lách thép, thừa thốt râu ria phủ đầy hàm dưới, tóc dài theo gió, tùy ý bay cuộn ở sau ót.

Hần thân thể thon dài, áo bào cổ động ở giữa, lộ ra phía dưới ngực đen trắng kiện cơ thể, bày biện ra hoàn mỹ đường cong, như chất chứa khủng bố bạo phát lực cảm nhận, hình như là dường như có trận trận tối hào quang màu vàng óng thỉnh thoảng thoáng hiện.

Hần đứng ở nơi đó, liền có một cỗ chống trời mà đứng sừng sững chi thể phát ra, nhưng lại giống như phong khinh vân đậm nhân không sai như vừa, hai loại hoàn toàn khác biệt khí chất, lại đồng thời xuất hiện tại trên người một người, lại hoàn mỹ hỗn hợp tại một chỗ, tự nhiên mà phối hợp, không có bất kỳ cái gì đột ngột cảm giác.

Như chưa từng phát giác được Bạch Kỳ xuất hiện, đầu lâu hơi khẽ nâng lên, nam tử ngược nhìn bầu trời, chỉ gặp trời xanh không mây, một mảnh giáp thương xanh thẫm, ánh mắt của hần trong bình tĩnh, lộ ra một loại tâm thần mỗi một, trong mắt quang lại rất sáng, tối đối mặt, phảng phất có loại liếc một chút liền sẽ bị nhìn xuyên đáy lòng cảm giác.

Chậm rãi, nam tử hai mắt nhắm lại, một cỗ làm người sợ hãi khí thế bắt đầu từ trên người hần áp ứ, chậm chậm dâng lên.

Theo cỗ này khí thế dâng lên, càng ngày càng nghiêm trọng, dần dần, trở nên bàng bạc lên, cuối cùng như kinh thiên động địa, gào thét mà ra, một sát na cuốn lên phong vân biến ảo, xông thẳng tới chân trời.

Tại thời khắc này, giống như thay đổi trong nháy mắt, dưới chân tầng mây như sôi dâng, kịch liệt lưu chuyển lên, chớp mắt vạn lý, trên trời cao, các loại năng lượng nhao nhao hiện lên, có lời đình điện quang, còn có cương phong, mọi việc như thế, hướng về nam tử đỉnh đầu điên cuồng hội tụ tới.

Những năng lượng này mỗi một loại đều bàng bạc vô cùng, thanh thế khủng bố, gào thét bên trong tiến đến về sau, trực tiếp va chạm tại một chỗ.

Oanh

Hạo đại trong tiếng nổ vang, một cỗ kinh khủng uy áp buông xuống, đụng vào nhau năng lượng lập tức nổ tung, chôn vùi đồng thời, tính cả thanh thiên cũng bị xé nứt, toàn bộ thiên địa thoát chốc một mảnh đen kịt, trước một khắc vẫn là ban ngày, sau một khắc lại đột nhiên nhất chuyển, lộ ra mênh mông tình không.

Cảm thấy, một đạo màu đỏ nhân nhật màn sáng chậm chậm dâng lên, hóa thành một Đạo giới hạn, bao trùm toàn bộ Thương Khung.

Tinh không như biển, Vân tại dưới chân, giờ khắc này như thiên địa điên đảo, hôm nay trở thành, địa trở thành Thiên.

Vượt qua đạo ánh sáng này màn, Bạch Kỳ ánh mắt nhìn về phía tinh không, chỉ gặp khó có thể tính toán ngôi sao dày đặc, bên trong có bảy viên ánh sáng cực sáng đại tinh, mỗi một khóa đều sáng chói vô cùng, đều có một đạo hình năm tròn Tinh Hoàn vờn quanh bên trên, bao hàm mỗi người khác biệt Đại Đạo Quy Tắc chỉ lực.

Cái này từng khóa đại tinh nhìn như rất gần, kì thực cực xa, càng là vượt qua thời gian cùng không gian cách trở, cho Bạch Kỳ một loại xa không thể chạm cảm giác.

Khơi dậy thần sắc hần nhất động, nghi hoặc trông được hướng tinh không một chỗ, ở nơi đó, phảng phất có một đạo u ảnh hiển hiện, dường như vật sống du tẩu tại tinh hà chỗ sâu, dọc đường mảnh đất, từng khóa ngôi sao lập tức tan biến, như bị nuốt hết.

Một màn này khiến Bạch Kỳ tâm thần kịch chấn, kinh ngạc không thôi, cho là mình hoa mắt, ánh mắt ngưng tụ, lại nhìn đi lúc, cái kia u ảnh lại lại biến mất không thấy gì nữa.

Giờ phút này nam tử trên thân khí thế đã trở nên vô cùng kinh khủng, khiến không gian bất ổn, kịch liệt sóng gió nổi lên, ánh sáng vạn vạn, nổi lên nói vệt sóng gợn, thậm chí có nhỏ như sợi tóc đen nhánh vết nứt lan tràn, xuất hiện tại nam tử quanh thân.

Làm cỗ khí thế này đạt tới đỉnh phong, trung niên nam tử chậm rãi mở hai mắt ra.

Trong tích tắc, hình như có phong vân biến ảo tinh hà diễn biến cảnh tượng tại trong mắt từng cái lướt qua.

"Quan Không biến chi biến, diễn chiến pháp ngàn vạn, tên ta —— Chiến Vô Ngân!"

Nam tử thì thảo, khơi dậy bước về phía trước một bước, hư vô đổ sụp, tại một bước này phía dưới lập tức sụp đổ, vận vẹo bên trong hóa thành một con ốc xoáy, làm hấn thân thể chậm rãi chìm vào bên trong.

Tại quanh thân khí thể dẫn dắt phía dưới, thân bất do kỷ, Bạch Kỳ cũng bị cuốn vào vòng xoáy này, cùng nhau biến mất tung ảnh.

Đây là một mảnh tinh không chỗ sâu, hư vô lan tràn, vô cùng vô tận, chung quanh đen nhánh tĩnh mịch, có các loại dòng năng lượng lui, cách đó không xa còn có từng khóa hình cầu, có rất lớn, giống như gần ngay trước mắt, lại có rất xa, giống như một cái tiểu cầu.

Cái này từng cái hình cầu xoay chậm chậm ở giữa, toàn thân tản ra đều sắc quang mang, có nhu hòa, có sáng chói, còn có chút nổi lên tái nhợt, bên trên tán phát ra hủy diệt chí ý, cũng hoặc là hòa nhiệt vô cùng, đốt xuyên không ở giữa, vận vẹo ánh mắt.

Chỗ xa hơn chính là lăm ta lăm tám, lít nha lít nhít, cơ hồ phủ đầy toàn bộ không gian.

Hư vô tĩnh mịch, vốn nên không có bất kỳ cái gì sinh linh tồn tại, lại sau đó một khắc, vào hư không một chỗ, khơi dậy hiển hiện nổi lên gợn sóng ngại ngùng, sau đó vận vẹo, chậm chậm tản ra bên trong, trống rỗng xuất hiện một con ốc xoáy, một tên tướng mạo hùng vĩ nam tử từ đó bước ra một bước về sau, vòng xoáy tiêu tán, không gian ba động cũng dần dần lắng lại.

Nam tử này chính là cái kia Chiến Vô Ngân, theo hấn cùng nhau đến là thân ảnh hư huyền phiêu miểu Bạch Kỳ, sau khi xuất hiện một mặt hiệu kỳ đánh giá chung quanh, lộ ra sợ hãi thần phục thần sắc.

Trầm mặc, Chiến Vô Ngân lập tại hư không, trong mắt nổi lên một cổ dị dạng tâm tình, giống như nhớ lại, giống như lưu luyến, quanh thân khí thể lại ngưng tụ không tan, trong sự ngọt ngào lộ ra một cổ làm người sợ hãi ba động.

Dần dần, một cổ mãnh liệt chiến ý bốc lên, kinh thiên mà lên, cổ này chiến ý thuần túy, không pha bất kỳ tạp chất gì, Hạo Nhiên to lớn, khiến động Bạch Kỳ tâm thần, hấn ngưng mắt nhìn lại, ánh mắt lộ ra mê mang, không khỏi trong lòng nổi lên trận trận cảm giác quen thuộc.

Đang nhìn hướng Chiến Vô Ngân đồng thời, Chiến Vô Ngân cũng động, hấn hưng hăng một bước, như đạp ở vật thật phía trên, dưới chân Hư Vô Nhất Chấn, ken kết bị chiếm đóng bên trong, Chiến Vô Ngân bỗng nhiên xông ra, trong chớp mắt vượt qua mấy chục vạn dặm khoảng cách, đi vào một chỗ khác hư không, bắt đầu xuất thủ.

Hấn thân thể bất động, thẳng thần thoải mái ở giữa, đều loại đại thần thông chi thuật bị thi triển, càng có quy tắc chỉ lực vờn quanh, nổi lên kỳ dị ba động hấp dẫn Bạch Kỳ ánh mắt.

Chỉ gặp Chiến Vô Ngân huy sái lẩy, hình như là, quanh thân lại nổi lên một đạo hào quang màu vàng sậm, trong con mắt cũng xuất hiện hai đạo tối khí lưu màu vàng óng, như du long uốn lượn, mang theo khủng bố khí huyết chỉ lực.

Không ngừng xuất thủ bên trong, hoặc vừa hô phía dưới, trước người hư không vỡ ra trăm vạn dặm lớn lên như rãnh trời, hoặc đưa tay khê vờ ở giữa, hư vô vận vẹo, trống rỗng xuất hiện một cái vạn vạn trượng lớn nhỏ to lớn cánh tay, phía trên ức vạn đạo Âm Kim phù văn lưu chuyển, âm vang tăng vọt phía dưới hưng hăng một nắm, gần nhất chỗ một khóa to lớn dị thường hình cầu toàn bộ sụp đổ, tản mất tại hư không các nơi.

Theo Chiến Vô Ngân không ngừng thi triển, Bạch Kỳ dần dần lộ ra hải nhiên, đồng tử co vào, kinh hãi không thôi, căn bản là không có cách tương tượng, trên đời lại có cường giả như vậy, mà chính mình thấy 'tiên nhân' tại trong mắt, căn bản liền con kiến hôi cũng không bằng.

Bạch Kỳ trong lòng cuồng loạn lẩy, nhìn không chuyển mắt, gắt gao nhìn chăm chăm Chiến Vô Ngân thân ảnh, nhìn lấy từng đạo từng đạo đại thần thông chi thuật theo tung bay giữa hai tay tràn ra, không dám buông tha bất luận cái gì chi tiết, những thứ này thần thông thâm ảo khó lường, làm hấn khó có thể lý giải được, lại tại thời khắc này, thay hấn mở ra một cánh cửa, lóe lên thông hướng cường giả chi lộ môn.

"Nhắm mắt làm theo..."

Đến lúc cuối cùng một đạo thần thông bị Chiến Vô Ngân thi triển, hấn dừng lại, chậm rãi hai mắt nhắm lại, trong miệng thì thảo, thanh âm không lớn, lại lộ ra một cổ kỳ dị chỉ lực, âm âm tản ra, truyền khắp hư vô các nơi.

Theo nhắm mắt, quanh thân khí thể bỗng nhiên co rút lại, cả người như Quy Khư, không có bất kỳ cái gì khí tức tràn ra.

Hết thấy đều tại thời khắc này dừng lại.

Vô luận là trong hư không tràn ngập các loại năng lượng loạn lưu, vẫn là những một đó từng cái chuyển động hình cầu, toàn đều dừng lại, không gian ba động tan biến, toàn bộ Thiên mà sa vào đến hoàn toàn tĩnh mịch bên trong.

Khơi dậy, một đạo tối phù văn màu vàng tại mi tâm chậm rãi hiển hiện, phù văn 5 bút, phong cách cổ xưa cùng cực, Như Nội tích súc Đại Đạo, khiến Bạch Kỳ chấn động trong lòng, cảm giác quen thuộc cảm giác xuất hiện lần nữa.

Cái này 5 bút phù văn xuất hiện nháy mắt, liền lập tức co rút lại, nhúc nhích ở giữa ngưng tụ, hóa thành một huyết dịch... Một đồ tươi huyết dịch!

Phảng phất đây mới là nó diện mạo như trước, như phản phác quy chân, thành làm bản nguyên, huyết dịch này xuất hiện trong nháy mắt, tựa là hủy diệt ba động từ đó phát ra, vị trí, không gian xung quanh phát ra ken kết phát thanh, như không chịu nổi gánh nặng, vỡ ra từng đạo khe hở, khiến huyết dịch

này trực tiếp khám tại hư vô vết rách bên trong, dị thường đáng sợ.

"Thương Khung quy tịch..."

Làm Chiến Vô Ngân tiếng nói nơi này trở xuống hạ, một đạo mờ lung hồng quang theo huyết dịch này bên trong sáng lên.

Oanh kết

Ngàn tỉ dặm không gian như mặt gương, âm vang vỡ nát bên trong, hóa thành vô số toái phiến, mỗi một đạo toái phiến bên trong đều có một mảnh hoàn chỉnh tình không, toàn bộ thiên địa nhất thời bị chiếm đóng đến vô biên hư vô vết nứt bên trong, khủng bố năng lượng loạn lưu cuốn lên, bao hàm hủy diệt tính phong bạo, càng có một cổ như có thể thổi thực đập tắt Hỗn Hòa gió tùy theo xuất hiện.

Chiến Vô Ngân cứ như vậy đứng ở nơi đó, những thứ này khủng bố năng lượng liên hấn một cái sợi tóc cũng không thể cuốn lên, giờ khắc này, cả người phảng phất thành vì thiên địa hạch tâm, hấn thân ảnh ở trong mắt Bạch Kỳ không ngừng thả lớn.

"Trợn mắt làm theo..."

Chiến Vô Ngân lập tại hư không, toàn thân khí tức thu liễm, giống như quy tịch, lại tại thời khắc này như nghịch chuyển, phun trào bên trong xuất hiện lần nữa, chậm rãi, hấn mở hai mắt ra.

Năm đạo ngân sắc sợi tơ hiện lên hình cái vòng phân bố, như từ không nói có, xuất hiện tại Chiến Vô Ngân trong con mắt, hóa thành năm đạo vòng tròn, đem hấn toàn bộ đồng tử cách thành sáu khối không có giao tập khu vực, tựa như là năm đạo Trọng Đồng, lộ ra phá lệ quý dị, cùng lúc đó, một cổ khó có thể tưởng tượng linh hồn ba động tùy theo tản ra.

"Tinh Hà Đảo Quyển..."

Chiến Vô Ngân thì thảo bên trong, tùy ý đưa tay phát một cái, giống như bị một cái bàn tay vô hình san bằng, các loại năng lượng thối lui, Không Gian Toái Phiến nhao nhao cuốn ngược, tình không xuất hiện lần nữa, vỡ vụn hình cầu khôi phục, lần nữa dựa theo mỗi người quỹ tích chậm rãi chuyển động.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Tam Đại Ân quyết

Tinh giữa không trung, vô luận là tàn sát bừa bãi Năng Lượng vẫn là phá nát Không Gian, đều không thể đối Bạch Kỳ sinh ra một tơ một hào ảnh hưởng, giống như độc lập với thế ngoại, tại một loại không tên quy tắc dẫn dắt dưới, cưỡng ép thay đổi, để hấn xuất hiện ở đây, lại như Người đứng xem, lấy một loại đặc biệt thị giác quan sát đến phiến thiên địa này.

"Quá mạnh! Đòn giết quá mạnh!"

Thao thiên cự lãng tại Bạch Kỳ trong lòng nhấc lên, trong mắt quang mang cũng càng ngày càng sáng, lộ ra mãnh liệt ước mơ, căn bản không thể tưởng tượng một người lại có thể làm được như vậy, áp sập Thiên Địa, Phá Diệt hư vô, khiến cho Tinh Hà Đảo Quyển, có được khả năng hủy thiên diệt địa.

"Như ta có thể như thế . . ."

Bạch Kỳ mất ánh sáng lóe ra lấy kỳ dị sáng mang, trong lòng nổi lên đủ loại suy nghĩ. . .

Đúng lúc này, cách xa bên ngoài mấy trăm ngàn dặm chiến Vô Ngân, hơi chuyển động đầu lâu, một đôi mắt ánh mắt như xuyên thủng hư không, vượt qua Không Gian khoáng cách, rơi vào Bạch Kỳ trên thân, khiến cho hấn thân thể bỗng nhiên chấn động.

"Hắn có thể nhìn thấy ta?!"

Bạch Kỳ trong lòng nhảy một cái, mặc dù khoảng cách cực xa, Bạch Kỳ chỉ có thể nhìn thấy một đạo như có như không hư ảnh, lại chẳng biết tại sao, ánh mắt kia trong mắt hấn càng rõ ràng, cũng không biết có phải hay không trùng hợp, liền ngay cả nó trong mắt bỗng nhiên lướt lên một cổ yếu ớt ba động, cũng một tia Bất Lạc rơi vào trong tâm thần hấn, nhấc lên từng cơn sóng gợn.

Tại chiến Vô Ngân nhìn qua đồng thời, Không Gian tại lúc này giống như phát sinh chồng chất, không có bất kỳ cái gì dấu hiệu, lấy giữa hai người một điểm nào đó chưa trúng tâm, bỗng nhiên trọng điệp tại một chỗ, vô biên khoáng cách tại thời khắc này lại chỉ như cách xa một bước, khiến cho Bạch

Kỳ thân ảnh trực tiếp xuất hiện tại chiến Vô Ngân trước đó.

Thủ đoạn như vậy đơn giản nghe rộn cả người!

Trở nên hoảng hốt về sau, chiến không dấu vết trước người, Bạch Kỳ hơi nhấc đầu, một mặt đang lúc mờ mịt nhìn tới, trực tiếp đối mặt ánh mắt của hắn.
..

Ôn Hú ánh mắt rơi vào Bạch Kỳ trên thân, trong bình tĩnh ẩn sâu một loại nói không rõ đạo không rõ tâm tình, trước một khắc uy nghiêm cùng chiến ý đã biến mất không còn một mảnh, không có một tơ một hào cảm giác áp bách, chiến Vô Ngân cả người lộ ra bình cùng vô cùng, càng giống như gió xuân hiu hiu.

Cảm nhận được ánh mắt như vậy, Bạch Kỳ trong lòng run sợ một hồi không thôi, cái này ánh mắt hắn rất quen thuộc, giống như Trường Bối nhìn về phía vân bối, yêu chiều bên trong mang theo vài phần mong đợi, càng có không bỏ chỉ ý sâu Tàng, phảng phất thời khắc này chiến Vô Ngân, không còn là cái kia có thể khiến thiên địa thất sắc siêu cấp cường giả, chỉ là một cái bình thường Trường Bối.

Vốn nên không hề có quen biết gì, ánh mắt của hắn lại vào lúc này thật sự rõ ràng rơi vào Bạch Kỳ trên thân, phảng phất xuyên thủng Thời Gian cùng Không Gian khoảng cách, từ vô tận nơi xa liếc mắt liền thấy được hắn tồn tại.

Không tên, Bạch Kỳ hốc mắt có chút phát nhiệt, chớp mũi dừng động một cổ nồng đậm chua xót chi ý, trong lòng nổi lên trợn trợn nhói nhói, cơ hồ nhịn không được muốn rơi bên dưới nước mắt, loại cảm giác này rất đột ngột, nhưng lại như Huyết Mạch Tương Liên, sâu giấu ở thực chất bên trong vô pháp ma diệt dấu ấn, tại thời khắc này theo trong lòng rung động dâng lên mà ra.

Giờ khắc này chiến Vô Ngân, mang đến cho hắn một cảm giác tựa như là thất lạc đã lâu thân nhân, chỉ là coi trọng như thế một chút, liền có thể để hắn cảm thấy rất là quen thuộc cùng thân thiết, mặc dù nói không rõ là chuyện gì xảy ra, lại như có một cỗ ma lực, khiến cho hắn tin tưởng không nghi ngờ.

"Hài tử ~ "

Hồi lâu sau, chiến Vô Ngân chậm rãi mở miệng, thần sắc nhu cùng Ôn Hú, khoe môi thậm chí nhấc lên mỉm cười, một đôi mắt sáng ngời hữu thần nhìn thẳng Bạch Kỳ, giàu có từ tính tiếng nói, đề thấp lấy âm thanh nói: "Đây là ta để lại cho ngươi truyền thừa. . ."

"Làm ngươi lại tới đây đồng thời lúc nhìn thấy ta, chắc hẳn ngươi đã lựa chọn đạp vào Tu Hành Chi Lộ. . ."

Chậm rãi quay người, không tiếp tục nhìn về phía Bạch Kỳ, mà là rơi ở phía xa sâu trong hư không, lộ ra trống rỗng: "Đây là một đầu vô pháp về đầu con đường, một khi đạp vào, liền không có hồi hạn chỗ trống. . ."

"Ta ở trên thân thể ngươi lưu lại Thần Hồn Ấn Ký, có thể che giấu khí tức của ngươi, để lớn đạo vô pháp cảm giác. . ."

"Nếu chỉ là phạm nhân, liền không cái gì nỗi lo về sau, nhưng. . ."

"Từ ngươi bước vào tu hành liệt kê bắt đầu từ thời khắc đó, cái này dấu ấn liền sẽ dần dần tiêu tán. . . 100 ngàn năm. . . Ngươi chỉ có 100 ngàn năm!"

Nhìn về phía xa xa ánh mắt càng thêm phiêu miểu, lập tức mãnh liệt xoay người, hắn nhìn thẳng Bạch Kỳ, thần tình nghiêm túc nói: "100 ngàn năm sau, cái này dấu ấn sẽ triệt để tiêu tán. . . Đến lúc đó, Cổ Đạo tôn cướp liền sẽ hàng dưới. . ."

"Kiếp nạn này khủng bố, rất khó vượt qua, cho dù là có được hoàn chỉnh cỗ thể Nhất Trọng chi lực, cũng chỉ có một chút hi vọng sống, nhưng. . . Thì tính sao!"

Nói đến đây, chiến Vô Ngân dừng lại, trong mắt Quang Biến đến cực sáng, khiến cho người không dám nhìn thẳng, tự tin mãnh liệt cùng ngập trời chiến ý nhấc lên, phát ra đến chung quanh hư không, khiến cho Không Gian phát sinh vặn vẹo, âm thanh càng là đề cao không chỉ một phần, trên mặt hiển hiện bề ngỗ chi ý, phát tay áo ở giữa, như miệt thị thương sinh, khinh thường chi ý rõ ràng.

"Ta tộc huyết mạch, bất kính Thiên Địa, ngay cả Đại Đạo cũng dám nghịch phạt, thì sợ gì cái này khu khu kiếp nạn? Như có sợ hãi trong lòng, chẳng không tu! Nếu không thể độ, chết cũng ngại gì?!"

Sự tự tin mạnh mẽ phun trào ở giữa, một cỗ bất khuất chi ý hiển hiện, xuất hiện tại chiến Vô Ngân kiên nghị khuôn mặt, giống như không thềm để ý chút nào sinh tử, cỗ này bất khuất chi ý như bẩm sinh, chôn sâu ở cốt nhục bên trong, cùng huyết mạch giống nhau, vô pháp ma diệt, khiến cho Bạch Kỳ trong lòng một trận khuấy động.

Phù phù phù phù, phảng phất nghe được mình tim đập rộn lên âm thanh, một cỗ hào khí tự nhiên sinh ra, Bạch Kỳ trong mắt chỉ riêng cũng sáng không ít, rõ ràng thân thể hư huyền, lại có một loại máu chảy gia tốc cảm giác.

"Ta chi truyền thừa, không lưu bất luận cái gì Công pháp, chỉ có Tam Đại Ấn quyết!"

Đang khi nói chuyện, không có chút gì do dự, chiến Vô Ngân trực tiếp đưa tay, bỗng nhiên một điểm mi tâm, âm vang ở giữa, thân thể lập tức nổ tung hóa thành ba đạo ánh sáng óng ánh hoa, cái này ba đạo quang mang bên trong đều có một đạo nửa Thấu minh, ẩn chứa nồng đậm Hồn Lực hư huyền Phù Ấn.

Phù Ấn xuất hiện nháy mắt, liền có một đạo cực nhanh mà ra, trực tiếp xuất hiện tại Bạch Kỳ mi tâm, sau đó. . . Trong nháy mắt dung nhập!

Ấn quyết phong cách cổ xưa, tràn ra huyền diệu ba động, xuất hiện tại Bạch Kỳ trong tâm thần, Thâm Áo vô cùng, chột nhìn giống như chỉ có một đạo ấn quyết, nhưng lại trập trập bóng chông tàn ra, lại nhìn đi lúc lại như là mấy chục đạo dung hợp lại cùng nhau, hoặc là trăm nói, Thiên Đạo, vạn đạo. . .

Nháy mắt Công Phu, như có vô số đạo ấn quyết từ đó Diễn Sinh mà ra, lít nha lít nhít, số lượng không dưới trăm vạn!

Vền vền một đạo ấn quyết, dường như từ trăm vạn ấn quyết ngưng tụ mà thành, thậm chí nhiều hơn, không dám tưởng tượng, bị một loại vô pháp suy đoán thủ đoạn, hóa phức tạp thành đơn giản, nhu hợp thành một nói, lạc ấn tại Bạch Kỳ tâm thần bên trong.

Cùng lúc đó, kỳ dị Quy Tắc Chi Lực trống rỗng xuất hiện, giáng lâm tại Bạch Kỳ trên thân, Bạch Kỳ tâm thần tại thời khắc này như được đề thăng đến một cái kinh khủng hoàn cảnh, trước một khắc còn không thể nào hiểu được, sau một khắc không ngờ hiểu rõ không ít, theo thời gian vượt qua, cảm ngộ càng sâu, minh ngộ tốc độ càng lúc càng nhanh.

Loại cảm giác này vô pháp miêu tả, tựa như là có người trực tiếp rộng mở tâm thần, chạy không hết thầy, đem hấn tất cả cảm ngộ triển lộ, để một người khác hấp thu, không làm mấy may phòng bị, nếu không phải người thân nhất, sợ rằng cũng sẽ không làm.

Nhắm chặt hai mắt, lít nha lít nhít dấu ấn tại Bạch Kỳ trái tim không ngừng lướt qua, một cỗ Bàn Đại tin tức trống rỗng xuất hiện, tràn ngập trong đầu của hấn, lại không có bất kỳ cái gì căng đau cảm giác, ngược lại như Thanh Lưu cuốn lên, mang theo trập trập cảm giác mát mẻ, Bạch Kỳ tinh thần trước nay chưa có tập trung lấy, không dám buông tha mấy may.

"Đoạt Linh. . ." Trong lòng lầm bầm, Bạch Kỳ có chút hiểu được, "Rút ra giữa thiên địa hết thầy lực lượng, biến hoá để cho bản thân sử dụng, Linh Lực, Chân Nguyên Lực, Ma Nguyên, Yêu Nguyên, Tiên Nguyên. . ."

Vền vền một chén trà Công Phu, cái này đạo ấn quyết đã hoàn toàn bị Bạch Kỳ hấp thu, triệt để minh ngộ, hóa thành Bản Nguyên, lạc ấn sâu trong linh hồn, không thể xóa nhòa.

Theo đệ nhất đạo ấn ký dung nhập, đệ nhị đạo ấn ký hóa thành Lưu Quang, chui vào Bạch Kỳ mi tâm. . .

Sau đó là thứ ba nói. . .

"Dung Huyết. . . Nhưng rút ra vạn vật Sinh Cơ chi Lực, hấp thu luyện hóa, hóa thành sinh ngân, khiến cho Nhục Thân Chi Lực bàng bạc. . ."

"Luyện Hồn. . . Tổng cộng 108 đạo Thủ Ấn, mỗi 36 Đạo Thủ Ấn làm một tầng, chia làm ba tầng, vì tiểu thành, trung thành cùng đại thành. . ."

Trong lòng lầm bầm, Bạch Kỳ như có điều suy nghĩ: "Mỗi đạt thành tầng một Luyện Hồn Cảnh Giới, liền có thể đạt được tam đại Cỗ Phù bên trong một nói, theo thứ tự là Cỗ Phù 'Nặng đồng đều', Cỗ Phù 'Phá không', cùng Cỗ Phù 'Bất diệt' . . ."

"Nặng đồng đều. . . Lực cực điểm, dốc hết sức Phá Đạo, khiến cho Nhục Thân Chi Lực khủng bố, tu luyện tới cực hạn, thậm chí. . . Nhưng nhục thân phá không!"

"Phá không vì hồi hã, phối hợp thân thể cường hấn, mang theo cường đại bạo phát lực, cực hạn. . ." Bạch Kỳ hít sâu một cái khí, trong lòng nhắc lên kinh đào hải lãng, gần như nghẹn ngào, "Cực hạn. . . Thậm chí nhưng ảnh hưởng Thời Gian!"

"Chỉ là cái này không diệt lại là vật gì?" Bạch Kỳ nhú mày, trầm ngâm bên trong suy tư trong đầu xuất hiện tin tức, lại không có bất kỳ phát hiện nào.

Đến lúc cuối cùng một đạo ấn ký triệt để dung nhập trong đầu của hấn, Bạch Kỳ chậm rãi mở hai mắt ra, một nháy mắt hình như có đạo đạo thần quang bỗng nhiên thoáng hiện.

Theo Bạch Kỳ mở hai mắt ra, hấp thu toàn bộ truyền thừa, Tinh Không nơi này khắc ầm vang sụp đổ, hóa thành một mảnh đen kịt.

Thân bất do kỷ, Bạch Kỳ cả người bỗng nhiên rơi xuống, ngã vào vô tận đen nhánh bên trong, chung quanh cảnh tượng vạn vạo, giữa thiên địa đột nhiên xuất hiện một cỗ mãnh liệt cảm giác bài xích, muốn đem hấn gạt ra cái này một giới.

Tinh Không tại Yên Diệt, hư vô tại tan biến, vô số mảnh vỡ trống rỗng xuất hiện, ở tại trước mắt thật nhanh lướt qua, những cái kia mảnh vỡ ở trong có từng cái bóng người hiển hiện, từng màn tràng cảnh đang thay đổi.

Dần dần, giống như có một loại càng ngày càng hoàn chỉnh cảm giác xuất hiện tại Bạch Kỳ trong lòng, từng đoạn Trí Nhớ một lần nữa trở về, trong đầu không ngừng chiếu lại.

Mơ hồ trong đó, một đạo như có như không âm thanh giống như từ vô tận nơi xa vang lên truyền đến, lại như trực tiếp xuất hiện tại Bạch Kỳ tâm thần bên trong, quanh quẩn, chậm chậm tiêu tán.

"Phàm hồn chưa diệt. . . Chiến Huyết không thôi. . ."

Đến lúc cuối cùng một đạo mảnh vỡ từ trước mắt lướt qua, chậm rãi, Bạch Kỳ mở hai mắt ra, hai đạo Hàn Mang ở tại trong mắt chột lóe lên.

Công Tôn Duyên! !

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Thuộc

Ầm ầm giống như thủy triều lùi bước, trong khoảnh khắc, Bạch Kỳ Ý Thức liền bị gạt ra cái kia không gian kỳ dị, một lần nữa nhập chủ linh hồn của mình, đám mây phát sáng, chậm rãi chuyển động, có không lồ Linh Hồn Chi Lực tràn ra.

Cổ này Hồn Lực cũng không phải là hấn nguyên bản có được, mà là dung hợp truyền thừa Hồn Ấn sau tạm thời thu hoạch được, giờ phút này đang nhanh chóng biến mất bên trong, biến mất cái kia bộ phận Hồn Lực chẳng biết đi đâu nơi nào.

Mãnh liệt Linh Hồn Chi Lực vừa mới tản ra, quét ngang Thức Hải, Bạch Kỳ liền phát hiện Công Tôn Duyên chỗ, giờ phút này chính núp ở hấn Thức Hải một chỗ khu vực biên giới, sắc mặt biến thành màu đen, hấn hấn mắng cái gì.

Tâm Niệm nhất động, Bạch Kỳ lúc này cuộn lên không lồ Linh Hồn Chi Lực, hướng về Công Tôn Duyên vị trí lần lần đi, nhấc lên ngập trời lao nhanh chỉ thế, phải thừa dịp lấy cổ này Hồn Lực còn chưa tiêu tán thời khắc, đem hấn nghiền ép, Hồn Phi Phách Tán.

Hắc Vụ tràn ngập Công Tôn Duyên quanh thân, u ám tâm tình từ đó tràn ra, từng tiếng chữ mắng xen lẫn Bệnh tâm thần (sự cuồng loạn) điên cuồng, lộ ra rất là nôn nóng.

"Đáng chết, tiểu tử này Thức Hải vì sao đột nhiên trở nên cổ quái như vậy, lại không thể đi ra ngoài, cái này nên làm thế nào cho phải?"

Khởi dậy, thần sắc hấn nhất động, nghiêng tai đi nghe, ầm ầm như Cự Lãng lẫn lộn âm thanh từ đằng xa truyền đến, liếc mắt nhìn qua thời khắc, lúc này cả người khẽ giật mình, mà phía sau sắc đại biến, vội vã cuộn lên Hắc Vụ, vội vàng bên trong tuyến ra một phương hướng khác mau chóng đuổi theo.

Hậu phương, không lồ Linh Hồn Chi Lực hóa thành thủy triều, tại Thức Hải trong không gian, nhấc lên cao vạn trượng độ, gần như phô thiên cái địa, như Giang Hà trút xuống bàn cồn cồn mà đến, hướng về Công Tôn Duyên quét sạch truy đuổi, càng có một đạo băng lãnh Thần Niệm, ẩn chứa sát cơ từ đó truyền ra.

"Công Tôn Duyên, chịu chết đi!"

Cái này một Đạo Thần niệm truyền vào Công Tôn Duyên não hải, Hắc Vụ bên trong thân hình hấn kịch chấn, sắc mặt biến đến dữ tợn, ánh mắt lộ ra không thể tưởng tượng nổi, lại không làm bất kỳ dừng lại gì, trong lòng phát lạnh lấy cần rằng nghiền lợi, tốc độ lại là càng nhanh thêm mấy phần, bay về phía trước chạy trốn, suy nghĩ tấp động: Không có khả năng! Tại sao có thể như vậy, tiểu tử này Linh Hồn Chi Lực lúc nào trở nên khủng bố như vậy rồi? !

Chạy trốn chạy trốn, Công Tôn Duyên tâm đầu càng ngày càng nặng, hấn phát hiện mình tốc độ căn bản so ra kém hiện tại Bạch Kỳ, cứ như vậy một hồi Công Phu, giữa hai người khoảng cách đã kéo gần lại rất nhiều, sợ là không cần một lát mình liền sẽ bị đuổi kịp.

Trong lòng nổi lên trận trận đống chất, càng có một ít hồi hận, Công Tôn Duyên lòng mảy mảy càng nhấn càng chặt, nghĩ đến trước đó mình muốn đoạt bỏ Bạch Kỳ sự tình, dù chưa thành công, nhưng mối thù truyền kiếp đã kết dưới, chỉ sợ không thể thiện, mình rơi vào trên tay hấn, sợ hậu quả khó mà lường được.

Cứ như vậy hoảng một cái Thần Công Phu, Hắc Vụ sát Bạch Kỳ Thức Hải bình chương một chỗ bên bờ vút qua, lập tức bắn ra bắn ra rung động, nhanh chóng tiêu tán lên, Công Tôn Duyên lập tức kêu thảm, vội vàng lui lại, mãnh liệt cảm giác suy yếu xuất hiện, sắc mặt một trận tái nhợt.

Nói thầm một tiếng không ổn, cố nén quanh thân đau đớn, bận bịu cuộn lên Hắc Vụ, Công Tôn Duyên liền muốn lách mình đào thoát, Bạch Kỳ làm thế nào có thể buông tha dạng này cơ hội thật tốt, bỗng nhiên vừa khởi động dưới, Hồn Hải đập, chấn động Thức Hải vút qua mà lên, hóa thành một đạo cự đại 'Thủy Cầu' đem hấn bao khóa, toàn bộ nhốt ở bên trong.

Cổ này Hồn Lực không chỉ có không lồ, trên đó còn có một loại ba động kỳ dị tràn ra, giống như thuần túy vô cùng, hùng vĩ Trung Chính, cùng Thức Hải bình chương bên trên tán phát ba động xấp xỉ giống nhau, chính là cổ khí tức này, khiến cho Công Tôn Duyên quen thuộc đồng thời, trong lòng vì sợ mà tâm rung động không ngừng, thân thể cũng phải run rẩy.

Trong mắt có quyết nhiên quang thiểm hiện, đống chất bên trong, Công Tôn Duyên chậm rãi cúi xuống đầu, một bộ nhận mệnh dáng vẻ, hấn biết rõ, Bạch Kỳ không thể lại buông tha hấn, dù sao vô luận là ai, trước mặt một khắc còn muốn cướp đoạt nhục thân của mình, thôn phệ mình Trí Nhớ, cũng sẽ đối với hấn hấn chỉ nhập cốt, đã rơi xuống dạng này hoàn cảnh, chỉ có mặc người chém giết phần.

Dạng này suy nghĩ xuất hiện, Công Tôn Duyên đăng chát càng nhiều, đối với mình đi, hấn không tính hối hận, mình vốn là Ma Tu, chỉ là thuận theo bản tâm làm việc, chỉ là. . .

Thôi thôi, người chết như đèn diệt, cừu hận lại đáng là gì. . .

Qua lại từng màn trong lòng đầu thoáng hiện, yếu ớt không cam lòng vừa mới xuất hiện dưới đáy lòng, lập tức bị Công Tôn Duyên bóp chết, lập tức chậm rãi nhấc trong đầu, ánh mắt trở nên bình tĩnh, lại tại thời khắc này không còn hoảng sợ, mà giống như lộ ra một tia buồn vô cớ, nhìn thẳng Bạch Kỳ Hồn Hải bên trong như có như không hai mắt.

"Động thủ đi. . ." Hấn chậm rãi nói.

Bạch Kỳ trầm mặc, cổ này khổng lồ Linh Hồn Chi Lực mang cho hấn không chỉ có là diệt sát Công Tôn Duyên lực lượng, còn có Động Sát Lực, Công Tôn Duyên hết thấy biểu lộ đều một tia Bất Lạc bị hấn nhìn ở trong mắt.

Hồi lâu sau, một Đạo Thần niệm từ đó truyền ra: "Cho ta một cái không giết lý do của ngươi. . ."

Công Tôn Duyên khẽ giật mình, lập tức trong lòng cuồng loạn, hô hấp đều dồn dập mấy phần, không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía Bạch Kỳ: "Ngươi. . ."

"Hả?"

Bạch Kỳ ánh mắt lạnh lẽo, lập tức có một cỗ nồng đậm sát cơ tán ra, khiến cho Công Tôn Duyên lạnh cả tim, đem lời muốn nói ra cũng nén trở về.

"Lão phu. . ." Trong trầm mặc, Công Tôn Duyên sắc mặt phát khổ, mắt lộ ra vẻ giãy dụa, giống như chính làm ra cái gì cực kỳ chặt vật quyết định, một lát sau thờ dài một tiếng nói: "Lão phu nhưng giao ra một tia bản mệnh chi hồn, phụng người làm chủ. . ."

Dứt lời trực tiếp đưa tay tại mi tâm một điểm về sau, bỗng nhiên co lại phía dưới, sắc mặt lập tức thâm bạch, một sợi phiêu hốt hồn xuất hiện ở tại trong tay, ngóng nhìn vài lần về sau, Công Tôn Duyên cắn răng một cái, nắm lấy cái này đạo bản mệnh chi hồn, hướng về Bạch Kỳ phương hướng vung ra.

Cái này một tia hồn bị Bạch Kỳ Hồn Lực cuốn một cái, liền thật nhanh dung nhập trong đó, Bạch Kỳ lập tức có loại Công Tôn Duyên sinh tử đều ở hấn trong không chế cảm giác, phảng phất chỉ cần suy nghĩ nhất động, tùy thời cũng có thể đem bóp chết.

Âm âm~

Hồn Lực phun trào, giống như thủy triều rút đi, tính cả chung quanh bình chương đồng loạt tiêu tán, Công Tôn Duyên Hắc Vụ cuốn một cái, cười khổ thối lui ra khỏi Bạch Kỳ Thức Hải, xông vào nhục thân của mình ở trong.

Thức hải bên trong, cái kia cỗ vốn không thuộc về Bạch Kỳ Hồn Lực chính thật nhanh tiêu tán lấy, không phải tiêu tán, mà là hướng về một chỗ ngưng tụ.

Như Linh Hồn Tu Vi đạt tới nhất định cấp độ, có thể phát giác, tại Bạch Kỳ nhục thân hướng trên đỉnh đầu hư không một chỗ, kinh khủng Hồn Lực tại lúc này ngưng tụ, chậm rãi ngưng kết thành làm một Đạo Hư huyền Phù Vãn, lập tức một trận vận vẹo phía dưới, ẩn vào hư không hoàn toàn biến mất.

Hồi lâu sau, trong thạch thất ngồi xếp bằng Bạch Kỳ, chậm rãi mở hai mắt ra, hai đạo tinh quang ở trong con ngươi hấn chợt lóe lên.

Trước người Công Tôn Duyên quanh thân Hắc Vụ đã tiêu tán, chính nhất mặt đăng chát ngồi tại trên bệ đá, ánh mắt chớp động ở giữa, rơi vào Bạch Kỳ trên thân, ẩn có nồng đậm không cam lòng cùng không thể nào.

Gặp Bạch Kỳ tỉnh lại, biểu lộ lập tức cứng đờ, hình như có chút khó mà mở miệng, mặt tái nhợt bên trên cũng biệt xuất một tia xấu hổ giận dữ hồng nhuận phon phốt nói: "Gặp. . . gặp qua. . . Chủ. . . Chủ tử. . ."

Gặp này, Bạch Kỳ trực tiếp hơi vung tay, nhàn nhạt nói: "Liền gọi ta Bạch Kỳ được rồi."

Nghe nói như thế, Công Tôn Duyên sắc mặt lúc này mới dễ nhìn mấy phần, lập tức trầm mặc, không lên tiếng nữa.

Cảm thụ được thể nội phun trào Linh Khí, cỗ lực lượng này rất kỳ lạ, so với nội lực muốn mạnh hơn quá nhiều, căn bản không tại một cái cấp độ, Tâm Niệm nhất động, thầm nghĩ: Dựa theo Công Tôn Duyên cho công pháp của ta, nhìn, ta xem như đạt đến cái gọi là Luyện khí tầng thứ nhất rồi?

Không chỉ có như thế, Bạch Kỳ nắm chặt lại quyền, mệnh môn Nhục Thân Chi Lực ẩn vào bên ngoài thân, tại thể nội mãnh liệt, cỗ lực lượng này càng cường hấn hơn, viễn siêu tu vi hiện tại chi lực, đây mới thật sự là Át Chủ Bài.

Mà lại. . . Còn chưa sử dụng những cái kia dấu ấn!

Thu hoạch được truyền thừa về sau, hấn rốt cuộc biết, những cái kia lít nha lít nhít dấu ấn nguyên lai gọi là 'Sinh ngân', lại nắm giữ thôi động nó Phương Pháp, nhưng muốn làm sinh ngân gia tăng, nhất định phải rút ra đại lượng Sinh Cơ chi Lực.

Trước đó bị Từ Phúc luyện hóa, hấp thu vài cộng linh dược dược lực, sinh ra ba mươi bốn đạo sinh ngân, sau đó ăn một cái Ích Cốc Đan, lần nữa luyện hóa ra một nói.

Về sau lại là cơ duyên xảo hợp phía dưới, tại Công Tôn Duyên trợ giúp bên trong, lấy đại lượng ẩn chứa sinh cơ Linh Dược làm phụ, khiến cho sinh ngắn tăng vọt mấy lần, giờ phút này đã đạt đến bốn trăm nói, nó bên trong ẩn hàm lực lượng khổng lồ khiến Bạch Kỳ cũng phải run sợ, kích động không thôi.

Duy nhất có một điểm nghi ngờ là, lần thứ nhất luyện hóa xuất sinh ngắn thời khắc, Bạch Kỳ liền phát hiện mình thể nội nguyên vốn là có 13 Đạo sinh ngắn, cũng không biết là khi nào chỗ nào sinh ra, đối với cái này, hắn không có bất kỳ cái gì ấn tượng.

'Cũng không biết mình bây giờ, so với cái kia khổng lồ biến muốn thể nào, ' nghĩ như vậy, Bạch Kỳ có chút nóng lòng muốn thử.

Như lại để cho hắn gặp thấy người này, chắc chắn để hắn giết nãy cả mình!

Hai đạo tinh mang chợt lóe lên, Bạch Kỳ trong lòng cười lạnh liên tục, lập tức bên cạnh đầu nhìn về phía Công Tôn Duyên.

Không có Hắc Vụ che chắn, cái kia dữ tợn thương thể nhìn thấy mà giết mình, khiến cho Bạch Kỳ một trận nhũn mảy, sau đó trực tiếp lướt qua, nhìn về phía hắn rõ ràng tái nhợt không huyết sắc, nhưng lại hết sức trẻ tuổi khuôn mặt, như có điều suy nghĩ ở giữa, chậm chậm mở miệng.

"Trước ngươi cho công pháp của ta, nhưng có đến tiếp sau?"

Công Tôn Duyên trong lòng hơi động, chân chờ một lát, lập tức đưa tay vỗ bên hông, lấy ra một cái hình vuông ngọc đưa tới Bạch Kỳ trong tay, đang muốn thu tay lại lúc, nhưng lại nghe Bạch Kỳ nghi hoặc nói: "Đó là cái gì?"

Công Tôn Duyên khẽ giật mình, gặp Bạch Kỳ ánh mắt một mực dao động tại cái hông của mình, gương mặt mê mang không hiểu, lập tức giật mình, tiện tay giải khai nút thắt, từ bên hông quất ra một cái bụi bản Tiểu túi tiền, nhìn lấy rất là thô ráp, giống như tùy ý may, nhét vào đường một bên đều không người nhặt cái chủng loại kia.

Cười khở, Công Tôn Duyên mở miệng giải thích: "Đây là Túi Trữ Vật, là tu sĩ dùng Vật Phẩm, dùng nhìn như thể nhỏ, không gian bên trong không sai biệt lắm cùng cái này Thạch Thất lớn, có thể thả rất nhiều thứ."

"Ồ?"

Bạch Kỳ kinh nghi, ánh mắt sáng lên, thần sắc lộ ra tán thưởng, tâm đạo tiên nhân đồ vật quả nhiên đều không tầm thường, cái này Tiểu túi tiền lại có thể chứa đựng không gian lớn như vậy, thật sự là thuận tiện a!

Nghĩ tới đây, quyền trong lòng hơi động, mở miệng hỏi nói: "Ngươi nói tu sĩ? Không phải tiên nhân sao?"

"Tiên Nhân?"

Công Tôn Duyên lại là khẽ giật mình, lập tức lộ ra khinh thường, mặc dù giờ phút này bị quản chế tại Bạch Kỳ, nhưng cái này chủng ma tu kiêu ngạo chưa từng rút đi, hừ lạnh nói, "đó bất quá là một ít tu sĩ lừa gạt phạm nhân Ngụ Muội thuyết pháp thôi!"

"Chỉ là Tu Tiên Giả, cũng dám tự so Tiên Nhân, đơn giản cuồng vọng!" Công Tôn Duyên khoe môi tràn ra một tia trào sắc, lãnh đạm nói, "chỉ bất quá. . . Bất luận là Tiên Tu, Yêu Tu, vẫn là Ma Tu, đều có thể gọi chung là tu sĩ."

"Thì ra là thế."

Bạch Kỳ hiểu rõ, điểm một cái đầu, sau đó nhìn về phía trong tay Phương Ngọc, vào tay mượt mà, càng có một cỗ ấm áp, đem bàn tay của hắn bao khóa, trên đó còn có đạo đạo mong lung thái quang tràn đầy lấy.

Không đợi Bạch Kỳ mở miệng, Công Tôn Duyên liền giải thích: "Đây là Ngọc Giản, là tu sĩ ghi chép Công cụ, chỉ cần dán tại mi tâm, tập trung tinh thần suy nghĩ tượng liền có thể cảm giác nội dung trong đó."

Dựa theo Công Tôn Duyên chỉ điểm, Bạch Kỳ đưa tay đem mai ngọc giản này dán tại mi tâm, cảm thụ được mi tâm ấm áp, bắt đầu ngưng tụ tâm thần.

Phảng phất trong lúc vô hình có một đôi mắt xuất hiện tại mi tâm, loại cảm giác này rất kỳ lạ, giống như thân thể kéo dài, tựa như trước đó tại thức hải bên trong thôi động cái kia cỗ khổng lồ Hồn Lực cảm giác, giờ phút này thi triển ra thuận buồm xuôi gió, thông thạo.

Một tia yếu ớt Linh Thức từ Bạch Kỳ mi tâm nhô ra, dung nhập ngọc giản kia bên trong.

Oanh ~

Khổng lồ tin tức tràn vào Bạch Kỳ não hải, thời gian dần trôi qua, ở tại 'Trước mắt' hiển hiện ba cái đen nhánh Cổ Lão.

Ma Công —— 'Minh '

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Đột kích

Hồi lâu sau, Bạch Kỳ mở mắt ra, trong lòng phát lạnh, sắc mặt cực kỳ âm trầm.

Phương pháp này tàn khốc, vền vẹn ghi chép bốn cái cảnh giới tu luyện pháp môn, theo thứ tự là Luyện khí, Trúc Cơ, Kim Đan, còn có Nguyên Anh.

Ngoại trừ những này cơ bản nhất tu luyện pháp môn bên ngoài, còn có một số phụ trợ thần thông, tất cả đều là nghe rộn cả người thủ đoạn.

Đề giải tỉ như Trúc Cơ, liền có một loại nhưng tăng lên trên diện rộng tỷ lệ phương pháp, cần rút ra chín mươi tám cái hải nhi Tâm Đầu Chi Huyết, cái này chín mươi tám cái hải nhi vẫn phải là bốn mươi chín nam hải nhi bốn mươi chín nữ hải nhi.

Lại dựa vào hai loại thiên tài địa bảo, nhưng dung luyện trở thành một cái Huyết Đan, so sánh với bình thường Trúc Cơ Đan hiệu quả mạnh lên mấy bậc không ngừng, thậm chí còn có thể điệp gia sử dụng, số lượng càng nhiều, đạt thành Trúc Cơ tỷ lệ càng cao.

Còn có một loại càng thêm táng tâm bệnh Cuồng pháp bảo Tế Luyện phương pháp, cần Nguyên Anh Trung Kỳ trở lên tu vi mới có thể thi triển.

Trước chuẩn bị một tên thụ thể, thụ thể giới tính nhất định phải là Nữ Tính, lại tu vi muốn đạt tới Nguyên Anh Kỳ, thi pháp lúc, trước rút nó huyết nhục tinh hoa làm cơ sở, luyện thành cò vại, lấy cốt vì cầm cán, Hóa Huyết Quán vì Phong Cẩm, Phong Ấn Hồn phách ở bên trong, lại lấy Xử Tử Huyết Tinh thẩm thấu luyện hóa, tan Kỳ Hồn vì Phiến Hồn, số lượng chín trăm chín mươi chín, liền có thể tiểu thành, uy lực có thể uy hiếp được bình thường Nguyên Anh Kỳ tu sĩ.

Nếu có thể đạt tới 9999 Sinh Hồn, liền lần nữa tăng lên một cái Phẩm Chất, khiến cho Nguyên Anh Hậu Kỳ Đại Viên Mãn đại tu sĩ cũng phải lui tránh.

Càng đừng nói đại thành chín vạn 9999 đạo Sinh Hồn, lại lấy tự thân chi hồn cầm cò này, bỏ tức 100 ngàn đạo Sinh Hồn, cho dù là Động Hư cảnh siêu cấp cường giả cũng không muốn tới đây dựa, không làm gì hấn được.

Cái này đều là người sống sờ sờ mệnh a!

Chín vạn 9999 tên Xử Tử Huyết Tinh, còn có Hồn phách, người bình thường căn bản không dám tưởng tượng.

Nhìn đến cái này nội dung bên trong, đúng vậy Bạch Kỳ cũng cảm thấy da đầu run lên, đáy lòng một mảnh rét lạnh, mắt sáng lên bên trong, lạnh lùng nhìn chăm chăm Công Tôn Duyên không nói một lời.

Công Tôn Duyên bị Bạch Kỳ ánh mắt lạnh như băng rơi vào trên người, lập tức lạnh cả tim, cảm nhận được trong đó sát cơ, tâm hấn trí vốn cũng không kém, vừa chuyển động ý nghĩ, liền suy nghĩ mình bạch nguyên do.

Cười khở một tiếng, Công Tôn Duyên vội mở miệng giải thích nói: "Công pháp này, lão. . . Trán. . . Ta chỉ là tu luyện qua phía trên tu hành pháp môn, tuyệt không từng thi triển qua những cái kia độc chú thần thông, nếu người không tin, ta. . . Có thể thề!"

Bạch Kỳ theo dõi hấn nhìn một lúc lâu, giống như còn đang hoài nghi, cái này ánh mắt để Công Tôn Duyên toàn thân không được tự nhiên, lại không dám phát tác, tất lại cái mạng nhỏ của mình còn giữ tại Bạch Kỳ trên tay, chỉ có thể nhẫn nhịn.

Một lát sau, Bạch Kỳ thu hồi ánh mắt, trong đó lãnh ý cũng tiêu tán theo, Công Tôn Duyên trong lòng hơi động, bỗng nhiên nói: "Kỳ thực, công pháp này người có thể tu luyện, Đại Đạo khác đường, nhất là cơ sở nhất Luyện Khí Cảnh Giới, chỗ có công pháp miêu tả cơ bản đều như thế, bao quát cái này mình công cũng không ngoại lệ, người có thể mượn nó trước tu luyện tới Luyện khí Đệ Thập Tầng sau mới quyết định."

Bạch Kỳ nhú mày, Công Tôn Duyên lời nói hấn nghe vào trong tai, lại không biết có thể tin mấy phần, dù sao ma công kia bên trong miêu tả Thái Quá Khả sợ, nếu không có muốn chọn, hấn thà rằng không tu.

Nghĩ đi nghĩ lại, Bạch Kỳ ánh mắt do dự, rơi vào Công Tôn Duyên trên thân, khi nhìn đến toàn thân hấn phun trào hắc khí, cùng tái nhợt màu da, chân mày nhíu chặt hơn, lập tức lắc lắc đầu, dị thường quả quyết nói: "Không tu!"

Gặp này, Công Tôn Duyên trong lòng oán thầm, ám đạo Bạch Kỳ không biết tốt xấu, trong lòng của hấn rất rõ ràng, cái này mình công tuy chỉ là Tàn Thiên, lại là thượng cổ ma công, có thể tu luyện ra cực kỳ Tinh Thuần Ma Nguyên Lực, đừng nói bình thường cấp thấp tu sĩ, thậm chí ngay cả tam đại Ma Đao đều có không ít người đối nó nóng mắt, ngập ngừng không thôi.

"Vậy người phải làm gì dự định?" Một trận trầm mặc qua đi, Công Tôn Duyên mở miệng lần nữa, tà cười một tiếng nói, "không bằng chúng ta rồi đi trước, đến phụ cận tiểu tông môn đi đoạt, không chỉ có thể cướp được Linh Thạch bảo vật, còn có Công pháp bí tịch. . ."

"Hừ ~ "

Còn chưa có nói xong, liền nghe Bạch Kỳ hừ lạnh một tiếng, Công Tôn Duyên bận bịu dùng miệng, gương cười hai tiếng, nhưng trong lòng có chút không cam lòng.

Ánh mắt chớp động ở giữa, Bạch Kỳ trong lòng thầm nghĩ, cái này Công Tôn Duyên Ma Tu xuất thân, bản tính khó sửa đổi, cũng không biết là mang dạng gì tâm tư, đầu tiên là giết dây mình tu luyện Ma Công, sau đó lại muốn đi cướp bóc Tông môn, như mình thật nghe theo hắn, làm ra dạng này hành động, lại cùng cái kia không lò biễn Từ Phúc bọn người có gì khác nhau?

Nghĩ tới đây, Bạch Kỳ ánh mắt lại lạnh mấy phần, trong lòng đo lường được, đã thu phục được cái này Công Tôn Duyên, ngày sau định phải thật tốt quản thúc, nếu không còn không biết sẽ náo ra dạng gì mầm tai vạ.

Có nó mang theo một bên, an toàn của mình tự nhiên có bảo hộ, Công Tôn Duyên mặc dù bản tính không phải thiện, thực lực lại không thể bỏ qua, cho dù là trọng thương phía dưới, cũng có thể cả kinh không lò biễn chạy trốn chết, từ một điểm này liền có thể nhìn ra hắn thực lực cường hãn.

Chỉ là, nếu không có cơ duyên xảo hợp, làm cho hắn không thể không giao ra bản mệnh chi hồn, phụng mình làm chủ, mình quả quyết không có khả năng đem hắn thu phục, nó trong lòng không cam lòng có thể nghĩ, nhất định sẽ không thật ý đi theo, khẳng định sẽ động chút lệch ra đầu óc, chỉ có thực lực mình cường đại lên, mới có thể chân chính từ trên căn bản đem hắn áp chế.

Đã trải qua nhiều chuyện như vậy, Bạch Kỳ đã sớm trưởng thành không ít, tâm trí cũng biến thành thông thấu, hắn vốn cũng không đàn, lại thêm trong khoảng thời gian này kinh lịch, tâm tính cũng đã nhận được ma luyện, liếc thấy thấu bản chất, chỉ có khi tự thân cường đại lên, mới có thể khiến hết thấy địch nhân khuất phục.

Suy nghĩ đến đây, quyền trong lòng nổi lên một trận hỏa nhiệt.

Chiến không dấu vết cường đại, Bạch Kỳ nhìn ở trong mắt, hắn lưu lại truyền thừa liền trên người mình, như khắc sâu tại sâu trong linh hồn, muốn quên đều không thể quên được, Tâm Niệm nhất động, liền có một Đạo Phù Văn hiển hiện nào hải.

Như hạ bút thành văn, Bạch Kỳ tiện tay bóp ra cái này đạo ấn quyết.

Oanh ~

Khởi dậy, một cỗ đặc thù ba động nhấc lên, trong thạch thất Linh Khí lập tức sôi trào, như bị một loại nào đó kỳ dị dẫn dắt chỉ lực trôi buộc, đều hướng về Bạch Kỳ vị trí hội tụ, chớp mắt hóa thành một đạo vô hình vòng xoáy.

Vòng xoáy cuộn cuộn, lấy Bạch Kỳ vì Trung Tâm, Linh Khí điên cuồng hội tụ, tràn vào trong cơ thể hắn, lập tức xông trưởng gân mạch.

Bạch Kỳ trong lòng run lên, phân ra một cỗ tâm thần, thôi động Linh Lực vận chuyển, thật nhanh hấp thu luyện hóa, vền vền một chén trà Công Phu, toàn bộ trong thạch thất linh khí tiêu tán không còn, thậm chí ngay cả vách tường chung quanh bên trên Cấm Chế cũng kịch liệt sóng gió nổi lên, Linh Lực xói mòn, u quang chớp động ở giữa, tựa như bất ổn.

Lại sau một lúc lâu, Bạch Kỳ sắc mặt khởi dậy một trận tái nhợt, thân thể đều lác lư mấy lần, bận bịu đình chỉ bấm niệm pháp quyết, cảm thụ được thể nội cuộn cuộn mà động Linh Lực, khóe môi lộ ra mỉm cười.

Vền vền cái này một hồi Công Phu, dựa theo Công pháp bên trên miêu tả, vốn chỉ là sơ bộ bước vào Luyện Khí tầng một tu vi, càng trở nên vững chắc, thậm chí còn có thừa lực, phảng phất tùy thời đều có thể đột phá đến Luyện khí Đệ Nhị Tầng.

Không hổ là Đoạt Linh ấn, quả nhiên không giống bình thường!

Bạch Kỳ thầm nghĩ trong lòng, lập tức cười khổ, ám đạo cái này Đoạt Linh ấn thi triển càng như thế hao tổn hao tổn tâm thần, cái này mới vừa vận thi triển không lâu, liền đem tinh thần của hắn hao phí không còn, giờ phút này sắc mặt tái nhợt bên trong, trong đầu nổi lên trận trận nhói nhói, ngay cả tinh thần đều có chút hoảng hốt.

Một bên, xếp bằng ở trên bệ đá Công Tôn Duyên, một đôi mắt một mạch nhìn chăm chăm Bạch Kỳ trên tay ấn quyết, hơi miệng mở rộng, lộ ra nòng đậm chán kinh, cơ hồ không dám tin vào hai mắt của mình, trông mắt đều sắp bị trừng đi ra.

Cái kia ấn quyết bị Bạch Kỳ thi triển đồng thời, hắn phảng phất nhìn thấy mấy trăm đạo tàn ảnh lướt qua, lại như là mấy ngàn đạo mấy chục ngàn đạo, dung hợp lại cùng nhau, hóa thành một đạo ấn quyết, nhưng lại rất là quý dị, trước một khắc còn tại hắn tâm thần bên trong hiển hiện, sau một khắc lại giống như thủy triều nhao nhao thối lui, không lưu một tia dấu vết, mặc hắn suy nghĩ như thế nào, cũng không nhớ nổi một tơ một hào.

Loại thủ đoạn này làm hắn ngạc nhiên, không dám tin, phảng phất che đậy Thiên Cơ, để cái này đạo ấn quyết vô pháp bị ghi chép, ném thư bên trong, Công Tôn Duyên trong lòng bàn tay cục ngẫm, bắt chước Bạch Kỳ bóp ra cái kia đạo ấn quyết, lại không có bất cứ động tĩnh gì sinh ra.

Hít sâu một cái khí, cường chế bên dưới khiếp sợ trong lòng, Công Tôn Duyên suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, trong lúc đó nghĩ đến một cái suy đoán, trong lòng lập tức điên cuồng hét lên, gần như nghẹn ngào: Truyền thừa! Cái này nhất định là truyền thừa! Nếu không có như thế, làm sao có thể có dạng này Kỳ Dị chỉ lực? Đây hứa hẹn gì vô pháp miêu tả?

Nhìn phù văn này Kỳ Di, thậm chí có thể che đậy tâm thần, bên cạnh người vô pháp thu hoạch được nửa phần cảm ngộ, từ một điểm này liền có thể tưởng tượng lưu lại cái này truyền thừa người, nhất định là tu vi kinh thiên Đại Thần Thông chi sĩ.

Nghĩ tới đây, Công Tôn Duyên tâm tư lại hoạt lạc, một đôi mắt lập tức sáng không ít, đột nhiên cảm giác được, phụng Bạch Kỳ làm chủ cũng chưa chắc là chuyện gì xấu.

Thời khắc này Bạch Kỳ, bởi vì tâm thần tiêu hao quá độ, chính từ từ nhắm hai mắt Tọa Thiền bên trong, buông lỏng tinh thần, mặc cho nó tự hành khôi phục, lại chỗ nào có thể biết được Công Tôn Duyên ý nghĩ?

Cái này vừa đã tọa chính là mấy canh giờ, thời gian đêm khuya, một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Ngày thứ hai, Ngoại Giới Thiên Cương hơi sáng, mọc ra một thanh khí về sau, Bạch Kỳ chậm rãi mở hai mắt ra, có trong vắt tinh quang từ đó lướt qua, cả người một lần nữa trở nên tinh thần sáng láng.

Cảm nhận được Bạch Kỳ thức tỉnh, Công Tôn Duyên cũng đình chỉ Tọa Thiền, mở mắt ra nhìn sang.

Gặp này, Bạch Kỳ hoắc đứng dậy, nhàn nhạt nói: "Đi thôi, rồi đi nơi này."

Công Tôn Duyên khẽ giật mình, ngẩng đầu nhìn về phía Bạch Kỳ, nghi hoặc nói: "Đi thì sao?"

"Không biết rằng!"

Quả quyết dị thường trả lời, lại là một câu nói như vậy, khiến cho Công Tôn Duyên lập tức dở khóc dở cười, đang muốn mở miệng, lại nghe Bạch Kỳ nói ra: "Ta bản liền nghĩ đến thế giới bên ngoài nhìn xem, đã có cơ hội như vậy, liền xem như lịch luyện đi, ngươi đã là ta tôi tớ, liền muốn theo tôi."

Cười khò, Công Tôn Duyên quan sát xung quanh bốn phía, cái này đơn sơ Thạch Thất, hần ẩn thân số Nguyệt, hiện tại muốn rời khỏi, ngược lại còn có chút không bỏ.

Trầm mặc một lát, có nồng đậm Hắc Vụ từ trên người hần tản ra, đem cả người bao khóa, tại Bạch Kỳ ánh mắt kinh ngạc dưới, lại chậm chậm tung bay thẳng mà lên, lộ ra trong đó loáng thoáng thân ảnh.

Gặp này, Bạch Kỳ tâm bên dưới an tâm một chút, bản còn có chút để ý, như thế thương thế Công Tôn Duyên có thể hay không hành động tự nhiên, nhìn như vậy đến, cũng là không thành vấn đề, đứng vậy nhìn qua quái dị một số thôi.

Thủ đoạn của tu sĩ quả nhiên vô pháp phỏng đoán!

Trong lòng thầm khen lấy, không nghĩ nhiều nữa, Bạch Kỳ phía trước, Công Tôn Duyên ở phía sau, hai người hướng về Thạch Thất ra miệng cái kia mặt Thạch Tường đi đến, đi tới gần về sau, Công Tôn Duyên người nhẹ nhàng tiến lên, đang muốn đưa tay tản ra Cẩm Chế lúc ——

Oanh ~

Nổ thật to âm thanh bên trong, u quang hiển hiện, bắt đầu chấn động kịch liệt, cả mặt Thạch Tường như Thủy Mạc, nhấc lên tầng tầng lớp lớp gợn sóng, hóa thành nửa trong suốt bộ dáng, ẩn ẩn lộ ra hậu phương xuất hiện một đạo chói mắt Quang Hoa.

Cùng lúc đó, lạnh lạnh âm thanh ầm ầm chứa hùng hậu tu vi chi lực cuộn cuộn, xuyên thấu qua Cẩm Chế quanh quẩn tại toàn bộ Thạch Thất, chấn động Bạch Kỳ màng nhĩ.

"Lão phu Mã Dục, hôm nay tới đây, thay mặt Tiểu Đồ Bàng Đại Hải, muốn đoạt về lão phu Đồ Tôn. . . Phương nào Ma Tu ở đây giấu kín, còn không mau mau hiện thân tới gặp? !"

Trong thạch thất, hai người sắc mặt đồng thời biến đổi.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Từng người tự chiến

Ầm ầm~

Liên tục mấy lần va chạm về sau, Cẩm Chế tàn phá, lộ ra một đạo lỗ hồng, một đạo kinh người kiếm quang từ đó thoáng hiện, phá vỡ mà vào trong đó, kiếm quang đại lượng, tản ra sắc bén kiếm khí, như tòi khô lập hủ, Cẩm Chế trực tiếp phá vỡ, hóa thành linh quang tiêu tán, lộ ra phía sau hai bóng người.

Phía trước chính là một tên thân mặc đạo bào, mặt như ngọc, mặt lại có chút lớn lên trung niên, một đôi mắt như điện, mày kiếm nhập tẩn, trên đầu kéo một cái Đạo sĩ búi tóc, khoe môi còn có hai phiến sợi râu, quanh thân nồng đậm tu vi ba động phát sáng, cuốn lên đạo bào tung bay, lộ ra hơi có chút Đạo Uẩn.

Ở sau lưng hắn còn có một lão giả cung kính tùy tùng đứng, Bạch Kỳ liếc mắt liền thấy được lão giả này, lúc này trong lòng lạnh lẽo, sắc mặt càng thêm âm trầm rất nhiều.

Người này chính là cái kia Bàng Đại Hải!

Cẩm Chế vừa mới phá vỡ, Mã Dục ánh mắt trực tiếp rơi vào Công Tôn Duyên trên thân, gấp quanh người hắn Hắc Vụ nồng đậm, trong lòng hơi động, thân sắc trở nên cảnh giác lên: Quả nhiên là Trúc Cơ!

Khi nhìn đến Công Tôn Duyên đồng thời, Mã Dục cũng tương tự chú ý tới một bên Bạch Kỳ, ánh mắt đầu tiên là ở trên người hắn dừng lại trong giây lát chỉ chớp lát, lập tức nghiêm mặt, hướng về Công Tôn Duyên khẽ quát nói: "Vị đạo hữu này vẫn là mau mau giao ra lão phu Đồ Tôn, để lão phu mang đi, nếu không. . ."

Nói đến đây, ánh mắt của hắn lạnh lẽo, tu vi ba động phun trào ở giữa càng thêm mãnh liệt mấy phần, như tùy thời đều chuẩn bị xuất thủ.

Bạch Kỳ khẽ giật mình, trong lòng lập tức nổi lên cổ quái chi ý, lập tức vừa chuyển động ý nghĩ, khoe môi tràn ra một tia cười lạnh, người này nếu không phải là thụ cái kia Bàng Đại Hải lừa bịp, đúng vậy cùng chặt vật sương , đồng dạng lòng mang ý đồ xấu, đối với hắn có mưu đồ.

"Khắc khắc ~" Hắc Vụ bên trong, Công Tôn Duyên cười quái dị một tiếng, chế nhạo nói, " nếu không. . . Ngươi muốn như nào? Nhưng đã từng hỏi qua ngươi cái này 'Đồ Tôn' có nguyện ý hay không? Nếu không. . . Ngươi hỏi trước một chút?"

"Hừ ~" Mã Dục hừ lạnh, ánh mắt quét về phía Bạch Kỳ, gấp hắn đồng dạng một mặt băng lãnh nhìn mình chằm chằm, nhướng mày, trong mắt thoáng hiện một tia ẩn giận, ngược lại nhìn chằm chằm Công Tôn Duyên lạnh lùng nói, " ngươi chờ Ma Tu thủ đoạn tàn nhẫn, bị người phi nhổ, chắc là dùng cái gì khinh thường thủ đoạn đem kẻ này Thao Khống, nếu như thế, vậy liền tranh tài một trận, phân cái cao thấp!"

Dứt lời, cũng không do dự, Linh Quang Thiêm Hiện, Mã Dục thao túng Phi Kiếm vút qua mà lên, trực tiếp chém về phía Công Tôn Duyên.

"Khắc khắc ~ phụng bồi tới cùng!"

Hắc Vụ lẩn lộn, Công Tôn Duyên đồng dạng xông ra, cùng Mã Dục chiến tại một chỗ.

Ầm ầm~

Nổ thật to âm thanh bên trong, thỉnh thoảng có một đạo kiếm quang hoặc thân thông rơi dưới, lập tức Thạch Thất mặt đất nổ tung, đá vụn băng liệt, lộ ra dài hơn một trượng khe rãnh.

Hai người càng đấu càng kịch liệt, rất nhanh ngay cả chung quanh Thạch Tường cũng hiện đầy vết nứt, rớt cục, trong một tiếng nổ vang, phía trên mái vòm đồ sụp, cự đại khối đá rơi đập, từ đó thoáng hiện một lam tối sẫm hai bóng người.

Thạch Thất đồ sụp, hóa thành phế tích, bên ngoài bốn phía chính là trong lòng núi bộ, lộ ra càng rộng lớn hơn Không Gian, thân hình lóe lên, Mã Dục cùng Công Tôn Duyên đồng thời xông ra, ngay tại trong lòng núi, lần nữa giao chiến.

Phanh phanh phanh ——

Tiếng oanh minh không ngừng, tại trống trải Sơn Thử bên trong càng to, một đạo đạo ánh sáng bay lượn mà ra, phàm là có roi ở trên núi, chính là một tiếng nổ bùng, xuất hiện từng cái không lớn không nhỏ hàm động.

"Đây là cái gì! !"

Mã Dục tiếng kinh hô đột nhiên truyền đến, Công Tôn Duyên tà cười một tiếng: "Ma Nguyên Lực cũng không biết rõ, uống ngươi cái này tiểu bối còn đạt đến Trúc Cơ, buồn cười!"

Đang khi nói chuyện, Hắc Vụ ầm ầm nổ tung, hóa thành một đạo trắng kiện hồng lưu, chiều rộng hơn một trượng, giống như một cây cự thô trường tiên, hung hăng quăng về phía Mã Dục, trên đường đi như tòi khô lập hủ, nham thạch vỡ nát, lưu lại một đạo lỗ thủng to lớn.

"Ma Nguyên Lực? !" Mã Dục sắc mặt phát lạnh, thân hình nhanh chóng thối lui, đưa tay nhất chỉ Phi Kiếm, lam ánh sáng lóe ra ở giữa, một lần nữa cướp về trước người hắn.

Nhìn lấy trước người Phi Kiếm, Hữu Đạo đạo ô quang lấp lóe ở tại bên trên, mang theo mãnh liệt tính ăn mòn, ở tại bên trên lưu lại một đạo đạo đen

nhánh dầu vết, linh quang trở nên âm đạm, linh tính cũng đánh mất không ít, lập tức đau lòng không thôi.

Lại cái này Ô Quang bám vào ở tại bên trên, như Phụ Cốt Chi Thư, khiến cho Phi Kiếm thao túng cũng biến thành trì trệ.

Mã Dục bỗng nhiên cắn răng, phun ra một thanh tinh khí rơi vào trên đó, bấm niệm pháp quyết một điểm, đầu ngón tay hiển hiện Nhất Điểm Hồng ánh sáng, lập tức liền chút số dưới, siêng năng âm thanh bên trong, ô quang kia mới hóa thành khói đen tiêu tán, Phi Kiếm ngậm khế, hóa thành Lưu Quang rơi vào chân hắc dưới, nâng đỡ lấy Mã Dục chậm chậm tung bay thẳng mà lên.

Quanh thân tu vi chi lực vận chuyển, tăng một thật mỏng màn sáng đem cả người hắc bao phủ, Mã Dục ánh mắt rét lạnh, sắc mặt sắt Thanh, hắc căn chót lưỡi phun ra một ngụm máu tươi, lập tức phát tay áo cuốn một cái, ngón trỏ tay phải thấm huyết dịch tại trước mặt hư không liên tục huy động, liên tiếp chín cái huyết sắc Phù Văn xuất hiện, bồng bềnh ở giữa không trung, chớp hiện bên trong, có từng tia từng tia nồng đậm uy áp dâng lên.

"Tấn công —— "

Khê quát một tiếng, Mã Dục trong mắt hàn quang bùng lên, bỗng nhiên gảy ngón tay một cái, trong đó ba Đạo Phù Văn hóa thành Lưu Quang lướt về phía Công Tôn Duyên, tốc độ cực nhanh, trực tiếp khắc ở Hắc Vụ ở trong.

Bành ~

Hắc Vụ nổ tung, xuất hiện một đạo cự đại lỗ hồng, ầm ầm lộ ra trong đó một bóng người, giống như lộ ra chính nhiên chi sắc, có chút vội vàng không kịp chuẩn bị, giật mình ngay tại chỗ.

Gặp này, Mã Dục trong lòng vui vẻ, lại gảy ngón tay một cái ở giữa, lại có ba Đạo Phù Văn lướt lên xông ra, lần này còn chưa đi vào Công Tôn Duyên thân một bên liền ầm vang nổ tung, không lồ khí lãng tán ra, trùng kích Hắc Vụ xoay tròn, Công Tôn Duyên tái nhợt bên trong mang theo kinh ngạc khuôn mặt ảm đạm hiện trong đó.

"Phong —— "

Theo Mã Dục mở miệng lần nữa phun ra một chữ, nổ tung Phù Văn lập tức cuốn ngược, hóa thành lít nha lít nhít phù hiệu, từng cái phát sáng bên trong ảm đạm một cổ mãnh liệt phong ấn lực lượng, đem nồng đậm Hắc Vụ tính cả Công Tôn Duyên bản thân ở bên trong cùng nhau Phong Ấn.

Đầu ngón tay huy động, Phi Kiếm lóe lên, xuất hiện lần nữa ở tại trước người, sau cùng ba Đạo Huyết sắc Phù Văn lăng không vạch ra một đường vòng cung, rơi đang phi kiếm mũi kiếm, vờn quanh bên trong, cuốn lên không lồ Linh Lực, từng cái khắc ở trên đó.

Kiểm khí tăng vọt, vốn là lam ánh sáng lóe ra, tại Phù Văn dung nhập qua đi, lại chậm rãi xuất hiện một tia đồ ý, lộ ra cực hạn sắc bén, bị Mã Dục từ sau thả đưa tay một nắm dưới, trực tiếp tính cả cả người hắc, tốc độ ngạc nhiên, nhắc lên dồn dập gào thét, hướng về ngừng tại nguyên chỗ không nhúc nhích Công Tôn Duyên một kiếm chém tới.

Cái này một kiếm tốc độ cực nhanh, cơ hồ chớp mắt liền đến Công Tôn Duyên trước người, Mã Dục trong mắt sát cơ hiện lên, liền muốn không chút do dự trầm dưới, quyền trong lòng nhảy một cái, hình như có một cổ không ổn cảm giác sinh ra, lập tức biến sắc, giờ phút này thu thế đã không kịp.

Tàn ra Hắc Vụ Trung Tâm, trong mắt kinh ngạc trực tiếp biến mất, ngược lại biến thành đùa cợt, khoe môi nhếch lên, lộ ra một tia cười tàn nhẫn ý, ầm ầm âm thanh bên trong, Công Tôn Duyên quanh thân Phong Ấn trực tiếp sụp ra, không lồ Hắc Vụ mãnh liệt mà ra, tại Mã Dục một tiếng kinh hô hạ tương hắc bao khóa ở bên trong.

Đổ sụp trong thạch thất, Bạch Kỳ mắt lạnh lẽo nhìn về phía đối diện Bảng Đại Hải trầm mặc không nói, xa xa có thể nghe được Công Tôn Duyên cuồng tiếu cùng Mã Dục tiếng rống giận dữ.

"Ngao đồ nhi, không cần thụ cái kia ma tu lừa bịp, vẫn là sớm đi cùng vi sư trở về đi, ngươi không phải muốn học Tiên Pháp sao?"

Bảng Đại Hải mỉm cười thân hòa, mặt mũi hiền lành, giống như không mang theo một tia yên hòa khí tức, híp một đôi mắt nhìn về phía Bạch Kỳ, chậm chậm nói.

"Còn muốn giả bộ tới khi nào?" Bạch Kỳ cười lạnh, trong mắt thoáng hiện vẻ trào phúng, âm thanh băng lãnh bất vi sở động.

Ánh mắt như vậy rơi vào Bảng Đại Hải trong mắt, nhìn không được trong lòng dâng lên một cổ tức giận, quát khế nói: "Hôm nay ngươi không đi cùng phải đi, như không muốn ăn khổ đầu, liền chó có bức lão phu dùng sức mạnh."

"Hừ ~" Bạch Kỳ hừ lạnh, "Ngươi có thể thử một chút!"

Bảng Đại Hải mắt sáng lên, đột nhiên chuyển sang lạnh lẽo, không chút do dự đưa tay, bấm niệm pháp quyết nhất chỉ, liền có một cổ trắng kiện linh tơ hóa thành dây thừng dài, quấn lên Bạch Kỳ thân thể, lập tức có một cổ đại lực nhốt, rơi vào Bạch Kỳ trên thân, nhếch lên phía dưới, lại không hề động một chút nào.

Bạch Kỳ cười lạnh, mạnh mẽ nắm tay, như cẩn thận đi xem, tại bên ngoài thân chi dưới có tầng một như có như không Thanh Quang lưu chuyển lên, cũng chưa thấy hắc dùng lực, linh tơ lấy cực nhanh tốc độ bắt đầu tiêu tán, chớp mắt liền tan rã đứt gãy ra.

Thấy cảnh này, Bàng Đại Hải không cảm thấy bất ngờ, đã sớm biết rõ Bạch Kỳ cổ quái, căn bản không cho rằng chỉ đơn giản như vậy có thể đem hấn chế phục.

Trong lòng cười lạnh, hàn quang uẩn tại đáy mắt, Bàng Đại Hải lại một tay chụp về phía bên hông Túi Trữ Vật, lật tay lấy ra một khối đen thui thạch đầu, giống như là một khối phổ thông Sơn Thạch.

Đầu tiên là một há mồm phun ra một cỗ tinh khí rơi vào này sơn thạch bên trên, sau đó bấm niệm pháp quyết nhất chỉ, Sơn Thạch lại chậm chậm bay lên, ở giữa không trung trường lớn hơn một vòng, hóa thành một khối tam xích vuông gạch đá, bị nó thôi động dưới, bỗng nhiên bay ra, liền hướng về Bạch Kỳ khi đầu rơi đập đi qua.

"Tiểu tử, đây là ngươi tự tìm, nhìn lão phu đưa ngươi trấn áp!"

Đang khi nói chuyện, gạch đá đã đi tới Bạch Kỳ hướng trên đỉnh đầu, lập tức ầm vang rơi dưới.

Phanh ——

Tiếng vang qua đi, trần trần đá vụn tóe hiện, có bụi đất tung bay cuốn ngược, Bạch Kỳ thân thể vận một cái, hướng về một bên xông ra nửa bước, mới khó khăn lắm tránh đi cái này một đập, đã thấy cái kia Sơn Thạch từ Trần Yên tứ tán bên trong lần nữa bay lên, đuổi sát Bạch Kỳ không ngừng giáng xuống.

Phanh phanh phanh ——

Sụp đổ âm thanh không ngừng truyền ra, Bạch Kỳ gian nan né tránh, trong lòng cũng có tức giận, gằn nhẹ một tiếng, bên ngoài thân phía dưới, lít nha lít nhít sinh ngấn bắt đầu lưu chuyển, mang theo cường hấn Nhục Thân Chi Lực, né tránh tốc độ càng lúc càng nhanh, thời gian dần trôi qua có một cỗ phong thanh ở tại thời gian lập lờ cuốn lên, thân hình cũng biến thành hoảng hốt.

Cái kia Sơn Thạch nhìn như cồng kềnh, tốc độ cũng là cực nhanh, lần lượt rơi đập bên trong, nhấc lên bông bông bụi đất, lưu lại một đạo đạo hố sâu, đuổi theo Bạch Kỳ, muốn đem hấn trấn áp, cứ như vậy một đuổi một chạy, hai đạo cái bóng ở thạch thất phụ cận trong nham động thật nhanh du tẩu.

Ầm ầm ~

Thu nạp chiến không dấu vết truyền thừa về sau, Bạch Kỳ đối với sinh ngấn Thao Khổng cũng nắm giữ không ít, không chỉ có thể tùy thời thôi động, thậm chí có thể không để cho hiển hiện, mà là tiềm phục tại thể nội, liền có thể vận chuyển trong đó lực đạo.

Chỉ là trước mắt hấn còn chỉ là sơ bộ nắm giữ, thúc động cần chậm rãi điều động, vô pháp làm đến huy sai tự nhiên.

Thể nội Nhục Thân Chi Lực cuộn cuộn, trong nháy mắt bị Bạch Kỳ vận dụng chỉ có 200 Đạo Tả phải, đã có được dạng này tốc độ, nơi xa, Bàng Đại Hải thần sắc kinh ngạc, nhướn mày, tâm đạo mấy ngày không gặp, tiểu tử này mạnh hơn rất nhiều, quả nhiên Thần Di, muốn đem hấn chế phục xem ra vẫn phải nhiều hạ điểm Công Phu.

Nghĩ tới đây, Bàng Đại Hải lần nữa bấm niệm pháp quyết, chỉ hướng cái kia Sơn Thạch, cuộn cuộn Linh Lực tuôn ra, Sơn Thạch ầm ầm nở lớn, đạt đến bảy thước vuông, tốc độ lần nữa tăng lên mấy bậc, bỗng nhiên lướt lên, hướng về Bạch Kỳ bỗng nhiên nện dưới.

Cảm nhận được đập vào mặt kinh phong, Bạch Kỳ trong lòng run lên, lần nữa thúc giục một bộ phận sinh ngấn chi lực, lần này không còn lui tránh, mà là nâng quyền ngang nhiên đánh phía cái kia Sơn Thạch.

Phịch một tiếng tiếng vang, Bạch Kỳ thân thể chấn động, bạch bạch bạch ngược lại lùi lại mấy bước, lập tức lách mình hướng một bên lao đi, phía sau, cái kia Sơn Thạch đuổi sát mà tới, hào không buông tha.

Trong mắt hàn quang lướt lên, lại có một bộ phận sinh ngấn bị hấn vận dụng, hết thảy hai trăm ba mươi dư đạo sinh ngấn hóa thành một cỗ kinh khủng sức lực lớn, bị Bạch Kỳ vận chuyển, trực tiếp xoay người đâm lại đánh vào Sơn Thạch chi dưới.

Lại là một tiếng vang thật lớn, Sơn Thạch bị một cỗ đại lực nhấc lên, lửng không bay ngược hơn một trượng khoảng cách mới khó khăn lắm dừng lại, sau đó cuốn trở về, lần nữa trấn đè ép xuống.

Phanh phanh phanh ——

Bạch Kỳ Đại Khai Đại Hợp, từng quyền đánh vào trên núi đá, không ngừng bị đẩy lui đồng thời, Sơn Thạch cũng bị hấn cường hấn lực đạo đánh cho bay ngược, trong lúc nhất thời, cả hai không ngừng biến đổi phương vị, có đỉnh tai nhức óc oanh minh từ các nơi vang lên, quanh quẩn tại trống trải trong lòng núi.

Nơi xa, Bàng Đại Hải ánh mắt lộ ra khó có thể tin, lập tức cả người âm trầm xuống, cắn răng, đáy mắt hiển hiện từng tia nhỏ bé không thể nhận ra sợ hãi.

Không có khả năng! Điều đó không có khả năng! Làm sao lại. . . Lúc này mới bao lâu, hấn lại có thực lực như vậy? ! Như lại để cho hấn trưởng thành tiếp. . .

Càng nghĩ càng kinh hãi, Bàng Đại Hải hô hấp dồn dập, ánh mắt dao động không chừng, có hàn quang tại đáy mắt lưu chuyển, suy nghĩ cũng tại nhanh

quay ngược trở lại.

Cùng Sơn Thạch không ngừng đối oanh bên trong, Bạch Kỳ thần sắc nhất động, chú ý tới nơi xa Bàn Đại Hải thất thần, mắt sáng lên phía dưới, giả bộ như lơ đãng ở giữa, hướng về nó vị trí dần dần dựa sát vào. . .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Một quyền

Cùng Sơn Thạch đối oanh bên trong, Bạch Kỳ thân ảnh lấp lóe xê dịch, mấy lần chỉ bên dưới đã đi tới Bàn Đại Hải trước người ba trượng chỗ, lập tức bỗng nhiên một quyền oanh mở cái kia Sơn Thạch, liền muốn bạo khởi phóng tới Bàn Đại Hải.

Oanh kết ——

Tiếng sấm đột khởi, một đạo thô to điện quang thoáng hiện, trực tiếp rơi vào Bạch Kỳ ở ngực, sau khi nổ tung lập tức Lôi Quang bắn tung toé, rơi vào chung quanh trên vách đá, quét ngang phía dưới, xuất hiện đạo đạo cháy đen khe, đá lớn lăn xuống, bụi mù tứ tán, đem Bạch Kỳ che giấu.

Cái này một bên dưới Đột Như Kỳ Lai, ngay cả Bạch Kỳ cũng không cùng phòng bị, liền bị đá lớn vùi lấp.

Chỗ cũ, chẳng biết lúc nào, trong tay đã nắm vuốt một trương lam u u Lá Bùa, có từng tia từng tia Hồ Quang Điện lấp lóe trong đó, Bàn Đại Hải nhẹ nhàng cười nói: "Tiểu bối, muốn tính kế lão phu, ngươi còn non chút!"

Dứt lời thu hồi Lá Bùa, đưa tay nhất chỉ cái kia Sơn Thạch, trong miệng khẽ quát một tiếng "Khải", cái kia Sơn Thạch toàn thân chấn động phía dưới, một vòng thổ hoàng sắc chỉ từ bên trong hiển hiện, càng có một đạo kỳ dị Phù Văn Óánh Óánh phát sáng, lưu chuyển tại Sơn Thạch mặt ngoài, phát ra một loại khí tức dày nặng.

Ken kết âm thanh bên trong, Sơn Thạch trực tiếp nổ ra mấy lần, biến thành Nhất Trọng Đại Tiểu, lấy sét đánh không kịp bưng tai chi thế, ngang nhiên rơi đập.

Phanh ——

Đình tai nhức óc tiếng vang bên trong, nhấc lên một cỗ sóng gió cuốn ngược, bụi mù tản ra, lộ ra trong đó cảnh tượng, chỉ gặp cái kia Sơn Thạch sinh ra trong suốt, nặng tựa vạn cân, lại thật sâu lâm vào Sơn Thể bên trong, Bạch Kỳ cả người đã không thấy bóng dáng.

Còn không vừa lòng, Bàn Đại Hải mắt sáng lên, có um tùm sát cơ hiện lên, lại bấm niệm pháp quyết bắn ra một Đạo Linh chỉ riêng rơi vào cái kia trên núi đá, ông một tiếng, hào quang màu vàng đất phóng đại, khí tức dày nặng càng thêm xa xăm, trọng lượng đồng thời tăng vọt.

Ken kết ~

Mắt trần có thể thấy, mặt đất vỡ ra, xuất hiện đạo đạo giống mạng nhện vết rạn, Sơn Thạch phát sáng, lại sinh sinh lại trầm xuống Nhất Xích, có thể thấy được Kỳ Trọng lượng đã đạt đến một loại trình độ kinh khủng, còn tại tăng lên!

Bàn Đại Hải trong lòng sát cơ nồng đậm, sắc mặt cực kỳ âm trầm, Bạch Kỳ thực lực tăng lên quá nhanh, đã vượt ra khỏi hần nhận biết, giờ phút này trong lòng quyết định chủ ý muốn đem Bạch Kỳ trấn áp mang về, không thể lại tùy ý hần trưởng thành tiếp, nếu không, mình nhất định khó thoát một kiếp.

Nghĩ tới đây, Bàn Đại Hải Sát Tâm càng nặng, ít ỏi đôi môi, khóe môi nhấc lên tàn nhẫn đường cong, nhỏ bé không thể nhận ra ở giữa, trong mắt giống như hiện lên hai đạo vẻ sợ hãi, ngay cả chính hần cũng không từng phát giác, giờ phút này bấm niệm pháp quyết liên tục điểm ra, Sơn Thạch thế đại lực trầm, hãm xuống mặt đất càng ngày càng sâu.

Đồng ~

Đúng lúc này, một tiếng vang trầm từ lòng đất truyền ra, Bàn Đại Hải ánh mắt ngưng tụ, gắt gao nhìn chăm chăm cái kia Sơn Thạch không nhúc nhích. . .

Đồng ~

Lại là một tiếng vang trầm, mặt đất chấn động, truyền lại đến phía trên hang núi, có đá vụn rầm rầm rơi dưới . .

Đồng ~

Pháp bảo Sơn Thạch rung động, hào quang màu vàng đất kịch liệt lấp lóe, như bị một cổ đại lực từ phía dưới oanh trúng, hăm sâu lòng đất bộ phận lại bỗng dựng nâng lên vài tấc.

"Tê ~ "

Một tiếng nhẹ tê, Bàn Đại Hải đồng tử co vào, mí mắt cuồng loạn, trong lòng nổi lên một cổ bất an mãnh liệt . .

Phanh ——

Nổ rung trời quanh quần Bát Phương, Sơn Thạch bay thẳng lên, hung hăng đâm vào Hang Động phía trên, lộ ra nguyên địa vừa mới xuất hiện một đạo hồ sâu, toàn thân bao phủ mỏng lung Thanh Quang cường tráng thân ảnh từ đó vọt lên, rơi vào hồ sâu biên giới.

Bên trên xích lửa, áo tàn phá, lộ ra cường tráng lồng ngực, hai trăm năm mươi đạo sinh ngân phát sáng, dày đặc quanh thân các nơi, Oánh Oánh thời gian lấp lóe, hùng hồn khí huyết chi lực dừng động, Bạch Kỳ cả người như tán mát ra một cổ Man Hoang Hung Thủ khí tức.

Khuôn mặt lạnh lùng, trong mắt hàn quang lưu chuyển, xuất hiện đồng thời, hấn bỗng nhiên đạp mạnh chân dưới, mặt đất chấn động, nhấc lên một cổ sóng gió, Thanh ánh sáng lóe ra ở giữa, hóa thành lưu ảnh vọt thẳng ra, đưa tay liền hướng về Bàn Đại Hải đánh tới.

Bàn Đại Hải sắc mặt đại biến, trong lúc vội vã tạt lui lại, trên đường thật nhanh nhất chỉ cái kia Sơn Thạch, sau đó vồ bên hông, vung ra từng trường Lá Bùa, hóa thành đủ loại thuật pháp, hướng về Bạch Kỳ.

Trong lúc nhất thời kịch liệt tiếng nổ mạnh liên tiếp, bụi mù tứ tán, thổ hoàng sắc Sơn Thạch tùy theo mà tới, chấn động ở giữa, Phù Văn lưu chuyển, ngang nhiên trấn áp hướng Bạch Kỳ.

"Cút ngay!"

Bạch Kỳ chợt quát một tiếng, căn bản không làm bất luận cái gì né tránh, bỗng nhiên tay phải vừa nhấc, tùy ý hướng về bên cạnh thân quét ngang một quyền, phịch một tiếng tiếng vang, Sơn Thạch lấy càng nhanh tốc độ bay ngược mà đi, trực tiếp đâm vào một bên trên vách đá, lại thật sâu lâm vào trong đó hơn một trượng!

Không thèm để ý chút nào những cái kia gào thét mà đến thuật pháp, khó mà làm sao hấn mây may, Bạch Kỳ trực tiếp bằng vào cường hấn nhục thân mạnh mẽ đâm tới, hướng về Bàn Đại Hải chăm chú đuổi theo, các loại thái quang phạm là rơi vào Bạch Kỳ trên thân liền muốn nổ tung, hóa thành linh quang tiêu tán.

Bàn Đại Hải ngược lại hít một hơi khí, tâm bên dưới ngạc nhiên, đồng tử kịch liệt co rút lại, chạy trốn bên trong, không ngừng móc ra Lá Bùa quăng về phía sau lưng, còn có các loại phòng hộ Lá Bùa văng thân thượng Cuồng thiếp.

"Ngươi trốn không thoát!"

Băng lãnh âm thanh từ Bạch Kỳ trong miệng truyền ra, Bàn Đại Hải thân hình kịch chấn, sắc mặt cực kỳ khó coi, ần ần có chút tái nhợt, trong lòng cuồng hồng lầy: Không có khả năng! Cái này tuyệt đối không thể có thể! Hấn sao có thể trở nên mạnh như vậy? !

Lòng núi Động Quạt vốn cũng không lớn, hai người một đuổi một chạy bên trong, phía trước xuất hiện một đạo Nham Bích, ngăn trở Bàn Đại Hải đường đi, Bàn Đại Hải chỉ cảm thấy bờ môi phát khô, trong lòng một trận đắng chát, bỗng nhiên căn rằng một cái, xoay người đồng thời, Phi Kiếm ngâm khe, ra hiện tại hấn trước người, liền muốn lướt đi, ngăn cản Bạch Kỳ.

Hai trăm năm mươi đạo sinh ngân kéo theo Nhục Thân Chi Lực , khiến cho Bạch Kỳ tốc độ đạt đến thời khắc này cực hạn, càng là vượt qua Bàn Đại Hải, thân hình lóe lên bên trong trực tiếp truy đến, sau đó bỗng nhiên một chương vô hướng phi kiếm kia.

Bang ~

Lại có một tiếng giống như Kim Thiết giao kích vù vù, xen lẫn xương cốt đứt gãy tiếng tạch tạch, Phi Kiếm cuốn ngược, bị Bạch Kỳ một chương vô về đồng thời, Kỳ Thế không giảm, tính cả Phi Kiếm đồng loạt đặt tại Bàn Đại Hải ngực phải, sườn cốt lập tức đứt gãy số cây.

Nặng hơn vạn cân một chương , khiến cho Bàn Đại Hải nhin không được cuồng phún một ngụm máu tươi, vai phải trầm xuống, nửa người cơ hồ mất đi tri giác, cả người bay ngược mà ra đâm vào sau lưng trên vách đá, phòng hộ màn sáng lấp lóe, liền tiếp nổ nát mấy chục tầng.

Không do dự, Bạch Kỳ lần nữa xông ra, nhất cước đạp về ngã xuống đất Bàn Đại Hải.

Phanh ——

Mặt đất nổ nát vụn, xuất hiện một đạo hồ sâu, cái này đạp mạnh bị Bàn Đại Hải khó khăn lắm tránh đi về sau, đang muốn lách mình hướng một bên xông ra.

Bạch Kỳ mắt sáng lên, đột nhiên hét to: "Chỉ là tu sĩ, cũng dám tự so Tiên Nhân, cuồng vọng!"

Một tiếng này bao hàm hẳn giờ phút này không nhiều tu vi chi lực, âm âm như kinh lôi nổ vang, tại Bàng Đại Hải bên tai nhắc lên, khiến cho vốn là tâm loạn như ma, cháy như lửa đốt nấu Bàng Đại Hải tâm đầu run lên, không thua gì đòi mạng Ma Âm, xông ra thân hình cũng là xuất hiện một trận, mặt tái nhợt nổi lên hiện một tia giạt mình lo lắng.

Mượn một trận này, trong mắt hai đạo tinh mang lóe lên, Bạch Kỳ trực tiếp đưa tay, trên tay lưu động mô phỏng Thanh Quang, có tan rã Linh Lực chi năng, lại thêm cường hãn Nhục Thân Chi Lực, nắm trảo thành câu, hướng về kia chút lấp lánh không yên phòng hộ màn sáng đúng vậy hung hăng khê chụp.

Răng rắc một tiếng, Bạch Kỳ thủ chương trực tiếp xuyên thấu những cái kia phòng hộ màn sáng, tại Bàng Đại Hải sắc mặt đại biến bên trong, một tay giữ lại nó vai trái, hung hăng lắc một cái phía dưới, Bàng Đại Hải lập tức kêu thảm, vai phải bị quăng trật khớp, cả người bị Bạch Kỳ hời hợt nhắc trong tay.

Cứ như vậy dẫn theo Bàng Đại Hải, Bạch Kỳ thân thể vận một cái, lẳng không mang theo một cỗ kinh phong, liền hướng lên trước mặt nham thạch hung hăng nện dưới.

Phanh phanh tiếng vang không ngừng truyền ra, nham thạch vỡ vụn, dần dần hình thành một cái hố, Bàng Đại Hải bên ngoài thân phòng hộ màn sáng tăng một tiếp tầng một vỡ vụn, mặc dù có phòng hộ tồn tại, tại dạng này Đại Lực nện như điên dưới, vẫn là không nhỏ lực đạo truyền vào.

Tu sĩ nhục thân bình thường đều sẽ không quá cường hãn, trừ phi là Thê Tu, nếu không ai có thể chịu được như vậy cuồng oanh lạm tạc, rất nhanh Bàng Đại Hải liền trở nên mặt mũi bầm dập, tóc tai bù xù, hình tượng rất là thê thảm, toàn thân cốt đầu càng là đứt gãy sỗ cây, trong miệng mũi không ngừng có máu tươi tràn ra.

"Người nói Thê Thiên Hành Đạo, thân thủ chém giết Từ Phúc, nếu như thế, ta hôm nay liền muốn thay cái này lão thiên thu người thứ bại hoại này!" Bạch Kỳ sắc mặt lạnh lùng, đối với Bàng Đại Hải thê thảm không biến sắc chút nào, liên tục nện như điên bên trong, lạnh lùng mở miệng, "Ngáp ghé ta Bạch Kỳ người, muốn trả giá đắt!"

Đến lúc cuối cùng một Đạo Phòng hộ lấp lóe bên trong âm âm tiêu tán, Bạch Kỳ bỗng nhiên hét lên, Bàng Đại Hải thân thể như phá bao tải bị hấn vung ra, còn chưa rơi xuống đất thời khắc, có tu vi chi lực nhắc lên, Bàng Đại Hải dựa thể tật vội vàng thối lui mờ, hướng về một bên chạy như điên, hấn mặt mày méo mó, trong mắt tràn đầy điên cuồng cùng sợ hãi, trong lòng cuồng loạn không thôi.

"Cứu ta! Cứu sư tôn ta!"

Bỏ mạng chạy trốn bên trong, Bàng Đại Hải hô hấp dồn dập, vội vã mở miệng kinh hô một tiếng, Bạch Kỳ thân hình nhất động, lập tức đuổi tới.

Nơi xa, còn tại trong giao chiến, Mã Dục nghe được cái này một tiếng kinh hô, bận bịu quay đầu nhìn lại, lập tức thấy được Bàng Đại Hải hình dáng thê thảm, một đôi mắt lập tức đỏ lên, có ngập trời giận lửa cháy lên, đang muốn bứt ra đi cứu, nhưng lại bị Công Tôn Duyên quán lên.

Hắc Vụ tản ra, che đậy hấn ánh mắt, Công Tôn Duyên giọng tà mị từ đó truyền ra: "Khắc khắc ~ người vẫn là trước quân tốt chính người đi!"

Mã Dục trực tiếp gằm thét. . .

Xa xa thấy cảnh này, Bàng Đại Hải tâm lập tức chìm đến đáy cốc, sau lưng có kịch liệt tiếng rít truyền đến, Bạch Kỳ tốc độ cực nhanh, khiến cho hấn thậm chí có thể cảm nhận được trong đó sát cơ, trước nay chưa có nguy cơ sinh tử hóa thành bóng tối bao phủ tâm đầu, dần dần, Bàng Đại Hải con mắt cũng đỏ lên.

Khởi dậy, hấn dừng thân hình, trực tiếp quay người, huyết hồng hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm Bạch Kỳ, gằm thét nói: "Đây là người bức ta! Muốn chết thì cùng chết đi! Ta nhìn cái này cả tòa núi sập người còn có thể hay không sống?"

Đứt lòi, toàn thân Linh Lực kịch liệt Lưu Thoán, Bàng Đại Hải thân thể lấy mắt trần có thể thấy tốc độ cực nhanh phòng lên, một cỗ tự bạo ba động chậm chậm tản ra, Bạch Kỳ bất vi sở động, đưa tay liền hướng về hấn đánh tới.

Gặp này, Bàng Đại Hải trong lòng lo lắng, cắn răng bên trong, trên mặt đột nhiên đỏ lên, há mồm phun ra một đạo huyết tiễn, lẳng không hóa thành một Đạo Huyết đoàn, làm bộ muốn xông ra, thân hình lại đang lui lại, phòng lên nhục thân cũng đang bay nhanh biến mất.

Oanh một tiếng nổ rung trời, huyết đoàn nổ tung, hóa thành bành bạc khí lẳng, mãnh liệt Linh Lực hóa thành thủy triều, cuốn lên Bàng Đại Hải nhanh chóng lui về, đồng thời há mồm phun ra chiếc kia xanh mênh mang Phi Kiếm, Phi Kiếm ngâm khê, vút qua mà lên, liền hướng về đang muốn đuổi theo Bạch Kỳ xông ra, trực chỉ mi tâm của hấn.

Chạy trốn bên trong, Bàng Đại Hải sắc mặt tái nhợt, mãnh liệt cảm giác suy yếu phun lên quanh thân, lại thêm thương thể nghiêm trọng, toàn thân nhói nhói khó nhịn, giờ phút này mượn một cỗ tinh huyết thay thế tự bạo, tốc độ đã đạt đến bình thường mấy lần.

Phương này pháp cực kỳ thương thân, nếu không có nguy cơ sinh tử hấn tuyệt không chịu thi triển, nơi đây bắt đắc dĩ vì đó, mắt nhìn phía sau cách đó không xa động khẩu, còn có cái này ánh nắng lập lòe, Bàng Đại Hải hơi có hoảng hốt trong hai mắt từng tia về kích động hiện lên, cơ hồ lệ nóng doanh tròn.

Sau một khắc, hấn bỗng nhiên vừa trừng mắt, ngược lại hít một hơi khí lạnh, như nhìn thấy cái gì sự vật khó mà tin nổi.

Hậu phương, Phi Kiếm xẹt qua một đạo Hàn Tinh, thẳng đâm về Bạch Kỳ, nháy mắt Công Phu, liền tới gần mặt của hắn môn, dán chặt lấy mi tâm tuy nhiên một tác, liền muốn rơi bên dưới trong nháy mắt, lại bỗng nhiên dừng lại.

Lấy một loại không thể tưởng tượng nổi tốc độ, Bạch Kỳ đưa tay, ngón cái cùng ngón trỏ bóp tại trên thân kiếm, Phi Kiếm rít lên, run rẩy không ngừng, liều mạng giãy dụa lấy, sắc bén kiếm khí thậm chí quét đến Bạch Kỳ lông tơ trên mặt, lại tại cổ này Đại Lực chi bên dưới gắt gao bị hắn nắm, bất động mây may. Sau đó ——

Hung hăng bóp!

Kết ~ băng ——

Những lòn lên rít lên ngay sau đó một tiếng sụp đổ, Phi Kiếm đứt gãy, từ Bạch Kỳ hai ngón tay ở giữa rơi xuống, linh quang tiêu tán, hóa thành sắt thường.

Bản Mệnh Linh Bảo bị phá hỏng, Bàn Đại Hải thân hình kịch chấn, há miệng trực tiếp phun ra một đạo ngưng máu tươi, ánh mắt tan rã, cơ hồ khó mà duy trì hơi hã, cổ nén cổ này phản phệ, liều mạng rút lui bên trong, động khẩu đã càng ngày càng gần. . .

Mãnh liệt Nhục Thân Chi Lực tại thể nội va đập vào, lần nữa cất cao, giờ phút này hiển hiện sinh ngắn số lượng vì. . . 300 đạo!

300 đạo sinh ngắn hiển hiện nháy mắt, tựa như chất lỏng vòn quanh Bạch Kỳ quanh thân, thật nhanh lưu chuyển, Thanh Quang cũng biến thành nồng đậm, dần dần chói mắt, đem cả người hắn che đầy, thấy không rõ khuôn mặt.

Một loại trước nay chưa có nhẹ nhàng cảm giác xuất hiện, phảng phất chỉ cần tùy ý bước ra một bước, liền có thể xông ra Lão Viễn, dạng này cảm giác rất kỳ lạ, giống như một loại xúc động trống rỗng xuất hiện ở buồng tim đồng thời, Bạch Kỳ thân thể nhất động, hướng về Bàn Đại Hải phương hướng trực tiếp phóng ra một bước.

Hừ ——

Chói tai gào thét bên trong, giống như không khí cũng phải tại loại này hơi hã chi bên dưới bị đục xuyên, khổng lồ khí lăng hướng về hai bên gạt ra, một đạo tàn ảnh từ đó lướt qua, sau một khắc, Bạch Kỳ trực tiếp xuất hiện tại Bàn Đại Hải trước mặt.

Bàn Đại Hải vãi cả linh hồn, đang muốn tạt tạt lui lại, lại bị một cổ không tên sinh ra Khí Cơ dẫn dắt, cả người không thể động đậy, như định ngay tại chỗ, ánh mắt lộ ra mãnh liệt hoảng sợ.

Cùng lúc đó, tại trước người hắn, một cổ vô hình khí lăng vòn quanh, lấy Bạch Kỳ Hữu Quyền vì Trung Tâm bắt đầu co vào, lại co rúc, nồng đậm Thanh Quang như dịch đoàn bao khóa trên đó, 300 sinh ngắn ẩn chứa một cổ khó có thể tưởng tượng sức lực lớn, theo Bạch Kỳ thu quyền tại thắt lưng, tất cả đều dung nhập trong đó.

Thời Gian tại thời khắc này như trở nên chậm chạp, cũng hoặc là nói, Bạch Kỳ tốc độ quá nhanh, khiến Bàn Đại Hải chưa kịp làm ra bất kỳ phản ứng gì, co lại nhanh chóng đồng tử tỏa ra một đoàn chói mắt Thanh Quang, ngưng tụ tại Bạch Kỳ bên hông, sau đó. . .

Một quyền đảo ra!

Phốc ~

Không dám tin trong ánh mắt, Bàn Đại Hải thấp đầu, nhìn về phía mình ở ngực, nơi đó phá vỡ một cái động lớn, huyết dịch đỏ thắm cuộn cuộn chảy xuôi, thân thể đang trở nên băng lãnh.

Theo bản năng rung mình một cái, hắn há hốc mồm, giống như muốn nói điều gì, bọt máu thuận khoe môi tràn ra, ngăn chặn yết hầu của hắn.

Như quay cuồng trời đất, hết thấy trước mắt trở nên đen nhánh, vô số âm thanh bên tai một bên tan biến, tính cả trong lòng vừa mới dâng lên một chút hơi hận, ầm vang ở giữa cả người chia năm xẻ bảy, hóa thành huyết nhục khối vụn tứ tán.

Bạch Kỳ chậm rãi thu hồi tay trái, thấp đầu nhìn một chút, nồng đậm Thanh Quang bao khóa dưới, trên tay không có dính vào một tia máu tươi.

Phạm hồn chưa diệt. . . Chiến Huyết không thôi. . .

Chiến Vô Ngân sau cùng lời nói lăng đảng bên tai, hắn hung hăng nắm chặt lại quyền, cảm thụ được tự thân cường đại, một cổ hào khí tỏa ra, tại trong lồng ngực đục chạm lấy.

Phanh phanh ~

Phảng phất nghe được tiếng tim đập của mình, huyết dịch gia tốc chảy xuôi.

"Hải nhi a! !"

Nơi xa truyền đến một tiếng gào lên đau đớn, theo sau chính là ngập trời tức giận, Mã Dục tại Hắc Vụ bên trong tá xung hữu đột, chính muốn liều lĩnh

xông ra lúc.

Hắc Vụ ngưng tụ, bỗng dưng từ đó thoáng hiện một khóa quý dị Đầu Lâu, phát ra làm người sợ hãi ba động, xuất hiện đồng thời liền âm vang nổ tung, kinh khủng Ma Nguyên Lực tứ tán, hóa thành thủy triều trùng kích tại Mã Dục trên thân, khiến cho hắc hắc mồm phun ra máu tươi.

Tà Mị trong tiếng cười, một đạo U Ảnh lóe lên mà ra, thật nhanh cùng Mã Dục thân thể trùng hợp, Hắc Vụ nhúc nhích, thuận nó miệng mũi nhảy lên nhập đồng thời, kêu rên vang lên, hai đạo bóng người từ giữa không trung lần lượt rơi xuống, đều là hai mắt nhắm chặt, khí tức ảm đĩ hết.

Lại qua hồi lâu, té nằ một khối nham thạch phía trên, "Mã Dục" chậm rãi mở hai mắt ra, có hai đạo u quang từ đó thoáng hiện, khóe môi nhắ lên một tia quý dị độ cong. . .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Sơn Thạch

Vô thanh vô tức người nhẹ nhàng mà lên, "Mã Dục" nhấc tay khẽ vẫy, rơi xuống ở một bên Công Tôn Duyên tàn phá nhục thân bên trong, Túi Trữ Vật vút qua, bị hắc nắm trong tay thu hồi, thân hình nhất động, trong chớp nhoáng đi vào Bạch Kỳ thân một bên.

"Ngươi là. . . Công Tôn Duyên?" Chần chờ bên trong, Bạch Kỳ mở miệng.

"Hắc hắc ~ không tệ!"

Tà hữu hoạt động hạ thân thân thể, như tại thích ứng cỗ này thân thể, Công Tôn Duyên cười nhẹ một tiếng sau điểm một cái đầu.

Đạt được khẳng định trả lời chắc chắn về sau, Bạch Kỳ động dung, lập tức chấn kinh, sau đó trầm ngâm, tâm đạo thủ đoạn này quả nhiên không thể tầm thường so sánh, khó trách lúc trước muốn đoạt ta nhục thân!

Công Tôn Duyên tâm trí lão lạt, thiện nhìn mặt mà nói chuyện, sao lại chú ý không đến Bạch Kỳ thần sắc biến hóa? Đối với ý nghĩ của hắc lập tức có mấy phần suy đoán, ám đạo cũng không thể dễ tiêu tử này lão nghĩ đến ta hồng, vạn nhất ghi lại thù, cuộc sống sau này cũng không tốt qua.

Mắt sáng lên, rơi vào xung quanh bốn phía tàn sát huyết nhục khối vụn bên trên, Công Tôn Duyên quái thanh quái khí nói: "Chắc chắc ~ Luyện khí Đệ Lục Tầng tu vi, liền bị ngươi như thế một quyền nện chết rồi, thật đúng là hung tàn nha!"

Bạch Kỳ quả nhiên bị câu nói này hấp dẫn chú ý, nhẹ hừ một tiếng, ngữ khí bình thản nói: "Hắc đáng chết, chẳng trách người bên ngoài."

Dạng này ngữ khí cùng thần thái, căn bản không tưởng tượng ra được, nói ra câu nói này chỉ là cái mười lăm tuổi thiếu niên.

Mấy ngày qua, Bạch Kỳ tiếp xúc đến đều là chút người lừa ta gạt câu tâm đầu sùng sự tình, lấy hắc còn chưa thành thực tâm trí, rất dễ dàng chịu ảnh hưởng, không khỏi sinh ra một chút cảm xúc tiêu cực, tính cách cũng ảm trầm không ít.

Công Tôn Duyên ánh mắt Kỳ Dị, ở một bên nhìn từ trên xuống dưới Bạch Kỳ, trong lòng hơi động, không biết ý có gì chỉ, giống như tùy ý cảm khái nói: "Vẫn là ta chờ Ma Tu tốt, thăng thần mà làm, không nhận trời buộc, nào giống những này tự xưng là chính đạo Tu Tiên Giả, từng cái hư ngụy vô cùng. . ."

Còn chưa có nói xong, Bạch Kỳ lông mày đứng vậy nhếch lên, lộ ra không vui: "Không cần bà ta cùng ngươi đánh đồng, mặt khác. . . Thu hồi ngươi những tâm tư đó!"

Có chút lúng túng, Công Tôn Duyên gượng cười hai tiếng, không lên tiếng nữa, ánh mắt dao động bên trong khơi dậy ngưng tụ, rơi vào một bên mặt đất, lập tức nhấc tay khẽ vẫy phía dưới, nơi đó một bãi Tinh Hồng thịt nát bên trong, một trận nhúc nhích về sau, lập tức từ đó thoáng hiện một vật, bay lên sau rơi trong tay hắc.

Là một cái túi đựng đồ, vốn nên là thuộc về Bàn Đại Hải, giờ phút này bị Công Tôn Duyên cầm trong tay, Linh Thức thăm dò vào trong đó quét qua phía dưới, tiện tay ném cho Bạch Kỳ: "Những thứ kia hắc là đối ngươi càng hữu dụng chỗ."

Lẳng không tiếp nhận cái này Túi Trữ Vật, mở ra sau khi hướng bên trong xem xét, trong đó phần lớn đều là chút Tạp Vật, có mặc vào quần áo cái gì, chỉ có mấy thứ Vật Phẩm hấp dẫn Bạch Kỳ chú ý.

Trong góc trung bày một số bình bình lọ lọ, Bạch Kỳ liếc mắt một cái liền nhận ra trong đó một loại, là Ích Cốc Đan, hắn từng nếm qua một cái, trong bình còn có vài chục mai còn thừa, luồng trước mặt khác cũng đều là chút đề giai Bồ Khí Đan được, Bạch Kỳ không có quá mức đề ý, ánh mắt lướt qua nhìn về phía một chỗ khác.

Vị trí trung ương, khoảng chừng gần ngàn mai Đan Hoàn tùy ý chất đống, cơ hồ cùng một tòa núi nhỏ đồi, mùi sương một mảnh, tản ra nồng đậm linh lực ba động.

Tâm Niệm nhất động, trong đó một cái lóe lên, xuất hiện tại Bạch Kỳ trong tay, tiến đến trước mắt, hắn đánh giá cái này Đan Hoàn, gần nhìn chỉ bên dưới cũng không phải là thuần sắc, mà là pha tạp, có rất nhiều tạp sắc điểm lấm tấm trải rộng trên đó, một cổ nhân nhạt mùi thuốc từ đó truyền ra, lại không biết là vật gì.

Chính không hiểu bên trong, Công Tôn Duyên âm thanh tức thời vang lên, mang theo khinh thường nói: "Bất quá là linh căn bả hỗn hợp Đan Sa luyện thành Linh Lực Được Hoàn, ngay cả Đan Được cũng không tính, cấp thấp tu sĩ còn có chút dùng, có thể gia tăng một số thổ nạp hiệu dụng, tu vi cao thâm, đừng nói Trúc Cơ, liền ngay cả cao giai Luyện khí đều không lọt nổi mắt xanh."

"A ~ dùng như thế nào?" Bạch Kỳ hỏi.

"Vật này không thể trực tiếp phục dụng, mà là Tọa Thiền lúc cầm trong tay hấp thu, hấp thu xong trong đó Linh Khí, cái này Đan Hoàn coi như phế đi." Công Tôn Duyên thanh âm lười biếng truyền đến.

Bạch Kỳ hiểu rõ, kẹp lấy cái này Đan Hoàn, hai ngón tay hơi dùng lực một duỗi, Đan Hoàn vỡ vụn hóa thành bột đá, một tia so sánh với trong không khí muốn nồng đậm mấy phần Linh Khí từ vỡ vụn Đan Hoàn bên trong tràn ra, bị Bạch Kỳ duỗi ra một ngón tay nhẹ nhàng vừa chạm vào, nội hàm Đoạt Linh chi thuật.

Oạch một tiếng, cái này một tia Linh Lực lập tức thuận Bạch Kỳ đầu ngón tay nhanh chóng dung nhập trong đó, cảm nhận được thể nội bỗng dưng tăng trưởng một tia Linh Lực, Bạch Kỳ âm thầm điểm đầu, lập tức không đề ý nữa, mà là nhìn về phía trong túi trữ vật một chỗ khác.

Còn lại phía dưới chỉ có ba món đồ, theo thứ tự là một cái lệnh bài cùng một khối tàn phá Ngọc Giản, sau đó liền một xấp đủ loại Lá Bùa.

Trực tiếp lược qua những cái kia Lá Bùa, Linh Thức quét qua trước nhìn về phía lệnh bài kia, lệnh bài không lớn, chỉ có Tam Thốn, từ Đan Mộc chế thành, màu đồng cổ mặt ngoài chột có một lượng đạo linh quang thiểm qua, hình như có một Tầng Cẩm Chế tồn tại, chính diện khắc lấy hai chữ "Khúc Phong", mặt sau thì là "Chấp Sự" hai chữ, muốn đến xác nhận một loại nào đó nhận ra thân phận lệnh bài.

Trầm ngâm bên trong, Bạch Kỳ ánh mắt rơi vào sau cùng một vật bên trên, liền chỉ còn bên dưới ngọc giản kia không thấy, về ngoài bên trên hình như có chút năm tháng, không chỉ có quang mang âm đạm, còn có chút tàn phá, bên trong mơ hồ hiển hiện tinh mịn vết rạn.

Lật tay ở giữa, ngọc giản kia hóa thành Lưu Quang lóe lên, ra Túi Trữ Vật, rơi vào tại Bạch Kỳ trong tay, bị hắn cầm lấy sau trực tiếp ấn về phía mi tâm, một cổ tin tức lập tức truyền vào não hải. . .

Một lát sau, thả bên dưới Ngọc Giản, Bạch Kỳ ánh mắt rét run, thần sắc cũng biến thành âm trầm, trong ngọc giản ghi lại là một loại khôi lỗi Tế Luyện phương pháp, trong đó hàng đầu chính là muốn đem người thần trí xóa đi, chỉ lưu bên dưới nhục thân, so với cái xác không hồn còn muốn không bằng.

Hồi tưởng lại lúc trước Bàng Đại Hải ném bên dưới mình chạy trốn chết trước lưu lại câu nói kia, vốn đã bình tĩnh Nộ Hòa lần nữa tại trong lồng ngực dâng lên, trong mắt có hàn quang liên tục chớp động: Quả nhiên đáng chết!

Hung hăng bóp, Ngọc Giản trực tiếp sụp đổ, Túi Trữ Vật bị Bạch Kỳ thu vào trong lòng, ánh mắt rơi vào một bên trên vách đá, nơi đó có một khối Nhất Trọng Đại Tiểu, toàn thân đen thui Sơn Thạch, chính thật sâu khảm vào đến Sơn Thể bên trong, lưu lại một cái hố cực lớn động, cũng đã không còn quang mang tràn ra.

Thuận Bạch Kỳ ánh mắt, Công Tôn Duyên đồng dạng thấy được cái kia Sơn Thạch, Linh Thức quét qua, lập tức mở miệng nói: "Vật này không tệ, bản thể mặc dù bình thường, trên đó lại có lưu Trúc Cơ Tu Sĩ khắc họa Phù Văn, đối với người mà nói có chút hữu dụng."

Đang khi nói chuyện lật tay lấy ra một cái ngọc giản, thấp đầu khắc lục một phen sau ném cho Bạch Kỳ, Bạch Kỳ thuận tay tiếp nhận, dán tại mi tâm một chút điều tra, sau khi đề xuống, không khỏi hướng về Công Tôn Duyên đưa tới một đạo ánh mắt tán thưởng.

Trong này là một tổ ấn quyết, có thể miễn cưỡng thu phục một số bình thường pháp bảo.

Thu hồi Ngọc Giản, Bạch Kỳ đi đến cái kia trước vách đá, bốn bên dưới liếc nhìn một phen về sau, liền ngồi xếp bằng, bắt đầu bảm niệm pháp quyết.

Linh Lực cuộn cuộn, ở trong kinh mạch lưu chuyển, thuận Bạch Kỳ Chi Quyết biến hóa thật nhanh hiện lên, lòng bàn tay vị trí, từng cái phát sáng ấn quyết dần dần hiện ra, sau đó bị hắn vỗ chỉ bên dưới chậm chậm bay ra, rơi vào cái kia trên núi đá.

Oánh Oánh phát sáng sáng lên, ầm ầm, Sơn Thạch rung động, chấn động rớt xuống một số mảnh đá, bị phù quang khắc sâu vào đồng thời, bỗng dưng rút nhỏ mấy phần, lập tức liền không có động tĩnh.

Trong lòng vui vẻ, ám đạo quả nhiên hữu hiệu, Chương Chỉ tung bay, một đạo đạo ấn quyết bị Bạch Kỳ đánh ra, không ngừng ấn hướng cái kia Sơn Thạch, mắt trần có thể thấy, Sơn Thạch chậm rãi co lại nhỏ, lại co lại Tiểu. . .

Quá trình này rất là khắp lớn, rất nhanh, Bạch Kỳ linh lực trong cơ thể liền hao phí không còn, dù sao nếu bản về tu vi chi lực, hán giờ phút này cũng mới Luyện Khí tăng một thời, mà lấy Bảng Đại Hải Luyện khí Độ Lục Tầng tu vi mới có thể tự nhiên thao túng này son thạch pháp bảo.

Bởi vậy, thường cách một đoạn thời gian, khi thể nội tu vi chi lực hao tổn không, Bạch Kỳ liền sẽ từ trong túi trữ vật lấy ra một số Linh Lực Đan Hoàn, bóp nát sau lấy Đoạt Linh chi thuật hấp thu, sau đó lần nữa bấm niệm pháp quyết đánh ra phù quang.

Chỉ là, Đoạt Linh chi thuật cũng đối Linh Hồn Chi Lực không nhỏ tiêu hao, liên tiếp số lần về sau, liền xem như Bạch Kỳ cũng phải dừng lại nghỉ ngơi mấy canh giờ, bổ sung tinh thần. . .

Sau ba ngày, trán đầu mồ hôi dày đặc, thuận cái cổ, nằm nhập cõi trần trên lồng ngực, Chương Chi tung bay ở giữa, một tổ Linh Ẩn nước chảy mây trôi, bị Bạch Kỳ cực nhanh đánh ra.

Ầm ầm tiếng vang không ngừng truyền ra, đá vụn ào ào rơi dưới, Sơn Thạch đang kéo dài thu nhỏ lại, cuối cùng biến thành lúc đầu Đại Tiểu, sau đó vút qua mà lên, đi vào Bạch Kỳ trước người giữa không trung ngừng lại.

Bạch Kỳ đưa tay, lẳng không đem cái kia Sơn Thạch nắm trong lòng bàn tay, sau khi nhận được thấp đầu đánh giá một chút, lập tức thu vào trong trữ vật đại.

Pháp bảo nếu muốn linh hoạt Thao Khống, cần ngoài định mức Tế Luyện một phen, tuy nhiên lúc này Bạch Kỳ cũng không có dạng này Thời Gian, càng không có đủ thực lực, chỉ có thể đặt ở sau đó.

Nếu không có Bảng Đại Hải đã thân từ, trên đó Linh Thức dấu ấn cũng đã tiêu tán, lấy Bạch Kỳ hiện nay tu vi, đừng nói Thao Khống, cho dù là thu phục đều muốn cực kỳ gian nan.

Thu hồi Sơn Thạch về sau, hán đột nhiên mà đứng dậy, một cái hắc bào trực tiếp xuất hiện, gắn vào hán cường tráng nhục thân bên trên, một bên ngồi xếp bằng thở nạp Công Tôn Duyên cũng tại lúc này thu thế, chậm chậm mở hai mắt ra.

Hai người nhìn nhau, thân hình Giai động, hướng về Sơn Quật bên ngoài động khẩu lao đi. . .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Khúc Phong Tông

Cao ngàn trượng không trung, một đạo Thấu minh hình bóng lấy kinh người tốc độ xẹt qua chân trời mà đi, nếu có người tu vi cao thâm liền có thể nhìn ra, đây là có người tại Ngự Kiếm Phi Hành, chỉ là vì ngăn ngừa Kinh Thế Hải Tục, thi triển một ít thủ đoạn vận vẹo Quang Tuyến tạo thành.

Chân đạp kiếm quang, một đạo như Thủy Mạc như vậy vô hình bình chương từ trên thân kiếm chống ra, ngăn tại Bạch Kỳ cùng Công Tôn Duyên trước đó, Cương Phong bị kiếm quang xé ra, từ hai bên gào thét mà qua, nhắc lên chói tai rít lên, xa xa dãy núi lấy cực nhanh tốc độ tiếp theo, sau đó bị hai người xa xa bỏ lại đằng sau.

Dạng này thể nghiệm đối Bạch Kỳ tới nói còn là lần đầu tiên, giờ phút này nhìn bốn phía không ngừng, sáng ngời trong hai con ngươi lộ ra hưng phấn ánh sáng, trên mặt thậm chí dâng lên một tia dị dạng hồng nhuận phon phớt, hô hấp đều trở nên có chút dồn dập lên.

Tuy nhiên nhìn thấy ngoại trừ núi vẫn là núi, nhưng lần thứ nhất đứng tại cao như vậy địa phương, nhìn xuống chân bên dưới đại địa, cuối cùng sẽ khiến nổi lòng người mê mông, cảnh sắc như vậy chỉ có tu sĩ có thể nhìn thấy, phàm nhân cuối cùng cả đời cũng khó được thể nghiệm một lần, có ý nghĩ như vậy, Bạch Kỳ đối với thực lực khao khát càng thêm mãnh liệt.

Luôn có một ngày, ta cũng có thể làm được. . .

Dựa theo Công Tôn Duyên thuyết pháp, bởi vì hán đoạt xá lập tức dục, đồng thời thu nạp hán Trí Nhớ, nhưng thuận lý thành chương mượn dùng thân phận của hán, lần vào đến Khúc Phong Tông bên trong.

Bạch Kỳ suy nghĩ nửa ngày cũng không tìm được bất kỳ phản bác nào lý do, cùng chẳng có mục tiêu "Du Lịch", chẳng tìm một chỗ có thể lâu dài an cư địa phương, Khúc Phong Tông hoàn toàn là cái lựa chọn tốt, lại Bạch Kỳ khao khát chính thống tu luyện pháp môn, ngoại trừ bá nhập chính đạo môn phái không còn cách nào khác, bởi vậy chỉ có thể chấp nhận Công Tôn Duyên đề nghị.

Duy nhất khiến Bạch Kỳ có chút tâm lý không thoải mái là, Công Tôn Duyên từng nói, cái này Mã Dục kỳ thực chết rất oan.

Bởi vì người báo thù, tư tưởng cổ xưa không biết biến báo, thường thường chỉ nhận lý lẽ cứng nhắc, lại lâu dài bế quan không hỏi thể sự, trước kia thu cái Đệ Tử Bàng Đại Hải, lại chưa thấy rõ hẳn phẩm tính, lần này vừa vừa xuất quan liền bị Bàng Đại Hải che đậy, nói vừa thu Đồ Tôn bị người bắt đi, lúc này giận dữ, hào hứng đuổi đến báo thù, lại rơi đến một kết quả như vậy, đơn giản thật đáng buồn.

Mỗi lần nghĩ tới đây, Bạch Kỳ trong lòng đối với Bàng Đại Hải tức giận càng nhiều, chỉ là dựa theo tình huống lúc đó đến xem, sợ là nói cái gì cái này Mã Dục cũng là nghe không vào, duy nhất kết quả chỉ có thể là người chết ta sống, sau cùng bị Công Tôn Duyên nhật được cái có sẵn, một thân tu vi đảo mắt thành không, chỉ có thể nói hẳn vận mệnh đã như vậy, trách không được người bên ngoài.

Bạch Kỳ trong lòng than nhẹ, không nghĩ nhiều nữa, ánh mắt rơi ở phía xa, tùy ý liền phát sáng lên, dãy núi vẫn như cũ kéo dài, chỉ là không còn đông đúc gấp ngay cả, mà là thưa thớt rất nhiều, lộ ra không ít trống trải khu vực, từng tòa thành trấn tọa lạc trong đó, thân ở trên không cũng có thể trông thấy hơi hắt người người nhón nháo cảnh tượng, náo nhiệt ồn ào náo động chỉ ý sôi trào.

Khó trách người trong thôn đều nói ngoài núi tốt, hiện tại xem ra, quả nhiên so rừng sâu núi thẳm bên trong tốt hơn nhiều!

Nhiều người như vậy, Bạch Kỳ cũng đều là lần đầu tiên nhìn thấy, trong núi một ngọn núi đỉnh đầu nhiều mây chực hộ, phụ cận núi đầu cộng lại cũng bất quá mấy trăm hộ, phía dưới này tùy tiện một tòa thành trấn, nhân khẩu đều muốn vượt xa khỏi mấy lần, không thể so sánh nổi.

Lưu luyến ở trong đó, trong lòng dâng lên mãnh liệt hưng phấn chi ý, Bạch Kỳ trên mặt đỏ bừng, cơ hồ nhịn không được muốn thúc giục Công Tôn Duyên ngừng bên dưới đi đường, mang theo hắn đi xuống xem một chút, chỉ là như vậy suy nghĩ vừa mới dâng lên liền bị Bạch Kỳ cưỡng ép ép dưới, chỉ có một đôi mắt càng ngày càng sáng, trước đó vài ngày động lại u ám cảm giác cũng đều tiêu tán không ít.

Một một bên thúc giục Phi Kiếm tiến lên, Công Tôn Duyên cũng chú ý tới Bạch Kỳ thần sắc, trong lòng có chút khinh thường, thấp giọng lầu bầu nói: "Có gì đáng xem, cái này Thiên Nguyên Đại Lục ngoại trừ sơn lâm đúng vậy tuyệt cảnh, nhân khẩu càng là ít đến thương cảm, Linh Khí lại mỏng manh muốn chết, quý tài nguyên ý đợi tại cái này. . ."

Không biết là hữu ý vô ý, âm thanh không có tận lực ép tới quá thấp, đồng dạng bị tứ phương lưu luyến Bạch Kỳ nghe vào trong tai, xoay đầu lại, ánh mắt sáng ngời, lại mang theo một tia nghi hoặc: "Người nói như vậy, chẳng lẽ người không phải Thiên Nguyên Đại Lục người?"

"Dĩ nhiên không phải!" Công Tôn Duyên hướng lên đầu, lông mày nhướn lên, lại lộ ra mấy phần vẻ kiêu ngạo, lỗ mũi Triều Thiên nói, "lão phu tốt xấu xem như Côn Ngô đại lục Ngoại Hải hoàng Ma Đảo một phương Đảo Chủ, đường đường Nguyên Anh tu sĩ, thế nào lại là cái này Thiên Nguyên Đại Lục người?"

Nói lời này lúc, nó trong lời nói khinh thường chi ý càng thêm rõ ràng, ngay cả "Lão phu" hai chữ đều dụng tới, giống như quên đi đối Bạch Kỳ kiêng kỵ.

Bạch Kỳ yên lặng, cũng không hề để ý Công Tôn Duyên ngữ khí, mà là một mặt không hiểu nói: "Côn Ngô đại lục, là địa phương nào?"

"Côn Ngô đại lục a. . ." Nói đến đây, Công Tôn Duyên khuôn mặt anh tuấn bên trên hiếm thấy lộ ra mấy phần phiền muộn chi ý, âm thanh dần dần trầm thấp, hình như có chút kiềm chế, trong mắt quang mang cũng biến thành phiêu hốt, chậm chậm nói.

"Từ nơi này. . . Một mực hướng tây. . . Là một mảnh biển, gọi là vô tận Linh Hải. . . Tại biển khác một bên, có một tòa vô biên rộng lớn đại lục, trên đó nhân khẩu lấy Vạn ức mà tính, Tông môn vô số, cường giả đông đảo. . . Cái kia chính là Côn Ngô đại lục!"

"Côn Ngô đại lục. . ." Bạch Kỳ thì thào, ánh mắt lộ ra hướng về, tưởng tượng thấy cái kia vô biên rộng lớn trong trời đất, một đám người đứng tại đại lục chi đỉnh, nhìn xuống chân bên dưới Vạn ức chúng sinh, khoác Tinh Trảm Nguyệt, phá nát Sơn Hà cảnh tượng, không khỏi trong lòng dâng lên mãnh liệt ước mơ, trong mắt chỉ riêng cũng biến thành mong lung.

Nhìn thấy Bạch Kỳ ánh mắt, Công Tôn Duyên trong lòng đột nhiên có chút đau buồn, ánh mắt như vậy hẳn quá quen thuộc, mình năm đó cũng như như vậy, hướng tới đặt chân đỉnh phong cường giả hàng ngũ, giấu trong lòng đối tượng lại ước mơ bước vào đến Tu Hành Giới.

Cho tới bây giờ lại không nói ra được chán nản cùng đắng chát, trong đó trải qua bao nhiêu nguy cơ sinh tử, bị Thân Hữu phản bội, bị môn phái khu trục, bị người đuổi giết, lấy thể bức ép các loại, đều không đủ vì nói.

Hi vọng hẳn không cần giống như ta, không tên trong lòng thờ dài, Công Tôn Duyên nhìn về phía Bạch Kỳ ánh mắt lại nhu cùng mấy phần.

Hồi lâu sau, Bạch Kỳ lấy lại tinh thần, trong mắt sáng mang một mực chưa tán, hưng phấn chi ý rõ ràng, cả người thần thái phi dương, hung hăng néo néo Quyền Đầu, trong lòng quyết định, luôn có một ngày muốn đi cái kia Côn Ngô đại lục nhìn xem.

Nghĩ tới đây, Bạch Kỳ giống như tùy ý hỏi: "Tu sĩ cũng phải có Tông môn sao?"

"Cũng không phải, " Công Tôn Duyên ánh mắt đã khôi phục bình thản, thuận miệng đáp nói, " phần lớn tu sĩ đều là thuộc về cái nào đó Tông môn, cũng có một bộ phận tính tình kiêu ngạo, ưa thích độc lai độc vãng, bộ phận này tu sĩ, vô luận là Tiên Tu, Yêu Tu vẫn là Ma Tu, đều có thể xưng là vi Tán Tu."

"A ~" Bạch Kỳ giật mình một điểm đầu, lập tức nói, " vậy còn người?"

Công Tôn Duyên hô hấp trì trệ, hình như có chút khó mà mở miệng, Bạch Kỳ sáng ngời ánh mắt rơi ở trên người hắn, để hắn cảm thấy có chút không tự nhiên.

Dù hấn da mặt bản lĩnh thâm hậu, giờ phút này cũng không nhịn được mặt mọ phiếm hồng, kiên trì, hồi lâu sau ấy ấy mở miệng, có chút xấu hổ nói, "khụ khụ ~ nói đến. . . Lão phu. . . Khụ khụ ~ năm đó tạm thời cũng coi như. . . Xem như tam đại Ma Đào Ngoại Môn Đệ Tử đi! Chỉ là. . ."

Nói đến đây, lập tức ngừng lại, sắc mặt Nhất Chính, buông xuống tầm mắt, một bộ không có ý định nói thêm gì đi nữa, nghiêm túc thôi động Phi Kiếm đi đường bộ đáng.

"Ồ?" Bạch Kỳ đầy lòng cười thầm, nhìn không được trêu chọc nói, "chỉ là cái gì? Đừng quên, ta thế nhưng là chủ tử của ngươi!"

"Ngươi!" Công Tôn Duyên cắn răng, trong lòng oán hận, lập tức lộ ra gương mặt vẻ bất đắc dĩ, "Lão phu tư chất ngu dốt, bị người đuổi ra ngoài, ngươi hài lòng a?"

"Phốc ~ Ha-Ha!" Bạch Kỳ rốt cục nhìn không được cười ra tiếng, ôm bụng, cơ hồ đều cười đến gãy lưng rồi, híp một đôi mắt Như Nguyệt răng, nụ cười mình mị, lại thêm hấn hầy còn non nớt khuôn mặt, cuối cùng hiện ra gần sát hấn cái tuổi này thuần chân, không pha bất kỳ tạp chất gì.

Nhìn qua Bạch Kỳ vẻ mặt vui cười, trong lòng than thở một tiếng, Công Tôn Duyên trầm mặc, không lên tiếng nữa, lại có một loại không nói ra được cảm giác đè nén xuất hiện dưới đáy lòng, đồ đạc hoảng, lập tức chuyển qua khuôn mặt, nhìn về phía nơi xa.

Hồi lâu sau, Bạch Kỳ cái này mới ngưng được tiếng cười, giống như cảm thấy nghe được người khác điểm yếu, còn cười đến vui vẻ như vậy, rất là không Hậu Đạo, không khỏi có chút xấu hổ, gãi gãi đầu, cố ý chuyển hướng Đề Tài nói: "Vậy sao ngươi tới này Thiên Nguyên Đại Lục?"

"Một cái Truyền Tống Trận." Công Tôn Duyên nhàn nhạt nói.

"Cái gì?" Bạch Kỳ ngạc nhiên.

Công Tôn Duyên chuyển qua đầu, nhìn chăm chăm Bạch Kỳ, ánh mắt trước nay chưa có nghiêm túc, làm cho Bạch Kỳ một trận mờ mịt, không nghĩ ra, chỉ nghe hấn nói: "Năm đó, lão phu bị người đuổi giết, chạy trốn tới Ngoại Hải, vốn muốn giấu kín tại hoàng Ma Đào bế quan tiềm tu, chờ tu vi sau khi đột phá ra ngoài báo thù, lại trong lúc vô tình phát hiện một tòa cổ truyền tổng trận. . ."

"Không nghĩ tới. . ." Công Tôn Duyên đồng tử co rụt lại, giống như còn có sợ hãi, hít sâu một cái khí tiếp tục nói, "đạp vào cái kia Truyền Tống Trận về sau, ta liền trực tiếp xuất hiện tại Đông Hoang chỗ sâu trăm vạn bên trong địa phương!"

"Tê ——" Bạch Kỳ ngược lại hít một hơi khí lạnh, nhìn không được trong lòng một trận kinh hãi, trăm vạn bên trong, đó là cái gì khái niệm, huống hồ, vượt qua vô biên Linh Hải, đi ngang qua toàn bộ Thiên Nguyên Đại Lục, xâm nhập Đông Hoang trăm vạn bên trong, khoảng cách như vậy, đơn giản vô pháp suy nghĩ tượng!

"Mới vừa xuất hiện tại Đông Hoang, ta liền gặp được một con yêu thú," Công Tôn Duyên phảng phất nghe được tiếng tim đập của mình, ngữ khí trầm thấp kiềm chế, đồng tử liên tục co vào, bây giờ nghĩ lại, vẫn cảm giác đến tâm đầu cuồng loạn, toàn thân phát lạnh, "Một cái Động Hư cảnh siêu cấp Đại Yêu! !"

"Chỉ là vừa hô phía dưới, lão phu một thân Nguyên Anh Trung Kỳ tu vi phế bỏ hơn phân nửa, cũng may yêu thú kia cũng không giết ta chi tâm, sợ chi là bất mãn ta tiêu nhân vật này quá nhiều, tùy ý phát ra một tiếng gầm nhẹ thôi!"

Nói đến đây, Công Tôn Duyên khuôn mặt đáng ghét, bờ môi phát khô, giống như tự giễu vô cùng nói, "nếu không có như thế, lão phu sớm đã Thân Từ Đạo Tiêu!"

"Sau đó ta liễu tính mạng thoát đi Đông Hoang, trên đường đi hao hết vô số pháp bảo Đan Dược, ròng rã trốn hơn nửa năm, mới trốn thoát, Vu Đông hoang biên giới tìm được một chỗ Động Phủ bế quan, mấy tháng sau mới gặp ngươi cùng Bảng Đại Hải hai người đi qua."

Thì ra là thế!

Bạch Kỳ rốt cuộc hiểu rõ tiền căn hậu quả, nuốt nước miếng một cái, cũng cảm thấy bờ môi hơi khô chất chất, dạng này kinh lịch lấy hấn thời khắc này tu vi cùng lịch duyệt căn bản là không có cách tưởng tượng.

Sau đó một đường không nói chuyện, hai người chỉ lo đi đường, không tiếp tục nộp nói tiếp.

Như bị mở ra vết sẹo, trên đường đi Công Tôn Duyên quanh thân khí tức có chút trầm ngưng, mặt sắc mặt ngưng trọng không nói một lời, giống như nghĩ đến tâm sự, mà Bạch Kỳ cũng cảm thấy tâm đầu kiềm chế, đối với Tu Chân Giới tàn khốc bao nhiêu quen biết một số, không còn mù quáng đi ước mơ huyền muốn. . .

Mấy ngày về sau, xa xa, Quần Sơn vòm quanh ở giữa, Vân Hà Vụ quán, xanh thắm Thụy Lục, roi địch khe sâu, hoa hoa tác hưởng, rừng rậm che giấu bên trong, lộ ra lơ mờ đình đài cung điện phân sai đứng thẳng đứng, gạch xanh làm ngôi học Mộc đồng lương, mặc dù không xa hoa, cũng rất là Thanh Nhã, có cổ xuất trần khí tức quất vào mặt.

Loáng thoáng ở giữa, có ngòi mặc Bạch Bào nam nữ trẻ tuổi hành tẩu trong đó, có chút thi triển pháp thuật, có kiếm quang vút không, có Thái Hà bay múa phù sáng lóng lánh.

Chủ phong bên trên, một tòa cao lớn cung điện, phía trước lộ ra một mảnh khoáng đạt khu vực, không hề lấy kiếm quang, mang theo Bạch Kỳ, lẳng không vạch ra một đường vòng cung, hai người trực tiếp rơi vào cái này trên quảng trường, kiếm quang vừa thu lại, ngâm khê bên trong cướp về, trốn

vào Công Tôn Duyên trong túi trữ vật.

Giờ phút này cung điện trước đó, có hai tên thanh niên áo trắng đang phòng thủ, đột thấy rõ người tới về sau, hai người lúc này tiến lên cúi đầu ôm quyền nói: "Cung nghênh Mã trưởng lão!"

Tùy ý điểm một cái đầu, vung xá hai người về sau, Công Tôn Duyên nghiêm túc, giả trang ra một bộ bảo thủ bất cận nhân tình đáng vẻ, dẫn Bạch Kỳ một đường thông suốt đi vào đại điện, đột tiến vào trong cửa điện, đã có mấy người ở trong đó, thượng thủ là một vị cực kỳ anh tuấn khí chất nho nhã Thanh Sam trung niên nam tử.

Nghe được động tĩnh ngoài cửa, nam tử nhấc đầu, khi nhìn đến chạm mặt tới Công Tôn Duyên, khuôn mặt mở ra, như gió xuân hiu hiu, lộ ra mỉm cười: "Sur đệ!"

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Ngoại Môn

Giờ phút này trong đại điện ngoại trừ cái này nho nhã trung niên, có khác một tên khuôn mặt lạnh lùng thanh niên vây quanh hai vai đứng ở một bên, còn có một vị lão giả mặt đỏ.

"Sur huynh!" Công Tôn Duyên đồng dạng ôm quyền, lạnh lùng trên khuôn mặt "Hiếm thấy" lộ ra mỉm cười, đồng thời trong lòng niệm bên trong truyền âm cho Bạch Kỳ nói: Người này chính là cái này Khúc Phong Tông Tông Chủ —— Vương Khúc Phong, Bạch Kỳ âm thầm điểm đầu.

Hai người tiến vào đại điện đồng thời, Vương Khúc Phong cũng nhìn thấy Bạch Kỳ, lập tức thần sắc nhất động, mở miệng hỏi nói: "Kẻ này là?"

"Còn không mau bái kiến Tông Chủ!" Quát khẽ một tiếng tại Bạch Kỳ vang lên bên tai, sau đó Công Tôn Duyên nhìn về phía Vương Khúc Phong cười nói: "Kẻ này chính là ta cái kia Tiểu Đồ Bàng Đại Hải bên ngoài Du Lịch thu một tên đồ nhi, lần này lão phu ra ngoài chính là muốn tiếp về ta cái này Đồ Tôn!"

"Bái kiến Tông Chủ!" Bạch Kỳ liền vội vàng tiến lên hai bước, lộ ra một bộ kính sợ tư thái, ôm quyền khom người nói.

Lại nghe hừ lạnh một tiếng từ một bên truyền đến, Bạch Kỳ hơi bên cạnh đầu đi xem, là một tên lão giả mặt đỏ, chính đoan ngồi một bên, mí mắt đang mờ híp, có từng tia từng tia tinh mang tràn ra, quanh thân dừng động nồng đậm tu vi ba động.

Hừ lạnh một tiếng về sau, giống như tùy ý quét mắt Bạch Kỳ, liền nghe lão giả này nhàn nhạt nói: "Hương Dã chi dân không hiểu lễ nghĩa, nhìn thấy Tiên Trưởng vì sao chỉ bái không quỳ? Há? !" Nói xong lời cuối cùng một câu, khoi dậy vừa trùng mắt, khí tức quanh người vừa tăng, một cỗ nồng đậm uy áp tràn ra, rơi vào Bạch Kỳ trên thân, khiến cho quanh người hần dừng lại, hình như có một cỗ đại lực trực tiếp giáng lâm ở trên người hần.

Bạch Kỳ âm thầm tức giận, nhưng lại không thể không giả trang ra một bộ không chịu nổi gánh nặng đáng vẻ, hai vai bỗng nhiên trầm xuống, lập tức lún xuống dưới một đoạn, hai chân như run rẩy, không ngừng run lay bầy, lại cắn chặt hàm răng, đau khổ chống đỡ lấy, sắc mặt đỏ bừng lên, hai mắt như muốn phun lửa, gắt gao nhìn chăm chăm cái kia lão giả mặt đỏ, trên mặt tức thời lộ ra mấy phần vẻ kiên nghị.

Bây giờ Bạch Kỳ cũng không tiếp tục là lúc trước cái kia đơn thuần tiểu tử, đã trải qua một loạt biến cố, tâm trí trở nên thông thấu, cùng người đầu trí đầu dũng, biểu diễn cũng là rất sống động, giờ phút này biểu lộ rất là đúng chỗ, ngay cả Công Tôn Duyên cũng không thể không thầm khen một câu: Tiểu tử này rất cơ linh.

Mắt thấy Bạch Kỳ đau khổ chèo chống, cái kia lão giả mặt đỏ trong lòng cười lạnh, quanh thân khí thế lần nữa vừa tăng, lập tức càng thêm cuồng bạo uy áp mãnh liệt mà ra, lại chỉ hạn chế tại Bạch Kỳ quanh thân phụ cận.

Phảng phất Kinh Đào Nộ Lãng bên trong một chiếc thuyền con, Bạch Kỳ thân thể trước sau lung lay, sắc mặt không còn hồng nhuận phon phớt, mà là trở nên tái nhợt, ánh mắt cũng dần dần mê ly, đã mất đi tiêu điểm, mồ hôi hạt lớn chùng hạt đậu từ trán đầu cuộn cuộn mà xuống, lại liều mạng ráng chống đỡ lấy không có quỳ xuống, mím chặt đôi môi, sắc mặt vẻ kiên nghị càng đậm.

Chỉ là, theo thời gian vượt qua, thời gian dần trôi qua, lão giả bắt đầu biến sắc, ánh mắt lộ ra kinh nghi, nhìn từ trên xuống dưới Bạch Kỳ, dần dần trở nên cổ quái, mặc hần bất luận đi như thế nào gia tăng uy áp, cái này Bạch Kỳ lại chỉ là lay động đến lợi hại hơn, lại sừng sốt không chịu ngược lại dưới.

Bạch Kỳ cũng ở trong lòng kêu khổ, tiếp tục như vậy nữa, khẳng định sẽ khiến người khác hoài nghi, mà Công Tôn Duyên lại dù bận vẫn ung dung chấp tay đứng ở một bên, một bộ không quan tâm đáng vẻ, không khỏi cẩn thận thăm hần, trong lòng đem Công Tôn Duyên nghĩ cái Cầu Huyết Lâm Đầu.

Ngay tại hần sắp không giả bộ được thời điểm, hình như có một trận hơi gió đang giữa hai người thổi qua, cái kia uy áp vô thanh vô tức bên trong, bỗng dung tiêu tán, phảng phất chưa bao giờ xuất hiện qua, theo sau chính là một trận tiếng cười to vang lên.

"Ha-Ha ~ tốt!" Lại là cái kia Vương Khúc Phong mở miệng, âm thanh trong sáng bên trong ẩn hàm lấy nồng đậm tán thưởng, "Người tên là gì?"

Bạch Kỳ sắc mặt tái nhợt, miễn cưỡng đứng thẳng thân thể, gian nan nâng lên đầu, ánh mắt kiên nghị toát ra bất khuất, nhìn thẳng Vương Khúc Phong Ôn Hú hai mắt, "Ta gọi Bạch Kỳ."

Bạch Kỳ biểu lộ rơi vào Vương Khúc Phong trong mắt, không khỏi Nhân Quang lại là sáng lên, trong lòng thầm khen không thôi, hần tự nhiên biết rõ cái này cổ vui mừng Trường Lão tính cách hòa bạo, cùng Mã Dục xưa nay bất hòa, mặc dù Inma dục lâu dài bề quan, hai người một năm gặp không được vài lần, một khi gặp mặt tất nhiên sẽ có xung đột.

Trước đó vừa nghe nói cái này Bạch Kỳ là Mã Dục Đồ Tôn, cổ vui mừng lập tức liền xuất thủ thăm dò, Vương Khúc Phong vốn muốn xuất thủ ngăn cản, nghĩ lại nhưng lại sống chết mặc bây, ôm vừa lúc có thể nhìn xem kẻ này tâm tính như thế nào tâm thái xem kịch, nhìn như vậy đến, cái này Bạch Kỳ quả nhiên là một gốc hạt giống tốt!

Ngay cả Vương Khúc Phong đều xuất thủ, Công Tôn Duyên lại không biểu lộ thái độ liền muốn lộ tẩy, trong lúc đó trên mặt phát lạnh, trong mắt tinh quang bùng lên, tiết ra từng tia từng tia hàn ý, rơi vào cổ vui mừng trên thân, quát lạnh một tiếng nói: "Cổ vui mừng! Lão phu Đồ Tôn, còn chưa tới phiên người đến chỉ điểm! Hừ ~ "

"Người!" Cổ vui mừng chính muốn phát tác, vốn là tại tu vi bên trên bị Mã Dục đè ép một đầu, bây giờ càng tại cái này hậu bối trên thân bị phạt mặt mũi, lấy hần hóa bạo tính khí tự nhiên không thể nhịn, giữa hai người lập tức dâng lên hai cổ vô hình khí trắng, trong đựng chạm, không khí phảng phất đều ngưng trọng mấy phần.

Lại tại lúc này, lại có một cổ như Thanh Lưu như vậy Khí Cơ, như nhuận vật im ắng không để lại dấu vết tham gia giữa hai người, lập tức hóa giải cái này vô hình va chạm, tính cả quanh thân dâng lên tu vi ba động cũng theo đó bình phục, Mã Dục cùng cổ vui mừng đều là lạnh hừ một tiếng, quay đầu lại không tiếp tục nhìn về phía đối phương.

Cổ này Khí Cơ ngọn nguồn chính là cái kia Vương Khúc Phong, giờ phút này nụ cười Ôn Hú, lại thêm nó anh tuấn khuôn mặt, nho nhã khí chất, trong lúc vô hình liền có thể cho người ta một loại bình an như U Cốc cảm giác, lại có thể tại vô thanh vô tức ở giữa hóa giải hai đại Trúc Cơ cường giả va chạm, tu vi chỉ thâm hậu có thể thấy được lỏm đóm.

Chỉ nghe hần cười ha ha một tiếng, không che giấu chút nào trong mắt tán thưởng, nhìn về phía Bạch Kỳ, âm thanh ôn hòa nói: "Không tệ! Tu hành sự tình, vốn là nghịch thiên mà đi, làm gì câu nệ cái này chờ Tiểu Tiết, cái kia Bằng Đại Hải nhân quang không tệ, thế sư đệ người thu tốt Đồ Tôn a, Ha-Ha!"

Nghe được câu này, Công Tôn Duyên sắc mặt mới dễ nhìn mấy phần, nhìn thoáng qua Bạch Kỳ về sau, nhân nhật nói: "Sư huynh nói không sai, kẻ này tâm tính cứng cỏi, chính là khó được ngọc thô, ta cái kia đồ nhi Bằng Đại Hải cũng xem là khá nhắm mắt, ai ~ "

Nói xong lời cuối cùng lại là sắc mặt âm trầm, nhìn không được thờ dài một tiếng, tu lớn lên thân hình bỗng dung hiện ra mấy phần tiêu điều cô đơn chi ý, khiến cho một bên Bạch Kỳ cơ hồ nhìn không được cười ra tiếng, ám đạo cái này Công Tôn Duyên so ta còn có thể giả bộ, đây cũng quá. . .

"A ~ " Vương Khúc Phong ánh mắt ngưng tụ, "Lời này giải thích thế nào?"

"Ai ~ sư huynh người không biết rằng." Lại là khẽ than thở một tiếng, ánh mắt lộ ra một tia đau đớn, Công Tôn Duyên thần sắc càng thêm sa sút, âm thanh cũng biến thành nặng nề, "Ta cái kia đồ nhi vừa mới thu cái này Bạch Kỳ làm đồ đệ, kẻ này liền bị một tên Ma Tu Tán Tu bắt đi, bởi vậy vội vàng trở về, mời lão phu xuất thủ, lão phu lúc này mới chạy tới cứu giúp, không nghĩ tới a không nghĩ tới. . ."

Đang ngồi cái nào không phải giả thành tinh chi bối phận, từng cái tâm tư thông thấu vô cùng, nghe đến đó đại thể liền đoán ra chuyện đã xảy ra, cái kia Bằng Đại Hải sợ là dữ nhiều lành ít.

Vương Khúc Phong cũng là ánh mắt âm trầm, hơi lắc lắc đầu, thấp giọng an ủi nói: "Bằng Đại Hải thân tử, là ta Khúc Phong Tông tổn thất, sư đệ còn mời nén bi thương đi. . ."

Điểm một cái đầu, Công Tôn Duyên thần sắc Nhất Chính, khôi phục thái độ bình thường, lập tức nhìn về phía Vương Khúc Phong, thần tình nghiêm túc chân thành nói: "Bởi vậy, ta muốn đem kẻ này lưu tại thân một bên thay bồi dưỡng, không biết sư huynh ý như thế nào?"

". . ." Vương Khúc Phong chính mở miệng, vừa nói ra một chữ, lập tức bị cổ vui mừng cắt ngang, chỉ nghe hần nhân nhật nói: "Như vậy không tốt đâu! Môn phái có quy định, vừa nhập môn Đệ Tử cần bên ngoài môn chờ đủ một giới, nào có trực tiếp thu nhập Nội Môn đạo lý, huống chi còn là một tên trưởng lão Thân Truyền Đệ Tử?"

Bạch Kỳ thâm hận, tâm đạo cái này cổ vui mừng thật sự là ở không đi gây sự, trước mặt khác còn đối với mình xuất thủ, hiện tại lại nghi vấn hai người quyết định, trong lòng đối với người này ấn tượng ác liệt tới cực điểm.

Lời này rơi vào Vương Khúc Phong trong tai, hần lập tức trầm ngâm, như sóng mây, giống như rất là khó xử, hai người này đều là khai phái nguyên lão, cũng không tốt bác bỏ, hai Trưởng quyền nhất định phía dưới, trong lúc nhất thời cũng không biết như thế nào quyết đoán.

Công Tôn Duyên lại tại lúc này hợp thời mở miệng, không có bất kỳ cái gì ba động, giống như không thèm để ý chút nào nói: "Là ta sơ sót, môn quy

quan trọng, vẫn là trước hết để cho hần lưu tại Ngoại Môn tu hành một thời gian rồi nói sau."

Vương Khúc Phong âm thầm đưa tới một cái ánh mắt tán thưởng, lập tức ho nhẹ một tiếng, hắng giọng một cái nói: "Tốt, cứ làm như thế đi, trước mắt kẻ này tu vi hãy còn thấp, bên ngoài môn trước tu hành một đoạn thời gian với hần mà nói cũng không tính chuyện xấu, đến lúc đó chờ đủ niên hạn, ngươi có thể tìm ra tìm một cái cơ hội thích hợp, tự mình đi đem linh nhập môn dưới."

"Vâng!" Công Tôn Duyên liền ôm quyền, lập tức hướng xung quanh bốn phía nhìn chung quanh một vòng nói, "lão phu cùng cái kia Ma Tu đại chiến, thương thế còn chưa hồi phục, nơi đây về trước đi bề quan một số thời gian, chữa khỏi vết thương thế, chur vị . . . Cáo từ!" Dứt lời, thân hình lóe lên, hóa thành một đạo tàn ảnh lướt đi đại điện, biến mất tại điện môn bên ngoài.

Bên trong đại điện, theo Công Tôn Duyên rời đi, cô vui mừng hừ lạnh một tiếng về sau, dần dần hai mắt nhắm lại, cả người như lão tăng nhập định, đối với ngoại giới hết thấy chẳng quan tâm.

Vương Khúc Phong ánh mắt nhất động, rơi ở một bên một mực chưa từng mở miệng thanh niên trên thân, mỉm cười nói: "Nếu như thế, liền phiền phúc du Trường Lão đưa kẻ này đi ngoại môn."

"Vâng!" Cái kia khuôn mặt lạnh lùng thanh niên lúc này liền ôm quyền, không đợi Bạch Kỳ kịp phản ứng, phát tay áo ở giữa vòng quanh hần nhấc lên Nhất Trận Phong, chớp mắt ra đại điện.

Rời đi đại điện về sau, một đạo kiếm quang rơi vào chân dưới, mang theo Bạch Kỳ, hai người từ không trung lướt qua, hướng về ngoại vi một ngọn núi mà đi, trên đường đi thanh niên chỉ lo chuyên tâm không chế Phi Kiếm, một mực chưa từng mở miệng, mà Bạch Kỳ cũng rất là hiếu kỳ, một mực đánh giá hần, trong lòng tán thưởng không thôi.

Vừa mới tại trong đại điện, hần đã từng chú ý tới thanh niên này, người này một mực bày biện một bộ mặt trầm giống như thủy, lạnh lùng đáng vẻ, từ đầu đến cuối chưa từng mở miệng nói qua nửa câu.

Vốn cho rằng chỉ là cái phổ thông môn nhân đệ tử, không nghĩ tới thế mà cũng là Trường Lão, lại nó nhìn qua còn trẻ như vậy, đã có thể Ngự Kiếm Phi Hành, cái kia nhất định là đạt đến Trúc Cơ, điểm này để Bạch Kỳ rất là hâm mộ.

Còn chưa chờ hần suy nghĩ nhiều, Phi Kiếm nhất động, chuyển biến phương hướng, hướng về một ngọn núi Trung Cấp lao đi, nơi đó mờ ra một mảnh rộng lớn khu vực, có từng tòa nhà gỗ san sát nối tiếp nhau, tọa lạc trong đó, sắp rơi xuống đất thời khắc, tại một bên truyền đến một tiếng đề thấp mát lạnh tiếng nói: "Nhắc nhở ngươi một câu, tận lực đừng cho người biết rõ ngươi là Bảng Đại Hải đệ tử từ."

"Cái gì?" Bạch Kỳ nghi hoặc, lập tức chuyển đầu nhìn về phía thanh niên kia, thanh niên cười một tiếng, lại lại thường bình hòa, trong mắt quang mang thanh tịnh, không mang theo bất luận cái gì sắc bén: "Đến lúc đó ngươi sẽ biết!"

Vừa dứt lời, hai người đã ở một tòa ốc xá trước trên đất trống rơi dưới, tiện tay vứt cho Bạch Kỳ một cái túi đựng đồ, thanh niên ngữ khí khôi phục bình thân, trên mặt ý cười cũng đã thu liễm: "Trong này là một số trong môn Đệ Tử vật cần có, còn lại mấu chốt ta sẽ thay ngươi đi chào hỏi, ngươi nhưng an tâm lưu ở chỗ này tu luyện."

Dứt lời, kiếm quang tái khởi, chở thanh niên này, lóe lên chi bên dưới biến mất trên không trung, lưu lại một mặt vẻ cổ quái Bạch Kỳ, bình tĩnh đứng tại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Cướp lại Dung Huyết

Sau một lát, Bạch Kỳ quay người, đẩy ra sau lưng nhà gỗ phòng môn, đi vào, vừa mới đi vào, liền ngăn người, đã có một người trong đó, là một người tướng mạo thuần phác thiếu niên, giờ phút này khoanh chân ngồi tại trên giường đang thở nạt, một cái khác chỗ nằm Không Không, Bạch Kỳ liền rón rén hướng về kia cái trống không giường chiếu mà đi, không muốn đánh nhiễu đến người này.

Không có nghĩ rằng, vừa mới đi ngang qua người kia trước người thời khắc, thiếu niên mở mắt ra, đình chỉ thở nạt, bên cạnh đầu đánh giá Bạch Kỳ vài lần, lộ ra nghi hoặc: "Ngươi là mới tới Ngoại Môn Đệ Tử?"

Bạch Kỳ khẽ giật mình, theo bản năng điểm một cái đầu.

"Quá tốt rồi, rốt cục có người đến bồi ta, một người tu luyện Chân Vô trò chuyện!" Thiếu niên reo hò, đảo mắt liền trở nên hưng phấn vô cùng, từ trên

giường nhảy dựng lên, nắm lấy Bạch Kỳ cánh tay liên tục hỏi.

"Người tên là gì? Ta gọi Triệu Phong, danh xưng không ai không biết không người không hay, Tông môn toàn thông Triệu Đại ít đúng vậy bất tài chỉ là tại hạ, có cái gì không hiểu trực tiếp hỏi ta, cái này Khúc Phong Tông liền không có ta không biết, tí như cái nào Nữ Đệ Từ ưa thích cái nào Nam Đệ Từ, Nội Môn tôn Sư Tỷ yêu ăn cái gì. . ."

Nói chuyện đồng thời cả người mặt mày hớn hờ, vung tay lên như chỉ điểm giang sơn, Nhãn Châu chuyển động ở giữa tinh quang chớp liên tục, khóe môi còn lộ ra một tia ý vị thâm trường ý cười.

Như sét đánh ngang tai, Bạch Kỳ cả người ngẩn ngơ, khóe miệng giật một cái, lộ ra một nụ cười khổ, hắn chẳng thể nghĩ tới, nhìn như thật thà thiếu niên, đúng là như thế tính tình, không thể nào nghe được lấy cái này Triệu Phong nói liên miên lái nhai, không hề lại dấu vết rút ra bị hấn nắm lấy cánh tay, đi đến giường một bên ngồi xuống.

Nửa ngày về sau, Triệu Phong ngừng thao thao bất tuyệt, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc trông được hướng Bạch Kỳ nói: "A ~ người tại sao không nói chuyện?"

"Ta không biết nên nói cái gì?" Bạch Kỳ cười khổ.

"Tốt a, trước tiên nói tên của người đi!" Triệu Phong không thêm đề ý chút nào nói.

"Ta gọi Bạch Kỳ."

"Ân, Bạch Kỳ, tên vẫn được, vậy sau này người chính là ta Bạch sư đệ, không tệt không tệt!" Triệu Phong liên tục điểm đầu, khơi dậy sắc mặt Nhất Chỉnh, giả trang ra một bộ đáng vẻ uy nghiêm, hai tay chấp sau lưng, nhàn nhạt nói, "mặc kệ có ai khi dễ người, nói với ta, ta cam đoan không tha cho hấn!"

Bạch Kỳ mí mắt trực nhảy, thẳm cười khổ không thôi, duy có chút điểm đầu, không nói gì.

Nhìn chằm chằm Bạch Kỳ nói liên miên lái nhai một hồi lâu về sau, có lẽ là cảm thấy không thú vị, lại có lẽ là cảm thấy Bạch Kỳ có chút ngột ngạt, một lát sau, Triệu Phong cũng đã mất đi hứng thú nói chuyện, một lần nữa khoanh chân ngồi trở lại trên giường bắt đầu thổ nạp.

Bạch Kỳ cũng vui vẻ đến nhẹ nhõm, xuất ra thanh niên kia cho hấn Túi Trữ Vật, mở ra sau khi hướng bên trong xem xét.

Bên trong có rất ít mấy thứ đồ, một bản sách đóng chỉ, một cái Mộc Bài, còn có hai cái áo bào trắng cùng một thanh chất gỗ Phi Kiếm.

Bạch Kỳ lần đầu tiên liền rơi vào quyển kia sách đóng chỉ bên trên, tiện tay lấy ra xem xét, trên đó viết "Uẩn Linh quyết" ba cái phong cách cổ xưa cứng cáp chữ lớn, trong lòng lập tức lửa nóng lên, lúc này lật ra tờ thứ nhất, say sưa ngon lành bắt đầu đọc.

Hồi lâu sau, khép sách lại trang, nâng lên đầu, trong mắt sáng ngời chỉ mang lấp lóe, Bạch Kỳ hít sâu một cái khí, cường chế hưng phấn trong lòng chỉ ý, nắm chặt lại Quyển Đầu.

Cái này Uẩn Linh quyết chính là Khúc Phong Tông chủ lưu Công pháp, chỗ có trong môn Đệ Từ đều muốn tu hành, cái này Khúc Phong Tông coi như khai minh tiến bộ, đối với Công pháp chi thuật cũng không chút nào che giấu, trên đó có Luyện Khí tầng một đến Trúc Cơ Đại Viên Mãn toàn bộ tu hành pháp môn, không có bất kỳ cái gì bỏ sót.

So sánh quyển công pháp này, tham khảo tự thân trong tu hành, nguyên vốn có chút không rõ ràng địa phương, lập tức trở nên rộng mở trong sáng.

Đem thu vào trữ vật đại, Bạch Kỳ khoanh chân ngồi ở giường trải trung ương, dựa theo Uẩn Linh quyết bên trong pháp môn, bắt đầu thổ nạp, theo hấn bắt đầu thổ nạp, thời gian dần trôi qua, xung quanh bốn phía trong không khí rời rạc Linh Lực dần dần hướng về hấn thân thể hội tụ.

Cổ này Linh Lực rất là yếu ớt, mắt thường vô pháp nhìn thấy, như lấy Linh Thức xem xét liền có thể nhìn thấy, từng khóa thật nhỏ Ánh Sáng từ xung quanh vây tụ lũng đến Bạch Kỳ thân một bên, thuận nó quanh thân các nơi chậm rãi dung nhập.

Thời gian dần trôi qua, tầng một nhỏ bé không thể nhận ra linh quang tại Bạch Kỳ trên thân nổi lên, Đan Điền vị trí mơ hồ có thể thấy được một đoàn phát ra bạch quang Khí Đoàn chính chậm rãi chuyển động ở giữa, dần dần lớn mạnh.

Quá trình này cực kỳ chậm chạp, hấp thu Linh Lực cũng rất là yếu ớt, một lúc lâu sau, mới ngưng tụ không đủ sợi tóc phẩm chất một sợi Linh Lực, Khí Đoàn Đại Tiểu cơ hồ không có bất kỳ biến hóa nào.

Hồi lâu sau, ngừng Tọa Thiền, Bạch Kỳ mở hai mắt ra, hơi cảm thụ một phen về sau, lộ ra cười khổ, hấn xem như hoàn toàn giải được tu luyện độ khó.

Hắn không biết những người khác thổ nạp bên trong tu vi tăng lớn phải chăng như mình như vậy chậm chạp, vì vậy đối với tư chất của mình cũng không tính là giải, dù sao không có khảo giáo đối tượng, nhưng nếu là cùng Đoạt Linh chi thuật so sánh, đơn giản đúng vậy một cái trên trời một cái Địa Hạ.

Chỉ là lại vừa nghĩ tới thi triển Đoạt Linh chi thuật thanh thế, Bạch Kỳ lập tức bóp chết ý nghĩ như vậy, nơi này cũng không phải Ngoại Giới, lại không có một cái nào là phạm nhân, đều là tu sĩ, như gây nên biến hóa gì, muốn không bị phát hiện cũng khó khăn, Bạch Kỳ không khỏi khổ não.

Khơi dậy, hấn Nhãn Quang sáng lên, giống như nghĩ tới điều gì, lật tay lấy ra khác một cái túi đựng đồ, là Bảng Đại Hải cái kia, mở ra xem, bên trong

chồng chất như núi Linh Lực Đan Hoàn một mắt mong muốn, Oánh Oánh Bạch ánh sáng lóe ra ở giữa, nồng đậm Linh Lực toát lên lấy toàn bộ trong Túi Trữ Vật Không Gian.

Nhìn một chút, Bạch Kỳ hô hấp dần dần dần dần dồn dập lên, trái tim không tranh khí gia tốc nhảy lên, gương mặt nổi lên dị dạng ửng hồng, cái này đều là tư nguyên nha! Mượn những linh lực này Đan Hoàn, tu vi đột phá ở trong tầm tay.

Nghĩ tới đây, đang muốn lấy ra một cái đề mà hấp thu, dư quang thoáng nhìn, rơi ở một bên đồng kia bình bình lọ lọ bên trong, Tâm Niệm nhất động, trang bị Ích Cốc Đan Ngọc Bình rơi vào trên tay hắn, nghiêng người sang, nửa đây lấy lấy cực nhanh tốc độ rút ra nắp bình, đổ ra một cái Ích Cốc Đan trực tiếp nhét vào trong miệng, bạch quang lóe lên, Ngọc Bình trở lại trong túi trữ vật.

Đan dược vào miệng hóa thành một cổ thơm ngọt dòng nước ấm, thuận yết hầu mà xuống, lập tức một cổ ấm áp dễ chịu Khí Lưu tràn ngập lồng ngực, rất là dễ chịu, không đợi cảm thụ bao lâu, Bạch Kỳ trực tiếp bóp ra một cái cổ quái ấn quyết.

Dung Huyết!

Một cổ ba động kỳ dị từ Bạch Kỳ Chưởng Chi ở giữa tràn ra, tràn ngập hẳn quanh thân, thịt trên khuôn mặt, hình như có một cổ thôn phệ chi lực hiển hiện, chỉ là mới vừa xuất hiện, lại lập tức tán đi, như trống rỗng xuất hiện một đạo Bích Lũy, cưỡng ép cắt đứt cổ này thôn phệ chi lực, khiến cho Bạch Kỳ một trận ngạt nhiên.

Thề nội cái kia giồng nước ấm còn tại, không có biến mất nửa phần, Bạch Kỳ lông mày dần dần nhú lại, rơi vào trầm tư.

Sinh ngân tăng lớn căn chính là sinh cơ, lúc trước phục dụng Ích Cốc Đan liền làm sinh ngân tăng trưởng một nói, vì sao bây giờ lại không được?

Khó tư thật lâu không được Kỳ Pháp, tâm niệm bên trong bắt đầu kêu gọi Công Tôn Duyên, bởi vì Công Tôn Duyên bán mệnh chi hồn tại Bạch Kỳ trong tay, chỉ cần khoảng cách không phải quá xa, đều có thể tâm niệm trực tiếp truyền âm, để lẫn nhau cảm giác.

Chưa đợi bao lâu, liền đạt được Công Tôn Duyên đáp lại, Bạch Kỳ lập tức đem vấn đề này truyền âm hỏi ra, cơ hồ là không giả nghĩ đòi, tiếp theo một cái chớp mắt, Công Tôn Duyên âm thanh quanh quẩn tại Bạch Kỳ não hải, còn mang theo vài phần khinh thường.

"Đây là bình cảnh a, ngay cả cái này cũng không biết rõ, ngươi tu luyện cái gì đồ chơi?"

Bạch Kỳ khoe môi hung hăng co lại, thâm mắng cái này Công Tôn Duyên càng ngày càng không quy củ, vốn định quát lớn vài câu, suy nghĩ một chút vẫn là trực tiếp Trung Cấp truyền âm.

Nguyên lai là bình cảnh! Bạch Kỳ lắc lắc đầu, lộ ra cười khò, đã như vậy, vậy liệu rằng cùng cảnh giới tu luyện cùng loại đâu?

Một vấn đề như vậy xuất hiện tại Bạch Kỳ não hải.

Nếu là bình cảnh, có lẽ chính là bởi vì chính mình chưa từng Trúc Cơ, cái kia sinh ngân số lượng có thể hay không xem như đạt đến Luyện khí Đệ Thập Tầng?

Lúc trước Công Tôn Duyên dùng tại trực tiếp trên người số lượng linh dược quả nhiên là không ít, ắn hẳn, những này Linh Dược đều có thể sinh sinh tích tụ ra hai cái Trúc Cơ Tu Sĩ!

Cân nhắc với bản thân cùng người thường khác biệt, hao phí đại lượng Linh Dược cũng hợp tình hợp lý, nhục thân càng thêm cường hãn, nhu cầu Sinh Cơ chi Lực cũng càng không lỗ, như là nghĩ như vậy, tạm thời xem như sinh ngân gấp Trúc Cơ Cảnh bình cảnh, giờ phút này đã đạt đến Luyện Khí Đệ Phong Đệ Thập Tầng.

Sau đó là tổng cộng bốn trăm đạo sinh ngân, chính là mỗi bốn mươi đạo tăng một, vừa lúc cùng Luyện khí mỗi cái Cảnh Giới từng cái đối ứng, nghĩ tới đây Bạch Kỳ ánh mắt càng ngày càng sáng lên, càng phát ra khẳng định chính mình suy đoán.

Lại nghĩ tới lúc trước cùng Bàng Đại Hải đối chiến, mình cuối cùng vận dụng chỉ có 300 đạo sinh ngân, cũng chính là xen vào Luyện khí Thất Tầng cùng bát tầng ở giữa, Bàng Đại Hải tu vi chỉ có Luyện khí Lục Tầng, giống như rất là hợp lý.

Bất quá, dựa theo Công pháp bên trong thuật, Luyện Khí cảnh mỗi một tầng tu vi chênh lệch không phải quá lớn, nếu chỉ là miễn cưỡng áp chế liền chỉ cần cao hơn đối thủ tăng một tu vi cảnh giới, nhẹ nhõm nghiền ép thì cần cao hơn ra đối phương hai cái Cảnh Giới, đây là không cái nhìn bảo tiền đề dưới.

Như chỉ dựa vào tu vi chi lực có thể một chiêu miểu sát đối thủ, Cảnh Giới bên trên nhất định phải vượt xa khỏi đối phương, cái này vượt xa khỏi, chỉ ít cũng phải là ba tầng trở lên, dù sao ngay lúc đó Bạch Kỳ chính là tay không, mà Bàng Đại Hải còn có Phi Kiếm pháp bảo Phù Lục các loại thủ đoạn.

Nghĩ tới đây, Bạch Kỳ lại có chút loạn, Luyện khí Thất Tầng nhiều sinh ngân chi lực, thật sự có thể một quyền oanh sát Bàng Đại Hải sao?

Chợt, một Đạo Linh chỉ riêng tại trong đầu xẹt qua, Công Tôn Duyên lúc trước lời nói còn tại tai một bên quanh quẩn, Bạch Kỳ Nhãn Quang đột nhiên lại sáng mấy phần: Khó nói, Nhục Thân Chi Lực vượt xa khỏi cùng cảnh giới tu vi chi lực?

Nếu thật sự là như thế, ngay lúc đó 300 đạo sinh ngân coi là thật có Luyện khí cửu tầng trở lên chiến lực, như thế tính ra, mình bây giờ, chẳng lẽ ngay cả Luyện khí Đệ Thập Tầng Đỉnh phong cũng có thể nhẹ nhõm nghiền ép rồi? Chỉ là không biết đối đầu Trúc Cơ lại như thế nào?

Căn cứ Công pháp thuật, Trúc Cơ Kỳ tu vi tổng lượng vượt xa khỏi Luyện Khí Kỳ mấy lần, lại vượt qua một cái đại cảnh giới, chính là trên căn bản chênh lệch, rất khó đi đền bù, nếu không phải trực tiếp đi nghiệm chứng, vô pháp ra kết luận.

"Sinh cơ . . . Sinh cơ . . ."

Bạch Kỳ thì thảo, trước đó Triệu Phong ở tại tai một bên nói liên miên lái nhai một hồi lâu, hẳn dù chưa từng để ý tới, nhưng cũng nghe vào trong tai, hiểu rõ không ít Tông môn cùng tu vi bên trên bí ẩn, trong đó ẩn tượng khắc sâu nhất chính là.

Đương Đại Tông Chủ Vương Khúc Phong chính là Khúc Phong Tông khai phái chi tổ, người này Kinh Tài Tuyệt Diễm, mấy chục năm tu hành đến Trúc Cơ Hậu kỳ, tính cả mấy người khác, cũng ngay tại lúc này mấy Đại trưởng lão, tại bố cục đã định Đông Hoang biên giới mấy đại môn phái bên trong chặn ngang một gạch, cùng nhau sáng lập Khúc Phong Tông, cho tới bây giờ cũng chỉ có trăm năm Lịch Sử.

Người này Bạch Kỳ vừa mới gặp qua, thấy thế nào cũng bất quá ba bốn mươi tuổi, ngay lúc đó Bạch Kỳ liền hơi nghi hoặc một chút, vốn muốn đi hỏi, còn chưa chờ hẳn mở miệng, Triệu Phong đã bắt đầu nói rõ.

Chỉ muốn đạt tới Trúc Cơ Kỳ, Thọ Nguyên liền có thể trên diện rộng tăng lớn, có thể có Tam Giáp chi thọ, cũng chính là một trăm tám mươi năm, sau đó mỗi đột phá tầng một tu vi, Thọ Nguyên đều có thể tăng dài một Giáp Tử, Trúc Cơ Hậu kỳ liền có 300 năm, như có thể đột phá đến Trúc Cơ Đại Viên Mãn, còn sẽ có một lần tăng vọt, đạt tới năm trăm năm nhiều!

Lại tuế nguyệt tại tu sĩ trên thân lưu lại dấu vết lịch trình cũng sẽ theo tu vi tăng lớn càng ngày càng chậm, Vương Khúc Phong cũng mới chừng một trăm tuổi, bởi vậy đối với Thọ Nguyên mà nói, Vương Khúc Phong còn rất trẻ, chính vào trung niên.

Nghĩ đi nghĩ lại, Bạch Kỳ ánh mắt càng ngày càng sáng, Thọ Nguyên là cái gì, không chính là một người sinh mệnh lực mà! Nói trắng ra là cũng chính là Sinh Cơ chi Lực, tu vi đột phá có thể trên diện rộng tăng lớn một người nguyên bản Sinh Cơ chi Lực, nói như vậy đồng dạng có thể: Tu vi, liền là một loại Sinh Cơ chi Lực!

Đã như vậy, Dung Huyết có thể trực tiếp từ Ngoại Giới rút ra Sinh Cơ chi Lực, vì sao không thể từ thể nội cố hữu tu vi chi lực rút ra? Tu vi chi lực cùng Nhục Thân Chi Lực có thể cùng tồn tại, vì sao không thể dung hợp? Nếu có thể, lại có thể trực tiếp vòng qua bình cảnh, đạt tới Trúc Cơ?

Nghĩ tới đây, Bạch Kỳ lập tức hưng phấn, nóng lòng muốn thử, trong tay cục ngăm Dung Huyết dấu ấn, hai mắt nhắm lại, bắt đầu cảm thụ thể nội tu vi chi lực, không có tận lực đi thôi động, mà là Thuận theo Tự Nhiên.

Trong đầu một mảnh Không Minh, không có chút nào tạp niệm, tu vi tại thể nội nhón nháo, tại một bên giống như truyền đến trợn trợn róc rách Nhược Thủy lưu tiếng vang, Bạch Kỳ hô hấp nhẹ nhàng, như sa vào đến một loại giống như ngủ không phải ngủ trạng thái.

Thời gian dần trôi qua, một cỗ không tên Hấp Lực tại thể nội xuất hiện, trong đan điền Linh Lực bỗng dung giảm bớt một bộ phận, ở tại nơi ngực, cách quần áo, một đạo màu xanh nhạt sinh ngân chậm rãi hiển hiện, như chưa từng phát giác, Bạch Kỳ đáy lòng giống cỗ không gọn sóng, không có bất kỳ cái gì gợn sóng.

Khí tức quanh người bắt đầu rơi xuống, từ Luyện Khí tầng một, dần dần biến mất. . . Lại biến mất. . .

Chỉ là thời gian một nén nhang, cuối cùng giống như phàm nhân, từ Bạch Kỳ trên thân rót cuộc không cảm giác được một tơ một hào tu vi ba động, chỉ có lít nha lít nhít sinh dấu vết nhớ xuất hiện tại Bạch Kỳ ở ngực.

Theo những này sinh ngân hiển hiện, một cỗ như Kinh Đào Nộ Lăng như vậy Khí Cơ chậm chậm mà lên. . .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Luyện khí Độ Nhị Tầng

Này khí tức không giống với tu vi chi lực, người bình thường vô pháp thiết thực đi cảm thụ, cùng loại với một loại khí thể hoặc là chiến ý, lại không quá chuẩn xác, trên bản chất có khác biệt cực lớn, chính là là thuần túy Nhục Thân Chi Lực, chỉ có loại kia trải qua sát phạt chi bồi dưỡng, hoặc là Linh Hồn Cảnh Giới viễn siêu Bạch Kỳ người, mới có thể rõ ràng trải nghiệm.

Cỗ khí tức này theo sinh ngân không ngừng gia tăng liên tục tăng lên, nhưng thủy chung chưa có thể đột phá tầng kia giới diễm, duy trì ước chừng một khắc đồng hồ tả hữu liền chậm chậm tiêu tán, sinh ngân biến mất, khôi phục bốn trăm đạo số lượng, rơi xuống tu vi chi lực cũng một lần nữa về tới Luyện

khí tăng thứ nhất Cảnh Giới.

Thân thể lác lư hai dưới, Bạch Kỳ mở hai mắt ra, sắc mặt có chút phát trắng, trong đầu nổi lên choáng váng liên hồi cảm giác, cười khổ thầm nghĩ, xem ra Trúc Cơ Kỳ quả nhiên không phải tốt như vậy đạt tới a! Cần thiết sinh ngân số lượng chỉ sợ so Luyện Khí Kỳ muốn hơn rất nhiều.

Mà lại, cái này Dung Huyết chỉ thuật cùng Đoạt Linh Thủ Quyết, đối với Linh Hồn Chi Lực tiêu hao dị thường khổng lồ, dung hợp tu vi về sau, vền vẹn có thể tiếp tục một khắc đồng hồ Thời Gian, bất quá. . .

Bạch Kỳ mang theo một mối song trong mắt lóe lên hai đạo hung phấn sáng mang: Dù vậy, tại cái này trong vòng một khắc đồng hồ, Trúc Cơ lấy bên dưới chỉ sợ không người là đối thủ của hắn, nếu có một ngày, tự thân tu vi đạt tới cao giai Luyện khí, có thể trong thời gian ngắn có được cùng Trúc Cơ Tu Sĩ một trận chiến năng lực!

Đã Nhục Thân Chi Lực vô pháp đột phá, cái kia phải cố gắng tu luyện đi!

Tìm đúng phương hướng, Bạch Kỳ trong lòng nổi lên trận trận về kích động, đối với tu vi khát vọng càng thêm mãnh liệt hơn.

Tuy nhiên cũng không vội tại nhất thời, cuộc sống sau này còn dài mà, Bạch Kỳ nhếch miệng lên, lộ ra mỉm cười, thầm nghĩ.

Sau đó bịch một tiếng, cả người ngã chổng vó lên trời, té nằm trên giường, trận trận u ám chỉ ý như nước thủy triều thủy cộ rửa Bạch Kỳ Ý Thức.

Giờ phút này màn đêm đã giáng lâm, giữa mùa thu chỉ dạ, Nguyệt như mâm ngọc treo cao thiên không, thuần Bạch trong sáng ánh trăng xuyên thấu qua bệ cửa sổ vẩy xuống, chiếu sáng gần phân nửa trong phòng, tỏa ra Bạch Kỳ bên mặt sinh ra trong suốt.

Ngoài phòng trong núi, dần dần dâng lên tầng một thật mỏng sương mù, lộ ra lãnh lạnh sương hàn chỉ ý, che đầy Cổ Mộc so le, lộ ra trương răng múa trào quai dị chấp chôn tư ảnh, xa xa Quần Sơn chỉ có thể nhìn thấy lờ mờ nguy nga độ cong.

Mượn ánh trăng, bên cạnh đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, sương mù mỏng lung, giống như che đầy Thiên Địa tầng một sắp tới, đồng dạng tại Bạch Kỳ trước mắt bịt kín tầng một mê vụ, tại một bên truyền đến Triệu Phong đều đều hơi hân, Bạch Kỳ Ý Thức dần dần mơ hồ, rất nhanh liền lâm vào ngủ say ở trong.

"Cha. . . Nương. . ."

Hình như có đứt quãng nói mê từ trong miệng hắn truyền ra. . .

Mấy ngày kế tiếp, Bạch Kỳ tại Triệu Phong chỉ huy dưới, cơ hồ chuyển khắp cả toàn bộ Khúc Phong Tông Ngoại Môn, Bạch Kỳ cái này mới tới Ngoại Môn Đệ Tử cũng dần dần bị người biết rõ.

Triệu Phong làm người khéo đưa đẩy, mạnh vì gạo, bạo vì tiền, mọi việc đều thuận lợi, thiện chuẩn bị quan hệ, cùng rất nhiều Ngoại Môn Đệ Tử đều có giao du, mượn hắn chỉ dẫn, Bạch Kỳ cũng quen biết không ít người, phần lớn đều là cùng tuổi đệ tử từ, từng cái cũng không kiêu tác, thái độ đều rất hòa thuận, còn có mấy cái cùng Bạch Kỳ vẫn rất trò chuyện tới.

Khúc Phong Tông đối với Đệ Tử tu hành coi như coi trọng, cách mỗi bảy ngày liền có một lần công khai giảng bài, đều là từ lão tư cách Ngoại Môn Đệ Tử phụ trách, trong môn Đệ Tử có thể tùy ý lựa chọn tham dự hay không.

Những này lão tư cách đệ tử Từ Tu vi đều chỉ ít đạt tới Luyện khí Đệ Ngũ Tầng, chỉ là phần lớn tư chất không tốt, trước kia không thể tới lúc đột phá, có thể tấn thăng làm Nội Môn đệ tử, tuy nhiên nhưng lại chưa từ bỏ tu luyện, mà là hao tổn lớn ba Quang Âm nghiên cứu Tinh Tu, có chút thậm chí đều sáu bảy mươi tuổi, còn bồi hồi đang luyện khí tăng năm sáu ở giữa.

Chính là bởi vì những người này cuối cùng cả đời đều chìm đắm tại tu luyện bên trong, mặc dù thực lực cũng không phải là xuất chúng, nhưng đối với tu luyện một số phương diện riêng phần mình đều có độc đáo kiến giải cùng chính xác định nghĩa, cái này nhưng đều là thực sự kinh nghiệm.

Có bọn hắn những người này giảng giải giảng bài, một số trên việc tu luyện thường gặp vấn đề, đều có thể đạt được rất tốt giải đáp, đề đề giai Đệ Tử có thể ít đi không ít đường quanh co, giảng bài đồng thời, phàm là có chỗ không rõ, tham dự những cái này Ngoại Môn Đệ Tử đều có thể thích hợp đặt câu hỏi, giảng bài người cũng sẽ kiên nhẫn trả lời.

Đối với an bài như vậy, Bạch Kỳ nhìn ở trong mắt, âm thầm điểm đầu không thôi, dạng này giảng bài hắn cũng tham dự qua một lần, là bị Triệu Phong bắt lấy đi, nghe qua một lần sau cảm thấy rất không tệ, cũng không có đặt câu hỏi liên trở về.

Dù sao nếu muốn tìm người hỏi thăm trong vấn đề tu luyện, hắn có thể trực tiếp đến hỏi Công Tôn Duyên, Công Tôn Duyên cũng không phải những người này chỗ có thể sánh được, tốt xấu đã từng cũng là người Nguyên Anh Kỳ đại tu sĩ, tu vi như vậy tại toàn bộ Thiên Nguyên Đại Lục Đồng Vực biên giới sáu Đại Tông Phái bên trong, đều thuộc về trong truyền thuyết cấp bậc!

Mỗi lần Bạch Kỳ truyền âm hỏi thăm, Công Tôn Duyên tuy có không kiên nhẫn, lại cũng không dám trắng trợn, cũng có thể kiên trì thay hắn nói một phen, khiến cho Bạch Kỳ cảm thấy có chút hài lòng.

Ngày bình thường, Triệu Phong thỉnh thoảng sẽ ra ngoài tìm người vui đùa, phần lớn thời gian cùng Bạch Kỳ cùng nhau trong phòng Tọa Thiền tu luyện,

có đôi khi cũng sẽ đứng lên đến nói với hần cái này nói cái kia, nói Tông môn một số bí văn chuyện lý thú.

Một thân một mình tại một cái hoàn cảnh lạ lẫm ra đời sống, như tông là một người buồn bực đầu tu luyện, không khỏi quá mức không thú vị, mà Triệu Phong hoàn toàn là cái không chịu ngồi yên chủ, luôn luôn lôi kéo hần Đông kéo Tây kéo.

Bạch Kỳ có khi cũng sẽ nói lên hai câu, đều ở Triệu Phong giảng đến hần cảm thấy hứng thú địa phương mở miệng, thậm chí trong thần sắc cũng sẽ biểu hiện ra rõ ràng ý động, điểm này chính giữa Triệu Phong ý muốn, lập tức cả người mặt mày hớn hở, thao thao bất tuyệt, nói thẳng đến thiên hôn địa ám, nước bọt Tinh bay loạn.

Bạch Kỳ trong lòng bất đắc dĩ đồng thời, lại thông qua Triệu Phong giảng thuật, đối với Khúc Phong Tông hiểu rõ sâu hơn mấy phần, chỉ là trừ nhàn hạ thời điểm như thế, một khi Bạch Kỳ bắt đầu tu luyện, vô luận Triệu Phong như thế nào diễn nghiêm mặt lại gần cũng không rảnh để ý, sau cùng chỉ có thể một người âm ức rồi đi, ra môn tìm quen biết Hồ Băng Cầu Hữu đi lêu lổng.

Đối với Triệu Phong cảm giác chính là, người này phiền là phiền điểm, làm người viên hoạt chút, phẩm tính coi như thủ củ, lại giao hữu rộng khắp, cũng coi như cho Bạch Kỳ trăm muôn tính cách kéo theo mấy phần sinh động.

Thời gian trôi qua nhanh chóng, rất nhanh liền đi qua nửa cái Nguyệt.

Một ngày này, Triệu Phong đã ra môn, Bạch Kỳ một người khoan chân ngồi ở trên giường Tọa Thiền, đang nhắm mắt võ bên hông, lấy ra một cái Linh Lực Đan Hoàn, bóp nát hậu vận lên Đoạt Linh chi thuật thật nhanh hấp thu, vỡ vụn bột đá bị hần quét qua phía dưới, thu nhập khác một cái túi đựng đồ bên trong.

Hần có hai cái Túi Trữ Vật, một cái là Tông môn phối phát, từ thanh niên kia Trưởng Lão chuyển giao cho hần, một cái khác là Bảng Đại Hải, bây giờ hần tất cả mọi thứ đều đặt ở Bảng Đại Hải túi đựng đồ kia bên trong, một số Tạp Vật, xử lý không tốt phế phẩm đều trực tiếp ném vào cái kia mặt khác một cái túi đựng đồ bên trong.

Liên tiếp hấp thu Ngũ Mai Đan Hoàn về sau, Bạch Kỳ một bên cảm thấy đầu não có chút phát chìm, liền ngừng luyện hóa, hơi cảm thụ phía dưới, thể nội Linh Lực lần nữa nở ra một đường, tổng lượng đã tiếp cận lúc đầu gấp hai.

Hơi chút nghỉ ngơi một lát, trong đầu u ám cảm giác dần dần biến mất, lật tay ở giữa lần nữa lấy ra một cái Đan Hoàn, tiện tay bóp nát, một tia ngưng tụ Linh Lực từ vỡ vụn Đan Hoàn bên trong tiêu tán mà ra, còn chưa chờ bỏ trốn, liền bị nó lòng bàn tay truyền ra một cỗ Hấp Lực đột nhiên khê hấp, thuận Bạch Kỳ thủ chưởng oạch một tiếng, dung nhập trong đó.

Dựa theo Công pháp bên trong hành công lộ tuyến, cái này một tia Linh Lực thuận đặc biệt lộ tuyến ở trong kinh mạch du lịch chạy một vòng về sau, một lần nữa hội tụ đến Đan Điền vị trí.

Kết ~

Ngay tại cái này một tia Linh Lực dung nhập Đan Điền thời khắc, một tiếng nhỏ bé không thể nhận ra bình cảnh phá nát âm thanh từ trong cơ thể hần truyền ra, sau đó vùng đan điền Khí Đoàn bỗng nhiên một trương, trực tiếp trương lớn hơn một vòng, gấp hai tại trước đó Linh Lực không bị khống chế gào thét mà ra, thuận quanh thân cấp tốc du tẩu một Chu Thiên về sau, một lần nữa rơi vào Đan Điền, chậm chậm yên lặng.

Bạch Kỳ đột nhiên mở hai mắt ra, có sợ hãi lẫn vui mừng uẩn tại đáy mắt.

Luyện khí Đệ Nhị Tầng!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Luyện Hồn

Từ khi tại lòng núi trong động quật, nhục thân đạt tới bình cảnh về sau, bức bách tại không thể nào hấp thu dư thừa được lực, từ đó đạt tới Luyện khí tầng thứ nhất.

Thời gian qua đi nửa tháng, Bạch Kỳ rốt cục lần nữa đột phá, đạt đến Luyện khí Đệ Nhị Tầng Cảnh Giới, trong lòng tuy có kinh hỉ, nhưng cũng trong dự liệu.

Dù sao sớm lúc trước, Bạch Kỳ linh lực trong cơ thể tổng lượng liền vượt xa tầng thứ nhất Linh Lực lượng, cơ hồ chỉ kém nửa bước liền có thể đột phá đến Đệ Nhị Tầng.

Chỉ là bởi vì thân ở Tông môn, nhiều người phức tạp, khó mà tùy ý thi triển Đoạt Linh chi thuật, chỉ có thể dựa vào mình chậm rãi đi thổ nạp, tuy có Linh Đan phụ trợ, lại cũng chỉ có thể tạo được không nhiều tác dụng.

Tu vi đạt được tăng lên, Bạch Kỳ cố nhiên vui vẻ, nhưng... Nhất khiến Bạch Kỳ mong đợi là, dựa theo "Uẩn Linh quyết" bên trong thuật, chỉ có đạt tới Luyện khí Đệ Nhị Tầng về sau, Công pháp bên trong một số cơ bản pháp thuật mới có đầy đủ Linh Lực đi ném thử thi triển.

Trong đó hàng đầu làm hấn động tâm chính là "Khu Vật Thuật" !

Cái này "Khu Vật Thuật" theo mặt chữ ý tứ liền có thể lĩnh hội, chính là cách không Thao Khống vật thể di động, liền như là võ lâm trong truyền thuyết mới có loại kia Cách không thủ vật.

Chỉ là một cái là tu sĩ pháp thuật, cần thiết chính là Linh Lực, khác một phạm nhân Nội Gia Công Phu, bảng vào là cao thâm nội lực tu vi mới có thể làm đến, trên bản chất vẫn là có cực lớn khác nhau.

Nếu là chỉ dựa vào nội lực Khu Vật, chỉ có thể khiến một ít nhẹ nhàng linh hoạt vật thể hơi di động, lại độ chính xác không cao, tỉ như ném mạnh ám khí thời điểm, như cách không đánh ra một cỗ nội lực, có thể làm phát ra ám khí đường đi phát sinh rất nhỏ chệch đi.

Thậm chí, có thể cách không thu lấy binh khí loại hình sự vật, nhưng muốn làm đến như vậy, cần hải lượng nội lực tu vi chèo chống, cơ hồ có thể nói là phạm nhân có thể cực hạn làm được.

Dạng này người hoặc có thể coi là Võ Lâm Chí Tôn cũng không đủ!

Mà Khu Vật Thuật lại khác, thi triển Linh Lực cách không thu lấy vật thể như lấy đồ trong túi, thuận thực sau thậm chí có thể tùy tâm sở dục thao túng Kỳ Phi đi, trong đó thường thấy nhất cũng chính là Phi Kiếm một loại, ngay cả Ngự Kiếm Phi Hành cũng có thể được cho Khu Vật Thuật một loại thuật biến tiến giai.

Đưa tay vỗ Túi Trữ Vật, một thanh chất gỗ Phi Kiếm từ đó bắn ra, sau khi xuất hiện liền hóa thành bình thường Đại Tiểu, có tam xích dư lớn, chế tác rất là tinh tế, nếu không nhìn chất liệu, cơ hồ cùng bình thường trường kiếm không khác nhau chút nào, mặt ngoài khắc theo nét vẽ có một ít Phù Văn, phát ra nhàn nhạt linh lực ba động.

Không có có mơ tưởng, Bạch Kỳ run tay một cái đem Mộc Kiếm ném ra ngoài, đưa tay bấm niệm pháp quyết nhất chỉ, một cỗ Linh Lực kích xạ rơi vào kiếm trên hạ thể, kiếm mặt ngoài thân thể linh quang khơi dậy sáng lên, lập tức đột nhiên chuyển tối, lẳng không xẹt qua một đạo đường cong, lách cách một tiếng rơi trên mặt đất.

Quả nhiên không có đơn giản như vậy a, Bạch Kỳ lắc lắc đầu, trong lòng ám đạo.

Cũng không nhụt chí, Bạch Kỳ tiếp tục bấm niệm pháp quyết, lần này lại tỉ mỉ nhiều, cẩn thận thao túng thể nội tu vi chi lực, đầu ngón tay phun ra ra một chùm nhỏ bé yếu ớt linh to.

Cái này một chùm linh to cực nhỏ, bồng bênh thấm thoát ở giữa, cơ hồ mắt không thể tra, chậm chậm tràn ra đồng thời, rất nhanh quán quanh hướng rơi vào cách đó không xa trên mộc kiếm, đồng thời ở trong lòng khẽ quát một tiếng:

"Lên!"

Linh to xiết chặt, vòng quanh Mộc Kiếm đột nhiên nhấc lên, Mộc Kiếm toàn bộ run lên, từ mặt đất vọt lên, còn chưa cách mặt đất nửa tấc, linh to lập tức không chịu nổi Mộc Kiếm trọng lượng, cấp tốc đứt đoạn, mặc cho Mộc Kiếm lần nữa rơi xuống.

Bạch Kỳ nhú mày, lại cũng không tính từ bỏ, lần lượt bắt đầu ném thử.

Loại này tỉ mỉ thao túng linh lực pháp môn, đối với tinh thần tiêu hao càng không lồ, mỗi lần đều muốn cực kỳ chăm chú.

Bạch Kỳ gât gao nhìn chăm chăm cái kia mảnh không thể tra Linh Lực sợi tơ, phí hết tâm thần đi Thao Khống, lẳng không kích phát trên mộc kiếm Trần Văn, còn muốn ném thử để nó cách mặt đất.

Đối với hấn tu vi hiện tại mà nói, Linh Lực ly thể vốn là mười phần khó khăn, ly thể sau càng là dễ dàng ly tán, khó mà ngưng tụ, chịu không được quá lớn lực lượng.

Mộc Kiếm mặc dù không chìm, nhưng cũng có chút phân lượng, muốn dựa vào yếu ớt Linh Lực đi rung chuyển Mộc Kiếm có lẽ có thể, nhưng muốn để nó lẳng không bay lên lại còn vì nhột khó.

Bởi vậy bất luận Bạch Kỳ như thế nào ném thử, Mộc Kiếm lại luôn bay không quá thẳng chúc sẽ rơi xuống đất, nhiều nhất dâng lên một cao hai tấc độ liền thật không đơn giản.

Nửa canh giờ qua đi... .

Đang chuyên tâm Thao Khống linh lực Bạch Kỳ, đột nhiên trong đầu nổi lên một cổ choáng váng chói lọi, trên mặt cùng là nhất trắng, đầu ngón tay Linh Lực lập tức đình chỉ cung ứng, linh cơ đứt đoạn, vừa mới cách mặt đất một tấc Mộc Kiếm lần nữa rơi xuống.

Vén vện nửa canh giờ Thời Gian, Bạch Kỳ tinh thần đã tiêu hao quá độ, không thể không cắt đứt luyện tập.

Cười khổ, Bạch Kỳ hai mắt nhắm lại dự định hơi sự tĩnh nghỉ ngơi về sau, khôi phục bộ phận tinh thần, lại làm luyện tập, Tọa Thiền bên trong, tâm tư lại tại chuyển động, trong luyện tập lần lượt thất bại cảnh tượng ở buồng tim lướt qua, trong đầu không ngừng tính toán được mất.

Đi qua trước một khắc luyện tập, hần phát hiện một điểm, càng là tập trung tinh lực đi Thao Khống, linh cơ ly tán càng ít, ẩn chứa lực đạo cũng càng nhiều, bởi vậy tỷ lệ thành công sẽ tăng lớn không ít.

Chỉ là, càng là tĩnh tế đi Thao Khống, đối với tinh thần, cũng chính là Linh Hồn Chi Lực tiêu hao cũng sẽ tăng vọt mấy bậc, tiếp tục không được mấy lần liền sẽ thần bất do kỷ thư giãn.

Nhưng... Bất luận như thế nào đi cân nhắc, duy có một chút có thể xác định, cái này linh hồn chi lực ở trong đó làm ra càng mầu chốt tác dụng.

Nghĩ đi nghĩ lại, Bạch Kỳ tâm tư dần dần hoạt lạc, không tự chủ được nghĩ đến chiến không dấu vết truyền thừa, trong đó liền có một loại tên là "Luyện Hồn" Thủ Quyết.

"Luyện Hồn quyết" tổng cộng 108 đạo thủ quyết, mỗi 36 Đạo Thủ Quyết là vì tầng một, chia làm tiểu thành trung thành cùng đại thành ba cái Cảnh Giới, không chỉ có thể tu luyện Linh Hồn Chi Lực, mỗi đạt thành một cảnh viên mãn, còn có thể đạt được một nói ". Cổ Phù" .

Không đi cân nhắc "Cổ Phù" sự tình, trước mắt Bạch Kỳ cảm thấy hứng thú nhất còn là Linh Hồn Chi Lực tu luyện, chiến không dấu vết trong truyền thừa cũng không nâng lên "Luyện Hồn" chi thuật tu luyện có cái gì hạn chế, chỉ nói là Cảnh Giới đến liền có thể tu tập.

Tính toán trong đó hàm nghĩa, Bạch Kỳ có chút không nghĩ ra, cái này cái gọi là Cảnh Giới đến, đến tốt cùng muốn tới cảnh giới gì mới xem như Cảnh Giới đến.

"Đoạt Linh" chỗ tốt Bạch Kỳ đã thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ, "Dung Huyết" chi thuật trở ngại Nhục Thân Chi Lực đạt tới bình cảnh, trước mắt còn không dùng được, muốn đến đồng dạng bất phàm, trong lòng không khỏi đối cái này "Luyện Hồn" chi thuật chờ mong cao hơn mấy phần.

Như thế nào đi nữa, tổng sẽ không phải có nguy hiểm gì đi, Bạch Kỳ thâm nghĩ trong lòng, lập tức nóng lòng muốn thử.

Giờ phút này trong đầu hỗn loạn, Bạch Kỳ không nghĩ nhiều nữa, buông lỏng tinh thần nghỉ ngơi, lại quyết định chủ ý, chờ nghỉ ngơi tốt nhất định phải ném thử một phen... .

Sau một canh giờ, Bạch Kỳ chậm rãi mở hai mắt ra, trong mắt lóe ra sáng mang, cả người lần nữa khôi phục lại tinh thần sáng láng trạng thái, trong ý nghĩ u ám cảm giác đã biến mất.

Tâm Niệm nhất động, trong tâm thần một đạo đạo ẩn quyết hiển hiện, cấp tốc ở tại "Trước mắt" lướt qua.

Những này ẩn quyết mỗi một cái đều huyền diệu khó lường, phát ra ba động kỳ dị, ẩn chứa Đại Đạo.

Chỉ là nhìn lên một cái, liền có thể khiến người ta trong lúc bất tri bất giác toàn bộ tâm thần lâm vào trong đó, không thể tự thoát ra được, phảng phất thần bất do kỷ muốn đi tìm kiếm trong đó chỉ lý.

Những này ẩn quyết như lạc ấn tại Bạch Kỳ não hải, muốn quên đều không thể quên được.

Không do dự, Bạch Kỳ tay vừa lộn, trực tiếp bóp ra đệ nhất đạo ẩn quyết... .

Ông~

Giống như sét đánh ngang tai, thức hải bên trong nhấc lên kinh đào hải lãng, trong đầu một mảnh vu vu, ầm ầm ở giữa, Song Nhĩ riu riu rung động.

Cơ hồ là chớp mắt Công Phu, một cỗ kịch liệt nhói nhói xuất hiện, trong nháy mắt quét sạch trong đầu của hần, Bạch Kỳ thân hình kịch chấn, sắc mặt trực tiếp thảm bạch.

Trong lúc nhất thời như quay cuồng trời đất, trước mắt đột nhiên tối đen, hướng lên đầu trực tiếp vừa ngã vào trên giường, triệt để đã mất đi tri giác... .

Chương 45: Dung Linh Đan

Cũng không biết trải qua bao lâu, nhẹ ân một tiếng, Bạch Kỳ chậm rãi mở hai mắt ra, đầu lâu bên trong trần trần u ám chỉ ý vẫn chưa tiêu lui, một tay chống đỡ mép giường, hân nhiên cường ngời dậy.

Một bên chính đang nhắm mắt tĩnh tọa Triệu Phong nghe được động tĩnh, cũng tại lúc này mở mắt ra, đỉnh chỉ thổ nạp nhìn lại, lộ ra vẻ kinh ngạc, tắc lưỡi nói: "Người thật là có thể ngủ, cái này đều một ngày một đêm!"

Nghe vậy, Bạch Kỳ cười khổ một tiếng, cũng không trả lời, mà là dùng lực lưng lay đầu, u ám chỉ ý lúc này mới tiêu tán một chút.

"Người nếu là lại không tỉnh, ta đều muốn đi gọi Trương Lão tới. . ." Triệu Phong nhìn từ trên xuống dưới Bạch Kỳ, nhỏ giọng thăm thì lấy.

"Yên tâm đi, ta không sao."

Bạch Kỳ bị Triệu Phong thấy có chút không được tự nhiên, ánh mắt cong lên, khi nhìn đến Triệu Phong sáng ngời trong hai con ngươi sâu giấu một vẻ lo âu, không khỏi trong lòng âm áp, Tiểu giải thích rõ nói.

"Vậy là tốt rồi, " Triệu Phong vẫn là có chút không yên lòng, "Tu luyện cũng không thể một lần là xong, không cần đối với mình quá hà khắc rồi."

"Ân ~ "

Bạch Kỳ điểm đầu, không lên tiếng nữa, bên cạnh đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, ánh nắng chiều chiếu đỏ hơn phân nửa cái thiên không, Hỏa Vân Già Thiên, rất là xán lạn, giờ phút này đã là hoàng hôn, không nghĩ tới lần này hôn mê, trọn vẹn ngủ say một ngày một đêm mới tỉnh.

Bạch Kỳ thầm cười khổ không thôi, đồng thời lại có cảnh giác, xem ra cái này tu luyện cũng không hoàn toàn là một mảnh đường bằng phẳng, đồng dạng tồn tại không nhỏ phong hiểm, cũng tỷ như nói nếu không có tại Tông môn, mà là tại bên ngoài, đột nhiên đến như vậy một dưới, khó đảm bảo sẽ không xuất hiện cái gì ngoài ý muốn.

Xem ra cái này "Luyện Hồn" còn chưa tới lúc tu luyện a! Bạch Kỳ than nhẹ, chỉ là, cái này linh hồn chi lực như đơn thuần dựa vào tự nhiên tăng lớn, tốc độ quá mức chậm chạp, cũng không biết phải tới lúc nào mới có thể tăng lên tăng một.

Phải biết, tại tu chân giới bên trong, tu luyện công pháp khắp nơi có thể thấy được, nhất là các đại tông môn bên trong, có lẽ thu còn có không chỉ một bộ, nhưng rèn luyện Linh Hồn Chi Lực Công pháp thì không phải vậy, dạng này Công pháp quá mức thưa thớt, cho dù là Tới Đê Giai đều có thể được xưng tụng Trọng Bảo, duy có một ít Siêu Cấp Đại Phái có lẽ mới có.

Dù sao Linh hồn đối với tu sĩ mà nói quá là quan trọng, Linh Hồn Chi Lực tăng lên rất khó đi dựa vào tu hành, bình thường đều chỉ có thể mặc cho nó tự nhiên tăng lớn, rất nhiều tu sĩ rất sớm đã đạt đến đột phá Quan Khẩu, nhưng chậm chạp chưa có thể đột phá, chính là bởi vì Linh Hồn Cảnh Giới không thể đạt tới yêu cầu.

Mà "Luyện Hồn" tuyệt không so với cái kia đề giai Công pháp, Bạch Kỳ cơ hồ có thể tưởng tượng đến nó giá trị, như lưu lạc đến trong Tu Chân giới, tất nhiên sẽ nhắc lên một phen bạo kiếp, lại vẫn cứ vô pháp tu luyện.

Bạch Kỳ không thể nào, có loại mắt nhìn bảo son mà không được chán nản, thất vọng chỉ ý thần nhiên dâng lên.

Cũng không biết rằng có hay không còn lại phương pháp có thể đúc luyện Linh Hồn Chi Lực, Bạch Kỳ thầm nghĩ trong lòng, đang muốn truyền âm đến hời Công Tôn Duyên, Triệu Phong lại tại lúc này mở miệng.

"Người nhưng đừng ngủ nữa, sáng nay nên cấp cho Dung Linh Đan, bỏ qua liền không có lạc!"

"Cái gì?" Bạch Kỳ ghé mắt, lộ ra vẻ nghi hoặc.

Triệu Phong lập tức kinh ngạc, lông mày nhướn lên, há to miệng, biểu lộ rất là khoa trương, ngạc nhiên nói: "Người không biết rằng?"

"Không biết rằng!" Bạch Kỳ dao động đầu, một mặt vô tội nhìn lấy Triệu Phong.

Triệu Phong lập tức dở khóc dở cười, có chút bó tay rồi, lại không mở miệng không được giải thích: "Mỗi đầu tháng năm, Tông môn sẽ cho chỗ có Đệ Tử phái phát tu luyện vật tư, nói trắng ra là cũng chính là năm hạt Dung Linh Đan. . ." Nói đến đây lại là dừng lại.

"Dung Linh Đan?" Bạch Kỳ thì thảo, không có tiếp tra.

Một đôi mắt quay tròn cứu vãn tại Bạch Kỳ trên mặt, gắp nó trầm ngâm, hình như có chút không hiểu, Triệu Phong lúc này lộ ra quả là thề, người không biết thần sắc, mặt này hân hờ nói: "Cái này Dung Linh Đan thế nhưng là cái thứ tốt a! Có nó, có thể tại trong một thời gian ngắn tăng tốc linh khí thổ nạp!"

"Ồ?" Bạch Kỳ kinh ngạc, lại loáng thoáng có một cái suy đoán, trong lòng không khỏi nổi lên một trận cổ quái chi ý, "Dạng gì?"

". . . Ân. . . Đại khái như thế đại. . ." Triệu Phong khoa tay lấy, đột nhiên hơi vung tay, một mặt không kiên nhẫn nói, "được rồi được rồi, ta chỗ này vừa vặn còn lại thêm một viên tiếp theo, cho người xem một chút đúng vậy, bắt quá, người cũng không nên có ý đồ với nó a ~ "

Nói xong lời cuối cùng, ngược lại lộ ra mấy phần vẻ cảnh giác, che eo ở giữa Túi Trữ Vật, giả trang ra một bộ sợ hãi rụt rè, đáng vẻ đáng yêu, một đôi mắt nháy nháy, nhắm trúng Bạch Kỳ nhìn không được một phát miêng, cười mắng nói: "Ai đánh người chủ ý, cút!"

Triệu Phong cười hắc hắc, lật tay lấy ra một cái Đan Hoàn, lập tức một cỗ nhân nhật linh lực ba động từ đó tràn ra, Đan Dược phát ra yếu ớt linh quang bị hấn thận trọng bóp tại giữa ngón tay.

Vừa mới có một sợi Linh Hương tiêu tán mà ra, lập tức bị Triệu Phong tiến đến chớp mũi khẽ hấp, lập tức lộ ra một mặt vẻ mặt say mê, như sợ lãng phí một tơ một hào.

Nhìn thấy cái này cái gọi là "Dung Linh Đan", Bạch Kỳ giật mình, nói thầm một tiếng quả nhiên là nó, không khỏi trong lòng cổ quái chi ý càng nhiều, liên đới suy nghĩ Thần cũng biến thành cổ quái: Một cái Nguyệt Ngũ Mai? Rất nhiều sao?

Nghĩ đến mình trong túi trữ vật chồng chất thành Tiểu như núi "Dung Linh Đan", Bạch Kỳ liền không nhịn được muốn cất tiếng cười to.

"Khụ khụ ~" ho nhẹ hai tiếng, Bạch Kỳ cố nén trong lòng cổ quái chi ý, trợn to mắt, lộ ra sợ hãi thán phục chi sắc, trái lương tâm lấy tán thưởng nói, "quả nhiên là tốt đan! Tốt đan nha!"

"Đó là!" Triệu Phong một mặt Ngạo Nhiên, liếc trộm một chút Bạch Kỳ, gấp hấn một mặt vẻ khát vọng, ngay cả ánh mắt đều nhìn thẳng, cũng không biết nghĩ như thế nào, đột nhiên nói, "nếu không. . . Cho người dùng, người thế nhưng là ta Bạch sư đệ, chiếu Cổ sư đệ là sư huynh bán phận!"

Đang khi nói chuyện, khẽ vươn tay, đem cái kia Dung Linh Đan đưa tới Bạch Kỳ trước mặt.

"Cái này. . ." Bạch Kỳ chần chờ.

"Cho người người liền cầm lấy! Đây chính là sư huynh ta bót ăn bót mặc, sống sờ sờ từ miệng bên cạnh móc đi ra, đã người chưa bao giờ dùng qua, trước hết tặng cho người thử một chút, người tu vi thấp, ta đều Luyện khí Đệ Tam Tầng, tạm thời cũng không cách nào đột phá, ta không vội!"

Nói lời này lúc, Triệu Phong mặc dù đã quyết định, lại vẫn ngăn không được khoe miệng co giật, giống như cố nén trong lòng đang rỉ máu, mãnh liệt khẽ vươn tay đem cái kia Dung Linh Đan đưa đến càng gần mấy phân, còn kém đâm chọc Bạch Kỳ mặt cửa.

Bạch Kỳ khoi dậy nhấc đầu, ánh mắt sáng rực, nhìn chăm chú lên Triệu Phong hai mắt, khi nhìn đến hấn tuy có chút vặn vẹo, lại kiên định lạ thường thần sắc, không khỏi trong lòng nổi lên từng cơn sóng gợn, một tia nhân nhật xúc động ra hiện tại trong lòng, lại như cũ kiên quyết lắc lắc đầu.

"Sáng nay liền có thể đi nhận lấy, linh đan này trân quý, Triệu sư huynh vẫn là thu trở về đi!"

"Nói cho người chính là đưa cho người, " Triệu Phong có chút cấp nhãn, "Ta Triệu Phong nói lời giữ lời, người muốn từ chối nữa, sư huynh ta coi như không cao hứng! Còn có, người nhìn người mới Luyện khí đệ nhất. . . Trần. . . Tốt a, Đệ Nhị Tầng, coi như sáng nay liền có thể nhận lấy, nhiều một cái tu luyện tốc độ cũng có thể càng nhanh, không phải vậy người nhưng đuổi không kịp ta!"

Gặp này, Bạch Kỳ trầm mặc, giống như do dự thật lâu, lập tức cắn răng một cái, đưa tay tiếp nhận cái kia Dung Linh Đan, thu vào trong trữ vật đại, sau đó ôm quyền cười nói: "Đa tạ Triệu sư huynh!"

"Khách khí khách khí!" Triệu Phong khoát tay chặn lại, một lần nữa làm về trên giường của chính mình, nhắm mắt lại tiếp tục thổ nạp.

Bạch Kỳ ở một bên lẳng lẳng nhìn, nhưng trong lòng thì thở dài, cái kia một tia xúc động còn tại, để hấn không tên khó tả: Cũng không biết cảm giác như vậy bao lâu không có lại xuất hiện qua.

Mình tuy có đại lượng Dung Linh Đan, lại không cách nào nói cho Triệu Phong, không nói đến hấn có thể hay không ngấp nghé, giải thích như thế nào đều là cái nan đề, Bạch Kỳ không muốn phá hư hiện tại phân bốn phía, càng không muốn để cho mình thất vọng.

Ân tình mặc dù nhỏ, có lẽ cũng không tính ân, nhưng, như có cơ hội, hấn vẫn là sẽ bồi thường, Bạch Kỳ trong lòng quyết định chủ ý, lập tức thu hồi nhìn về phía Triệu Phong ánh mắt, chậm chậm nhắm mắt, khoanh chân bắt đầu thổ nạp.

Rất nhanh, màn đêm buông xuống, giữa thiên địa trở nên tĩnh mịch, trong sáng ánh trăng mờ mờ lung, chiếu xuống lạnh lạnh trong núi, nhấc lên tầng một thật mỏng mê màn.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra. . .

Chương 46: Ngập nghề

Giờ Mão, khi luồng thứ nhất nắng sớm vạch phá màn đêm, phương xa chân trời dần dần nổi lên tầng một bong bóng cá Bạch, theo thời gian vượt qua, cho đến trời sáng choang, trong núi cũng một lần nữa trở nên huyền ảo.

Tu hành về sau, đối với giấc ngủ yêu cầu thấp hơn nhiều thường nhân, bình thường chỉ cần Tọa Thiền một chút liền có thể khôi phục bộ phận tinh lực, chân chính chìm vào giấc ngủ Thời Gian rất ít, bởi vậy Bạch Kỳ cùng Triệu Phong rất sớm đã tỉnh lại.

Tuy nhiên nhận lấy Đan Dược Thời Gian còn chưa tới, hai người cũng không vội mà ra môn, dù sao chỉ có ánh bình minh mới sinh thời khắc, chính là giữa thiên địa Linh Lực nồng nặc nhất một khắc, lúc này thổ nạp, hiệu quả so sánh với bình thường tốt hơn không ít.

Bạch Kỳ thu nạp tâm thần, không muốn bỏ lỡ bất luận cái gì tăng cao tu vi cơ hội, lúc này xoay người mà lên, khoanh chân ngồi ở trên giường thổ nạp, Triệu Phong cũng giống như thế.

Rất nhanh, một canh giờ trôi qua, từng tiếng hồng huyết dài chậm chậm truyền đến, quanh quẩn trong núi, giống như chuông vang, xa xăm miền lớn, hai người lần lượt thu thể thổ nạp, nhìn nhau về sau, lúc này đứng dậy xuống giường.

Lấy ra Ngoại Môn Đệ Tử thống nhất phân phát Bạch Bào thay đổi, Bạch Kỳ theo Triệu Phong đẩy cửa đi ra ngoài, vừa ra môn, chung quanh một loạt ốc xá trùng cái này lúc đều có người lần lượt đi ra, hối hả, nhao nhao mà tới.

Đây đều là nghe được chuông vang sau tiến đến nhận lấy Đan Dược Ngoại Môn Đệ Tử, đều là thuần một sắc Bạch Bào, đi đường đồng thời, trong đám người lúc mà vang lên traten nói chuyện với nhau âm thanh cùng tiếng cười vui, những này Ngoại Môn Đệ Tử phần lớn là mười mấy tuổi thiếu niên, triều khí phồn thịnh như Triều Dương, tô điểm trong núi Cổ Đạo ở giữa, lộ ra hướng khí mười phần.

Bạch Kỳ đi ở trong đó, cũng gặp phải một số quen biết đệ tử, đều là điểm đầu mỉm cười ra hiệu một phen, cũng không có đi cùng người nói chuyện với nhau, xa xa, xuyên qua rừng rậm nhìn về phía Quần Sơn bên trong, phụ cận mấy ngọn núi bên trên đồng dạng có một đạo đạo bóng trắng mờ hồ có thể thấy được.

Cũng không phải là chỉ có ngọn núi này có Ngoại Môn Đệ Tử ở lại, tương tự sơn phong hết thảy có bốn tòa, mỗi ngọn núi ước chừng 50 tên Đệ Tử, mà Khúc Phong Tông Ngoại Môn Đệ Tử vượt qua 200 người, điểm này khiến Bạch Kỳ rất là sợ hãi thần phục.

Nên biết rằng những người này không có một cái nào là phạm nhân, đều có tu vi mang theo, thấp nhất cũng là Luyện khí tầng thứ nhất, cao cũng có Luyện khí bốn năm tầng đáng vẻ, mà Khúc Phong Tông vẹn vẹn phát triển trăm năm, liền có như vậy quy mô, đã là không tầm thường.

Dù sao một cái Tông môn phát triển cần không chỉ là cao tầng cường giả, còn muốn thu nạp đông đảo môn nhân đệ tử, lại cũng không phải là không cánh cửa, mà là căn cứ thả thiếu không ầu nguyên tắc, vẹn vẹn thu lấy ủng có nhất định tư chất phạm nhân thể hệ sau nhập môn.

Mà có được tư chất tu luyện người, tại số lượng đông đảo trong phạm nhân cực kỳ hiếm thấy, nói là ngàn dặm chọn một sợ đều coi là nhiều.

Nhiều như vậy Đệ Tử, cơ hồ đã là chiếm cứ toàn bộ Đông Hoang biên giới phạm nhân thành trấn bên trong, có được tư chất tu luyện tuổi trẻ trong đồng lứa một hai thành! Còn lại phía dưới đều bị mất khác mấy đại tông môn thu nhập trong môn.

Bạch Kỳ trong lòng thâm than lấy, chậm chậm tiến lên, không khỏi nghĩ đến Công Tôn Duyên từng tự nhủ qua, Côn Ngô đại lục một số Siêu Cấp Đại Phái, Đệ Tử số lượng đạt tới hàng mấy chục, mấy trăm vạn, như thế không lồ số lượng, đơn giản nghe rộn cả người.

Trúc Cơ tu vi ở trong đó chỉ xứng làm tạp dịch, Ngoại Môn Đệ Tử hết thảy Kim Đan Kỳ trở lên, Nội Môn đệ tử ít nhất phải đạt tới Nguyên Anh sơ kỳ, mà những cái này đỉnh phong cường giả, chỉ cần tùy tiện dặm chân một cái, toàn bộ Côn Ngô đại lục đều muốn chấn ba chấn.

Nghĩ tới những thứ này, Bạch Kỳ trong lòng liền không tên hướng về, nhưng cũng chỉ có thể tưởng tượng thôi.

Tu vi a tu vi, thực lực của mình vẫn là quá yếu, thật muốn đi Côn Ngô đại lục, liền xem như muốn làm tạp dịch người ta chỉ sợ đều không thu đi!

Suy nghĩ miên man, bất tri bất giác đã đi tới núi dưới, vài toà đường núi tại hạ hợp ở một chỗ, xuất hiện một mảnh bằng phẳng khu vực, một tòa đơn sơ nhà gỗ rơi Trần trên đó, chính là Ngoại Môn phòng làm việc.

Nơi này lâu dài sẽ có hai tên Ngoại Môn Chấp Sự ở đây trực luân phiên, chuyên môn phụ trách nhập môn đăng ký cùng tu luyện vật liệu phân phát.

Đi qua trong khoảng thời gian này hiểu rõ, Bạch Kỳ cũng biết, Bàng Đại Hải chính là trong đó một tên Chấp Sự, một tên khác là cái tên là dây leo trác lão già, hai người cùng là tư lịch đủ lão Ngoại Môn Đệ Tử, bị phân công ở đây phụ trách một số Tông môn sự vụ.

Bàng Đại Hải đã chết, vẫn là bị Bạch Kỳ thân thù chém giết, Kỳ Thân chết tin tức chỉ có Khúc Phong Tông mấy lớn cao tăng có được, gần nhất Bạch Kỳ cũng không có nghe được cái gì phong thanh, cũng không biết lưu truyền tới không có.

Rót thành một chỗ Ngoại Môn Đệ Tử xếp thành một đầu trường long, một mực kéo dài đến phía trước, xa xa có thể nhìn thấy một lão giả ngồi ngay ngắn ở trước, tóc hoa Bạch, nếp nhăn mọc lan tràn, một bộ không nóng không lạnh thần sắc, mí mắt buông xuống, lại có tinh quang tràn ra, thể nội bao hàm không kém tu vi ba động.

Bạch Kỳ ở vào đội ngũ trung hậu phương, muốn chờ đứng hàng hãn là còn muốn không ít Thời Gian, nơi đây buồn bức ngán ngẩm, lại cũng chỉ có thể lẳng lặng chờ đợi.

Bạch Kỳ trước người đứng vậy Triệu Phong, cho dù là hiện tại cũng không thành thật, nhìn chung quanh, hết nhìn đông tới nhìn tây lấy, một đôi mắt như tên trộm, quay tròn loạn chuyển, luôn luôn lưu luyến tại một số tướng mạo có chút xinh đẹp Nữ Đệ Tử trên thân, mắt thấy chảy nước miếng đều nhanh chảy ra, khiến cho Bạch Kỳ có chút im lặng, Khúc Phong Tông Nữ Đệ Tử tuy ít, lại vẫn có một ít.

"Cái gì! Mới ba hạt!"

Đúng lúc này, phía trước vang lên một tiếng kêu sợ hãi, đám người nhao nhao nhìn sang, chỉ gặp một tên đang nhận lấy Đan Dược Ngoại Môn Đệ Tử mạnh mẽ phát tay áo, sắc mặt đỏ lên, giống như mang theo không cam lòng, âm thanh oán hận, "Trước kia đều là bốn hạt, làm sao cái này Nguyệt liên biến thành ba hạt rồi?!"

"Ba hạt?"

"Không thể nào!"

Trong đám người lập tức vang lên trịnh trịnh nói nhỏ, từng cái thần sắc xảy ra biến hóa, có người nhui mày, lâm vào trầm ngâm, có người không thể nào, dao động đầu thờ dài, sắc mặt phát khổ, càng có người không cam lòng, một đôi mắt muốn phun lửa, gắt gao nhìn chăm chăm phía trước lão giả kia đây leo trác.

"Bàng Đại Hải tại thời điểm đều so hiện tại tốt!" Không biết là ai than nhẹ bên trong mở miệng, lập tức có người ứng hòa, "Đúng vậy a! Hãn cũng chỉ thu một cái tiền hoa hồng, hiện tại ngược lại tốt, cái này dây leo trác càng quá phận, thể mà thu hai cái, đơn giản. . ."

"Không tệ!" Một bên một tên khác tướng mạo có chút tuấn lãng Nam Đệ Tử chen vào nói nói, " cũng không biết chuyện gì xảy ra, trước Nguyệt đứng vậy cái này dây leo trác phụ trách Đan Dược cấp cho, cũng là chỉ lấy một cái, cái này Nguyệt ứng giờ đến phiên Bàng Đại Hải, làm sao bàng Chấp Sự không có tới, nhưng lại là cái này dây leo trác phụ trách, lại vẫn rất cao tiền hoa hồng, chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì?"

"Ai biết được! Ai ~ "

Nghe đến đó, Bạch Kỳ ánh mắt lập tức cổ quái, thâm cười khổ không thôi, khó trách cái kia du Trường Lão Hội nhắc nhở mình, để cho mình không cần bại lộ Bàng Đại Hải Đệ Tử thân phận, sợ là một khi tiết lộ ra ngoài, lập tức sẽ trở thành chỗ có Ngoại Môn Đệ Tử cừu thị đối tượng, lâm vào mục tiêu công kích.

Nói như vậy, mình ngược lại là trong lúc vô hình thiếu cái kia du Trường Lão một cái nhân tình a! Bạch Kỳ thâm nghĩ, lắc lắc đầu tự giễu cười một tiếng.

"Làm sao? Người có gì bất mãn? Nếu có bất mãn có thể đi tìm Trường Lão, Ngoại Môn nơi này, lão phu đứng vậy quy củ, rõ chưa?"

Cái kia dây leo trác mở miệng, mí mắt đều không nhắc một dưới, thanh âm khàn khàn nhàn nhạt nói một câu như vậy, trong lúc vô hình lại mang theo một loại bá đạo, tiện tay ném cho cái kia Đệ Tử một khối Mộc Bài cùng ba cái Dung Linh Đan về sau, liền không tiếp tục để ý.

Ai cũng biết rõ, Trường Lão như thế nào dễ thấy như vậy, chính là toàn bộ Khúc Phong Tông có ít cao tăng, Trúc Cơ Kỳ cường giả, thần long kiến thủ bất kiến vĩ.

Bạch Kỳ liền từng nghe Triệu Phong nói qua, nó duy nhất một lần gặp qua Trường Lão cũng là tại hai năm rưỡi trước đó tuyển nhận Ngoại Môn Đệ Tử thời điểm, sau đó một lần đều không lại nhìn thấy qua.

Cái kia Nam Đệ Tử nắm chặt Quyền Đầu lại buông ra, khuôn mặt đỏ lên, bình tĩnh đứng ở nơi đó, không chịu nhúc nhích chút nào, có người sau lưng thúc giục hãn nhanh lên, cũng có người thấp giọng an ủi, hồi lâu sau cái này Đệ Tử chán nản bên trong rũ xuống đầu, bước nhanh từ bên cạnh đi qua, nhường đường ra.

"Kể tiếp!" Dây leo trác nhàn nhạt nói.

Tuy có không cam lòng, nhưng Ngoại Môn Đệ Tử thân phận thấp, liền xem như muốn phản kháng cũng không phản kháng được, chỉ có nhận mệnh, từng cái tiến lên nhận Đan Dược liền vội vàng rời đi, rất nhanh liền đến phiên Bạch Kỳ.

Bạch Kỳ đi lên trước, học đám người đáng vẽ, vỗ Túi Trữ Vật, móc ra Ngoại Môn Đệ Tử lệnh bài đưa tới, lập tức tỉnh đứng một bên, đợi dây leo trác xem xét.

Tiếp nhận lệnh bài về sau, dây leo trác tùy ý nhìn thoáng qua, lại là dừng lại, lần thứ nhất nâng lên đầu, nhìn về phía Bạch Kỳ, ánh mắt đảo qua Bạch Kỳ

khuôn mặt, nghi hoặc bên trong hỏi: "Người chính là cái kia mới tới Ngoại Môn Đệ Tử?"

"Đệ Tử Đúng vậy!" Bạch Kỳ liền ôm quyền.

Dây leo trác tâm tư chuyển động, thầm nghĩ: Kẻ này cũng không biết ra sao đến đây, thế mà từ du Trường Lão tự mình ra mặt chuẩn bị, trực tiếp liền tiến vào Ngoại Môn, tuy nhiên tiểu tử này thấy thế nào đều rất bình thường, nhất định là lão phu suy nghĩ nhiều.

"Ân ~ "

Điểm một cái đầu, dây leo trác đem Thân Phận Lệnh Bài tính cả ba cái Dung Linh Đan đưa cho Bạch Kỳ, bị Bạch Kỳ đưa tay tiếp nhận, liền muốn quay người rời đi, hẳn cũng không quan tâm là ba cái vẫn là bốn cái, dù sao trong túi trữ vật Dung Linh Đan số lượng không lỗ.

Tuy là Bảng Đại Hải vơ vét tới, nhưng rơi xuống trên tay hẳn liền là của hắn, cũng đủ hắn dùng tới một hồi lâu, làm thế nào có thể quan tâm cái này một hai cái?

Sau lưng, dây leo trác chính muốn chỉ điểm tiếp theo tên Đệ Tử tiến lên, lại tại lúc này ánh mắt dừng lại, lập tức trong mắt tuôn ra hai đạo tinh mang, đoạn quát một tiếng:

"Chờ chút!"

Bạch Kỳ bước chân lập tức dừng lại, nghi hoặc bên trong quay người nhìn sang.

Chỉ gặp dây leo trác một đôi mắt sáng ngời hữu thần, gắt gao nhìn chăm chăm Bạch Kỳ, trong lòng suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại: Luyện khí Đệ Nhị Tầng? Lúc này mới nhập môn bất quá nửa cái tháng a, cái này sao có thể? Trên người người này nhất định có bí ẩn!

"Tiểu bối tư chất không tệ a! Ngần ngừ nửa tháng Thời Gian, liền đạt đến Luyện khí Đệ Nhị Tầng, xem ra ta Khúc Phong Tông lại phải ra một tên Thiên Tài Đệ Tử!" Dây leo trác ra vẻ cảm thán nói.

Bạch Kỳ trong lòng hơi động, lập tức mình bạch dây leo trác tâm tư, đáy lòng cười lạnh một tiếng, trên mặt lại giả trang ra một bộ kinh sợ đáng vẽ, ôm quyền nói:

"Chấp Sự Đại Nhân quá khen, văn bối nào dám tự xưng là cái gì thiên tài? Chính là trước kia trong lúc vô tình từng ăn một gốc linh thảo, tu vi đạt đến Luyện khí tầng thứ nhất Đỉnh phong, lại ngẫu nhiên gặp Mã trưởng lão, bị nó lão nhân gia chiếu cố, mang về Tông môn có thể bước vào Tu Hành Giới thôi! Gần nhất tập được tông môn công pháp, mới miễn cưỡng đột phá, may mắn may mắn!"

"Mã trưởng lão? !" Dây leo trác vừa trừng mắt, "Người nói thế nhưng là Mã Dục Trường Lão?"

"Đúng vậy!" Bạch Kỳ cười khỏ, rũ xuống bên dưới đầu lâu, trong mắt vừa đúng lộ ra nồng đậm sùng kính cùng nho mộ chi sắc, khóe môi lại là hiện lên một tia tự giễu chi ý, cười khỏ nói ". Chi bất quá, tại cái kia về sau, văn bối liền chưa từng lại có cơ hội nhìn thấy lão nhân gia ông ta một mặt."

"Cơ duyên bố trí, không gì hơn cái này! Về sau sẽ có cơ hội. . ." Dây leo trác thờ dãi, nhưng trong lòng đang cười lạnh: Kẻ này quả nhiên có bí mật, làm sao người hết lần này tới lần khác nói Mã Dục Trường Lão, ai chẳng biết rõ Mã Dục Trường Lão tính tình đậm nhạt, không hỏi thế sự, như thế nào lại để ý tới người như thế cái phạm nhân? Nếu người nói du xông Trường Lão có lẽ lão phu vẫn thật là tin, đáng tiếc. . .

Mắt sáng lên, dây leo trác gảy ngón tay một cái, một Đạo Linh chỉ từ đầu ngón tay hắn bắn ra mà ra, lướt về phía Bạch Kỳ, đồng thời mở miệng nói: "Thôi được, cái này mai Dung Linh Đan cho người, hảo hảo tu luyện đi!"

Bạch Kỳ hình như có chút vội vàng không kịp chuẩn bị, đưa tay đón lại không tiếp được, linh quang nhất tiểm, rơi vào phía sau hắn mặt đất, trong lúc vội vã cúi người đi nhặt, Lũng tại trong tay áo một cái tay khác lại cục ngấm Đoạt Linh ấn quyết.

Người ở đây lưu hồn tạp, tu vi ba động nhiễu loạn, tùy tiện liền che giấu Đoạt Linh ấn khí tức, đại lượng Linh Lực uẩn tại Bạch Kỳ đầu ngón tay, sau đó một điểm cái kia Dung Linh Đan, nó bên trong ẩn hàm Linh Khí bỗng nhiên tăng vọt.

Đây hết thấy vền vẹn phát sinh ở một cái chớp mắt, sau đó nhặt lên Dung Linh Đan Bạch Kỳ cái này mới đứng dậy, đang muốn đem thu vào trữ vật đại, nâng tay lên đột nhiên dừng lại, "Nghi hoặc" bên trong thấp đầu xem xét, lại tiến đến chớp mũi nhẹ ngửi, lập tức ánh mắt lộ ra vẻ mừng như điên, một mặt trong sự kích động hướng về dây leo trác liền ôm quyền:

"Tạ dây leo Chấp Sự ban thưởng!"

Nói xong vội vàng quay người, tạt tạt xuyên qua đám người, thân hình thậm chí nhìn có chút vội vàng, giống như không kịp chờ đợi.

Hậu phương, dây leo trác sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, ngay tại vừa mới một cái chớp mắt, hắn cảm nhận được một cỗ cực kỳ tinh khiết linh lực ba động, thậm chí khiến động trong cơ thể hắn tu vi chỉ lực vận chuyển, phảng phất đều trở nên sinh động.

Không phải là Đan Phòng tính sai rồi? Ở bên trong dung nhập một khối nhỏ chân chính Hạ Phẩm Linh Thạch? Nếu thật là dạng này,

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Lừa dối

Đêm đó, một đạo hắc ảnh trong núi lướt gấp, hướng về Ngoại Môn Đệ Tử nơi ở mà đi, người này thân hình mạnh mẽ, động như Viên Hầu, tốc độ cực nhanh, lại không có bất kỳ cái gì tiếng bước chân truyền ra, lại còn người mặc Dạ Hành Y, ẩn tại màn đêm dưới, chỉ có thể nhìn thấy một đạo chột lóe lên cái bóng, vô pháp thấy không rõ bề ngoài.

Khi hần đi vào một chỗ nhà gỗ trước đó, đầu tiên là bên ngoài dựa bên cạnh cửa đợi, lắng nghe trong một giây lát động tĩnh, chờ phân phó cảm giác không cái gì dị trạng về sau, chợt lách người từ nửa mở cửa sổ tiến vào trong phòng, cực nhanh vòng quanh "Ngủ say" Bạch Kỳ lại lóe lên chỉ bên dưới liềm vôi vàng trốn xa. . .

Núi rừng bên trong, một tay bùng bít lấy Bạch Kỳ miệng, đem kẹp ở nách dưới, phi nhanh bên trong, người này thấp đầu, khi nhìn đến đánh thức Bạch Kỳ trừng mắt, một mặt thần sắc kinh khủng, lúc này cười hắc hắc, lộ ra mấy phần giáo quyết cùng tàn nhẫn, hạ giọng nói: "Tiểu tử, mặc kệ ngươi có bí mật gì, hôm nay rơi vào lão phu trên tay, cũng đừng mơ tưởng lừa dối quá quan!"

Nghe thanh âm, hoàn toàn đúng vậy cái kia Đằng Trắc!

Hô hô ~

Mấy lần nhảy lên về sau, đã rời đi ngọn núi này, đi vào một tòa khác núi đầu, rất nhanh liền có thể nhìn thấy một tòa cũ kỹ nhà gỗ, lẻ loi trơ trọi đứng ở trên sườn núi, Đằng Trắc cường ép lấy Bạch Kỳ, đi vào cái kia nhà gỗ trước, đưa tay đẩy cửa vào, đem Bạch Kỳ hất lên vứt trên mặt đất, sau đó trở tay đóng lại Mộc môn.

Sau khi hạ xuống, Bạch Kỳ trực tiếp xoay người mà lên, lui ra phía sau hai bước, làm phòng bị hình, một mặt cảnh giác nhìn lấy Đằng Trắc nói: "Đây leo Chấp Sự hơn nửa đêm mang văn bồi tới nơi này, cũng không biết cần làm chuyện gì?"

Gặp này, Đằng Trắc lại là cười hắc hắc, một đôi mắt bắn khoản tại Bạch Kỳ trên thân, quay tròn loạn chuyển, cũng không biết tại đánh lấy ý định gì.

"Tiểu tử, trước đem cái viên kia Dung Linh Đan giao ra."

"Dung Linh Đan?" Bạch Kỳ sửng sờ, hình như có chút kinh ngạc, lộ ra cười khổ, "Nguyên lai ngươi liên vì cái này a! Ta còn tưởng rằng bao lớn sự tình đâu!"

Dứt lời cũng không do dự, tại Đằng Trắc một mặt thần sắc mong đợi bên trong, vỗ Túi Trữ Vật lấy ra một cái Dung Linh Đan đã đánh qua.

Đằng Trắc đưa tay tiếp được, xem xét phía dưới, sắc mặt lập tức trầm xuống, mãnh liệt hơi vùng tay đem cái kia Đan Dược nhét vào một bên, tức giận nói: "Đừng cho lão phu giả ngu, ta muốn là ban ngày cái viên kia!"

"A?" Bạch Kỳ tròn tròn mắt, sắc mặt âm tình bất định, "Cái này. . . Cái này. . ."

Bạch Kỳ biểu lộ bị Đằng Trắc nhìn ở trong mắt, cho là hần không nở, cười lạnh một tiếng, không che giấu chút nào mở miệng uy hiếp nói: "Tiểu tử, ngươi nhưng nghĩ thông suốt, là mạng nhỏ nặng lại còn là Đan Dược trọng yếu, hôm nay ngươi như không giao ra, lão phu khẳng định, ngươi đi không ra cái này Phiến Môn!"

"Tê ——" Bạch Kỳ ngược lại hít một hơi khí, thân thể chấn động, quả nhiên bị chấn nhiếp rồi, sắc mặt phát khổ, do dự một hồi lâu mới ăy ăy nói, " cái này. . . Ta chỗ này Đan Dược không ít, ta cũng không phân rõ ngươi muốn cái viên kia đến tột cùng là cái nào một cái. . ."

Đan Dược không ít? Thật đúng là dám nói! Đằng Trắc cười lạnh, nhàn nhạt nói: "Đều lấy ra là được."

"Tốt a." Cẩn rằng, Bạch Kỳ một tay đặt tại trên Túi Trữ Vật, bắt đầu lấy ra Dung Linh Đan.

Một cái. . .

Mười cái. . .

Trăm viên. . .

Mới đầu, Đằng Trắc còn ôm cánh tay phía trước, thờ ơ lạnh nhạt lấy, thời gian dần trôi qua, sắc mặt bắt đầu thay đổi, theo từng mai từng mai Đan Dược

không ngừng bị Bạch Kỳ lấy ra, dần dần tại chân hán bên dưới xếp thành một cái đồi núi nhỏ, đến sau cùng trực tiếp há to miệng, gương mặt không thể tin, hô hấp trở nên gấp rút, trong mắt tuôn ra ánh sáng mãnh liệt.

Liếc nhìn lại không xuống mấy trăm miếng Dung Linh Đan chồong chất, Oánh Oánh phát sáng, tràn ra nòng đậm Linh Khí, toát lên tại cả gian nhà gỗ bên trong.

Đằng Trác bỗng nhiên nhấc đầu, gắt gao nhìn chăm chăm Bạch Kỳ, ánh mắt lộ ra mãnh liệt tham lam, lại vẫn không mất cảnh giác, quát khê nói: "Đây đều là từ đâu mà đến, nói!"

"Mã trưởng lão ban tặng." Bạch Kỳ thấp đầu, giống như không dám cùng nó đối mặt, ứng thanh vô tức giận nói.

Chuyện tới làm đầu còn muốn lấy kéo Mã Dục Trưởng Lão cái này trưng da hồ đâu?

Đằng Trác trầm tư, trong lòng suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, hán cũng không tin Mã Dục sẽ đổi một tên bình thường Ngoại Môn Đệ Tử như thế chiếu cố, nhất định là tiểu tử này đang nói láo, nếu là đem trừ bỏ, những này Đan Dược đều là lão phu. . .

Lấy Đằng Trác lão luyện, vốn không ứng qua loa như vậy kết luận, nhưng làm sao lòng tham không đủ, Dục Niệm đánh tan lý trí, dung không được hán suy nghĩ nhiều, giờ phút này đã bị trước mắt Đan Dược linh quang lung lay mất, Tà Niệm sinh sôi, bất tri bất giác liền đối Bạch Kỳ lên Sát Tâm.

Nghĩ tới đây, Đằng Trác một đôi mắt dần dần phiếm hồng, táo động ở giữa, trên mặt hiện ra một cỗ tàn khốc, nhưng vẫn không có thể quyết định.

Nhìn thấy Đằng Trác do dự, Bạch Kỳ mắt sáng lên, giả trang ra một bộ không cam lòng chịu nhục đáng vẽ, oán hận mở miệng nói:

"Chuyện hôm nay, nhất định vô pháp từ bỏ ý đồ, đường đường Ngoại Môn Chấp Sự, nửa đêm đem ta bắt đến cái này Hoang Sơn Dã Linh cũng không biết ý muốn như thế nào, như ta có cơ hội trở về, định muốn đi tìm Trưởng Lão bẩm báo, đây leo Chấp Sự thế nhưng là biết đến, văn bối là từ du xông du Trưởng Lão tự mình đưa tới Ngoại Môn, nếu là cho hán biết. . ."

Đằng Trác trong lòng run lên, lông mày lập tức nhăn lại, ám đạo xác thực như thế, tiểu tử này cùng Mã trưởng lão khả năng không quan hệ, nhưng cùng cái kia du Trưởng Lão có lẽ có ít gặp nhau, nếu thật để hán trở về kiểu nói này, lão phu nhất định chịu không nổi, không thể mạo hiểm như vậy.

Nghĩ tới đây, Đằng Trác cuối cùng hạ quyết tâm, khoe môi giương lên, lộ ra tàn nhẫn chi ý, lạnh giọng nói: "Tiểu tử, muốn trách thì trách người đâm vào lão phu trên tay, hôm nay người liền lưu lại đi, ta sẽ cho người lưu cho toàn thân!"

Dứt lời lẳng không nhảy lên, như điều hầu chụp mồi, đưa tay trực tiếp chụp vào Bạch Kỳ, Tóc Độ Chi Khoái, cơ hồ không kịp phản ứng, Bạch Kỳ "Hoảng hốt", tật tật lui lại bên trong, đồng tử kịch liệt co vào, theo bản năng đưa tay đi cản.

Người chưa đến, Luyện khí Đệ Ngũ Tăng tu vi chi lực hóa thành kinh phong đập vào mặt, quét Bạch Kỳ thân thể bất ổn, lão đảo rút lui bên trong, không biết bị vật gì trượt chân, phù phù một tiếng ngồi sập xuống đất, sắc mặt trở nên sát Bạch một mảnh, lộ ra mãnh liệt ý sợ hãi.

Tiếp theo một cái chớp mắt, Đằng Trác tiến đến, năm ngón tay mở ra, một chưởng liền muốn ấn về phía Bạch Kỳ Thiên Linh, lại tại lúc này, Bạch Kỳ trên mặt hoảng sợ chi ý trực tiếp thu liễm, trở nên mặt trầm giống như thủy, thậm chí, trong mắt cái kia một tia ý trào phúng rất là rõ ràng.

Nhìn thấy cái kia một tia trào phúng, chẳng biết tại sao, Đằng Trác trong lòng nhảy một cái, giờ phút này thu thế đã không kịp, trong lòng hung ác, cắn răng trực tiếp đánh ra.

Bánh ——

Một tiếng vang trầm, Đằng Trác trước mắt Nhất Hoa, hình như có một đạo nhân ảnh bỗng nhiên thoáng hiện, ngăn tại Bạch Kỳ trước người, phát tay áo ở giữa một cỗ cự lực rơi ở trên người hán, khiến cho hán trực tiếp bay rơi ra ngoài, há mồm phun ra một cỗ máu tươi, sau lưng Mộc cửa bị xô ra một cái lỗ rách, cùng lúc đó, một tiếng quát lớn ở tại tai một bên nổ vang.

"Đằng Trác, người thật là lớn gan! Dám thương lão phu Đồ Tôn?!"

Thanh âm này. . . Không có khả năng! Tuyệt đối không thể có thể! ! Đây là. . .

Trong chớp nhoáng ngã bay ở ngoài cửa, nghe được thanh âm này đồng thời, Đằng Trác tâm thần kịch chấn, lại vẫn còn không tin, giãy dụa lấy đứng dậy nhấc đầu, trực tiếp đối mặt một đôi mắt lạnh con người, lập tức cảm giác tâm can phối đồng thời run rẩy lên.

"Ngươi. . . Mã trưởng lão!" Đằng Trác bờ môi phát khô, gian nan tự nói lấy, lập tức giống như mới giật mình, cả người giật mình, lộn nhào đi vào Mã Dục trước người, quỳ trên mặt đất, trong lúc nhất thời âm thanh nước mắt đều dưới, kêu rên không ngừng. "Tha mạng a! Mã trưởng lão, tha mạng a!"

"Là văn bối đáng chết, văn bối có mắt như mù, không biết Bạch tiểu huynh đệ là lão nhân gia Đồ Tôn, vạn mòi Mã trưởng lão khai ân a!"

Đằng Trác đắm ngực đậm chân, giống như hối hận vô cùng, hán là thật sợ, căn bản không nghĩ tới Bạch Kỳ cùng Mã Dục lại có cái này một mối liên hệ, trong lòng thâm hận tiểu tử này thế mà không nói, nếu là nói, mình lại như thế nào dám đi chọc hán, lại lại nghĩ lại, Bạch Kỳ từng không chỉ một lần đề cập tới Mã Dục, rõ ràng là mình không tin, căn bản trách không được người bên ngoài.

Mã Dục là người phương nào, chính là Nội Môn tứ đại Trúc Cơ Trưởng Lão trung tính tình lạnh nhất cái vị kia, gặp người làm việc căn bản không nể

tình, cũng may mình cũng không chân chính thương tới Bạch Kỳ, nếu không vừa mới cái kia một bên dưới sợ là mình đã mất mạng!

Lúc này Đằng Trác, trong lòng đã bị như thủy triều mãnh liệt hối hận chỉ ý chỗ vùi lấp.

"Nói như vậy, như ta không phải Mã trưởng lão Đồ Tôn hậu bối, người liền có thể tùy tiện xuất thủ?"

Lúc này Bạch Kỳ đã từ trong nhà đi ra, đi vào Công Tôn Duyên thân một bên, trên cao nhìn xuống nhìn xuống Đằng Trác.

Trong lòng mặc dù hận, Đằng Trác cũng không dám tiếp tra, mà là có chút lúng túng, ăy ăy không nói.

"Phé đi đi!"

Giống như tùy ý vô cùng, Bạch Kỳ bên cạnh đầu, ánh mắt bình tĩnh, hướng về Công Tôn Duyên nhàn nhạt nói, nhìn bộ dạng này, ở đâu là Đồ Tôn đối tôn trưởng thái độ, phân minh đứng vậy mệnh lệnh mà!

Nghe được câu này, Đằng Trác sắc mặt thảm biến, vừa dứt lời, Công Tôn Duyên đã đưa tay, liền muốn hướng về hắn đập tới, nếu là cái này bỗng chốc bị đập thực, một tiếng Luyện khí Ngũ Tầng tu vi sợ là trực tiếp liền bị phế tận, đối với tu sĩ mà nói, tu vi bị phế nhưng so sánh mất đi tính mạng còn khó hơn lấy chịu đựng.

"Chậm! Chậm! Bạch tiểu huynh chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ a!" Kinh phong đập vào mặt, Đằng Trác xem như khắc sâu cảm nhận được Bạch Kỳ trước mặt một khắc cảm thụ, nơi đây tạt tạt mở miệng, sợ chậm nửa phần, một thân tu vi bị phế, "Ta có đền bù tổn thất, còn mời Bạch huynh đệ vui vẻ nhận!"

"Ồ?" Bạch Kỳ giống như cười mà không phải cười, đánh giá Đằng Trác, một mặt nghiền ngẫm, mà Công Tôn Duyên cũng tức thời dừng tay, "Người có gì đền bù tổn thất nói nghe một chút?"

Cũng không do dự, giờ phút này bảo mệnh quan trọng, Đằng Trác từ bên hông lấy ra hắc Tú Trữ Vật, cắn răng bên trong hơi vung tay ném cho Bạch Kỳ, bị nó sau khi nhận được, mở ra điều tra.

"Tê —— nhiều như vậy? !" Bạch Kỳ chấn kinh, không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía Đằng Trác, "Thật đúng là tâm đen a!"

Cái này trong túi trữ vật khoảng chừng mấy ngàn mai Dung Linh Đan, có thể nghĩ, cái này Đằng Trác bóc lột Ngoại Môn Đệ Tử có bao nhiêu hung ác, chỉ là, cái này lại cùng Bạch Kỳ có quan hệ gì?

Đường hoàng thu hồi Đằng Trác Tú Trữ Vật, Bạch Kỳ vung tay lên như xua tan một cái ruồi trùng nói: "Cút đi!"

Đằng Trác đại hi, căn bản không thèm để ý Bạch Kỳ thái độ, mà là thiên ân vạn tạ, lộn nhào, kéo lấy một thân không nhẹ không nặng thương thế vội vàng rời đi.

Nơi xa, Công Tôn Duyên bất mãn nhìn lướt qua Bạch Kỳ, nhàn nhạt nói: "Về sau, giống việc nhỏ như vậy có thể hay không đừng đến phiền ta?"

Bạch Kỳ lơ đãng: "Ta nếu là xuất thủ, nếu không đem hắn chém giết, nhất định dẫn người hoài nghi, lưu lại họa cây, mà lấy thân phận của người, xử lý càng thêm thuận tiện!"

"Đây chính là người muốn kết quả?" Công Tôn Duyên giống như cười mà không phải cười nhìn lướt qua cái kia Tú Trữ Vật.

"Ai nói không phải đâu?" Bạch Kỳ không đỏ mặt chút nào.

"Đi!"

Công Tôn Duyên để lại một câu nói, liền muốn rời khỏi, Bạch Kỳ lập tức đem hắn gọi lại, nghi hoặc bên trong, Công Tôn Duyên quay người lại nói: "Còn có chuyện gì?"

Bạch Kỳ nói: "Có cái gì phương pháp có thể đúc luyện Linh Hồn Chi Lực?"

Nghe nói như thế, Công Tôn Duyên trầm ngâm, một lát sau liền nói: "Theo ta được biết, có mấy loại phương pháp có thể tăng tốc Linh Hồn Chi Lực tăng lớn, tỉ như Luyện Đan, Luyện Khí, Trận Pháp Chi Đạo, khác về bùa chú cái gì, khác có một ít Kỳ Môn xảo thuật, ta cũng không phải hiểu rất rõ, luyện chế con rối hẳn là cũng tính một loại."

"A ~" Bạch Kỳ điểm một cái đầu, lập tức hỏi nói, "đơn giản nhất đâu?"

"Đại khái là Chế Phù chi thuật đi."

"Chế Phù chi thuật. . ." Bạch Kỳ thì thào, sau đó nhấc đầu, "Có hay không tu luyện phương pháp?"

"Ta không có." Công Tôn Duyên khoát tay chặn lại, Bạch Kỳ lập tức có chút thất vọng, lại nghe Công Tôn Duyên tiếp tục nói, "bất quá. . . Cái này Khúc Phong Tông có!"

"Có thể hay không một lần nói hết lời?" Bạch Kỳ có chút bất mãn, Công Tôn Duyên cười một tiếng, lật tay lấy ra một cái lệnh bài đưa cho Bạch Kỳ, "Đây là Khúc Phong Tông Điện Tàng các lệnh bài, bên trong thu nạp không ít đề giai Công pháp, người có thể đi đựng chút vận khí."

Dứt lời, thân hình lóe lên, Công Tôn Duyên biến mất tại nguyên chỗ.

Sờ lên trên tay lệnh bài, còn có một tia ấm áp, thu hồi về sau, Bạch Kỳ trở lại bên trong nhà gỗ, hất lên tay áo đem đầy đất Dung Linh Đan một lần nữa thu lấy, mà chân sau tiếp theo động, hóa thành một đạo hắc ảnh biến mất tại bóng đêm chi dưới.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Tôn Yểm

Từ đó về sau, Đẳng Trắc mỗi lần nhìn thấy Bạch Kỳ liền cùng chuột thấy mèo, có khi ngằm bên dưới gập phải, thậm chí sẽ cười rặng rờ, trước cung sau ngạo mạn, nghênh phụng vài câu về sau, lại vụng trộm kín đáo đưa cho hắn một đồng Dung Linh Đan, mà Bạch Kỳ cũng không có chút nào khách khí đều vui vẻ nhận.

Bạch Kỳ lấy được Điện Tàng các lệnh bài về sau, cũng không có nóng lòng đi tìm Công pháp, mà là cường điệu tu luyện, tranh thủ sớm ngày đột phá đến Luyện khí tầng thứ ba Cảnh Giới.

Luyện Khí Kỳ trước ba tầng, bên trong ba tầng cùng sau bốn tầng phân biệt lại có một cái khác tên, trước ba tầng xưng là luyện Phàm Cảnh, bên trong ba tầng vì cõi Phàm Cảnh, sau bốn tầng thì làm siêu phàm chi cảnh.

Từ Công Tôn Duyên cái kia bên trong biết được, chỉ có đạt tới Luyện khí Đệ Tam Tầng về sau mới miễn cưỡng có đầy đủ tu vi chi lực để mà khắc vẽ bùa chú, trước đó chỉ có thể phát động có sẵn Phù Lục, thi triển một số pháp thuật.

Có Đẳng Trắc nơi đó đại lượng Dung Linh Đan cung cấp, Bạch Kỳ tu vi lấy khả quan tốc độ tăng trưởng, cơ hồ mỗi ngày đều sẽ có mới tiến triển, linh lực tổng lượng cũng tại từ từ tăng nhiều.

Một tháng sau một ngày.

Oanh ~

Thể nội tu vi chi lực lẫn lộn, Linh Lực lưu truyền không thôi, tổng lượng đã đạt đến Luyện khí Đệ Nhị Tầng gấp hai nhiều, đập vào ở giữa, tu vi bình cảnh lập tức sụp đổ, thời gian qua đi một Nguyệt, Bạch Kỳ lại đi đột phá, cuối cùng đạt đến Luyện khí Đệ Tam Tầng.

Đây hết thấy bản trong dự liệu, Bạch Kỳ cũng không cảm thấy quá nhiều hưng phấn, mà là vỗ Túi Trữ Vật, lấy ra cái viên kia lệnh bài, nhìn thoáng qua sau lại thu hồi, sau đó xoay người xuống giường, đẩy cửa đi ra ngoài, hướng về Điện Tàng các chỗ sơn phong mà đi.

Cái này Khúc Phong Tông chiếm diện tích ước chừng gần trăm dặm, ở vào quần sơn trong, thứ không thiếu nhất chính là sơn phong, trong núi Thanh U, sinh cơ miền lớn, thích hợp Tu Thân Dưỡng Tính, đối với Tu Chân Giả mà nói, rời xa thế tục hoàn cảnh, càng thích hợp cảm ngộ tâm cảnh, có thể nói được trời ưu ái.

Năm đó Vương Khúc Phong chính là một chút chọn trúng như thế một chỗ đứng xuống núi môn, tản hương hỏa, đi qua một phen dốc lòng cải tạo về sau, liền trở thành một chỗ chốn tu hành.

Quần Sơn kéo dài, ngoại trừ Ngoại Môn Đệ Tử ở lại sơn phong bên ngoài, có khác năm đại chủ phong, theo thứ tự là Kiếm Các phong, Đan Phong, Luyện Khí phong cùng Tàng phong, bốn đại chủ phong vờn quanh phía dưới, cao nhất một ngọn núi phía trên, chính là Khúc Phong Tông sơn môn Chủ Điện vị trí, Chủ Điện chỉ bên dưới đình đài viện lạc chính là Nội Môn đệ tử ở lại khu vực.

Trừ Chủ Điện bên ngoài, mỗi tòa chủ phong bên trên có một tên Trưởng Lão trấn thủ, từ Triệu Phong miệng bên trong biết được, Kiếm Các phong chính là cái kia du xông Trưởng Lão đang phụ trách, Đan Phong chính là từ Vương Khúc Phong tự mình tọa trấn, Luyện Khí phong thì là cái kia cô vui mừng Trưởng Lão.

Thần bí nhất không ai qua được cái này Tàng phong Trưởng Lão, nghe đồn người này rất là đề điều, cho dù là thế hệ trước ấy đệ tử Từ Dã hiếm thấy người, cơ hồ có rất ít cái gì tin đồn truyền ra, trong hàng đệ tử cũng khó có nói.

Tuy là như thế, nhưng như cũ trốn không thoát Triệu Phong môn Đạo Đồ nói, Bạch Kỳ liền từ chỗ của hắn nghe nói, cái này Tàng phong Trưởng Lão

tên là Tôn Yếm, tính cách im miệng không nói bình hòa, lại không bảo thủ, nhưng lại so với Mã Dục càng thêm đề điều, thậm chí Tôn môn một số đại điển cũng không tham dự, có thể nhận ra hẳn người ít càng thêm ít.

Cái này Tôn Yếm lâu dài cứ như vậy canh giữ ở Điện Tàng các Ngoại Tu luyện, cơ hồ đi qua Điện Tàng các đệ tử từ đều từng gặp, nhưng nếu không trước đó hiểu rõ, cũng chỉ sẽ đem hẳn xem như một tên bình thường Lão Bối Đệ Tử.

Một vị môn chủ, Tam đại trưởng lão, mỗi người quản lý chức vụ của mình, chỉ có con ngựa kia dục cái gì đều mặc kệ, liền biết rõ cả ngày ở trong động phủ bề quan tu luyện, nhưng mỗi khi gặp đại sự vẫn là sẽ xuất quan tham dự chủ trì một phen.

Đi trong núi, Bạch Kỳ vòng qua sườn núi nửa vòng, đi vào một chỗ cầu tàu trước đó, nhìn qua phía trước hai bên vách núi, không do dự, trực tiếp giẫm lên dây đặc tám ván gỗ nhanh chân tiến lên.

Nơi này mỗi một ngọn núi ở giữa đều có xích sắt cùng tám ván gỗ dựng cầu tàu tương liên, treo ở mấy trăm trượng vách núi ở giữa, theo gió phiêu lãng lắc, khá là làm người ta sợ hãi, mà Điện Tàng các chỗ sơn phong ở vào hướng chính bắc một tòa chủ phong, Bạch Kỳ đạp vào cũng chính là tòa này cầu tàu.

Mặc dù nhìn qua làm người ta sợ hãi, kì thực lại như giẫm trên đất bằng bình ổn, những này bày ra tám ván gỗ cùng cái chốt treo xích sắt bên trên, đều có trận trận yếu ớt linh lực ba động truyền ra, mơ hồ có thể nhìn thấy một số Trận Văn khắc theo nét vẽ, đều là gia trì một số thuật pháp ở tại bên trên, căn bản không giống mặt ngoài nhìn qua như vậy bất ổn, coi như song hành mấy cỗ xe ngựa đều dư xài.

Rất nhanh, Bạch Kỳ vượt qua cầu tàu, bước lên Điện Tàng các chỗ Chủ Phong —— Tàng phong giữa sườn núi.

Đạp vào Tàng phong về sau, chân tiếp theo động, thân hình lóe lên ở giữa mang theo một trận gào thét, Bạch Kỳ liền hướng về đỉnh núi phương hướng lao đi, trên đường còn lấy ra một đạo phong hành phù, rót vào một Đạo Linh lực kích phát về sau, hướng trên người mình vỗ, lập tức tốc độ tăng vọt, chân ra đời Phong, lấy càng nhanh tốc độ hướng về đỉnh núi tiếp theo.

Chén trà nhỏ Công Phu về sau, phía trước mơ hồ trông thấy đường núi tận đầu, Bạch Kỳ mạnh mẽ đạp chân dưới, cả người vừa vọt ra, trực tiếp cao cao vọt lên, sau khi hạ xuống xoay tròn thân, đã là nhẹ nhàng trên đỉnh núi đất bằng đứng vững.

Nhắc đầu nhìn lại, ngay phía trước cách đó không xa, một tòa cao chừng mười trượng bốn tầng phong cách cổ xưa lâu các đứng im lặng hồi lâu đứng thượng thư "Điện Tàng các" ba cái mạnh mẽ, nó bên dưới còn có một cái bờ đoàn, đang có một người khoanh chân nhắm mắt, ngồi tại một bên.

Không có có mơ tưởng, Bạch Kỳ nhanh đi mấy bước, đi vào cái kia Điện Tàng các trước đó, cũng thấy rõ Tôn Yếm hình dung.

Cái này Tôn Yếm khuôn mặt gầy gò đoan chính, có cổ nhàn nhạt uy nghiêm, một đầu bạc tóc rất lớn, rối tung ở sau ót, lại không hiện tán loạn, mà là quản lý đầu vào đấy, rộng rãi Hồi Bảo Lũng tại thon gầy trên thân thể, hai tay khép lại tại trong tay áo, mí mắt buông xuống giống như ngủ không phải ngủ, phảng phất chưa từng phát giác Bạch Kỳ đến, ngay cả một tia mở mắt ra ý tứ đều không có.

Trên đỉnh núi phong thanh lạnh lùng, quét không ngừng, nó thân thể gầy yếu cũng tại hơi theo gió đong đưa, phảng phất tiện tay đều muốn ngã quy, nhưng cái này là như thế này một tên nhìn như gầy yếu lão già, lại là Khúc Phong Tông hai đại Trúc Cơ trung kỳ Trưởng Lão một trong.

Nhìn trộm đánh giá Tôn Yếm, Bạch Kỳ không dám có bất kỳ lãnh đạm, lúc này ôm quyền khom người nói: "Bái kiến tôn Trưởng Lão!"

Nghe được câu này, Tôn Yếm góc mắt giật giật, mí mắt nhếch lên, hai đạo ánh mắt bình hòa thanh triệt, không có một tia dục ngẫu, rơi vào Bạch Kỳ trên thân, âm thanh khàn khàn lại hùng hậu: "Chuyện gì?"

Tôn Yếm ánh mắt rơi vào Bạch Kỳ trên thân, không có bất kỳ cái gì cảm giác áp bách, lại là để Bạch Kỳ trong lòng run lên, có thể cho hẳn cảm giác như vậy, nếu không có thật là phạm nhân, chính là tu vi viên siêu mình, đạt tới một loại gần như phản phác quy chân trạng thái.

Nói thầm một tiếng lấy tôn Trưởng Lão quả nhiên không tầm thường, thái độ lại là không kiêu ngạo không tự ti, Bạch Kỳ liền nói: "Văn bối muốn nhập cái này Điện Tàng các nhìn qua."

"Lệnh bài, " Tôn Yếm nhàn nhạt nói, " nếu không có lệnh bài, người vẫn là trở về đi."

Vừa dứt lời, cũng không thấy do dự, Bạch Kỳ vỗ Túi Trữ Vật, lấy ra cái viên kia Công Tôn Duyên giao cho hẳn lệnh bài, rất cung kính đưa cho Tôn Yếm, bị nó nhắc tay khẽ vỗ rơi trong lòng bàn tay.

Hơi dò xét một phen về sau, lúc này mới có chút ngoài ý muốn, Tôn Yếm thần sắc rốt cục có chút biến hóa, lộ ra vẻ khác lạ, gương mặt nhìn về phía Bạch Kỳ hỏi: "Lệnh bài này. . . Ai cho người?"

"Mã Dục Mã trưởng lão!"

"A ~ "

Một tiếng bình thân nhẹ a, Tôn Yếm thần sắc lần nữa khôi phục lại giết cổ không gợn sóng, như đối bất cứ chuyện gì đều thờ ơ, thu hồi lệnh bài về sau, chưa có trở về thân, trực tiếp hất lên tay áo hướng về hậu phương điện môn vung ra một Đạo Linh quyết.

Cái này Đạo Linh quyết rơi vào cái kia điện trên cửa, lập tức có tầng một như Thủy Mạc như vậy gợn sóng hiển hiện, sau đó hướng về hai bên chậm

chậm triển khai, âm âm thanh bên trong, điện môn dần dần rộng mở, lộ ra một đạo có thể thông đi mấy người môn hộ.

"Đi thôi, trước ba tầng vì Luyện Khí Kỳ Công pháp, ngại nhưng tham tường, duy Đệ Tứ Tầng, nếu không có Trúc Cơ tu vi không thể nhập. . ."

"Đa tạ tôn Trưởng Lão!"

Bạch Kỳ liền ôm quyền, mấy bước tiến lên liền bước vào điện môn, sau lưng âm âm thanh vang lên lần nữa, điện môn chậm chậm, liền tại sắp khép kín thời khắc, thanh âm già nua phiêu hốt ở giữa từ phía sau truyền đến:

"Nhớ kỹ. . . Chỗ có công pháp ngại chỉ có thể tuyển, nếu muốn Thác Án cũng chỉ có thể một phần, nếu không tuân theo. . . Môn quy xử trí!"

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Nhìn chung

Bang ——

Nặng nề thạch môn ở sau lưng triệt để khép kín, lúc này Bạch Kỳ đã thân ở Điện Tầng các trong tầng thứ nhất.

Phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ gặp mấy hàng thạch các xuôi theo bốn vách tường bài bố, hợp làm thành một vòng, trung ương trống trải, để đặt có mấy cái Bỏ Đoàn, đại khái là để cho tiện trong môn Đệ Tứ mượn đọc điển tịch sử dụng, cuối cùng để trống một khối, chính là thông hướng bên trên tầng một cầu thang chỗ.

Từ phương lưu luyện một phen, Bạch Kỳ lập tức có chút kinh dị, vốn cho rằng những này thạch trong các sắp đặt đều là Ngọc Giản loại hình tu sĩ sử dụng ghi chép Công cụ, không nghĩ tới lại đều là bình thường Trang Giấy sách đóng chỉ tịch.

Tùy ý mấy bước dọc theo thạch các tiến lên, rực rỡ muôn màu điển tịch chính tề bài bố, nhiều như rừng, các chủng loại hình đều có, Y Thư, tâm đắc tạp ký, thậm chí trong phạm nhân Ngoại Công tu luyện pháp môn cũng có thu nhận sử dụng, càng có thậm chí, Bạch Kỳ thậm chí còn chứng kiến một lượng bộ dã sử.

Ánh mắt đảo qua những đường tuyến này giả bộ sách, đều là không nhuộm bụi trần, mơ hồ trong đó, trên đó có nhàn nhạt Quang Hoa hiển hiện, chắc hẳn đều là bị thi triển một loại nào đó đi bụi cảm mới Cẩm Chế.

Có nhiều hứng thú đánh giá những này điển tịch, ngoại trừ quý gia gia giả sách, hẳn còn là lần đầu tiên nhìn thấy nhiều như vậy sách, trong lúc nhất thời không quyết định chắc chắn được, chỉ có thể dựa vào ấn tượng để phán đoán, ánh mắt quét qua, rơi vào một bộ tên là "Rất xông quyết" Công pháp bên trên, đưa tay tùy ý từ thạch trong các quất ra, lúc này liền lật nhìn lại.

Hồi lâu sau khép sách lại trang, Bạch Kỳ sờ lên cái cảm, cái này "Rất xông quyết" nhưng khó lường, chính là Nội Ngoại Kiềm Tu Định tiếm Công Phu, đặt ở phạm nhân vô lâm bên trong, xem như trấn phái chỉ điển cũng không đủ.

Trong đó đối với Gân Cốt đúc luyện đừng có một bộ Hệ Thống, càng có thể tu luyện ra một loại đặc biệt Nội Kính, bạo phát lực cực mạnh, có thể nói Vô Kiên Bất Tồi, quả thực là bá đạo vô cùng.

Đáng tiếc. . .

Bạch Kỳ cười một tiếng, liền đem bản này "Rất xông quyết" một lần nữa thả lại thạch trong các, tiếp tục hướng phía trước bước đi.

Phạm nhân Công pháp đối với hắn đã là vô dụng, cho dù là tham khảo cũng vô pháp, có lẽ một ít Thể Tu sẽ tham khảo phạm nhân Vô giả Chiêu Thức cùng kinh phát Quyết Khiếu, nhưng Bạch Kỳ không cần, cái gọi là Chiêu Thức, nói trắng ra là đúng vậy hỗn hợp tình diệu Thân pháp né tránh cùng xuất kỳ bất ý công phạt chỉ thuật khắc địch chế thắng.

Đối Bạch Kỳ mà nói, chỉ cần sinh mệnh không ngừng tăng lớn, liền có thể kéo theo kinh lực tăng cường, đạt đến cực hạn, từ có thể làm được Nhất Lực Phá Vạn Pháp, tại tuyệt đối lực lượng trước mặt, bất kỳ Chiêu Thức đều lộ ra sức tương tượng, về phần né tránh thì càng không cần, có được như vậy vô kiên bất tồi nhục thân, há còn cần né tránh sao?

Vòng quanh tầng thứ nhất không nhanh không chậm đi nhanh một vòng, Bạch Kỳ không khỏi có chút thất vọng, tầng thứ nhất này thu nhận sử dụng Công pháp đều là phạm nhân Vô Công điển tịch, với hắn mà nói cũng không có một chút tác dụng nào, ngoài ra cũng đều là chút tuy bút Tập Đàm.

Xem ra, tu sĩ Công pháp đều tại cái này Điện Tàng các thượng tăng.

Nghĩ như vậy, Bạch Kỳ dừng chân lại bước, liền muốn hướng về Đệ Nhị Tàng thêm đá đi đến, quay người thời khắc, dư quang thoáng nhìn, chú ý tới một vòng lóe lên liền biến mất kim sắc, thân thể không khỏi dừng lại, lúc này bên cạnh đầu nhìn sang.

Đây là một bộ hiếm thấy đóng sách có chút tinh xảo sách vở, trên đó có bốn cái thiếp vàng "Đại Lục Thông Sử", Bạch Kỳ quát ra cái này bản điển tịch ước lượng, phát hiện sách này nhìn như không dày, lại còn có chút phân lượng, mỗi trang sách trang so sánh với bình thường sách vở đều muốn dày bên trên không ít, còn có kim ti khảm một bên, nhìn qua càng thận trọng.

Bạch Kỳ kinh ngạc nhìn trong tay bản này "Đại Lục Thông Sử", lòng hiếu kỳ lập tức bị câu lên, chậm rãi đến đến trong đại điện Bồ Đoàn trước, khoanh chân ngồi xuống, liền bắt đầu lật xem, vừa mới lật ra tờ thứ nhất, liền bị câu nói đầu tiên hấp dẫn.

【 mười vạn năm trước, yêu ma đồ thần, chúng sinh không trò chuyện, Khổ Hải thành họa. . . 】

"Yêu ma. . . Yêu ma. . . Đến tốt cùng là yêu vẫn là ma?" Bạch Kỳ thì thào, tiếp tục xem đi.

【 Quần Tu chiến chi, không địch lại, thảm tạo Đồ Lục, minh tức Đạo Thống hầu như không còn. . . Sau có Tiên Nhân lâm thế, tới đại chiến. . . 】

Nhìn đến đây, Bạch Kỳ thân thể chấn động: Tiên Nhân? Không phải tu sĩ, chẳng lẽ là Chân Tiên? Còn có cái này minh tức, đến tốt cùng là cái gì?

【 trận chiến này kinh thiên động địa, tai họa toàn bộ minh tức, phạm nhân Diệt Tuyệt Úc Vạn Vạn. . . 】

【 đánh một trận xong, yêu ma vẫn, táng vào hư không, Tiên Nhân thương, Phán Thần Hóa Đạo, Sơn Hà băng, cầm địa cùng nổi lên. . . 】

【 duy Nguyên Hoàng một mạch cận tồn, nắm Tiên Ý, thu nạp còn sót lại, vinh đăng lớn bảo, mở hậu thế chi Đạo thống, đứng hào Thiên Nguyên! 】

Bạch Kỳ thấy rất nhanh, tu sĩ Linh Thức cũng không phải phạm nhân chỉ dựa vào hai mắt có thể so sánh, tùy tiện như thế quét qua phía dưới, trong đó nội dung liền có thể minh hơn phân nửa.

"Đại Lục Thông Sử" bên trong ghi lại, ngoại trừ trận này mười vạn năm trước họa kiếp bên ngoài, còn sót lại nội dung chính là liên quan tới đại lục địa hình phân bố giới thiệu, cùng các nơi Phong Thổ Nhân Tinh, chỉ là lại không phải tinh tế, chính là đại khái.

Trong đó có thuật, Thiên Nguyên Đại Lục vền vẹn chỉ là từ Đông Hoang biên giới hướng tây một đoạn này, chia làm Đông Nam Tây Bắc tứ đại vực, mỗi một vực khoảng cách không biết có bao nhiêu Vạn Lý, ngoại trừ Đông Vực bên ngoài, còn lại tam cảnh tit ngoài rìa chỗ đều có thể nhìn thấy một mảnh rộng lớn vô biên Hải Vực —— vô tận Linh Hải.

Theo như cái này thì, Khúc Phong Tông vị trí khó khăn lắm ở vào Đông Hoang biên giới, ngay cả Đông Vực cũng không tính, chỉ có thể coi là làm thâm Sơn cùng Cốc.

Dù vậy, cái này Thiên Nguyên Đại Lục chân chính chiếm cứ khu vực so sánh Đông Hoang vẫn là ít càng thêm ít, từ xưa đến nay từ trước tới giờ không một tu vi cao thâm cường giả, từng cái lộn xộn tuôn ra mà tới, muốn tìm kiếm Đông Hoang bí ẩn.

Chỉ tiếc, phạm là bước vào Đông Hoang, như chưa xâm nhập còn tốt, một khi xâm nhập, còn không thấy một cái có thể trở về.

Đông Hoang chỗ sâu rộng lớn vô biên, trong đó phạm vi quá mức to lớn, có người nói, so với vô tận Linh Hải rộng lớn thậm chí chỉ có hơn chứ không kém!

Chậm rãi khép lại cái này "Đại Lục Thông Sử", Bạch Kỳ mọc ra một thanh khí, trong lòng nổi lên kinh đào hải lãng, nguyên lai, mười vạn năm trước trên phiên đại lục này tao ngộ như thế một trận thiên đại họa kiếp, hiện hữu Đạo Thống đều là từ khi đó mở lại truyền thừa.

Duy nhất khiến Bạch Kỳ không tưởng tượng được là, thế mà còn có điều vị chân tiên lâm thế, lại tuy là chém giết yêu ma, lại đem trọn cái Thiên Nguyên Đại Lục hủy diệt hầu như không còn, tự thân cũng trọng thương vẫn lạc.

Yêu ma kia thực lực có như vậy đáng sợ? Mà ngay cả Thượng Giới Tiên Nhân cũng phải bỏ ra bỏ ra cái giá nặng nề như thế mới có thể chém giết? Chớ không phải cũng là từ một giới khác mà đến?

Còn có. . . Đông Hoang!

Từ Công Tôn Duyên trong miệng, Bạch Kỳ liền nghe nói một chút Đông Hoang khủng bố, bên ngoài bốn phía trăm vạn bên trong liền có Động Hư cảnh siêu cấp Đại Yêu tồn tại.

Trăm vạn bên trong, hoặc chỉ có thể coi là được toàn bộ Đông Hoang giọt nước trong biển cả, liền như vậy đáng sợ, có thể nghĩ, cái này Đông Hoang bên trong bí ẩn tuyệt không tầm thường, thực lực mạnh hơn có khối người, ngoài ra, còn có cái kia Côn Ngô đại lục, tại phía xa vô tận Linh Hải một chỗ khác, những này đều không phải là hiện tại Bạch Kỳ có khả năng tưởng tượng.

Xem ra, thực lực của mình thật quá yếu!

Thầm than một tiếng, Bạch Kỳ không khỏi có chút thất lạc, muốn đến trước mắt mình, mới vừa vận đạt tới Luyện khí tầng thứ ba tu vi, lại thể nào cảm thấy cũng vô dụng, chỉ có chờ sau này tu vi đề cao, chân chính có thể đặt chân đỉnh phong cường giả hàng ngũ lại làm suy tính.

Chính như quý Lão Tăng nói, chỉ có khi tự thân càng thêm cường đại, thân ở vị trí cao hơn, nhân giới mới có thể càng rộng, luôn có một ngày sẽ thấm nhuần thế gian này bí ẩn, nhìn thấy suy nghĩ nhìn thấy thật bề ngoài!

Nghĩ tới đây, Bạch Kỳ yên lặng tâm lần nữa lửa nóng lên, nhảy nhót tại trong lồng ngực, phanh phanh có tiếng.

Không nghĩ nhiều nữa, Bạch Kỳ đứng dậy, vỗ vỗ vạt áo bụi đất, lập tức chậm rãi đi đến tường một bên, đem quyển kia "Đại Lục Thông Sứ" thả lại chỗ cũ về sau, liền quay người hướng về Đệ Nhị Tầng lối vào bước đi.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Luyện Linh

Đi vào thêm đá chỉ dừng đứng lại, mơ hồ trong đó có thể cảm nhận được trên đó nổi lên trợn trợn uy áp cảm giác, Bạch Kỳ cất bước, đạp ở Đệ Nhất Cấp trên thêm đá, lập tức một cổ áp lực bỗng dưng rơi ở trên người hắn.

Thân thể dừng lại, hơi cảm thụ một phen, cái này uy áp ven ven tương đương với Luyện khí tầng thứ nhất mà thôi, đối Bạch Kỳ tới nói vô pháp sinh ra bất kỳ ảnh hưởng gì, tiếp tục cất bước đi lên.

Khi hắn đạp vào Đệ Thập Tầng, một bước rơi vào Đệ Thập Nhất Tầng trên thêm đá là, áp lực biến đổi, lập tức tăng cường mấy lần, chỉ là vẫn như cũ không tính quá mạnh, cũng liền không sai biệt lắm đạt tới Luyện khí Đệ Nhị Tầng tả hữu.

Không nhanh không chậm bên trong, Bạch Kỳ từng bước một đạp ở trên thêm đá, vượt qua thứ hai mươi tầng, bước lên thứ hai mươi một tầng. Quả thật đúng là không sai, uy áp đã tăng cường đến Luyện khí tầng thứ ba cấp độ.

Nhắc đầu nhìn lại, phía trên còn lại Thập Tam Tầng thêm đá, nếu là cách mỗi Thập Tầng liền thay biểu một cái Tiểu Cảnh Giới uy áp, cái kia sau cùng ba tầng lại muốn như nào?

Chỉ dựa vào suy đoán cũng vô dụng ra, không bằng tự mình đi thể hội.

Luyện khí tầng thứ ba uy áp đối với lúc này Bạch Kỳ mà nói, vừa mới phù hợp, có thể ven ven dựa vào tu vi liền có thể ngăn cản, vẫn không thể ngăn cản bước tiến của hắn, Thập Tầng thêm đá mấy bước chỉ bên dưới liền đã vượt qua.

Tại thứ ba mươi một tầng trước thêm đá đứng vững, hơi dừng lại một lát, Bạch Kỳ lần nữa cất bước, một bước đạp ở thứ ba mươi một tầng trên thêm đá.

Oanh ~

Một cổ mạnh mẽ uy áp hóa thành sức lực lớn rơi vào Bạch Kỳ trên thân, lập tức thân thể bỗng nhiên trầm xuống, miễn cưỡng chống cự, thể nội tu vi thật nhanh vận chuyển, ngăn cản cổ uy áp này.

Chỉ là cái này uy áp mãnh liệt, lấy Bạch Kỳ Luyện khí tầng thứ ba tu vi cường ép ngăn cản, tiêu hao tốc độ cực nhanh, cơ hồ chớp mắt Công Phu, thể nội Linh Lực liền tổn hao một thành.

Đang muốn vận khởi Nhục Thân Chi Lực đi triệt tiêu, Bạch Kỳ trong lòng hơi động, phát giác được thể nội dị dạng.

Trong đan điền, Linh Lực phi tốc dọc theo kinh mạch lưu chuyển, tiêu hao đồng thời bị thấu thể mà vào uy áp đè ép, bắt đầu trở nên ngưng trệ, lưu chuyển tốc độ cũng dần dần chậm lại.

Vận chuyển trở nên chậm chạp, tiêu hao nguyên rất nhanh, lại là Sở Tức Công phu, lần nữa tiêu hao một thành, giờ phút này Bạch Kỳ linh lực trong cơ thể tổng lượng vốn nên là trạng thái toàn thịnh tám thành, kỳ lạ chính là, tại Bạch Kỳ cảm ứng bên trong, cũng chỉ có hơn bảy phần mười.

Nhưng, cái này còn lại phía dưới hơn bảy phần mười tại Bạch Kỳ cảm thụ bên trong, nếu là thi triển đi ra, uy lực so sánh với ban đầu tám thành cũng dư xài.

Bạch Kỳ trầm tư, trong đầu suy nghĩ chuyển động, lòng mày cũng hơi nhú lên, hẳn có chút nghĩ không thông.

Nghĩ đi nghĩ lại, khơi dậy, một Đạo Linh chi riêng xẹt qua não hải, mang ra một cái suy nghĩ.

Khó nói, Linh Lực bị uy áp áp súc, trở nên tinh thuần?

Cái này suy nghĩ xuất hiện đồng thời, Bạch Kỳ suy nghĩ, càng phát giác chân tướng đúng là như thế, một cái to gan ý nghĩ đồng thời sinh ra: Đã có cơ duyên này, liền nhờ vào đó thôi luyện một phen lại như thế nào?

Có ý nghĩ như vậy, Bạch Kỳ không do dự nữa, lúc này tại chỗ khoanh chân ngồi xuống, yên lặng cảm thụ được thể nội linh lực biến hóa.

Theo thời gian vượt qua, thể nội tu vi hao tổn càng ngày càng chậm, đại khái là bởi vì Linh Lực càng ngày càng Tinh Thuần nguyên nhân, mỗi tiêu hao một thành tu vi Thời Gian, từ lúc đầu mấy tức, chậm rãi tăng lớn, đến hơn mười hơi thở, sau đó là mấy chục giây. . . Một chén trà. . .

Sau nửa canh giờ, Bạch Kỳ linh lực trong cơ thể đã thấy đầy, ước chừng chỉ còn bên dưới Toàn Thịnh lúc hơn hai phần mười, tiêu hao tốc độ cũng hạ thấp cực kỳ chậm chạp, cái này hơn hai phần mười Linh Lực, cơ hồ nhưng so sánh ban đầu ba phần có thừa, còn đang không ngừng tiêu hao.

Hơi chút tỉnh ra một phen, Bạch Kỳ đưa tay vỗ bên hông Túi Trữ Vật, lấy ra Dung Linh Đan bóp nát, thi triển Đoạt Linh chi thuật bắt đầu hấp thu Linh Lực Khôi Phục Tu Vi.

Liên tiếp mấy chục hạt Dung Linh Đan bị hấp thu, Bạch Kỳ thể nội tu vi đã khôi phục lại viên mãn, đây cũng không phải là thổ nạp hấp thu Ngoại Giới ly tán Linh Lực, mà là từng có một lần Tinh Túy Dung Linh Đan bên trong Linh Lực, độ tinh thuần tương đối cao, hấp thu nhập thể, không cần như thế nào đi qua luyện thêm Hóa, liền có thể trực tiếp biến hoá để cho bản thân sử dụng.

Nhất là tại uy áp phía dưới, Linh Khí bị Tinh Túy tốc độ thêm nhanh hơn không ít, lúc này trong đan điền vừa mới hấp thu đến no bụng cùng Linh Lực, theo Bạch Kỳ hành công luyện hóa cùng uy áp song trọng tác dụng dưới, chớp mắt lại giảm bớt hai thành, cái này hai thành chính là đi qua hai lần đề thuần sau vứt bỏ hỗn tạp Linh Khí.

Luyện hóa sau khi hoàn thành, Bạch Kỳ lần nữa vận khởi tu vi, ngăn cản ngoại giới uy áp, thể nội Linh Lực tiếp tục tiêu hao, mỗi khi nhanh sắp thấy đầy thời điểm, hẳn đều sẽ lấy ra Dung Linh Đan hấp thu, bổ sung tu vi.

Đối với bình thường Đệ Tử, Dung Linh Đan có lẽ trân quý, nhưng đối Bạch Kỳ tới nói lại không tính là gì, trong túi trữ vật khoảng chừng mấy ngàn mai, có thể tùy ý tiêu xài.

Trong lúc nhất thời, như là sa vào đến một loại tuần hoàn bên trong, Bạch Kỳ linh lực trong cơ thể không ngừng bị tinh luyện lấy, trở nên Tinh Thuần.

Cũng không biết bao nhiêu lần tuần hoàn qua đi, như đột phá một loại nào đó cực hạn, thân ở uy áp bên trong, Bạch Kỳ thể nội tu vi chỉ lực tiêu hao trở nên cực kỳ chậm chạp, cơ hồ đến nhỏ bé không thể nhận ra cấp độ, càng là cảm nhận được một loại trệ chướng tồn tại ở thể nội, phảng phất đạt đến một loại nào đó bình cảnh.

Cảm thụ được thể nội phun trào Linh Lực, tổng lượng bên trên dù chưa từng biến hóa, nhưng độ tinh thuần nhưng còn xa thẳng trước đó mấy bậc, nếu là lấy lượng đến tính toán, trọn vẹn có thể so với một cái nửa Luyện khí Đệ Tam Tầng.

Đang khoanh chân, Bạch Kỳ Nhãn Quang tỏa sáng, trong lòng dâng lên trận trận về kích động, hẳn biết rõ, mình đã là đụng chạm đến Luyện khí tầng thứ tư bình cảnh.

Kì thực, sớm tại nửa tháng trước đó, Bạch Kỳ liền đã đột phá đến Luyện khí Đệ Tam Tầng, mặc dù tư chất không phải quá cao, lại có được đại lượng Dung Linh Đan hẳn, tu luyện tự nhiên nhanh chóng.

Đạt tới Luyện khí Đệ Tam Tầng về sau, Bạch Kỳ lại hao tổn mấy ngày thời gian cùng cố tu vi, tu vi vững chắc về sau, liền tiếp theo luyện hóa Đan Dược hấp thu, đề tu vi tràn đầy, đạt tới Luyện khí tầng thứ ba Đỉnh phong.

Quá trình này, Bạch Kỳ linh lực trong cơ thể tổng lượng một mực đang tiếp tục tăng lớn, mãi cho đến Luyện khí Đệ Tam Tầng Đỉnh phong về sau lại phát hiện, bất luận như thế nào lại hấp thu Linh Lực, linh lực tổng lượng cũng không còn tăng nhiều, dư thừa bộ phận sẽ tiêu tán đến trong không khí, không chỉ có như thế, cũng chậm chạp không cảm ứng được Luyện khí tầng thứ tư bình cảnh chỗ.

Dựa theo Công pháp bên trong thuật, luyện phạm tam cảnh cùng cõi Phạm Cảnh ở giữa chính là một đạo đường ranh giới, trong đó chênh lệch không thể tính theo lẽ thường, đông đảo tu sĩ đều là cảm ở cửa ải này bên trên, tu vi cả đời khó mà lại làm đột phá, có thể nói tu chân đạo môn hạm thứ nhất.

Luyện khí trước ba tầng tu sĩ nói đến càng thêm tiếp cận phạm nhân, thực lực cũng cùng trong chốn vô lâm cái gọi là cao thủ không kém nhiều, có thể tu tập pháp thuật ít càng thêm ít, có thể đếm được trên đầu ngón tay, càng không cách nào tự hành luyện chế pháp bảo, thân là tu sĩ đặc thù phần lớn không có đủ.

Chỉ có đạt tới Luyện khí Đệ Tứ Tầng, một số cơ bản pháp thuật mới có thể chân chính thi triển ra, đồng thời, còn có thể luyện chế đơn giản một chút pháp bảo Phù Lục.

Thì ra là thế! Bạch Kỳ thâm than, cái gọi là bình cảnh, không phải còn lại, chính là tu vi tinh túy trình độ!

Nghĩ tới đây, không khỏi phóng nhãn tứ phương, nhìn về phía Điện Tàng các trong tầng thứ nhất, một cái kia cái thạch trong các trưng bày điện tịch, lúc này Bạch Kỳ cũng là minh bạch, khó trách cái này Điện Tàng các tầng thứ nhất thu lục đều là một số phạm nhân Võ Học Công Phu.

Như thế xem ra, Luyện khí ba tầng lấy bên dưới ngoại trừ cơ bản tu luyện công pháp, cái khác thật đúng là không có gì có thể tu tập, chắc hẳn những cái này tu sĩ pháp môn cũng đều tại cái này thượng tầng bày đặt.

Đột nhiên mà đứng dậy, Bạch Kỳ đã thích ứng nơi đây uy áp, hai bước chi bên dưới leo lên Điện Tàng các Đệ Nhị Tầng Không Gian. . .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Đề điểm

Đạp vào mặt chính là một cổ nòng đậm linh lực ba động, liếc nhìn lại từng dãy trên giá gỗ an trí trong hộp ngọc, từng mai từng mai Ngọc Giản chỉnh tề bày đặt, linh lực ba động chính là từ những ngọc giản này bên trên truyền ra, mỗi một cái ngọc giản phía trên còn trưng bày một tà vệt bài, trên đó ghi chú trong ngọc giản nội dung.

Cũng tỷ như khoảng cách Bạch Kỳ gần nhất Ngọc Giản, Mộc Bài trên có khắc "Hoa Long kiếm khí" bốn chữ, không cần suy nghĩ nhiều, liền là một loại Thao Không Phi Kiếm phát ra kinh người kiếm khí pháp thuật.

Những công kích này tính Công pháp đối với Bạch Kỳ cũng không có bao nhiêu hấp dẫn, thuận giá gỗ hướng phía trước, Bạch Kỳ ánh mắt từ từng cái Ngọc Hạp bên trên đảo qua, cái này Điện Tàng các Đệ Nhị Tầng Ngọc Giản cũng không nhiều, chỉ có gần trăm viên, coi như từng cái nhìn sang cũng không cần cần bao nhiêu thời gian.

Rất nhanh, Bạch Kỳ đứng tại trong góc một chỗ, quay người bình tĩnh đứng tại giá gỗ trước đó, thuận ánh mắt của hắn, ngay phía trước trong hộp ngọc, một cái ngọc giản trong suốt sáng long lanh, Lưu Quang bốn phía, phía trên Mộc Bài bên trên hoàn toàn khắc lấy "Trụ Cột Trận Pháp cùng Phù Lục chế tác" mấy chữ.

Đúng vậy nó!

Bạch Kỳ trong lòng nhất định, đưa tay nắm lên ngọc giản kia liền theo hướng mi tâm, chỉ là một lát Công Phu liền để xuống.

Ngọc giản này hắn chỉ là thô sơ giản lược nhìn một dưới, trước đó, Bạch Kỳ chưa bao giờ tiếp xúc qua Trận Pháp Chi Đạo, cũng không hiểu biết trận pháp cùng Phù Lục liên quan, lúc này xem xét lập tức có cảm xúc.

Nguyên lai Phù Lục cùng trận pháp là tương thông, phải học được chế tác Phù Lục nhất định phải nắm giữ một số trận pháp cơ bản bài bố!

Vừa mới chỉ là tùy ý quét qua, Bạch Kỳ liền thấy rất nhiều trận pháp án lệ, tại trong ngọc giản đều có ghi chép, từ vừa mới bắt đầu trận pháp đơn giản nhất, chỉ muốn nắm giữ một số Cơ sở liền có thể nhẹ dễ lý giải.

Chỉ là, càng về sau càng phức tạp, hoặc là mấy cái trận pháp điệp gia, có thể hình thành không giống với trong đó bất kỳ một cái nào trận pháp hiệu quả, gần như chất biến, hoặc là nối liền cùng nhau, dẫn phát liên tiếp hiệu dụng.

Trước mắt Bạch Kỳ, ngay cả một điểm Cơ sở đều không có, liền xem như trận pháp đơn giản nhất hắn đều nhìn không thấu, chỉ cảm thấy hoa mắt, không biết chỗ nhìn, chỉ có thể trước từ bỏ, đợi sau khi trở về chậm rãi lại nghiên cứu.

Ngọc giản này bên trong không chỉ có đông đảo Trụ Cột Trận Pháp án lệ, còn có một số gạt ra tri thức, trọng yếu hơn cũng là Bạch Kỳ quan tâm nhất, tại Ngọc Giản sau cùng, đồng dạng ghi chép Phù Lục chế tác phương pháp.

Vẫn là trước Thác Án đi, Bạch Kỳ than nhẹ, lật tay lấy ra một cái không Bạch Ngọc Giản bắt đầu khắc lục, sau một lát liền đã hoàn thành, đem mình cái kia cái ngọc giản thu hồi Túi Trữ Vật, một cái khác mai một lần nữa thả lại trong hộp ngọc.

Trở lại nhìn về phía bốn phía, nhiều như vậy Ngọc Giản, tự nhiên ghi chép đông đảo Công pháp, đáng tiếc chỉ có thể tuyển, Bạch Kỳ trong lòng có chút đáng tiếc.

Nghĩ tới đây, Bạch Kỳ nhìn về phía trong góc thông hướng tầng thứ ba cửa vào, nơi đó vẫn như cũ có uy áp tràn ngập, chỉ là so với Đệ Nhị Tầng cửa vào muốn cường thịnh quá nhiều, đã đạt đến siêu phạm chi cảnh.

Bạch Kỳ có chút ý động, như bâng vãng sinh gần Nhục Thân Chi Lực, hắn có thể dễ như trở bàn tay bước vào Đệ Tam Tầng, chỉ là nghĩ lại, mình tiến vào cái này Điện Tầng các trước đó, Tôn Yếm không chỉ có đã thông báo hắn chỉ có thể tuyển, còn có một câu "Môn quy xử trí" ngâm lấy mình xác cảnh cáo ý vị.

Cũng không biết cái này Tôn Yếm có hay không thủ đoạn có thể cảm giác được Điện Tầng trong các tình huống, nếu là có thể, vẫn là không cần bại lộ quá nhiều, nghĩ đi nghĩ lại, Bạch Kỳ liền bỏ đi cái này suy nghĩ.

Giờ phút này, Điện Tầng các bên ngoài, Tôn Yếm đuôi lông mày nhất động, như cảm ứng được cái gì, mở hai mắt ra, ấn hướng Túi Trữ Vật, bạch quang lóe lên, một cái lệnh bài ra hiện trong tay hắn, Linh Thức quét qua qua đi, trong mắt lướt qua hai đạo dị sắc, lập tức thu hồi lệnh bài, một lần nữa hai mắt nhắm lại. .

Đã lấy được muốn đồ vật, cũng không cần lại làm dừng lại, Bạch Kỳ quay người hướng về Hạ Tầng bước đi, hướng bên dưới liền không có cái kia cổ uy áp ngăn cản, khiến cho Bạch Kỳ có chút kinh dị.

Xem ra, chỉ cần bước vào qua Đệ Nhị Tầng, về sau cũng sẽ không có uy áp ngăn cản, cái này Điện Tầng các ngược lại là kỳ lạ vô cùng, chắc hẳn đây chính là Trận Pháp Chi Đạo diệu dụng đi, trong lòng cảm thán, Bạch Kỳ đã về tới Điện Tầng các tầng thứ nhất đại điện, chậm chậm hướng về điện môn phương hướng mà đi.

Ầm ầm âm thanh bên trong, điện cửa mở ra, Bạch Kỳ đi ra sau lại tự hành, gọn sóng trạng Cầm Chế một lần nữa tràn ngập.

Bạch Kỳ đi vào Tôn Yếm thân một bên cung kính liền ôm quyền, sau đó liền muốn cáo lui, đúng lúc này, Tôn Yếm mở hai mắt ra nhìn lại, khiến cho Bạch Kỳ chính muốn rời khỏi thân hình dừng lại.

Linh Thức quét qua, cảm giác được Bạch Kỳ thể nội ngưng luyện tu vi chi lực, hiếm thấy, Tôn Yếm ánh mắt lộ ra nhân nhật vẻ tán thưởng: "Tiểu bối không tệ, ngộ tính còn có thể!"

Bạch Kỳ trong lòng hơi động, liền biết rõ cái này Tôn Yếm chỉ là cái gì, lúc này lại liền ôm quyền nói: "Đa tạ tôn Trưởng Lão thành toàn."

Tôn Yếm khoát tay, "Không phải là lão phu thành toàn ngươi, mà là chính ngươi có phần này ngộ tính, cái kia thêm đá liền còn tại đó, cho tới nay đạp lên đệ tử từ từ không ít, lại ít có người sẽ nghĩ tới thông qua nó đến ngưng luyện tu vi, phần lớn là mượn nhờ nhất thời bạo phát mạnh vượt qua, ngươi có thể nghĩ đến điểm này, chính là ngươi cơ duyên của mình chỗ, không phải là lão phu chi công."

Lần này tư thái không chút nào kiêu tác, ngữ khí bình thản bên trong, lộ ra hiền lành, Bạch Kỳ trong lòng như gương sáng, nếu không phải mình cơ duyên xảo hợp chỉ bên dưới cử động, há có thể đưa tới cái này tôn trưởng lão ghé mắt, tuy là như thế, lại như cũ đối Tôn Yếm sinh ra một tia hảo cảm.

Mỉm cười, Bạch Kỳ khiêm tốn nói: "Tôn Trưởng Lão quá khen rồi."

Dứt lời lại thì lễ nói: "Văn bối liền không quấy rầy tôn Trưởng Lão thanh tu, cái này cáo lui. . ."

"Chờ một chút, " Tôn Yếm gọi lại Bạch Kỳ, Bạch Kỳ nghi hoặc, nhắc đầu đối đầu Tôn Yếm thanh tịnh hai con ngươi, đã thấy Tôn Yếm nhú mày nói, "ta khuyên ngươi một câu, Tu Chân Giả vẫn là tu vi quan trọng, ngươi ngộ tính không tệ, chớ có bởi vì nhỏ mắt lớn, hoang phế tại một số kỳ thâm xảo thuật phía trên, ngươi. . . Nếu là thay đổi chủ ý, lão phu có thể phá lệ một lần. . ."

Bạch Kỳ yên lặng, lại lập tức minh bạch, cái này Tôn Yếm đối với Điện Tầng trong các tình huống quả nhiên hiểu rõ, ngay cả mình chọn công pháp gì đều nhất thanh nhị sở! Hắn cũng không phải người ngu, chỉ là thông qua một câu như vậy, liền có thể muốn ra trong đó nhân quả.

Chắc hẳn cái này tôn trưởng lão là nhìn thấy mình tu vi ngưng luyện, đạt đến Luyện khí tầng thứ tư cánh cửa, có quý tài chi tâm, có được tự mình lựa chọn chính là trận pháp Chế Phủ chi Đạo, nhìn không được mở miệng đề điểm mình một câu.

Nghĩ tới đây, Bạch Kỳ có chút xoắn xuýt, biết rõ cái này tôn trưởng lão là hảo ý, thậm chí có thể nói ra phá lệ một lần, không cần nghĩ cũng biết rõ, đây là muốn lại cho mình chọn lựa một lần Công pháp cơ hội.

Bạch Kỳ trong lòng dờ khóc dờ cười, nhưng bây giờ không thể lĩnh phần nhân tình này, chẳng lẽ lại còn muốn đem đồ vật đến tay lại còn trở về? Mình thể nhưng là từ vừa mới bắt đầu liền hạ quyết tâm muốn chọn nó!

Không thể nào phía dưới, Bạch Kỳ đành phải cười khò nói: "Đa tạ tôn Trưởng Lão ý đẹp, văn bối. . . Văn bối liền tuyển cái này!"

Nhìn chằm chằm Bạch Kỳ nhìn một lúc lâu, gấp tâm ý của hắn đã định, Tôn Yếm cũng không dễ nói thêm cái gì, trong mắt thần quang âm ỉm, chậm rãi hai mắt nhắm lại nói: "Nếu như thế. . . Đi thôi!"

Rất cung kính liền ôm quyền, Bạch Kỳ quay người, hướng về xa xa đường núi một vút đi.

Chỗ cũ, Tôn Yếm lần nữa mở hai mắt ra, nhìn về phía Bạch Kỳ đi xa bóng lưng, trong miệng thì thảo: "Kẻ này ngộ tính rất tốt, cũng khó trách liền ngay cả ta cái kia bảo thủ Mã sư đệ cũng phải ghé mắt, đáng tiếc. . . Đáng tiếc. . ."

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Ném thử

Thời Gian vội vàng, rất nhanh liền đi qua một cái Nguyệt.

Trong một tháng này, Bạch Kỳ mỗi ngày tham khảo điển tịch, mất ăn mất ngủ, ngay cả tu luyện đều không để ý tới, rốt cục đem trong ngọc giản liên quan tới Trận Đạo Trụ Cột Trì Thức thuộc nắm lòng.

Những này Thiên nghiên cứu, cho dù một cái phổ thông trận pháp phù hiệu đều muốn bị Bạch Kỳ ở trong lòng khắc theo nét vẽ mấy lần, tại trong đầu vẽ phác thảo, thời điểm cùng với những cái khác phù hiệu hoặc điệp gia hoặc xâu chuỗi về sau sinh ra đủ loại hiệu quả.

Những ký hiệu này tuy chỉ được cho Cơ sở, đối với tu sĩ cấp cao mà nói có lẽ không tính là gì, có cường đại Linh Hồn Cảnh Giới chèo chống, đẩy coi như hạ bút thành văn, nhưng đối trước mắt Bạch Kỳ mà nói vẫn là hơi có vẻ phức tạp, tâm thần hao phí cực kỳ nghiêm trọng, mỗi lần đều muốn đến Tâm Lực lao lực quá độ thời điểm, mới không thể không dừng lại Tọa Thiền một hai canh giờ khôi phục.

Đương nhiên, hiệu quả cũng là rõ rệt, thời gian một tháng, Bạch Kỳ rõ ràng cảm giác linh hồn của mình chi lực có chỗ tăng cường, thôi toán tốc độ càng lúc càng nhanh, rất nhanh liền nắm giữ trong ngọc giản tất cả Cơ sở Trận Phù.

Cũng khó trách Linh Hồn Chi Lực sẽ tăng lên, tại loại này cường độ cao tâm thần thôi diễn dưới, Linh Hồn Chi Lực một mực chỗ đang không ngừng tiêu hao bên trong, liền cùng Đoán Luyện Nhục Thân đạo lý giống nhau, kiên trì không ngừng rèn luyện Cơ Thể, Cơ Nhục Lực Lượng sẽ rõ ràng tăng cường.

Lúc này tại trong đầu thôi diễn, Bạch Kỳ thậm chí có thể làm được mười mấy loại khác biệt phù hiệu đồng thời xen kẽ tại hết thấy, cũng có thể thôi toán ra cuối cùng sẽ đưa đến tiếp nhận, đây cũng là Linh Hồn Chi Lực tăng cường sau mang tới chỗ tốt.

Bây giờ, Cơ sở đã nắm giữ, còn lại phía dưới chỉ có thân thân ném thử bày trận.

Một ngày này, Bạch Kỳ rời đi ốc xá, hẳn muốn tìm một chỗ U Tĩnh nơi chốn tốt tránh thí một phen những này Thiên mất ăn mất ngủ tu tập hiệu quả.

Nội Môn mấy tòa chủ phong đều có riêng phần mình danh xưng, mà Ngoại Môn bốn ngọn núi đều theo thứ tự từ bắc hướng nam bài bố, chỉ đạo Đệ Nhất Phong, đệ nhị phong, thứ ba phong cùng Đệ Tứ Phong.

Mà Bạch Kỳ chỗ chính là Đệ Tứ Phong, cũng là trong ngoại môn đệ tử tổng hợp thực lực kém nhất một ngọn núi.

Lúc này Bạch Kỳ tiến lên phương hướng là hướng tây, đó là Ngoại Môn thứ ba phong phương hướng, cùng Đệ Tứ Phong láng giềng, ngoại trừ cầu tàu tương liên bên ngoài, còn có Sơn Đạo nối thẳng hướng dưới, hai ngọn núi ở giữa chính là một mảnh hiểm người đến khe núi, nơi nào là Bạch Kỳ trước mắt có thể nghĩ tới ít có mấy chỗ có thể tùy ý thì triển chỗ.

Thuận đường núi hướng dưới, Bạch Kỳ rất nhanh đi tới chân núi chỗ, phía trước cách đó không xa chính là Ngoại Môn phòng làm việc, Sơn Đạo một bên là vách núi, quái thạch khí phách đột ngột, rất là dốc đứng.

Bốn bên dưới liếc nhìn một phen, thấy không có người ở bên, Bạch Kỳ thả người vọt dưới, lẳng không mấy bước đạp ở sườn núi một bên đột xuất khỏi đá bên trên, bồng bềnh thắm thoát, như một mảnh Liễu Diệp, rất nhanh rơi vào đáy cốc.

Rừng rậm che giấu bên trong, xung quanh bốn phía có đông đảo thiên nhiên hình thành tan thực động huyệt, có rất nhiều nhỏ, tiểu nhân chỉ có thể coi là cái lỗ thủng, lớn thậm chí có thể dung nạp Sơn thú ẩn thân, chợt có núi Phong gào thét, thổi qua đáy cốc, những cái kia trong huyệt động phát ra ô ô thanh âm, như là gào thét.

Hao tổn một chút thời gian, Bạch Kỳ bắt được hai cái trong núi bình thường Tiểu Thú, lựa chọn một chỗ có thể dung thân Động Quật liền tiến vào bên trong.

Nhẹ buông tay, hai cái Tiểu Thú lập tức chấn kinh sa sút, tạt vội vàng thối lui đến trong góc, trừng mắt một đôi mắt cảnh giác nhìn lấy Bạch Kỳ, toàn thân lông tóc nổi đứng, tại Bạch Kỳ quanh thân tán phát linh uy bên dưới run lay bầy, không dám chút nào loạn động.

Khoanh chân ngồi tại trên một khối nham thạch, Bạch Kỳ trầm ngâm một lát, bóp ra ấn quyết nhất chỉ, mấy Đạo Linh tia bỗng dung bắn ra, rơi trên mặt đất, hóa thành mấy cái khác biệt phù hiệu tan xuống mặt đất, một tòa bình thường Công Kích Trận Pháp liền đã thành hình.

Theo tay khẽ vẫy, liền có một cái thú nhỏ trắng như tuyết lẳng không bay lên, rơi vào trận pháp bên trong.

Không sai, đi qua ngắn ngủi này một cái Nguyệt, Bạch Kỳ Khu Vật Thuật có nhảy vọt tăng lớn, đã có thể tại so sánh trong thời gian ngắn khiến không nặng vật thể Phù Không.

Tiểu Thú rơi vào trong trận pháp chính là một cái giết mình, trận pháp ngăn cách Bạch Kỳ khí tức, nó thậm trọng di chuyển, nâng lên một cái trước trào đưng tại trận pháp biên giới màn sáng bên trên.

Phanh ——

Một tia Hồ Quang Điện bỗng nhiên thoát ra, Tiểu Thú gào thảm một tiếng, toàn bộ bị đạn đến một bên, trên mặt bàn chân lông tóc xuất hiện một khối nhỏ đốm đen, còn đang liêu lĩnh Thanh Yên.

Bố trí cái này "Chương Lôi Trận" thời điểm, Bạch Kỳ đối với linh lực rót vào vẫn là có chừng mực, phát ra Hồ Quang Điện kì thực cũng không có thương tổn quá lớn, chỉ sẽ làm Tiểu Thú cảm thấy đau đớn thôi.

Quả thật đúng là không sai, ngã trên mặt đất gào thảm tốt một lúc sau, tựa như phát hiện mình cũng không có trở ngại, cái này Tiểu Thú mới uốn éo thân thể, một lần nữa đứng lên.

Lần này nó nhưng cẩn thận nhiều, dù sao đây không phải Huyền Trận, càng không phải là Khốn Trận, trận pháp giới hạn một chút liền có thể thấy rất rõ ràng, chính là một đạo hình nửa vòng tròn màn ánh sáng, liền cùng một cái tô chụp trên mặt đất.

Biết rõ cái này màn sáng lợi hại, Tiểu Thú không còn đi tới gần, mà là xê dịch bước chân, tại trung ương trận pháp không trung tới lui, một đôi rất có linh tính lớn trong mắt lộ ra cảnh giác.

Gặp này, Bạch Kỳ đưa tay nhất chỉ cái kia trận pháp, oanh kết một tiếng, một đạo thật nhỏ Hồ Quang Điện tiết ra, vọt tới chỉ hạ lạc tại Tiểu Thú một bên chân một bên, phát ra bộp một tiếng thanh thủy nổ đùng.

Tiểu Thú giết mình, đằng một bên dưới nhảy dựng lên, nhảy đến một bên, nhìn về phía mặt đất nâng lên tro bụi, cùng vừa mới xuất hiện một cái hố nhỏ, trong mắt lướt qua một tia sợ hãi.

Ba ba ba ——

Bạch Kỳ không ngừng chỉ hướng trận pháp, một đạo đạo Hồ Quang Điện bắn ra mà ra, mỗi lần đều vừa lúc rơi vào Tiểu Thú thân một bên không xa, xua đuổi lấy nó trên nhảy dưới tránh, ngao ngao kêu chạy loạn.

Đến sau cùng cái này Tiểu Thú bị bị bức ép đến mức nóng này, đứng đầu vào trận pháp màn sáng bên trên, lập tức bị một màn ánh sáng bên trên bắn ra Hồ Quang Điện bổ trúng, Phi Đạn mà quay về đồng thời lại là một trận gào thảm, nhưng không có ngừng dưới, một đôi mắt đều đỏ lên, lần nữa vọt tới khác một bên màn ánh sáng.

Trong lúc nhất thời, Lôi Quang không ngừng, trong trận pháp quang mang lấp lóe, nổ đùng nổ lên bốn phía, Thanh Yên phiêu đảng, xen lẫn Tiểu Thú tiếng rống thảm thiết, đến sau cùng rốt cục tỉnh bị lực tấn, hai mắt khẽ đảo bịch ngã xuống đất, Bạch Kỳ mới đình chỉ Thao Khống trận pháp.

Đưa tay phát một cái, trận pháp bị bỏ, lộ ra trong đó thảm hề hề Tiểu Thú, chỉ thấy nó quanh thân nguyên bản tuyết trắng tòa sáng da lông, giờ phút này che kín cháy đen nửa điểm, còn đang liêu lĩnh Thanh Yên, tán ra trận trận mùi cháy khét.

Nhìn thấy cái này Tiểu Thú thảm trạng, Bạch Kỳ cũng cảm thấy mình có chút không hiền hậu, nói thảm một tiếng tác nghiệt, nhắc chỉ bắn ra một cái Ích Cốc Đan rơi vào cái này Tiểu Thú trong miệng, sau đó lại là phẩy tay áo một cái, một trận cuồng phong bình đi lên, Tiểu Thú bị thổi quỵ, rơi vào Động Quạt bên ngoài.

Hồi lâu sau, một trận gió núi thổi qua, Tiểu Thú ung dung tỉnh lại, nghiêng người đứng lên, đầu tiên là cảnh giác bốn bên dưới dò xét một phen, sau đó vọt tới, nhảy vào một bên rừng rậm ở trong.

Trong động quạt, Bạch Kỳ lần nữa bấm niệm pháp quyết, bố trí ra khác một cái trận pháp, là một tòa đơn giản Khốn Trận, sau đó nhìn về phía một cái khác Tiểu Thú.

Cái kia Tiểu Thú một đôi Đại Nhãn như nước trong veo trũng mắt Bạch Kỳ, lộ ra cầu xin tha thứ chi sắc, toàn thân sợ run, nhìn lấy rất là làm người thương yêu yêu, Bạch Kỳ ám đạo cái này Tiểu Thú cũng như thế có linh tính, lại không để ý nó cầu xin tha thứ, trực tiếp đem ném vào trong trận.

Vừa tiến vào trong trận, cái kia Tiểu Thú kêu rên một tiếng, bốn chân mãnh liệt khẽ run rẩy, toàn bộ thân hình mềm nhũn, lập tức ngã xuống đất miệng sùi bọt mép, lật lên bạch nhãn, lại trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Bạch Kỳ khẽ giết mình, lập tức dờ khóc dờ cười, trước đó cái kia Tiểu Thú thảm trạng bị con thú nhỏ này nhìn ở trong mắt, sợ là hiểu lầm mình cũng sẽ rơi vào kết cục như vậy, rất thẳng thắn trực tiếp bị dọa ngất.

Cái này không thể được, choáng ta lấy cái gì trắc thì?

Bạch Kỳ cười thảm, đưa ngón trỏ ra, xuyên thấu trận pháp một chỉ điểm tại cái này Tiểu Thú mi tâm, lập tức một cỗ Linh Lực tràn vào Tiểu Thú thể nội, hóa thành một cỗ Thanh Lương chi ý, liền bị tỉnh lại.

Tiểu Thú mở hai mắt ra đồng thời, Bạch Kỳ ngón tay đã lùi về, Tiểu Thú nghi hoặc, bốn bên dưới dò xét, tựa như đang tìm cái kia cổ Thanh Lương chỉ ý ngọn nguồn, cổ này ý lạnh lại không phải băng lãnh, mà là làm nó cảm thấy rất dễ chịu, còn chưa bao giờ thể nghiệm qua.

Mặc dù đang tìm, lại vẫn không mất cảnh giác, thời khắc chú ý đến động tĩnh chung quanh, chỉ là hồi lâu sau vẫn luôn cũng không nhận công kích, thời gian dần trôi qua cũng buông lỏng xuống, toàn thân dựng thẳng lên lông tóc chậm rãi tiêu ngưu xuống, cứ như vậy nó không ngừng đi tới, đi tới.

Tại Ngoại Giới, Bạch Kỳ khoanh chân ngồi tại trận pháp này trước đó, ngưng mắt nhìn chăm chú lên trong đó cảnh tượng, cái kia Tiểu Thú trong mắt hấn, một mực ngay tại chỗ xoay vòng, căn bản chưa từng xê dịch nửa bước.

Xem ra, cái này Khôn Trận hiệu quả cũng không tệ lắm.

Bạch Kỳ sờ lên cái cằm, thâm nghĩ, trong lòng hơi động, lập tức bấm niệm pháp quyết, số phù hiệu từ Chưởng Chi ở giữa lướt lên, từng cái bay khỏi, giờ phút này dựa theo nhất định trình tự ẩn hướng cái kia Khôn Trận.

Mấy cái này phù hiệu tổ hợp lại với nhau chính là một tòa khác Công Kích Trận Pháp, chủ yếu sát thương là Hòa Thuộc Tính, Bạch Kỳ muốn muốn thử một chút có thể hay không cùng Khôn Trận điệp gia sử dụng.

Dạng này quá trình hấn từng tại trong đầu thôi diễn không dưới trăm lượt, từ lúc mới bắt đầu không ngừng thất bại, đến sau cùng lục lọi ra trong đó tốt nhất thứ tự, giờ phút này chính là muốn đích thân nếm thử.

Liên tiếp năm cái phù hiệu thuận lợi dung nhập, Khôn Trận không có thu đến bất kỳ ảnh hưởng gì, Bạch Kỳ hoàn toàn yên tâm, tiếp tục thúc đẩy cái thứ sáu phù hiệu dung nhập, đúng lúc này, ban đầu trận pháp xuất hiện một tia chấn động, trong thoáng chốc vừa ẩn một hơi, trở nên bất ổn.

Tiểu Thú giật mình, đột nhiên phát hiện cảnh tượng trước mắt biến ảo, nguyên bản chung quanh là một mảnh quen thuộc rừng rậm, lại tại lúc này thiên không tựa như vỡ ra, lộ ra một đôi bình tĩnh hai mắt, lập tức toàn thân lông tóc lần nữa cây cây dựng thẳng lên.

Đó là Bạch Kỳ hai mắt, trận pháp xuất hiện ba động đồng thời, chính là trong lòng căng thẳng, lúc này kết thúc dung nhập, tất nhiên thất bại trong gang tấc, không bằng liều một thanh!

Cần rằng một cái, thể nội tu vi cuộn cuộn tuôn ra, Chưởng Chi tung bay, ẩn quyết không ngừng biến hóa, Đệ Thất nói, Đệ Bát phù hiệu lần nữa dung nhập, trận pháp sụp đổ dấu hiệu càng ngày càng mãnh liệt, lại tại Bạch Kỳ tu vi chi lực áp chế dưới, cường ép khép lại.

Khi Đệ Cửu nói, cũng là sau cùng một phù hiệu dung nhập Khôn Trận, bùm một tiếng nhẹ vang lên, trận pháp sụp đổ, hóa thành vô hình, trong đó thoát ra một cái toàn thân thú nhỏ trắng như tuyết, nháy mắt Công Phu liền ra Động Quật, ẩn tại rừng rậm ở trong biến mất không thấy gì nữa.

Bạch Kỳ cười khổ, bỗng cảm giác không thể nào, đang muốn đứng dậy lại đi bắt hai cái Tiểu Thú trở về, lại tại lúc này nghe được một tiếng tiếng nói chuyện.

Bạch Kỳ sắc mặt đột nhiên biến đổi, có người tại phụ cận!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Khiêu khích

Thi lâm đi vào bên trong vùng thung lũng này, nhìn bốn phía lầy, bóp trong tay một tờ giấy, trong lòng hơi có bất an, khuôn mặt phiếm hồng, trái tim không tranh khí phanh phanh nhảy loạn, như hươu con xông loạn.

Trên tờ giấy chỉ có một hàng chữ nhỏ: Thi lâm Sư Tỷ, hôm nay giờ Thìn, thứ ba phong tại Đệ Tứ Phong ở giữa đáy cốc, tiểu đệ có việc bề ngoài tổ, vạn mong dời bước, nếu có đường đột chỗ, xin hãy tha lỗi! Lạc Khoản là Kỳ Phong hai chữ.

Chờ đợi thật lâu, đã sớm qua giờ Thìn, thi lâm có không khỏi chút rất nghi hoặc, ẩn lý thuyết, nằng trong ấn tượng Kỳ sư đệ không phải loại kia không giữ lời hứa người, đã nói ước nàng tới đây gặp nhau, liền nhất định sẽ tới.

Mà lại hiện tại còn không biết có phải hay không là lại chuyện trọng yếu gì trò chuyện với nhau, cứ như vậy rồi đi sợ là không được tốt, vẫn là lại chờ chút. . .

Đấy cốc tĩnh mịch, hiếm người đến, một người ở chỗ này, hướng mà lại còn là nữ tử, lại qua hồi lâu, thì lâm rớt cục ngồi không yên, trong lòng bất an càng nhiều, nhìn không được lên tiếng gọi nói: "Sur đệ, người đã đến sao?"

Không có người trả lời, thì lâm nhủ lại theo lòng mảy, trong lòng không khỏi sinh ra một chút ai oán chi ý, khó nói Kỳ sư đệ thật quên rồi? Ai ~ xem ra chỉ là mình mong muốn đơn phương thôi.

Nghĩ đi nghĩ lại, đang muốn trở lại rồi đi đấy cốc, một tiếng cuồng vọng cười to từ một bên trong rừng rậm vang lên, khiến cho nàng thân thể chấn động.

"Ha-Ha, nào có cái gì Kỳ sư đệ, người quả nhiên đối cái kia tiểu bạch kiểm có ý tứ!"

Đang khi nói chuyện, một cái cao lớn thô kệch âm thanh đẩy ra Lâm Mộc, từ đó đi ra, mới vừa xuất hiện, liền để thì lâm sắc mặt đại biến, nghẹn ngào nói: "Là người? Tông Liêm!"

"Không tệ! Đừng vậy ta!" Tráng hán kia nhếch miệng cười một tiếng, trong mắt lóe hàn quang, mang theo một tia Dâm Tà, tại thì lâm áo trắng che khuất trên thân thể mềm mại lướt qua, "Ờ giấy kia cũng là ta phái người tặng, ta nói qua, người trốn không thoát lòng bàn tay của ta!"

"Tông Liêm, ta đã sớm nói không sẽ cùng người kết thành Đạo Lữ, người nếu dùng mạnh, ta liền đi tìm Trương Lão!" Thì lâm khuôn mặt sát Bạch, liền tiếp lui về phía sau bên trong, lộ ra oán hận chi sắc.

"Vậy người phải rời khỏi nơi này trước lại nói, " tên là Tông Liêm tráng hán khinh thường nói, " hôm nay nếu không để người đi theo ta, mơ tưởng tùy tiện thoát thân!"

"Huống hồ. . . Lão Tử truy cầu người rồi nhiều lần như vậy, người vì sao không đáp ứng? Người làm sao dám không đáp ứng? ! Hết lần này tới lần khác thích cái kia tiểu bạch kiểm!" Nói đến đây, Tông Liêm trên mặt bấp thịt vụn vụn, trở nên dữ tợn, ác thanh ác khí nói, " Lão Tử hôm nay không chỉ có muốn người khuất phục, sau khi trở về còn muốn tự tay phế đi tiểu tử kia, nhìn người có thể như thế nào? !"

Nói bỗng nhiên nhảy lên lên, nhào về phía thì lâm, một thân Luyện khí tầng thứ tư tu vi phản phật mà lên, mang theo một cỗ sắc bén chi uy.

Tại cổ uy áp này phía dưới, thì lâm sắc mặt thâm biến, tự biết không thể nào là cái này Tông Liêm đối thủ, lập tức lấy ra một cây chùy thủ chống đỡ tại mình chỗ cổ, âm thanh đau khổ, ánh mắt lộ ra kiên quyết chi sắc: "Người như tiến thêm một bước, ta liền chết cho người xem!"

Tông Liêm dừng lại, sắc mặt âm tình bất định, lập tức khoe môi kéo một cái, lộ ra nhe răng cười: "Tự sát? Người cho rằng dạng này liền có thể uy hiếp ta?"

Tông Liêm từng bước một hướng đi thì lâm, "Chết cũng tốt, chết ta liền làm gì người lột sạch, nhét vào thứ ba phong khiến người khác xem thật kỹ một chút, đặc biệt là cái kia họ Kỳ tiểu tử, cũng không biết rằng lại là biểu tình gì? Đương nhiên, coi như người chết, hán cũng chạy không thoát, sẽ xuống dưới cùng người!"

Tưởng tượng thấy bộ kia trắng cảnh, thì lâm lập tức trong lòng nhói nhói, ánh mắt có chút tán loạn, từng bước một lui lại bên trong, bị hậu phương một khối nhô ra hòn đá trượt chân, kinh hô bên trong ngã về phía sau.

Ngay tại cái này một cái chớp mắt, Tông Liêm mắt sáng lên, cả người bay nhào ra ngoài, đoạt lấy thì lâm dao găm trong tay, một cái tay khác kẹt tại trên cổ của nàng, đưa nàng một thanh nhắc lên.

"Tiện nhân! Dám uy hiếp Lão Tử, muốn chết!"

Thì lâm sắc mặt đỏ lên, cơ hồ không thở nổi, mặc cho Tông Liêm dẫn theo, toàn thân Khí Lực đều tại biến mất, gãy dựa cũng lộ ra rất là bất lực, trước mắt chập chờn biến thành đen, tức làm mất đi Ý Thức.

Xoẹt xẹt ——

Tính cả nơi vai phải, toàn bộ trên cánh tay y phục bị Tông Liêm một thanh xé mở, lộ ra da thịt tuyết trắng, thì lâm giật mình, lập tức xấu hổ giận dữ vô cùng, tán loạn ánh mắt một lần nữa hội tụ, gắt gao nhìn chăm chăm Tông Liêm.

"Ta cũng sẽ không để người cứ như vậy ngắt đi, ta muốn tốt cho người tốt, thanh tình hưởng thụ tất cả chuyện tiếp theo!" Tông Liêm liếm môi, trong mắt Dâm Tà chi quang càng ngày càng thịnh, đưa tay kéo hướng thì lâm ở ngực vạt áo.

Bao hàm lấy khuất nhục, thì lâm trong mắt chớp động lên nước mắt, lộ ra yếu đuối vô cùng, giờ khắc này nàng là như vậy bất lực, không khỏi trước mắt hiện lên một trương vẫn lộ ra non nớt thanh tú khuôn mặt.

Kỳ sư đệ, kiếp này vô duyên, người ta Kiếp Sau gặp lại. . .

Ngay tại thì lâm sắp tự đoạn tâm mạch trước một khắc, một tiếng mang theo chế nhạo chi ý trong sáng âm thanh phiêu hốt ở giữa truyền đến: "Khi dễ một cái nhục nữ tử, còn có thể như thế chính nhan tàn khốc, Khúc Phong Tông đệ tử từ thật đúng là một cái so một cái khó lường a!"

"Ai? !" Tông Liêm quát lớn, bỗng nhiên về đầu, lại chưa nhìn đến bất kỳ người tại, ánh mắt cảnh giác bên trong, quan sát bốn phía.

"Là ai tại giả thân giả quý? Đã không dám gặp người, liền không nên quấy rầy Lão Tử nhả hứng, nếu không. . ." Tuy là nói như vậy lấy, trong lòng cảnh

giác cũng không dám buông lỏng mấy may.

Đáng tiếc Luyện khí tầng thứ tư Linh Thức vẫn là quá mức Nhỏ yếu, không thể ly thể quá xa, nếu không sẽ làm cho người này không chỗ che thân.

"Người muốn như nào?"

Theo một tiếng này lời nói truyền ra, Tông Liêm trong mắt thần quang sáng lên, gắt gao nhìn chăm chăm một cái vừa từ trong rừng rậm lách mình mà ra, chính từng bước một hướng về hần chậm chậm đi người tới ảnh.

Hắc Bào bao khóa dưới, ngay cả đầu đều che kín, một tia Bất Lậu, thậm chí, ở tại trên khuôn mặt nổi lên tầng một nhân nhạ Thanh Quang, mặc dù không chường mắt, lại mông lung như sương, thấy không rõ mặt mũi người nọ.

Người tới chính là Bạch Kỳ, hần cố ý đổi thân Hắc Bào, đem ban đầu Bạch Bào thu hồi, còn cần sinh ngắn đặc hữu Thanh Quang che khuất mặt mũi, không muốn bại lộ thân phận gây ra phiền toái gì.

"Xùy ~ Luyện khí Đệ Tam Tầng?"

Mang Bạch Kỳ đi vào Tông Liêm phía trước cách đó không xa đứng vững, Tông Liêm cũng nhìn ra tu vi của hần, không khỏi xùy cười một tiếng, hai mắt trừng một cái, lộ ra ngoan sắc: "Chỉ là Luyện khí ba tầng cũng dám quân Lão Từ nhân sự, chán sống?"

Ngay cả vừa mới sinh ra một chút hi vọng thi lâm cũng là ánh mắt âm đạm, tu vi như vậy không khác mình là mấy, căn bản không phải Tông Liêm đối thủ.

Cứ như vậy đối ta không có lòng tin?

Thi lâm thân sắc rơi vào Bạch Kỳ trong mắt, không khỏi thẳm cười khỏ, lại giả vờ giả vịt: "Này ~ ngọt cái kia tặc nhân, còn không mau mau thúc thủ chịu trời, nếu là phản kháng, sẽ làm cho ngươi kêu cha gọi mẹ, muốn chết không xong!"

"Cái gì? ! Ta không nghe lầm chứ! Ha-Ha!" Tông Liêm cười to, thân thể khôi ngô cư cao lâm bên dưới nhìn xuống Bạch Kỳ, "Người muốn để ta kêu cha gọi mẹ? Chỉ là Luyện khí tầng thứ ba tiểu tử, ta nhìn ngươi là không biết rằng chữ chết là thế nào viết!"

Thi lâm cũng là quá sợ hãi, trong lòng mình bạch Bạch Kỳ là tới cứu mình, mặc dù rất là cảm kích, lại cuồng vọng như vậy, cũng không ước lượng một bên dưới mình nặng nhẹ, cứ như vậy lao ra ngoài, thực sự không biết tự lượng sức mình vô cùng.

Nghĩ tới đây, thi lâm trong lòng lo lắng, liên tục hướng về Bạch Kỳ nháy mắt, để hần mau chóng rời đi.

Bạch Kỳ nơi nào có bất luận cái gì muốn rời đi tâm tư, đuổi ra một ngón tay ngoắc ngoắc, cách mông lung Thanh Quang, đều có thể cảm nhận được cái kia mang theo khiêu khích ánh mắt.

Tông Liêm nổi giận, đưa tay đánh ra một đạo Phong Ấn, rơi vào thi lâm trên thân, theo lòng tay ra , mặc cho nàng ngã xuống đất, liền nhanh chân hướng về Bạch Kỳ mà đến, quanh thân Khí Kinh lóe sáng, huy quyền liền đánh tới.

Bạch Kỳ chân tiếp theo động, thân hình lóe lên phía dưới, bỗng nhiên lui lại, không chỉ có dừng tới tu vi chi lực, càng có một bộ phận Nhục Thân Chi Lực, tốc độ cực nhanh , khiến cho một kích này thất bại.

Tông Liêm đồng tử co rút lại, ám đạo tiểu tử này tốc độ nhanh như vậy, lại một bước đuổi đến đi lên, lần nữa đánh phía Bạch Kỳ, cùng lúc đó, một cái tay khác vỗ Túi Trữ Vật, lấy ra số đạo phong hành phù theo trên người mình.

Một cỗ cuồng phong đất bằng sinh ra, vòng quanh Tông Liêm tốc độ tăng vọt, truy hướng Bạch Kỳ, sau đó từng quyền từng quyền đánh tới.

Dù vậy lại luôn kém hơn như vậy một điểm, mỗi lần oanh ra một quyền, tổng là có thể khó khăn lắm bị Bạch Kỳ tránh ra, trước đó như thế, hiện tại cũng là như thế, phảng phất Bạch Kỳ tốc độ thủy chung đều chỉ so Tông Liêm nhanh lên như vậy một điểm.

Tông Liêm càng là công kích, càng cảm thấy uất ức, thẳm mắng Bạch Kỳ trơn trượt liền cùng con cá, Đông vọt Tây vọt, căn bản đuổi không kịp, giờ phút này trong lòng nhần nhin một cỗ khí, tu vi chi lực càng lại lần tăng lên không ít, tốc độ cũng là càng nhanh.

Cứ như vậy một đuổi một chạy ở giữa, hai người tại rừng rậm hang đá gần tiếp ngay cả lóe ra, Tông Liêm tu luyện công pháp, chủ yếu liền dừng tại tầng cường thịnh trên khuôn mặt, một quyền chi lực rất là bá đạo, rơi vào trên vách đá liền có thể đánh nát một khối nhỏ nham thạch.

Phanh phanh tiếng vang không ngừng tại đáy cốc quanh quần, nơi xa nhìn về phía hai người thi lâm, trong mắt lo lắng một khắc cũng không có thư giãn, trong lòng lo lắng không thôi, mỗi lần Bạch Kỳ hiện lên một kích, đều muốn thay hần âm thầm bóp bả mồ hôi.

Phanh ——

Lại là một bên dưới trọng kích, vỡ nát nham thạch bắn ra bốn phía, bốn phương tám hướng đều là, cơ hồ tránh tránh không kịp, mỗi một khối đá vụn lực đạo đều không nhỏ, nếu là rơi vào trên người sợ là muốn ăn chút khổ đầu, "Trong lúc vội vã" Bạch Kỳ hoảng hốt chạy bừa, vừa lui phía dưới, lại thối lui đến hậu phương một tòa hang đá bên trong, lập tức kinh hô một tiếng: "Không tốt!"

"Ha-Ha! Ngươi trốn a, lại trốn a! Nhìn ngươi lúc này còn trốn nơi nào?"

Cuồng tiếu bên trong, Tông Liêm đuổi sát mà tới, thân thể khôi ngô ngăn chặn động khẩu, đem Bạch Kỳ làm cho từng bước một lui lại, hậu phương chính là một chỗ ngõ cụt, căn bản lui không thể lui.

Tông Liêm giờ phút này tâm tình sáng khoái vô cùng, nắm tay bên trong, bấp thịt hờ ra, càng có tu vi chi lực ẩn chứa, Kính Lực bàng bạc, muốn đem trước một khắc nghẹn cong toàn bộ trút xuống, cho Bạch Kỳ một cái khắc sâu giáo huấn.

Giờ phút này cất bước ở giữa, tới gần Bạch Kỳ, ngay tại vừa mới phóng ra bước thứ bảy thời điểm, kinh biến phát sinh, xung quanh bốn phía mặt đất sáng lên một đạo ánh sáng chói mắt hoa, lập tức số đạo Trần Văn giao nhau hiển hiện, một màn ánh sáng chậm chậm dâng lên, chớp mắt đem Tông Liêm cả người bao phủ.

Giống như một cái tô khi đầu chụp dưới, thân ở trong đó Tông Liêm cảnh tượng trước mắt đột nhiên biến đổi, không còn là Nham Bích, mà là biến thành một mảnh rậm rạp rừng rậm.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Trận pháp đối địch

"Trận pháp? Tiểu Đạo thôi!, chỉ là huyền cảnh cũng muốn mê hoặc ta?!"

Trong nháy mắt hoảng hốt về sau, Tông Liêm cười lạnh, đứng tại chỗ, tại hân cho rằng, cái này Động Quật cứ như vậy lớn, chỉ cần mình ngăn trở con đường phía trước, nhất định có thể ngăn chặn Bạch Kỳ Sinh Lộ.

"Thật sao? Vậy ngươi thử một chút!" Bạch Kỳ âm thanh phiêu miểu trống rỗng, truyền khắp toàn bộ Không Gian, lại nghe không ra là từ chỗ nào truyền đến.

Lạnh hừ một tiếng, Tông Liêm nhanh chân hướng về phía trước, hân tự nhận tiến vào trận pháp đồng thời, phương hướng không có phát sinh chệch đi, Bạch Kỳ vị trí chỉ có thể ở một chỗ, cái kia chính là ngay phía trước, bị mình gắt gao ngăn ở trong góc tường.

Hân thấy, phía trước rừng rậm xanh biếc, vừa lúc có một gốc thô có mấy người vây quanh Cổ Mộc ngạnh đứng, cười lạnh một tiếng, hân không nói hai lời, đưa tay liền đánh tới.

Cây cối vụn vụn, hóa thành Phù Quang Lược Ảnh tiêu tán, Tông Liêm khóe miệng ý cười càng sâu, ám đạo quả là thế, liền buông tay buông chân, bắt đầu đánh tung, một bên oanh một bên hướng phía trước cất bước.

"Ngươi —— "

Bạch Kỳ kinh ngạc âm thanh thoáng chói vang lên, gấp rút phun ra một chữ, liền ngậm miệng không nói.

"Ha-Ha!" Nghe được một tiếng này, Tông Liêm đắc ý cười to, cho là mình bóp trúng Bạch Kỳ uy hiếp, mê hoặc nói, "ngươi như hiện tại cầu xin tha thứ, ta có lẽ còn có thể lưu ngươi đầu cầu mệnh, không phải vậy chờ ta bả cái này Động Quật nổ sập, ngươi chết cũng không biết rõ chết như thế nào!"

"Cuồng vọng!"

Bạch Kỳ âm thanh lần nữa truyền ra, nhưng lại giống như khôi phục bình tĩnh, khiến cho Tông Liêm nhất thời có chút kinh nghi bất định.

Chẳng lẽ tiểu tử này còn có cái gì Át Chủ Bài không có thi triển? Không đúng! Tiểu tử này nhất kinh nhất sợ, nhất định là muốn loạn ta chi tâm, Thực Tắc Hư Chi, Hư Tắc Thực Chi, sợ là không có có hậu chiêu gì, muốn dùng cái này đến lừa dối ta, không có cửa đâu!

Nghĩ tới đây, Tông Liêm hoàn toàn yên tâm, trong mắt hai tia chớp lạnh lờ lờ lên, vỗ Túi Trữ Vật, lật tay lấy ra một thanh lóe ra phù quang trường đao, sát Bạch Dao Khí tại Phong Nhận bên trên phun ra nuốt vào lấy, bị hân vung, lập tức đao quang tứ tán.

Tông Liêm múa trường đao, tu vi quán chú dưới, kinh người Hàn Mang hóa thành Phong xoáy bao phủ quanh thân, cơ hồ mật không thấu Phong, một đường bệ vệ hướng về phía trước Phách Khảm, phàm là bị Dao Khí bắn trúng Cổ Mộc đều trong nháy mắt vụn vụn, Giai hóa thành quang ảnh tiêu tán.

Lại là pháp bảo? !

Giờ phút này khoanh chân ngồi tại Động Quật dựa vào tường vị trí Bạch Kỳ, nhìn lấy trong trận không ngừng vung vẩy trường đao Tông Liêm, trong mắt hơi lộ ra giật mình, nhìn chăm chăm chuỗi này trường đao không ngừng đánh giá.

Nên biết rằng pháp bảo như thế cũng không thấy nhiều, cũng không phải bình thường Phù Lục, mà là muốn cao thâm hơn tu vi mới có thể chế tác, thường thấy nhất chính là Tông môn phối phát chuỗi này chất gỗ Phi Kiếm.

Chỉ là, cái kia Mộc Kiếm đơn thuần chất liệu liên xa kém xa cái này trường đao, càng đừng nói trên đó khắc theo nét vẽ Phù Văn, cũng phải càng thêm Thâm Áo nhiều lắm, lại nhìn nó bên trên tán phát sắc bén chỉ ý, so với bị Bạch Kỳ bóp nát chuỗi này Bảng Đại Hải Phi Kiếm, cũng phải không thua bao nhiêu!

Bạch Kỳ mắt ánh sáng lóe ra, tâm đạo cái này Tông Liêm cũng không biết ra sao đến đâu, vậy mà có thể có vật này.

Lúc này, tại Bạch Kỳ nhìn lại, cái này Tông Liêm bất quá là tại nguyên chỗ vòng quanh vòng tròn thôi, hẳn tự cho là không ngừng hướng về phía trước, kì thực đã sớm bị trận pháp bóp méo Giác Quan, Đao Khí xuyên thấu trận pháp, rơi vào hai bên trên vách đá, nham thạch băng liệt, ào ào rơi dưới.

Nhìn cái này dấu hiệu, chỉ sợ đều không cần Bạch Kỳ xuất thủ, cái này Tông Liêm liền bả mình chôn sống lạc!

"Hô xùy ~ hô xùy ~"

Cũng không biết trải qua bao lâu, Tông Liêm ngừng lại, một tay chống chuỗi đao, Đao Kiếm cắm trên mặt đất, áp ứng áp ứng thờ gấp thô khí, nhắc đầu quan sát bốn phía, chung quanh rừng rậm sớm đã trống không một mảnh lớn.

Nhìn về phía càng xa xôi phía trước, rừng rậm thâm thúy, liên miên bất tuyệt, lan tràn đến Thiên một bên, cơ hồ trông không đến đâu, Tông Liêm khuôn mặt trở nên đen nhánh, nhìn bộ dạng này, mặc hẳn làm sao chặt đều chặt không hết a!

Khoanh chân ngồi tại bên ngoài Bạch Kỳ, cũng đang không ngừng mọc ra Dung Linh Đan hấp thu, bổ sung tu vi chi lực, lấy Luyện khí tầng thứ ba tu vi, sinh sinh vậy khôn một tên Luyện khí bốn tầng cao thủ, dù sao có chút cố hết sức, huống chi hẳn còn ở trong trận không ngừng phá hư.

Vền vẹn cái bình thường nhất Khốn Trận, lại thêm tu vi không đủ, như trẻ bổ sung Linh Lực, sinh sinh đông dài, trận pháp cũng sẽ tự hành sụp đổ.

"Đáng tiếc, không thể đạt tới Chân Huyền chi cảnh." Bạch Kỳ trong lòng thầm than.

Huyền Trận, nói trắng ra là cũng là Khốn Trận một loại, trước mặt trận pháp này chỉ là cơ sở nhất một loại, Luyện khí lấy bên dưới có lẽ còn có chút mê hoặc tác dụng, vượt qua Luyện Khí Kỳ, Linh Thức bao trùm phạm vi liền vượt xa trận pháp phạm trù, tùy tiện liền có thể Phá Trận.

Trong đó mô phỏng hoàn cảnh cũng không đủ chân thực, chỉ có vẻ ngoài thôi, đơn giản nhất, cũng tỷ như nói những cái kia Cổ Mộc, Bạch Kỳ cũng không có thể mô phỏng ra Chúng nó chân thực hình thái, vốn nên Hữu Phong Xuy Quá thời điểm, lá cây lại sẽ không lác lác.

Lại ngoại hình cũng đâu chỉ tại Thủy Nguyệt kính hoa, chỉ cần nhẹ nhàng quét qua, liền có thể đem hóa thành vô hình, cho nên là tên "Hư huyền".

Trong điển tịch ghi chép, "Hư huyền" phía trên chính là "Chân Huyền", không chỉ có thể Mê Huyền người con mắt, thậm chí Giác Quan, Linh Thức đều có thể mê hoặc, đạt tới dĩ giả loạn chân hiệu quả, cây cối chính là cây cối, có nó nguyên bản hết thấy hình thái, động cùng tĩnh, sinh cùng hợp, chạm vào có vật, Niệm Thông Kỳ Thần.

Chỉ bất quá, dạng này trận pháp cận tồn tại ghi chép bên trong, có lẽ là Khúc Phong Tông thực lực quá yếu, căn bản không có thực lực này thu tồn dạng này Công pháp đi!

"Hiện tại liền đi thử một chút hợp trận chi pháp!" Bạch Kỳ Nhân Quang đột nhiên sáng lên, hít sâu một cái khí, liền bắt đầu bấm niệm pháp quyết.

Lúc này Tông Liêm lần nữa hồi phục một chút Khí Lực, trong lòng bất an đồng thời, nổi lên trận trận cảm giác vô lực, bắt đầu có một chút hối hận, lúc trước hẳn nói trận pháp là tiêu đạo, nơi đây đến xem, càng như thế khó phá.

Cẩn rắng bên trong, thực chất bên trong chơi liêu mà xuất hiện, quơ trường đao, Tông Liêm lại bắt đầu cuồng oanh lạn tạc, hẳn lệch không tin cái này tà, nhất định phải phá trận thế này, đem cái này đáng hận tiêu tử bắt tới, lấy thủ đoạn tàn nhẫn nhất sinh sinh dần vật đến chết.

Tông Liêm cuồng oanh lạn tạc cho Bạch Kỳ mang đến không ít áp lực, nhưng phần này áp lực lại khiến cho Bạch Kỳ tâm thần không khỏi không cực đoan tập trung, nếu là hơi có phân thần, dẫn đến cùng trận thất bại, trận pháp liền sẽ trực tiếp sụp đổ.

Một đạo đạo ẩn quyết ở trong đầu hẳn hiện lên, bị Bạch Kỳ nước chảy mây trôi đánh ra, hóa thành Phù Văn tại lòng bàn tay phát sáng, thủ chương đầy ngang, một đạo nhạt Phù Văn chậm chậm bay ra, không chút rung động, dung nhập trong trận pháp.

Bạch Kỳ đáy lòng không có bất kỳ cái gì ba động, thần sắc giằng cổ không gợn sóng, tiếp tục kết xuất ẩn quyết, một đạo đạo phù quang nhắc lên, từng cái rơi vào vây khôn Tông Liêm trong trận pháp, cuối cùng, trận pháp màn sáng sáng rõ, nhắc lên một trận vu vù, liền chậm chậm yên lặng.

Cùng lúc đó, Bạch Kỳ phải giờ tay lên, khẽ quát một tiếng: "Lửa!"

Trong trận pháp, nhìn phía trước vẫn không có cuối rừng rậm, Tông Liêm tâm dần dần chìm đến đáy cốc, ánh mắt lộ ra vẻ giầy dụa, hần bỗng nhiên lắc lắc đầu, ném đi một chút bất an suy nghĩ, lần nữa giờ lên trường đao vùng hướng trước mặt một gốc Cổ Mộc.

Cổ Mộc vận vẹo, đương nhiên tiêu tán, Tông Liêm đang muốn cất bước mà qua, lại tại thời khắc này dẫm chân xuống, ánh mắt ngưng tụ bên trong, lộ ra nghi hoặc, đánh giá Cổ Mộc biến mất địa phương.

Ở nơi đó, một đám thật nhỏ, toát ra ngọn lửa chính lừng không boi lượn qua, phảng phất một mực tồn tại ở cái kia Cổ Mộc bên trong, giờ phút này mới triển lộ ra.

Chính đánh giá cái này đám ngọn lửa đồng thời, ngọn lửa vừa tăng, hóa thành một đoàn xinh đẹp hóa cầu, tại Tông Liêm biến sắc bên trong, trực tiếp nhào về phía mặt của hần môn.

Cái này một bên dưới có thể nói cảnh tình, Tông Liêm một cái giật mình, theo bản năng vùng đao liền cản.

Phanh ——

Một tiếng vang thật lớn, Tông Liêm bạch bạch bạch liền lùi mấy bước, trên mặt đột nhiên nổi lên một cổ ửng hồng, nổ tung nát điểm có bắn tung toé đến trên người hần, đốt xuyên qua áo bào, lộ ra một cái khét lẹt động khẩu.

Tông Liêm rốt cục không thể nhịn được nữa, chửi ầm lên: "Bi ồ! Có loại đi ra, không cần tránh một chút Tàng Tàng, đùa nghịch loại thủ đoạn này, có dám theo hay không gia gia tự mình so tay một chút?!"

"Không dám!" Bạch Kỳ tiếng chế nhạo quanh quẩn truyền đến, "Người không phải có thể chặt nha, tiếp tục chặt nha! Nhìn ta không mài chết người!"

Tông Liêm khuôn mặt đen cùng đáy nồi giống như, trực tiếp ngậm miệng không nói, khoanh chân ngồi tại nguyên chỗ bắt đầu thổ nạp, khôi phục thương thế.

Nhưng Bạch Kỳ nơi nào sẽ cho hần dạng này Thời Gian, Thao Không trận pháp đồng thời, nguyên bản trong rừng rậm, nhiều đám hỏa cầu không biết từ chỗ nào sinh ra, nhao nhao hướng về Tông Liêm hồi hải rơi đi.

Tông Liêm sắc mặt đại biến, trong lúc vội vã nhanh chóng chạy thực mạng, lại chẳng biết tại sao, bất luận hần làm sao chạy trốn, những cái kia hỏa cầu luôn luôn vừa lúc ra hiện tại hần bốn phía, không thể nào bên trong, hần chỉ có thể vùng đao đón lấy.

Hần chỗ nào biết rõ, mình căn bản là chỉ là tại một chỗ không ngừng đảo quanh mà thôi? Muốn chạy trốn cũng trốn không thoát.

Trong lúc nhất thời, phanh phanh tiếng vang không ngừng truyền ra, mỗi một lần va chạm, Tông Liêm sắc mặt đều muốn một trận phiếm hồng, sau đó trở nên tái nhợt, số lần về sau, cả người lung lay sắp đổ, phảng phất tùy thời đều muốn ngã quỵ.

"Lôi!"

Một tiếng gào to, ngay sau đó, oanh kết một tiếng nổ đùng, Thanh Quang tạt vọt, trực tiếp rơi vào Tông Liêm ở ngực, oa một tiếng, Tông Liêm rốt cục nhịn không được, phun ra một ngụm máu tươi, chống chuôi đao, miễn cưỡng đứng thẳng chưa từng ngược lại dưới.

Thời khắc này Tông Liêm, trong lòng đắng chát vô cùng, hối hận chi ý như nước thủy triều thủy, phun lên tâm đầu, thâm hận mình xem thường Bạch Kỳ, đã rơi vào đối phương cái bẫy.

Từng tia Hồ Quang Điện tại trận pháp màn sáng bên trên nổi lên, gấp vọt mà ra đồng thời, nhao nhao chỉ hướng Tông Liêm, trong trận pháp, Tông Liêm sắc mặt thâm biến, tử vong uy hiếp gần ngay trước mắt, hần theo bản năng lên tiếng kinh hô.

"Không nên giết ta, ta đại ca là đệ nhị phong tông lặn, người như giết ta, ta đại ca sẽ không bỏ qua người!"

"Chết đến lâm đầu còn dám uy hiếp ta?" Bạch Kỳ trong mắt lãnh quang lóe lên, đưa tay nhất chỉ trận pháp, đạo đạo điện quang lướt lên, hướng về Tông Liêm rơi dưới.

"Rống ~ "

Tông Liêm điên cuồng, một đôi mắt biến đến đỏ bừng, quanh thân Khí Kinh bạo khởi, đúng là siêu việt toàn thịnh thời kỳ, sinh từ quan đầu làm ra đột phá, Linh Lực rót vào về sau, trường đao bị mưa đến mặt không thấu Phong, ngang nhiên đối đầu một đạo đạo lôi điện.

Kinh thiên tiếng nổ đùng đoàng liên tiếp vang lên, điện quang tán loạn, Đạo Khí bốn phía, tàn sát bừa bãi tại chật hẹp trong động quật, đá lớn bị oanh nát, rầm rầm rơi dưới, nhấc lên ồn ào náo động hạt bụi.

Bạch Kỳ kinh ngạc, không nghĩ tới cái này Tông Liêm lại vào lúc này có đột phá, lại bất vi sở động, vẫn như cũ Thao Không trận pháp oanh kích, tu vi sau khi đột phá Tông Liêm, chiến lực tăng vọt mấy bậc, cùng trận pháp giằng co, nhất thời không phân cao dưới.

Bạch Kỳ nhũ mảy, lúc này trong trận pháp đã dung nhập mặt khác hai đạo Công Kích Trận Pháp, cơ hồ đạt đến cực hạn, như lại dung nhập, có lẽ liền sẽ sụp đổ cũng khó nói.

Nhắc đầu nhìn về phía trong trận, cảm thụ được trong không khí rời rạc Linh Lực đều tại hướng về một cái phương hướng chậm chậm co vào, Trung Tâm chính là Tông Liêm vị trí.

Hắn vừa mới đột phá, thể nội Linh Lực không đủ, rời rạc Linh Khí bị Kỳ Thể bên trong tu vi dẫn dắt, hấp thu Phá Quan, như chờ hắn triệt để đột phá Luyện khí Đệ Tứ Tầng, đạt tới Đệ Ngũ Tầng Cảnh Giới, chỉ sợ trận pháp này sẽ rất khó vây khốn hắn.

Trong lòng nhất định, Bạch Kỳ đã quyết định chủ ý, Chương Chỉ tung bay ở giữa, từng nét bùa chú hiện ra, ẩn hướng trận pháp, trong miệng quát nhẹ nói: "Phong!"

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Người có thể chết

Thi Lâm bị Tông Liêm giam cầm tại nguyên chỗ, cứ như vậy nằm trên mặt đất không thể động đậy.

Tại một bên truyền tới từ xa xa từng đợt oanh minh, trong đó xen lẫn Tông Liêm gào thét giận mắng, tiếng nổ đùng đoàng xuyên thấu qua lòng đất truyền đến thân bên dưới nam thạch bên trên, mỗi một lần đều sẽ khiến trong nội tâm nàng nhảy một cái, tổng sợ hãi đột nhiên động tĩnh không có, một hồi sẽ qua, Tông Liêm liền sẽ một lần nữa về tới đây, hình ảnh như vậy nàng không dám tưởng tượng.

Trước đó đột nhiên xuất hiện thay nàng giải bốn phía người, trên mặt có tầng một Thanh Quang che chắn, thấy không rõ diện mạo, từ thân hình bên trên cũng không có cho nàng chút nào cảm giác quen thuộc, lại xuất hiện đến như vậy kịp thời, để Thi Lâm trong lòng cảm kích đồng thời, không khỏi dâng lên trận trận lo lắng chi ý.

Cũng may, động tĩnh nơi xa còn chưa yên tĩnh, nói rõ ràng người kia còn không có bị Tông Liêm chế phục hoặc giết chết, tuy nhiên nhìn qua người kia chỉ có Luyện khí tầng thứ ba tu vi, có lẽ còn có chút đường thủ đoạn cũng khó nói.

An ủi mình như vậy, Thi Lâm tâm tư mới an tâm một chút một chút.

Bất quá, tổng như thế ngồi chờ chết chung quy không phải chuyện gì, Thi Lâm trong lòng lo lắng khó nhịn, khi thì nhắc đầu nhìn hướng về phía trước, rừng rậm che chắn dưới, sơn cốc tĩnh mịch, nhìn không ra cụ thể từ chỗ nào truyền đến.

Nàng không biết rằng thân bí nhân kia còn có thể kiên trì bao lâu, có lẽ đã lâm vào khổ chiến, cũng có lẽ sắp dầu hết đèn tắt, nàng muốn nhanh đi về, tìm người đến giúp đỡ, nếu là người kia bởi vì chính mình cũng gặp, nàng nhất định không thể an tâm.

Trong lòng dâng lên một cỗ mãnh liệt hận ý, nàng bắt đầu đem hết toàn lực thôi động tu vi, muốn tránh thoát Tông Liêm thi triển tại nàng cấm chế trên người: Nếu có thể kịp, lần này nhất định phải vạch trần Tông Liêm ghê tởm sắc mặt!

Trước đó Bạch Kỳ xuất hiện đột nhiên, Tông Liêm vốn cho rằng tùy tiện liền có thể đem chế phục, bởi vậy tiện tay đánh ra một đạo bình thường Cẩm Chế, rót vào Linh Lực cũng không nhiều, tuy là lấy Luyện khí tầng thứ tư tu vi thi triển, cũng không phải không thể phá.

Tu vi chi lực vận chuyển bên trong, cái kia Tầng Cẩm Chế tại một chút xiu bị tan thực, ma diệt. . .

Trong động quật, Bạch Kỳ bấm niệm pháp quyết đã hoàn thành, tay nhếch lên, một đạo thanh sắc phù quang bay ra, khắc ở Khốn Trận màn sáng bên trên.

Cái này "Liệt Phong trận" vì hạ cấp trong trận pháp một loại Công Kích Trận Pháp, thi triển ra cực kỳ đơn giản, tổng cộng cũng liền bốn Đạo Phù Văn, này là thứ nhất nói, chậm chậm rơi vào màn sáng bên trên đồng thời, màn sáng trở nên hoảng hốt sáng tắt, tại Bạch Kỳ nhú mày kinh hãi bên trong, thuận lợi dung nhập.

Màn sáng bất ổn đồng thời, tại trong trận pháp Tông Liêm, cảnh tượng trước mắt cũng có trong nháy mắt hư thực biến ảo, mượn một tíc tắc này, hắn thấy được khoanh chân ngồi tại phía trước cách đó không xa Bạch Kỳ, một đôi mắt càng đỏ mấy phần, giờ trường đao nổi giận gầm lên một tiếng liền muốn xách khí tiến lên bỏ về phía Bạch Kỳ.

Chỉ là, một nháy mắt qua đi, trận pháp khôi phục vận chuyển bình thường, bất ổn dấu hiệu cũng bình phục, Bạch Kỳ thân ảnh biến mất tại Tông Liêm trong mắt, lại là gầm lên giận dữ, không cam lòng, Tông Liêm vung đao bỏ về phía sau lưng đánh tới một đoàn xen lẫn Lôi Quang hỏa đoàn, tiếng nổ đùng đoàng đột khởi.

Những này dung nhập Huyền Trận đều là chút bình thường hạ cấp trận pháp, nếu là bình thường, Tông Liêm có lẽ chẳng thêm ngó tới, giờ phút này tâm thần đã loạn, tại tăng thêm trước đó trong huyền trận một phen lung tung đánh tung, đã Tâm Lực lao lực quá độ, tu vi khô cạn hơn phân nửa, cho dù lúc này làm ra đột phá, cũng bởi vì Bạch Kỳ không ngừng quấy nhiễu, không thể khôi phục bao nhiêu tu vi.

Lại như thế đông dài, Lão Tử sớm muộn muốn ngỏm tại đây! Tông Liêm thầm mắng, trong lòng đối với Bạch Kỳ hận ý sâu hơn rất nhiều.

Mặc dù lâm vào điên cuồng, nhưng Tông Liêm thần trí vẫn là thanh tỉnh, hận ý ngập trời cuộn cuộn tại lồng ngực, từng ngum từng ngum thở gấp thô khí, ngăn cản công kích quá trình bên trong, suy nghĩ cũng tại nhanh quay ngược trở lại.

Hắn mặc dù bên ngoài môn hoành hành bá đạo đã quen, lại tự hỏi chưa bao giờ trêu chọc qua như Bạch Kỳ nhân vật như vậy, người này đầu tiên là hồng chuyện tốt của hắn, tiếp lấy lại đem hắn dẫn chỗ này, hại hắn bị nhốt trong trận, đối với một quán ngang ngược Tông Liêm tới nói, đầu chỉ tại thâm cừu đại hận!

Nguy cơ sinh tử trước mắt, Tông Liêm suy nghĩ chuyển động cực nhanh, trận pháp hắn không hiểu rõ, nhưng có một chút hắn nên cũng biết, trận pháp đều có đặc biệt phạm vi, trước đó một nháy mắt hoảng hốt, để hắn thấy được một số dấu hiệu.

Trận này không lớn, vền vền bao trùm hơn một trượng phương viên mặt đất, nhìn thấy trước mắt ngoại trừ những cái kia Lôi Hỏa bên ngoài, tận Giai Huyền Trượng, chỉ cần phá hủy phương này tròn trong vòng một trượng mặt đất, trận pháp tự nhiên có thể phá!

Nghĩ tới đây, không khỏi suy nghĩ thông suốt, Tông Liêm trong mắt điên cuồng chi ý cũng dần dần biến mất, lãnh quang lóe lên, vung đao không còn hướng về phía trước chém lung tung, mà là nhắm chuẩn mặt đất, một bộ rơi bên dưới!

Phanh ——

Một tiếng nổ đùng, Đao Khí tóe hiện, mặt đất vỡ ra một đạo thô to khe, đá vụn bụi đất tứ tán, còn chưa kết thúc, Tông Liêm lần nữa vung đao, chính là một trận Cuồng chặt.

Phanh phanh phanh, liên tiếp bạo hưởng không ngừng vang lên, mặt đất khe rãnh ngang dọc, dần dần bày biện ra một cái bất quy tắc hàm động, trận pháp màn sáng như ẩn như hiện, trong thoáng chốc lại có phá nát dấu hiệu.

Bạch Kỳ biến sắc, nói thầm một tiếng không ổn, tu vi chi lực phi tốc vận chuyển, tràn vào Chương Chi ở giữa, bấm niệm pháp quyết tốc độ thêm nhanh thêm mấy phần, lúc này đệ nhị Đạo Phù Văn đã bị hắn hoàn thiện, đánh ra đồng thời, vút qua khắc ở trận pháp phía trên, tiếp theo chính là thứ ba nói, đệ tứ nói.

Cũng may về sau ba Đạo Phù Văn đều thuận lợi dung nhập, Bạch Kỳ nói lòng một thanh khí, nhìn lấy điên cuồng Phách Khảm chạm đất mặt Tông Liêm, trong lòng hừ lạnh, chính là đưa tay nhất chỉ cái kia trận pháp.

Trong chớp nhoáng, bốn đạo không kém Phong xoáy từ bốn cái phương hướng khác nhau bỗng dưng mà lên, hướng về Tông Liêm thân thể giao nhau lấy đánh tới.

Tại trong trận cảnh tượng lại không phải như vậy, tại Tông Liêm trong mắt, hư huyền rừng rậm ở giữa, bốn đạo kéo dài tới chân trời không lồ cụ phong trống rỗng xuất hiện, vòng quanh uy thế ngập trời, phát ra màu xanh ánh sáng, làm thiên địa vận vẹo, mang theo kinh khủng xoắn nát chi lực, tạt tạt mà đến.

Hắn sắc mặt đại biến, mặc dù hoài nghi cái này Phong xoáy chỉ có vẻ ngoài, cũng không có quá lớn uy thế, nhưng vẫn cũ không dám Anh Kỳ Phong muốn muốn chạy trốn, lại phát hiện giống nhau trước đó như vậy, cái này bốn cổ Phong xoáy thủy chung vờn quanh tại quanh người hắn, đem hắn gát gao bao vây vào giữa.

Không chỉ là Phong xoáy, còn có những cái kia Lôi Hỏa công kích, bị con lốc quét động, đặt vào trong đó, lập tức biến thành bốn đạo Tiếp Thiên thông Hòa Long quyền, càng có Hồ Quang Điện tại Phong xoáy bên trong lấp lóe du tẩu.

"Ta không cam lòng nha!"

Nổi giận gầm lên một tiếng, cơ hồ không kịp phản ứng, cụ phong tốc độ cực nhanh, chớp mắt khép lại, Tông Liêm lập tức cảm giác giống như đặt mình vào Nộ Lãng dao động bên trong, quanh thân nổi lên trận trận nhói nhói cảm giác, phảng phất muốn bị xé nứt, theo bản năng nhắm hai mắt lại.

Ba ~

Ngay tại Phong xoáy tới người thời khắc, tính cả những cái kia Lôi Quang Hòa Diễm, trong nháy mắt, không có bất kỳ cái gì dấu hiệu, cùng nhau biến mất Yên Diệt, chung quanh rừng rậm vận vẹo, như bị xé nứt, lộ ra một mảnh hỗn độn hang đá bên trong cảnh tượng, cùng ngay phía trước khoanh chân ngồi một đạo hắc bào nhân ảnh.

Hắc bào nhân này trực lăng lăng ngồi ở chỗ đó không nhúc nhích, giống như bởi vì chấn kinh còn không tới kịp lấy lại tinh thần.

Chờ đợi chỉ chớp lát về sau, Tông Liêm cũng là khẽ giật mình, trong dự liệu công kích vẫn chưa giáng lâm, nhin không được mở hai mắt ra xem xét phía dưới, lập tức kích động.

"Ha-Ha! Ngay cả lão thiên gia cũng phải giúp ta, chịu chết đi!"

Trong lúc cười to, một tay cầm trường đao, trên đó phù quang sáng rõ, Tông Liêm ánh mắt lộ ra mãnh liệt hận ý cùng tàn ngược khoái cảm, khi đầu Nhất Đao, trực tiếp bổ về phía Bạch Kỳ đỉnh đầu.

Không có trận pháp cách trở, Bạch Kỳ trong mắt hấn tựa như dê đọi làm thịt, có lẽ chính là bởi vì chấn kinh cùng hối hận, đã bị dọa đến không dám nhúc nhích.

"Không muốn!"

Một tiếng kinh hô, vừa mới tránh thoát Phong Cầm, lần theo động tĩnh đi vào Động Quạt cửa vào, ẩn thân một bên đang muốn ngắm nhìn Thi Lâm, hoàn toàn nhìn thấy màn này, lập tức mặt mày biến sắc, mặt không có chút máu diết hết, tái nhợt không còn nét người.

Thời Gian tại thời khắc này trở nên chậm chạp. . .

Nhìn lấy chạm mặt tới đao quang, tỏa ra Tông Liêm dữ tợn vặn vẹo khuôn mặt, lúc này Bạch Kỳ lộ ra đến mức dị thường bình tĩnh, bộ mặt Thanh Quang phía dưới, hai đạo màu xanh nhạt Khí Toàn dần dần hiển hiện, hấn chậm rãi duỗi ra Hữu Quyền, âm thanh trầm thấp như tự nói:

"Thử nghiệm dừng ở đây, hiện tại. . . Người có thể chết!"

Vừa dứt lời, hời hợt, Bạch Kỳ cách không, thẳng tắp một quyền đánh ra.

Kết ~ phanh ——

Liên tiếp hai tiếng vang động, đao quang vỡ nát, trường đao trực tiếp cắt thành hai đoạn, trong điện quang hỏa thạch, một quyền này trực tiếp rơi vào Tông Liêm ở ngực.

Cái này tiếng thứ hai chính là xương cốt sụp đổ phát ra tiếng vang!

"Phốc ~ "

Một cổ khó có thể tưởng tượng sức lực lớn bắn ra, Tông Liêm cả người bay ngược mà ra, phun ra đại lượng huyết dịch, lồng ngực sụp đổ, lồm một đại khối, bay ra thân thể đung ở hậu phương trên vách đá, sau đó rơi xuống hạt bụi, trong mắt không thể tin vừa mới dâng lên, liền dần dần ảm đạm, lại tại chỗ khí tuyệt!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Cởi Phàm Cảnh

Động Quạt một bên, sắc mặt phát trắng Thi Lâm, thấy cảnh này, trái tim hung hăng nhảy một cái, cơ hồ không dám tin vào hai mắt của mình, nhưng tiếp xuống phát sinh hết thấy, càng để cho nàng không rét mà run.

Bạch Kỳ đứng dậy, đi tới Tông Liêm thi thể trước đó, tiện tay lấy ra mấy cái Hỏa Diễm phù, kích phát sau hất lên rơi dưới, lửa cháy hùng hực thoáng chốc dấy lên, cái này chính là Linh Hỏa, bình thường Vật Phẩm không nhận được nó nung đốt một lát.

Tông Liêm vừa chết, một thân tu vi cũng toàn bộ tiêu tán, chỉ còn bên dưới người bình thường nhục thân, mấy tức về sau, liền hóa thành đen xám, bị Bạch Kỳ nhắc tay áo cuốn một cái, thổi ra Động Quạt về sau, núi Phong một vùng, liền triệt để tàn ra, biến mất vô ảnh vô tung.

Hủy Thi Diệt Tích về sau, Bạch Khởi bên cạnh đầu, nhìn về phía chỗ động khẩu, một tay vịn Nham Bích, sắc mặt càng thêm tái nhợt mấy phần Thi Lâm, bộ mặt Thanh Quang bao phủ, ánh mắt của hắn bình tĩnh, trong lòng không có một tia gợn sóng, tựa như cử động lần này lại bình thường tuy nhiên.

Chưa bao giờ trải qua sinh tử tranh đấu, một mực bình tĩnh nhàn hạ tại trong tông môn tu hành Thi Lâm, như thế nào được chứng kiến cái này chờ tràng diện, Bạch Kỳ một quyền đập chết Tông Liêm huyết tinh hình ảnh, cùng về sau Hủy Thi Diệt Tích, không một không làm nàng cảm thấy hải hùng khiếp vía.

Lúc này Bạch Kỳ ở trong mắt nàng không thua gì Hồng Thủy Mãnh Thú, tại Bạch Kỳ nhìn đến đồng thời, Thi Lâm cả người một cái giật mình, liên tục rời khỏi mấy bước, theo bản năng làm ra phòng bị thái độ.

Bạch Kỳ không nói, khẽ dời đi bước chân, chậm rãi hướng ngoài hang động bước đi, Thi Lâm đoán không ra Bạch Kỳ dụng ý, trong lòng phòng bị càng nhiều, liền tiếp lui về phía sau bên trong, một tay ấn về phía Túi Trữ Vật, giống như muốn móc ra cái gì.

Tông Liêm bóng tối một mực bao phủ tại nàng tâm đầu, bởi vì thân tử, tầng này âm vân cũng tiêu tán theo, nhưng Bạch Kỳ mang cho nàng trùng kích càng nhiều, tại Thi Lâm xem ra, hung tàn trình độ càng sâu Tông Liêm!

Hồi tưởng lại một canh giờ trước đó chịu ức hiếp, Thi Lâm giống như bị hoảng sợ Tiểu Thú, đối với người nào đều không tin đảm nhiệm.

Theo Bạch Kỳ tiếp cận, một số không chịu nổi vào mắt hình ảnh lúc nào cũng hiện lên ở nàng não hải, tái nhợt lại dị thường kiểu tiểu khuôn mặt, cũng dần dần lộ ra một tia đau thương, đã hạ quyết tâm, như Bạch Kỳ thật muốn đổi nàng đi một số chuyện bất chính, liền lập tức tự đoạn tâm mạch.

Thà cầu vừa chết, cũng không cho bị bắt nạt!

Thi Lâm phòng bị, Bạch Kỳ nhìn ở trong mắt, trong lòng khẽ than thở một tiếng, đợi đi tới động khẩu, liền đột nhiên quay người, muốn cứ thế mà đi.

Gặp này, Thi Lâm khẽ giật mình, lập tức mất lộ gãy dựa, khẽ cắn môi đỏ, nâng lên dũng khí nhẹ giọng mở miệng nói: "Chờ chút!"

Bạch Kỳ dừng lại, trở lại nhìn về phía Thi Lâm.

Xem ra là mình trách oan người này, hẳn thật là muốn cứu ta, căn bản đối ta không có bất kỳ cái gì mưu đồ.

Nghĩ đến mình trước đó phòng bị, Thi Lâm trong lòng dâng lên một cổ hối hận, thần sắc thành khẩn, hướng về Bạch Kỳ gật đầu cúi đầu, "Đa. . . Đa tạ, trước. . . Tiên bối xuất thủ cứu giúp, văn bối Thi Lâm vô cùng cảm kích!"

Thập đầu đồng thời, như thác nước tóc dài thuận hai vai tăn ra, lại thêm nàng mảnh mai thân thể, cùng nhu cùng xinh đẹp khuôn mặt cùng cái kia bôi chưa từng biến mất tái nhợt, nổi bật ra một loại nữ tử đặc hữu yếu đuối cảm giác, bình thường nam tử nhìn đến, trong lòng liền sẽ sinh ra một loại mãnh liệt, muốn muốn bảo vệ nàng xung động.

Bạch Kỳ lại lơ đãng, bình tĩnh nhìn Thi Lâm, không có mở miệng, mà là tùy ý khoát tay chặn lại, chân tiếp theo động, thân hình chớp liên tục phía dưới, nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ.

Động Quạt trước, Thi Lâm đưa tay nhẹ nhàng đẩy ra cái trán sợi tóc, đôi mắt sáng lấp lóe, nhìn về phía Bạch Kỳ biến mất phương hướng, hồi lâu sau thăm thẳm thờ dài, mới chuyển bước liên tục, chuyển qua thân thể mềm mại, hướng về thứ ba phong phương hướng mà đi. . .

Tận lực trong cốc vòng qua nửa vòng, đi vào Đệ Tứ Phong khác một bên, Bạch Kỳ tại nham thạch đột ngột trên vách đá xê dịch, số lần về sau một lần nữa đạp vào đường núi, hướng về sườn núi chỗ ở mà đi.

Vốn không ứng cần thận như vậy, nhưng Bạch Kỳ tự cao cẩn thận là hơn, không muốn để cho người tùy tiện đoán ra lai lịch của hắn, hắn sớm đã không là vừa vận rồi đi sơn thôn cái kia cái mao đầu tiểu tử, trên đường đi kinh lịch để tâm trí của hắn đạt được thuế biến, viễn siêu hắn tuổi thật.

Như thế làm việc, tuy có chút bịt tai mà đi trộm chuông, vẽ vôi cho thêm chuyện ra hiềm nghi, hắn vẫn là làm như vậy, không đơn thuần là phòng bị Thi Lâm, cũng là tại tránh cho một số phiền toái không cần thiết, dù sao Tông Liêm vừa mới chết bởi tay hắn, Hủy Thi Diệt Tích cũng là bởi vì từ ở đây.

Đi đường đồng thời, Bạch Kỳ trong lòng suy nghĩ chuyển động, bình thường Ngoại Môn Đệ Tứ làm sao có thể có được như vậy so với Bảng Đại Hải Phi Kiếm cũng không yếu pháp bảo? Còn có Tông Liêm trong miệng đại ca tông lặn, cũng tuyệt không phải cái gì dễ tới dám.

Tông lặn người này, Bạch Kỳ có nghe thấy, cũng là từ Triệu Phong trong miệng biết, chính là đệ nhị phong thủ tịch đại đệ tử.

Tuy là như thế, tại Bạch Kỳ trước mặt, có lẽ như cũ không chịu nổi một kích, nhưng dù sao cũng tốt hơn người ta tìm tới cửa, làm cho mọi người đều biết.

Đến sau cùng sự tình làm lớn chuyện, kinh động lớn Lão Môn Chủ ra mặt, như vậy, cái này Khúc Phong Tông, Bạch Kỳ nhất định là không tiếp tục chờ được nữa!

Đáng tiếc, thành công dung nhập hai đạo trận pháp, cái kia "Liệt Phong trận" tại sau cùng quan đầu xảy ra chút đường rẽ, dẫn đến trận pháp chính thể sụp đổ, Bạch Kỳ trong lòng thăm than, lại không có bất kỳ cái gì nhụt chí, ngược lại phản chấn vô cùng.

Trải qua lần này thí nghiệm, nghiệm chứng hắn trong khoảng thời gian này tu tập Trận Đạo thành quả, không chỉ có thể bố trí đơn giản một chút trận pháp, còn có thể làm bộ phận trận pháp điệp gia dung hợp, đã coi như là Tiểu Hữu Sở Thành, lại có gì đáng tiếc?

Bạch Kỳ ánh mắt sáng ngời, lòng tin tăng nhiều, đối với Phù Lục chế tác, nắm chắc càng nhiều hơn không ít.

Ồn xá thấy ở xa xa, chân bên dưới đạp nhẹ, Bạch Kỳ tốc độ cực nhanh, vút qua liền lách mình tiến lên, đi vào chỗ ở của mình trước, đẩy cửa vào.

Trở lại trong phòng, Triệu Phong quả nhiên không còn, chính vào buổi trưa, cũng không biết ở nơi nào cùng người tiêu sái, Bạch Kỳ đi vào giường chiếu trước, nhắm lên, khoan chân ngồi bên dưới bắt đầu thổ nạp.

Trước đó cùng Tổng Liêm chỉ tranh, thể nội tu vi tiêu hao không ít, dù sao hắc Thao Không trận pháp không có thiết trí Trận Cơ, mà là trực tiếp lấy tự thân tu vi cùng ứng nhu cầu, lấy hắc Luyện khí Đệ Tam Tầng Đỉnh phong tu vi, cũng tiếp cận khô cạn.

Vỗ Tái Trừ Vật, lấy ra một số Dung Linh Đan bắt đầu luyện hóa, khô cạn thấy đáy Đan Điền giống như đúng lúc gặp Cam Lâm, vận chuyển đồng thời, bắt đầu liều mạng hút thu lại, tu vi chỉ lực cũng dần dần khôi phục. . .

Sau nửa canh giờ, khi Bạch Kỳ lần nữa mở mắt ra, hơi chút cảm thụ, thể nội tu vi đã no bụng hòa, lại không có đỉnh chỉ hấp thu, mà là một lần nữa nhắm mắt, tiếp tục luyện hóa Đan Dược, nuốt vào Linh Lực.

Luyện khí ba tầng Đỉnh phong tu vi sớm đã cứng cố, lại thêm trước đó Điền Tầng trong các cơ duyên, Linh Lực Phẩm Chất đạt được thăng hoa, hậu tích bạc phát, lúc này Bạch Kỳ, đã có đầy đủ nội tình đi trùng kích Luyện khí tầng thứ tư!

Tu vi chỉ lực tại trong gân mạch như Giang Hà băng đẳng, ào ào có tiếng, chỉ là thanh âm này chỉ có Bạch Kỳ mình có thể nghe được.

Cái này là sinh mệnh nhịp đập, là đối Vận Mệnh không cam lòng gào thét, mang theo một cỗ khí thế một đi không trở lại, ngang nhiên hướng về bình cảnh tránh chương đánh tới.

Phanh ——

Một lần trùng kích về sau, bình cảnh hơi có buông lỏng, tu vi chỉ lực cuốn ngược, bị Bạch Kỳ toàn lực Thao Không rơi xuống chuyển thể đầu, lần nữa đánh thẳng vào.

Sau đó là lần thứ hai. . . Lần thứ ba. . .

Một cái tay không ngừng lấy ra Dung Linh Đan, tay kia bóp ra Đoạt Linh ấn, đợi Đan Dược bên trong Linh Lực hấp thu tranh thủ thời gian, liền lập tức lấy ra thêm một viên tiếp theo.

Theo càng nhiều Đan Dược bị luyện hóa, mới gia nhập Linh Lực nhanh chóng quán chú trong đó, trùng kích bình cảnh tiêu hao đại lượng tu vi chỉ lực đạt được bổ sung, lực đạo không giảm trái lại còn tăng, lần lượt phóng tới tầng kia vô hình trệ chương.

Mỗi một lần trùng kích, Bạch Kỳ thân thể đều có một lần run rẩy, phát ra nhẹ vang lên, thanh âm này tại Bạch Kỳ trong tai giống như phóng đại vô số lần, giống như kinh lôi hết giận dữ, đỉnh tai nhức óc

Kết ——

Cũng không biết mấy lần qua đi, một tiếng nhỏ bé yếu ớt bình cảnh phá nát âm thanh từ Bạch Kỳ thể nội truyền ra, lập tức tu vi chỉ lực dung hội Quán Thông, vốn đã đạt đến đỉnh, lại tại thời khắc này phảng phát lại có chỗ tăng lên.

Đan Điền tự hành vận chuyển, truyền ra một cỗ Hấp Lực, đem chung quanh rồi rạc Linh Lực hấp dẫn, chậm chậm hướng về Bạch Kỳ thân thể dựa sát vào.

Dựa vào trong không khí Linh Lực, cũng không biết muốn tới khi nào mới có thể hoàn thành hấp thu, Bạch Kỳ không do dự, tiếp tục lấy ra Dung Linh Đan luyện hóa.

Tại đại lượng Dung Linh Đan chèo chống dưới, tu vi chỉ lực lần nữa đạt đến no bụng hòa, cọ rửa kinh mạch của hắc , dựa theo quy luật nhất định tại thể nội vận chuyển một Chu Thiên về sau, một lần nữa trở lại vùng đan điền, chậm chậm trở nên yên lặng.

Hồi lâu sau, Bạch Kỳ mở hai mắt ra, nghiêm túc cảm thụ một phen về sau, nhẹ xuyt một thanh khí, ánh mắt lộ ra ý cười.

Luyện khí Đệ Tứ Tầng. . . Cởi Phàm Cảnh!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Tông Tiềm chi nộ

Đệ nhị phong. . .

Đỉnh núi Diễn Võ Tràng. . .

Huru ———

Chối tai tiếng rít nương theo lấy tùy ý Lưu Thoán Khí Kinh, tràn ngập tại trung ương diễn võ trường.

Một đạo ** thân trên khô ngo bóng người, cầm trong tay một cây đen kịt Thiết Côn, vung vẩy ở giữa, phá vỡ không khí, Côn Ảnh bay tán loạn, khiến cho người hoa mắt.

Kỳ Nhân bị mất không thấu Phong Côn Ảnh bao phủ, thấy không rõ khuôn mặt, cả người như Đàng Giao Du Long, xê dịch ở giữa, mang theo trận trận phong thanh, phù ánh sáng lóe ra đen kịt Trường Côn bị nó thi triển đến nước chảy mây trôi.

Chỗ đến, Nhất Côn roi dưới, phảng phất đều có thể nhìn thấy trận trận bóng chồng, còn có bên nhọn Khí bạo âm thanh truyền ra, trong đó lực đạo to lớn có thể nghĩ.

"Không hổ là Đại sư huynh, bộ này Du Long Côn Pháp đã tiếp cận đại thành!"

Diễn Võ Tràng trước đó, có một ít Đệ Tử ngừng chân quan vọng, một người trong đó mất lộ ra cực kỳ hâm mộ, mở miệng tán thưởng nói, không ít người Giai nhận đồng điểm một cái đầu, đồng dạng mặt hiện sợ hãi thần phục.

"Lần này, Đại sư huynh nhất định có thể thành công tiến nhập nội môn, giương ta đệ nhị phong chi uy!" Một người khác nắm chặt lại quyền, thần sắc phần chấn.

"Đó là! Cái này toàn bộ Ngoại Môn, ngoại trừ Đệ Nhất Phong vị kia, ai có thể cùng chúng ta Tông Tiềm Đại sư huynh so?" Một bên, một tên nhìn qua cũng có chút cơ linh thanh niên tiếp tra nói, không để lại dấu vết ở giữa, còn đập Tông Tiềm một cái mộng ngựa.

"Lần trước nếu không có cái kia Ngô Phàm, Đại sư huynh sớm đã tiến nhập nội môn, còn cần chờ tới bây giờ?"

Lời này vừa ra miệng, mọi người chung quanh thần sắc đều là biến đổi, không giả trong suy tư, nhao nhao thối lui, rời xa tên này người nói chuyện, cái này Đệ Tử một mặt khờ bè ngoài, đứng tại chỗ gãi gãi đầu, lộ ra một bộ không hiểu bộ dáng.

Huru ———

Dồn dập gào thét từ nơi này Đệ Tử sau lưng truyền đến, nghi hoặc bên trong, hấn xoay người đi nhìn.

Một nháy mắt, trước mắt bị một đạo Hắc Quang tàn ảnh thay thế, lập tức một cỗ cự lực roi ở trên người hấn, đem hấn đẩy lui đồng thời, phát ra rên lên một tiếng, khóe môi có một tia máu tươi tràn ra.

Chỉ gặp một thanh đen kịt Trường Côn thẳng tắp chống đỡ tại trước người hấn Nhất Xích chỗ, còn đang không ngừng run rẩy, phát ra vù vù.

Một kích này chưa từng chân chính roi ở trên người hấn, lại có một cỗ vô hình Khí Kinh từ côn nhọn lóe ra, đem hấn trực tiếp rung ra nội thương.

Cái này Đệ Tử cái nào trải qua tình hình như vậy, sắc mặt thoáng chốc trở nên thâm bạch, hai chân mềm nhũn, bịch một tiếng trực tiếp quỵ ngồi dưới đất, hạ bộ lập tức ẩm ướt nhu một mảnh.

Mọi người chung quanh nhao nhao đưa qua đồng tình ánh mắt, ai cũng biết rõ, lần trước thi đấu thất bại chính là Tông Tiềm lớn nhất khuất nhục, Ngô Phàm cái tên này cũng tự nhiên thành nghịch lân của hấn chỗ, ai dám ở tại trước mặt nhắc tới, ai liền nhất định không may.

Tên này Đệ Tử là vừa vận gia nhập Tông Liêm cái vòng này tân nhân, có chút cảm chế còn chưa từng hiểu rõ thấu triệt, làm người cũng có chút tùy tiện, bình thường cũng chẳng có gì, hôm nay cũng không biết rằng cái nào dây thần kinh lại dựng sai, dám sờ Tông Liêm nắm mốc đầu.

Như thế chỉ có thể coi là hấn một chút quá xui xẻo, những người khác trong lòng nhao nhao cảm thán không thôi, nhìn về phía Trường Côn về sau, tám kia lẳng sừng thô kệch lạnh lùng khuôn mặt, Giai từ tâm mà phát dâng lên kính sợ cảm giác.

"Cút!"

Một tiếng đề nén trong tiếng gầm nhẹ, cái kia Đệ Tử lộn nhào rời đi Diễn Võ Tràng.

Thu hồi Trường Côn, Tông Tiềm chuyển đầu nhìn về phía Chủ Phong phương hướng, nơi nào là Nội Môn chỗ, ánh mắt của hấn băng lãnh, nội hàm hận ý ngập trời: Ngô Phàm. . .

Đúng lúc này, hấn tâm thần chấn động, nổi lên một cỗ toàn tâm nhói nhói, nhưng lại thoáng qua biến mất, giếng cổ không gọn sóng thần sắc đột nhiên đại biến, bỗng nhiên chuyển đầu nhìn về phía thứ ba phong phương hướng, ánh mắt lập tức âm trầm xuống: Chẳng lẽ. . . Nhị đệ xảy ra chuyện rồi?

Lông mày nhíu chặt bên trong, Tông Tiềm tự lẩm bẩm: "Nhị đệ a nhị đệ, ta sớm đã nói với ngươi, không cần như vậy khoa trương, nếu không sớm muộn cũng sẽ đá trúng thiết bản, ngươi lại chết sống không chịu nghe, ngươi nếu thật muốn xảy ra chuyện, ta nên như thế nào hướng cha mẹ bàn giao?"

"Nhưng bất luận như thế nào, ngươi cũng là tông ta lặn thân huynh đệ, như thực sự có người đối ngươi xuất thủ, ta chắc chắn nó chém thành muôn mảnh,

báo thù cho huynh!"

Nói đến đây, hần bỗng nhiên nhắc lên Trường Côn, hướng mặt đất dừng lại, ken kết âm thanh bên trong, tinh mịn vết rạn như mạng nhện, hướng về xung quanh bốn phía lan tràn, rậm rậm, nguyên một khối dày nặng gạch đá trực tiếp vỡ thành vô số, khiến cho người tắc lưỡi.

Mọi người chung quanh ngay cả thờ mệnh cũng không dám một dưới, cho dù là, Tông Liêm sắc mặt ngoại trừ âm trầm bên ngoài, không có bất kỳ biến hóa nào, bọn hần lại vẫn có thể cảm nhận được giờ phút này áp ụ ở tại tức giận trong ngực, đã ngập trời, đến tới gần bạo phát biên giới.

Có một loại người, hần càng là trầm mặc, càng thay mặt biểu nội tâm đè nén điên cuồng, một khi bạo phát, nhất định là Lôi Đình Vạn Quân, kinh thiên động địa chỉ thế, mà Tông Tiềm... Hoàn toàn đúng vậy loại người này!

"Lấy tông ta lặn chi mệnh, trong vòng một ngày, tra rõ mấy ngày gần đây cùng Tông Liêm tiếp xúc qua tất cả mọi người hành tung." Tông Tiềm lạnh giọng mở mệnh, quả quyết hạ lệnh.

"Chúng ta, tôn Đại sư huynh chi mệnh!" Những người khác nhao nhao ôm quyền, kinh sợ vội vàng rời đi.

Chậm chậm thu thế thổ nạp, thế nội tu vi chi lực cũng theo đó triệt để yên lặng, Bạch Kỳ trong mắt ý cười càng sâu, đối với đệ nhị phong phát sinh hết thảy không biết chút nào, coi như biết rõ cũng sẽ không thái quá để ý.

Hần chỉ biết rằng, mình nhập môn mới ngắn ngủi hơn một cái Nguyệt Thời Gian, liền từ Luyện khí tầng thứ nhất đạt đến Luyện khí Đệ Tứ Tầng, dạng này tu luyện tốc độ để hần rất là hài lòng.

Đây hết thảy đều là xây dựng ở đại lượng Linh Đan Diệu Dược trên cơ sở, nếu để cho hần theo dựa vào chính mình tu luyện, còn không biết muốn tới khi năm ngửa Nguyệt.

Đương nhiên, như có thể tứ vô kỵ đạn sử dụng Đoạt Linh ấn, tốc độ chỉ sẽ nhanh hơn, đáng tiếc thân ở Tông môn, chỉ có thể hơi mượn nhờ, vô pháp triệt để triển khai.

Vì tu luyện công pháp, Bạch Kỳ tình nguyện chậm dần tiến độ tu luyện, cũng phải tại cái này Khúc Phong Tông tận khả năng nhiều đợi một thời gian ngắn, nếu là chỉ dựa vào tự thân sờ đòi, nhất định phải nhiều đi rất nhiều đường quanh co, một người nội tình lại như thế nào có thể so ra mà vượt toàn bộ trên tông môn trăm năm qua tích lũy cùng kinh nghiệm?

Cảm thụ được lúc này trong đan điền mấy lần tại trước đó tu vi tổng lượng, Bạch Kỳ mất lộ ra trầm ngâm, hồi tưởng lại trước đó đột phá quá trình, Dung Linh Đan luyện hóa tự nhiên là chưa bao giờ từng đứt đoạn, liền cái này ngắn ngắn chưa tới một canh giờ thời điểm, liền tiêu hao hơn một trăm mai.

Trong đó dùng cho đột phá chỉ có hơn năm mươi mai, phần lớn dùng tại đột phá sau bổ sung Luyện khí tầng thứ tư tu vi.

Ở trong quá trình này, Bạch Kỳ phát hiện một điểm, luyện hóa hấp thu Linh Khí bên trong, bài trừ tạp chất tăng thêm không ít, chân chính đặt vào Đan Điền chỉ còn tiếp theo Tiểu Bộ Phân.

Nhìn để đạt tới cõi Phàm Cảnh về sau, Dung Linh Đan bên trong Linh Khí, Tinh Thuần trình độ đã bắt đầu theo không kịp tu vi nhu cầu.

Khó trách Công Tôn Duyên lúc trước từng nói, loại này Đan Dược chỉ có để giai Luyện Khí Kỳ còn có chút dùng, cao giai Luyện Khí Tu Sĩ cũng nhìn không thuận mắt, giống ta lúc này mới Luyện khí Đệ Tứ Tầng, liền đã dạng này, về sau sợ là hiệu dụng sẽ càng ngày càng kém, nhìn tới vẫn là đến khác tìm cách.

Nghĩ như vậy, Bạch Kỳ tự nhiên mà vậy nghĩ đến trận pháp trong điển tịch ghi lại một loại trận pháp "Tứ phương hợp tượng Tụ Linh Trận".

Trận này chính là cái này trong điển tịch ghi lại một cái duy nhất Trung cấp trận pháp, có thể tụ Nạp Linh khí, chuyển hóa Tinh Túy.

Tuy là như thế, kì thực bố trí cũng không phức tạp, ngược lại so một ít đặc thù hạ cấp trận pháp lại càng dễ bố trí, mà duy nhất chỗ khó ngay tại ở —— Trận Cơ.

Phần lớn trận pháp đều nắm chắc loại bố trí phương pháp, đã có thể lấy tự thân tu vi cung ứng trận pháp tiêu hao, cũng có thể mượn từ một ít Linh Vật làm làm trận cơ, tỉ như Pháp Khí, Trận Kỳ các loại.

Nhưng số rất ít một số đặc thù trận pháp, không chỉ có nhất định phải có Trận Cơ, lại đối với Trận Cơ còn có cực kỳ khắc nghiệt yêu cầu.

Cái này "Tứ phương hợp tượng Tụ Linh Trận" chính là trong đó một loại, phải có tứ đại Trận Cơ, lại nhất định phải vì Linh Thạch!

Linh Thạch... Linh Thạch a!

Bạch Kỳ thâm than một tiếng, lòng này thật sâu nhấn lại, hần sớm đã từ Triệu Phong cái kia bên trong biết được, Khúc Phong Tông xác thực có một chỗ Khoáng Sơn.

Nhưng hàng năm có thể khai thác ra Hạ Phẩm Linh Thạch cũng chỉ có rải rác mấy khối, lại đều chường không tại môn chủ Vương Khúc Phong trong

tay, chỗ nào có thể chuyển động bên trên để hấn sử dụng?

Chẳng lẽ lại đi đoạt?

Cái này suy nghĩ vừa mới dâng lên, liền bị Bạch Kỳ quả quyết bác bỏ, cho dù là tăng thêm Công Tôn Duyên, hấn cũng không có niềm tin tuyệt đối.

Huống chi, vì chi là mấy khối Linh Thạch cùng toàn bộ Khúc Phong Tông làm đối quả thật bất trí tiến hành.

Trong trầm tư, ánh mắt dừng lại, rơi vào một bên trên mép giường một bãi bột đá bên trên, là trước kia để mà hấp thu luyện hóa, bóp nát hóa thành bột đá Dung Linh Đan, còn không tới kịp thu hồi.

Bạch Kỳ đưa tay, đang muốn phát tay áo đem những này Đan Dược cận bã thu vào trữ vật đại, lại tại lúc này, tay trái dừng lại, nghi hoặc bên trong về lên trong đó một khóa phát sáng mảnh vụn, phóng tới trước mắt quan sát.

Đây là một khóa cực kỳ mảnh bần nhỏ hồ mắt không thể tra hạt tròn, lại tại nhật quang bên dưới phản chiếu lấy lưu ly bảy màu hào quang, hiện ra nửa Thấu minh hình dạng, rất là chói mắt.

Chính nghi hoặc bên trong, như có một đạo sấm sét xẹt qua trong đầu, Bạch Kỳ ánh mắt đột nhiên sáng lên.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Có qua có lại

"Thì ra là thế. . . Nguyên lai đúng là như thế. . . Ta hiểu được!"

Hồi tưởng lại Công Tôn Duyên lúc trước trên mặt khinh thường, nâng lên một câu, "Bất quá là linh cận bã hỗn hợp Đan Sa luyện thành Linh Lực Dược Hoàn, ngay cả Đan Dược cũng không bằng. . ."

"Linh cận bã. . . Linh cận bã. . ." Bạch Kỳ thì thào, trong mắt chỉ riêng càng ngày càng sáng, "Chẳng lẽ đúng là từ hoàn chính Linh Thạch nghiền nát mà thành?"

Nếu là dạng này, như vậy. . .

Bạch Kỳ mãnh liệt khoát tay, đại lượng Dung Linh Đan từ trong túi trữ vật bay ra, mùi thuốc nồng nặc cùng Linh Khí tràn ra, bay ra đồng thời liền liên tiếp bạo vỡ đi ra, lập tức toàn bộ ốc xá bên trong giờ lên một lớp bụi Bạch sương mù.

Sau đó Bạch Kỳ nhấc tay áo cuốn một cái, một đạo vô hình vòng xoáy ở tại trước người hình thành, có Hấp Lực tràn ra, đại lượng bột đá nhanh chóng cuốn ngược, hướng về kia vòng xoáy ngưng tụ, trong đó lại có một ít lóe ra sáng mang mảnh hạt nhỏ bị loại bỏ, rơi vào hấn trên tay kia.

Dạng này quá trình tinh tế vô cùng, cần Linh Thức thời khắc mật thiết chú ý, Thao Khống thể nội tu vì chi lực để hoàn thành, đi qua trong khoảng thời gian này tu luyện, Bạch Kỳ Linh Thức đạt được nhảy vọt tăng lớn, thi triển Đoạt Linh chi thuật cũng không có lấy trước như vậy cố hết sức, tuy nhiên gian nan, nhưng cũng không phải không thể làm đến.

Rất nhanh, vòng xoáy bên trong bột đá càng tụ càng nhiều, dần dần hóa thành một cái viên cầu, bồng bênh tại Bạch Kỳ trước người, còn đang xoay tròn, bên trong đều là bỏ hoang đan áo, mà trong tay kia, một khóa trong suốt sáng long lanh Tinh Thể bắt đầu dần dần thành hình, trong đó bao hàm khiến Bạch Kỳ cũng phải kinh hãi tinh thuần Linh Khí.

"Còn chưa đủ!"

Bạch Kỳ mắt sáng lên, Tâm Niệm nhất động ở giữa, lại có đại lượng Dung Linh Đan lần nữa bay ra, nhao nhao sụp đổ bên trong, lần nữa kéo dài trước đó quá trình.

Toàn bộ hai canh giờ, dạng này quá trình một mực đang tiến hành, cho dù là lấy Bạch Kỳ thời khắc này Linh Hồn Cảnh Giới, Linh Thức tiêu hao cũng có chút theo không kịp, ánh mắt lộ ra nồng đậm mỏi mệt, lại thanh tịnh sáng ngời, càng có một tia quyết tâm ở bên trong.

Rất cực, đến lúc cuối cùng một nhóm Dung Linh Đan sụp đổ, phé thải dung nhập Bạch Kỳ trước người vòng xoáy, vòng xoáy đình chỉ, Hấp Lực cũng tiêu tán theo, phát tay thu hồi trước mặt bốn cái không lớn không nhỏ xám trắng hình cầu, Bạch Kỳ thấp đầu, nhìn về phía lòng bàn tay bên trên bốn cái

trong suốt sáng long lanh, ánh mắt lộ ra phần chán chểnh.

Tinh Thạch hiện ra nửa Thấu minh chỉ sắc, phát ra bạch quang nhàn nhạt, rất là nhu hòa, mỗi một mai Tinh Thạch đều không qua ngón út thứ một đốt ngón tay Đại Tiểu, lại tàn mát ra làm cho người động dung linh lực ba động.

"Đây chính là Linh Thạch?!"

Bạch Kỳ đánh giá trong tay bốn cái Tinh Thạch, cứ việc sắc mặt bại lười biếng, đầu não ngất đi, nhưng vẫn ngăn không được trong lòng dâng lên một cỗ hưng phấn chí ý.

Không trách Bạch Kỳ muốn hưng phấn, nên biết rằng ngưng tụ bốn cái Hạ Phẩm Linh Thạch, trọn vẹn tiêu hao hẳn ròng rã bốn ngàn mai Dung Linh Đan!

Cho dù không là chính hân, cũng khó tránh khỏi đau lòng hơn một trận, nhưng nếu là có thể thành công bố trí ra Tụ Linh Trận, linh khí độ tinh thuần có bảo hộ, dạng này đại giới đủ để không đáng kể.

Dù sao Dung Linh Đan đã không đủ để chèo chống Bạch Kỳ tu luyện, có thể nói cơ bản vô dụng, trông coi đại lượng vật vô dụng, còn không bằng đi cực một thanh!

Thu hồi cái này bốn cái Linh Thạch, cường chế hưng phấn trong lòng, Bạch Kỳ nhắm mắt nghỉ ngơi một chút, bắt đầu khôi phục tinh thần. . .

Sau nửa canh giờ, khi Bạch Kỳ lần nữa mở mắt ra, sắp khô cạn Linh Hồn Chi Lực cũng khôi phục một bộ phận, thầm nghĩ trong lòng hẳn là đủ để bố trí trận pháp, lập tức lật ra cái kia bốn cái Tinh Thạch, cầm trong tay, trong đầu nhớ lại trận pháp trong điển tịch nội dung.

Cái này Tụ Linh Trận yêu cầu Trận Cơ vì Linh Thạch, lại chỉ cần mỗi khối Linh Thạch ở trong chứa Linh Lực tổng lượng muốn đều đều, cũng không cần là hoàn chỉnh Hạ Phẩm Linh Thạch.

Bởi vậy tại Bạch Kỳ tận lực khống chế dưới, cái này bốn cái hơi có lại bản Hạ Phẩm Linh Thạch, mỗi một mai Đại Tiểu đều không khác mấy, xấp xỉ giống nhau, Linh Thức cảm ứng bên trong, trong đó linh khí ẩn chứa lượng cũng gần như giống nhau.

Nếu dựa theo Thông Dụng - General quy cách để tính, cái này bốn cái Linh Thạch hạt tròn Đại Tiểu, mỗi một mai vẹn vẹn chiếm cứ hoàn chỉnh Hạ Phẩm Linh Thạch một phần mười Đại Tiểu, dù vậy, cũng tia không ảnh hưởng chút nào bố trí Tụ Linh Trận, duy chỉ có quy mô cùng hiệu dụng bao nhiêu sẽ có khoảng cách thôi.

Nếu là lấy hoàn chỉnh Hạ Phẩm Linh Thạch đến bố trí, thậm chí có thể đem hơn phân nửa thứ ba Phong đệ tử ở lại khu vực tất cả đều bao quát ở bên trong, mà bây giờ Bạch Kỳ chỉ cần nếu có thể bao trùm phòng của mình là được rồi, hẳn còn không có vô tư đến loại trình độ kia.

Suy nghĩ đến đây, không chút do dự, Bạch Kỳ hơi vung tay, bốn cái Hạ Phẩm Linh Thạch từ trong lòng bàn tay hân bay lượn mà ra, hóa thành bốn đạo lưu ánh sáng, phân biệt rơi trong phòng bốn góc phía trên.

Linh Thạch rơi bên dưới đồng thời, Bạch Kỳ thật nhanh bấm niệm pháp quyết, sau đó nhất chỉ, bốn buộc linh tơ từ nó đầu ngón tay bắn ra mà ra, liên tiếp đến cái kia bốn cái Linh Thạch phía trên.

Linh Thạch phát sáng, đạo Đạo Linh chỉ lấy cái này bốn cái sừng vì điểm tựa, phi tốc xen kẽ, đường tắt chi địa, mặt đất hiển hiện đạo đạo Trận Văn, đầu đuôi hô ứng, dính liền cùng một chỗ, một tiếng vù vù về sau, một đạo trận pháp tùy theo thành hình.

Trận pháp thành hình trong nháy mắt, một cỗ yếu ớt Hấp Lực từ đó tràn ra, tràn ngập đến ốc xá bên ngoài, trong không khí đại lượng rời rạc Linh Khí nhận cỗ này dẫn dắt chỉ lực tác dụng, chậm chậm hướng về Bạch Kỳ ốc xá tụ lại tới.

Cùng lúc đó, một tia hết sức tinh thuần Linh Khí xuất hiện trong phòng, như làn khói hình, phiêu miểu vô hình, giống như Tiểu Xà trong phòng không trung tán loạn, một màn này mắt thường không thể tra, chỉ ở Linh Thức bên trong có thể thấy được.

Nhấc tay khẽ vẫy, cái này một tia phiêu miểu Linh Yên bị Bạch Kỳ dẫn dắt đến trước người, khẽ hấp phía dưới, oạch hút vào trong mũi, lập tức thể nội tu vi đều sinh động hẳn lên, vừa mới đột phá tu vi, lập tức lại tăng nhiều một tia.

Vẹn vẹn hấp thu như thể một tia, hiệu quả cơ hồ nhưng so sánh mấy viên Dung Linh Đan điệp gia! Trước đó nỗ lực hết thảy, bây giờ xem ra đều là đáng giá.

Bạch Kỳ hoàn toàn yên tâm, cơ hồ nhện không được muốn cất tiếng cười to.

Tại hẳn tận lực Thao Khống dưới, trận pháp hấp thu linh khí tốc độ gần so với người bình thường thở nạp nhanh lên một đường, sẽ không khiến cho cái gì bạo động, tốc độ tuy chậm, lại bao giờ cũng không còn vận chuyển, không cần lâu ngày, liền có thể đem trong phòng Linh Khí toàn bộ chuyển hóa.

"Bây giờ, chỉ đợi trận pháp chuyển hóa qua đi, để Linh Khí tràn đầy toàn bộ trong phòng là đủ."

Tự nói bên trong, Bạch Kỳ trong lòng hơi động, lần nữa bấm niệm pháp quyết, đánh ra mấy cái Trận Phù hướng về trong phòng bốn góc, trong góc Linh Thạch hào quang lập tức bị che giấu, tính cả bản thể biến mất tại nguyên chỗ, về sau liền là mặt đất Trận Văn, cũng dần dần ẩn vào mặt đất.

Làm xong đây hết thầy, Bạch Kỳ Tâm Lực lao lực quá độ, một lần nữa nhắm mắt lăm vào Tọa Thiền bên trong. . .

Kết ~

Đã tới hoàng hôn, Mộc cửa bị đẩy ra, một mặt vui vẻ chỉ sắc Triệu Phong gât gù đắc ý bên trong cất bước đi vào, vừa đi qua cánh cửa, thân thể triệt để tiến vào trong phòng nháy mắt, cả người run lên, trực lăng lăng định ngay tại chỗ, trên mặt thần sắc cũng biến thành không thể tưởng tượng nổi.

Nghe được động tĩnh, thổ nạp bên trong Bạch Kỳ cũng mở hai mắt ra, bên cạnh đầu nhìn lại, khóe môi hiện lên mỉm cười, "Vào nói!"

Nghe nói như thế, Triệu Phong cái này mới hồi phục tinh thần lại, bỗng nhiên một bước chui vào trong phòng, quay người còn ngó dáo dác ra bên ngoài nhìn quanh mấy lần, mới phịch một tiếng đóng lại Mộc môn.

Xoay người đồng thời, hô hấp đều trở nên gấp rút, hai gò má càng là hiện lên một cổ hưng phấn ửng hồng, gần như gào lên tiếng: "Ngươi làm? !"

Gặp nó bộ này tư thái, Bạch Kỳ nhin không được cười lên, điểm một cái đầu, tính làm ngầm thừa nhận, lập tức khuôn mặt nghiêm một chút, thần sắc chân thành nói: "Chớ nói ra ngoài!"

"Ta mình bạch!"

Triệu Phong Cuồng điểm mấy lần đầu, còn vỗ vỗ bộ ngực, hung hăng cam đoan nói, trong mắt quang mang hóa nhiệt, phảng phất có thể đem Bạch Kỳ hòa tan.

"Đây là cái gì?" Hồi lâu sau, Triệu Phong mới bình phục nổi lòng, hiểu động tĩnh cách thức đẩy hấn lòng hiểu kỳ hơn xa thường nhân, nhin không được mở miệng hỏi nói.

"Trận pháp." Bạch Kỳ bình tĩnh trả lời.

"Đúng vậy ngươi trước mấy trận chơi đùa những món kia đây?" Triệu Phong vừa trừng mắt, lộ ra không thể tưởng tượng nổi, "Trận pháp có thể kỳ diệu như vậy? Ta làm sao không cảm thấy!"

"Đó là ngươi hiếm thấy vô cùng!" Bạch Kỳ nhin không được giới nước lạnh.

Cười hắc hắc, Triệu Phong nhớ tới mặt nói ra: "Vẫn là Bạch sư đệ ngươi đi, xem ra sau này ta phải đi theo ngươi lẫn lộn!"

"Đi một bên!" Bạch Kỳ cười chửi một câu.

"Ha-Ha ~" Triệu Phong cười to, bỗng nhiên đứng dậy, ý cười giấu kỹ, nghiêm túc nói, " lúc đầu còn không biết rằng muốn kẹt tại cái này Luyện khí Đệ Tam Tầng bao lâu, hiện tại có trận pháp này, ta có thể cảm thấy, trải qua thời gian dài bình cảnh có buông lỏng dấu hiệu, cảm ơn ngươi. . . Bạch sư đệ!"

Nói xong, liền ôm quyền, hướng về Bạch Kỳ cúi đầu mà xuống, nhìn ra được Triệu Phong thần sắc là chăm chú, ngữ khí cũng rất thành khẩn, trái ngược dĩ vãng cười đùa tí tưng hình tượng.

Nhưng mà, cái này cúi đầu mới vừa vận tiến hành một nửa, lại bị một cái tay đỡ lấy, khẽ gạt mình bên trong, Triệu Phong đành phải đứng dậy, nhìn về phía Bạch Kỳ.

Bạch Kỳ mỉm cười, nhìn thẳng Triệu Phong nói: "Triệu sư huynh không cần như thế, ngày bình thường cũng nhiều cảm ơn ngươi một mực giúp đỡ, đây là đáp lễ, không đáng giá nhắc tới!"

"Bạch sư đệ. . ."

Triệu Phong lập tức cảm động.

Bạn đang đọc truyện *Ngịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Phường Thị

Trải qua thời gian dài, đối với cái này Khúc Phong Tông, Bạch Kỳ luôn có một loại không hợp nhau cảm giác, phảng phất một mực không có thể chân

chính dung nhập, liền như hấn hiện tại, đã không còn cách nào một lần nữa dung nhập Thôn Dân bên trong, vô luận là ngữ khí, thần thái, vẫn là cách đối nhân xử thế điển xuất, đều đang tận lực xa lánh người bên ngoài.

Dù sao, hấn biết rõ, mình tiến vào Khúc Phong Tông là có ý khác, mà không phải chân chính tôn trọng Tông môn, Công pháp mới là hấn mục đích chủ yếu.

Cái này là chính hấn thực hiện trên người mình tăng một bình chương vô hình, bởi vậy Tổng Hội cho người bên ngoài một loại trầm mặc ít nói ẩn tượng, cho dù là quen biết Ngoại Môn Đệ Tử cũng sẽ có cảm giác như vậy.

Nhưng mà, Bạch Kỳ tính cách lại không phải trời sinh như thế, ngăn ngừ số Nguyệt Thời Gian, phát sinh hết thảy, lật đổ hấn nhận biết, để hấn thật sâu cảm nhận được một loại cô độc, đến từ đáy lòng cô độc.

Cảm giác như vậy làm hấn mê mang, tâm cũng càng ngày càng lạnh, nhưng nhân tâm hiểm ác, thế gian tàn khốc, làm cho hấn không thể không đi phản kháng, đầu tiên là mặt đối Từ Phúc, sau đó lại là thân thủ chém giết Bằng Đại Hải, về phần giết Tông Liêm lúc, đã không có quá nhiều cảm giác, chỉ là tiện tay mà làm, lấy tên đẹp: Từ hại thôi!

Cũng chẳng biết lúc nào, một cái tâm tính chất phác thiếu niên, cũng có thể làm được phát tay giết người mà mặt không đổi sắc, dạng này chuyển biến, ngay cả Bạch Kỳ chính mình cũng đã nhận ra, lại tùy ý nó phát triển tiếp, không có chút nào kháng cự ý nguyện.

Có lẽ, chỉ có dạng này tâm tính, mới có thể tại tu chân giới chân chính đặt chân đi!

"Ta là ai? Hoặc là. . . Ta là cái gì?"

Cái nghi vấn này một mực tồn tại ở trong lòng của hấn, trong mộng cảnh thấy, cùng chiến không dấu vết truyền thừa, cho hấn biết, mình cùng trên đời này tất cả mọi người khác biệt, bởi vậy, hấn là cô độc, bí mật này vô pháp cùng bất luận kẻ nào chia sẻ, cho dù là Công Tôn Duyên cũng không được, dù là. . . Nó sinh từ đã ở Bạch Kỳ trong không chế!

Triệu Phong người này, ngày bình thường luôn là một bộ cạ lơ phất phơ đáng vẻ, lưu bên trong lưu tức giận, nhưng bản tính cũng không xấu, ngược lại tâm địa thiện lương, mấy ngày này ở chung, Bạch Kỳ cũng đổi tính cách của hấn có thể nói là mò được thấu triệt.

Nếu là hấn đối Triệu Phong có dù là một tơ một hào không tín nhiệm, cũng sẽ không bởi vì ngày đó trong lòng một lần xúc động, mà làm ra hành động hôm nay, để hấn chia sẻ cái này Tụ Linh Trộn chỗ tốt.

Muốn đẩy ra Triệu Phong với hấn mà nói tuy nhiên tiện tay mà thôi, thậm chí không cần kinh động Công Tôn Duyên, chỉ cần thông báo một tiếng Đàng Trác, liền có thể đem tùy tiện điều đi, mặc cho Bạch Kỳ sống một mình một phòng.

Nhìn lấy Triệu Phong trên mặt cười ngây ngô, Bạch Kỳ trong lòng cũng không khỏi hiện ra một dòng nước ấm.

Oanh ~

Không lồ Khí Kinh một trưởng, lập tức đột nhiên co rút lại, trở về Triệu Phong thể nội, một lát sau, Triệu Phong mở mắt ra, lúc này cười to lên: "Ha-Ha! Đột phá! Ta rốt cục đột phá!"

Gặp này, Bạch Kỳ cũng là mỉm cười, Triệu Phong đã đột phá trải qua thời gian dài bình cảnh, đạt đến Luyện khí Đệ Tứ Tầng, điểm này, sớm tại mấy ngày trước đó, Bạch Kỳ liền đã làm đến.

Đối với Bạch Kỳ tu luyện tốc độ, Triệu Phong cũng là tắc lưỡi vô cùng, hai tháng không đến Thời Gian, liên tục đột phá ba tầng, không chỉ có đuổi kịp hấn mấy năm tiến độ, càng là vượt qua một đầu, xách đạt tới trước Luyện khí Đệ Tứ Tầng.

Đối với cái này, Triệu Phong hưng hăng bị rung động đến, tùy theo mà đến chính là thật sâu nghi hoặc, nhưng lại chưa bao giờ mở miệng hỏi Bạch Kỳ, hấn vốn cũng không phải là người ngu, tâm tư rất linh hoạt, cũng biết rõ mỗi người đều có mình bí ẩn, không muốn để cho người biết rõ, bởi vậy quyền làm như không nhìn thấy.

Hai người trong lòng biết bụng mình, không nói tại miệng, An Nhiên chỗ chi, có lẽ, đây chính là bọn họ ở giữa hình thành một loại đặc thù ăn ý cũng khó nói.

"Ta đột phá!"

Hưng phấn mà từ trên giường nhảy xuống tới, núu lấy Bạch Kỳ một trận lay động nói đồng dài, Bạch Kỳ cười khổ, mặc cho hấn núu lấy, hai tai ông ông tác hưởng, trong lòng không thể nào đến cực điểm.

Những ngày này, từ khi trải nghiệm qua Tụ Linh Trộn chỗ tốt, hiếm thấy, Triệu Phong chân không bước ra khỏi nhà, nghiêm túc tu luyện, tranh thủ sớm ngày đột phá, kiềm chế lâu như vậy, hôm nay rốt cục thành công, trải qua thời gian dài đặt ở trong lòng thạch đầu rơi xuống, lập tức vui chơi, mấy ngày kiềm chế qua đi, không đứng đắn tính cách lần nữa đạt được phát tiết.

Gặp Bạch Kỳ nhìn mình chăm chăm không nói một lời, gương mặt không thể nào, Triệu Phong gượng cười hai tiếng, buông ra núu lấy Bạch Kỳ tay, thu

hồi trước đó, còn cố ý giúp hắn sửa sang hai vai tay áo bên trên nếp uốn.

"Chúc mừng Triệu sư huynh!" Bạch Kỳ lúc này mới lên tiếng.

Cười hắc hắc, Triệu Phong liên tục khoát tay nói: "Cùng ta còn khách khí làm gì, còn không phải dựa vào người cái này cái gì trợn pháp gì, không phải vậy ta cái nào có cơ hội đột phá, hắc hắc ~"

Bạch Kỳ mỉm cười, lập tức trong lòng hơi động, mở miệng hỏi nói: "Người biết rõ Đan Sa cùng không Bạch Lá Bùa còn có Phù Bút chỗ nào có thể lấy được sao?"

Mấy ngày gần đây, Triệu Phong nghiêm túc tu luyện đồng thời, Bạch Kỳ cũng tại cùng cố tu vi Cảnh Giới, bây giờ Cảnh Giới đã ổn định đang luyện khí Đệ Tứ Tầng, trong thời gian ngắn không cách nào lại đi đột phá, mục tiêu liên lại chuyển hướng cho tới nay tu tập Trận Đạo mục đích thực sự —— Chế Phù.

"Ân ~ ta muốn muốn. . ." Triệu Phong lông mày nhướn lên, gãi gãi đầu, trong miệng thì thào, "Đan Sa cái đồ chơi này hẳn là chỉ có Đan Phong mới có, địa phương khác giống như. . ."

Nói đến đây, hắn bỗng nhiên vỗ Nãi Môn, mắng một câu "Ta làm sao đần như vậy a, nơi đó khẳng định có!"

"Cái gì?" Bạch Kỳ ghé mắt.

"Phường Thị a!" Triệu Phong một phát miệng, "Thứ người muốn đều không phải là cái gì quá mức hi hữu chi vật, Phường Thị đều có thể tìm được, Các Phong có không ít Đệ Tứ đều tại cái kia sắp đặt quầy hàng, mua bán trao đổi một số Vật Phẩm, Đan Phong đệ tử Từ Dĩ có, Đan Sa không là vấn đề, Luyện Khí phong cũng có, Phù Bút tự nhiên cũng có thể tìm được rồi, về phần không Bạch Lá Bùa, giá trị thấp hơn, tùy tiện đều có thể đổi lấy không ít!"

"A ~" Bạch Kỳ ánh mắt sáng lên, "Ở nơi nào?"

"Ngay tại sơn môn đại diện chỗ Chủ Phong chỉ xuống núi trong cốc, cũng là Nội Môn chỗ, tuy nhiên tuy là như thế, lại khó được mới có thể nhìn thấy một tên Nội Môn đệ tử, phần lớn đều là Ngoại Môn Đệ Tử, "nói đến đây, Triệu Phong có chút cảm thán, "Những người kia mới là Tông môn chân chính Thiên Kiêu chi bối phận, ta chờ khó nhìn theo bóng lưng a! Cũng không biết rằng lúc nào. . ."

Giống như cảm thấy có chút không đúng lúc, Triệu Phong lời nói xoay chuyển, nhìn về phía Bạch Kỳ nói: "Mấy ngày nữa ta chính muốn đi nơi đó một chuyến, đổi một ít gì đó, đến lúc đó sư đệ người cùng ta cùng nhau đi tới là được."

"Ân ~" Bạch Kỳ điểm một cái đầu.

Sau ba ngày, vào lúc giữa trưa, đẩy ra phòng môn, hai người triển khai thân hình, liền hướng về Khúc Phong Tông đại diện chỗ sơn phong mà đi.

Chính vào cuối mùa thu khí tượng, đầu núi Phong thổi lát phát Lạc Diệp, mang theo một cỗ xâm thấu ý lạnh, thổi đến tại quần sơn trong, khô héo phiến lá bày khắp toàn bộ mặt đất, dày một tầng dày.

Hai người tốc độ cực nhanh, dọc đường chỉ địa, lưu lại hai Đạo Ngân dấu vết, Lạc Diệp phiêu tán rơi rụng, hoặc bị núi Phong lời cuốn mang đi, có lẽ lâu mới có thể rơi xuống đất.

Trên đường đi, Bạch Kỳ móc ra hai đạo phong hành phù, một đạo thiếp trên người mình, một đạo đưa cho Triệu Phong, Triệu Phong nhận quang sáng lên, sau khi nhận lấy vầng thân thượng vừa kẻ sát, lập tức hai đạo Phong xoáy trước sau dâng lên, khiến cho hai người tốc độ tăng vọt.

Chỗ cận Thiết Tác cầu tàu, đi vào Tầng trên đình, vòng qua sườn núi nửa vòng đi vào Sơn Thử một chỗ khác, sau đó từ Sơn Đạo đi xuống dưới. . .

Rất nhanh, phía dưới truyền đến trận trận ồn ào náo động thanh âm, thấp đầu đều có thể trông thấy người người nhón nhào, chen vai thích cánh.

Lại là chén trà nhỏ Công Phu, hai người liền đã xuống đến chân núi, đáp ở trong sơn cốc, mặt đất vuông vức, giống như tận lực khai ích mà thành, còn có nặng nề Thạch Bản trái, phóng tầm mắt nhìn tới, trung ương lộ ra một đạo có thể thông đi con đường, hai bên trái rộng đủ loại quầy hàng.

Mỗi cái quầy hàng trước đó đều có một tên trong môn Đệ Tử ngồi xếp bằng, trước mặt bày đặt chính là để mà trao đổi chi vật, thậm chí, còn có một số Bạch Kỳ khuôn mặt quen thuộc.

Trong cốc người đến người đi, nói liên không dứt, Nhất Phái Nhiệt Hòa triều thiên khí tượng.

Chương 60: Dương Nghị

Còn không tới kịp cảm thán, Triệu Phong liền lôi kéo Bạch Kỳ đi về phía trước, ven đường Bạch Kỳ nhìn về phía những cái kia quầy hàng, Vật Phẩm phong phú, đủ loại rực rỡ muôn màu, pháp bảo Phù Lục, Phi Kiếm khoáng thạch, thậm chí ngay cả Yêu thú móng vuốt răng nanh chờ cái gì cần có đều có.

Đồng Hoang biên giới Quần Sơn bên trong, không thiếu một số đề giai Yêu thú, có khi sẽ có Đệ Tử tạo thành tiểu đội, chuyên môn đi săn giết một số Yêu thú, lấy Kỳ Thân bên trên một số cứng rắn có linh tính bộ phận, hoặc đề mà luyện chế một ít Khí Cụ, hoặc đổi lấy một số vật hữu dụng.

Những sự tình này Triệu Phong cái này mấy ngày cũng cùng Bạch Kỳ tường thuật qua một phen, bởi vậy Bạch Kỳ cũng không có ngạc nhiên, chỉ có một loại cảm giác mới lạ, dù sao hắn chưa từng thấy qua cái này chờ phồn vinh cảnh tượng, càng không có nghĩ tới cái này Khúc Phong Tông cũng có như thế địa phương nào nhiệt.

Rất nhanh, hai người liền tới đến trước một gian hàng, Chủ Quán là một tên xấu xí thiếu niên, mặt không biểu tình, khoanh chân ngồi tại phía trước, nhắm mắt Tọa Thiền bên trong, một bộ bình chân như vại dáng vẻ.

Nghe được động tĩnh, thiếu niên này mở hai mắt ra, lộ cộc nhứt chuyển, liền có hai đạo tinh quang chợt lóe lên, rất nhanh liền che giấu, lập tức nhắc đầu, không có bất kỳ cái gì biểu lộ trên mặt vừa muốn chất lên ý cười, đợi thấy rõ hai người thời khắc, lại là khẽ giật mình, "Là người?"

"Hắc hắc ~ là ta!" Triệu Phong nhếch miệng cười một tiếng.

"Người biết?" Bạch Kỳ cũng là sửng sờ, ở một bên hạ giọng hỏi.

"Người quen cũ!" Triệu Phong xông Bạch Kỳ chớp mắt vài cái, nghiêng nghe lấy nhìn về phía thiếu niên kia, âm thanh có ý đề cao mấy phần, ép buộc nói, "Đệ Nhất Phong Dương Nghị, ai không biết, người xưng 'Hắc Tâm Dương' mà!"

"Người nói ai Hắc Tâm? !" Cái kia xấu xí thiếu niên vừa trừng mắt, sắc mặt tức thì đỏ bừng lên, bỗng nhiên ưỡn một cái gầy yếu lồng ngực, còn vỗ vỗ, thùng thùng rung động, sau đó đưa tay nhất chỉ Triệu Phong, chính nhan tàn khốc nói, " người nhưng không nên ngấm máu phun người, ta chỗ này hàng đẹp giá rẻ, già trẻ không gạt. . ."

"Nha ~" Triệu Phong hú lên quái dị, có ý kéo thét dài âm nói, " còn già trẻ không gạt đầu ~" tiếp lấy chính là một vòng Thần Thương khẩu chiến.

Bạch Kỳ ở một bên dù bận vẫn ung dung nhìn lấy hai người lẫn nhau phun miệng thủy, trong mắt dần dần lộ ra vẻ cổ quái.

"Ha-Ha ~ "

"Ha-Ha ~ "

Hồi lâu sau, Triệu Phong cùng cái kia Dương Nghị nhìn nhau, Giải đồng thời cười ha ha, Bạch Kỳ giật mình, ám đạo quả là thế, cái này Dương Nghị nhất định là Triệu Phong Hồ Bằng Cầu Hữu một trong.

"Lão Dương a, gần nhất nhưng có cái gì hàng mới?" Triệu Phong tiến đến Dương Nghị trước người, ranh mãnh chớp mắt vài cái, liếc về phía nó bên hông Túi Trữ Vật.

"Đó còn cần phải nói? !" Dương Nghị vẫy một cái lông mày, lộ ra vẻ kiêu ngạo, lại tiếp theo một cái chớp mắt thay đổi một bộ cần ăn đòn sắc mặt, vốn cũng không lớn hai mắt híp lại, khóe môi treo lên dâm đãng ý cười, lại thêm cái kia xấu xí hình tượng, cho người ta một loại bị ôi chi cực cảm giác.

"Ồ? Ta xem một chút!" Triệu Phong Nhãn Quang sáng lên.

"Được!" Dương Nghị miệng đầy đáp ứng, lập tức vỗ Túi Trữ Vật, lấy ra một vật, vẫn còn chưa đợi Triệu Phong thấy rõ là vật gì, liền vội vàng hướng trong tay áo một thăm dò.

Triệu Phong gấp, vò đầu bứt tai, "Nhìn xem sẽ chết a!"

"Sê!" Dương Nghị bắt vi sở động, mà là chăm chú một điểm đầu, mí mắt một động, "Hoặc là trực tiếp đổi đi, hoặc là cũng không cần cản trở ta làm ăn." Nói chuyện đồng thời, duỗi ra một cái tay vẫy vẫy, như xua đuổi ruồi trùng.

"Tốt người!" Triệu Phong một xắn tay áo, làm bộ muốn xông đi lên bỏ nhào Dương Nghị, "Tốt người cái Hắc Tâm Dương, làm sao nói trò mặt liền trở mặt, liền nhìn một tờ, một tờ còn không được sao? Nhìn qua ta liền mua!"

"Thật?" Dương Nghị vẩy một cái lông mày, một bộ không tin bộ dáng.

"Thật!" Triệu Phong hung hăng một điểm đầu.

"Cái kia. . . Tốt a!" Do dự một lát, Dương Nghị lúc này mới đáp ứng xuống, đầu tiên là bốn bên dưới dò xét một phen, xác nhận không có người bên ngoài chú ý về sau, lại lấy chào hỏi Triệu Phong dựa vào gần một chút, sau đó triển khai tay áo, cẩn thận từng li từng tí móc ra một vật, để lộ trong đó một góc.

Mà Triệu Phong thì cả người cơ hồ dán tại quầy hàng bên trên, trừng lớn mắt đi xem, trong mắt càng là tinh quang chớp liên tục.

Gặp Triệu Phong bộ dáng này, Bạch Kỳ cũng có chút hiếu kỳ lên, hơi nghiêng người, ánh mắt thuận giữa hai người khe hở nhìn lại.

Không nhìn còn khá, xem xét phía dưới, kém chút nhin không được cười ra tiếng.

Đây là cái gì? !

Bạch Kỳ dở khóc dở cười, hai người nhét chung một chỗ nhìn phân minh đúng vậy một bản Đồ Sách, trong đó để lộ một góc, lộ ra lại là một bộ lưng trần quần áo nữ tử đồ án, phân minh đúng vậy một bộ Xuân Cung Đồ mà! Không biết còn tưởng rằng là cái gì Trọng Bảo đâu!

Không đợi Triệu Phong nhìn nhiều vài lần, cứ như vậy trong một giây lát, Dương Nghị trực tiếp khép lại cái kia sách nhỏ, thu nhập trong tay áo, Triệu Phong lúc này mới lưu luyến không rời thu hồi ánh mắt.

"Bao nhiêu?" Triệu Phong vẫn chưa thỏa mãn mà hỏi.

Dương Nghị đưa tay phải ra, mở ra năm ngón tay, còn lung lay.

"Người đoạt a? !" Triệu Phong hét lên một tiếng, "Liên thứ như vậy, cũng phải ta Ngũ Mai Dung Linh Đan! Nhiều nhất hai cái!"

"Hai cái?" Lần này đến lượt Dương Nghị không vui, nhú mày nói, "ngươi biết rõ vì thứ như vậy, ta mạo bao lớn phong hiểm? Kém chút bị thứ ba phong cái kia đám đàn bà mà đuổi kịp, đánh chết tươi!"

Nói đến đây, Dương Nghị thờ dài, vung vẩy ít khi, liền nói, "cũng được, nhìn tại nhiều năm như vậy về mặt tình cảm, thua thiệt một điểm liền thua thiệt một điểm, bốn cái như thế nào. . ."

"Không được!" Triệu Phong liên tục dao động đầu, trực tiếp mở miệng cắt ngang Dương Nghị, "Bốn cái? Một cái Nguyệt mới Ngũ Mai, ngươi để ta cái này Nguyệt ăn đất a? ! Hai cái, không làm ngươi tìm người khác đi!"

Dứt lời dắt lấy Bạch Kỳ quay người muốn đi gấp, vừa đi ra hai bước, sau lưng liền truyền đến Dương Nghị ngay cả ngay cả chào hỏi, "Ai ~ chớ đi a! Trở về! Ta làm, ta làm còn không được sao?"

Nghe nói như thế, Triệu Phong bước chân dừng lại, trên mặt lộ ra gian kế được như ý ý cười, xoay người đồng thời lập tức thu lại, nhìn thấy một màn này, Bạch Kỳ thầm cười khổ càng nhiều.

"Ai ~" Dương Nghị gương mặt không thể nào, liên tục thờ dài nói, "cái này nhưng đều là ta thân bút Thủ Hội, chỉ lần này một quyền, không còn nhà hấn, thua lỗ thua lỗ, ai ~"

"Khỏi phải nhiều lời." Triệu Phong lầu bầu lấy, đang muốn chụp về phía Túi Trữ Vật, lấy ra Dung Linh Đan giao cho Dương Nghị, lại là dừng lại, nhất chỉ quầy hàng bên trên một cái khác vật nói: "Lá bùa này bán thế nào?"

Cái này Dương Nghị ngoại trừ cái kia sách nhỏ, quầy hàng bên trên cũng là có chút Vật Phẩm trưng bày, trong đó liền có một đồng lớn không xuống mấy trăm tấm không Bạch Lá Bùa, chính là Bạch Kỳ cần thiết chỉ vật một loại.

Còn đang thờ dài bên trong Dương Nghị, căn bản không tâm tư để ý tới Triệu Phong, nghe được câu này, liền thuận miệng đáp nói, "đóng gói một cái Dung Linh Đan."

"Ân ~" Triệu Phong một điểm đầu, "Cái này còn tạm được, lấy trước tới đi." Đang khi nói chuyện vẩy tay một cái, ra hiệu Dương Nghị trước đem cái kia sách nhỏ cho hấn.

"Ta ngươi còn không tin mà!" Dương Nghị sàu mi khó kiểm, chậm rãi từ trong tay áo lấy ra cái kia sách nhỏ, vừa lộ ra một góc, liền bị Triệu Phong lấy Điện Quang Hóa Thạch, mắt thường không thể thành tốc độ cực nhanh đoạt lại, bỗng nhiên cắt vào trong ngực.

Thu hồi cái kia một vật về sau, lại đem quầy hàng bên trên không Bạch Lá Bùa giao cho Bạch Kỳ trong tay, để hấn thu hồi, liền vỗ Túi Trữ Vật, lấy ra ba cái Dung Linh Đan, đang muốn đưa cho Dương Nghị, lại tại lúc này, trong đám người truyền đến một trận ồn ào náo động chi sắc, càng có tạt tạt tiếng bước chân hướng về cái này một bên đến gần.

Nghe được động tĩnh này, Dương Nghị sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, mãnh liệt giơ tay đoạt lấy Triệu Phong trên tay Dung Linh Đan, cơ hồ là Phong Quyền Tàn Văn thu thập quầy hàng, vội vàng chui vào trong đám người biến mất bóng dáng.

Còn đang nghi hoặc, mấy tên nữ tử xuyên qua đám người chạy như bay đến, đứng ở hai người thân một bên, đánh giá trước kia Dương Nghị quỳ hàng nơi ở, không trung như đã, đầu còn có nửa người ảnh.

Một người trong đó mãnh liệt nắm thêu quyền, trong miệng quát một tiếng, âm thanh oán hận: "Dương Nghị cái kia Dâm Tặc đầu? Không là vừa vặn còn tại mà!"

Khác một nữ tử ôm quyền cung kính nói: "Sur Tỷ, nghe ta Phong đệ tử nói, cái kia Dương Nghị vừa mới chạy. . ."

"Truy! Hôm nay không phải đem cái này Dâm Tặc bắt được, không cho hắn đi lớp da, thề không bỏ qua!" Một tiếng khiến dưới, mấy người lướt gấp mà ra, rồi đi nháy mắt, dẫn đầu cái kia Nữ Tử trở lại đầu, hung hăng khoét Triệu Phong một chút, ngay cả Bạch Kỳ cũng cùng nhau tiện thể đi vào.

Nhìn bộ dạng này, rõ ràng là nhận biết Triệu Phong, cũng biết rõ hắn cùng Dương Nghị quan hệ, duy chỉ có Bạch Kỳ gấp tai bay vạ gió, trong lòng dờ khóc dờ cười.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Gây chuyện

Gặp Bạch Kỳ nhìn mình chăm chăm gương mặt giống như cười mà không phải cười, dù là Triệu Phong da mặt cực dày, cũng cuối cùng là có chút xấu hổ, hắc hắc giọng cười, cố ý chuyển hướng Đề Tài nói: "Nếu không ta tiếp tục đi dạo đi, còn có Phù Bút cùng Đan Sa. . ."

Điểm một cái đầu, Bạch Kỳ rốt cục thu hồi ánh mắt, néo néo thủ chương thật dày một xấp Lá Bùa, trong lòng rất là hài lòng, thu hồi về sau, liền lấy ra một cái Dung Linh Đan muốn giao cho Triệu Phong.

Triệu Phong liên tục khoát khoát tay, cười nói: "Vật ngoài thân thôi, lại nói, ta hiện tại cũng không thiếu cái đồ chơi này."

Lời này cũng không phải là Triệu Phong mạo xưng đại khí, mà là thật có Kỳ Sự, từ khi có Tụ Linh Trận, cái này Dung Linh Đan đối hai bọn họ tới nói xác thực có cũng được mà không có cũng không sao.

Bởi vậy Bạch Kỳ cũng không lại khước từ, thu hồi Dung Linh Đan, hai người tiếp tục hướng phía trước, dọc theo bên trong cốc, ánh mắt lưu luyến tại mỗi cái quầy hàng bên trên tìm lấy cần thiết chi vật.

Rất nhanh, liền tại một tên Luyện Khí Phong đệ tử bố trí trước gian hàng ngừng lại, một phen cò kè mặc cả qua đi, lấy mười bảy mai Dung Linh Đan giá cả đổi lấy một chi Phù Bút.

Giá tiền này người bên ngoài nghe tới có lẽ muốn tác lỗi, nhưng Bạch Kỳ lại lo lắng, tuy là tại trên trận pháp tiêu hao bốn ngàn mai Dung Linh Đan, nhưng trong túi trữ vật còn thừa lại mấy trăm, với hắn mà nói, đã đầy đủ dùng.

Nghe cái này Đệ Tử nói, phù này bút cán bút là dùng một loại nào đó mười năm trở lên Linh Chu thân cành luyện chế, bút pháp càng là từ một loại Luyện khí Yêu thú lông tóc chế thành, linh tính mười phần, là thích hợp nhất dùng để vẽ bùa lưu ấn.

Hỏi cảm thụ một phen, xác thực có không kém linh lực ba động từ đó tràn ra, thành phẩm Khí Cụ vốn là so Tài Liệu quý hơn nhiều, cái giá tiền này cũng là tính hợp lý.

Trong hải lòng, Bạch Kỳ không nói hai lời, liền thanh toán mười bảy mai Dung Linh Đan đại giới, để một bên Triệu Phong đau lòng không thôi.

Sau khi rời đi, Triệu Phong tại Bạch Kỳ tại một bên phản nản liên tục: "Ai ~ ta nói ta Bạch sư đệ a, ngươi làm gì gấp gấp như vậy đâu, chớ nhìn hắn thoắt đến thiên hoa loạn trụ, lại để cho ta tán gẫu dùng lại, nhất định có thể lấy ra điểm mao bệnh, nói không chừng giá cả sẽ thấp hơn. . ."

Bạch Kỳ mỉm cười lấy đối: "Vật ngoài thân thôi. . . Ngươi nói!"

Triệu Phong tri trệ, lập tức cười khổ dao động đầu.

Hai người vừa đi một bên trò chuyện với nhau, có Triệu Phong cái này Vạn Sự Thông mang theo một bên, cũng bớt đi Bạch Kỳ không ít phiền phức, trên đường đi có chút không hiểu, không đợi Bạch Kỳ mở miệng, Triệu Phong liền chủ động giải thích, nghe được Bạch Kỳ âm thầm điểm đầu không thôi.

Nguyên bản Bạch Kỳ còn đang nghi ngờ, những này Đệ Tử dùng để giao dịch chi vật đến tốt cùng từ đâu mà đến, nghe Triệu Phong thuật, trong ngoại môn đệ tử có không ít người đều tại các đại chủ phong hỗ trợ, tỉ như Đan Phong, luyện chế Đan Dược sau còn lại phế thải, chính là cái gọi là Đan Sa, đối với Luyện Đan đã là vô dụng, lại có khác công dụng.

Mà Luyện Khí phong dung luyện khoáng thạch về sau, diệt trừ một bộ phận sùng liệu bên trong, cũng có bộ phận chứa thừa thối Tinh Quang, vẫn có thể dùng để một lần nữa tinh luyện, dung nhập Khí Cụ, gia tăng uy lực của pháp khí.

Những này tại Các Phong hỗ trợ đệ tử từ liền đem những này phế liệu mang tới, dùng làm giao dịch, đổi lấy một số nhu yếu phẩm, mà Tông môn đối với cái này cũng là mở một mắt, nhắm một mắt, chưa bao giờ minh lệnh cấm chỉ, cũng căn bản sẽ không quản nhiều, cơ hồ đã trở thành một loại tiềm ẩn thông lệ.

Có lẽ tại một ít cao tầng trong mắt xem ra, cái này ngược lại có trợ giúp xúc tiến trong tông Đệ Tử tích cực, có chỗ tốt cảm, tự nhiên càng thêm ra sức!

"Người dám lừa gạt ta?!"

Cứ như vậy đi tới đi tới, đường tắt một chỗ quầy hàng thời điểm, một bên lại vang lên gầm lên giận dữ, hai người dừng thân hình, Giai bên cạnh đầu nhìn lại.

Chỉ gặp một tên cao lớn trắng hán khôi ngô, một tay nắm lấy một tên mười một mười hai tuổi thiếu niên, trừng mắt hai mắt, trên mặt tức giận, chột nhìn rất là hung ác, mà thiếu niên kia cùng khách quan, thì lộ ra gầy yếu vô cùng, cả người cơ hồ bị trắng hán kia nắm chặt rồi đất mặt.

Thiếu niên kia gắt gao nắm lấy trắng hán kia thô to thủ chương, liều mạng giãy dụa lấy, thanh tú trắng nõn khuôn mặt cũng đỏ bừng lên, một đôi Đại Nhân bên trong dần dần dâng lên một tia Thủy Khí.

Bỗng nhiên hét lên, thiếu niên kia bị quăng rơi ở hậu phương quầy hàng bên trên, đập Khí Cụ Vật Phẩm tứ tán, ngồi sập xuống đất về sau, nửa ngày không đứng dậy được.

Hồi lâu sau, thiếu niên giãy dụa lấy chống đỡ đứng người dậy, nâng lên đầu, trên mặt ủy khuất càng đậm, lại không có bất kỳ cái gì e ngại, thẳng tắp cùng trắng hán kia đối mặt, cổ nén không có để nước mắt đến rơi xuống.

"Ta. . . Ta làm sao lừa người!"

"Còn cần nói?" Trắng hán kia bỗng nhiên một bước tiến lên trước, bịch một tiếng, toàn bộ mặt đất phẳng phát đều tùy theo rung động một dưới, thiếu niên cũng là thân thể run lên.

Chỉ gặp trắng hán kia một tay nắm vuốt một cái xanh mênh mang Dược Hoàn nói: "Người cái này bích cơ Đan Thành sắc không đúng, hiệu dụng cũng hoàn toàn theo không kịp!"

"Làm sao lại, cái này Đan Dược đều là ta thân thủ luyện chế. . ." Thiếu niên ấy ấy nói nhỏ, "Khó nói. . . Thật là lỗi của ta?"

"Làm sao?" Trắng hán hừ lạnh, "Còn muốn ngụy biện sao?"

"Ta. . ."

Hai người tranh luận đồng thời, xung quanh bốn phía bắt đầu có không ít người dần dần xông tới, nhao nhao xì xào bàn tán, tuy là như thế, cũng không dám áp sát quá gần, trung gian trống đi lơ lửng một vùng không gian.

"Tiểu tử này không may a. . ."

"Đúng vậy a, hết lần này tới lần khác chọc người này. . . ."

Bạch Kỳ cũng ở trong đó, ánh mắt tảo động ở giữa, đầu tiên là nhìn về phía trắng hán kia, lại chú ý tới nó trong tay Đan Dược, không khỏi nhíu mày, trong lòng nổi lên một tia nghi hoặc.

Tại hán cảm ứng bên trong, trắng hán này thể nội rõ ràng là Thổ Thuộc Tinh Linh Lực chiếm đa số, tu hành Công pháp cũng là gần sát ở đây, căn bản không cần đến Thủy Thuộc Tinh Đan Dược.

Tùy ý quét về phía đám người, Bạch Kỳ chú ý tới, cơ hồ tất cả mọi người, đang nhìn hướng trắng hán kia đồng thời, đáy mắt chỗ sâu đều có một tia sâu gấu ý sợ hãi, trong lòng hơi động, Bạch Kỳ hạ giọng hướng bên cạnh thân Triệu Phong hỏi: "Triệu sư huynh, người này là ai?"

"Đệ nhị phong. . . Tông Tiềm!" Triệu Phong khó được nghiêm chỉnh, chưa có trở về đầu, mà là từng chữ nói ra nói, ánh mắt ngưng trọng, nhìn thẳng phía trước.

Nghe nói như vậy đồng thời, Bạch Kỳ liền trong lòng run lên, nhắc đầu trong nháy mắt, tùy ý cong lên cái kia Tông Tiềm, trùng hợp nhìn thấy nó góc mắt một tia dư quang giống như trong lúc lơ đãng vừa lúc rơi ở trên người hán.

Bạch Kỳ giật mình, ánh mắt ngưng tụ, lại nhìn đi lúc, cái này Tông Tiềm lại chỉ thấy trước mặt thiếu niên, không chút nào từng để ý qua người bên ngoài.

"Làm sao? Không lời có thể nói?"

Đang khi nói chuyện, đầu ngón tay một đuôi, cái kia xanh mênh mang Đan Dược trực tiếp phá nát, hóa thành một Đạo Thủy hoa, sau đó bỗng dưng tiêu tán, Tông Tiềm nhìn chăm chăm sắc mặt phát trắng thiếu niên, trên mặt mang cười lạnh, đưa tay liền muốn đem từ dưới đất nắm chặt, lại tại lúc này, một đạo mảnh mai bóng trắng hiện lên, trực tiếp ngăn tại thiếu niên trước người.

"Chậm!"

Dịu dàng giọng nữ, lại mang theo một cỗ quyết tâm, Tông Tiềm ngưng mắt đi xem, trên mặt cười lạnh càng nhiều, đáy mắt ẩn giấu đi một tia um tùm hơi lạnh thấu xương: Đây cũng là nhị đệ ưa thích nữ tử sao? Khó trách. .

Bạch Kỳ cũng là kẻ giật mình, cái này vừa mới xuất hiện nữ tử không phải người bên ngoài, chính là trước đó vài ngày bị hấn thuận tay cứu bên dưới Thi Lâm.

Trùng hợp như vậy?

Bạch Kỳ mày nhủ lại đến sâu hơn mấy phần, không khỏi rơi vào trầm tư.

"Kỳ sư đệ, ngươi không sao chứ? !" Thi Lâm trở lại, nhìn về phía thiếu niên kia, lộ ra vẻ lo lắng, kỳ dị là, hai gò má lại vô hình hiển hiện hai bôi hồng nhuận phơn phớt, trong mắt hào quang cũng hơi khác thường.

"Thi Lâm Sư Tỷ, ta không sao!"

Kỳ Phong điểm một cái đầu, hơi có tái nhợt khuôn mặt lộ ra nhu cùng mỉm cười, chăm chú nhìn Thi Lâm hai mắt, Nhân Quang thanh tịnh sáng ngời, giống như Tinh Thần, như có một loại có thể thẩm thấu nhân tâm ma lực.

Gặp này, Thi Lâm ánh mắt còn dờ, lại có chút không dám cùng đối mặt, Nhịp tim đập càng là thêm nhanh thêm mấy phần, trong lồng ngực như hươu con xông loạn.

Tông Tiềm mặt mũi rét lạnh, cư cao lâm bên dưới nhìn xuống trước mặt hai người, lại tại lúc này, mắt sáng lên, đột nhiên bên cạnh đầu, trong miệng một tiếng quát lớn: "Nhìn cái gì vậy? Cút!"

Một tiếng này như Hung thú gầm, xen lẫn kinh khủng uy áp trong đó, thậm chí cuốn lên một cỗ sóng gió gào thét mà ra, người người biến sắc, ầm vang vỡ tổ, tan tác như chim muông.

Cho dù là một cái kia cái Chủ Quán, cũng cực nhanh thu thập, vòng quanh một đám Vật Phẩm vội vàng rời đi.

Trong lúc nhất thời, cái này một mảnh Phường Thị lập tức trở nên trống rỗng, chỉ có năm người còn tại.

Ngoại trừ Kỳ Phong, Thi Lâm cùng Tông Tiềm ba người bên ngoài, dư bên dưới hai người liền chỉ có Bạch Kỳ cùng Triệu Phong.

Cũng không phải là hai bọn họ không muốn rời đi, ai cũng không muốn mạo danh kỳ diệu gây một thân tao, mà là thật đi không được.

Xung quanh bốn phía có một cỗ áp lực trống rỗng xuất hiện, áp bách lấy hai người quanh thân các nơi, khiến cho bọn hắn không thể động đậy.

Bạch Kỳ trong lòng run lên: Người đến bất thiện!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Nổi lên

Trước đó cái kia một cái chớp mắt quả nhiên không phải là ảo giác, cái này Tông Tiềm căn bản mục đích đúng là mình!

Bạch Kỳ trong lòng thất kinh không thôi, quả thực không nghĩ tới cái này Tông Tiềm động tác lại có nhanh như vậy, cũng không biết thông qua loại

phương thức nào, trực tiếp liền tra được trên người mình.

Ngày đó, Bạch Kỳ tự nhận lúc ấy chém giết Tông Tiềm thời điểm, tận lực làm được sơ mật không lộ, không có nghĩ rằng vên vẹn đi qua mấy ngày quang cảnh, cái này Tông Tiềm liền đã tìm tới cửa.

Hắn cũng không cho rằng đây là trùng hợp, đường đường Nhất Phong thủ tịch đại đệ tử, bình thường làm sao có thể như thế hành động theo cảm tính, trước công chúng chỉ bên dưới cùng người tranh chấp, còn giận chó đánh mèo không quan hệ người?

Chắc hẳn từ vừa mới bắt đầu, hắn mục đích thực sự, duy mình một người!

Vừa nghĩ như thế, hết thấy rộng mở trong sáng.

Chuyện tới lâm đầu, Bạch Kỳ trong lòng cũng không khỏi loạn cả lên, ánh mắt táo động ở giữa, nhìn về phía bên cạnh thân một mặt mờ mịt Triệu Phong, còn có cách đó không xa Kỳ Phong cùng Thi Lâm hai người, lòng mày dần dần nhú lại.

Hắn không biết rằng Tông Tiềm đến tốt cùng muốn làm cái gì, nếu là muốn động thủ, Bạch Kỳ tự nhiên không sợ, nhưng cứ như vậy nhất định bại lộ bộ phận thực lực.

Chẳng lẽ muốn sát nhân diệt khẩu?

Dạng này một cái suy nghĩ xuất hiện đồng thời, Bạch Kỳ mày nhú lại đến càng sâu, mặc hắn lại tâm lạnh, cũng vô luận như thế nào không làm được cái này chờ điên cuồng hành động, trực tiếp liền bị hắn bài trừ.

"A ~ "

Vịn Kỳ Phong quỳ ngồi dưới đất Thi Lâm, đồng dạng thấy được đối diện Bạch Kỳ hai người, đang nhìn hướng Bạch Kỳ thời điểm, lại là dừng lại, lộ ra chân chờ, thấp giọng ní non, "Người này. . . Tốt nhìn quen mắt. . . Ta giống như. . . Đã gặp qua hắn ở nơi nào. . ."

Một tiếng này tự nói ép tới rất thấp, chỉ có Thi Lâm mình có thể nghe rõ, bên cạnh Kỳ Phong cũng nghe không phân minh, nghi hoặc bên trong bên cạnh đầu hỏi: "Su Ty, người nói cái gì?"

"Không có gì. . ."

Thi Lâm trong mắt mê mang càng nhiều, một mạch nhìn chăm chăm Bạch Kỳ, ở tại trong ấn tượng, phần mình chưa thấy qua Bạch Kỳ người này, nhưng trong lòng nổi lên một cỗ không tên cảm giác quen thuộc, phảng phất gặp qua ở nơi nào.

Lúc này, Tông Tiềm đã xoay người, cư cao lâm bên dưới nhìn xuống hai người. Thân thể khô ngô cho người ta một loại cực hạn cảm giác áp bách, như đao gọt búa bỏ khuôn mặt, lộ ra lạnh lùng, mặt không biểu tình bên trong, hai con ngươi lãnh quang lưu chuyển, đáy mắt chỗ sâu ẩn có một tia triệt cốt rét lạnh, như có sát cơ ẩn chứa.

Hắn muốn giết ta? !

Bạch Kỳ nhắm lại hai mắt, đồng dạng có một cỗ lãnh ý bắt đầu áp ủ.

"Người. . . Người muốn làm gì? Ta. . . Chúng ta nhưng. . . Nhưng không chọc giận người!"

Quanh thân áp lực còn tại, Bạch Kỳ có thể nhẹ nhõm tiếp nhận không thay mặt biểu Triệu Phong liền có thể chịu được, nó mặt mũi dần dần đỏ lên mấy phần, hô hấp cũng bắt đầu dồn dập lên, áp ủ mở miệng hỏi nói, một đôi mắt dao động tại Tông Tiềm trên thân, mỗi khi đảo qua nó khuôn mặt, luôn luôn mất tự nhiên dòi, phảng phất có chút e ngại.

"Người rất sợ ta?" Tông Tiềm một phát miệng, lộ ra nguyên hàm răng trắng.

Không cười còn tốt, một cười rộ lên, dất bộ mặt phồng lên bắp thịt, càng lộ vẻ mấy phần dữ tợn.

Triệu Phong thân thể run lên, lập tức sắc mặt trắng đến càng đỏ, cũng không biết là kim nén đến vẫn là bởi vì xấu hổ giận dữ, bỗng nhiên nhắc đầu, hung tợn trừng mắt Tông Tiềm, cùng ánh mắt đối đầu đồng thời, đồng tử bỗng nhiên co rút lại, lại cố nén chưa từng tránh đi, mở miệng kêu la:

"Ai. . . Ai sợ người! Ta cũng không sợ, coi như người là thứ ba phong Thủ Tịch đại đệ tử, cũng không thể vô duyên vô cớ đem chúng ta làm gì a? ! Cái kia còn có thiên lý hay không?"

Nói lời này lúc, âm thanh càng về sau càng nhỏ, làm sao nghe đều có loại ngọn nguồn khí chưa đủ cảm giác.

"Thiên lý?" Tông Tiềm khịt mũi coi thường, lập tức ánh mắt lạnh lẽo, lạnh giọng mở miệng nói, "tại cái này Khúc Phong Tông Ngoại Môn, ta. . . Đúng vậy thiên lý!"

Vừa dứt lời, một cỗ càng tăng lên tại trước đó uy áp trực tiếp giáng lâm, Triệu Phong thân hình kịch chấn, đỏ lên khuôn mặt đột nhiên nhất chuyển, trở

nên tái nhợt, rên lên một tiếng, hiển nhiên là bị nội thương.

"Chỉ là Tiểu Sưu chi bối phận, cũng dám đối ta vô lý, tự tìm tội thụ! Hừ ~ "

Gặp này, Tông Tiềm lại là hừ lạnh một tiếng, thần sắc Mạc Nhiên bên trong lộ ra nồng đậm khinh thường, lập tức liền không tiếp tục để ý Triệu Phong, mà là chuyển đầu, ánh mắt rơi vào Bạch Kỳ trên thân, nhàn nhạt nói, " còn có người. . . Dám sao?"

Sau cùng hai chữ, âm thanh bỗng nhiên nhắc lên, gần như quát lớn, tiếng gầm ầm ầm, như kinh lôi băng đẳng, chấn động Bạch Kỳ màng nhĩ, ông ông tác hưởng, Tông Tiềm trong hai con người chỉ riêng đột nhiên trở nên lảng lẽ, quanh thân càng là truyền ra càng kinh người hơn áp bách cảm giác, như một tòa từ trên trời giáng xuống Cự Sơn.

Nếu là người bình thường tất nhiên sẽ bối vì cái này âm thanh quát lớn mà tâm thần thất thủ, lại bị cái kia cổ uy áp xâm nhập nhập thể, dẫn đến tu vi hỗn loạn, tạo thành nội thương.

Mà Bạch Kỳ như thể nào thường nhân, toàn thân Bạch Bào bị sóng gió thổi quẫy bay ngược mà lên, tóc dài bay múa bên trong, che đầy khuôn mặt của hắn, thân thể lại vị nhưng bất động nửa phần.

Tông Tiềm giật mình, đồng tử hơi co lại, nói thảm một tiếng, người này quả nhiên không đơn giản!

Thân là đệ nhị phong Thủ Tịch đại đệ tử, không chỉ tu vi cực mạnh, đạt đến cõi Phàm Cảnh Diên Phong Chi Cảnh —— Luyện khí Đệ Lục Tầng, càng là bố trí đông đảo, tại mắt trái rộng các nơi.

Ngày đó Kỳ Tâm sinh cảm ứng, trong cõi u minh biết được Tông Liêm ngộ hại về sau, liền hạ lệnh tra rõ việc này, ngăn ngừa mấy ngày, thủ hạ người liền nắm giữ Ngoại Môn bốn ngọn núi lớn gần như chỗ có Đệ Tử cái kia mấy ngày động tĩnh.

Tông Liêm mượn cơ tin tức, mời Thi Lâm gặp nhau một chuyện tự nhiên chạy không khỏi tai mắt của hắn, mặc dù đối Tông Liêm ghê tởm hành động sinh lòng tức giận, nhưng tự nhận dù sao cũng là thân huynh đệ, cho dù sự tình ra có nguyên nhân, cũng phải hung ác hạ sát thủ thay hắn nhị đệ báo thù.

Về sau, tại một phen kiểm chứng thời điểm, Tông Liêm tự mình chạy tới chỗ kia sơn huyệt, nhìn lấy cảnh hoàng tàn khắp nơi Sơn Quật, còn có rãnh rỗi khí bên trong lưu lại một chút ba động, cũng cuối cùng xác nhận Tông Liêm ngộ hại.

Sau đó Tông Tiềm liền lại hạ lệnh, tra ra trong khoảng thời gian này không tại các ngọn núi lớn đệ tử Từ Hữu nào, Kỳ Tâm nghĩ kín đáo, chiếm được bên dưới bảo bảo qua đi, nhiều lần châm chọc phía dưới, tự nhiên mà vậy liền chú ý tới Bạch Kỳ người này.

Vốn định tìm một cơ hội thăm dò một bên dưới Bạch Kỳ, lại một mực không thấy Bạch Kỳ lộ diện, bởi vậy chỉ có chậm đợi tin tức, dù sao hắn cũng không thể trắng trợn xông đến Đệ Tứ Phong bên trên, từ chỗ ở trực tiếp bả Bạch Kỳ bắt tới đi!

Nguyên bản hôm nay cho dù Bạch Kỳ không tới đây, Tông Tiềm vẫn như cũ sẽ đến, tuy nhiên châm đối lại người thì sẽ đổi thành Thi Lâm, may mắn thể nào, Bạch Kỳ cũng tới , khiến cho Tông Tiềm mừng rỡ trong lòng, cho nên chờ đợi hai người tới phụ cận tái phát khó.

Mà Thi Lâm thì bị hắn trực tiếp không để ý đến, một cái vừa vừa bước vào Luyện khí tầng thứ ba nữ tử yếu đuối, hắn thấy, căn bản không có khả năng chém giết nhị đệ của mình.

Hiện tại xem ra, cái này Bạch Kỳ. . . Quả nhiên có vấn đề!

Thà giết lầm một ngàn, cũng không thể bỏ qua một người, muốn trách thì trách mình quá không may, đâm vào trên tay của ta!

Trong lòng cười lạnh một tiếng, Tông Liêm đột nhiên đưa tay, một thanh nắm chặt hướng Bạch Kỳ vạt áo.

"Không muốn!"

Đúng lúc này, sau lưng truyền đến một tiếng kinh hô, một cái thân thể gầy yếu đánh tới, làm bộ muốn ôm lấy Tông Tiềm eo, Tông Tiềm thân hình dừng lại, bỗng nhiên chuyển đầu, vung tay lên, gợn quát một tiếng: "Muốn chết!"

Phanh ——

Bóng người bay ngược mà ra, trở xuống mặt đất, khoe môi tràn ra một tia máu tươi, gầy dựa mỏ miệng nói: "Tông Tiềm. . . Sư huynh, còn mời. . . Không cần giận chó đánh mèo người bên ngoài, đều là lỗi của ta, có cái gì đều xông ta đến!"

Người này chính là cái kia Kỳ Phong, giờ phút này sắc mặt tái nhợt, khoe môi chảy máu, một bên Thi Lâm ánh mắt lộ ra thương tiếc, lập tức bỗng nhiên chuyển đầu, gắt gao nhìn chăm chăm Tông Tiềm, lộ ra thật sâu hận ý, lập tức bấm niệm pháp quyết, trong miệng một tiếng quát, đưa tay đánh ra một đoàn Thủy Hoa, ngưng tụ thành buộc, hướng về Tông Tiềm bắn ra.

"Không biết tự lượng sức mình!"

Hừ lạnh bên trong, Tông Tiềm căn bản cũng không thèm thi triển bất luận cái gì thần thông, lại là tùy ý một chưởng vỗ ra, một cổ cường hãn Kính Lực tức hiện, Thủy Tiên ứng thanh phá nát, bị một cổ bỗng dung mà lên cuồng phong thổi đến cuốn ngược, toàn diện trở xuống đến Thi Lâm trên thân.

Kính hồ một tiếng, ngay sau đó chính là kêu rên, Thi Lâm bị đẩy lui hơn một trượng khoảng cách, trương miệng phun ra một ngụm máu tươi.

"Sur Tỷ!" Kỳ Phong sắc mặt đại biến.

"Hừ ~ "

Tông Tiềm cười lạnh, liền không quan tâm hai người, quay người trở lại, đang muốn đưa tay lại chụp vào Bạch Kỳ, lại tại lúc này thân thể chấn động, ánh mắt vừa lúc đối mặt Bạch Kỳ hai mắt, đồng dạng nhìn thấy nó trong mắt băng lãnh chỉ ý.

Ngay tại lúc đó, một cổ lăm lăm không tên hoảng hốt khí tức, chậm chậm từ Bạch Kỳ trên thân dâng lên, hai mắt băng hàn triệt cốt, lạnh lùng nhìn chăm chăm Tông Tiềm.

Giờ khắc này Bạch Kỳ cho Tông Tiềm một loại cảm giác cực kỳ nguy hiểm, phảng phất bị một cái Hồng Hoang mãnh thú để mắt tới, cả người như rơi vào hầm băng.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Giải vây

Nhân Hoàng kỳ Đạo Quân Thần cấp Kiếm Hồn hệ thống trọng sinh quân tẩu ngự phụ kế quân tẩu nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiếm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Dạng này cảm giác vền vện tiếp tục một cái chớp mắt, sau một khắc lại đột nhiên tan biến, phảng phất chưa bao giờ xuất hiện qua.

Vền vện cái này một cái chớp mắt, Tông Tiềm cái trán liền chảy ra một tầng mồ hôi lạnh, ánh mắt lấp lóe bên trong, trở nên chần chờ, nâng lên phải cũng định trên không trung, hồi lâu chưa từng rơi xuống.

Người trước mặt, tại hắn cảm ứng bên trong, thủy chung chỉ có luyện khí tầng thứ tư thực lực, theo lý thuyết căn bản không thể nào là hắn đúng, nhưng vừa mới cái kia một cái chớp mắt, mang cho cái kia loại nguy cảm giác, lại như bóng mờ ép ở trong lòng, thật lâu vung đi không được.

Tông Tiềm người này, ngày bình thường rất là điệu thấp, cơ bản không lộ diện, lần này nếu không có bởi vì tông liên sự tình, cũng không ra mặt xử lý.

Tuy ít có người có thể nhìn thấy hắn, nhưng xây dựng ảnh hưởng khác sâu, bằng vào một thân luyện khí tầng thứ sáu tuyệt cường thực lực, bao trùm toàn bộ ngoại môn Tứ Phong, vị trí chỗ trước ba vị trí đầu.

Bởi vì có làm cường giả ngạo khí, tính cách cũng rất là bất tuân, tuyệt không dễ dàng cúi đầu, loại này cao ngạo xâm nhập đến thực chất bên trong.

Toàn bộ ngoại môn bên trong, chỉ có một người hội làm hắn kiêng kỵ, chính là Đệ Nhất Phong thủ tịch đại đệ tử, cũng là toàn bộ Khúc Phong tông công nhận ngoại môn tối cường giả —— đệ triều!

Cho nên bởi vì cao ngạo, tuyệt đối không cho phép chính mình lòng mang đáng sợ, chột căn răng một cái, Tông Tiềm cường chế trong lòng bất an, trong mắt lóe lên hai đạo lệ mang, liền muốn lần nữa đối Bạch Kỳ ra: Bất luận người có bài tẩy gì, tại thực lực tuyệt đối trước mặt, đều là trò cười!

"Đường đường thứ hai phong Tông Tiềm, cũng được bức này ý thế hiếp người sự tình, thì không sợ người khác chê cười?"

Đúng lúc này, một tiếng thanh thúy linh động giọng nữ truyền đến, linh quang bỗng nhiên nhất chuyển, tại giữa hai người nở rộ, giống như trống rỗng xuất hiện, nội ẩn ước có thể thấy được một đạo uyển chuyển hàm xúc thân ảnh.

Mấy tức về sau, linh quang thu vào, lộ ra một tên nhìn quanh rực rỡ đáng yêu nữ tử, trắng nõn khuôn mặt ngũ quan dị thường tinh xảo, mũi ngọc tinh xảo ngọc trắng, môi như điểm ân, răng như sò biển, tóc dài màu đen chấm thành hai cái thái dương.

Riêng là nàng hai mắt, lông mi rất dài, nhấp nháy nhấp nháy bên trong, lộ ra xinh đẹp vô cùng, cất giấu một tia vẻ giảo hoạt, cho người ta một loại cực kỳ linh động cảm giác.

"Là người Tôn Linh!"

Tông Tiềm ánh mắt ngưng tụ, nói ra câu nói này đồng thời, mi đầu dần dần nhăn lại.

Nếu nói cái này ngoại môn, có thể làm hấn kiêng kỵ chỉ có để hướng một người, lại vẫn có một người khác, hấn không muốn tùy tiện đi trêu chọc, chính là trước mặt cái này nhìn như vô hại thiếu nữ.

"Cũng là người cô nãi nãi ta!"

Tôn Linh dương dương cái cằm, mắt to nhú lại, hiện lên nguyệt nha hình, trông rất đẹp mắt, nói ra nói với nàng hình tượng một trời một vực, làm cho người tắc lưỡi.

Tông Tiềm khuôn mặt trực tiếp hắc thành đáy nồi, giọng mang tức giận, quát khê nói: "Người nhất định phải ngăn trở ta hay sao?"

"Không tệ!"

Tôn Linh một chống nạnh, nhất chỉ lấy Tông Tiềm, gật gù đắc ý, giả trang ra một bộ không ai bì nổi thần sắc nói: "Ngày hôm nay chỉ cần ta ở chỗ này, thì không cho người khi dễ bọn họ!"

Tôn Linh tướng mạo vốn là cực đẹp, dạng này một bộ dáng, không chỉ có sẽ không để cho người sinh ra ác cảm, ngược lại sẽ cảm thấy rất là đáng yêu.

Đối với cái này, Tông Tiềm lại bất vi sở động.

"Vậy liền nhất chiến!"

"Chả lẽ lại sợ người?!"

Trong chớp nhoáng, một thanh phù quang lấp lóe ngấm đen trường côn xuất hiện tại Tông Tiềm bên trong, một chân đạp hướng đáy, côn nhọn bay lên về sau, bị lên một thanh nắm chặt, cánh tay mạnh mẽ bấp thịt hờ ra, chợt quát một tiếng bên trong, trực tiếp hướng về Tôn Linh đâm đi qua.

Một kích này còn chưa tới gần, liền có một cổ gào thét sinh ra, đâm rách không khí đồng thời, càng có một chùm bị áp súc ngưng tụ tại côn nhọn, mang theo một cổ mạnh mẽ lực đạo, càng là kéo dài trường côn phạm vi công kích, có thể nói như hổ thêm cánh.

Đâm ra đồng thời, còn có trận trận côn ảnh, khi thì chồng lên khi thì hợp nhất, không phân rõ này một đạo là thật, này một đạo là giả.

"Đến rất tốt!"

Tôn Linh một tiếng quát, thân thể vận một cái, bước liên tục đạp nhẹ, cả người nhẹ nhàng vô cùng, hướng về một bên như liễu Diệp Tùy Phong, phiêu nhiên lui lại thời khắc, lật bên trong lấy ra một vật, bên trên tán phát lấy trận trận mờ mịt linh quang, thấy không rõ bên trong vật gì.

Không nói hai lời, Tôn Linh bấm niệm pháp quyết nhất chỉ bên trong chi vật, nhất thời một đạo như Linh Xà trường tiên sự vật gấp lui mà ra, hướng về tông lâm trường côn bay tới, tốc độ cực nhanh, cơ hồ chớp mắt liền tới.

"Yên La!"

Tông Tiềm mắt sáng lên, chưởng đột nhiên một lần phát lực, trường côn triệt thoái phía sau bên trong, nghiêng nghiêng hướng lên vẩy một cái, một đạo vàng cam cam linh quang nghiêng lướt mà ra, đem cái kia trường tiên hình dáng Pháp bảo đánh bay mà lên.

Cùng lúc đó, đạp chân xuống, oanh một tiếng, cả người bỗng nhiên thoát ra, lẩn người tiến lên, trường côn lấy quét ngang chi thế, quét về phía Tôn Linh bên hông.

"Coi như có chút nhân lực!"

Tôn Linh cười khê, thanh âm linh động, rất là thanh thúy dễ nghe, Yên La lựa dài Linh Quang Thiểm Thước, như Linh Xà tron trượt, không chỉ có thể công kích, còn có thể dùng để phòng ngự, lẳng không nhất chuyển thời khắc, quay lại Tôn Linh trước người, không ngừng bay múa bên trong hóa thành một đạo tơ lụa chi màn, mặt ngoài hiện lên một vòng trong suốt màn sáng, phía trên nổi lên một cổ cực mạnh lực phòng hộ.

Phanh ——

Tiếng vang bên trong, màn sáng vỡ vụn, lại bị không ngừng du tẩu linh lụa tan mất đại bộ phận lực đạo, Tôn Linh nhân cơ hội lại lui, lẳng không bấm niệm pháp quyết lại nhất chỉ, linh lụa vận một cái, trở thành một cổ, kéo căng thẳng tắp, lại hóa thành một thanh trường thương hình dáng.

Cái biến không chỉ là ngoại hình, trình độ cứng cáp cũng không thua gì một ít thương hình Pháp bảo, pháp bảo này Yên La quả thực là vô cùng thần kỳ, có thể công có thể thủ, cương nhu hoà hợp.

Trường thương thành hình nháy mắt liền lập tức bắn ra, phía trên càng là tản mát ra sắc bén sắc bén chi ý, nhắc lên chói tai gào thét, còn chưa tới gần Tông Tiềm, liền bị hấn nhất côn đập ra, một lần nữa hóa thành linh lụa bay cuộn mà quay về, Tông Tiềm bức tiến lên, hai người lập tức chiến thành một chỗ.

Phanh phanh phanh ——

Trong lúc nhất thời, tiếng vang không ngừng, chợt có một hai đạo công kích rơi trên mặt đất, nhất thời bàn đá vỡ ra, tùy thời văng khắp nơi, mặt đất hình thành từng cái không lớn không nhỏ hăm động.

Hai người giao chiến đồng thời, Tông Tiềm thêm tại Bạch Kỳ cùng Triệu Phong trên thân uy áp sớm đã tiêu tán đã lâu, lại không có lập tức rời đi, mà chính là nhìn không chuyển mắt nhìn lấy trong giao chiến hai người.

"Người này là ai?" Bạch Kỳ hỏi.

Thật lâu không có nghe được bất kỳ thanh âm gì trả lời, Bạch Kỳ khẽ giật mình, nghiêng đầu nhìn lại, đã thấy Triệu Phong một đôi mắt trực câu câu nhìn chăm chăm phía trước, thì theo thất hồn giống như.

Theo ánh mắt của hắn, Bạch Kỳ nhìn sang, nhìn thấy bên trong một bóng người xinh đẹp, liền lại là khẽ giật mình, không khỏi trong lòng nổi lên một trận cổ quái chỉ ý, nhắc nhở Triệu Phong bả vai, một cái giật mình, Triệu Phong cái này mới hồi phục tinh thần lại.

Nghi hoặc bên trong, Triệu Phong quay đầu nhìn về phía Bạch Kỳ, trùng hợp nhìn thấy đáy mắt cái kia tia giống như cười mà không phải cười, không khỏi trong lòng xấu hổ, khuôn mặt một trận khô nóng.

Ho khan hai tiếng, chính không biết muốn thế nào mở miệng thời khắc, Bạch Kỳ liền đem trước vấn đề lần nữa hỏi ra lời.

"Người nói nàng nha!" Triệu Phong ánh mắt sáng lên, "Ta nói cho ngươi, nàng cũng là Tôn Linh Tôn sư tỷ, thứ ba phong tối cường giả!"

"Ta cho ngươi biết nha, ngươi cũng không nên nói với người khác, " Triệu Phong hạ giọng, ghé vào Bạch Kỳ bên tai nói, " có truyền ngôn, nàng theo nội môn Tôn trưởng lão có chút quan hệ "

"Ồ?"

Bạch Kỳ trong lòng hơi động, gật gật đầu, liền không nghĩ nhiều nữa.

Hồi lâu sau, giao chiến say sưa, trong lúc nhất thời rất khó phân ra thắng bại, ai cũng không làm gì được người nào, lại là một lần đối oanh, hai người bay ngược tách ra, đều là không hẹn mà cùng dừng lại động tác.

Phù quang lóe lên, tông liên thu hồi bên trong trường côn, âm thanh lạnh lùng nói: "Chuyện hôm nay, như vậy bỏ qua, còn nhiều thời gian!"

Đang khi nói chuyện, trực tiếp quay người, trở lại nháy mắt, băng lãnh ánh mắt quét Bạch Kỳ liếc một chút, Bạch Kỳ không sợ chút nào, vui mừng tới đối mặt.

"Hừ hừ biết ta lợi hại đi!"

Sau lưng, Tôn Linh khua tay nắm tay nhỏ, một bộ đắc chí vừa lòng hăng hái bộ dáng, rất lợi hại là hoạt bát.

"Đa tạ Tôn sư tỷ!" Bạch Kỳ tiến lên ôm quyền cười nói.

"Nhiều đa tạ!" Chẳng biết tại sao, Triệu Phong ngữ khí áp úng, ánh mắt cũng có chút dao động.

"Không cần đa lễ!" Tôn Linh cười một tiếng, mắt ngọc mây ngai, "Ta không nhìn được nhất loại sự tình này, muốn là lúc sau hắn lại dám khi dễ các ngươi, thì tới tìm ta, ta giúp các ngươi đuổi hắn đi!"

Nói cũng không đợi hai người trả lời, thân hình lóe lên bên trong đồng dạng rời đi, nhìn qua cái kia đạo đi xa bóng hình xinh đẹp, Triệu Phong trong mắt nhỏ bé không thể nhận ra địa hiện lên một tia sa sút.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Thăm dò

Nhân Hoàng kỳ Đạo Quân Thần cấp Kiếm Hồn hệ thống trọng sinh quân tâu ngự phụ kế quân tâu nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh

doanh bắt động sản Thiên Thần quyết kiếm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Triệu Phong di dạng một tia không rơi xuống đất bị Bạch Kỳ bèn nhảy bắt được, lại không nói thêm gì, chỉ có trong lòng thầm than một tiếng, lập tức hướng đi Kỳ Phong cùng Thi Lâm chỗ.

Trước đó đầu pháp bên trong, hai người sớm đã đứng dậy đứng ở một bên, cũng không có rời đi, mà là tại một bên xem chừng, gặp Bạch Kỳ đi tới, Kỳ Phong tái nhợt nghiêm mặt sắc hiện lên một tia hồng nhuận phon phốt, giống như xấu hổ giận dữ, mang theo áy náy bên trong ôm quyền nói: "Vị sư huynh này, thật có lỗi, hại các người bị liên lụy "

"Không ngại, " Bạch Kỳ lắc đầu, không thêm đề ý nói, " ngược lại là các người, không có sao chứ?"

Trước mặt hai người đều là sắc mặt tái nhợt, trước đó cố ra, lại không phải Tông Tiềm đứng, đều có một ít thương thế, cũng may Tông Tiềm cũng không muốn chánh thức trọng thương hai người, nếu không bằng vào luyện khí tầng thứ sáu thực lực, chỉ có luyện khí tầng thứ ba tu vi hai người, đâu còn có thể như thế nhẹ nhõm?

"Vậy là tốt rồi!"

Bạch Kỳ trong lòng có chút băn khoăn, nếu nói liên lụy, chỉ sợ là chính mình liên lụy hai bọn họ mới đúng.

Trước đó Tông Tiềm muốn đối với mình ra, cho dù tu vi không bằng, Kỳ Phong cũng ném thứ ra ngăn cản, chỉ là điểm này, liền khiến Bạch Kỳ đối diện trước, cái này rất là Thanh Tú thiếu niên yếu đuối có một ít hảo cảm.

Tông Tiềm sau cùng nhìn mình cái nhìn kia, ẩn chứa thật sâu cảnh cáo coi là, Bạch Kỳ dám khẳng định, hẳn tuyệt không buông tha nhắm vào mình.

Xem ra muốn cẩn thận một chút, hi vọng cái này Tông Tiềm không muốn làm quá mức, nếu là dây dưa đến cùng, cũng đừng trách ta

Nghĩ tới đây, hai vệt ánh sáng lạnh lẽo xuất hiện tại Bạch Kỳ đáy mắt, lưu chuyển lên, ẩn chứa um tùm giết.

Không nghĩ nhiều nữa, Bạch Kỳ mỉm cười, ôm quyền nói: "Còn chưa thỉnh giáo sư huynh tục danh "

Sư huynh?

Kỳ Phong nghi hoặc, lại vẫn lễ nghĩa chu toàn, ôm quyền đáp lễ nói: "Ta gọi Kỳ Phong, xin hỏi sư huynh "

"Ta gọi Bạch Kỳ, mới nhập môn không đến hai tháng, sư huynh danh xưng nhưng không dám nhận!" Bạch Kỳ cười bày.

Thì ra là thế, Kỳ Phong giật mình: "Nếu như thế, ta thì mặt dày xưng hô một tiếng Bạch sư đệ!"

"Như thế rất tốt!" Nói xong, Bạch Kỳ gật đầu, theo nhất chỉ Triệu Phong lại nói, " đây là cùng ta cùng một chỗ Triệu Phong Triệu sư huynh."

"Triệu sư huynh!"

"Kỳ sư đệ!"

...

Một phen khách sáo qua đi, liền thi lâm cũng tới trước chào, mang theo vài phần nghi hoặc, đánh giá Bạch Kỳ, thỉnh thoảng nói một câu: "Bạch sư đệ, người ta phải chăng khi nào từng gặp?"

Vừa dứt lời, Bạch Kỳ trong lòng chính là run lên, thật là nhạy cảm nữ tử!

Ngày đó mình đã thay đổi trang phục, còn cần sinh ngắn thanh quang che đầy khuôn mặt, nếu nói nàng chỉ dựa vào thân hình thì phán đoán ra Bạch Kỳ thân phận, càng không bằng nói là một loại trực giác.

Đáng tiếc Bạch Kỳ sớm đã không phải cái kia mới ra đời tiểu tử, nếu bàn về tâm trí, đã viễn siêu những thứ này lâu dài nhàn hạ, thụ tông môn che chở chưa từng trải qua mưa to gió lớn đệ tử môn nhân.

Không có bất kỳ cái gì rụt rè, tâm tình càng không nửa phần ba động, mà chính là giả trang ra một bộ nghi hoặc bộ dáng, mở to hai mắt hỏi: "Thi sư tỷ lời này giải thích thế nào? Người ta chưa từng gặp mặt qua a!"

"A " Thi Lâm lông mi hơi rủ xuống, lộ ra áy náy, "Xem ra là ta nhận lầm, mạo phạm Bạch sư đệ."

"Không có việc gì!" Bạch Kỳ nụ cười ôn hòa, chỉ là, hẳn lại không nhìn thấy, tại buồng xuống dưới mí mắt, trong mắt thâm tàng cái kia tia nghi hoặc

Hai người nói chuyện với nhau lúc, Kỳ Phong yên lặng cúi người, thu lại tán loạn trên mặt đất một số đồ vật, thần sắc có chút sa sút, gặp này, Thi Lâm oán hận nói: "Cái kia Tông Tiềm khinh người quá đáng, Kỳ sư đệ đan dược làm sao có thể có vấn đề, định là có ý mà làm "

"Chỉ giáo cho?" Bạch Kỳ hỏi.

Có chút dừng lại, trầm mặc một lát, Thi Lâm cúi đầu, cái này mới chậm rãi mở miệng: "Cũng không phải bí mật gì, thứ ba phong rất nhiều người đều biết, Tông Tiềm đệ đệ tông liên một mực đang bức bách ta làm hấn đạo lữ, ta không chịu đáp ứng "

Nói xong lời cuối cùng, thanh âm càng ngày càng ti mi, gần như không thể nghe thấy, tóc dài che chắn phía dưới bâng, một đôi mắt dần dần bắt đầu nóng, hai vai cũng tại run nhẹ nhẹ, như tại im ắng nước nỏ, "Là ta liên lụy Kỳ sư đệ "

"Sư tỷ, không nên nói như vậy, ta không sao! Thật!" Kỳ Phong sốt ruột đứng dậy, bận bịu an ủi, giống như muốn với tới đỡ Thi Lâm, lại còn có điều cố kỵ, trong lúc nhất thời có chút bận bịu chân loạn, không biết làm sao.

"Thế nhưng là, ta nghe nói cái kia tông liên đã mất tung máy ngày" Bạch Kỳ mắt sáng lên, giống như tùy ý mở miệng như thế nhắc lên.

Vừa dứt lời, Thi Lâm thân thể mềm mại run lên, bỗng nhiên ngẩng đầu bên trong, Nhãn Đồng vừa lúc đối đầu Bạch Kỳ bình tĩnh lại thâm thúy hai mắt, nhưng lại lập tức tránh đi, giống như có chút bối rối, lắp bắp nói: "Ta không biết "

"A "

A một tiếng, Bạch Kỳ liền không hỏi tới nữa, mà chính là đối chủ đề, nhất chỉ mặt đất tản mát một đồng đồ vật hỏi: "Cái này bán thế nào?"

Kỳ Phong khẽ giật mình, theo Bạch Kỳ chỉ phương hướng nhìn lại, lập tức hỏi: "Những thứ này Đan Sa Bạch sư đệ cần?"

"Không tệ, " Bạch Kỳ gật đầu, "Gần nhất, ta vừa lúc muốn chế tác một số phù lục."

Kỳ Phong ngẫm lại, nhân tiện nói: "Nếu là dạng này, vậy liền tặng cùng Bạch sư đệ, lần này bởi vì ta sự tình, bị liên lụy, chỉ là chi vật, nhận lỗi cũng không tính, lược tỏ tâm ý thôi, thì không muốn nói gì giá cả, Bạch sư đệ cứ việc cầm đi dùng, không đủ ta nơi đó còn có!"

"Như vậy sao được? !" Bạch Kỳ khuôn mặt nghiêm một chút, "Sự tình ra có nguyên nhân, chỉ trách cái kia Tông Tiềm quá mức bá đạo, căn bản cùng Kỳ sư huynh không quan hệ!"

Kỳ Phong cảm động, lại thái độ kiên quyết, nhìn thẳng Bạch Kỳ hai mắt, thần sắc chân thành nói: "Người đã gọi ta một tiếng sư huynh, liền không muốn lại từ chối, cầm lấy đi chính là, lần này kết bạn chính là duyên phận, coi như kết nghị chi lễ cũng thành!"

Nghe nói như thế, Bạch Kỳ trầm ngâm, giống như vẫn đang do dự, Kỳ Phong đuôi lông mày nhíu một cái, lại nói: "Lại từ chối, sư huynh ta coi như không cao hứng!"

Bạch Kỳ giương mắt, đối đầu Kỳ Phong hai mắt, trong vắt thanh tịnh, không có bất kỳ cái gì ỉ vết, hơi có non nớt khuôn mặt, đường cong nhu hòa, đại khái chỉ có mười một mười hai tuổi bộ dáng, so Bạch Kỳ còn nhỏ mấy tuổi, lại cố ý giả trang ra một bộ từng trải tác phong, căng thẳng khuôn mặt, lại thêm bộ kia ngữ khí, lộ ra buồn cười, thần sắc lại chân thành vô cùng.

Gặp này, Bạch Kỳ trầm mặc, gật gật đầu, Kỳ Phong lúc này mới buông ra kéo căng khuôn mặt, lộ ra ý cười.

"Vậy liền cảm ơn Kỳ sư huynh!" Thu hồi cái kia một đồng Đan Sa về sau, Bạch Kỳ lúc này mới lên tiếng, đầu tiên là nói lời cảm tạ, sau đó lại nói, " đã là kết nghị chi lễ, vậy dĩ nhiên muốn có qua có lại, chỉ là trước mắt thân vô trường vật hồ thẹn!"

"Không cần không cần!" Kỳ Phong liên tục bày, chợt nhãn châu xoay động, có chủ ý, liền nói, " sư đệ lần này là muốn chế phù, những thứ này Đan Sa cứ việc cầm đi dùng tốt, như đến công thành, tùy tiện đưa hai ta tám dùng dùng liền tốt!"

Ngẫm lại, Bạch Kỳ cũng cảm thấy có thể thực hiện, sau đó gật gật đầu, "Vậy được rồi!" Nói xong liền lại liền ôm quyền, "Nếu là dạng này, vậy liền cáo từ!"

"Cáo từ!"

"Cáo từ!"

Kỳ Phong cùng Thi Lâm đồng thời ôm quyền hoàn lễ, lập tức mỗi người quay người hướng về chỗ sơn phong mà đi, Kỳ Phong cùng Thi Lâm hướng thứ ba phong, Bạch Kỳ cùng Triệu Phong thì là về thứ tư phong.

Trên đường đi hai người mang tâm sự riêng, Triệu Phong cả người tinh thần không thuộc, cũng không biết đang suy nghĩ gì, Bạch Kỳ cũng từ đầu tới cuối duy trì trầm mặc, cảm đầu đi đường lầy, rất nhanh, hai người liền trở lại chỗ ở.

Chương 65: Chế phù

← →

Nhân Hoàng kỳ Đạo Quân Thần cấp Kiếm Hồn hệ thống trọng sinh quân tẩu ngự phu kế quân tẩu nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiếm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Tối gần hoàng hôn, chế tác phù lục cũng không vội tại nhất thời, Bạch Kỳ khoanh chân ngồi tại trên giường bắt đầu thổ nạp, trong phòng linh khí đã sớm bị Tụ Linh Trận tinh tú qua, mức độ đậm đặc so với ngoại giới cao hơn không chỉ một bậc, hút nhập thể nội, chợt cảm thấy sáng khoái tinh thần, tu vi chỉ lực rục rịch, lấy một loại nhẹ nhàng lại kiên định thúc đẩy tiếp tục tăng trưởng.

Triệu Phong lại hiển nhiên không có bất kỳ cái gì tu luyện ý tứ, dựa lưng vào vách tường ngồi, nâng lên một chút quai hàm, không biết suy nghĩ cái gì, khi thì ánh mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ, lúc mà rơi vào Bạch Kỳ khuôn mặt, ngẫu nhiên phát ra một hai tiếng than nhẹ, cùng ngày bình thường hiểu động tính tình một trời một vực.

Cứ như vậy, một đêm trôi qua...

Ngày thứ hai sáng sớm, Triệu Phong thì đi ra ngoài, Bạch Kỳ cũng sớm tỉnh lại.

Đáng nhắc tới là, tu sĩ chỉ có đạt tới siêu phẩm chi cảnh, mới có thể không cần ăn cái gì, ngủ, có thể làm đến chánh thức Ích Cốc, chỉ cần thổ nạp liền có thể khôi phục tinh thần thể lực.

Mà siêu phẩm phía dưới tu sĩ, vẫn là muốn hơi nghỉ ngơi một chút, mới có thể bảo trì tinh lực dồi dào, chỉ bất quá tương đối phẩm nhân mà nói, lúc ngủ ở giữa lại rõ ràng giảm rất nhiều.

Xoay người ngồi dậy về sau, Bạch Kỳ nhắc vỗ túi trữ vật, lấy ra một đồng đủ loại đồ vật, chính là một ngày trước tại trong phường thị mua sắm những chế phù đó chi vật.

Trận Pháp chi Đạo tu luyện cách nay cũng đã nhiều ngày, đối với phù lục chế tác một số cơ bản nguyên lý, cũng lớn thể giải, có thể xem như tính trước kỹ càng, hạ bút thành văn, giờ phút này còn kém tự mình thực hành.

Hơi hơi nhắm mắt, trong điển tịch ghi chép chế phù chi pháp tại Bạch Kỳ trong đầu từng cái lướt qua, một lát sau, Bạch Kỳ mở hai mắt ra, hít sâu một hơi, trong mắt ánh sáng Diệp Diệp, lộ ra tự tin.

Cũng không do dự, Bạch Kỳ trực tiếp rút ra một đạo trống không lá bùa, bình trái tại trước người trên giường, phải quơ tới Phù Bút, ngồi bút nhất chuyển, lăng không kéo một cái, liền thấm chút ít Đan Sa, hướng về lá bùa mặt ngoài một khoản vạch tới.

Thể nội tu vi tuôn ra một tia, theo chường truyền vào Phù Bút bên trong, linh cát phát sáng, tràn ra yếu ớt Linh Hương, một nét vẽ, ở trên lá bùa lưu lại một đạo phát sáng ẩn ký, theo cán bút tiếp tục huy động, còn tại duyên thân, Bạch Kỳ tinh thần cũng không khỏi trở nên chuyên chú lên.

Con đường chế phù, yếu điểm nói trắng ra cũng chỉ có ba chữ: "Cầm", "Chính xác", "Vững vàng".

"Chính xác" chữ rất dễ lý giải, chính là đặt bút muốn chính xác, không thể có bất luận cái gì sai lầm, có chút một tia sai lầm, hiệu quả chính là một phen khác, mặc dù không đến mức trực tiếp thất bại, nhưng thành phù về sau, hiệu dụng rất có thể hội giảm xuống rất nhiều.

"Vững vàng" thì là chỉ tâm tính, không thể gấp nóng nảy, muốn bình thản an bình, thì theo luyện đan luyện khí một dạng, có điều muốn so chỉ luyện đan luyện khí đơn giản hơn nhiều.

Luyện đan luyện khí còn giảng hòa hạo, còn cần khi thì khống chế biến ảo, điều tiết khống chế hỏa diễm nhiệt độ, lại thêm dung luyện tinh tú Linh được khoáng thạch, thành đan sau đan phong tàng linh, luyện khí Tổ Hình sau Thối Hòa Khải Linh, mọi việc như thế thì càng không cần nhắc tới, tóm lại trình độ phức tạp rất khó đi miêu tả.

Chế phù làm theo đơn giản hơn nhiều, chỉ cần một cây Phù Bút, khắc họa một phen về sau, đánh hạ một đạo kích phát ẩn quyết liền coi như là đại công cáo thành.

Dục tốc bất đạt đạo lý này, chắc là người đều hiểu, nhưng đến giờ phút này thời điểm, chánh thức có thể làm được lại ít càng thêm ít.

Về phần "Cầm" chữ, chính là lấy "Bền bỉ" chi ý, ý chỉ một lần là xong, về bùa lúc, nửa đường không thể có bất luận cái gì dừng lại, động tác có thể chậm, nhưng duy chỉ có không thể đoạn, nhưng có một tia dừng lại, hậu quả trực tiếp chính là dẫn đến chế phù thất bại, đây mới là mấu chốt nhất yếu điểm, cũng là Bạch Kỳ đề ý nhất.

Bởi vậy, không phải do Bạch Kỳ không chăm chú mà chống đỡ, một đôi mắt nhìn chăm chăm ngồi bút cùng lá bùa tiếp xúc vị trí, phải nắm chặt Phù Bút, cẩn thận từng li từng tí ở trên lá bùa du tẩu, khống chế đặt bút quỹ tích, cùng trong điển tịch ghi chép phù văn lời ghi chú trên bản đồ tận khả năng làm

đến không khác chút nào.

Trước hết nhất nếm thử chính là đơn giản nhất một đạo thần thông khắc lục —— Hỏa Diễm Thuật.

Ngon lửa này phù chính là hạ phẩm phù lục một loại, phù văn bút họa không nhiều, xem như tương đối đơn giản một loại, thích hợp nhất sơ thường chế phù người rèn luyện kỹ xảo lựa chọn.

Nói đến đây, lại không thể không xách, phù lục chia làm Hạ Trung Thượng tam phẩm, hạ phẩm phù lục nắm giữ luyện khí vừa tới tầng ba uy lực, cứ thế mà suy ra, thượng phẩm phù lục làm theo nắm giữ luyện khí sáu đến tầng mười uy lực.

Phân chia như vậy có lẽ cũng không quá chuẩn xác, cụ thể xem thực tế hiệu dụng mà định ra, dù sao liền xem như cùng một loại phù lục, từ người khác nhau chế tác, hiệu dụng cũng ít nhiều sẽ có sai lầm, giống như luyện đan, thành đan sau ở trong chứa tạp chất bao nhiêu, quyết định đan dược chất lượng, hiệu dụng cũng sẽ có mạnh có yếu.

Về phần thượng phẩm phù lục phía trên, còn có một khác tầng thứ, liền xưng là Phù Bảo, chính là chỉ có Trúc Cơ tu sĩ mới có thể luyện chế một số phù lục gọi chung, sau đó là Đan Bảo, anh bảo bối, tên như ý nghĩa, thì là chỉ có Kim Đan Kỳ cùng Nguyên Anh Kỳ tu sĩ mới có thể luyện chế.

Theo Bạch Kỳ quyền họa, trên lá bùa rơi xuống ấn ký càng ngày càng phức tạp, bảy lần quạt tám lần rẽ, mà lấy Bạch Kỳ thể lực, cái trán cũng bắt đầu hiện lên một tầng dày đặc mồ hôi, trước đó, hẳn chưa bao giờ nghĩ tới, chế phù đúng là một kiện như thể hao phí thể lực sự tình.

Không chỉ có tinh thần muốn chuyên chú, thân thể cũng muốn căng cứng, tìm kiếm nghĩ cách không cho đặt bút dấu vết có may sai lầm, cần điều động bắp thịt toàn thân đến không chế, độ khó khăn có thể nghĩ.

Dần dần, bắt đầu có một cỗ linh lực ba động theo trên lá bùa tràn ngập ra, hỏa diễm phù khắc họa đã tiến hành hơn phân nửa, còn kém rải rác đếm bút liền có thể triệt để hoàn thành, Bạch Kỳ tinh thần cũng càng phát ra tập trung lại.

Đúng lúc này, có lẽ là khẩn trương thái quá, Bạch Kỳ lắc một cái, ngòi bút nhảy một cái, rồi đi lá bùa mặt ngoài, nói thầm một tiếng không tốt, mạnh mẽ bóp cán bút, đang muốn trở về rơi.

"Ba " một tiếng vang nhỏ, một đạo yếu ớt hồng mang nhảy lên lên, vừa mới sáng lên nháy mắt liền ứng thanh tiêu tán, lá bùa đồng thời vỡ vụn, hóa thành toái phiến.

Kính ngạc nhìn bên trong Phù Bút, hồi lâu không từng có tiến một bước động tác, một lát sau than nhẹ một tiếng, đem Phù Bút đặt ở một bên, Bạch Kỳ lâm vào trong trầm tư.

Nhìn tới vẫn là quá mức vội vàng xao động, tam đại yếu điểm, ta chỉ đem chú ý lực đặt ở "Cầm" phía trên, ngược lại là đem cái này "Vững vàng" chữ quên mất không còn một mảnh, thất sách... Thất sách a!

Hít sâu một hơi, tổn hao một chút thời gian, Bạch Kỳ thoáng bình phục lại nổi lòng, sau đó một lần nữa nhắc lên Phù Bút, nhúng lên linh cát, hướng về lá bùa rơi đi.

Hấp thụ trước đó giáo huấn, lần này Bạch Kỳ không hề căng cứng thân thể, cầm bút động tác cũng tùy ý không ít, động tác nhẹ nhàng, cũng rất vững vàng, một khoản rơi xuống, sau đó chậm rãi huy động, trong lòng một mực duy trì bình thản tâm tính, giống như tại làm một kiện cực kỳ chuyện tâm thường.

Không sai tinh thần vẫn như cũ tập trung, ánh mắt thủy chung rơi vào hạ bút vị trí, theo ngòi bút du tẩu mà động, cầm thủ "Cầm", "Vững vàng", "Chính xác" yếu quyết.

Như nước chảy mây trôi, bút đi như rồng, chỉ là thời gian qua một lát, cũng chỉ còn lại có sau cùng một khoản, lại không có bất kỳ cái gì dừng lại ý tứ, bút chuyển hướng nhất câu, khắc họa hoàn thành.

Mà lùi lại bút, kết ấn, ấn quyết rơi xuống, liền tiếp ba cái động tác, một mạch mà thành.

Một đạo sáng ngời hồng mang theo trên lá bùa thoáng hiện, liền đột nhiên tối sầm lại, một lần nữa ấn vào lá bùa bên trong, hỏa diễm phù thành!

Nhẹ xuyt một hơi, nhắc chỉ nhẹ nhàng về lên tấm bùa này giấy, đánh giá phía trên loáng thoáng linh quang, còn có yếu ớt linh lực ba động tràn ra, Bạch Kỳ trong mắt lóe lên một tia hưng phấn.

Mặc dù có tỳ vết, phù văn vẽ phác thảo không bằng trong điển tịch ghi chép chuẩn xác như vậy, mà lại còn là phù lục bên trong cấp thấp nhất hạ phẩm phù lục, lại thật sự rõ ràng thành công.

Vén vén lần thứ hai khắc họa, liền có thể thành công chế thành thứ một tấm bùa chú, đơn điểm này, liền đủ để khiến Bạch Kỳ nội tâm hưng phấn.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Cưỡng ép

← →

Nhân Hoàng kỹ Đạo Quân Thần cấp Kiếm Hồn hệ thống trọng sinh quân tẩu ngự phu kế quân tẩu nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiếm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Suy nghĩ một chút, đầu ngón tay lóe ra một tia Linh lực, tiến vào phù lục bên trong, hướng về phía trước hát lên.

Phù quang lóe lên, chỉ nghe phanh một tiếng rất nhỏ nổ vang, một chùm xinh đẹp hóa đoàn trống rỗng xuất hiện, trực tiếp nổ tung, tràn ra nhiệt độ cao đồng thời, hóa quang đang muốn hướng về chung quanh tóe hiện nháy mắt, bị Bạch Kỳ nhắc tay áo cuốn một cái, một trận cuồng phong phát qua, hóa quang dập tắt.

"So bình thường thi triển Hóa Diễm Thuật uy lực phải yếu hơn không ít." Bạch Kỳ thì thảo, nhưng cũng không có thất vọng chi ý, ngược lại càng thêm kiên định chế phù ý nghĩ, vèn vẹn lần thứ hai khắc họa là thành công một đạo, đối với hần sinh ra không nhỏ cổ vũ.

Tuy nói lúc đầu mục đích chỉ là vì đề bạt linh hồn chi lực, nhưng thông qua trong khoảng thời gian này nghiên tập, Bạch Kỳ đối với Phù Lục chi Đạo cũng sinh ra nồng hậu dày đặc hứng thú, loại này phong ấn khắc lục thần thông chất chứa lá bùa bên trong pháp môn, hần thấy có lẽ có thể thành làm một loại tất yếu đoạn, thời khắc mấu chốt càng có thể tạo được không nhỏ tác dụng.

Người nào cũng không thể cam đoan về sau sẽ không cùng người đầu pháp, hoặc tao ngộ nguy hiểm gì, luôn có tu vi hao hết thời điểm, không phải vạn bất đắc dĩ, Bạch Kỳ cũng không muốn bại lộ chính mình thần thể bí ẩn.

Đơn thuần tu vi chi lực, cái này Khúc Phong tông cao hơn Bạch Kỳ sâu có khối người, tuy nói phần lớn đệ tử như cũ bồi hồi tại luyện Phàm Cảnh, nhưng luyện khí tăng thứ tư tu vi, vẫn như cũ chỉ có thể coi là đã trên trung đẳng a.

Nếu là có thể chế tác đại lượng phù lục, phong ấn đủ loại thần thông ở bên trong, không cần tiêu hao quá nhiều tu vi, chỉ cần đơn giản kích phát về sau, liền có đếm không hết thần thông có thể thi triển.

Nghĩ tới đây, liền Bạch Kỳ cũng có chút ý động.

Mục đích khác đánh dấu không chỉ là chế tác như ngọn lửa này phù đồng dạng hạ cấp phù lục, về sau còn muốn chế tác trung phẩm phù lục, thậm chí cả thượng phẩm phù lục, đó là cái lâu dài mục tiêu, cũng là tiếp xuống Bạch Kỳ nỗ lực quan trọng.

Giống như cái kia Tông Tiềm, trước mắt bao người cùng tranh tài mà chống đỡ, nếu không muốn bại lộ nhục thân chi lực, chỉ có buộc thì cảm phản, ngược lại, một khi có đại lượng trung phẩm trở lên cấp bậc phù lục, đồ ập xuống như thế đập tới một đồng, mặc hần lại hung hăng ngang ngược, cũng chỉ có chặt vật tròn chui như chuột phần.

Quang là tưởng tượng một chút màn này, cho dù lấy Bạch Kỳ tính cách, cũng không nhịn được hưng phấn trong lòng, khoe miệng cũng dất mỉm cười.

Nghĩ đi nghĩ lại, đột nhiên giống như bùng tỉnh, tự giễu cười một tiếng, Bạch Kỳ lắc đầu: Ai tâm lớn... Tâm lớn, cái này mới vừa vặn có thể chế tác hạ phẩm phù lục mà thôi, còn không thể bảo hộ xác xuất thành công, liền muốn những cái kia có hay không, thực sự là...

Sau đó mấy ngày, Bạch Kỳ đóng cửa không ra, dốc lòng chế tác lên phù lục...

Mới đầu, tỉ lệ thất bại vẫn như cũ cao đến kinh người, ước chừng mười mấy tám mới có thể thành công một trương, theo như cái này thì, lần đầu chế tác lục, tám thứ hai liền có thể thành công có thể nói là trùng hợp cũng không đủ.

Nguyên nhân thất bại đủ loại, tâm tính, đặt bút tư thế, vẽ bùa tốc độ các loại, đều có liên quan, lờ bút cũng không nhiều, tu sĩ trí nhớ bình thường kinh người, hạ phẩm phù lục những đơn giản đó phù văn rất dễ dàng liền có thể nhớ kỹ.

Ngược lại là tại phong cấm thần thông một cái chớp mắt thường xuyên dễ dàng phạm sai lầm, đến lúc cuối cùng một khoản rơi xuống, Linh lực thông hiểu đạo lý, còn chưa tiêu tán thời khắc, chính là tốt nhất phong cấm thời khắc, nhất định phải nắm chặt ngăn ngừa này một sát, tại khắc họa hoàn thành trên lá bùa lạc ấn kích phát trận phù mới có thể tính toán triệt để hoàn thành.

Điểm này rất lợi hại quan trọng, bởi vì thân thể dị thường cường hãn, Bạch Kỳ phản ứng cũng không chậm, tốc độ cũng là cực nhanh, nhưng làm cho

người dờ khóc dờ cười là, hần bình thường không phải lạc ấn quá muộn, mà chính là quá sớm.

Phù lục Trung Thần Thông còn chưa triệt để vững chắc thành hình, Linh lực cũng không thông hiểu đạo lý tất cả đường vân, liền bị hần thuận đánh xuống phong cấm, dẫn đến phù văn ở trong chứa thần thông bị hao tổn, về xong phù lục cũng liền trực tiếp báo hỏng.

Bất quá, dạng này sai lầm chỉ là nhất thời, mỗi lần sau khi thất bại, Bạch Kỳ liền sẽ dừng lại tổng kết được mất, nghiêm túc nghĩ lại một phen, sau đó hấp thu giáo huấn, làm ra tương ứng điều chỉnh.

Tổng tới nói, càng về sau, tỷ lệ thành công càng cao, đến sau cùng, thậm chí có thể làm được mười cái bên trong có hai, ba tám thành công, có thể nói tiến bộ rõ rệt.

Cùng Bạch Kỳ khác biệt là, Triệu Phong mấy ngày nay lộ ra rất lợi hại thần bí, luôn luôn sáng sớm thì đi ra ngoài, đến đã khuya mới có thể trở về.

Bạch Kỳ cũng đã từng hỏi qua hần, Triệu Phong làm theo áp ứng, nhấn nhó nửa ngày mới nói ra miệng, đại thể nói là đến thứ ba phong tìm Kỳ Phong bọn họ đi.

Mới đầu Bạch Kỳ còn hơi nghi hoặc một chút, lúc này mới vừa gặp qua một lần mà thôi à? ! Hai người này làm sao lại quen như vậy? Còn ngày ngày thông cửa, cũng không ngại chán ngán?

Về sau ngẫu nhiên bên trong nhớ tới chuyện này, hơi chút suy nghĩ sâu xa về sau, vỗ ót một cái, đột nhiên tỉnh ngộ, nhất thời lòng sinh cổ quái.

Tình yêu nam nữ, Bạch Kỳ không hiểu nhiều lắm, từ nhỏ đến lớn, chỉ có theo Bạch Sơn phụ phụ trong miệng hai người, nghe nói qua những cái này truyền thuyết, mưa dầm thấm đất, ngày thơ bên trong có một tia minh ngộ, lúc này nhớ tới, chợt cảm thấy không biết nên khóc hay cười.

Cái này Triệu Phong ở đâu là đi tìm Kỳ Phong à! Rõ ràng cũng là đi tìm sẽ gặp Tôn Linh đâu!

Đối với Triệu Phong việc tu, Bạch Kỳ không dễ chịu hỏi, coi như biết mục đích khác, cũng chưa từng mở miệng hỏi thăm qua cái gì, càng không biết hần gặp không có gặp cái kia làm hần tinh thần không thuộc Tôn sư tỷ.

Bất luận kết quả như thế nào, dù sao đều không liên quan hần, vẫn là trước sau như một địa chuyên tâm về lấy phù.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua, chớp mắt thời gian, liền đã qua một tháng, trong nháy mắt, Bạch Kỳ đã ở cái này Khúc Phong tông đợi hơn ba tháng.

Trong núi đã bắt đầu mùa đông, gió lạnh gào thét thổi qua, mang theo lạnh lẽo thấu xương, trong núi cũng không có dĩ vãng hành lá xanh biếc, mà chính là một phái điêu hui cảnh tượng, lưu lại từng cây trụ lúi cao lớn cây cối, cùng mặt đất phủ kín một tầng khô héo phát bụi cỏ dại rễ cây, hiển thị rõ tuổi xế chiều chi ý.

Lúc này tại phạm nhân thành trấn bên trong lại là ra sao cảnh tượng, Bạch Kỳ không biết, hần chỉ biết là, nếu là ngày trước tại sơn thôn, cái này thời tiết, trong thôn phần lớn người đều ở trong nhà trong chăn, không muốn xê dịch.

Đám thợ săn cũng sẽ không tùy tiện đi ra ngoài, coi như đi ra ngoài cũng đánh không đến cái gì con mồi, ngày đông giá rét thời khắc, cho dù là một số tính cách hung mãnh sơn thú cũng đều ở trong huyệt động lăm vào ngủ say, chờ đợi lấy ngày đông giá rét đi qua.

Nhưng Khúc Phong tông lại hoàn toàn khác biệt, vẫn như cũ là một phái náo nhiệt khí tượng, không hiện nửa phần đáng vẻ già nua.

Tu sĩ thân thể, thời khắc nhận Linh lực tắm bổ, cho dù là luyện Phạm Cảnh tu sĩ, cũng mạnh hơn phạm nhân phía trên quá nhiều, chỉ cần tu vi chi lực nhất chuyển, liền có thể mang đi toàn thân hần ý.

Bởi vậy, liền xem như hiện tại, phần lớn ngoại môn đệ tử vẫn như cũ mặc lấy hơi mỏng Bạch Bào, lại không có bất kỳ cái gì khó chịu, giảng bài quảng trường, cùng bên trong kê lòng máng thành phố các loại chỗ, hoàn toàn như trước đây địa kín người hết chỗ.

Những thứ này đều không phải là Bạch Kỳ chỗ quan tâm, cái này một tháng thời gian bên trong, hần đem tất cả tu hành toàn đều để ở một bên, quá chú tâm vui đùa vào chế phù bên trong, từ vừa mới bắt đầu không ngừng thất bại, đến bây giờ xác xuất thành công đã đạt tới chia đôi phân, tức là mỗi chế tác 10 cái phù lục đều có thể thành công năm tám thậm chí nhiều hơn.

Đối với dạng này kết quả, Bạch Kỳ rất là hài lòng, lại vẫn không có buông lỏng nửa điểm, chỉ có làm đến mười cái có thể thành công tám, chín tám trở lên, hần mới có lòng tin ném thử chế tác trung phẩm phù lục, lấy trước mắt tiến độ đến xem, dạng này thời gian đã không xa.

Đồng dạng, Bạch Kỳ cũng phát giác được, đi qua trong khoảng thời gian này chế phù, linh hồn chi lực rõ ràng có không nhỏ đề bạt, hưng phấn đồng thời, lại cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, mà chính là lẽ ra như thế.

Chế Phù Chi Thuật, không chỉ có tinh thần muốn chuyên chú, mỗi thời mỗi khắc còn tại điều động thể nội tu vi chi lực, tràn vào Phù Bút, quá trình cần cực kỳ tinh tế, đối với tu vi chi lực cùng linh hồn chi lực tiêu hao cũng không nhỏ.

Nhưng bình thường đều là linh hồn chi lực tiêu hao muốn lớn xa hơn tu vi chi lực, mỗi lần linh hồn chi lực sắp khô kiệt, tu vi chi lực mới dừng đi một phần nhỏ.

Mỗi khi thời khắc này, Bạch Kỳ liền sẽ dừng lại, hơi sự tình nghỉ ngơi, thuận tiện tĩnh toạ, khôi phục thể nội tu vi, sau đó lại tiếp tục chế phù.

Bởi vì một mực đang tiêu hao, sau đó bổ sung, linh hồn chi lực tự nhiên đạt được rèn luyện, đề bạt là tất nhiên, tương đồng, tu vi chi lực cũng là như thế, cho dù Bạch Kỳ cũng không tận lực đi tu luyện, như trước đang lấy một loại không nhanh không chậm tốc độ, Trục Nhật tăng trưởng.

Mỗi ngày duy trì làm như vậy hơi thở, một thời gian xuống tới, cơ hồ đã trở thành một chủng tập quán, mỗi ngày trừ chế phù chính là tĩnh toạ.

Từng có một lần, Triệu Phong đều có chút nhìn không được, nói một câu có thể hay không rất vô vị, Bạch Kỳ từ chối cho ý kiến, chỉ là mỉm cười.

Gặp này, Triệu Phong nhất thời mất hào hứng, một bộ buồn bực ngán ngẩm bộ dáng, nằm ở trên giường nằm ngáy o o lên.

Một ngày, sáng sớm, dựa theo thông lệ, Triệu Phong sớm liền đi ra ngoài, Bạch Kỳ cũng không thêm để ý, vẫn như cũ chuyên chú vào chế phù.

Vừa mới qua đi nửa canh giờ, ngoài cửa xa xa truyền đến gấp rút tiếng bước chân, một lát sau, phanh phanh tiếng đập cửa liên tiếp vang lên, Bạch Kỳ nhú mày, đành phải dừng lại bên trong Phù Bút, chính muốn đứng lên.

"Không tốt, Bạch sư đệ, không tốt!" Là Kỳ Phong thanh âm, "Triệu sư huynh bị người bắt đi!"

Soạt một tiếng, cửa gỗ bị kéo ra, gương mặt lạnh lùng, nhìn chăm chăm một mặt lo lắng Kỳ Phong, Bạch Kỳ trầm giọng, quát khê nói: "Người nói cái gì?!"

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Xông

← →

Nhân Hoàng kỳ Đạo Quân Thần cấp Kiếm Hồn hệ thống trọng sinh quân tẩu ngự phu kế quân tẩu nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiếm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Cuống quít bên trong đuối tới báo tin, còn chưa kịp thở một ngụm, Kỳ Phong vốn nhờ cái này quát khê một tiếng sững sờ, lập tức giật mình, hít sâu một hơi, bình phục lại chấp trùng bất định lồng ngực, trên mặt cháy sắc đạo: "Triệu sư huynh bị người bắt đi!"

"Người nào?" Bạch Kỳ nhú mày, lạnh lùng nhìn chăm chăm Kỳ Phong hỏi.

Gặp Bạch Kỳ thần sắc bất thiện, Kỳ Phong lại không thêm để ý, liên tục không ngừng địa mở miệng giải thích: "Cần phải... Là thứ hai phong người, nguyên bản Triệu sư huynh nói muốn tới tìm ta, ta liền đi đón hân, nửa đường bị mấy cái không biết đệ tử cho cái đi, còn lưu thoại... Nói... Nói muốn Bạch sư đệ người tự mình đến thứ hai phong đi đòi người, ta không ngăn trở kịp nữa..."

Nói đến đây, Kỳ Phong mặt lộ vẻ nét hồ thẹn, đối với mình nhất gan rất là xấu hổ, thần sắc sa sút nói: "Đều là ta không tốt, là ta liên lụy các người, khẳng định là cái kia Tông Tiềm âm mưu, Bạch sư đệ người đừng đi, người không phải hân đúng..."

Lời còn chưa nói hết, chỉ nghe huu một tiếng, Kỳ Phong khê giật mình, ngẩng đầu đi xem, đầu còn có Bạch Kỳ bóng dáng tại, lập tức quay đầu, cái này mới nhìn đến phi nhanh đi xa Bạch Kỳ, không khỏi trong lòng giật mình: Thật là nhanh tốc độ, luyện khí tăng thứ tư, thật có dạng này tốc độ sao? Chẳng lẽ, Bạch sư đệ thật có biện pháp cứu ra Triệu sư huynh sao?

Tự trách bên trong, nhìn qua đi xa Bạch Kỳ, Kỳ Phong nhếch nhếch miệng, nắm chặt quyền đầu, hiện tại cũng chỉ có đem hi vọng ký thác vào Bạch Kỳ trên thân...

Tin đồn ở bên tai gào thét, Bạch Kỳ tốc độ rất nhanh, phi nhanh bên trong, hai bên cảnh vật cực nhanh theo trước mắt lướt qua, gương mặt băng lãnh, sương lạnh dày đặc, trong mắt lộ ra kinh người hàn mang: Tông Tiềm... Người muốn chết! !

Không lo được kinh hãi thế tục, thì lấy dạng này tốc độ, một đường phi nhanh gào thét, rất nhanh địa Bạch Kỳ liền tới đến thứ hai phong, đáp ở trên đường núi, bay thẳng chạy về phía bên trên.

Bất quá, Bạch Kỳ không phải là không có cân nhắc hậu quả, đi đường đồng thời, tâm niệm bên trong truyền âm, cùng Công Tôn Duyên giao lưu một phen về sau, đạt được khẳng định trả lời chắc chắn, nhất thời hoàn toàn yên tâm, càng thêm không chút kiêng kỵ mở ra nhanh chóng.

Triển lộ bộ phận nhục thân chi lực, tốc độ viễn siêu bình thường, không ít ngoại môn đệ tử nhìn thấy một màn này, nhao nhao khiếp sợ không thôi.

"Người này thật là nhanh tốc độ!" Có người sợ hãi thán phục lên tiếng.

"Hắn là ai, ta làm sao chưa thấy qua, là cái gì Nhất Phong đệ tử?" Một người khác hỏi.

"Ta cũng không biết, xem ra, ta Khúc Phong tông lại nhiều một tên thiên kiều hạng người a!" Một tên thế hệ trước đệ tử vuốt râu cảm thán.

Lướt qua sườn núi chỗ, ngoại môn đệ tử chỗ ở, Bạch Kỳ không có dừng lại, vẫn như cũ hướng lên.

Ngóng nhìn đỉnh núi diễn võ trường phương hướng, hẳn biết, nào có mới đứng Tông Tiềm chỗ, xa xa có thể nhìn thấy một số người mặc ngoại môn Bạch Bảo đệ tử canh giữ ở trên sơn đạo, thần sắc cảnh giác, xem ra là Tông Tiềm an bài ở đây ngăn cản Bạch Kỳ trước.

Trong lòng cười lạnh, Bạch Kỳ tốc độ càng nhanh, một chân đáp ở trên đường núi, liền có một tiếng vang vọng truyền ra, mượn lực phía dưới, nhấc lên gào thét tiếng xé gió, vọt tới cũng là mấy trượng xa, cực nhanh hướng lên tiếp theo.

Những phòng bị đó chuẩn bị đệ tử, đều là Tông Tiềm dưới trướng, phần lớn luyện khí ba bốn tầng thực lực, nhìn thấy một màn này, nhao nhao trừng lớn mắt, tắc lưỡi không thôi, lại không quên chức trách.

Thời gian nháy mắt về sau, Bạch Kỳ đã tiếp cận hàng trước nhất hai tên đệ tử, bên trong một người ánh mắt lấp lóe, lập tức tiến lên một bộ, đuổi làm bộ muốn ngăn cản Bạch Kỳ, trong miệng quát lớn: "Người đến người nào, là sao tự tiện xông vào diễn võ trường?!"

Thực, những thứ này thủ tại chỗ này đệ tử, đối với cái này đều lòng dạ biết rõ, Bạch Kỳ thân phận càng là sớm đã biết được, còn biết trước đây không lâu, vừa mới bắt đến một tên thứ tư Phong đệ tử, chỉ rõ chính là muốn cái này Bạch Kỳ tự mình đến đây đòi người.

Cho dù là dạng này, bộ dáng vẫn là muốn làm một chút, khí thế cũng muốn đủ, tốt cho Bạch Kỳ một hạ mã uy, cho hắn biết có ít người là chọc không được.

Lời đã ra miệng, không sai Bạch Kỳ lại không có chút nào muốn dừng lại ý tứ, vẫn như cũ tốc độ kinh người, hướng lên lướt gấp mà tới, đệ tử kia biến sắc, ngoài mạnh trong yếu: "Người muốn làm cái gì? Còn không ngừng dưới... Ngươi... Ngươi!"

Lời còn chưa nói hết, Bạch Kỳ đã đi tới hần phụ cận, hốt hoảng bên trong, đệ tử này sắc mặt đại biến, liên tiếp lui về phía sau, căn bản không nghĩ tới ra ngăn cản.

Gương mặt lạnh lùng, Bạch Kỳ không nói hai lời, trực tiếp nhấc, lấy sét đánh không kịp bưng tai chi thế, một chưởng vỗ tại đệ tử này trên thân, một tiếng hét thảm, người bay ra xa xưa, đập xuống đất, còn lăn vài vòng, hai mắt trợn trắng, lúc này bất tỉnh nhân sự.

"Ngươi!"

Tất cả mọi người đều là động dung, nhao nhao nộ hống, bầm niệm pháp quyết bên trong, phù quang thần thông gào thét, hướng về Bạch Kỳ đổ ập xuống rơi xuống.

"Cút!"

Gầm lên giận dữ, Bạch Kỳ bỗng nhiên vọt tới, từ trong đám người lướt qua, tại tốc độ kinh người hạ, những thứ này thần thông phù lục không có một đạo có thể mệnh trung.

Mỗi khi đi qua một tên đệ tử bên người, muốn sao theo phát một cái, muốn sao nhấc tay áo cuốn một cái, liền có một người kêu thảm bay ra, căn bản không ngăn trở được hần mây may.

Chỉ là thời gian nháy mắt, cả đám ngã xuống đất, không còn mảnh giáp, kêu rên trận trận, truyền khắp sơn dã, đều là có thương thế, cũng không ít người trực tiếp bị chấn động đến lâm vào hôn mê, ngăn cản chi thế lập tức sụp đổ.

Bạch Kỳ biết, những người này đều là thụ Tông Tiềm chi mệnh, chánh thức chủ mưu là Tông Tiềm, bởi vậy cũng không phía dưới hung ác, chỉ là tạm thời phong bế bọn họ hành động.

Thông dong liên quan qua đám người, Bạch Kỳ tiếp tục mở ra thân hình, hướng đi lên, đỉnh núi đã thấy ở xa xa...

Sau lưng, cả đám kinh hãi, bên trong một người che ngực, mồ hôi lạnh trên trán chảy ròng ròng mà xuống, cắn chặt hàm răng liên tục hấp khí, nhìn qua Bạch Kỳ đi xa thân ảnh, đồng tử tại co vào, thanh âm giống như từ trong hàm răng gát ra đồng dạng: "Thật mạnh, hẳn làm sao có thể mạnh như vậy?!"

"Tông Tiềm sư huynh lần này... Khả năng... Khả năng đá trúng thiết bản!" Một người khác sắc mặt tái nhợt, khổ sở nói.

"Không có khả năng! Tông Tiềm sư huynh tuyệt sẽ không thua! Tuyệt sẽ không..."

Trên đỉnh núi, trong diễn võ trường, Tông Tiềm ôm cánh tay đứng ở trung ương, tại trước mặt đảo lại một người, bị ba ngón thô dây thừng nhỏ bó thành bánh chưng, không thể động đậy, giờ phút này mặt mũi bầm dập, lại vẫn có thể nhìn ra khuôn mặt, chính là bị bắt đi Triệu Phong.

"Tông Tiềm, ngươi bị ồ! Dùng loại này bị ồ đoạn, ngươi chết không yên lành!"

"Súc sinh, không bằng cảm thú!"

"Đồ vô sỉ, âm hiểm độc ác!"

"Chó a!"

... ..

Cho dù là dạng này tình huống, vẫn như cũ không chận nổi Triệu Phong trương này phá miệng, hùng hùng hồ hồ bên trong, moi ruột gan đem hết thảy có thể nghĩ đến độc chú lời nói đều cho Tông Tiềm vòng một lần.

Tông Tiềm nhướng mày, trong mắt lóe lên một tia hàn mang, nhắc chân ước lượng tại Triệu Phong trên bụng, đem hân trực tiếp đập địa cút ra khỏi xa xưa.

Rên lên một tiếng, Triệu Phong cuộn thành một đoàn, sắc mặt tái nhợt, mồ hôi lạnh trên trán sầm sầm mà xuống, cổ nén bụng nhói nhói, nhếch nhếch miệng, lộ ra một cái không biết là khóc là cười biểu lộ, còn muốn tiếp tục mắng lên.

"Yên tâm đi, ngươi rất nhanh liền không dùng chịu tội, sẽ có người thay ngươi thụ, ta đã phái người để ngươi cái kia Bạch sư đệ tới đón ngươi!" Tông Tiềm thần nhiên nói.

Nghe nói như thế, Triệu Phong biến sắc, rốt cuộc không có trước đó thông dong, thanh sắc câu lệ nói: "Ngươi hỗn đản, ta Bạch sư đệ mới sẽ không phía trên ngươi coi! Hân sẽ không tới, ngươi chết cái ý niệm này đi!"

"Hân không đến, ngươi liền phải chết!" Tông Tiềm hừ lạnh.

"Chết thì chết, sợ ngươi a? ! Có cái gì đều xông ta tới, lão tử sẵn sàng nghênh tiếp phía dưới! Liền sợ không đủ ta thoải mái!"

Triệu Phong kêu gào, Tông Tiềm không để bụng, chỉ coi không nghe thấy, mắt sáng lên, ngữ khí đậm mạc nói: "Ngươi cho rằng ngươi thật hiểu ngươi cái kia Bạch sư đệ sao? Ngươi có biết ta là sao nhắm vào hân?"

"Không biết, cũng không muốn biết!" Triệu Phong gắt gao nhìn chăm chăm Tông Tiềm, lạnh giọng mở miệng.

"Ngươi mà chết, chỉ là không duyên có làm dê thế tội thôi, có lẽ hân thật sẽ không tới, cũng có lẽ sẽ còn thật cao hứng cũng khó nói, "

Tông Tiềm khoe miệng một phát, quý mặt cười một tiếng, lại có vẻ dị thường dữ tợn, khiến Triệu Phong đáy lòng phát lạnh, "Ngươi cũng đã biết, chính là trong miệng ngươi Bạch sư đệ, hôn giết ta duy nhất thân đệ đệ —— tông liên, thù này không báo, thế không làm ngươi!"

Nói xong lời cuối cùng, gần như cuồng loạn nộ hồng lên tiếng, khiến Triệu Phong thân hình kịch chấn, trong lòng có một tí xúc động dao động, chỉ là phần này dao động vừa mới xuất hiện, liền lập tức bị hân vứt bỏ.

Triệu Phong cười lạnh: "Nếu thật là dạng này, vậy thì thật là hạ hê lòng người, tông liên tên rác rưởi kia, sớm nên giết, đừng nói là ta Bạch sư đệ, chính là ta có thực lực kia, cũng biết..."

Phanh ——

Còn chưa có nói xong, lại là một chân, lần này càng là rơi vào hân một bên hai gò má, nhất thời nửa gương mặt thật cao địa hở ra, tím xanh biến thành màu đen.

Phốc một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, còn mang theo mấy khỏa trắng hếu răng, lại cổ nén không có phát ra dù là một tiếng rên, duy gắt gao nhìn chăm chăm Tông Tiềm không nói một lời.

Tông Tiềm cả người như nổi giận hung thú, hô hấp trở nên to khỏe, khí tức quanh người bất ổn, ở trên cao nhìn xuống nhìn xuống Triệu Phong, trong mắt hàn quang lưu chuyển, nổi lên dày đặc giết, Triệu Phong cơ hồ dám khẳng định, như lại dùng ngôn ngữ kích thích hân, vô cùng có khả năng đối với mình thống hạ giết!

Khúc Phong tông mặc dù rõ ràng lệnh cấm chỉ đệ tử trong môn phái lẫn nhau báo thù, nhưng tông Tiềm Thế Lực thâm căn cố đế, quan hệ rắc rối phức tạp, bảo vệ không tốt cho mình làm ra cái gì "Ngoài ý muốn", vậy liền thảm!

Trước đó Triệu Phong mặc dù ngoài miệng nói ngoan ngoãn, cũng bắt quá là tranh đua miệng lưỡi thôi, nhưng trong lòng sợ muốn chết: Má ơi! Xong xong, lúc này chết chắc, muốn không cầu xin... Không được, mình tuy nhiên không có gì sợ trường, cũng phải giáng cốt khí, cho dù chết cũng không thể để người chê cười rồi...!

Như quyết định, Triệu Phong một bộ thấy chết không sờn thần sắc, cắn răng bên trong sắc mặt tái xanh, thẳng vào trùng mắt Tông Tiềm, trong lúc nhất thời, dường như có một cỗ thiết huyết tức sát chi ý bỗng nhiên mà ra.

Hồi lâu mới bình phục nổi lòng, Tông Tiềm thần sắc cũng khôi phục bình thường, mắt sáng lên, nghiêm túc đánh giá xanh mét gương mặt Triệu Phong, ngữ khí bình thản nói: "Coi như có chút ngạo cốt, bắt quá... Mạng người không đáng tiền, ta cũng không muốn, ta muốn... Là mạng hắc!"

Lập tức quay người, không quan tâm Triệu Phong, phải ô quang lóe lên, một thanh ngăm đen trường côn xuất hiện trong lòng bàn tay.

Cứ như vậy một chống trường côn, nhắm chặt hai mắt, một cỗ nồng đậm chiến ý chậm chậm từ Tông Tiềm quanh thân dâng lên.

Hắn đang chờ... Các loại Bạch Kỳ đến!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Tư cách

← →

Nhân Hoàng kỹ Đạo Quân Thần cấp Kiếm Hồn hệ thống trọng sinh quân tử phụ kế quân tử nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiếm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Tu sĩ trực giác bình thường đều rất lợi hại nhạy cảm, riêng là đối nguy cảm ứng, viễn siêu thường nhân, mà Tông Tiềm càng là trong cái này người nổi bật.

Theo lúc đầu giao phong, Tông Tiềm thì có một loại nói không nên lời trực giác, Bạch Kỳ người này ẩn tàng rất sâu, tuyệt không giống như mặt ngoài nhìn đơn giản như vậy.

Trong tiềm thức mặt đối với người này, Tông Tiềm luôn có một loại không khỏi nguy cảm giác, tinh thần hội không tự chủ căng cứng, lòng tơ đều muốn dựng thẳng lên, phảng phất mặt đối với không phải một người tu sĩ, mà chính là một cái nhân hình hung thú.

Giống như năm đó, tại thú trong cốc cái kia đoạn thời gian, loại kia như gặm trên băng mỏng sinh tử nguy thời khắc nương theo, cơ hồ đã trở thành một loại tập tính.

Nói cho cùng, Tông Tiềm cùng cái này ngoại môn đại đa số đệ tử cũng khác nhau, chính là là chân chính trải qua thiết huyết sát phạt.

Chính là bởi vì này, hắc là cao ngạo, phần lớn người đều nhập không hắc mắt, lại tại đối mặt Bạch Kỳ thời điểm sinh thấy sợ hãi tâm lý, cho dù hắc không muốn thừa nhận, cái kia phần đáng sợ vẫn tồn tại như cũ tại tâm cơ sở.

Hắc cao ngạo không cho phép tại hắc trả chưa chân chính cùng chi giao Phong thời điểm, liền đã thua trận.

Bởi vậy, hắc muốn đánh với Bạch Kỳ một trận!

Triệu Phong tại trong mắt bắt quá là quân cờ thôi, có cũng được mà không có cũng không sao, sử dụng hết liền có thể theo vứt bỏ, có lẽ liền Bạch Kỳ cũng sẽ không thái quá để ý.

Nhưng ——

Hắc thấy, Bạch Kỳ cùng mình là cùng một loại người, thực chất bên trong đều là cao ngạo, cho dù là không thêm để ý, cũng sẽ không bỏ mặc có người trực diện khiêu khích mà trí nhược uông công.

Hắc tin tưởng, Bạch Kỳ nhất định sẽ tới!

Theo thời gian vượt qua, Tông Tiềm trên thân ngưng tụ chiến ý càng ngày càng thịnh, trường côn vu vu, phát ra thanh âm rung động, như mang theo hưng phấn tâm tình, phù quang vu biểu mặt lấp lóe không ngừng, như ẩn như hiện, giống như có cái gì muốn miêu tả sinh động.

Cũng không biết qua bao lâu, khoi dậy, Tông Tiềm chợt trợn hai mắt, ngẩng nhìn phía trước, trong mắt bắn ra mãnh liệt quang.

Hắn đến!

Hừ ——

Đột nhiên một trận cuồng phong cuốn qua, thổi lật phát áo bào bay tán loạn, Tông Tiềm nhắm lại hai mắt, mơ hồ ở bên trong nhìn thấy một bóng người.

Gió ngừng, bóng người hiện, hai người cách không nhìn nhau, một cổ vô hình phong bạo tại giữa hai người trong không khí nổi lên, va chạm, sau đó chôn vùi.

"Người tới..."

"Ta đến!"

"Rống —— "

Tông Tiềm trực tiếp nổ hồng, đơn huy động thô to thiết côn, một đạo thổ hoàng sắc quang tử trong cánh tay phải sáng lên, chui vào trường côn bên trong, ông một tiếng, phù quang sáng rõ, một vòng uyển như du long hào quang màu vàng đất nhanh chóng tại thượng du đi tới.

Khua tay thiết côn, quanh thân phun trào lên một cổ cường đại tự tin, bỗng nhiên đập đi lên, lăng không lấy thế thái sơn áp đỉnh, ngang nhiên đánh tới hướng Bạch Kỳ.

Đây mới là Tông Tiềm thực lực chân chính, trước đó tại phường thị đánh với Tôn Linh một trận, bắt quá là chuyện nhỏ nhặt a.

Chói tai tiếng rít vang lên, kính phong quét vào mặt, Bạch Kỳ thần sắc không thay đổi, dưới chân nhất động, thân hình lóe lên bên trong, trực tiếp tránh đi cái này cuồng mãnh nhất kích.

Phanh ——

Một tiếng khủng bố tiếng vang, chấn động sơn dã, tức giận sóng gạt ra, hào quang màu vàng đất bao trùm trường côn, bên trong lực đạo Đại Hà dừng mấy bậc, mặt đất trực tiếp vỡ ra, hình thành một đạo thâm thúy khe rãnh, vết nứt lan tràn bên trong, nham thạch bắn bay.

"Bọn chuột nhất, có thể dám cùng ta chính diện giao, có gì chạy trốn? Há? !" Tông Tiềm hai mắt chợt trợn, sắc mặt dữ tợn, mãnh liệt xoay người gắt gao nhìn chăm chăm Bạch Kỳ, nhưng trong lòng ở trong tối kinh hãi.

Thật là nhanh tốc độ, ngay cả ta đều không sao cả thấy rõ! Hắn quả nhiên có chỗ cảm!

Kiến thức Bạch Kỳ tốc độ, Tông Tiềm cũng càng phát ra khẳng định trước kia suy đoán, trong lòng cười lạnh, mặc cho người giấu lại sâu, ta cũng không phải buộc người ra không thể!

Lúc này, Bạch Kỳ đã đi vào Triệu Phong bên người, "Triệu sư huynh, ta tới đón người!"

Đang khi nói chuyện tùy ý gảy ngón tay một cái, đánh ra một đạo linh quang, trói buộc Triệu Phong dây thừng ứng thanh đứt gãy, Triệu Phong lập tức cảm động, nhắc nắm lấy Bạch Kỳ, thanh âm nghẹn ngào: "Bạch sư đệ..."

Chợt Triệu Phong biến sắc, lo lắng nói: "Bạch sư đệ, người không nên tới, người không phải cái này ác nhân đứng, đi mau!"

Nhìn lấy mặt mũi bầm dập một bộ thảm đạm bộ dáng Triệu Phong, cho dù là bây giờ, còn tại lo lắng thay hắn, Bạch Kỳ trong lòng không khỏi nổi lên nồng đậm áy náy, thanh âm cũng trong lúc bất tri bất giác nhu hòa không ít, nghiêm túc nhìn chăm chú lên Triệu Phong hai mắt, kiên định nói: "Yên tâm, hết thầy có ta!"

Một câu đơn giản lời nói, rơi vào Triệu Phong trong tai, không khỏi khiến cả người hắn khẽ giật mình, sững sờ tại nguyên chỗ.

Chẳng biết tại sao, giờ khắc này Bạch Kỳ, phảng phất không còn là trước đó, chính mình cái kia rầu rĩ Bạch sư đệ, mà chính là như là đối một người giống như, một cô chưa bao giờ có cường đại tự tin, giờ phút này xuất hiện tại Bạch Kỳ trên thân, mang theo một loại đặc thù cảm nhiệm lực, khiến Triệu Phong không tự chủ được tin tưởng không nghi ngờ.

"Cuồng vọng!"

Tông Tiềm khinh thường, cười lạnh vừa vọt ra, hướng về Bạch Kỳ cực nhanh mà đến đồng thời, mang theo bốn lôi chi thế, cơ hồ chớp mắt liền đến bên cạnh hai người, lăng không vung lên bên trong trường côn, hào quang màu vàng đất sáng rõ, mang theo một cổ Khai Sơn Liệt Thạch cự lực gào thét mà đến.

Ngay tại trường côn sắp rơi xuống nháy mắt, còn tại cúi người an trí Triệu Phong Bạch Kỳ, đột nhiên nghiêng đầu, một tiếng quát lớn: "Cút! !"

Cùng lúc đó, một cỗ đáng sợ khí đột nhiên dâng lên, bao phủ Tông Tiềm, trong tích tắc, Tông Tiềm khắp cả người phát lạnh, lông tơ bùng nổ, vô ý thức tụt vội vàng thối lui ra, cho đến mấy trượng có hơn mới dừng lại, ánh mắt kinh nghi, gắt gao nhìn chăm chăm Bạch Kỳ, không nói một lời, trong lòng hơi trầm xuống.

Vừa mới cái này một cái chớp mắt, Tông Tiềm cảm nhận được một loại trước đó chưa từng có vĩ lực xuất hiện tại Bạch Kỳ trên thân.

Cỗ lực lượng này cùng Linh lực hoàn toàn khác biệt, lại cường đại dị thường, mang theo một loại cuồng bạo chi cực cảm giác, còn có một cỗ cực kỳ mãnh liệt nguy cảm giác, phảng phất như chính mình trở lại, liền sẽ bị cỗ lực lượng này xé thành mảnh nhỏ!

Trong lúc bất tri bất giác, sau lưng đã chảy ra đầy đặc mồ hôi lạnh, gió thổi qua, mang theo một cỗ xâm thấu ý lạnh.

Trong lúc nhất thời, không khí đều phảng phất trở nên ngột ngạt rất nhiều.

Tại chỗ, Bạch Kỳ chậm rãi đứng dậy, nghiêng đầu nhìn về phía Tông Tiềm, thanh âm băng lãnh, mang theo khinh thường: "Người nào cho người tư cách, làm tổn thương ta Bạch Kỳ chỉ bạn?!"

Chính là cái này một tia khinh thường, lần nữa làm tức giận Tông Tiềm, hấn bình sinh cao ngạo, làm sao có thể chịu đựng được cái này, tự giác thể diện bị hao tổn, thậm chí quên trước một khắc mới vừa vận bị Bạch Kỳ vừa hô kinh sợ thối lui một màn, cắn răng bên trong, thanh âm giống như từ trong hàm răng gát ra, "Ta mạnh hơn hẳn, đây cũng là tư cách!"

"Ồ?" Bạch Kỳ khiêu mi, mắt mang bề ngỗ, "Theo người nói như vậy, có phải hay không chỉ cần ta so với người còn mạnh hơn, liền có thể tùy ý khi nhục người?"

"Vậy người cũng so với ta mạnh mới được!" Tông Tiềm oán hận nói.

"Nếu như thế, ta... Cho người tư cách này!"

Vừa dứt lời, mạnh mẽ nắm tay, quanh thân vang lên kèn kẹt, một cỗ cường đại khí nháy mắt bao phủ Bạch Kỳ quanh thân, trong mắt hiển hiện hai đạo tí mĩ không thể tra màu xanh nhạt luồng khí xoáy.

Cúi thấp xuống tầm mắt, che giấu trong mắt thanh quang, Bạch Kỳ một bộ nâng lên, sau đó bỗng nhiên thực sự hướng mặt đất, phanh trong một tiếng nổ vang, mặt đất nham thạch nổ tung, trực tiếp xuất hiện một cái hố sâu, bóng người ló lên, hóa thành tàn ảnh tan biến.

Tiếp theo một cái chớp mắt, Tông Tiềm chỉ cảm thấy hoa mắt, một bóng người trống rỗng xuất hiện tại trước người mình, nắm tay phải giờ lên cao cao, hướng về chính mình đối diện oanh tới.

Tông Tiềm sắc mặt đại biến, đồng tử kịch liệt co rút lại, lại một phát hung ác, khuỷu tay bên trong trường côn, ngang nhiên muốn cùng đó đối oanh.

Quá chậm!

Bạch Kỳ mắt sáng lên, trong ánh sáng mơ hồ, một quyền đã rơi xuống.

Oanh ——

Cuồng mãnh khí kinh tàn phá bừa bãi, tóc dài đầy đầu bị kinh phong thổi quẫy, hướng về sau đầu tung bay, gương mặt bắp thịt run rẩy vận vẹo, một đôi mắt chỉ có thể mở ra hai đạo khe hở, trước mặt cũng là dán chặt lấy mặt thả quả đấm to.

Như điện Long Nộ sóng, khủng bố khí kinh quán quanh ở Bạch Kỳ trên nắm đấm không ngừng cuộn cuộn, mang theo một cỗ cường hãn vận vẹo lực đạo, đều khuynh tả tại Tông Tiềm trên thân.

Thân bất do kỷ, Tông Tiềm kêu rên, cả người bị cái này cỗ vô hình thủy triều nhắc lên, lẳng không cuốn ngược mà ra, bay thẳng ra bên ngoài hơn mười trượng, đập xuống đất phát ra tiếng vang.

"Phốc "

Há mồm phun ra một ngụm máu tươi, ngã xuống đất Tông Tiềm, ánh mắt lộ ra thật sâu không dám tin: Không có khả năng! Điều đó không có khả năng! Hẳn làm sao sẽ mạnh như vậy? Đây tuyệt đối không có khả năng!

Vừa mới một quyền này, căn bản không có mệnh trung, vền vền mang theo một cỗ cường hãn khí kinh, liền đủ để đem hắn tung bay, rung ra nội thương, thực lực như thể quả thực nghe rộn cả người.

"Hiện tại, ta cho người biết, chánh thức không có tư cách người... Là người!"

Bạch Kỳ đậm mạc tinh táo thanh âm xa xa truyền đến, Tông Tiềm bờ môi khô khốc, trên mặt dần dần hiện lên vẻ khổ sở.

Đồng dạng chán kinh còn có Triệu Phong, thấy cảnh này, trong lúc bất tri bất giác há to mồm, lại khiến động trên mặt thương thế, nhất thời liên tục hấp khí không thôi.

Chậm rãi đi đến Triệu Phong bên người, đem hắc đồ đẩy, rồi đi thời khắc, nhìn về phía nơi xa như cũ nằm trên mặt đất không nhúc nhích Tông Tiềm, Bạch Kỳ ngữ khí bình thản nói: "Ta không giết ngươi, là bởi vì trong mắt ta, ngươi vốn không xứng làm ta đúng, hôm nay ngươi đối với ta Triệu sư huynh chỉ nhục, ngày sau ta sẽ trợ hắc tự mình theo ngươi nơi này đòi lại!"

Nói xong câu này, liền vịn Triệu Phong, vút qua phía dưới, hai người lập tức đi xa, độc lưu Tông Tiềm một người nằm tại diễn võ trường bên trên, ánh mắt dò dẫm nhìn lên bầu trời, khi thì có thể nghe được trong miệng tự nói thì thảo.

Điều đó không có khả năng..

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Thí luyện đem khai

← →

Nhân Hoàng kỳ Đạo Quân Thần cấp Kiếm Hồn hệ thống trọng sinh quân tẩu ngự phu kế quân tẩu nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiếm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Một đường không nói chuyện, hai người trở lại chỗ ở về sau, Bạch Kỳ lấy ra một số linh dược chữa thương cho Triệu Phong ăn vào, chớp mắt thời gian, tình trạng kiệt sức Triệu Phong liền rơi vào trạng thái ngủ say.

Ánh mắt lấp lóe bên trong, Bạch Kỳ ý niệm trong lòng chuyển động, trước đó không giết Tông Tiềm cũng không phải là như hắc nói tới như vậy, mà chính là có thâm ý khác.

Nhìn sau cùng bộ dáng, niềm tin đã Bãng, Bạch Kỳ cường đại đã ở trong lòng lưu lại thật sâu bóng mờ, vung đi không được.

Bình thường càng là như Tông Tiềm cái này cao ngạo người, nhất triều niềm tin sụp đổ, liền rất dễ dàng như vậy không gượng dậy nổi, từ đó ở trong mắt Bạch Kỳ thì không uy hiếp nữa, theo tâm mà phát địa đối với hắc sinh ra á không chế trụ nổi đáng sợ.

Nếu là hai người chênh lệch không có lớn như vậy, có lẽ ngược lại sẽ kích thích Tông Tiềm đấu chí, càng áp chế càng mạnh mẽ, không sai Bạch Kỳ cho hắc cảm giác giống như một cái trên trời một cái dưới đất, căn bản là không có cách với tới, vì vậy trải qua thời gian dài niềm tin trực tiếp sụp đổ địa một tia không dư thừa.

Không chỉ có như thế, Bạch Kỳ câu nói sau cùng càng là có ý khác, thừa dịp Tông Tiềm niềm tin sụp đổ, nói ra hội trợ Triệu Phong tự mình đòi lại cái gì, bất quá là mượn ở trong lòng loại thêm một viên tiếp theo tâm niệm hạt giống.

Tu sĩ không thể có ganh đua so sánh chi tâm, nhất định phải bảo trì tâm cảnh bình thản, nhược tâm lưu giữ ganh đua so sánh, ngược lại sẽ vừa đến phản, dẫn đến tu vi trì trệ không tiến.

Chắc hẳn Tông Tiềm hội không phục lắm, dù sao tại trong mắt, Triệu Phong bất quá là cái gọi là Tiểu Sư hạng người, không đủ nhắc lên tiểu nhân vật, với hắc mà nói chẳng phải là cái gì.

Nhưng lại bởi vì vừa mới bại vào Bạch Kỳ chi, trong lòng không cam lòng chi ý rất đậm, bất đắc dĩ Bạch Kỳ thân ảnh quá mức cao lớn, cơ hồ cao không thể chạm, Bạch Kỳ cố ý đem cùng Triệu Phong đánh đồng, tính cách cao ngạo Tông Tiềm cũng không muốn tiếp nhận.

Đã hắc nói sẽ đích thân trợ Triệu Phong theo chính mình nơi này đòi lại đại giới, như sau cùng coi là thật làm đến, chính mình thể diện chi sợ thật sự nửa điểm đều không thừa a? !

Chỉ cần có thể nghĩ đến cái này một gốc rễ, Tông Tiềm trong tiềm thức tất nhiên sẽ sinh ra ganh đua so sánh chi ý, không muốn bại bởi Triệu Phong nhỏ như vậy nhân vật.

Mà điểm này hoàn toàn là Bạch Kỳ cần!

Như hắc nghĩ không ra tầng này, Bạch Kỳ ngược lại sẽ xem nhẹ Tông Tiềm, có phần này ganh đua so sánh chi tâm, cái này Tông Tiềm về sau muốn đột phá thì khó!

Bạch Kỳ thật chính là muốn, không phải chém giết Tông Tiềm, dạng này sẽ khiến bạo động, thiên tư con cháu chết tại trong tông môn, cao tăng tất nhiên sẽ đem hết toàn lực tra rõ việc này, mặc dù có liên Công Tôn Duyên ra mặt chỉ sợ đều ép không được, Bạch Kỳ tự nhiên cũng sẽ bại lộ.

Chỉ có dạng này, mới có thể triệt để đồ tuyệt hậu hoạn, đây là trước mắt lựa chọn tốt nhất.

Không tệ! Chém giết không phải mục đích, Bạch Kỳ thật chính là muốn, là triệt để hủy Tông Tiềm! Nếu không cũng sẽ không vền vền đánh ra cái kia phô trương thanh thế chấn nhiếp một quyền.

Chỉ sợ lại khó có tu vi ngừng ở đây điểm này, có thể mang cho tu sĩ càng thêm sống không bằng chết cảm thụ a? !

Hai ngày về sau, Triệu Phong mới tỉnh lại, này lần bị thương này rất nặng, có điều cũng may phần lớn là bị thương ngoài da, tình dưỡng tinh dưỡng liền tốt.

Đối với một số không nên hỏi sự tình, Triệu Phong rất lợi hại thức thời chưa nói cùng, duy mặt khổ như vậy, hướng Bạch Kỳ phàn nàn nói: "Ta Bạch sư đệ a, ngươi đây không phải lừa ta nha, ta làm sao có thể là cái kia Tông Tiềm đúng?"

"Yên tâm, hội có biện pháp!" Bạch Kỳ mỉm cười.

"A "

Tại Triệu Phong trong ấn tượng, chính mình Bạch sư đệ mặc dù trầm mặc ít nói, nhưng đã nói là làm, nói ra lời nói từ đến đều là có thể làm được, tựa như trước đó cứu chính mình thời điểm một dạng.

Trong lúc bất tri bất giác, Triệu Phong đối với Bạch Kỳ sinh ra một loại mù quáng lòng tin, việc này tuy là Bạch Kỳ tự ý cho rằng, nhưng trước đó Tông Tiềm đối với hắn một phen khuất nhục, sao có thể có thể tùy tiện buông xuống, hắn trả không có như vậy tâm bao quát, nhiều ít vẫn là có chút oán khí.

Nhẹ a một tiếng, Triệu Phong gật gật đầu, liền không hỏi thêm nữa.

Nửa tháng thời gian, vẫn không có bất luận cái gì tin đồn truyền ra, tại Công Tôn Duyên trong bóng tối tạo áp lực hạ, Bạch Kỳ xông son sự tình rất nhanh lắng lại, Tông Tiềm càng thêm không muốn nói ra bản thân bại vào Bạch Kỳ sự tình, chuyện này với hắn thể diện có hại, tự nhiên là muốn mục tại trong bụng.

Trong khoảng thời gian này, Triệu Phong thương thế rốt cục triệt để phục hồi như cũ, lần này Triệu Phong cuối cùng sau khi ổn định tâm thần, cũng nghe theo Bạch Kỳ lời nói, quyết định thật tốt tu luyện, không muốn còn như vậy tiếp tục đàn độn ngu ngốc.

Mà Bạch Kỳ vẫn như cũ đắm chìm trong phù lục chế tác bên trong, thời gian thì một ngày như vậy Thiên đi qua...

Năm tháng như nước, tổng trong lúc vô tình trôi qua, chớp mắt liền lại qua một năm..

Trong năm ấy, Bạch Kỳ đã có thể thuần thực chế tác trung phẩm phù lục, theo hắn không ngừng khắc họa, từng trương ấn chứa tràn đầy Linh lực, phun trào thuật pháp ba động phù lục bị hoàn thành, lúc này Bạch Kỳ trong túi trữ vật đã là chất đầy đại lượng đủ loại phù lục.

Không chỉ có như thế, thời gian một năm bên trong, Bạch Kỳ mặc dù chưa bao giờ tận lực tu luyện qua, thể nội tu vi cũng không từng đình chỉ qua tăng trưởng, trung gian đột phá qua hai lần, giờ phút này đã đạt tới cõi Phạm Cảnh đỉnh phong —— luyện khí tầng cảnh giới thứ sáu.

Điểm này không thể rời bỏ Tụ Linh Trận công hiệu, nếu không có cái này Tụ Linh Trận chuyển hóa qua đi tràn đầy toàn bộ trong phòng tinh thuần linh khí, muốn muốn đạt tới bây giờ cảnh giới còn không biết phải hao phí bao lâu thời gian.

Triệu Phong cũng chưa từng rơi xuống, thay đổi trước kia phó không đứng đắn tính tình, hiện tại đã là rất ít ra ngoài lêu lổng, chánh thức ổn định lại tâm thần, phần lớn thời gian đều đang ngồi.

Tư chất vốn cũng không kém, lại từ bỏ dĩ vãng kém tính, chuyên tâm dưới việc tu luyện, đồng dạng đạt tới luyện khí tầng thứ sáu, nếu là đặt ở trước kia, sợ là liên Triệu Phong chính mình cũng không dám tưởng tượng.

Đạt tới luyện khí tầng thứ sáu về sau, Triệu Phong lại không có như vậy lòng lêu, vẫn như cũ nghiêm túc, đi qua lần trước thâm tâm đau đớn giáo huấn, để hắn thật sâu hiểu rõ, thực lực mới là căn bản đạo lý.

Bởi vì không ngừng chế tác phù lục, tiêu hao cũng là không nhỏ, thì liền Phù Bút đều đổi qua một cây, lại càng không cần phải nói lá bùa cùng Đan Sa, luôn có sử dụng hết thời điểm, mỗi khi tiêu hao hết, Bạch Kỳ đều biết đi một lần phường thị mua sắm.

Lần này lại đến bổ sung thời điểm, Bạch Kỳ đứng dậy đẩy cửa đi ra ngoài, hướng về bên trong kệ lòng máng thành phố chỗ mà đi, trên đường đi nhìn thấy một số quen thuộc đệ tử, đều biết gật đầu ra hiệu một phen, khách sáo một đôi lời.

"Mấy ngày nữa chính là ngoại môn thí luyện."

Trên đường đi qua một chỗ, ngẫu nhiên nghe được bên người một tên đệ tử hướng một người khác nói một câu như vậy, Bạch Kỳ trong lòng hơi động, chậm dần tốc độ tiến lên, nghiêng tai tỉ mỉ nghe.

"Đúng vậy a! Lại là bốn năm một lần việc quan trọng đâu!" Một người khác nói như vậy.

"Cũng không biết thì là ai tại lần này thí luyện bên trong hiền lộ tài năng..." Trước một người giọng mang hăm mộ nói.

"Muốn ta nói, nhất định là Đệ Nhất Phong để hướng đại sư huynh!"

"Ta nhìn chưa hẳn, thứ hai phong Tông Tiềm sư huynh cũng không kém!"

"Nói không chừng, phải biết cái này thí luyện cũng không phải sinh người chỉ năng, cần hiệp đồng hợp tác, người bên ngoài cũng không ít sẽ..."

"Nói là nói như vậy, dù sao không tới phiên chúng ta."

"Ai đúng a!"

Hai người nói xong lời cuối cùng, nhao nhao cảm thán, tăng thêm tốc độ xa xa rời đi.

"Thí luyện..." Phía sau, Bạch Kỳ mất lộ ra trầm ngâm, lẩm bầm, "Xem ra muốn tìm người kỹ càng hỏi hỏi rõ ràng."

Không nghĩ nhiều nữa, thân hình lóe lên, đồng dạng tăng tốc về phía bên trong kè lòng máng thành phố mà đi.

Rất nhanh liền đã đến đạt phường thị, đầu tiên là tại một chỗ quầy hàng lấy một cái dung linh đan đại giới đổi lấy đại lượng trống không lá bùa, sau đó trở về Kỳ Phong chỗ trước gian hàng.

Chính ngồi ngay ngắn ở quầy hàng phía sau mắt cúi xuống tĩnh tọa Kỳ Phong, phát giác trước người có người ngừng chân, ngẩng đầu nhìn tới, nhất thời ánh mắt sáng lên, đứng dậy ôm quyền nói: "Bạch sư đệ!"

"Kỳ sư huynh!" Bạch Kỳ đồng dạng cười ôm quyền.

"Lại là đến đổi Đan Sa?" Kỳ Phong nụ cười âm áp, Thanh Tú trắng nõn khuôn mặt rất dễ dàng cho người ta một loại không khỏi thân cận cảm giác.

"Không tệ!" Bạch Kỳ gật đầu.

Gần nhất một năm này, mỗi khi Đan Sa hao hết, Bạch Kỳ liền sẽ tìm đến Kỳ Phong, mới đầu Kỳ Phong còn không muốn thu Bạch Kỳ dung linh đan, đến sau cùng không lay chuyển được Bạch Kỳ, đành phải lấy khá thấp giá cả để theo chính mình nơi này đổi lấy Đan Sa.

Thu hồi Đan Sa về sau, Bạch Kỳ theo miệng hỏi: "Ta nghe một số đệ tử nói, mấy ngày nữa có cái gì thí luyện..."

"A người nói chuyện này a!" Kỳ Phong mỉm cười, "Bạch sư đệ có chỗ không biết, đây là cách mỗi bốn năm Khúc Phong tông một lần việc quan trọng, chính là đến khoảng cách tông môn bên ngoài mấy trăm dặm một chỗ thú cốc lập sát Yêu thú thí luyện, thí luyện về sau, chính là nội môn thi đấu!"

Nói đến đây, Kỳ Phong mất lộ ra cực kỳ hăm mộ, "Nếu có thể ở thi đấu bên trong trở hết tài năng, thì có thể tiến nhập nội môn, trở thành tông môn trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, đây chính là nội môn a..."

Thì ra là thế!

Âm thầm gật đầu, Bạch Kỳ lại nói: "Không biết cái này thí luyện là như thế nào tiến hành?"

"Ân bình thường là từ một tên trưởng lão chỉ huy, tiến vào thú cốc, ở bên trong thí luyện một tháng, có thể tạo thành tiểu đội cộng đồng hành động, sau một tháng trở về tông môn, sau đó lấy lập sát Yêu thú phẩm cấp phân ưu khuyết, " nói đến đây nghĩ một lát, Kỳ Phong lại bổ sung,

"Nếu có thể đứng hàng đầu người, có hội lấy săn giết được Yêu thú trên thân bộ phận thiên địa kỳ vật, để Luyện Khí Phong hỗ trợ luyện chế một món pháp bảo."

"Nguyên lai là dạng này, đa tạ Kỳ sư đệ!" Bạch Kỳ ôm quyền, đang muốn rời đi, lại bị Kỳ Phong gọi lại, nghi hoặc bên trong quay người nhìn về phía Kỳ Phong.

Nhăn nhó một lát, Kỳ Phong áp ứng nói: "Đến lúc đó... Không biết Bạch sư đệ phải chăng có thể hãnh diện..."

Còn chưa có nói xong, Bạch Kỳ thì hiểu rõ ý hẩn, mỉm cười gật đầu nói: "Tự nhiên có thể!"

"Ân!" Kỳ Phong nhất thời hưng phấn, hưng hăng gật gật đầu, Bạch Kỳ lúc này mới quay người, hướng về thứ tư phong phương hướng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Tiến về thí luyện

← →

Nhân Hoàng kỳ Đạo Quân Thần cấp Kiếm Hồn hệ thống trọng sinh quân tử phụ kế quân tử nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thần Thần quyết kiếm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Sau năm ngày giữa trưa, Chủ Phong chi Thượng, có mấy đạo lưu quang đồng thời sáng lên, hướng về ngoại môn bốn ngọn núi lớn cấp tốc lao đi, rất nhanh lướt đến ngoại môn đệ tử chỗ ở trên không, liền ầm vang nổ tung, linh quang bắn ra đồng thời, có nồng đậm uy áp nương theo ào ào tiếng gầm truyền ra đến, chấn động khắp nơi.

"Ngoại môn sở thuộc, hạn trong vòng nửa canh giờ, tại chủ phong đại điện quảng trường tập hợp, khổ sách giới ngoại môn thí luyện hành trình..."

Cái này thanh âm không lớn, lại có một cỗ uy nghiêm ẩn chứa, càng có Trúc Cơ Kỳ tu vi gia trì, xuyên thấu lực cực mạnh, ào ào bên trong khoảng cách truyền vào tất cả ngoại môn đệ tử trong tai.

Liên tiếp, có người đẩy ra ồ ồ cửa gỗ đi tới, không ít người trên mặt hưng phấn, nhìn về phía chủ phong phương hướng, ánh mắt lấp lóe Diệt Diệt rực rỡ, đều là nắm chặt song quyền, lộ ra một vòng tự tin.

Số ít người làm theo sắc mặt phát khổ, thần sắc sa sút, có điều vẫn như cũ nghe theo tông môn chiếu lệnh lục tục ngo ngoe kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên hướng về chủ phong phương hướng mà đi.

Tại thứ tư phong, một màn này đồng dạng đang phát sinh, soạt một tiếng, mộc cửa bị đẩy ra, Triệu Phong đi đầu, Bạch Kỳ ở phía sau, nhìn nhau, hai người cười một tiếng, cất bước mà ra, đến đi đường biên người bên trong.

Không đến nửa canh giờ thời gian, Chủ Phong chi Thượng rộng rãi trước đại điện, chiếm diện tích mấy trăm trượng khoáng đạt trên quảng trường liền tụ tập đầy áp đến từ bốn ngọn núi lớn tất cả ngoại môn đệ tử, trong đám người đài ghé tai, nghị luận không ngừng.

"Khụ khụ yên lặng!" Một tên tóc trắng xoá ngoại môn nguyên lão lên tiếng, trong đám người tiếng nghị luận mới dần dần dừng, mọi người ngẩng đầu, nhìn về phía đại điện cửa điện lộ ra chờ mong.

Quả là như vậy, không có quá nhiều lúc, liền có một đạo thon dài nho nhã thân ảnh xuất hiện trong tầm mắt mọi người, chậm rãi hướng về ngoại điện đi ra.

"Chúng ta, bái kiến tông chủ!"

Đội người này đi tới cửa điện ngoại trạm định, các đệ tử cùng kêu lên cúi đầu, trong thần sắc lộ ra cuồng nhiệt, chỉ vì người này chính là Khúc Phong tông tông chủ —— Vương Khúc Phong bản thân, theo sát sau thì là lão giả mặt đỏ cổ vui mừng cùng du xông cái này hai tên trưởng lão.

Nhắc hư ép, Vương Khúc Phong ôn hòa cười một tiếng, như gió xuân hiu hiu, nho nhã tuấn dật khuôn mặt, phảng phất mang theo một loại không khỏi cảm nhiễm lực, trong sân rộng nhất thời lặng ngắt như tờ, chỉ có cái kia từng đôi hỏa nhiệt con người, lộ ra cực ánh sáng màu, nhìn lên trước mặt đều này làm cho bọn hắn theo tâm mà phát cảm thấy kính sợ cùng ước mơ người.

Ho nhẹ hai tiếng, hắng giọng, Vương Khúc Phong mở miệng, thanh âm trong sáng còn mang uy nghiêm: "Bốn năm kỳ hạn đã tới, ngoại môn thí luyện lại mở, vì ta Khúc Phong tông việc trọng đại, rùm rả ngữ điệu bản tông liền không lắm lời, lần này từ du xông Du trưởng lão chỉ huy, các người lập tức xuất phát, tiến về thú cốc tham dự thí luyện."

Nói đến đây, Vương Khúc Phong một hồi, hơi hơi nghiêng đầu, trầm giọng quát khẽ: "Du xông nghe lệnh, mệnh người phụ trách lần này thí luyện, trên đường hết thảy công việc đều là lấy người vì tuân, sau một tháng trở về tông môn."

Cái kia khuôn mặt lạnh lùng thanh niên bộ dáng Du trưởng lão thân hình lóe lên, đi vào Vương Khúc Phong trước người, chính là cúi người cung kính cúi đầu, thần sắc cẩn thận tỉ mỉ nói: "Du xông lĩnh mệnh!"

"Chúng ta, Tôn Tông chủ chi lệnh!"

Phía dưới tất cả ngoại môn đệ tử lại là cùng kêu lên cúi đầu, tại mọi người hỏa nhiệt trong ánh mắt, Vương Khúc Phong vui mừng cười một tiếng, thân hình lóc lên, biến mất tại cửa điện trước đó.

"Xuất phát!"

Quát khẽ một tiếng, du xông đi đầu, suất lĩnh hơn hai trăm người trùng trùng điệp điệp đội ngũ, hướng về tông môn bên ngoài mà đi, rất mau ra Khúc Phong tông sơn môn, tiến vào Đông Hoang ở mép dãy núi rừng rậm bên trong.

Cái này thú cốc khoảng cách Khúc Phong tông có điều mấy trăm dặm khoảng cách, liền xem như đệ tử tầm thường, nhiều nhất hai ba ngày liền có thể đuổi tới, du xông cũng không ngại kiểm phi hành, mà chính là cùng mọi người một đạo, dựa vào hai chân đang đuổi đường.

Trên đường đi, đội ngũ cũng không phân tán, mà chính là chỉnh tề, tất cả môn nhân đều rất là tự giác vẫn duy trì có thứ tự đội hình đi tới, cũng không có bất kỳ cái gì nói chuyện với nhau âm thanh truyền ra.

Dù sao lần này có thể là có nội môn trưởng lão đi theo, chiến trận không thể bảo là không lớn, đối với nội môn, phần lớn đệ tử đều có ước mơ, mà trưởng lão càng là cao không thể chạm nhân vật, ước mơ đồng thời, tự nhiên cũng nương theo lấy kính sợ, không muốn tại trước mặt trưởng lão lộ kém cỏi.

Hết thấy bốn chi đội ngũ, liền là dựa theo Đệ Nhất Phong đến thứ tư phong đặt song song gạt ra, Bạch Kỳ ở vào đội ngũ phía trước, cùng Triệu Phong tại một chỗ.

Đi đường đồng thời Bạch Kỳ hình như là phát giác được đến từ phía sau một đạo ánh mắt, nghi hoặc trung chuyển đầu đi xem, vừa mới bắt gặp núp ở thứ hai chi trong đội ngũ hậu vị đưa Tông Tiềm, thần sắc âm trầm, ánh mắt u ám bên trong, khi thì quét hướng chính mình sở tại.

Gặp Bạch Kỳ nhìn qua, Tông Tiềm vô ý thức nghiêng đi ánh mắt, dường như không dám cùng chi đối mặt, thần sắc cũng càng thêm âm trầm mấy phần.

Trong lòng cười lạnh, Bạch Kỳ xoay đầu lại, không quan tâm Tông Tiềm, tại hắn cho rằng, Tông Tiềm người này đã không đủ gây sợ, với hắn cảm ứng bên trong, quả là như vậy, Tông Tiềm như cũ dừng lại tại luyện khí tầng thứ sáu đình phong tu vi, hơn một năm thời gian cũng không có thể đột phá đến siêu phẩm cảnh.

Nhìn bốn phía thời điểm, cũng nhìn thấy thứ ba phong trong đội ngũ Kỳ Phong, tới ánh mắt đối đầu, Kỳ Phong hé miệng cười một tiếng, nháy mắt mấy cái, Bạch Kỳ mỉm cười hướng hắn gật đầu ra hiệu.

Mà thứ ba phong đội ngũ phía trước nhất người, chính là Tôn Linh, vẫn như cũ như Bạch Kỳ trong ấn tượng như vậy hoạt bát linh động, chớp chớp nước mắt to khắp nơi nhìn quanh, khuôn mặt đỏ bừng, lộ ra hưng phấn vô cùng, Bạch Kỳ chú ý tới, trước người Triệu Phong thỉnh thoảng ánh mắt tìm đến phía Tôn Linh phương hướng, lúc này cảm thấy không sai.

Trong lúc lơ đãng, Bạch Kỳ ánh mắt rơi vào một cái thon gầy trên bóng lưng, ở vào Đệ Nhất Phong đội ngũ phía trước nhất.

Đây là một người tướng mạo cực kỳ anh tuấn thiếu niên, khí tức quanh người lạnh như băng, phát ra thấy lạnh cả người, chéch mặt như đao gọt lộ ra lạnh lùng dị thường, tại Bạch Kỳ trong cảm giác, thiếu niên này khí tức lại cùng du xông giống nhau đến mấy phần.

Suy nghĩ một chút, một lát sau, Bạch Kỳ thu tâm mắt lại, cũng không nghĩ nhiều nữa, chuyên tâm đuổi lên đường tới.

"Không tệ! Rất không tệ! Ta cái kia Mã sư thúc ánh mắt quả nhiên độc ác, không nghĩ tới lúc này mới hơn một năm không thấy, Bạch tiểu tử đều luyện khí tầng thứ sáu!"

Đột nhiên từng tiếng liệt tiếng nói xuất hiện tại Bạch Kỳ não hải, mang theo vài phần chế nhạo, Bạch Kỳ giật mình, ngẩng đầu đi xem, vừa lúc nhìn thấy dẫn đầu du xông hơi hơi nghiêng đầu bên trong, khóe mắt một vòng ánh mắt xéo qua rơi vào Bạch Kỳ trên thân, khóe miệng nhấc lên một tia nhỏ bé không thể nhận ra đường cong.

Bạch Kỳ trong lòng nhất thời cổ quái, chẳng biết tại sao, có một cái suy đoán, có lẽ cái này Du trưởng lão tính cách cũng không phải là như hắn bày tỏ nhìn trên mặt như vậy cứng nhắc lạnh lùng, nghĩ như vậy, Bạch Kỳ trong lòng cổ quái chi ý càng nhiều, lại chưa biểu lộ ở trên mặt.

Nghĩ tới đây, Bạch Kỳ lại ngẩng đầu nhìn lại lúc, du xông cũng đã không nhìn hắn nữa, nhất thời trong lòng thờ phào, vốn còn không biết làm như thế nào đáp lời, dù sao mình cũng không có cái này du xông tu vi, có thể trực tiếp lĩnh thức truyền âm giao lưu, như thế liền có thể coi như thôi.

Trên đường đi cũng không có cái gì khó khăn trắc trở, kinh qua hai ngày hai đêm đi đường, một đoàn người rốt cục đi vào thú cốc trước đó.

Phía trước là hai núi son mạch to lớn, trung gian chính là thâm thúy hạp cốc, không biết lan tràn bao nhiêu dặm.

Trong cốc rừng rậm xanh biếc, cây cỏ mọc rậm rạp, một ít cây cối so với ngoại giới tầm thường có thể nhìn thấy, năm lâu nhất cũng cao lớn hơn mấy lần, bên trong nhỏ nhất một gốc đều muốn bốn năm người vây kín mới có thể vây quanh.

Hạp cốc tĩnh mịch, như thị người thú khổng lồ mở ra huyết bồn đại khẩu, thỉnh thoảng còn sẽ có một hai tiếng thú hồng truyền ra, mang theo một cổ có thể suy ra hung hiểm, làm người ta trong lòng bở ngỡ.

Chỉ là đứng tại hạp cốc trước đó, liền có thể cảm nhận được một loại cùng ngoại giới hoàn toàn khác biệt khí tức, phảng phất càng thêm cổ lão lắng đọng, càng có một cỗ tức sát chỉ ý tràn ngập bên trong.

Không ít người trong lòng lo sợ, lúc đầu hưng phấn như bị một chậu nước lạnh vào đầu gội tất, nhao nhao trầm tư, lộ ra mơ hồ bất an cùng xao động.

"Hôm nay thời gian đã muộn, liền lần nữa ngừng chỉnh đốn một đêm, trời sáng lại vào cốc đi!" Du xông lên tiếng, thần sắc lại không thay đổi, vẫn như cũ là cái kia một bộ lạnh lùng bộ dáng.

Mọi người đồng ý, liền tiếp, trong lòng đều là buông lỏng một hơi, lập tức tại chỗ khoanh chân ngồi xuống, nhao nhao lâm vào tĩnh toạ bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Nhập cốc

← →

Nhân Hoàng kỳ Đạo Quân Thần cấp Kiếm Hồn hệ thống trọng sinh quân tẩu ngự phu kế quân tẩu nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiếm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Ngày thứ hai sáng sớm, ánh bình minh phát sáng thông qua rừng cây khe hở vẩy xuống, nhu hòa bên trong mang theo một loại linh vận, du xông mở mắt ra, không đợi hắt lên tiếng, mọi người nhao nhao thức tỉnh, từng cái đứng dậy.

Ánh mắt quét qua trước mặt mọi người, du xông vỗ túi trữ vật, nhắc hắt lên phía dưới, đếm đạo lưu quang lướt đi, xuất hiện tại mọi người trước người dừng lại.

Ngưng mắt xem xét, mỗi một đạo lưu quang bên trong đều có một đạo ngọc phù, yên tĩnh lơ lửng ở giữa không trung, phát ra kỳ dị ba động.

"Này phù cát kỹ, nếu có sinh tử nguy có thể bóp nát, ta có thể cảm giác được, hội kịp thời tiến đến cứu các ngươi, nếu có người bên trong đồ từ bỏ, cũng có thể bóp nát, ta cũng sẽ đi đón các ngươi đi ra, hiện tại..." Nói đến đây, du xông khuôn mặt nghiêm một chút, nhắc vung lên, trầm giọng quát khê nói, "nhập cốc!"

Mọi người tuân mệnh, nhao nhao nhắc tiếp nhận cái kia ngọc phù, cẩn thận địa thu vào trong trữ vật đại, sau đó ôm quyền hướng về du xông cung kính cúi đầu, quay người cất bước phía dưới, vèn vèn cách cách xa một bước, trực tiếp liền đạp vào thú cốc phạm vi.

Nhìn qua chúng đệ tử bóng lưng, du xông ánh mắt bình tĩnh, hồi lâu một lần nữa khoanh chân ngồi xuống, chậm rãi hai mắt nhắm lại...

Tiến vào cốc về sau, đám người liền bắt đầu phân tán, như trước đó hẹn xong, không ít người nhao nhao bắt chuyện phía dưới, tập hợp một chỗ, hoặc hai, ba người, hoặc bốn năm người, liền thành từng cái tiểu quần thể, một phen hàn huyên về sau, hướng về phương hướng khác nhau mà đi.

Có ôm nhau đệ tử, tự nhiên cũng có loại kia độc lai độc vãng người, Bạch Kỳ trước đó thấy tên kia lạnh lùng thiếu niên đã là như thế, vút qua phía dưới nhanh chóng xông ra, chớp mắt biến mất tại trong tầm mắt mọi người, người chung quanh lại một bộ không cảm thấy kinh ngạc bộ dáng.

Ngoài ra Tông Tiềm cũng chẳng biết lúc nào đã mất đi bóng dáng, còn có Tôn Linh, hai người này đều là thuộc về ngoại môn tối cường giả liệt kê, như thể hành động cũng là không tính đột ngột.

"Bạch sư đệ!"

Chính cảm khái, một bên truyền đến thanh âm quen thuộc, Bạch Kỳ nghiêng đầu nhìn một cái, là Kỳ Phong, bên người còn theo Thi Lâm, hai người mỉm cười bên trong hướng về cái này vừa đi tới, Bạch Kỳ lúc này ôm quyền cười nói: "Kỷ sư huynh, Thi sư tỷ!"

"Bạch sư đệ tốt!" Thi Lâm uyển chuyển hàm xúc thi lễ, hơi có chút câu nệ.

Triệu Phong một mực đi theo Bạch Kỳ bên người, gặp Kỳ Phong đến, đồng dạng tiến lên bắt chuyện hàn huyên, mấy người tự nhiên mà vậy hình thành một cái mới quần thể, sau đó tề đầu tịnh tiến, hướng về thú cốc chỗ sâu mà đi.

Cũng không biết đi bao lâu, trên đường đi còn chưa thấy đến một con yêu thú, ngược lại là gây nên phụ cận rất nhiều đồng môn ghé mắt.

Không khác, chính là Bạch Kỳ nơi này đội hình thật sự là thực lực hùng hậu rất lợi hại, hai cái luyện khí tầng thứ sáu cao, còn có hai cái luyện khí tầng thứ tư, dẫn tới không ít người cực kỳ hâm mộ, ghé mắt không thôi.

Phải biết, phần lớn đệ tử thực lực thủy chung bồi hồi tại luyện Phàm Cảnh, luyện khí hai ba tầng chiếm đa số, cỏi Phàm Cảnh cực ít, cho dù có cũng nhiều là luyện khí tầng thứ tư.

Có thể đạt tới luyện khí tầng thứ năm tầng thứ sáu những người kia, tại những đệ tử này trong mắt đó cũng đều là cao cao tại thượng tồn tại, từng cái cao ngạo rất lợi hại, căn bản khinh thường cùng người bên ngoài hợp tác.

Lại càng không cần phải nói Bạch Kỳ nơi này thế mà bốn người tất cả đều là cỏi Phàm Cảnh, bên trong còn có hai cái cỏi Phàm Cảnh đỉnh phong, thực lực hùng hậu không cần nói cũng biết.

Cái này thú trong cốc hung hiểm dị thường, chẳng biết lúc nào thì phải tảo ngộ Yêu thú tập kích, những đệ tử này cũng không trải qua chánh thức sát phạt, cũng khó trách phần lớn người đều lựa chọn ôm thành đoàn hành động, chỉ có dạng này mới có thể mang cho đa số người một loại an tâm, chỉ là Bạch Kỳ nơi này cho người ta cảm giác thì lộ ra quái dị không ít.

Không để ý người bên ngoài ánh mắt, bốn người nhìn nhau, tăng thêm tốc độ đi đường, rất nhanh liền xâm nhập bên ngoài khu vực.

Xâm nhập hơn mười dặm về sau, liền bắt đầu có Yêu thú ẩn hiện, thâm thúy trong rừng rậm, khi thì sẽ có một hai đạo bóng dáng hiện lên, băng lãnh u quang khi thì thông qua nhiều dây thảo đám cỏ lưu luyến tại trên người mấy người.

Nơi đây còn thuộc về thú cốc phía ngoài nhất, nguy hiểm không lớn, cho dù có Yêu thú cũng phần lớn ở vào luyện khí vừa tới tầng ba cảnh giới, đối tại đám người bọn họ tới nói không đáng để lo.

Chỉ cần tản ra tu vi, liền có thể thành làm một loại chắn nhiếp, Yêu thú phần lớn trực giác nhạy cảm, đối với nguy cảm ứng cũng rất mạnh liệt, đi ngang qua mấy người phụ cận lúc, liền lập tức giật mình chạy trốn, mà Bạch Kỳ những người này đồng dạng khinh thường đối với mấy cái này yêu thú cấp thấp ra.

Từ vừa mới bắt đầu, bọn họ mục tiêu liền đặt ở thú trong cốc vậy, chỉ có nào có mới có lấy cao giai cỏi Phàm Cảnh Yêu thú tồn tại, chỉ có loại này cấp bậc Yêu thú mới có thể vào đến bọn hắn mắt.

Đội xâm nhập có chút khoảng cách, Bạch Kỳ bắt chuyện mấy người dừng lại, tại người liền can nghị hoặc nhìn sang thời điểm, mỉm cười bên trong lật lấy ra ba xấp thật dày phù lục, phân biệt đưa tới mấy cái người trước mặt.

"Tên —— "

Hít vào một hơi, Kỳ Phong khiếp sợ nhìn lấy Bạch Kỳ, một bộ như nhìn quái vật thần sắc, cứng họng, khuôn mặt nổi lên dị dạng ửng hồng, giống như hưng phấn, vẫn còn không tin, ngay cả lời đều nói không rõ ràng, "Bạch sư đệ, cái này. . . Cái này. . . Cho ta?"

Còn chưa chờ Bạch Kỳ mở miệng, một bên Triệu Phong không mẫn không nhạt chen miệng nói: "Cho người người liền cảm lấy thôi, cái đồ chơi này, hắn nhiều nữa đâu!"

Muốn nói hiểu rõ nhất Bạch Kỳ vẫn là Triệu Phong, hơn một năm nay thời gian bên trong, Bạch Kỳ một mực đắm chìm trong chế phù bên trong, trung thành phẩm phù lục cũng không biết có bao nhiêu, đều tại hắn túi trữ vật, hiện tại xuất ra như thế điểm mới tính là gì?

Mỉm cười, cũng không thèm để ý Triệu Phong lời nói, Bạch Kỳ nhân tiện nói: "Tiếp xuống chúng ta muốn đi vào vòng trong khu vực, nào có có cao giai yêu thú tồn tại, có những bữa chú này bao nhiêu có thể tạo được điểm tác dụng, bây giờ chúng ta xem như cùng tiến thoái, lại như thế nào có thể che giấu, huống hồ hơn một năm nay, Kỳ sư huynh cũng có chiều cố không ít..."

Trầm ngâm một lát, Kỳ Phong cắn răng, gật gật đầu, trong trầm mặc tiếp nhận phù lục thu hồi, mặc dù cái gì cũng không nói, nhưng trong lòng ghi lại phần nhân tình này, sau đó Thi Lâm đồng dạng nói tiếng cảm ơn, duỗi tiếp nhận phù lục.

Như thế mới xem như chờ xuất phát, mấy người liền muốn khởi hành, tiếp tục hướng về thú cốc chỗ sâu xâm nhập, nhưng vào lúc này.

"A —— "

Một tiếng dài dòng kêu thảm chấn động Lâm dã, truyền ra xa xưa, ngay sau đó một đạo phù quang sáng lên, liền lập tức tan biến, mấy người biến sắc, đều là ngừng chân, nhìn về phía cái hướng kia, lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Phù quang tan biến nháy mắt, hừ một tiếng, cách xa trùng điệp rừng rậm, một đạo kiếm quang thoáng chốc sáng lên, gào thét bên trong cực nhanh mà qua, chớp mắt vạch phá bầu trời, chém ra một đạo cầu vồng, lóe lên một cái rồi biến mất, vùi đầu vào trong rừng rậm.

Mấy tức về sau, kiếm quang xuất hiện lần nữa, nhìn về nơi xa phía dưới bên trên có hai bóng người, ngay khi đó liền là du xông, một cảm ẩn, vừa đỡ lấy

một tên sắc mặt trắng bệch vụn vụn, toàn thân máu me đầm đìa đệt đệt, cứ như vậy không chế lấy kiếm quang, rất nhanh liền ra thú cốc.

Ngoại môn đệ tử trải rộng thú cốc bên ngoài vây các nơi, một màn này bị không ít người nhìn thấy, nhao nhao lâm vào trầm tư, cái kia bị du xông tiếp đi đệt đệt, vết máu kia pha tạp trường bào, cùng vai phải phía dưới trống rỗng, theo gió đông đưa ống tay áo, một màn này thật sâu lay động đến bọn hắn nội tâm, trong lúc nhất thời, bầu không khí trở nên có chút áp lực.

Phần lớn đệ tử cũng không trải qua dạng này tràng cảnh, đều bị thật sâu chấn trụ, vốn cho rằng đây là tông môn an bài thí luyện, còn có trưởng lão hộ tống, nhất định không có thập nguy hiểm, hiện tại xem ra, cái này thí luyện cũng không phải là như bọn họ suy nghĩ như vậy trò đùa, mà là chân chính có nguy nung theo!

Không ít người sắc mặt biến đến tái nhợt, âm tình bất định, trước đó lo liệu lấy buông lỏng tâm, cũng dần dần nhắc lên, nhao nhao tỉnh táo, bắt đầu nghiêm túc đối mặt.

Bạch Kỳ bốn người cũng mặt sắc mặt ngưng trọng, thu hồi nghiêng ngả chi tâm, hướng về thú trong cốc vây mà đi, đi đường đồng thời, thời khắc chú ý đến chung quanh động tĩnh...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Trận chiến mở màn

← →

Nhân Hoàng kỳ Đạo Quân Thần cấp Kiếm Hồn hệ thống trọng sinh quân tử ngự phu kế quân tử nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiếm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Càng là xâm nhập, cái kia cổ tức sát không khí thì càng dày đặc nặng, cỗ thụ Già Thiên Tế Nhật, liền một tia sáng cũng vô pháp thâm thấu, tinh mạch tinh mạch, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, cơ hồ đều có thể nghe được lẫn nhau nhịp tim đập.

Phanh ——

Ngao

Chính trên đường đi, phía trước cách đó không xa sáng lên thần thông ánh sáng lấp lóe tóe hiện, có oanh minh nổ vang, mấy người nhìn lại, vừa lúc nhìn thấy có mấy tên cấp thấp ngoại môn đệ tử, chính phối hợp lẫn nhau lấy công kích một đầu răng nanh rất dài lợn rừng.

Đây là con yêu thú, quanh thân bên ngoài thân có nhân huyết mang lưu chuyển, nổi lên một cỗ luyện khí tầng thứ ba uy áp, trong miệng mũi phun trào ra mất trần có thể thấy, mang theo tia hồng khí lưu, lộ ra rất là tảo bạo, khí lực cũng rất lớn, bị năm người trong vây công, bốn vó đạp trên mặt đất, rung động âm âm, tả xung hữu đột lấy xê dịch không ngừng, thử nghiệm phá vây.

Chung quanh vây công mấy người phối hợp địa tương làm ăn ý, hiển nhiên không phải lần đầu tiên, có hai người chuyên môn phụ trách kiềm chế, lấy cùng một loại trời buộc tính thần thông, hóa sinh ra màu xanh lá linh tơ quấn quanh ở yêu thú này trên thân, khiến động tác chậm chạp, ba người khác làm theo bấm niệm pháp quyết, tu vi vận chuyển, chính là đại lượng thần thông liên tiếp tuôn ra.

Một Thời Gian Thần Thông trút xuống, như bão tố, toàn bộ rơi vào yêu thú này trên thân, phanh phanh nổ vang không ngừng, Yêu thú da tróc thịt bong, huyết dịch chảy xuôi bên trong dao động hào không ngừng, nhưng thủy chung tránh thoát không được, giống như cái thớt gỗ đập lên, mặc người hành động.

Không có quá nhiều lúc, cái này lợn rừng dạng Yêu thú tình trạng kiệt sức, một tiếng ầm vang ngã xuống đất, bị một vết kim quang xuyên thấu cái cổ, mang theo tung tóe địa Lão Cao cột máu, một mệnh ô hô.

Lúc này Bạch Kỳ bốn người vừa lúc đi qua cái này mấy người bên cạnh, Bạch Kỳ ngưng mắt đánh giá yêu thú này, cảm nhận được trên thân vẫn còn bạo lệ khí tức, rất lợi hại loáng thoáng linh lực ba động, thâm nghĩ trong lòng, nguyên lai đây chính là Yêu thú.

Mặc dù sớm đã từng nghe nói tới gần Đông Hoang dãy núi bên trong, Yêu thú đông đảo, cũng tại phường thị gặp qua không ít bán Yêu thú vị trí, lại là đầu một lần tận mắt nhìn đến sống sờ sờ Yêu thú.

Khúc Phong tông cũng không quá mức hạn chế môn nhân đệ tử tự do, có không ít người có tổ chức tính ra ngoài săn bắt Yêu thú, đổi lấy một số tu

luyện vật tu, Bạch Kỳ lại một lần không thử nghiệm qua, trải qua thời gian dài một mực độc tự tu luyện hoặc chế phù.

Những người kia tu vi tầm thường, đều là luyện khí hai ba tầng bộ dáng, tu vi cao nhất là một tên tướng mạo bình thường thanh niên, cũng bắt quá luyện khí tầng ba đỉnh phong, xem thể nội tu vi ngưng luyện trình độ, khoảng cách luyện khí tầng thứ tư chỉ kém tới cửa một chân.

Bạch Kỳ chú ý tới hán mấy người đang nhìn hướng thanh niên này trong ánh mắt, lược mang theo mấy phần cung kính cùng tín nhiệm, bởi vậy có thể thấy được, thanh niên này chính là cái này tiểu quân thể người cầm đầu.

Tại Bạch Kỳ bốn người đi qua thời khắc, mấy người đồng dạng chú ý tới bọn họ, thanh niên kia sắc mặt nghiêm một chút, lúc này ôm quyền gấp qua, người khác cũng nhao nhao ôm quyền chào, sau đó cung cung kính kính nhường đường một bên, khiến bốn người thuận lợi thông qua.

Tu Chân Giới chính là như vậy, cường giả vi tôn, ở đâu đều biết được người kính ngưỡng, người yếu chỉ có leo lên cường giả, chó vẫy đuôi mừng chủ nhân.

Bạch Kỳ bốn người đi qua về sau, phía sau mấy người mới buông lỏng một hơi, thanh niên kia nhấc tay áo cuốn một cái, đem yêu thú kia thi thể thu nhập tùy thân trong Túi Trữ Vật, thật sâu nhìn một chút Bạch Kỳ bốn người bóng lưng, lúc này mới mang theo mấy người khác, hướng một phương hướng khác mà đi.

Một hàng bốn người không nhanh không chậm đi đường lầy, trên đường đi tình huống tương tự lại gặp mấy lần, bởi vậy có thể thấy được, phần lớn đệ tử lựa chọn Thí Luyện Trảng Sở đều là ở ngoại vi, càng là xâm nhập, gặp người cũng càng ít, tu vi phổ biến đều cao thâm rất nhiều.

Thú cốc phạm vi cực lớn, chiếm cứ phương viên mấy trăm dặm, không sai biệt lắm giống như là theo Khúc Phong tông đuổi tới thú cốc bên ngoài vậy khoảng cách.

Cũng may mấy người tu vi thâm hậu, cho dù không có toàn lực mở ra, tốc độ vẫn là cực nhanh, ước chừng đại nửa ngày thời gian, xâm nhập bên ngoài gần trăm dặm, một đoàn người cuối cùng đập vào thú trong cốc vây khu vực, chung quanh tĩnh mịch, hơi có vẻ áp lực, không do dự, mấy người tiếp tục hướng phía trước.

Một khắc đồng hồ thời gian, cũng không gặp lại một bóng người, điểm này ngược lại là sớm tại mấy người đoán trước bên trong.

Có can đảm xâm nhập thú trong cốc tầng người, trừ phi đối với mình tu vi cực kỳ tự tin, như Tông Tiềm, Tôn Linh bọn người.

Ngoài ra, trừ phi đầu bị lừa dối, chính mình muốn chết, phần lớn người vẫn là có tự mình hiểu lấy, không muốn tùy tiện mạo hiểm.

Kỳ lạ là, không đơn thuần là tu sĩ, hồi lâu thậm chí chưa từng gặp một con yêu thú, bầu không khí nhất thời lộ ra bí hiểm lên.

Đi tới đi tới, mấy cái sắc mặt người đều có chút phát chìm, trong lòng hơi có bất an, luôn có một loại phẳng phát bị cái gì tại trong bóng tối thăm dò cảm giác.

Áp lực thật lâu, Triệu Phong nhin không được lâu bầu một câu: "Cái này nơi quái quỷ gì, đừng nói Yêu thú, làm sao liền cái lông chim đều không thấy được?"

"Chờ một chút " Bạch Kỳ mắt sáng lên, trầm giọng quát khẽ, "Có động tĩnh!"

Một đoàn người bên trong trên một số Bạch Kỳ linh hồn cảnh giới tối cao, quy công cho hơn một năm nay chế phù chỉ công, đã vượt qua tu vi rất nhiều, đạt tới luyện khí tầng thứ tám đỉnh phong, tùy thời có thể đột phá tới luyện khí tầng thứ chín, linh thức phạm vi bao trùm đạt tới mấy trượng xa, cảm ứng mười phần nhạy cảm.

Từ khi tiến vào cái này thú trong cốc vây, Bạch Kỳ linh thức liền một mực ở vào tản ra trạng thái, trừ phi linh hồn cảnh giới viễn siêu Bạch Kỳ, nếu không hết thảy gió thổi cỏ lay đều là chạy không khỏi hán linh thức thăm dò.

Quả là như vậy, vừa dứt lời, một đạo ngân sắc thô to bóng dáng trong lúc đó từ một bên một gốc cổ thụ sau thoát ra, tốc độ cực nhanh, lại kỳ dị địa không có phát ra cái gì tin đồn, mơ hồ có thể thấy được bên trong hiện lên có mấy đạo hàn mang, mấy người biến sắc, phản ứng lại là không chậm, nhao nhao lách mình lui tránh.

Cái bóng kia theo mấy người ở giữa đi qua, đi vào phía sau dừng lại, cái này mới lộ ra chánh thức bộ dáng.

Đây là một đầu to lớn Lang Hình Yêu thú, toàn thân lông tóc trong suốt trạch sáng, như cương châm dựng thẳng, phục trên đất thì khoảng chừng cao nửa trượng, tính cả phần đuôi chiều cao càng là có gần ba trượng, một đôi mắt như đồng linh, phát ra thăm thẳm màu xanh lục ánh sáng, gắt gao nhìn chăm chăm trước mặt mấy người.

Đây là một đầu Phong Lang, quanh thân tản ra một cỗ hung lệ khí tức, hiện lên luyện khí tầng thứ tư ba động, chân trước theo tại mặt đất cùng nhau nhô lên nham thạch bên trên, móng vuốt dữ tợn, nhẹ nhàng đảo động, làm bộ muốn lao vào ra.

Nham thạch mặt ngoài bị vạch ra ba đạo thật sâu dấu vết, lộ ra còn vì sắc bén, có thể tùy tiện đào lên con mồi thân thể, sắc bén hàm răng, khoe miệng có nước bọt rơi, lạch cạch một tiếng, tại tĩnh mịch trong sơn cốc, lộ ra đột ngột vang dội.

Gầm nhẹ một tiếng, thân hình khổng lồ nhảy lên lên, kỳ lạ là, quanh thân nổi lên một cỗ nhỏ bé không thể nhận ra khí lưu, như gió xoáy, khiến này Phong Lang tốc độ cực nhanh.

Mắt sáng lên, Bạch Kỳ đang muốn ra thời khắc, bên người một đạo lục mang trực tiếp thoát ra, là một thanh phi kiếm.

Bang một tiếng, có kim thiết giao qua âm thanh vang lên, sói lớn rơi xuống đất, phi kiếm cũng bắn ngược mà quay về, bị Kỳ Phong nhắc một chiêu, trở xuống bên trong.

Mỉm cười, Kỳ Phong nói: "Bạch sư đệ an tâm chờ vợ, chỉ là luyện khí bốn tầng Yêu thú, vẫn là giao cho ta cùng Thi sư tỷ hai người, như thế nào?"

"Như thế rất tốt!" Gật gật đầu, Bạch Kỳ liền cùng Triệu Phong rời đi đến một bên, đưa ra địa phương, sống chết mặc bay.

Kỳ Phong cùng Thi Lâm liếc nhau, nhao nhao lấy ra một đạo thanh sắc phù lục, kích phát sau văng thân thượng vừa kè sát, hai đạo mắt trần có thể thấy Phong Toàn đem hai người bao khỏa, lập tức dưới chân nhất động, thân hình lóe ra, hướng về này Phong Lang lao đi.

Hai người sử dụng phù lục chính là trước kia Bạch Kỳ giao cho bọn họ, cũng không phải tầm thường cấp thấp Phong Hành phù, chính là càn cao tầng thứ trung phẩm ngự phong phù, đối với tốc độ tăng thêm cực lớn.

Phong Lang, tên như ý nghĩa, có thể thi triển một loại nào đó thao túng gió thiên phú thần thông, làm tốc độ bạo tăng, bởi vì tốc độ cực nhanh, tầm thường muốn đánh chết rất khó, chỉ có trước áp chế tốc độ nó, mới có thể khác làm dự định.

Căn cứ tốc chiến tốc thắng ý nghĩ, hai người này vốn là vô cùng ấn ý, nhìn nhau phía dưới, lập tức liền hiểu rõ trong lòng đối phương suy nghĩ, cử động lần này đối với trước mắt tình thế mà nói rất là sáng suốt.

Một bên xem chừng Bạch Kỳ trong lòng không khỏi thầm khen một tiếng, ánh mắt lấp lóe bên trong, thời khắc chú ý đến phía trước động tĩnh.

Bay lượn mà ra đồng thời, chỉ gặp Thi Lâm đồng dạng lấy ra một thanh phi kiếm, có điều lại là màu xanh lam, bấm niệm pháp quyết nhất chỉ phía dưới, phi kiếm bắn ra, hướng về sói lớn rơi xuống.

Sói lớn gầm nhẹ, hung ác dị thường, lại cũng không dám tranh phong, thân hình khổng lồ linh hoạt dị thường, đầu lâu nhất chuyển, kéo theo quanh thân xê dịch, hướng về một bên xông ra.

Bất quá, tốc độ nó đang sử dụng ngự phong phù hai người trước mặt đã không tính ưu thế, chớp mắt liền bị Kỳ Phong đuổi kịp, càn là vượt qua một đầu, trực tiếp xuất hiện trước người, há mồm phun một cái, xanh hoa chợt hiện, gào thét bên trong đối diện chém tới.

Phi kiếm chém xuống đồng thời, phía sau cũng truyền đến tiếng xé gió, trong lòng lộp bộp một tiếng, hiểu được tu hành Yêu thú, đều có cơ bản linh trí, biết mình tình cảnh không ổn, hung tính lập tức bạo phát, giờ lên vuốt sói, lẳng không vạch ra mấy đạo Hàn Tinh, đón phi kiếm hàn quang chặt nghiêng về kéo xuống.

Bang ——

Phi kiếm cuốn ngược, lên linh quang hơi có âm đạm, mặt ngoài lại xuất hiện một tia vết nứt, mượn cỗ này hung tính, sói lớn lớn lên ngao, ánh mắt phiếm hồng, hiển hiện lít nha lít nhít tơ máu, hướng về Kỳ Phong trực tiếp nhào tới.

Kỳ Phong biến sắc, không lo được đau lòng phi kiếm, bỗng nhiên vỗ túi trữ vật, vung ra một tấm bùa, phanh một tiếng vang thật lớn, hỏa quang mãnh liệt, sóng nhiệt trùng thiên.

Rên lên một tiếng thê thảm, sói lớn bị chấn động đến bay lên cao mấy trượng, ngân sắc trạch sáng da lông hơi quăn xoắn, phả ra khói xanh, chỗ ngực bụng càng là tối như mực một mảnh, lộ ra mảng lớn huyết nhục lấm lỳ.

Bay ngược mà ra đồng thời, phía sau một đạo xanh mênh mang kiếm quang chớp mắt mà tới, lẳng không vạch một cái, sau lưng da thịt xoay tròn, mang theo đại bông máu tươi.

Sói lớn bị đau, thân ở giữa không trung, không chỗ mượn lực, một đôi con mắt lớn cũng cũng không có hung ác, mà lại nổi lên ý sợ hãi, giấy dựa lấy bày chuyển động thân thể, toàn thân lông tóc sáng lên, có khí lưu vờn quanh, đúng là bị nó sinh sinh ở không trung chệch đi mấy phần vị trí, một bên cũng là một góc cổ thụ thô to thân thể, nếu có thể ở trên mượn lực, liền có nắm chắc chạy trốn.

Chỉ là, Kỳ Phong lại sẽ không cho nó phần này sẽ, mượn cái này khó được lúc, thúc giục kiếm quang, càn là không tiếc phun ra một ngụm tinh khí ở trên, phi kiếm gào thét, lên linh Quang Đại sáng, thanh thế càng hơn trước đó, nhanh chóng mà đi, trực tiếp xuyên thủng hướng sói lớn ở ngực.

Phốc một tiếng, kiếm quang lóe lên, từ sau gáy bắn ra, gào thét một tiếng, sói lớn nặng nề mà trở xuống mặt đất, phả ra tiếng vang, chỗ ngực bụng cùng sau lưng có ào ào máu tươi tuôn ra, nhuộm đỏ mặt đất, co quắp, to lớn móng đào động, lại có vẻ rất là bất lực, một đôi sói mắt dần dần âm đạm, mất đi hào quang, rất nhanh liền không có sinh.

Chương 73: Pháp bảo

← →

Nhân Hoàng kỹ Đạo Quân Thần cấp Kiếm Hồn hệ thống trọng sinh quân tẩu ngự phu kế quân tẩu nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiếm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Mấy người sớm có ước định, ai giết chết con mồi liền trở về người nào, như hợp lực chém giết, làm theo y theo xuất lực bao nhiêu đến phân phối, cũng không kiêu làm, cùng Thi Lâm nhìn nhau, gập gật đầu ngầm đồng ý, Kỳ Phong hất lên tay áo, Phong Lang to lớn thì thể lóc lên, khoảng cách biến mất tại nguyên chỗ, rơi vào Triệu Phong trong túi trữ vật.

Gặp này, Bạch Kỳ cùng Triệu Phong liền hướng về cái này vừa đi tới, Kỳ Phong nhấc một chiêu, treo ở cách đó không xa giữa không trung phi kiếm, một tiếng ngân khê, kiếm quang lóe lên một lần nữa trở xuống hấn bên trong, đang muốn bị thu hồi, đã thấy đến Bạch Kỳ ánh mắt bình tĩnh mà nhìn mình trong lòng bàn tay.

"Phi kiếm này..."

Tôi gần xem xét, lập tức liền có thể phát giác được khác biệt, Kỳ Phong phi kiếm toàn thân xanh biếc, quang hoa lưu chuyển, hiện ra hơi mờ hình, từ dâng lên động linh uy liền có thể nhìn ra, phi kiếm này xa không phải tông môn phái phát chuôi này luyện kiếm gỗ có thể so sánh.

Mỉm cười, Kỳ Phong mở miệng nói: "Đây không phải nhanh thí luyện nha, trước đó vài ngày ta thì dùng những năm này góp nhặt dung linh đan, theo quen biết đồng môn đổi chút tài liệu khoáng thạch, luyện chế thành phi kiếm này... Ta gọi nó ' lưu Phong Kiếm ' ! ' "

Nói đến đây, trắng nõn khuôn mặt cảm thấy hiện ra mấy phần tự đắc, hai mắt nhắm lại, cái này mới lộ ra một chút cùng tuổi tác tương xứng thần thái.

Bạch Kỳ không sai, gập gật đầu, lại nghe Kỳ Phong ở bên nói bổ sung: "Còn có Thi sư tỷ ' Thanh Duyệt kiếm ', chúng ta là cùng một chỗ luyện chế, " nói đến đây, bỗng nhiên nghĩ hoặc, "A chẳng lẽ Bạch sư đệ chưa từng chuẩn bị?"

Đặt được khẳng định trả lời chắc chắn về sau, Kỳ Phong thần sắc cổ quái, cười khổ một tiếng, ra vẻ từng trải tận tình khuyên bảo nói: "Xem ra Bạch sư đệ người a, vẫn là quá si mê với chế phù, nói đến, thì liền thí luyện sự tình còn giống như là hướng ta hỏi thăm tới..." Bạch Kỳ hợp thời gập đầu, lộ ra một bộ có chút bất đắc dĩ thần sắc.

"Ta và người nói, thí luyện hành trình nguy hiểm trùng điệp, có điều kiện đệ tử phần lớn hội sớm làm chút chuẩn bị, tỉ như luyện chế một số khôi phục công lực đan dược, muốn sao cũng là luyện chế một hai kiện pháp bảo phòng thân cái gì..."

Còn chưa có nói xong, Kỳ Phong lại giống như đột nhiên tỉnh ngộ, vồ ốt một cái, có chút xấu hổ nói: "Ta làm sao quên cái này một gốc rễ, Bạch sư đệ người những bữa chú kia, cũng là lớn nhất chuẩn bị cẩn thận không phải sao? !" Nói xong còn nghiêng đầu, một đôi tròng mắt thanh tịnh thấy đáy, Diệp Diệp rực rỡ, nhìn về phía Bạch Kỳ đồng thời, lộ ra mơ hồ chờ đợi.

Bạch Kỳ nhất thời không biết đáp lại như thế nào, bức bách tại Kỳ Phong mang theo hỏa nhiệt ánh mắt, duy mặt dày mày dạn, ho khan hai tiếng che giấu lúng túng nói: "Ngô không tệ!"

"Ân!" Kỳ Phong đại dám tán đồng, liên tục gập đầu, trong mắt quang càng phát sáng rõ, thần sắc chân thành không làm bất luận cái gì hư giả, tán thưởng nói, "Bạch sư đệ phù lục xác thực lợi hại, cái này trung phẩm liệt điểm phù nổ tung uy lực quả nhiên cực mạnh, sợ là một số da dày thịt béo luyện khí bốn tầng Yêu thú cũng muốn không chịu nổi..."

"Huống chi này Phong Lang chỉ có móng vuốt răng nanh hung ác, da thịt phòng ngự lại, cũng may nó còn vị thành niên, nếu không có thể miệng phun gió lốc, vậy liền khó đối phó nhiều..."

Nói nói, Kỳ Phong càng phát ra cảm giác hưng phấn thần, lưu lo không ngừng, lại thật đúng là thành vô cùng, hấn càng như vậy, Bạch Kỳ nhưng trong lòng càng cảm thấy bất đắc dĩ càng nhiều, cười khổ, chỉ có theo Kỳ Phong lời nói, áp ứng ứng thừa, khi thì gập đầu bày tỏ đồng ý.

"Đừng nghe hấn lừa gạt, " Triệu Phong rất lợi hại không nể mặt mũi địa ở một bên phá, "Chúng ta Bạch sư đệ hấn nha, căn bản là không có nghĩ đến cái này một gốc rễ, chỉ lo họa hấn phù đầu, luyện khí cái gì, gặp quỷ đi thôi!"

"Ách —— "

Kỳ Phong ngạc nhiên, dừng lưu lo không ngừng chỉ thế, trong lúc nhất thời nào từ có chút chuyển không đến.

"Phốc "

Một bên Thi Lâm ngược lại là nhin không được trước cười ra tiếng, che miệng, vai run rẩy, một đôi đôi mắt xinh đẹp chỗ ngọt thành nguyệt nha hình.

Gặp này, Bạch Kỳ hung hăng trừng Triệu Phong liếc một chút, cái sau cười ngượng ngừng vài tiếng, có chút tâm hồng, nhất thời ngậm miệng không nói.

Mấy người ở giữa, bầu không khí nhất thời vui vẻ không ít, tiếng cười nói không ngừng, cũng tách ra mấy phần trước đó bao phủ ở trong lòng áp lực.

Tuy có bất đắc dĩ, Bạch Kỳ nhưng trong lòng thì buồn lòng, càng có một cổ nhân nhạt dòng nước ấm ở trong lòng nhón nháo, chỉ có cùng mấy người kia ở chung, mới có thể làm hắn có loại này buồn lòng cảm giác.

Một lát sau mới phản ứng được, nhất thời tại một bên ôm bụng, cười đến thở không ra hơi Kỳ Phong, một hồi lâu mới bót đau nhĩ đến, cố nén ý cười, đứng dậy nhìn về phía Triệu Phong, bỗng nhiên như nghĩ đến cái gì, nhân châu xoay động nói: "Cái kia Triệu sư huynh người thì sao?"

"Ta?" Triệu Phong ngạc nhiên, có chút không rõ ràng cho lắm, gãi gãi đầu, lập tức rốt cục nghĩ đến hắn chỉ là cái gì về sau, lúc này một vỗ ngực, phanh phanh rung động, mũi vênh lên trời, ngưu khí hồng hồng nói, "ta tự nhiên là chuẩn bị?"

"Ồ?" Bạch Kỳ cùng Kỳ Phong đồng thời kinh ngạc, một bộ không tin bộ dáng, nhìn lấy Triệu Phong.

Triệu Phong bị hai người ánh mắt nhìn địa toàn thân không được tự nhiên, nhất thời thẹn quá hoá giận, khuôn mặt đều đỏ lên mấy phần: "Nhìn các người cái này tiểu tử, xem thường người là a? Các người chờ lấy, hiện tại còn chưa đến thời điểm, ta một khi thi triển ra, khí thế kia, cái kia uy lực, chắc chắn đến lúc đó phải hiện ra các người mắt không thể!"

"Tốt!" Kỳ Phong ánh mắt sáng lên, lộ ra chờ mong.

"Ha ha ta chờ!" Bạch Kỳ cười nhẹ hai tiếng, lại có vẻ ý vị thâm trường chiếm đa số, nghe vào Triệu Phong trong tai, tâm hồng lại nhiều không ít...

Phi kiếm tại, giờ phút này đã thu nhỏ đến dài đến một xích, yên tĩnh rơi vào Kỳ Phong trong lòng bàn tay, màu xanh biếc linh quang vừa ẩn một hơi bên trong, so sánh với trước đó hơi có âm đậm, mặt ngoài càng là xuất hiện mấy đạo nhỏ bé mà thâm thúy vết nứt.

Nhẹ vỗ về phi kiếm thân kiếm, Kỳ Phong mang theo lấy đau lòng chỉ ý, hít sâu một hơi, sau đó thở dài khẽ thở dài: "Ai tốt tại lần trước đối lấy tài liệu còn có bộ phận còn thừa, tôi nay lại bót thời gian tế luyện một phen liền tốt..."

Nói xong lời này, bích lục ánh sáng lóe lên, phi kiếm bị Kỳ Phong thu hồi, mọi người cũng không lại ngừng, tiếp tục hướng phía trước bước đi.

Trên đường đi, mấy người chưa lại nói chuyện với nhau, Bạch Kỳ trong đầu suy nghĩ chuyển động, trước đó vừa mới nói được phi kiếm, hắn đột nhiên nghĩ đến chính mình túi trữ vật còn có theo to lớn biển nào có đoạt đến núi đá Pháp bảo.

Nhìn ngày đó uy lực, rất là không yếu, Bạch Kỳ phán đoán, phẩm giai tất nhiên không thấp, to lớn biển hoặc cũng không có thể thi triển toàn bộ uy lực.

Cùng phù lục phẩm cấp phân chia cùng loại, lại còn có khác biệt, dựa theo luyện bình thường, cõi bình thường, cùng siêu phẩm cảnh đối ứng đồng dạng phân là hạ phẩm, trung phẩm hòa thượng phẩm ba đẳng cấp, lại phía trên chính là Trúc Cơ cảnh Pháp bảo.

Hạ phẩm pháp bảo phạm trù bao quát rất rộng, một số thiên nhiên hình thành có linh tính thiên địa kỳ vật, hoặc chưa thêm luyện chế không sai linh tính mười phần Linh Quang đều có thể phân thuộc hạ phẩm pháp bảo liệt kê, có thể thúc đẩy Linh lực thời động, đơn giản nhất tí như, trực tiếp ném qua đi đập người.

Đương nhiên, luyện chế về sau, uy lực so sánh với phối thô tự nhiên mạnh lên không ít, luyện chế đoạn cao siêu lời nói, thậm chí có thể phát huy ra không tưởng được uy lực.

Ngoài ra còn có không ít luyện chế pháp cao siêu, sử dụng tài liệu cũng rất tầm thường, uy lực cũng đồng dạng Pháp bảo.

Tựa như tông môn phái phát chuỗi này kiếm gỗ, tuy nói cũng là hạ phẩm pháp bảo, chỉ dùng làm luyện còn tốt, chánh thức đấu pháp lại cơ hồ không phát huy được tác dụng.

Mà Kỳ Phong chuỗi phi kiếm có luyện khí tăng thứ tư linh uy, đã là đạt tới Trung Phẩm Pháp Bảo tăng thứ.

Nghe đồn, Trúc Cơ Pháp bảo phía trên còn có mặt khác phẩm giai, được xưng là Linh khí, có bốn loại phân loại, thì là hạ phẩm Linh khí, trung phẩm Linh Khí, thượng phẩm Linh khí cùng cực phẩm Linh khí.

Những thứ này đều không phải là trước mắt Bạch Kỳ có khả năng tiếp xúc đến, hắn chỉ biết là, Công Tôn Duyên từng nói, chính mình trong túi trữ vật cái viên kia núi đá, có Trúc Cơ tu sĩ khắc theo nét vẽ trận văn, miễn cưỡng đạt tới Trúc Cơ Pháp bảo liệt kê.

Nghĩ tới đây, Bạch Kỳ trong lòng đại động: Xem ra là đến tìm cái nhân rồi đem luyện hóa, như thế cũng coi như nhiều mấy phần thắng vì đánh bất ngờ đoạn...

Dần dần, trên đường đi chưa gặp lại bất kỳ yêu thú gì, điểm này cũng là không tính ngoài dự liệu của mọi người.

Cao giai yêu thú đều có mỗi người uy nghiêm, chiếm cứ cái này vây đều cái khu vực, đối với lãnh địa nhìn đến rất nặng, trừ phi là một số tính cách quân cư Yêu thú, nếu không sẽ không tùy tiện bước chân hẳn Yêu thú lĩnh vực, vì vậy, vòng trong Yêu thú phân bố cũng không dày đặc.

Tuy là như thế, nguy lại không giảm, phiên khu vực này Yêu thú đều là ở vào cõi Phàm Cảnh, thực lực mạnh mẽ, hung tính cũng so bên ngoài Yêu thú hung hãn bỗng nhiên nhiều, một khi gặp chính là một phen gian nan đấu pháp, duy chỉ có không cần lo lắng chính là lọt vào đồng đảo Yêu thú vây công.

Thời gian cực nhanh vượt qua, sắc trời cũng dần tối, xem ra sắp vào đêm.

Mấy người liền không thâm nhập hơn nữa, mà chính là tìm một chỗ ẩn nấp tránh sở, tại chỗ khoanh chân ngồi xuống, Bạch Kỳ bấm niệm pháp quyết, tại mọi người sợ hãi thần phục trong ánh mắt, liên tiếp bố trí xuống rất nhiều trận pháp, phòng ngự tứ phía.

Trận pháp bên trong, càng là bố trí có một ít công kích tính phù lục, giấu giếm các nơi, có Linh Dẫn một mực kéo dài đến Bạch Kỳ cúc ngâm Chỉ Quyết bên trên, một khi có bất kỳ động tĩnh gì, tùy thời đều có thể phát động.

Như thế, mọi người cái này mới an tâm, nhao nhao đắm chìm trong thổ nạp bên trong, Kỳ Phong làm theo theo trong túi trữ vật lấy ra một số rải rác linh liệu khoáng thạch, thần sắc nghiêm túc, chuyên tâm tế luyện chữa trị hẳn "Lư Phong Kiếm" ...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Linh Thực

← →

Nhân Hoàng kỳ Đạo Quân Thần cấp Kiếm Hồn hệ thống trọng sinh quân tẩu ngự phụ kế quân tẩu nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiếm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Từ khi tiến vào thú trong cốc vây về sau, mấy người tốc độ liền chậm dần rất nhiều, bình thường một ngày cũng liền tiến lên khoảng mấy chục dặm, tận khả năng duy trì cảnh giác, tu vi cũng thời khắc nổi lên, chuẩn bị bất trắc.

Liên tục mấy ngày, theo mấy người không ngừng xâm nhập, bắt đầu gặp được Yêu thú cũng càng ngày càng nhiều, có điều vẫn như cũ đều là chỗ tại luyện khí tăng thứ tư Yêu thú, Bạch Kỳ cùng Triệu Phong cũng không ra, đều là giao cho Kỳ Phong cùng Thi Lâm đến giải quyết.

Có phi kiếm tại, có khác Bạch Kỳ phù lục phụ trợ, hai người cũng không phải rất lợi hại cố hết sức, nguyên bản vẫn là lần đầu sát phạt đối chiến, còn có chút sinh, đi qua những ngày này ma sát, một số đoạn dùng cũng từ rất quen.

Đến sau cùng hai người ngược lại hưng phấn lên, mỗi khi nhìn thấy một đầu luyện khí tăng thứ tư Yêu thú, đều biết không nói hai lời trực tiếp xông lên đi, tựa như sợ bị người khác đoạt giống như.

Triệu Phong vốn là cái không chịu ngồi yên chủ, mấy ngày nay trong lòng như cào, nóng nảy động không ngừng, nhiều lần cơ hồ kìm nén không được ra xúc động.

"Những thứ này Yêu thú thực lực quá yếu, không đáng ta ra, tốt xấu cũng phải địa vị luyện khí năm tầng trở lên, mới có thể cho thấy ta lợi hại..."

An ủi mình như vậy, muốn ra xúc động, lại đều bị sinh sinh nhin xuống.

Liên tiếp bảy ngày, chung gặp bốn năm đầu luyện khí bốn tầng Yêu thú, đều bị Kỳ Phong cùng Thi Lâm hợp lực chém giết, đến sau cùng hai người túi trữ vật đều có chút chứa không nổi, rơi vào đường cùng liền bóc ra Yêu thú trên thân giá trị càng nhiều bộ phận.

Tỉ như đầu kia sóng gió, giờ phút này đang bị Kỳ Phong lấy co lại Tiểu Phi Kiếm lấy ra từng khóa răng nanh cùng lợi chỉ, rất nhanh lại lột đi da sói, sau cùng thậm chí còn lấy ra một cái bình ngọc, hấp thu máu sói, người khác ở bên tò mò nhìn.

Theo Kỳ Phong lời nói mà nói, rằng nanh cùng móng vuốt có thể luyện chế Pháp bảo, bút lông sói có thể chế tác Phù Bút, da sói xử lý một chút, có thể chế tác lá bùa cái gì, huyết dịch cũng có thể dùng làm luyện đan, hoặc lẫn vào Đan Sa, gia tăng chế phù xác xuất thành công.

Cái này một điểm cuối cùng, Bạch Kỳ còn là lần đầu tiên nghe nói, kinh ngạc bên trong lại không có mở miệng hỏi nhiều, tâm tư vẫn không khỏi hoạt lạc.

Thu hồi những thứ này hữu dụng bộ phận, còn lại chính là trụi lủi xác sói, Kỳ Phong đang do dự muốn hay không vứt bỏ, Triệu Phong lại đề nghị nướng đến ăn, Kỳ Phong nhất thời há to mồm "Cái này. . . Có thể ăn a? !"

"Làm sao không thể?" Triệu Phong bữu môi, "Cái này Lang Yêu thịt không phải thịt a? Lại không cái gì độc, nhất định có thể ăn, yên tâm đi!"

Nói xong cũng không đợi người bên ngoài mở miệng, trực tiếp hất lên, đem cái kia xác sói thu hồi, cười tủm tỉm nói, "Được rồi, đêm nay thêm đồ ăn!"

Mọi người ngạc nhiên, liếc nhau, đều lộ ra vẻ cổ quái...

Chờ ngày dần dần rơi, bốn người liền lại tìm kiếm một chỗ an toàn chỗ nghỉ ngơi, dờ khóc dờ cười nhìn lấy Triệu Phong bên trước bạn sau, một khắc đều không dừng được.

Chỉ gặp hần đầu tiên là ở chung quanh trong rừng rậm tìm kiếm khô cạn bụi cây nhánh cây sung làm củi, tại mọi người ngồi vây quanh bên trong chất lên thật dày một tầng, còn chặt đứt một gốc cây cành cây, chế thành một cái đơn giản giá gỗ.

Sau khi làm xong, Triệu Phong phát ông tay áo một cái, bịch một tiếng, to lớn xác sói rơi trên mặt đất phát ra trầm đục, lật lấy ra một tấm bùa, kích phát sau hất lên, một đoàn xanh biếc nước đoàn trống rỗng xuất hiện, đem xác sói bao khóa ở bên trong.

Tùy ý xử lý sạch sẽ về sau, nước đoàn bị Triệu Phong lấy Linh lực dẫn dắt đến bên cạnh chỗ, sau đó điễn nghiêm mật, tại Kỳ Phong khoe miệng co giật, một mặt không tình nguyện bên trong, mượn đi hần "Lư Phong Kiếm", tùy ý vung vẩy mấy lần, mấy cái đạo kiếm khí bắn ra, liền đem xác sói cắt thành mấy khối lớn nhỏ không đều hình dáng.

Lấy trứng cùng nhau, dùng gọt nhánh cây vót nhọn đi qua, gác ở trên giá gỗ, chỉ phong quét qua, ba một tiếng, hừng hực hỏa quang nhất thời dấy lên, cứ như vậy bắt đầu nướng lên Yêu thú.

Cũng không biết từ đâu tới hào hứng, Triệu Phong còn một bên chuyển động nhánh cây, một bên khê hát, dẫn tới mấy người một trận oán thầm.

Hỏa quang hừng hực, chiếu sáng chung quanh mấy trượng phạm vi, màu da cam quang chiếu rọi tại mấy người khuôn mặt, xinh đẹp bên trong lóe ra dị dạng lộng lẫy, bóng dáng tại sau lưng kéo đến rất dài.

Chung quanh tĩnh mịch, không có một con gió, duy có thể nghe được thừng cách một đoạn thời gian, liền từ đồng lửa bên trong truyền ra cũi lửa nhỏ vụn tiếng nổ tung, đom đóm rung động...

Không có quá nhiều lúc, theo Triệu Phong phía trên động tác, thịt sói tại đồng lửa phía trên chuyển động, bị ngọn lửa cháy đốt lấy, thời gian dần qua mặt ngoài tràn ra một tầng vàng rực dầu trơn, rơi vào đồng lửa bên trong, phát ra tư tư thanh âm, có mùi hương ngây ngất dần dần tràn ra.

Mấy người nhìn chăm chăm trên giá gỗ thịt nướng, chớp mũi run run, nghe thịt sói tràn ra hương khí, chột cảm thấy thèm ăn nhỏ dãi lên.

Mấy người kia cũng không từng đột phá đến siêu phẩm cảnh, còn không thể làm đến Ích Cốc, mặc dù đều mang theo trong người không ít Ích Cốc Đan, nhưng làm sao có thể so ra mà vượt gần ngay trước mắt trân bảo mang đến dự hoặc?

"Rầm"

Cũng không biết là ai nuốt xuống cổ họng, Triệu Phong ngẩng đầu, ánh mắt quét qua mọi người, khoe miệng một phát, "Đừng nóng vội, nhanh tốt!"

"Người nào gấp? !"

Liên tục không ngừng bên trong nhấc tay áo cầm nước bọt, Kỳ Phong khuôn mặt đỏ lên, mở miệng giải thích, dẫn tới mấy người cười to liên tục.

Rốt cục, làm thịt sói triệt để biến thành màu vàng óng trạch, hương khí nồng đậm cũng đạt tới đỉnh phong, Triệu Phong rút lui, đem theo trên giá gỗ dịch chuyển khỏi, Kỳ Phong đã có vẻ hơi không kịp chờ đợi, hấp tấp địa lại gần, nhắc liền muốn đi đón.

"Chờ một chút, " Triệu Phong giờ thịt sói trở về vừa rút lui, "Còn chưa xong mà, gấp làm gì?"

Nói xong, tại mấy người ánh mắt nghi ngờ hạ, vỗ túi trữ vật, lấy ra một số bình bình lọ lọ, chọn chọn lựa lựa bên trong, đầu tiên là lấy ra bên trong một cái làm bằng gỗ cái bình, đẩy ra nút gỗ, hướng chín mọng thịt sói phía trên vung chút bột phấn hình dáng sự vật, sau đó lại là cái thứ hai... Cái thứ ba...

Mới đầu còn có chút không nghĩ ra, nhìn một chút, chúng người thần sắc càng ngày càng cổ quái.

"Cái này. . . Đây cũng quá..." Luôn luôn nhã nhặn Thi Lâm đều có chút lộn xộn.

"Nhân tài a!" Bạch Kỳ cảm thán nói.

Nguyên lai tưởng rằng là đan được gì, hiện tại xem ra, rõ ràng cũng là một số trong phạm nhân thường dùng gia vị mà!

Triệu Phong không đứng đắn là nổi danh, có ai nghĩ được đến, liền những vật này hẳn đều mang theo trong người, quả thực... Mấy người nhìn nhau, nhao nhao không nói gì.

Vùng xong gia vị về sau, Triệu Phong liền đem bên trong thịt sói xé nhỏ, trước hết nhất đưa cho Kỳ Phong, Kỳ Phong sau khi nhận lấy, cũng không sợ nóng, trực tiếp thì ăn ngẫu nhiên, còn thỉnh thoảng hấp khí, lẽ lười.

Bạch Kỳ tiếp nhận Triệu Phong đưa tới trước mặt non nửa điều đùi sói, tiến đến bên miệng nhẹ cắn một cái, thịt sói mùi phần nhai, mang theo nhàn nhạt mùi vị, lại tại gia vị che giấu hạ, chẳng phải đột ngột, ngược lại rất là ngon miệng.

Chớp mắt thời gian, Bạch Kỳ liên tục ngặm ăn, non nửa điều đùi sói vào bụng, nhất thời có một loại thỏa mãn chắc bụng cảm giác, quanh thân nổi lên ấm áp chỉ ý.

Trong chớp nhoáng, một dòng nước nóng từ bụng nhảy lên lên, Bạch Kỳ trong lòng hơi động.

Cái này dù sao không phải tầm thường thú loại, mà chính là yêu thú máu thịt, ẩn chứa không kém Linh lực, tu sĩ dùng ăn về sau, liền có thể ở thể nội hóa chuyển tinh khí bổ sung tu vi, nếu là dùng ăn quá nhiều, thậm chí có thể đem người no bạo.

Chỉ là, cái này không quan trọng luyện khí tầng thứ tư Phong Lang huyết nhục, bên trong ẩn chứa Linh lực, đối với Bạch Kỳ mà nói, lại không tính gánh vác.

Cổ này đột ngột nhảy lên lên nhiệt lưu, rất nhanh tràn vào đến trong kinh mạch, theo kinh mạch về đi một vòng, liền bị Bạch Kỳ nhẹ nhõm hóa giải hấp thu, đan điền ngưng tụ tu vi chỉ lực cũng bỗng dưng tăng trưởng một tia.

"A "

Một bên Kỳ Phong đột nhiên kinh hô một tiếng, quanh thân Linh lực phun trào, trong lúc vội vàng nhắm mắt, thu nạp tâm thần, bắt đầu tĩnh tọa, toàn lực hấp thu ở thể nội tán loạn Linh lực, khuôn mặt đỏ lên, trong lúc nhất thời mồ hôi rơi như mưa.

Sau một hồi mới mở mắt ra, Kỳ Phong vỗ ngực một cái, một mặt nghĩ mà sợ, thấy mọi người đều tại nhìn hắn chăm chăm, không khỏi có chút xấu hổ lên, gãi gãi đầu, lắp bắp nói: "Ăn quá nhiều... Chồng đỡ!"

"Ha-Ha " mọi người nhao nhao cười to lên.

Thùng thùng ——

Đúng lúc này, xa xa truyền đến tiếng vang trầm trầm, mặt đất phảng phất có yếu ớt chấn động truyền lại, mọi người im tiếng, thần sắc đều là nghiêm một chút, ánh mắt nhìn về phía cùng một cái phương hướng...

Thùng thùng ——

Thanh âm càng ngày càng gần, cũng càng ngày càng gấp rút, mặt đất vang vọng không ngừng, xa xa ken kết âm thanh bên trong, thô to cổ thụ đứt gãy, hướng về hai bên ngã lật, giống như có cái gì quái vật khổng lồ, mạnh mẽ đâm tới, cực nhanh hướng về bên này tiếp cận, mấy cái người thần sắc càng ngưng trọng thêm, nhao nhao đứng dậy, trận địa sẵn sàng đón quân địch...

Rốt cục, khi một đạo cao đến ba trượng to lớn hắc ảnh, tại dụng gãy gần nhất một khóa thô ước một trượng cây cối về sau, xuất hiện tại mấy người trong tầm mắt, mở ra huyết bồn đại khẩu, chính là phát ra một tiếng rống giận rung trời.

"Rống —— "

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Cô quái

Nhân Hoàng kỳ Đạo Quân Thần cấp Kiếm Hồn hệ thống trọng sinh quân tử ngự phu kế quân tử nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiếm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

"Thanh Huyết trâu!" Một tiếng kinh hô, mấy người ánh mắt nhao nhao nhìn về phía Thi Lâm.

Thi Lâm vội mở miệng giải thích: "Ta từng tại một quyền đồ phổ phía trên gặp qua loại này Yêu thú, tên là Thanh Huyết trâu, một thân cây mạnh rất là kinh người, sau khi thành niên nắm giữ luyện khí tầng thứ năm thực lực, nắm giữ phòng ngự tính thiên phú thần thông, cực khó đối phó."

Quả là như vậy, làm cái này quái vật khổng lồ dần dần tiến vào hỏa quang chiếu rọi phạm vi bên trong là, lộ ra nó chân thực diện mạo.

Đây là một đầu toàn thân bao trùm lấy bộ lông màu xanh trâu, hai cây sừng trâu đậm nghiêng hướng về phía trước, hiện lên cơ giác chi thể, phát ra hàn mang. Hai mắt hiện động thanh quang, liền trong con mắt tơ mầu đều là thanh sắc, quanh thân phát ra khí tức cuồng bạo, mạnh mẽ đậm tới mà đến, mắt thấy mọi người phía trước, rống giận trực tiếp xông lên tới.

Mấy người lách mình hướng về chung quanh tránh đi, ầm ầm vang vọng bên trong. Ma Bàn thô to móng đi qua đất trống, lưu lại từng đạo hố sâu, đạp ở đồng lửa bên trên, hỏa quang thoáng chốc dập tắt, chung quanh triệt để lâm vào đen nhánh, duy có thể nhìn thấy cái kia Thanh Huyết trâu trong mắt thanh quang, óng ánh như quỹ lửa.

Soạt một tiếng, cái này Thanh Huyết trâu vịn một cái thân thể, trực tiếp đụng chỗ ngoặt một khóa bên người cổ thụ, lực đạo to lớn, làm cho người tắc lưỡi.

Xoay người về sau, Thanh Huyết bò hồng kêu gào lấy lần nữa xông lại, Kỳ Phong cùng Thi Lâm đồng thời biến sắc, trong lòng thất kinh, phải biết cái này Thanh Huyết trâu thể nhưng là một đầu luyện khí tầng thứ năm Yêu thú, căn bản không phải hai bọn họ có khả năng đối địch.

Mắt thấy cái này quái vật khổng lồ Man Ngu chạm mặt tới, hai người tạt tạt hướng về hai bên lách mình, Bạch Kỳ cũng muốn tránh đi, lại vào lúc này, ánh mắt quét qua, vừa lúc đối đầu cặp kia to như Đầu Nguu mắt, nhất thời trong lòng kinh nghi lên.

Tại cái này Thanh Huyết mắt bò bên trong, Bạch Kỳ nhìn không ra bất kỳ hấn tâm tình, duy có một loại cực đoan điên cuồng, như vùng vẫy giấy chết, không khỏi, còn có một cỗ nhàn nhạt buồn sắc thâm tàng đầy mắt.

Yêu thú linh trí có mạnh có yếu, thực lực càng mạnh, linh trí càng cao, nhưng cho dù là lớn nhất yêu thú cấp thấp, linh trí cũng viễn siêu tầm thường thú loại, sẽ không vô duyên vô cớ lâm vào điên cuồng, bây giờ như vậy, nhất định có gì đó cổ quái ẩn tàng.

Lúc này cái này Thanh Huyết trâu đã khoảng cách Bạch Kỳ có điều một trượng. Bạch Kỳ cơ hồ có thể cảm nhận được bị kéo theo gào thét đập vào mặt kinh phong, cùng huyết bồn đại khẩu bên trong thở ra mang theo tanh hôi nóng nhiệt. Cực kỳ nguy cấp, dung không được Bạch Kỳ suy nghĩ nhiều, không thể không lách mình tránh đi, nếu không nhất định bị đụng độ.

Dưới chân nhất động, Bạch Kỳ cả người tức thì xuất hiện tại mấy trượng có hơn, bỗng nhiên phát giác được khuôn mặt có cỗ ẩm ướt nhu cảm giác, nhấc một vòng, xúc cảm còn mang theo nhàn nhạt ẩm áp, nghi hoặc bên trong đưa tới trước mặt xem xét, lại là một đoàn chất lỏng màu xanh, có cỗ ngai ngái khí tức tràn ra, ứng là trước kia tới gần Thanh Huyết trâu, lách mình lúc trong lúc vô tình dính vào.

Bạch Kỳ mi đầu không khỏi thật sâu nhăn lại: "Vật này là..."

"Nhìn ta!"

Nhưng vào lúc này, Triệu Phong lách mình, trực tiếp đối diện đi tới nơi này Thanh Huyết trâu ngay phía trước hướng, nhấc vớ túi trữ vật, lấy ra một vật, bầm niệm pháp quyết nhất chỉ phía dưới, vật này bay ra, giữa không trung trướng lớn mấy lần, đồng thời có chói mắt kim quang tràn ra.

Kim quang bao phủ phía dưới, nội ẩn ước có thể nhìn thấy một cái một thước vuông cục gạch, mặt ngoài mấp mô, góc cạnh bất bình, luyện chế Đoạn Minh lộ ra vệt về.

Nguyên lai trong miệng hắn nói tới chuẩn bị, cũng là như thế cái đồ chơi, khó trách chậm chạp không chịu xuất ra! Lại giống như Triệu Phong từng nói, đuổi không thấy năm ngón tay trong rừng rậm đột nhiên sáng lên cái này chói mắt kim quang, lại nhất thời chói mắt dị thường, khó có thể nhìn thẳng, quả nhiên là hiện ra cái mắt!

Mặc dù bên ngoài không lắm độc đáo, uy thế lại là không nhỏ, gạch vuông lẳng không nhất chuyển, gào thét bên trong tạt tạt đánh phía tấn mãnh vọt tới Thanh Huyết trâu.

Căn bản không đi né tránh, Thanh Huyết trâu nộ hồng, truyền khắp Lâm dã, tiếng gầm chấn động đến lá cây hoa hoa tác hưởng, chống đỡ lấy một đôi sừng trâu, ngang nhiên cùng cái kia gạch vuông đâm vào một chỗ.

Ngay sau đó chính là một tiếng nổ rung trời, một tiếng trâu rống, mang theo thâm trầm, thân hình khổng lồ ầm vang ngã xuống đất, lại là đập sập một bên cây thấp, ngã xuống đất sau trong miệng mũi đều có dòng máu màu xanh chảy xuôi mà ra, hô hấp to khỏe, thấp thỏ liên tục, tại tĩnh mịch trong rừng càng làm người ta sợ hãi, một đôi mắt trâu, ánh sáng dần dần ảm đạm.

Gạch vuông bay trở về, rơi vào Triệu Phong lòng bàn tay, bị thu hồi, nhìn lên trước mặt dần dần mất đi sinh Yêu thú Man Ngu, dù hấn thần kinh vững chắc, cũng là nhịn không được nhắc gãi gãi đầu, về mặt vô cùng nghi hoặc nói: "A ta có lợi hại như vậy sao? Như thế không khỏi nện?"

Một bên mấy người cũng vào lúc này vây quanh, nhao nhao kinh dị, đánh giá trước mặt quái vật khổng lồ, khi nhìn đến dưới thân dần dần rớt thành dòng suối nhỏ dòng máu màu xanh, càng là ngạc nhiên không thôi.

Nhìn thấy cái này dòng máu màu xanh, Bạch Kỳ trong lòng lúc này mới rõ ràng: Ban đầu trước khi đến chất lỏng màu xanh, là cái này Thanh Huyết máu trâu dịch, Thanh Huyết trâu... Thanh Huyết trâu... Khó trách!

Thanh Huyết thờ hồng học hơi thờ càng ngày càng chậm, thanh âm cũng càng ngày càng yếu ớt, trong mắt ánh sáng bóng tối nhạt đến cực hạn, biến thành màu tro tàn, tại trong con mắt phóng đại, theo nó thờ dốc, thân thể chập trùng bất định, xu thế lại từ từ chậm dần, sắp đều chết hết.

"Triệu sư huynh thật lợi hại!" Kỳ Phong tán thán nói.

"Đúng thế, cũng không nhìn một chút ta là ai, về sau xem ai lại xem thường ta!" Khó được ra một lần danh tiếng, mượn Kỳ Phong một tiếng tán thưởng, Triệu Phong cái đuôi nhất thời vểnh lên trời, hơi ngửa đầu, mũi vểnh lên trời, lộ ra hoàn toàn như trước đây thích ăn đòn bộ dáng, dương dương tự đắc, trong lòng đắc chí.

"Là đâu, Triệu sư huynh đoạn, chúng ta tự than thở không bằng!" Che miệng khẽ cười một tiếng, Thi Lâm cũng nói một câu, Triệu Phong lại không nghe ra bên trong chế nhạo ý nhạo báng, trên mặt đắc ý càng nhiều, trong lúc nhất thời lảng lảng, còn kém khua chiêng gõ trống, thông báo trên tông môn dưới.

Mấy người đàm tiếu bên trong, Bạch Kỳ lại ở một bên, mi đầu vẫn như cũ nhíu chặt, lộ ra vẻ trầm tư, luôn cảm thấy nơi nào có cổ quái, lại lại không nói ra được.

"Như thế, ta liền không khách khí!"

Mắt thấy Thanh Huyết trâu đã mất đi hết thầy sinh, nói xong câu này, Triệu Phong xoa xoa, trong hưng phấn liền muốn tiến lên vơ vét Thanh Huyết trên thân trâu thiên địa kỳ vật, một mực tại một bên trầm mặc, chưa từng nói qua nửa câu Bạch Kỳ, lại vào lúc này đột nhiên khẽ quát một tiếng: "Chậm!"

Nghi hoặc bên trong, mấy người trở về đầu, ánh mắt nhao nhao rơi vào Bạch Kỳ trên thân, gặp hai mắt nhìn chăm chăm Thanh Huyết trâu thân hình khổng lồ phía sau, theo ánh mắt của hắn, mấy người nhao nhao nhìn lại, không khỏi đều là khẽ giật mình.

Chỉ gặp cái này rõ ràng Thanh Huyết trâu sớm đã mất đi khí tức, ngực bụng phía dưới bị thật cao nhấc lên móng trước che chắn vị trí, nhưng như cũ đang phập phồng ngo ngoe, lại không có kết cấu gì, giống có cái gì muốn miêu tả sinh động, chỉ là biên độ so sánh chậm, không hiểu rõ lắm lộ ra thối, cái này cực kỳ cổ quái một màn, khiến cho mọi người trợn tròn cả mắt lên.

"Cái này. . ." Thi Lâm hô nhỏ một tiếng, một đôi tú mực trợn thật lớn.

"Tê ——" Kỳ Phong vốn là nhất gan, càng là trợn mắt há mồm, vội vàng che miệng, một bộ thờ ơ mạnh cũng không dám bộ dáng.

"Không chết đi..." Triệu Phong vẫn như cũ tùy tiện, nhưng cũng cảm giác ra không thích hợp, nói lời này lúc, thanh âm cũng nhỏ rất nhiều, lực lượng hơi có không đủ.

"Xuyt... Có đồ!" Nhất chỉ cái kia Thanh Huyết trâu thi thể bụng, nhẹ nhàng một tiếng lời nói, theo Bạch Kỳ trong miệng truyền vào, rơi vào mấy cái trong tai người, thình lình còn lại mấy người đồng thời một cái giật mình.

Tràng diện nhất thời lộ ra áp lực, không người còn dám nói nhiều một câu, mấy người tại Bạch Kỳ ánh mắt ra hiệu hạ, cẩn thận từng li từng tí hướng lui về phía sau mờ, tận khả năng không phát ra cái gì động tĩnh.

Răng rắc ——

Một tiếng bạo hưởng, tại tĩnh mịch tĩnh mịch bên trong trong cốc, lộ ra lạt thủng vang dội, như sấm sét chợt hiện, mấy người thân thể nhao nhao chấn động, đồng thời nhìn về phía Kỳ Phong chỗ, Kỳ Phong đồng dạng sắc mặt một khổ, cúi đầu nhìn về phía dưới chân bị không cẩn thận đạp gãy một cái cây củi, còn kém tại chỗ khóc lên.

Rầm rầm

Phía trước truyền đến một tiếng quái dị tiếng vang, bốn người lông tơ bùng nổ dựng thẳng lên, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Thanh Huyết trâu thi thể phương hướng, vừa lúc nhìn thấy chỗ ngực bụng, chẳng biết lúc nào, lòi ra đến nhất đại đoàn quỷ dị hình dáng.

"Lui!"

Bạch Kỳ một tiếng quát lớn, trong lòng mọi người run lên, không nói lời gì, mãnh liệt vừa đề khí, đồng thời thôi động thể nội tu vi điên cuồng vận chuyển, mở ra tốc độ nhanh nhất, hướng về phía sau vội vàng thối lui tản ra.

Cùng lúc đó, oanh một tiếng vang thật lớn, Thanh Huyết trâu thi thể nổ tung, dòng máu màu xanh như thác nước phun ra, huyết nhục cùng nội tạng khối vụn bay tán loạn bên trong, một đạo dữ tợn hẹp dài hình bóng từ đó thoát hiện, xuất hiện nháy mắt, liền lấy cực nhanh tốc độ hướng về Triệu Phong

phương hướng lao đi.

Triệu Phong sắc mặt đột biến...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: hấu

← →

Nhân Hoàng kỳ Đạo Quân Thần cấp Kiếm Hồn hệ thống trọng sinh quân tẩu ngự phu kế quân tẩu nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiếm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Tai họa sát vách, Triệu Phong phản ứng lại là nhảy bèn, trong ánh sáng mờ hồ lấy ra đại đem phù lục vung ra, trong lúc nhất thời đều loại Thần Thông Thuật Pháp thái quang oanh minh, đem phụ cận trên không soi trong suốt, bóng đen kia vì đó mà ngừng lại, lộ ra chân thực diện mạo.

Đây là một đầu giống như Đà Long Yêu thú, có điều hình thể lại càng nhỏ hơn, tính cả phần đuôi không đủ dài nửa trượng, quanh thân tản mát ra một cỗ luyện khí tầng thứ sáu tu vi ba động.

Xanh da đen, có lẽ không phải da thịt, mà chính là từng khối đều đều phân bố Bối Giáp, mặt ngoài phủ đầy lít nha lít nhít nếp uốn vết nứt, như khe rãnh ngang dọc, bao trùm toàn thân, phía dưới loáng thoáng có nhân nhật Hoàng Quang lưu chuyển, thấu phát kinh người lực phòng hộ.

Bằng phẳng hình bầu dục đầu lâu, càng hướng về phía trước càng lạnh lạnh, phù hợp nhọn hân, khê nhếch trong miệng dày đặc như răng cưa sắc bén răng nhọn, hai con ngươi hẹp dài, phát ra băng lãnh hàn ý, phần đuôi liên chiếm cứ hơn phân nửa thân thể chiều dài, chừng dài khoảng bốn thước, hai hàng bộ xương dữ tợn, chuẩn bị chiều dài vượt qua nửa thước, một mực lan tràn đến cuối cùng.

Theo thân thể hướng về phía trước nhúc nhích, phần đuôi hai bên đong đưa, đập không khí phát ra ngấn ngùi khí bạo âm thanh, lực đạo to lớn, người nghe biến sắc.

Vừa vừa nhìn thấy yêu thú này hình dáng tương mạo, Thi Lâm liền hít sâu một hơi, thanh âm phát run, đồng tử co vào bên trong, nhin không được kinh hô một tiếng: "Xương hồng... Xương hồng giáp hấu!"

"Cái này là vật gì?" Bạch Kỳ cùng Kỳ Phong đồng thời nhìn về phía nằng, mặt sắc mặt ngưng trọng.

Hít sâu một hơi, bình phục lại phun trào nổi lòng, Thi Lâm sắc mặt tái nhợt, thanh âm cũng biến thành trầm thấp, không có nhìn về phía hai người, vẫn như cũ gắt gao nhìn chăm chăm cái kia dữ tợn Yêu thú, chậm rãi mở miệng giải thích: "Con thú này tên là xương hồng giáp hấu, Bối Giáp lực phòng hộ kinh người, lại hung tính mười phần, thấy máu tức phản công, riêng là nhọn hân, có thể chui thấu đồng đảo Yêu thú thân thể, từng bước xâm chiếm huyết nhục, càng..."

Nói tới chỗ này, Thi Lâm một hồi, sắc mặt càng thêm tái nhợt mấy phần, rất là không dễ nhìn, thêu lông mày cũng nhăn rất chặt, thần sắc âm tình bất định, khó nén phản cảm chi ý, "Thích ăn nội tạng!"

Khó trách!

Nghe thấy lời ấy, như rẽ mây nhìn thấy mặt trời, Bạch Kỳ trong lòng triệt để rõ ràng: Nguyên lai, cái kia Thanh Huyết trâu cũng không phải là vô có nổi điên, mà chính là một lòng muốn chết! Khó trách Triệu Phong đánh phía nó lúc, cũng không gặp thi triển thiên phú thần thông ngăn cản.

Nghĩ tới đây, hết thảy cô quái đều nói thông được, mặc cho ai bên trong thân thể chui thứ như vậy đi vào, chỉ sợ đều muốn nổi điên a? ! Cái kia Thanh Huyết mặt bò bên trong toát lên điên cuồng che giấu tiếp theo sợt buồn sắc, chính là một cỗ tử chí...

Mấy người nói chuyện với nhau thời khắc, cái kia xương hồng giáp hấu lần nữa hướng Triệu Phong bỏ nhào qua, Triệu Phong nhếch miệng, lộ ra một cái so với khóc còn khó coi hơn biểu lộ, nghiêng đầu bên trong hùng hùng hổ hổ hướng mọi người kêu gào: "Khác kéo, còn không mau tới hỗ trợ, muốn chết người!"

Vừa dứt lời, chỉ gặp một đạo hắc ảnh lóe lên, tốc độ nhanh đến làm cho người giật sột, vọt tới phía dưới liền gần sát Triệu Phong trước người, cùng lúc đó, một đạo giống như bóng roi chi vật nhấc lên tạt rít gào phá không chạm mặt tới, kình phong đập đến Triệu Phong khuôn mặt đau nhức.

Biến sắc, Triệu Phong cơ hồ không cần nghĩ ngợi, lùn người xuống, ngay tại chỗ một cái lại lư đã cõn, vội vàng tránh đi cái kia một đạo bóng roi, lại liền lần mấy lần, tránh thoát tứ tiến lên xương hông giáp hầu mấy lần chà đạp, lúc này mới mượn một tia quay người theo trong túi trữ vật lấy ra một đạo ngự phong phù dán ở trên người.

Thanh quang lóe lên, Phong Toàn bao vây lấy Triệu Phong tạt vội vàng thối lui mở đồng thời, lật lấy ra cái kia gạch vuông, thúc đẩy phía dưới, kim quang đại phóng, đánh phía cái kia lần nữa tạt rít gào mà đến bóng roi.

Phanh một tiếng vang thật lớn, gạch vuông bay trở về, bóng roi cũng là lảng không trì trệ, lộ ra một đầu phù đầy dừ tợn bộ xương đuôi dài.

Nhìn lấy gạch vuông phía trên lưu lại mấy cái đạo bạch ấn, Triệu Phong sững sờ, khóe miệng co quắp mấy lần, đến không kịp đau lòng, cái kia xương hông giáp hầu lại phải nổi lên, thu hồi gạch vuông về sau, Triệu Phong thân hình chớp nhoáng, cùng chạy tới tụ họp mấy người tập họp một chỗ, một bên chạy còn một bên mắng láy: "Ngược lại tám đời xui xẻo, làm gì lão đuôi theo ta không thả?"

Lời này nói ra, mấy người cảm thấy hách không sai, nơi đây nguy, không phải nói cười thời điểm.

"Kết trận!"

Theo Bạch Kỳ quát khẽ một tiếng, mấy người không nói lời gì, mỗi người tản ra đồng thời bấm niệm pháp quyết, bốn đạo phù văn cơ hồ trong chớp mắt xuất hiện tại bốn người trước ngực, mấy đạo linh quang đột khởi, đem bốn đạo phù văn liên hệ với nhau, sau đó phù văn trở về vừa thu lại, dung nhập bốn người nơi ngực.

Nhất thời, một cỗ không nói rõ được cũng không tả rõ được khí tức tại bốn người ở giữa dâng lên, nếu là có tu vi vượt qua mấy người người ở bên, liền sẽ phát giác, rõ ràng mắt thường nhìn lại là bốn người, nhưng linh thức cảm ứng bên trong cũng chỉ có một loại khí tức, chính là cỗ này kỳ dị khí tức.

Lại bốn người một hít một thở ở giữa, cũng giống như rơi vào cùng một cái tiết tấu bên trên, không chỉ có như thế, liền tu vi vận chuyển cũng cơ hồ tốc độ giống nhau, đây cũng là "Diễn hơi thở trận" hiệu quả.

Cái này "Diễn hơi thở trận" chính là Bạch Kỳ từ Diễn Tàng các in ấn công pháp bên trong ghi chép một loại dùng cho họp kích chỉ đạo trung phẩm trận pháp, mấy ngày trước đây nghỉ ngơi lúc rút sạch truyền thụ cho ba người khác, chính là làm phòng chuẩn bị hôm nay kết quả.

Trận này kỳ lạ, có thể đem trong trận tất cả mọi người tu vi ba động cùng khí tức dung hợp lại cùng nhau, không phân khác biệt.

Dung hợp không chỉ là khí tức, còn có Linh lực, thông hiểu đạo lý, hỗ trợ lẫn nhau, chất chồng tăng theo cấp số cộng, tăng phúc mấy bậc không ngừng, phát huy vượt qua tầm thường thực lực.

Trận pháp kết thành về sau, bên trong bất luận là ai ra, đều tương đương với bốn người đồng thời ra, tiêu hao tu vi chỉ lực để cho bốn người cộng đồng chia sẻ, chỗ bị thương tổn cũng sẽ chuyển di, từ bốn người cùng nhau tiếp nhận.

Nói đến, cái này "Diễn hơi thở trận" vốn là yêu cầu bốn người tu vi ở vào cùng một cấp bậc, mới có thể chân chính dung hợp, bởi vậy Bạch Kỳ cùng Triệu Phong không thể không đem tu vi áp chế ở luyện khí tầng thứ tư mức độ.

Tuy là như vậy, nhưng đi qua trận pháp tăng phúc, còn có Bạch Kỳ cùng Triệu Phong thâm hậu nội tình chống đỡ, thậm chí có thể phát huy viễn siêu luyện khí tầng thứ sáu uy lực.

Trận pháp vừa thành, ầm ầm cuồng mãnh tiếng chà đạp bên trong, cái kia xương hông giáp hầu đã là xông lại, mấy người thuận thế tản ra, vừa lúc đem thu nạp ở giữa, hình thành vây kín chỉ thế.

Bạch Kỳ không nói hai lời, vỗ túi trữ vật, trực tiếp vậy ra đại lượng phòng ngự phù lục, phù lục vỡ vụn, một đạo cự đại thanh sắc bình chướng trống rỗng xuất hiện, bên trong có bóng chông, nhìn một cái, phảng phất giống như không xuống trên trăm tầng, đem mọi người thủ hộ bên ngoài, càng là đoạn tuyệt xương hông giáp hầu đường đi.

Hầu thủ giật mình, nộ hồng liên tục, thô to phần đuôi lực đạo thâm trầm, hất lên phía dưới đâm vào màn sáng bên trên, màn sáng lắc lư, liên tiếp truyền ra sụp đổ âm thanh, nhất kích phía dưới liền phá hủy hơn mười tầng phòng ngự màn sáng, làm cho người tắc lưỡi.

"Để cho ta tới!"

Cảm thụ được bên trong thân thể cuộn cuộn không dứt tu vi, tập họp bốn người cộng đồng chỉ lực, Triệu Phong nhất thời hưng phấn, hét lớn một tiếng, muốn báo trước đó một tiến mỗi thù, chính muốn lần nữa lấy ra cái kia gạch vuông, lại nhìn xem cái kia hầu thủ đuôi gai cùng nở nang Bối Giáp, liền lập tức bỏ ý niệm này đi.

Cười quái dị một tiếng, Triệu Phong rút ra vài lá bùa, kích phát sau hất lên, như xuyên thấu một tầng màn nước, màn sáng căn bản không làm ngăn cản, Lệnh Phù lục nhanh chóng tiến vào bên trong, tại Triệu Phong cách không điều khiển, hướng về hầu thủ tiếp cận.

Tiến vào trong trận phù lục bắt đầu phát sáng, lại càng ngày càng sáng, phát ra kinh người ba động, cái kia hầu thủ tâm biết rõ không ổn, hẹp dài song đồng co rút lại, cái đuôi lớn lảng không hất lên, thế sắc bén, hàn mang bốn phía, gào thét bên trong đón phù lục chém tới, muốn đem chém thành hai đoạn.

Chỉ là, tại vừa mới rơi vào trên bùa chú nháy mắt, một tiếng to lớn vang lên ầm ầm, ánh sáng màu lam tóe hiện, có thô Đại Lôi Đình thoát ra, cùng hầu thủ

chi đuôi va chạm, lúc này nổ tung', lõi đình văng khắp nơi, như tiểu xà nhảy lên, thoáng chốc tràn ngập toàn bộ trận pháp phạm vi bao trùm.

Ken kết tiếng nổ đùng đoàng không ngừng vang lên, bên trong xen lẫn hấu thú kinh sợ gào thét, cùng phòng ngự màn sáng vỡ vụn âm thanh, mặt đất nổ tung, mảnh bùn tung bay, che giấu Nội Cảnh voi.

Một lát sau, bụi mù tán đi, lộ ra bên trong cảnh tượng, mấy người giật mình, cái kia hấu thú đúng là xong không tổn hao gì, cản trọng Bối Giáp phía trên vàng cam cam quang không sáng, lại có vẻ cản trọng, lực phòng hộ kinh người.

Đạo này trung phẩm sét đánh phù không chỉ có không thể sát thương cái này hấu thú, ngược lại làm nó hưng tính phóng đại, phần nộ gào thét lấy, điên cuồng địa va chạm lên phòng ngự màn sáng, màn sáng liên tiếp vỡ vụn, chỉ một cái nháy mắt, liền ngay cả tục bị phá ra mấy chục tầng, sợ lại có mấy hơi liền sẽ triệt để phá vỡ.

Gặp này, mấy người tất cả giật mình, Triệu Phong cắn răng, hùng hùng hổ hổ: "Tính ngươi cứng rắn! Ngươi lại cứng rắn một cái cho ta thử một chút!"

Nói xong, bắt chuyện bốn người đồng thời ra, mấy người nhìn nhau, đều là lấy ra đại lượng phù lục vung ra, còn có phi kiếm hàn quang tóe hiện, trong lúc nhất thời các loại thần thông thái quang lấp lóe, chiếu sáng gần trăm trượng rừng rậm, càng có to lớn oanh minh liên miên vang lên, bên tai không dứt.

Thì liền cách xa nhau ngoài mấy chục dặm một số đệ tử đều có thể nghe được cái này kinh người động tĩnh, nhao nhao quay đầu nhìn hướng bên này, lộ ra kinh nghi bất định thần sắc.

Hồi lâu sau, làm hết thấy động tĩnh tiêu tán, màn sáng vù vù, vụn vụn lên sụp đổ, hóa thành hư vô, lộ ra bên trong một cái chiếm diện tích ba trượng hồ to, bên trong về sau, có nồng đậm khét lẹt khí tức tràn ra, lộ ra hấp hối xương hồng giáp hấu, nghiêm chỉnh một bộ chỉ có hả giận không có tiến khí bộ dáng.

Bối Giáp vỡ vụn số tròn khối, cơ hồ cùng toàn bộ phần lưng thoát ly, quanh thân da thịt xoay tròn, lộ ra tinh hồng cơ thể, thất khiếu đều là tại chảy máu, đục ngầu vô cùng, phát ra hôi thối, càng thể thâm là, toàn bộ cái đuôi lớn đứt gãy thành mấy đoạn, lộ ra bạch cốt âm u, làm cho người hàm răng rét run.

Phanh một tiếng, chỉ gặp Triệu Phong lúc này mới lấy ra cái kia Pháp bảo gạch vuông, đón đầu nện xương hồng giáp hấu lần mấy cái lần, cái này xương hồng giáp hấu rốt cục khí tuyệt, Triệu Phong lúc này mới cảm thấy hả giận, khẽ gắt một ngụm, mắng: "Bảo ngươi truy ta, còn có cứng hay không?!"

Hắn mấy người ánh mắt nhất thời cổ quái, đều là cổ nén ý cười, thúc giục Triệu Phong thu lấy xương hồng giáp hấu thi thể về sau, khác tìm một chỗ, trong đêm điều tức, khôi phục lên hao tổn tu vi.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 77: ngẫu nhiên gặp

← →

Nhân Hoàng kỳ Đạo Quân Thần cấp Kiếm Hồn hệ thống trọng sinh quân tẩu ngự phụ kế quân tẩu nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiếm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Mượn từ lần đầu phối hợp về sau, theo một đoàn người ở sau đó trong mấy ngày, tại thú trong cốc vây khu vực đi ngang qua, tao ngộ mấy đầu luyện khí tầng thứ năm Yêu thú, cùng hai đầu luyện khí tầng thứ sáu Yêu thú, diễn hơi thở trận bị mấy người nắm giữ được càng phát ra thuần thực, phối hợp cũng càng ngày càng ăn ý.

Liên tiếp nửa tháng, cùng sở hữu hai đầu luyện khí tầng thứ sáu Yêu thú bị chém giết, luyện khí tầng thứ năm Yêu thú càng nhiều, đạt tới mười ba con, dựa theo dĩ vãng thông lệ, cái này đã xem như hoàn thành thí luyện, không cần tiếp qua nhiều mạo hiểm.

Những thứ này Yêu thú cũng không cần toàn bộ giao ra, chỉ cần triển lãm bên trong tu vi mạnh nhất Yêu thú, phần lớn đệ tử có thể thu lấy được luyện khí ba bốn tầng Yêu thú liền đã tính không được, nếu là có người săn giết được một đầu luyện khí tầng thứ sáu Yêu thú, liền đủ để làm cho người ghé mắt, vững vàng thí luyện hàng đầu.

Tính cả trước đó chém giết xương hồng giáp hấu, liền có ba con, không có gì ngoài Thi Lâm bên ngoài, Bạch Kỳ, Kỳ Phong, Triệu Phong ba người đều phân đến một đầu, còn kém một đầu mới coi như viên mãn, tận lực làm cho mỗi người đều phân đến một đầu luyện khí tầng thứ sáu Yêu thú.

Cho đến ngày nay, tại cái này thú trong cốc đã trọn đủ đội có hai mươi ngày, trừ bỏ chạy về tông môn hoa tốn thời gian, còn có bảy tám ngày liền muốn

đi thú cốc bên ngoài tụ họp, trở về tông môn, bảy tám ngày, lại lập sát một đầu luyện khí tăng thứ sáu Yêu thú đối mấy người mà nói dư xài.

Bốn người xâm nhập thú cốc hơn hai trăm dặm, lúc này chỗ đã là thú trong cốc vậy chỗ sâu nhất, thâm nhập hơn nữa chính là thú trong cốc, nào có nguy hiểm trùng điệp, hơn xa bên trong khu vực bên ngoài, có Siêu Phàm Cảnh Giới Yêu thú tồn tại, không phải bọn họ có khả năng đối địch.

Sau đó mấy người liền coi đây là biên giới, ngang quét ra, tìm kiếm luyện khí tăng thứ sáu Yêu thú, tốt tại bọn họ vận khí không tính kém, sau ba ngày, rất nhanh liền lại tạo ngộ một đầu.

Đây là một đầu thân cao một thước giống như chuột Yêu thú, nhìn như mảnh mai, hung tính lại không hề yếu, tên là gặm tiền chuột, toàn thân lông tóc ánh vàng rực rỡ, phun trào nồng đậm Kim thuộc tính linh khí, tuổi càng là đến, tầm thường Trung Phẩm Pháp Bảo đều có thể tùy tiện cắn nát, tốc độ còn nhanh hơn Phong Lang, lại thêm thân thể vốn là nhỏ, rất khó bắt được nó tung tích.

Cũng may Thi Lâm biết con thú này thích ăn Linh Quang, nhìn đầu cắn răng, lấy ra non nửa khối bích Hàn Thạch, tức là luyện chế nòng chuối này Bích Thủy Kiếm còn lại tài liệu, lúc này mới dẫn tới cái kia gặm tiền chuột mắc câu, một phen ác đấu về sau, thành công đem chém giết.

Thu hồi gặm tiền chuột thi thể về sau, Thi Lâm thần sắc cảm kích, hướng về mấy người cúi đầu nói: "Đa tạ chư vị sư huynh đệ tương trợ!"

"Chúng ta ở giữa không cần khách sáo?" Bạch Kỳ mỉm cười.

"Đúng vậy a! Thi sư tỷ không cần phải khách khí!" Kỳ Phong cũng nói.

Triệu Phong vẫn như cũ tùy tiện, giả trang ra một bộ bất đắc dĩ bộ dáng bày ra nói: "Tốt xấu là một đoàn băng, chia của không đồng đều làm sao thành?"

"Phốc —— "

Che miệng trong lúc cười khê, cười run rẩy hết cả người, sau khi đứng dậy, Thi Lâm nhìn lên trước mặt mấy người, đều là ánh mắt chân thành bên trong nụ cười ấm áp, không khỏi trong lòng cảm kích càng nhiều, lại không kiêu cách nữa, mà chính là thâm tàng đáy lòng.

"Nơi đây thí luyện cũng coi như viên mãn, như thế liền mau chóng chạy về đi!" Kỳ Phong nói một câu như vậy, Thi Lâm cùng Triệu Phong hai người tán đồng gật gật đầu, lập tức nhìn về phía Bạch Kỳ.

Bạch Kỳ trầm ngâm một chút, sau đó mở miệng nói: "Ta có một số việc muốn đi xử lý, các người đi trước đi..."

Kỳ Phong nghi hoặc: "Bạch sư đệ có chuyện gì? Không biết chúng ta có thể hay không giúp..."

"Không cần!" Bạch Kỳ lắc đầu.

"Thế nhưng là..." Kỳ Phong mặt lộ vẻ lo lắng.

Còn chưa có nói xong, liền bị một bên Triệu Phong cắt ngang: "Yên tâm đi, Bạch sư đệ hẳn có từ có chừng mực, đã quyết định, chúng ta vẫn là không muốn can thiệp."

Nói lời này lúc, Triệu Phong mặt mờ xôn xao Bạch Kỳ chen chớp mắt, Bạch Kỳ cũng hách không sai cười một tiếng.

Đối với Bạch Kỳ thần bí, Triệu Phong sớm có trải nghiệm, không lo lắng chút nào hẳn an nguy, biết hẳn có ý định khác, chớ nhìn hẳn tùy tiện, thực khéo đưa đẩy cực kì, tâm tư cũng vô cùng thông thấu, lúc này mở miệng thay hẳn cứu vãn.

"Cái này. . ." Kỳ Phong nhìn xem Triệu Phong, lại nhìn xem Bạch Kỳ, thấy hai người đều là hướng hẳn gật đầu, do dự một chút, lúc này mới như có điều suy nghĩ gật gật đầu, không khuyên nữa ngăn trở.

"Như thế, chúng ta liền ở chỗ này tách ra, chư vị bảo trọng, sau năm ngày gặp!" Bạch Kỳ lúc này ôm quyền.

"Bảo trọng!" Còn lại mấy người nhao nhao ôm quyền.

Nói xong câu này, một hàng ba người liền muốn hướng về thú cốc bên ngoài vậy mà đi, Bạch Kỳ cũng lập tức quay người, vận chuyển tu vi, liền muốn lách mình rồi đi.

Đúng lúc này, xa xa truyền đến một tiếng lướt gào thét, còn có phanh phanh tiếng vang truyền đến.

Vừa muốn ly khai mấy người đều là thân hình dừng lại, sắc mặt biến hóa, Bạch Kỳ cũng dừng lại mở, thu tức hình dung, nghiêm chỉnh mà đối đãi.

Thanh âm từ xa mà đến gần, tốc độ cực nhanh, chớp mắt liền đến đến phụ cận trong rừng, hù dọa một trận thú hống, mặt đất vang vọng, phảng phất có cái gì quái vật khổng lồ đang đến gần, còn có rất nhỏ dày đặc đôm đốp nổ vang truyền đến.

Ào ào ào ——

Một khóa thô to cổ thụ bị đụng gãy, toàn bộ thân cây trở lên lẳng không bay lên Lão Cao, đập xuống đất, áp sập rất nhiều bụi cây cỏ dại, lộ ra một đầu cao chừng hai trượng, mũi mọc ra hai sừng, lưng có màu xanh đậm đường vân tê giác.

Trong miệng mũi thở hỗn hển, quanh thân nổi lên một tầng hồ quang điện, đom đóp rung động, một đôi mắt hồng quang tràn ngập, vẩn vẩn tia máu, như vào điên cuồng, mạnh mẽ đâm tới lấy chà đạp mà đến, thể mãnh liệt vô cùng, khó có thể chống lại.

Gặp này, mấy người nhao nhao đề khí, mặt sắc mặt ngưng trọng bên trong, tu vi vận chuyển, liền muốn nghênh đón đối địch, cái kia thanh bối tê lại giống như căn bản chưa từng nhìn thấy mấy người, trực tiếp theo bên cạnh đi qua, trên đường đi lưu lại hai hàng chà đạp ra hố sâu, bùn đất vụn cỏ xoay tròn, một thân cây mạnh dọa người, ven đường bình thường có cây cối ngăn cản đều bị nhẹ nhõm đung bay ra xa xưa.

"A "

Mấy người kinh nghi, đối mặt phía dưới, có chút không rõ ràng cho lắm, nhìn lấy đi xa thanh bối tê, Bạch Kỳ mất lộ ra suy tư, tại cái kia thanh bối tê trên thân, hẳn nhìn thấy rất nhiều chấy đen chỗ, có nhiều chỗ, huyết nhục kinh mạch đều lộ ra mảng lớn, khí tức bạo ngược lại bất ổn, hiển nhiên thương thể không nhẹ.

Còn có cái kia hồ quang điện, rõ ràng không phải cái này thanh bối tê thần thông, mà chính là dụng phải ngoại lai thương tổn, còn sót lại thuật pháp ba động, không phải là bị người truy sát?

Quả là như vậy, nhưng vào lúc này, phía sau đột nhiên xuất hiện một đạo thân thể mặc áo bào trắng bóng người, quanh thân bao vây lấy nồng đậm lôi quang, lại không tổn thương được hẳn mấy may, giống như Lôi Đế hàng thế, gánh vác lấy song, dưới chân nhất động, cơ hồ chân không chạm đất, bị nồng đậm cùng cực điện quang nâng đỡ lấy, gào thét mà đến.

Điện quang lóe lên, người này ở phía xa lưu lại một đạo tàn ảnh, thoáng chốc xuất hiện tại Bạch Kỳ mấy người bên cạnh, nghiêng đầu nhàn nhạt quét mấy người liếc một chút, thân sắc đậm nhạt bên trong hướng về phía trước lần nữa đi ra một bước.

Xoẹt ——

Điện quang vừa tăng, phát ra chói tai nổ đùng, dọc đường mảnh đất, mặt đất lưu lại chấy đen dấu vết, giống bị dùng lửa đốt, thì liền cây cối mặt ngoài đều lưu lại thật sâu vết rách, khảm vào bên trong vài tấc, còn tại phả ra khói xanh.

Một đường quét ngang mà qua, chỉ một cái chớp mắt, người này liền đuổi kịp cái kia thanh bối tê, đuổi ra một cái, năm ngón tay mở ra, bên trong hồ quang điện lưu chuyển, oanh kết một tiếng vang thật lớn, theo lòng bàn tay, một đạo thô Đại Lôi Đình âm vang nổ ra, trực tiếp rơi vào cái kia thanh bối tê trên thân, đem trọn cái bao khóa, phù phù một tiếng, thanh bối tê ngã xuống đất, nộ hồng liền tục, gào thét chấn thiên.

Theo năm ngón tay hư nắm, càng nhiều lôi quang từ quanh thân hiện lên, tất cả đều khuynh tả tại cái kia thanh bối tê trên thân, thanh bối tê nộ hồng dần dần biến thành gào thảm, một đôi mắt bên trong điên cuồng càng nhiều, bắt đặc dĩ thực lực sai biệt quá lớn, giãy giụa thể nào đi nữa cũng là vô dụng.

Từng tiếng nổ đùng bên trong, huyết nhục nổ tung, vẩy ra huyết dịch còn chưa rơi xuống đất liền bị lôi quang chém nát sấy khô, hóa thành hư vô, rất nhanh, cái này thanh bối tê lại bỗng dừng thu nhỏ một vòng, tiếng kêu rên cũng càng ngày càng yếu.

Ước chừng thời gian uống cạn chung trà, thanh bối tê trên thân tất cả huyết nhục đều bị luyện hóa địa không còn một mảnh, chỉ còn lại có một bộ da bọc xương bộ dáng, sớm đã mất đi sinh đã lâu, bị người này nhắc khẽ vỗ phía dưới, toàn bộ lăng không bay lên, lóe lên phía dưới, lọt vào người này trong túi trữ vật.

Cũng không hề dừng lại, xoẹt một tiếng nổ đùng, điện quang vút qua, người này chớp mắt biến mất ở trước mặt mọi người.

"Người này là..." Bạch Kỳ hiếm thấy lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, người này hẳn gặp qua, liền là trước kia tại Đế Nhất Phong đội ngũ đứng đầu thấy tên kia khí tức lạnh lùng thiếu niên.

"Đế Nhất Phong... Đế triều." Triệu Phong nuốt nước bọt, giống như khó nén tim đập nhanh, "Người này là Tiên Thiên Lôi Linh Căn, tu vi cực mạnh, thuật pháp uy lực cực mạnh, tư chất càng là siêu quần, nhập môn không đến hai năm liền đạt tới luyện khí tầng thứ năm, lấy yếu chống mạnh, liền bại tử đại phong cao, vững vàng ngoại môn đệ nhất người chi vị, bây giờ càng là đạt tới siêu phẩm chi cảnh, có thể xưng đáng sợ!"

"Thật mạnh!" Kỳ Phong sợ hãi thán phục, ánh mắt lấp lóe, trở nên cực sáng, rất là cực kỳ hâm mộ, bỗng nhiên giống như nghĩ đến cái gì, thân sắc trở nên quái dị, nhìn về phía Bạch Kỳ nói, "bất quá, hẳn lại thể nào lợi hại, giống như cũng so ra kém chúng ta Bạch sư đệ a? ! Nhập môn không đến một năm rồi, liền đạt tới luyện khí tầng thứ sáu, tốc độ này quả thực..."

"Ách " Bạch Kỳ ngạc nhiên.

"Tựa như là dạng này!" Vỗ ốt một cái, Triệu Phong giật mình, nhất thời ba người đều là lấy một loại nhìn quái vật ánh mắt nhìn lấy Bạch Kỳ, Bạch Kỳ không nói gì, đành phải cười khổ.

Trước khi chuẩn bị đi, nhìn thấy một màn này, khiến mấy người kia nhao nhao cảm thán không thôi, đối với đế hướng uy danh mặc dù sớm có nghe thấy, nhưng lại chưa tự mình kiến thức, bây giờ nhìn như thể hời hợt giải quyết một đầu luyện khí tầng thứ sáu Yêu thú, vẫn là trong cực khó đối phó một loại Yêu thú —— thanh bối tê, liền có thể dòm biết rõ thực lực cường hãn.

Đàm tiếu ít khi về sau, mấy người lần nữa bái biệt một phen, Triệu Phong ba người mở ra thân hình hướng về thú cốc bên ngoài vẫy mà đi, mà Bạch Kỳ

làm theo nhìn về phía thú cốc chỗ càng sâu phương hướng.

Dưới chân nhất động, Bạch Kỳ hơi nghiêng người đi, bỗng nhiên biến mất tại nguyên chỗ, phương hướng là... Thú trong cốc!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: quét ngang

← →

Nhân Hoàng kỳ Đạo Quân Thần cấp Kiếm Hồn hệ thống trọng sinh quân tâu ngự phụ kế quân tâu nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiếm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Từ khi biết được yêu thú máu có thể dung nhập Đan Sa, khiến Đan Sa linh tính tăng nhiều, gia tăng chế phù xác xuất thành công về sau, Bạch Kỳ liền có chút ý động, sớm có chia ra hành động dự định.

Hạ phẩm phù lục chế tác đối trước mắt Bạch Kỳ mà nói, có thể nói tin nhất ra, trung phẩm phù lục cũng là có thể chế tác, có điều xác xuất thành công cũng không phải là quá cao, lại uy lực tầm thường, ít có có thể đạt tới luyện khí tầng thứ sáu, thượng phẩm phù lục càng là thử qua mấy lần, đồng đều cuối cùng đều là thất bại.

Đối với cái này Bạch Kỳ từng tổng kết qua, rõ ràng linh hồn cảnh giới đầy đủ, lại không cách nào chế tác thượng phẩm phù lục, vấn đề tất nhiên xuất hiện ở trong tài liệu, có thể là Đan Sa linh tính không đủ, khó có thể khắc theo nét vẽ uy lực lớn hơn cao giai thần thông.

Nơi đây thừa dịp cái này thú cốc thí luyện còn có mấy cái ngày, lại một mình hành động liền một chút nhiều kiêng kỵ, Bạch Kỳ liền muốn tiến vào thú trong cốc thu thập đủ nhiều yêu thú máu dịch, sau khi trở về một lần nữa ném thử luyện chế thượng phẩm phù lục.

Nội môn thi đấu lửa sém lông mày, nếu có đại lượng uy lực mạnh mẽ phù lục tại, tại không bại lộ nhục thân chi lực điều kiện tiên quyết, cũng coi như nhiều rất nhiều có mạnh mẽ át chủ bài.

Huống hồ Bạch Kỳ từng nói, muốn trợ Triệu Phong đánh bại Tông Tiềm, lấy Triệu Phong trước mắt chiến lực, nếu không có một số thắng vì đánh bất ngờ đoạn, muốn thắng qua nội tình thâm hậu, sớm đã đạt tới luyện khí tầng thứ sáu đỉnh phong mấy năm Tông Tiềm, tất nhiên không có khả năng.

Cái này vèn vèn Bạch Kỳ một cái mục đích, một cái khác chính là muốn muốn tìm đến nhục thân chi lực đột phá khó.

Thú cốc chia làm tầng ba, bên ngoài, vòng trong Hòa Trung tâm, không sai trong này khu vực chỗ sâu nhất, chính là một chỗ liên cao giai yêu thú cũng không dám bước vào phạm vi —— hạch tâm khu vực, nào có có toàn bộ thú cốc duy nhất một cái luyện khí tầng thứ mười Yêu thú.

Nếu như có thể lấy được đến cái này luyện khí tầng mười Yêu thú tinh huyết, thi triển Dung Huyết chi thuật, có lẽ có như vậy một tia hội, có thể xông phá Luyện Khí Kỳ thân thể bình cảnh, khiến sinh ngân số lượng vượt qua bốn trăm, từ đó đạt tới Trúc Cơ cảnh giới.

Đi qua thời gian một nén nhang đi đường, vốn là tiếp cận vòng trong chỗ sâu nhất, lúc này Bạch Kỳ đã là đáp ở thú cốc khu vực trung tâm, luyện khí tầng thứ sáu tu vi ba động toàn bộ giải tán, càng là vận dụng bộ phận nhục thân chi lực, mở ra nhanh chóng, không chút kiêng kỵ ở trong rừng gào thét mà qua.

Cách làm như vậy sợ là chỉ có Bạch Kỳ dám, liền xem như cái kia đề hướng cũng không dám như thế khoa trương, thú trong cốc mức độ nguy hiểm xa không phải trong ngoài vậy nhưng so sánh, ẩn giấu các loại cao giai yêu thú, một cái không chú ý liền sẽ táng thân mệnh thú.

Ý vào thân thể bất diệt, Bạch Kỳ mạnh mẽ đâm tới, tùy ý mở ra khí tức, để Yêu thú có thể cảm giác, giống như bại lộ tại dưới bầu trời đêm một ngọn đèn sáng, chỉ cần phụ cận có Yêu thú tồn tại, nhất định có thể phát giác được có người xâm nhập.

Cao giai yêu thú đối với lãnh địa càng thêm coi trọng, Bạch Kỳ cách làm đối với Yêu thú mà nói không thể nghi ngờ là một loại khiêu khích, quả là như vậy, làm Bạch Kỳ đi qua một chỗ thấp bé gò đất một bên lúc, rít lên một tiếng, một đạo quanh thân màu tím đen Phong Toàn bao vây lấy một cái ngoại hình giống như Báo Yêu thú, theo gò đất về sau quần đi ra, ngăn tại Bạch Kỳ trước người.

Đây là một đầu từ u báo, cái kia Phong Toàn chính là nó thiên phú thần thông, trừ xoắn nát lực bên ngoài còn có cực mạnh tính ăn mòn, có thể tùy tiện

thời thực một số tầm thường khoáng thạch.

Kỳ lạ hơn đặc biệt là nó một đôi đồng tử, không có tròng trắng mắt, bên trong đều là đen nhánh, trong vòng làm giới hạn, ngang vạch ra một đầu từ sắc lớn lên ngắn, giống như đầu này Từ ngắn cũng là nó đồng tử, nhìn đến liền làm cho người cảm thấy đầy lòng bối ngỡ.

Lúc này cái này từ u báo cùng Bạch Kỳ ở giữa có điều cách xa nhau mấy trượng, linh thức quét qua, thực lực liền bị Bạch Kỳ cảm giác được —— luyện khí tầng thứ bảy.

Từ u báo hình giọt nước thân thể lộ ra một cổ bạo phát lực cảm nhận, nửa người trên hơi hơi chìm xuống, phần đùi thật cao nâng lên, nhẹ nhàng bước chân đi thông thả, bắp thịt lại căng cứng, giống như tùy thời đều chuẩn bị nhào lên, đem Bạch Kỳ xé thành mảnh nhỏ, một đôi quỷ dị con người, từ sắc lẫn ngang bên trong thấu ra cực kỳ nguy hiểm quang.

Bạch Kỳ nụ cười chân thành, may mắn cảm giác không thấy áp lực, thần sắc nhẹ nhõm, duỗi ra một cái chỉ ngoắc ngoắc: "Tiểu Báo Tử, chơi với người chơi!"

"Rống —— "

Như có thể hiểu rõ Bạch Kỳ khiêu khích, từ u báo nổi giận gầm lên một tiếng, trong mắt từ mang đại thịnh, há mồm phun ra một cổ Hắc Phong, tốc độ cực nhanh, kéo theo mãnh liệt xé rách chỉ lực, hướng về Bạch Kỳ phi tốc tiếp cận.

Dọc đường mảnh đất không chỉ có cây cỏ đều là muốn tàn phá, mặt đất nham thạch bên trên càng là bày biện ra dị dạng ngăm đen lộn lẫ, có khói đen bốc lên, tư tư có tiếng, lại sinh sinh đốt mặc vài tác, bỗng dưng so chung quanh mặt đất thấp bé mấy phần, một thoáng là dọa người.

"Đến tốt!"

Bạch Kỳ ánh mắt sáng rõ, hơn một năm nay đến nay, khó được có hội thi triển, bình thường đều tại che giấu áp lực, cũng không khỏi có chút kìm nén đến hoang, nhất thời lên tính trẻ con, tâm niệm nhất động, trong mắt màu xanh nhạt luồng khí xoáy chột hiện, nhục thân chỉ lực ầm vang mà lên, quanh thân ken kết nổ bùng không ngừng truyền ra, một cổ vô hình sóng gió tức thì đem Bạch Kỳ cả người bao khóa.

Không làm bất luận cái gì né tránh, Bạch Kỳ nắm tay, nghênh mặt ngó về phía cái kia Hắc Phong một quyền đập tới.

Phốc ——

Một tiếng vang trầm, Phong Toàn toàn bộ chấn động, lúc này nổ tung, hắc hoa tứ tán, chớp mắt hóa thành hư vô.

Thu hồi nắm tay phải, cúi đầu nhìn lại, chỉ gặp được có một tầng nhân nhạt hắc quang lưu động, lại chưa đối Bạch Kỳ tạo thành bất cứ thương tổn gì, sinh ngắn chỉ lực tràn ngập, có thanh quang mơ hồ sáng lên, hắc quang dần dần trở thành nhạt, sau đó tiêu tán.

Từ u báo tức giận, quỷ dị trong mắt lóe lên sợ hãi, cái kia Hắc Phong dừng nhìn không lớn, lại uy lực kinh người, chính là từ u báo mạnh nhất thiên phú thần thông, tầm thường luyện khí tầng thứ bảy tu sĩ muốn tiếp xuống không chết cũng phải lột da.

Mất thấy Bạch Kỳ dễ dàng đánh ra một quyền, liền nhẹ nhõm hủy chính mình Bản Mệnh Thần Thông, từ u báo sợ, con người trước mắt nhìn như tu vi không cao, nhưng lại có nó không cách nào đối kháng thực lực kinh khủng, tu luyện vô số năm tháng, mới đạt tới luyện khí tầng thứ bảy từ u báo, linh trí đã là cực cao, càng là xảo trá vô cùng, so một số tu sĩ tầm thường còn muốn giảo hoạt.

Trong chớp nhoáng xông ra, toàn bộ thân hình bị Hắc Phong bao khóa, hướng về Bạch Kỳ xông lại, còn chưa tiếp cận Bạch Kỳ lại lãng không hóa thành hai cổ, một cổ trực diện phóng tới Bạch Kỳ, một cổ khác nhưng từ bên cạnh đi qua, hướng về chỗ rừng sâu lao đi.

"A thú vị!"

Bạch Kỳ ánh mắt lộ ra vẻ hứng thú, động tác lại chưa dừng lại, tùy ý một bộ tiến lên trước, trái nắm tay duỗi ra, cách không thẳng tắp một quyền đánh ra, phốc một tiếng vang trầm, một cổ cường hãn lực phản chấn theo Bạch Kỳ trên nắm đấm truyền đến, lại không cách nào rung chuyển Bạch Kỳ thân thể mảy may.

Chạm mặt tới Hắc Phong lập tức sụp đổ, bên trong không có vật gì, đâu còn có từ u báo bóng dáng!

Lấy thiên phú thần thông hóa thành phân thân tàn ảnh, chính là từ u báo cái thứ hai thiên phú thần thông —— từ u phân thân, nói là phân thân, bất quá là Hắc Phong ngưng tụ một đạo tàn thân hình bóng, dùng cho mê hoặc địch, nhờ vào đó bỏ chạy a.

Mượn cổ này lực phản chấn, Bạch Kỳ thân thể bỗng nhiên nhất chuyển, một chân hung hăng đạp lên mặt đất, oanh một tiếng vang thật lớn, đại lượng miếng đất nổ tan, tại chỗ lưu lại một đạo hố sâu, hữu một tiếng phá không tạt rít gào, Bạch Kỳ cả người gấp sát mặt đất bay ra, phương hướng trực chỉ nơi xa Hắc Phong tiêu tán, vừa vừa lộ ra thân hình, chính đang liều mạng chạy trốn từ u báo.

Chỉ là một cái nháy mắt, Bạch Kỳ liền đã lướt đi mấy chục trượng, thể vừa chỉ, rơi xuống đất lúc lại là hung hăng một bước, mỗi lần thoát ra đều tức giận bạo âm thanh truyền ra, Bạch Báo phản phạt, điên cuồng múa.

Cảm nhận được thân thể đằng sau truyền lại động tĩnh, hầu như không cần muốn cũng là cái kia nhân loại đáng sợ tu sĩ đuổi theo, từ u báo trong mắt lộ ra vẻ lo lắng, gầm nhẹ liên tục, quanh thân Hắc Phong lại nổi lên, bao vây lấy nó, gia tốc chạy trốn lên.

Chỉ là, tử u báo mặc dù nhanh, nhưng Bạch Kỳ càng nhanh, mượn cái này kỳ hoa đi đường phương thức, bằng vào khủng bố thân thể bạo phát lực, tử u báo cùng Bạch Kỳ ở giữa khoảng cách càng ngày càng gần.

Theo Bạch Kỳ càng đuổi càng gần, tử u báo cảm nhận được trước đó chưa từng có sinh tử nguy, một tiếng thê lương tiếng rống thảm thiết bên trong, mắt trái lại trực tiếp nổ tung, bên trong tràn ra đại lượng tử sắc tơ máu.

Máu này tia rơi vào quanh thân hắc trong gió, nhất thời Hắc Phong bên trong xuất hiện nồng đậm tử sắc máu hoa, bọc lấy tử u báo thân thể tạt lui bên trong, tốc độ tăng vọt, Tử Hoa lưu chuyển, như thiêu đốt huyết dịch.

Không biết sao, dù vậy, cũng kém xa Bạch Kỳ tốc độ, trước đó Bạch Kỳ vền vện vận dụng toàn bộ tu vi cùng hai thành nhục thân chỉ lực, gấp này tâm niệm nhất động, đại lượng sinh ngân che đầy tại bên ngoài thân liền tiếp hiển hiện, oanh kết một tiếng nổ đùng, trực tiếp giẫm đạp chân xuống một miếng núi đá, bóng người lóe lên, trong nháy mắt xuất hiện tại tử u báo sau lưng.

Trong ánh sáng mờ hồ ra, Bạch Kỳ một thanh nắm chặt tử u báo cái cổ, đem lẳng không nhấc lên trước người, không để ý nó hung diễm ngập trời, điên cuồng gậy dựa lấy nợ hồng, phải dùng lực bóp, răng rắc một tiếng vang giòn, tử u báo cái cổ cốt cách vỡ vụn, quanh thân Hắc Phong tiêu tán, khí tức hoàn toàn không có.

Thu hồi tử u báo thi thể về sau, Bạch Kỳ trầm ngâm, ánh mắt thời gian lập lòe, nhìn về phía thú cốc chỗ càng sâu chỗ, loáng thoáng có càng nhiều hung hoành khí tức truyền đến, khóe miệng hiện lên vẻ mỉm cười, Bạch Kỳ thân hình lóe lên nhanh chóng rời đi..

Sau đó mấy ngày, Bạch Kỳ có thể nói không kiêng nể gì cả, đi ngang qua thú cốc khu vực trung tâm, liên tiếp khiêu khích cao giai yêu thú, đông đảo Yêu thú bị chém giết, thành hắc phía trên vong hồn, có điều phần lớn là luyện khí tầng thứ bảy Yêu thú, tầng thứ tám chỉ có duy nhất một đầu.

Thừa dịp một lần nghỉ ngơi, Bạch Kỳ đem trong túi trữ vật tất cả yêu thú máu dịch rút ra, cất giữ trong mấy cái đặc chế trong bình ngọc, để mà về sau chế phù chi dụng.

Ở giữa, Bạch Kỳ đã từng thi triển qua mấy lần Dung Huyết chi thuật, lại phát hiện thân thể truyền ra bài xích chỉ lực, căn bản không đi dung hợp, như cưỡng ép dung hợp sinh ngân cũng không hội gia tăng.

Như thế có thể thấy được, cho dù là cao giai yêu thú Linh Huyết, phẩm chất còn hơi không đủ, chỉ có cái kia thú cốc hạch tâm chỗ, duy nhất một đầu luyện khí tầng thứ mười Yêu thú, bên trong thân thể tinh huyết còn đáng giá Bạch Kỳ chờ mong mấy phần.

Lại là một cái vắng vẻ chi dạ, tùy ý tìm kiếm một chỗ nghỉ ngơi chỗ, khoanh chân ngồi tại cỏ dại cửa hàng đầy mặt đất, Bạch Kỳ ngẩng đầu, nhìn mất thâu quá đỉnh đầu đông đúc cảnh lá vẩy xuống ánh trắng trong ngân, cùng pha tạp tinh quang, sau đó một lần nữa cúi đầu, than nhẹ một tiếng tự nhủ: "Còn có một ngày... Chỉ còn lại có một ngày, trời sáng nhất định phải đi cái kia thú cốc hạch tâm tìm tòi..."

Nói xong câu này, Bạch Kỳ nhắm mắt, lâm vào thổ nạp, khôi phục lên ban ngày hơi có hao tổn tu vi chỉ lực.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: hạch tâm

← →

Nhân Hoàng kỳ Đạo Quân Thần cấp Kiếm Hồn hệ thống trọng sinh quân tâu ngự phụ kế quân tâu nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiếm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Ngày thứ hai, Bạch Kỳ từ tinh toạ bên trong tỉnh lại, sau khi đứng dậy vỗ vỗ trường bào phía trên dính vào vụn cỏ tro bụi, thân hình nhất động, hướng về thú cốc chỗ càng sâu phương hướng mà đi, lần này lại chưa mở ra khí tức, mà chính là cẩn thận đi đường, tốc độ không nhanh không chậm.

Chỉ còn lại sau cùng một ngày, trong túi trữ vật liệt sát Yêu thú đã đủ nhiều, Linh Huyết cũng thu thập sung túc, bởi vậy Bạch Kỳ không muốn quá nhiều trắc trở, dựa vào linh thức bên trong cảm ứng, vòng qua những cái kia có hung diễm khí tức chiếm cứ khu vực, hướng về thú cốc hạch tâm phương hướng mà đi..

Ào ào

Phía trước cách đó không xa truyền đến trập trập tiếng nước chảy, đi qua trước mặt che chắn ánh mắt rừng cây, giống như rề mây nhìn thấy mặt trời, vật đổi sao dời, Bạch Kỳ ánh mắt sáng lên, xuất hiện trước mặt một đầu thanh liêm dòng suối nhỏ, khe suối thanh tịnh, trong suốt lẫn tẩn, nhìn một cái thấy đáy, có thừa thốt đá cuội phân bố, mượt mà mà có sáng bóng.

Hai bên hoành túng, bao quát không đủ một trượng, cái này gâu thanh liêm trôi đến rất xa, giống như đi ngang qua toàn bộ thú cốc, một mực kéo dài đến không biết chỗ, phía trên vượt qua mặt nước bộ phận còn có mấy cái ụ đất, xen vào nhau các nơi, Bạch Kỳ ánh mắt ngưng tụ, vừa lúc nhìn thấy bên trong một cái ụ đất phía trên khoanh chân ngồi một đạo quen thuộc bóng người, nhất thời trong lòng hơi động.

Bất động thanh sắc ở giữa, Bạch Kỳ vượt qua dòng nước, không nhìn tới người kia, mà chính là phối hợp hướng về phía trước bước đi.

"Đứng lại!" Phía sau truyền đến từng tiếng quanh què uống, lộ ra lạnh lùng.

Bạch Kỳ thân hình trì trệ, ngừng tại nguyên chỗ, theo sau đó xoay người, thái độ không kiêu ngạo không tự ti, một ôm quyền khom người nói: "Không biết để hướng đại sư huynh có gì chỉ giáo?"

"A "

Một tiếng nhẹ kêu, giống như hơi kinh ngạc người trước mặt đối với mình có thể bình tĩnh như thế, đang khoanh chân, để hướng hai mắt đã là mở ra, không có bất kỳ cái gì ba động, quan sát tỉ mỉ lấy Bạch Kỳ, ngữ khí bình thản bên trong lộ ra không thể nghi ngờ, chậm chậm mở miệng nói: "Nơi đây hướng phía trước không phải người có thể xâm nhập mảnh đất..."

Bạch Kỳ trầm mặc, một lát sau mở miệng, thần sắc không có bất kỳ biến hóa nào: "Đa tạ sư huynh đề điểm, bất quá... Tại hạ tâm ý đã quyết, không nhọc sư huynh hao tâm tổn trí!" Nói xong không đợi để hướng mở miệng, liền muốn quay người rời đi.

Ụ đất bên trên, để hướng hô hấp trì trệ, trong mắt ánh sáng lập tức sáng rõ, có chút khiếp người, khí tức quanh người kịch liệt đập trùng lên, có từng tia từng tia điện quang hiển hiện, đom đóp rung động, một cỗ làm cho người kinh dị khí tức chợt vang lên, bao phủ tại Bạch Kỳ trên thân.

Bạch Kỳ trong lòng nhảy một cái, trong bóng tối thôi động thể nội tu vi nhất chuyển, sắc mặt nhất thời hiển hiện một vòng tái nhợt, thân thể lay động bên trong có chút bất ổn, lại không chịu nhượng bộ mấy may, mà chính là thẳng tắp cùng để hướng đối mặt, vẻ kiên nghị tự nhiên hiển hiện, cắn răng khó nhọc nói: "Không biết sư huynh còn có gì bàn giao, tại... Tại hạ nghe chính là..."

Để hướng ánh mắt rất là bức nhân, lại thêm bẩm sinh Lôi Linh Căn, mang theo một cỗ tự nhiên lôi uy, ngồi ngay ngắn tại chỗ đó lại tựa như đang quan sát chúng sinh, cao ngạo chỉ ý hiển thị rõ, tới đối mặt chỉ một lát sau công phu, Bạch Kỳ cái trán dần dần hiện lên lấm nhấm mồ hôi lạnh.

Không người lại mở miệng, chỉ có rơi lã chã tiếng nước chảy, cùng gió thổi lá rụng tiếng xào xạc quanh quẩn.

Thật lâu, để hướng trong mắt ánh sáng tối sầm lại, chậm chậm đang nhắm mắt, bao phủ Bạch Kỳ quanh thân uy áp đột nhiên thành khoảng không, lão đảo mấy bước, Bạch Kỳ ổn định thân hình, thở dài ra một hơi, thật sâu nhìn một chút để hướng về sau, trong trầm mặc lại liền ôm quyền, sau đó thân hình lóe lên, hướng về nơi xa rời đi.

Phía sau ụ đất bên trên, để hướng lần nữa mở hai mắt ra, nhìn qua đi xa Bạch Kỳ, ánh mắt âm trầm, hiện động lãnh ý, ngữ khí băng lãnh, tự lảm bảm: "Không biết tự lượng sức mình! Chết cũng chẳng trách người bên ngoài..." Nói xong, lần nữa nhắm mắt, lăm vào thổ nạp.

Đưa lưng về phía để hướng đi xa Bạch Kỳ, thần sắc cũng rất lạnh, ngay tại vừa rồi, bị để hướng lấy uy áp áp chế thời điểm, hần rõ ràng cảm nhận được một cỗ giết.

"Hắn muốn giết ta? !" Bạch Kỳ trong mắt lóe lên hai đạo lệ mang, "Người này cực kỳ bá đạo, có chút ngỗ nghịch liền lòng sinh giết, cũng may hắn chưa từng ra, như ra, ta không ngại cho hắn một cái khắc sâu giáo huấn!"

Cứ như vậy đi đường lấy, một canh giờ không đến, xa xa, phía trước xuất hiện một tòa cao đến gần trăm trượng đồi núi, vách đá dốc đứng, quái thạch đột ngột, phía trên là một mảnh khoáng đạt đất bằng, hình như là có một đạo to lớn bóng dáng chiếm cứ bên trên, tại cái bóng kia phụ cận, còn có trập trập thanh sắc thái quang ngẫu nhiên thoáng hiện.

"Đây chính là thú cốc hạch tâm?"

Trong lòng nghi hoặc, Bạch Kỳ thu nạp khí tức, vền vền vận chuyển bộ phận nhục thân chỉ lực, cẩn thận từng li từng tí hướng cái kia gò núi tới gần, rất nhanh, liền đi tới gần.

Càng đến gần, càng có thể cảm nhận được một cỗ không khỏi hoảng hốt cảm giác áp bách, theo đỉnh núi cái kia khổng lồ bóng dáng lồng ngực đang phập phồng tăn ra, tràn ngập tại toàn bộ thú cốc hạch tâm phạm vi, cỗ khí tức này bên trong lộ ra một cỗ cực đoan hung tàn bạo ngược chỉ ý, ẩn chứa luyện khí tầng thứ mười vi lực, khiến Bạch Kỳ cũng muốn kinh hãi không thôi.

Đội đi tới đáy vực, cỗ khí tức này cơ hồ ngưng tụ thành thực chất, áp lực địa Bạch Kỳ thể nội tu vi trì trệ, phảng phất nhận không khỏi giam cầm, đối với nhục thân chỉ lực lại không có chút nào ảnh hưởng.

Ngẩng đầu nhìn tới, bóng đen kia to lớn, cho dù cách xa nhau gần trăm trượng cũng có thể nhìn ra đại khái hình dáng, dường như hình người, khiến Bạch

Kỳ trong lòng nhảy một cái, tỏa ra nghi ngờ, quanh thân bao trùm có nồng đậm bộ lông màu xanh, kỳ dị là lại có mơ hồ thoáng hiện ánh vàng ở bên trong.

Đang lo lắng như thế nào phía dưới thòi khắc, chợt Bạch Kỳ tự giấu cười một tiếng: "Nơi đây đã mất người xâm nhập, lại có gì kỳ? Thực sự là..."

Nói xong câu này, trong mắt thần quang sáng rõ, song mở ra bên trong, đột nhiên một tiếng quát lớn: "Lên —— "

Chợt khí tức quanh người âm vang tăng vọt, âm âm bên trong trực trùng vân tiêu, lập tức đem trần ngập tại các nơi uy áp xông đến không còn mảnh giáp, thanh quang sáng rõ, lít nha lít nhít sinh ngân bắt đầu hiển hiện.

Một trăm đạo...

Hai trăm nói...

Ba trăm đạo...

Cho đến... Bốn trăm nói! !

Bốn trăm nói sinh ngân toàn bộ hiển hiện về sau, như từ không nói có, hai đạo luồng khí xoáy đột ngột hiện ra, sôi nổi tại Bạch Kỳ hai con ngươi bên trong, phát ra nhàn nhạt thanh quang, lại thêm quanh thân thanh quang bao phủ mỏng lung, phụ trợ lúc này Bạch Kỳ có loại không nói rõ được cũng không tả rõ được uy nghiêm.

Nếu là có người ở đây tới đối mặt, tất nhiên sẽ không khỏi tâm thần rung động, sinh ra kính sợ, phảng phất mặt đối với không phải Phạm Nhân Tu Sĩ, mà chính là tiên Thần đồng dạng!

"Rống —— "

Cảm nhận được cỗ này khí, trên đồi núi hắc ảnh một hồi, lập tức ngửa mặt lên trời phát ra rít lên một tiếng, như tại đáp lại, ngập trời hung diễm tăng vọt, cùng Bạch Kỳ khí thế địa vị ngang nhau, góc cạnh tranh chấp, không cho máy may.

Đây là Bạch Kỳ lần thứ nhất dùng xuất toàn lực, ken kết nỗ dùng bên trong, quanh thân truyền đến trện trện tê dại cảm giác, thư sướng vô cùng, cơ hồ làm hẩn nhẹn không được rên rỉ lên tiếng, dạng này cảm giác làm hẩn mê say, đắm chìm trong giờ phút này trong cuồng đại.

Không có chút gì do dự, Bạch Kỳ chân phải nâng lên, lập tức bỗng nhiên hướng phía dưới một bước.

Phanh ——

Nỗ rung trời quanh quần khắp nơi, mặt đất hung hăng chấn động bên trong, nham thạch vỡ nát, vỡ ra thô hơn một trượng to lớn khe , liên đới lấy cái này toàn bộ gò núi đều rất giống lắc lắc.

Trong chớp nhoáng, hình như có trện trện tàn ảnh liên tiếp hiển hiện, khủng bố khí lưu vờn quanh bên trong, một bóng người trực tiếp lăng không vọt lên, nương theo lấy chói tai rít lên, cơ hồ là trong chớp mắt, nhảy lên lại có cao trăm trượng độ, lăng không nhất chuyển phía dưới, trực tiếp rơi vào trên đồi núi, quay người thòi khắc, một con khổng lồ như to bằng vại nước quyền đầu, xen lẫn gào thét kinh lực chạm mặt tới.

"Đến rất tốt!"

Trong mắt thần quang nhất chuyển, Bạch Kỳ hất lên tay áo, thẳng tắp oanh ra một quyền.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: thế lực ngang nhau

← →

Nhân Hoàng kỳ Đạo Quân Thần cấp Kiếm Hồn hệ thống trọng sinh quân tẩu ngự phụ kế quân tẩu nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiếm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Phanh ——

Bạch Kỳ thân thể chấn động, hướng lui về phía sau ra ba bước, mà cái kia khổng lồ hắc ảnh lại là liền lùi lại mấy bước, thực sự tại mặt đất đập đập rung động.

Tập trung nhìn vào, Bạch Kỳ mắt lộ ra kinh ngạc, trước mặt cái này quái vật khổng lồ đúng là một đầu Cự Viên, cao có ba trượng nhiều, nồng đậm bộ lông màu xanh bao trùm hạ, quanh thân bắp thịt cao cao nổi lên, xen lẫn phân bố, cân xứng vô cùng, chất chứa lực lượng kinh khủng, phía sau càng có ba đạo viền vàng Diệp Diệp rực rỡ, phát ra kỳ dị chi lực.

Nổi giận gầm lên một tiếng, cái này Cự Viên nhân tính hóa trên mặt lộ ra kinh ngạc, ánh mắt ngưng trọng, đánh giá trước mặt cái này nhìn như gầy yếu nhân loại tu sĩ, vền vền đối oanh một quyền, liền dẫn cho nó một loại đầu chỉ tại với cùng cảnh giới Yêu thú đối oanh cảm giác.

Cảm giác này hoang đường, theo nó xuất sinh đến nay còn chưa gặp được, phảng phất người trước mặt cũng phi nhân loại, chính là là một cái hình người hung thú, trong lúc nhất thời lại khiến Cự Viên do dự lên, cũng không lập tức tiếp tục ra.

Bạch Kỳ mắt sáng lên, vượt qua cái kia Cự Viên, nhìn về phía sau lưng, nham thạch che giấu hạ, khe đá bên trong một mực toàn thân ánh sáng lưu chuyển thành sắc Tiểu Thụ cảm rễ, phía trên kết lấy ba khỏa quả thực, hình như là giống như có đạo đạo Long Ảnh tại mặt ngoài hiển hiện, nhìn kỹ phía dưới đúng là một chút nhỏ bé hồ quang điện ẩn tàng, còn có rất nhỏ ba ba âm thanh truyền đến.

"Vật này... Có chút quen mắt..."

Bạch Kỳ trầm ngâm, nỗ lực tìm kiếm trí nhớ, đột nhiên ánh mắt sáng lên, hiểu rõ xuất xứ, đúng là tại ngày đó chế phù trong điển tịch đề cập tới đôi câu vài lời.

Vật này tên là "Sinh lôi quả", mười năm cảm rễ, hai mươi năm nảy mầm, ba mươi năm nở hoa kết trái, nhanh nhất cũng muốn một giáp mới có thể thu hoạch, là khó được thiên địa kỳ vật.

Như tu sĩ ăn vào này quả, có thể đạt tới đến thối luyện thân thể hiệu quả dùng, khiến nhục thân chi lực phóng đại, nhưng mà, đây chỉ là bên trong một loại công dụng, một loại khác công dụng tươi ít có người biết, quan trọng chính là tại cái này "Sinh lôi" hai chữ bên trên.

"Sinh lôi quả" tên như ý nghĩa, mỗi khỏa quả thực bên trong đều ẩn chứa có một đạo "Sinh lôi" !

Lôi có phân âm dương, vô căn chi lôi, từ trên trời giáng xuống hoặc lấy thần thông phát ra, đều là có thể coi là "Âm Lôi", lại tên "Diệt lôi", chỉ tại phạt diệt, không thông có được.

Thường thấy nhất "Diệt lôi" chính là cao giai phù lục bên trong "Diệt Lôi Phù", Lôi thuộc tính phù lục theo thấp đến cao theo thứ tự là "Chưởng Lôi Phù", "Sét đánh phù" cùng "Diệt Lôi Phù" ba loại.

"Chưởng Lôi Phù" cùng "Sét đánh phù" Bạch Kỳ còn có thể chế được, như muốn chế tác "Diệt Lôi Phù" lại là rất khó.

Lôi đình chính là thiên phạt chi lực, tu sĩ nếu muốn không chế rất khó tự nhiên tùy tâm, trừ phi tu vi có thể đạt tới Trúc Cơ, có thâm hậu Linh lực làm nền tích súc, cưỡng ép ngưng tụ lôi đình luyện hóa, nếu không lấy Bạch Kỳ tu vi, nhiều nhất chỉ có thể chế thành uy lực đạt tới luyện khí tầng thứ sáu "Sét đánh phù" đã là không được, căn bản ngưng luyện không ra "Diệt lôi" dung nhập phù lục bên trong.

Cùng "Âm Lôi" tương đối chính là "Dương Lôi", tự có căn nguyên, cuộn cuộn không dứt, chất chứa sinh, lấy sinh sôi chi lôi, không phải không rễ lực bình, Viên Thông - linh hoạt khéo léo tự nhiên.

Lại nhìn cái này "Sinh lôi quả" năm không hơn trăm nhiều năm, sợ là trước đó vền vền thành thực qua một kỳ, bên trong "Sinh lôi" miễn cưỡng đạt tới Luyện Khí Đại Viên Mãn trình độ, như chuyển hóa thành "Diệt lôi" liền đủ để luyện chế uy lực mạnh nhất "Diệt Lôi Phù" —— cái này còn không phải trọng điểm!

Nếu là có Tiên Thiên Lôi Linh Căn tu sĩ thu hoạch được này quả ăn vào, liền có thể mượn bên trong một đạo sinh lôi làm dẫn, ngưng luyện bên trong thân thể Lôi thuộc tính Linh lực, kết thành Lôi Đan, khiến tự thân lôi đạo thần thông uy lực lớn tăng, lôi đình biến chất, về sau nhờ vào đó xông phá Trúc Cơ Kỳ, trọn vẹn có thể đề cao một thành tỷ lệ.

Đừng nhìn cái này một thành không cao, đối với Trúc Cơ mà nói, thế nhưng là thật đề bạt, lại còn có thể cùng Trúc Cơ Đan điệp gia phục dụng, gia tăng thật lớn đột phá tỷ lệ.

Phải biết nếu không có Trúc Cơ Đan phụ trợ, bình thường dựa vào tự thân Trúc Cơ lời nói, 100 cái luyện khí tầng thứ mười tu sĩ, cũng khó khăn có một người có thể Trúc Cơ thành công!

Chỉ là, này quả đối với Bạch Kỳ sức hấp dẫn có hạn, thân thể vốn là cực mạnh, gần như bất diệt, này quả bên trong ẩn chứa sinh còn không bằng một số tầm thường lão được, càng không thể trợ ngưng luyện sinh ngân, đột phá nhục thân chi lực ràng buộc.

Ngưng luyện "Sinh lôi", chuyển hóa "Diệt lôi" để mà chế phù?

Bạch Kỳ không hề nghĩ ngợi qua, nếu thật làm như vậy, chỉ sợ hấn chính mình cũng hội phiên chính mình hai cái bạt tai, mắng một tiếng bại gia tử, cái này cần có bao nhiêu phá của mới có thể đem êm đẹp một gốc thiên địa kỳ vật dùng để luyện chế chỉ là một đạo duy nhất một lần phù lục?

"Rống —— "

Nhưng vào lúc này, gầm lên giận dữ cắt ngang Bạch Kỳ nổi lòng, xoay chuyển ánh mắt, không còn quan tâm cái kia "Sinh lôi quả", mà chính là rơi vào cái kia Cự Viên trên thân.

Chỉ gặp cái kia Cự Viên ánh mắt hơi phiếm hồng, một thân tức giận tuôn ra, mang theo nồng đậm cảnh giác, miệng mũi thở hỗn hển, lại như nổi giận, tại nguyên chỗ trên nhảy dưới tránh, sừng sốt không xông về phía trước, riêng là, nhỏ bé không thể nhận ra địa chuyển chuyển cái mông, vừa lúc ngăn trở Bạch Kỳ ánh mắt.

Bạch Kỳ ánh mắt nhất thời cổ quái, chẳng biết tại sao, giờ phút này Cự Viên mang đến cho hắn cảm giác, giống như họ ăn giống như đã thú, hơi suy nghĩ, Bạch Kỳ nhất thời hiểu rõ là chuyện gì xảy ra.

Cái này Cự Viên sợ là cho là mình là hướng về phía cái này "Sinh lôi quả" mà đến, này vượn thân thể khí lực cường hãn, khí huyết cuồng mãnh bá đạo, này quả vừa lúc đối hữu dụng, cái này cũng khó trách sẽ như thế thịnh nộ.

Nhưng... Thì tính sao? !

Bạch Kỳ mạnh mẽ nắm tay, một thân chiến ý bắn ra, tóc dài theo gió bay múa, thân hình nhất động, hướng về Cự Viên đối diện tiến lên, quanh thân khí kinh vờn quanh phía dưới, thanh quang đại thịnh, khí huyết chi lực bành trướng, như một đầu hình người Hoang Thú.

Cự Viên to lớn đồng tử co rút lại, trong lòng cũng là lộp bộp một tiếng, lấy nó thần trí còn không cao lắm đầu thâm nghĩ, chính mình tức giận như vậy còn không có ra, người này nói thể nào động thì động, chính mình còn chưa chuẩn bị xong đâu!

Cứ như vậy vừa nghĩ lại ở giữa, Bạch Kỳ đã xông đến phụ cận, Cự Viên bận bịu chân loạn, nâng lên một cái thô to bàn chân một chân đạp tới.

Phanh một tiếng vang thật lớn, Cự Viên thô to bàn chân thật cao nhấc lên, liên đới lấy toàn bộ thân hình bất ổn, lại té ngã về phía sau lăn một vòng mới dừng lại, sau đó xoay người mà lên.

Lòng bàn chân truyền đến trận trận toàn tâm nhói nhói, nhập tủy tận xương, cho dù là thật dày lông tóc cũng vô pháp ngăn cản Bạch Kỳ một quyền chi lực, Cự Viên một đôi mắt cũng dần dần bắt đầu nóng, nó là thật tức giận.

Gào thét một tiếng, song quyền vung vẩy, hắc hắc sinh phong, bỗng nhiên một chùy mặt đất, mặt đất chấn động, Cự Viên nhảy lên thật cao, thân hình không lộ che đậy Bạch Kỳ cả khoảng không tầm mắt, Cự Viên song quyền hợp chụp cùng một chỗ, hướng về Bạch Kỳ hung hăng nện xuống.

Nhìn qua lấy trời sập chi thể mà đến Cự Viên, cảm thụ được đập vào mặt kinh phong, Bạch Kỳ quanh thân phun trào cường đại tự tin, trong mơ hồ dường như có một cổ hưng phấn thâm tàng đầy mắt.

Trước đó đối oanh bên trong, Bạch Kỳ vền vền dùng ra tám thành chi lực, bây giờ liền muốn thử một chút chính mình mười thành chi lực có thể hay không đón lấy Cự Viên một kích này.

Song gươm cao hiện lên thế nâng bầu trời, một cổ so sánh với trước đó càng thêm cuồng mãnh kinh lực từ quanh thân bắn ra, tràn vào hai tay.

Phanh ——

Một tiếng ngọt ngào tiếng vang, một cổ cự lực từ trên trời giáng xuống, tự bạch kỳ quanh thân truyền lại đến dưới chân, mặt đất bỗng nhiên trầm xuống, lại bị đè ép địa trực tiếp bị chiêm đóng, khiến Bạch Kỳ hai chân thật sâu chui vào bên trong, nhưng cái này Cự Viên tình thế lại thật sự địa bị ngăn cản ở.

Một tiếng gầm thét, Bạch Kỳ hai tay bỗng nhiên phát lực, cứ như vậy nâng Cự Viên, giống như nâng một tòa núi nhỏ, hung hăng hướng phía trước hất lên, hừ một tiếng, to lớn Thanh Ảnh bay ngược, rơi ở phía sau nhỏ lên trên sơn nhám, ném ra một cái hố to.

Trong lúc nhất thời, núi đá vỡ nát, ào ào rơi xuống, bụi mù tóe khắp, che đậy ánh mắt, xa xa truyền đến một tiếng bịch phát thanh, xác nhận Cự Viên rơi phát ra trầm đục, sau đó thật lâu lại không động tĩnh phát ra.

Bạch Kỳ rút ra hãm tại khe nham thạch khe hở bên trong hai chân, tùy ý hoạt động hai lần về sau, ánh mắt nhất định, nhìn chăm chăm Cự Viên bay ra phương hướng, thân sắc bất động mây may, hắn biết, chỉ dựa vào lần này còn chưa đủ lấy khiến cái này Cự Viên trọng thương.

"Rống —— "

Quả là như vậy, gầm lên giận dữ đột ngột vang lên, bụi mù chưa tán thời khắc, một đạo hắc ảnh ẩn tàng bên trong tiềm hành lấy, tốc độ cực nhanh, cơ hồ chớp mắt xuất hiện tại Bạch Kỳ trước mặt, tại Bạch Kỳ thân sắc khê biến bên trong, một cái thô quả đậm to phá vỡ mê chương, một quyền oanh tới.

Lần này vượt quá Bạch Kỳ dự kiến, làm sao cũng không nghĩ tới cái này Cự Viên tốc độ vậy mà bạo tăng mấy bậc, vội vàng không kịp chuẩn bị bên trong nhấc cánh tay đi cản, một cổ viễn siêu trước đó cự lực rơi vào hắn trên hai tay, nhất thời thân thể mạnh mẽ Chấn, hai chân gần như cách mặt đất.

Cẩn rằng kiên trì lấy, đang chờ phản công, quý dĩ là, nguyên bản kinh lực ứng chỉ to lớn quả đậm to, lại vào lúc này lại có cổ thứ hai kinh lực từ đó bắn ra, hình như là dường như có một vệt kim quang ở trên lóe lên một cái rồi biến mất.

Phanh một tiếng vang thật lớn, Bạch Kỳ cả người bay ngược mà ra, bay thẳng rồi núi đỉnh đất bằng ở mép, lẳng không vạch ra một đường vòng cung, hướng về phía dưới ngã lộn chổng vó xuống.

Tiếp tục rơi xuống bên trong, bên tai bị tin đồn lấp đầy, Bạch Kỳ liên tiếp cười khổ: "Khinh thường, khinh thường, cũng được!"

Nói xong câu này, bên trong bóp ra một cái cổ quái ẩn quyết, nhất thời thể nội tu vi sôi trào, lập tức đứng là bỗng dưng bắt đầu giảm mạnh lên, chớp mắt liền rơi xuống địa một tia không dư thừa, đến sau cùng liền cùng phạm nhân không khác nhau chút nào, không có một tia tu vi cảm ứng.

Cùng lúc đó, từng đạo sinh ngân bắt đầu hiển hiện, theo lúc đầu bốn trăm nói tiếp tục tăng vọt, chớp mắt đột phá 500 nói, sau đó là sáu trăm nói, còn đang tăng thêm!

Một cổ từng tại Bạch Kỳ trên thân xuất hiện qua một cái chớp mắt kinh người khí tức, giờ phút này lần nữa hiển hiện, lại chậm chậm dâng lên, càng ngày càng nghiêm trọng...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Áp chế gắt gao

← →

Nhân Hoàng kỳ Đạo Quân Thần cấp Kiếm Hồn hệ thống trọng sinh quân tâu ngự phụ kế quân tâu nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiếm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Đây hết thấy chỉ ở một cái chớp mắt phát sinh, mà Bạch Kỳ thân ảnh còn giữa không trung chưa rơi xuống đất, vồ túi trữ vật móc ra một tấm bùa chú, kích phát sau bỗng nhiên hất lên, phù lục hóa quang trực chỉ một bên vách đá.

Phanh một tiếng bạo hưởng, hỏa quang chọi hiện, vách đá nứt ra, cùng nhau nham thạch to lớn ngang bay ra, đội Bạch Kỳ tung tích trình độ nhất định về sau, vừa lúc cả hai gặp nhau.

Bạch Kỳ lẳng không một cái thân thể, cả người xoay chuyển thân hình, nguyên bản đầu hướng xuống, lập tức đảo ngược, lập tức một chân đạp ở cái kia bay đến nham thạch bên trên, lực lượng vô cùng lớn, núi đá chấn động, nhất thời sụp đổ, hướng về phía dưới rơi xuống, mà Bạch Kỳ lại mượn nhờ cổ này lực phản chấn, thân hình như mũi tên, phóng lên tận trời, chớp mắt một lần nữa rơi vào gò núi đỉnh chớp.

Vừa mới ổn định thân hình, cái kia Cự Viên đã tiến đến, thân hình khổng lồ bá lực kinh người, gào thét bên trong nắm tay phải mang theo cơn lốc chi thể hướng về Bạch Kỳ đối diện oanh tới.

Cảm thụ được bên trong thân thể phun trào lấy trước đó chưa từng có cường hãn chi lực, Bạch Kỳ trong mắt thần quang lóe lên, hất lên tay áo trực tiếp một quyền tới đối cùng một chỗ.

Phanh ——

Khí kinh bốn phía, từ cả hai ở giữa nổ tung, hướng về bốn phương tám hướng chen chúc cuồng quyền, cả mặt đất đá vụn đều bị thổi trống bay khỏi, cứ như vậy hai quyền đâm nhau, lại nhất thời nhựa cây trệ tại một chỗ, hai không nhường nhịn.

Nếu có người bên ngoài ở đây, liền có thể nhìn thấy quý dị một màn, hai cái hình thể cực không tương xứng cá thể, lại tàn sát ra đồng dạng làm cho người kinh hãi khí tức.

Cự Viên như tiểu sơn nguy nga, một đôi quyền đầu to lớn, vền vền một cái liền có thể đem Bạch Kỳ cả người bao trùm, nơi đây xem ra dường như không làm gì được Bạch Kỳ mấy may, mà Bạch Kỳ lại vẫn giống như chiếm cứ lấy ưu thế.

Chợt nhìn Bạch Kỳ một bộ hơi hốt thần sắc, trên mặt không mang theo mấy may khói lửa, thân thể thẳng tắp thon dài, chỉ là thẳng tắp đánh ra một quyền, mà Cự Viên thân hình khổng lồ nghiêng về phía trước, bắp thịt toàn thân cao cao nổi lên, gương mặt dữ tợn kinh hãi, từng đạo gân xanh phồng lên, nghe răng trợn mắt lấy, một thân lông tóc theo gió bay múa, nhìn như dọa người, người sáng suốt liếc một chút liền có thể nhìn ra bên trong chênh lệch.

Nhưng vào lúc này, Cự Viên to lớn trong cơn mắt hiện lên một tia cơ trí, phía sau một đạo viên vàng thoáng chói sáng lên, nhất thời một cổ cự lực phát sinh, truyền vào cánh tay phải, theo Bạch Kỳ nắm tay phải truyền vào thân thể.

Cảm thụ được nguồn sức mạnh này, Bạch Kỳ thần sắc không thay đổi, lại đang giằng co bên trong hướng về phía trước hung hăng bước ra một bộ, oanh một tiếng, quanh thân kinh lực bỗng nhiên vừa tăng, trước đó lại vẫn có giữ lại, giờ phút này bạo phát, lại sinh sinh chống đỡ cái này cỗ cự lực, còn đem Cự Viên thân hình không lồ đến hướng lui về phía sau ra mấy phần.

Cự Viên trong mắt lóe lên lo lắng, phía sau đạo thứ hai viên vàng đồng dạng sáng lên, cỗ thứ hai kinh lực tỏa ra, tràn vào nắm tay phải, đến cùng Bạch Kỳ đối kháng bên trong.

"Thú vị!"

Bạch Kỳ khoe miệng nhếch lên, lộ ra mỉm cười, trong mắt thần quang lại nổi lên, không ngờ là bước về phía trước một bước, mặt đất toàn bộ chấn động, xuất hiện một cái hố to, như mạng nhện vết nứt nương theo tinh mịn ken kết âm thanh lấy Bạch Kỳ chân trái làm trung tâm, hướng về chung quanh cực nhanh lan tràn.

Cùng lúc đó, vòn quanh Bạch Kỳ quanh thân khí kinh lại là vừa tăng, cỗ thứ hai lực đạo đồng dạng bị hóa giải, Cự Viên thân hình không lồ toàn bộ kịch chấn, sinh không do ta địa bị thôi động hướng (về) sau, nòng đậm lông tóc bao trùm dưới mặt bàn chân, lòi ra hai đạo thật sâu dấu vết.

Cự Viên rốt cục biến sắc, ngao ngao quái khiếu trên mặt hiển hiện một luồng lệ khí, một đôi đồng tử phiếm hồng, đạo thứ ba viên vàng cuối cùng sáng lên kim quang, một cỗ so sánh với trước đó càng thêm lực lượng khổng lồ lan truyền ra, thế muốn đem Bạch Kỳ nhất cử bức lui.

"Đây chính là nguoi lực lượng mạnh nhất sao? Không gì hơn cái này!"

Cảm thụ được như phong ba tức giận mãnh liệt mà chí cường hung hãn lực đạo, Bạch Kỳ khoe miệng ý cười càng sâu, vừa mới hiển hiện lại lập tức vừa thu lại, hừ lạnh một tiếng, trong mắt ánh sáng trước đó chưa từng có sáng lên, há miệng cũng là một tiếng quát lớn: "Lùi xuống cho ta! !"

Oanh

Hết thấy sáu trăm bốn mươi nói sinh ngân hóa thành một cỗ bằng bạc cự lực, như điên long xuất hải, đem Cự Viên lực đạo vỡ nát địa một tia không dư thừa, theo cánh tay phải truyền nhập thể nội.

Tại Cự Viên sợ hãi cùng không thể tin dưới ánh mắt, thân hình không lồ cách mặt đất bay lên, hóa thành một đạo Thanh Ảnh, như mũi tên phi đạn mà ra, ầm ầm tiếng vang không ngừng truyền ra, liên tiếp va sụp mấy đạo vách đá mới rốt cục rơi xuống đất.

Sau khi hạ xuống Cự Viên đổ vào trong đá vụn, bị rơi xuống nham thạch vùi lấp hơn phân nửa thân thể, đá vụn vùi lấp hạ, thô to cánh tay phải run rẩy không ngừng, bên trong mạch máu gân bắp thịt băng liệt, biến đến đỏ bừng một mảnh, mềm mại cúi tại bên người, không thể động đậy mấy may.

Còn chưa kết thúc, Bạch Kỳ một chân thực sự hướng mặt đất, cả người bay tán loạn mà ra, chớp mắt đi vào Cự Viên chỗ ở trên không, ở trên cao nhìn xuống, thần sắc hồ hững bên trong năm ngón tay mở ra làm trần áp chi thể, hướng phía dưới nhanh chóng buông xuống.

Cự Viên hoảng hốt, đồng tử co lại nhanh chóng lên, gào thét liên tục, dạng này sinh tử nguy từ khi Uy Lâm toàn bộ thủ cốc đến nay còn chưa bao giờ gặp được, lấy nó không tính quá cao linh trí cũng biết, nếu không thể ngăn lại một kích này, chính mình nhất định dữ nhiều lành ít, cánh tay phải đã không cách nào động đậy, rơi vào đường cùng nó đánh phải vung lên cánh tay trái dĩ căn.

Phanh ——

Một tiếng vang thật lớn, xen lẫn Cự Viên tiếng rống thảm thiết, cánh tay trái da tróc thịt bong, thân hình không lồ toàn bộ bị đập bay cách mặt đất, lẳng không tuôn ra mấy đóa huyết hoa, bay thẳng ra mấy chục trượng mới rơi xuống đất, vừa muốn giãy dụa lấy đứng dậy, liền bị lóe lên mà tới Bạch Kỳ nhân một cái ở đầu vai, phù phù một tiếng vang thật lớn, cứ như vậy mặt sát mặt đất, bị áp chế gắt gao ở, không thể động đậy.

"Ngao "

Cự Viên gào thán, triệt để sợ Bạch Kỳ, trước mặt nhân loại dưới cái nhìn của nó là đáng sợ như thế, nhẹ nhõm áp chế lấy lực lượng lấy xung, thân là Hám Sơn vượn chính mình, còn một bộ khí định thần nhân bộ đáng, lúc này rơi vào cái này nhân loại đáng sợ tu sĩ bên trong, cũng không biết sau đó phải đối mặt là dạng gì vận mệnh.

Chính mình làm sao xui xẻo như vậy, trong ấn tượng nhân loại đều là yếu ớt không chịu nổi, làm sao bị chính mình gặp cái này cứ như vậy dữ dội đâu?

Nghĩ đến đây, Cự Viên thì cảm thấy không công bằng, trong lòng dâng lên mãnh liệt oán khí cùng ủy khuất, gào thán bên trong giống như tại giận mắng cái này lão Thiên bất công, to lớn đồng tử lại dần dần hiện lên một tầng hơi nước, giãy dụa khí lực cũng càng ngày càng yếu, nghiêm chỉnh một bộ nhận mệnh bộ dáng.

Gặp này, Bạch Kỳ ngạc nhiên, trong lúc nhất thời lại có chút không thể đi xuống, nếu là một mực hung mãnh phản kháng đến cùng, hẳn nhất định không chút nào mềm, trực tiếp đem chém giết, giờ phút này gặp cái này Cự Viên có như thế linh tính, ngược lại sinh ra mấy phần lòng trắc ẩn.

Yêu thú tu hành không dễ, cần trải qua năm tháng dài đằng đẳng mới có thể thông linh, tu luyện tới luyện khí tầng thứ mười càng là không biết phải hao phí bao nhiêu thời gian, lại cái này Cự Viên một mực thân ở thú cốc hạch tâm, như không người chọc tới, cố nhiên sẽ không dễ dàng tàn phá bừa bãi ngoại giới.

Ngẫm lại, Bạch Kỳ nhẹ nói nói: "Đừng sợ, ta thì lấy nguoi một số tinh huyết, không sẽ giết nguoi..."

Cũng không biết cái này Cự Viên nghe hiểu không, đứng là gằm nhẹ một tiếng, trong mắt hơi nước càng nhiều, yêu kiều muốn, một bộ lã chã chực khóc bộ dáng, còn quay đầu đi chỗ khác không nhìn tới Bạch Kỳ.

Bạch Kỳ yên lặng, dờ khóc dờ cười, cứ như vậy trái áp chế Cự Viên, phải bóp ra một đạo cổ quái ẩn quyết, trong lòng khẽ quát một tiếng: "Dung Huyết!"

Rò rỉ

Từ Cự Viên quanh thân miệng vết thương, một chút đỏ tươi tơ máu hiển hiện, tại một cổ kỳ dị chi lực dẫn dắt hạ, hướng về Bạch Kỳ trước người giữa không trung nhanh chóng tụ lại, một lát sau ngưng tụ thành một cái lớn chừng cái đầu huyết đoàn, ngưng tụ thành hình về sau, yên tĩnh nổi trôi, không nhúc nhích.

Nhắc nhất chỉ, Linh lực dẫn dắt hạ, huyết đoàn bên trong phân ra một tia máu tươi rời rạc mà ra, quán quanh hướng Bạch Kỳ ngón trỏ, lóe lên phía dưới, lại bỗng ngưng rút vào Bạch Kỳ bên trong thân thể.

Bạch Kỳ nhắm mắt, yên tĩnh cảm thụ, sau một hồi mở mắt ra, lộ ra mơ hồ thất vọng.

Quả nhiên không hổ là luyện khí tầng thứ mười Yêu thú tinh huyết, bên trong ẩn chứa linh tính cực kỳ nồng đậm, hút nhập thể nội về sau, tu vi chi lực cũng tại ngo ngoe nhúc nhích, phảng phất đạt được tâm bồ, có thể so với đại bồ, duy chỉ có đáng tiếc là, sinh ngân vẫn như cũ không có bất kỳ biến hóa nào, liền một tia tăng trưởng dấu hiệu đều chưa từng xuất hiện.

"Chẳng lẽ, thật muốn Trúc Cơ Kỳ Yêu thú tinh huyết mới được?" Bạch Kỳ trầm nghĩ, trầm cười khổ liên tục.

Trúc Cơ Yêu thú há lại tốt như vậy giết, vền vẹn cái này luyện khí tầng thứ mười, nhìn như còn chưa đạt tới đỉnh phong Hám Sơn vượn, về mặt sức mạnh liền cần Bạch Kỳ toàn lực mới có thể áp chế, có lẽ bởi vì thiên phú dị bẩm, khí huyết chi lực hơn xa tầm thường Yêu thú mới có thể làm đến như vậy.

Nhưng Yêu thú chủng loại đông đảo, phần lớn da dày thịt béo, thiên phú thần thông càng là vô cùng kỳ quái, lại uy lực bình thường cường đại, tu sĩ tầm thường nếu không có pháp bảo mạnh mẽ phù lục vì y vào, rất khó là cùng cảnh giới Yêu thú đứng, nếu không có Bạch Kỳ nhục thân chi lực cường hãn, cũng khó có thể tùy tiện áp chế cái này Hám Sơn vượn.

Lại cái này đã là cực hạn, nếu muốn để hấn đi đối mặt Trúc Cơ Yêu thú, ý vào bắt diệt thân thể, có lẽ có thể làm được không thương tổn không chết, nhưng kết cục nhất định là tu vi hao hết bị bắt hoặc là chặt vật mà chạy.

"Thôi thôi, mọi thứ vẫn là muốn nhìn duyên, lúc này không cách nào, vậy liền về sau mới quyết định đi!"

Than nhẹ một tiếng, Bạch Kỳ phát tay áo, thu lấy trước mặt huyết đoàn, sau đó buông ra ép trái chế, khiến Cự Viên đạt được tự do.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: thúc linh

← →

Nhân Hoàng kỳ Đạo Quân Thần cấp Kiếm Hồn hệ thống trọng sinh quân tâu ngự phụ kế quân tâu nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiếm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Buông ra Cự Viên sau khi áp chế, Bạch Kỳ gắt gao nhìn chăm chăm thân hình khổng lồ chậm rãi đứng dậy, nhục thân chi lực nội uẩn, phàm là cái này Cự Viên có một tia bạo khởi dấu hiệu, Bạch Kỳ liền sẽ không chút do dự ra chém giết chỉ.

Cự Viên sau khi đứng dậy, run run toàn thân lông tóc, có đá vụn ào ào rơi xuống, tùy ý hoạt động mấy lần thân thể, sau đó chuyển động to lớn đầu to, ánh mắt rũ xuống, rơi vào Bạch Kỳ trên thân.

Tại Bạch Kỳ lạnh lùng nhìn soi mói, Cự Viên chậm rãi ngồi xổm xuống, đồng tử chuyển động ở giữa, trong mắt lại lộ ra một tia ánh sáng kì dị, mang theo hiếu kỳ đánh giá Bạch Kỳ, còn có mấy phần cảm kích.

Gặp này, Bạch Kỳ ngưng tụ khí thể tản ra, không hề căng cứng, xoay chuyển ánh mắt, nhìn về phía Cự Viên quanh thân máu me đầm đìa vết thương,

còn có huyết dịch chảy xuống, nhuộm đỏ lông tóc.

Như phát giác Bạch Kỳ ánh mắt, Cự Viên găm nhẹ, lộ ra có chút ủy khuất, dẫn tới Bạch Kỳ liên tục cười khổ.

Suy nghĩ một chút, Bạch Kỳ nhắc vỗ túi trữ vật, lấy ra không ít cấp thấp Linh Đan, nghiền nát sau vẩy vào Cự Viên huyết nhục xoay tròn địa phương, huyết dịch nhất thời ngừng, còn có một cỗ mát lạnh chỉ ý hiển hiện, Cự Viên hừ hừ vài tiếng, như người đồng dạng trên mặt lộ ra say mê thần sắc, giống như rất là thoải mái.

Làm xong đây hết thảy, Bạch Kỳ suy nghĩ nhất động, lập tức hướng về Cự Viên nói ra: "Lấy người chi huyết, ta có chút công dụng, nhưng sẽ không Bạch lấy, liền giúp người một lần."

Nói xong, quay người lại, Bạch Kỳ liền hướng về kia gốc sinh lôi Mộc Hành đi, Cự Viên xê dịch thân hình khổng lồ, theo sau lưng Bạch Kỳ, thần sắc lộ ra nghi hoặc.

Trước đó trong lúc đánh nhau, trên đồi núi mặt đất bị phá hư địa cảnh hoang tàn khắp nơi, nhưng cái này gốc sinh lôi mộc tại cả hai tận lực tránh đi phía dưới, trốn qua một kiếp, cũng không thụ đến bất kỳ tác động đến.

Đi tới cái này sinh lôi mộc trước đó, Bạch Kỳ dừng bước lại, linh thức lan tràn, hơi chút cảm thụ một phen về sau, như tự nói nói: "Nhìn cái này sinh lôi Mộc Nội Linh lực còn chưa đạt tới đỉnh phong, khoảng cách thành thực còn đã nhiều ngày, như thể ngược lại vừa vãn!"

Tại Cự Viên ánh mắt nghi ngờ hạ, Bạch Kỳ nâng lên phải, bóp ra một đạo cỗ quái ẩn quyết, lại cùng lúc trước Dung Huyết chỉ ẩn hoàn toàn khác biệt, trong lòng thâm quát một tiếng: "Đoạt Linh!" Lập tức hướng về kia sinh lôi Mộc Nhất chỉ rơi xuống.

Trong chớp nhoáng, một cỗ kỳ dị chi lực tràn ngập ra, chớp mắt tán ra, bao trùm hơn phân nửa trên đồi núi đất bằng, còn đang khuếch tán, một cỗ bàng bạc hấp lực bỗng dưng mà lên, lấy cái kia sinh lôi mộc làm trung tâm, chung quanh Linh lực tại lúc này nhanh chóng tụ lại tới, rất nhanh ngưng tụ thành một đạo vô hình vòng xoáy, hướng về sinh lôi nhánh cây làm phi tốc dung nhập.

Cái này gốc Thanh Lôi mộc nhất thời toàn thân linh quang sáng rõ, mắt trần có thể thấy, lại dần dần biến thành hơi mờ mờ bóng, có thể thấy rõ bên trong mạch lạc, quanh co vờn quanh, còn có từng tia từng tia kỳ lạ hồ quang điện chạy trốn, theo Linh lực dung nhập bắt đầu nở lớn, lại nở lớn.

Ba khóa sinh lôi quả cũng giống như thế, nguyên bản nội liễm điện quang nhất thời hiển hiện mặt ngoài, như tiểu xà xoay quanh, du tẩu không ngừng, một mùi thơm bắt đầu tràn ra, từ từ nồng nặc lên.

Nhìn lấy cái này cảnh tượng kỳ dị, Cự Viên nhất thời hưng phấn, trong con mắt ánh mắt sáng rõ, phía trên bắn phía dưới nhảy, liên tục đánh ở ngực, phát ra vui thích găm nhẹ.

Vөн vẹn một nén nhang không đến lúc đó ở giữa, Linh lực phảng phất đạt tới bão hòa, sinh lôi mộc không hề dung hợp linh khí, Bạch Kỳ cái này mới thu hồi phải.

Lúc này lại nhìn, cái kia ba khóa sinh lôi quả đã là trở nên mượt mà thông thấu, khóa khóa sung mãn trong suốt, mỗi một khóa đều như mắt rồng kích cỡ tương đương, bên trong đều có một đạo ngón út phẩm chất lôi đình chiếm cứ, so sánh với trước đó tăng trưởng mấy bậc không thôi.

Nhắc phát một cái, ba khóa sinh lôi quả lập tức rơi xuống, bị Bạch Kỳ tiếp ở chính giữa, còn không đợi Cự Viên phản ứng, liền hất lên phía dưới bị trong lúc vội vã đuổi ra to lớn chuông, cẩn thận từng li từng tí tiếp trong lòng.

"Như thế, người ta không ai nợ ai."

Nói xong Bạch Kỳ đi tới một bên, tìm một chỗ sạch sẽ nham thạch, khoanh chân ngồi ở trên, bắt đầu tĩnh tọa, chậm rãi khôi phục hao tổn tu vi cùng linh hồn chi lực.

Cướp lại Dung Huyết chi thuật sớm đã giải trừ, tu vi lần nữa khôi phục, sinh ngân lấy biến thành trước kia bốn trăm nói chính, ẩn phục tại thể nội các nơi, khôi phục sau nguyên bản luyện khí tầng thứ sáu tu vi, đã là hao tổn hơn phân nửa, hiển nhiên chỉ mấy lần trước đối oanh, cũng không phải là không có bất kỳ giá nào.

Lại thêm liên tục thi triển hai lần Dung Huyết cùng một lần Đoạt Linh chi thuật, linh hồn chi lực cũng có không nhỏ tiêu hao, sắc trời còn sớm, lấy Bạch Kỳ tốc độ toàn lực mở ra chỉ cần một hai canh giờ liền có thể đến tới thú cốc bên ngoài vậy, thừa dịp cái này sẽ, hơi khôi phục lại liền chuẩn bị khởi hành rời đi.

Thật sâu mắt nhìn đang khoanh chân lâm vào tĩnh tọa Bạch Kỳ, Cự Viên đi tới một bên, cũng không nghĩ nhiều, trực tiếp về lên một khóa sinh lôi quả thì ném vào bên trong miệng.

Ba ba

Vừa mới ăn được, một chút nhỏ bé thanh sắc lôi đình theo Cự Viên thân hình khổng lồ mặt ngoài hiện lên, Cự Viên sắc mặt đỏ lên, gất gao cắn chặt hàm răng, cổ họng nhấp nhô phát ra rầu rĩ găm nhẹ, giống như nhấn thụ lấy cực lớn thống khổ.

Hồ quang điện nhón nhào, tràn ngập tại quanh thân các nơi, tràn vào cơ thể gân cốt, rèn luyện thân thể, thùng thùng có mạnh mẽ địa tiếng tim đập tại trong lồng ngực vang lên, tại tĩnh mịch đỉnh núi lộ ra càng vang dội, giầu có lực đạo.

Mắt trần có thể thấy, quanh thân xoay tròn da thịt lại cực nhanh kết vảy, sau đó tróc ra, lộ ra hoàn hảo không chút tổn hại phủ đầy ngấn sâu thô ráp da thịt.

Quá trình này tiếp tục khoảng chừng nửa canh giờ, sau nửa canh giờ, Cự Viên thân thể chấn động mạnh một cái, lõi quang tản ra, hư không tiêu thất, một đạo kim mang tại Cự Viên trên lưng sáng lên, như từ không nói có, hóa thành lạc ấn, sau đó kim quang thu lại, thuật biến hoàn thành.

Lúc này, tại Cự Viên phía sau đã xuất hiện bốn đạo viên vàng, cái này viên vàng kỳ dị, Bạch Kỳ không biết, chính là đại biểu cho Hám Sơn vượn loại này Yêu thú thuật biến số lần, viên vàng càng nhiều đại biểu thuật biến số lần càng nhiều, thiên phú thần thông cũng sẽ càng mạnh, nếu có thể thuật biến chín lần, liền có thể đạt tới bay vọt, trở thành Trúc Cơ Kỳ Yêu thú.

Nếu là Bạch Kỳ có thận trọng tra, chắc chắn chú ý tới, trước đó cùng Cự Viên đối oanh bên trong, cái kia trống rỗng xuất hiện liên tiếp ba cỗ cự lực bắt đầu từ cái này ba đạo viên vàng bên trong phát ra.

Bây giờ cái này đạo thứ tư viên vàng đã thành hình, liền đại biểu như Cự Viên toàn lực hành động, cũng không dùng sức thể liền có thể tiếp ngay cả phát ra 5 cỗ lực đạo, chỉ cần không phải như Bạch Kỳ dạng này quái thai, liền xem như tầm thường luyện khí tăng thứ mười tu sĩ gặp, cũng muốn nuốt hận tại chỗ!

Không có chút gì do dự, Cự Viên trong mắt lộ ra kiên định, lần nữa về lên một khóa sinh lõi quả ném vào bên trong miệng, lại một lần thuật biến bắt đầu.

Lần này thời gian hơi dài, đạt tới hơn nửa canh giờ, mới hoàn toàn thành công, năm đạo viên vàng tại Cự Viên phía sau Diệp Diệp rực rỡ, phụ trợ địa Cự Viên lộ ra uy vũ dị thường.

Mà lúc này Bạch Kỳ cũng đình chỉ tĩnh tọa, hơi cảm thụ một phen, thể nội tu vi chỉ khôi phục một phần nhỏ, còn chưa triệt để khôi phục, linh hồn chỉ lực cũng khôi phục một chút.

Xoay chuyển ánh mắt, rơi vào cái kia Cự Viên trên thân, Bạch Kỳ trong mắt lộ ra sắc mặt khác thường, liên tiếp hai lần thuật biến, cái này Cự Viên không chỉ có lực lượng đại tăng, khí tức cũng có biến hóa, trở nên hùng hậu to dài hơn nhiều, như trước khi nói như điện mãnh liệt Man Thú, lúc này liền có một cỗ dày nặng tựa như núi cao xa xăm khí tức, giống như biến hóa long trời lở đất.

Càng kỳ lạ là, liền trước đó Bạch Kỳ tạo thành một số thương thế đều triệt để phục hồi như cũ, trừ mấy chỗ trụ lùi lông tóc tróc ra địa phương, lại không có để lại một tia vết thương, quả thật là thiên phú dị bẩm!

Bạch Kỳ trong lòng cảm thán, không muốn tiếp qua nhiều tri hoãn, lúc này đứng dậy, liền muốn rời đi.

Một tiếng gầm nhẹ, Cự Viên phát giác Bạch Kỳ thức tỉnh, thần sắc trong hưng phấn, nhanh chân mà đến, mỗi một bước rơi trên mặt đất chính là một tiếng vang vọng, phảng phất toàn bộ gò núi đều lắc lắc.

Đi vào Bạch Kỳ trước người, Cự Viên nhớ tới mặt, lộ ra lấy vui màu sắc, nắm tay phải duỗi ra, tại Bạch Kỳ ánh mắt nghi ngờ bên trong, năm ngón tay mở ra một đám, trong suốt thanh quang sáng lên, bên trong có một cái sinh lõi quả.

Bạch Kỳ mỉm cười, lắc đầu, nhìn lấy Cự Viên nói: "Vật này tại ta tác dụng không lớn, ngươi còn là mình thu đi, ta nên rời đi."

Nói xong duỗi vỗ vỗ Cự Viên khôi ngô bả vai, tại mặt mũi tràn đầy không muốn bên trong, liền muốn quay người rời đi, đúng lúc này, bỗng nhiên, Bạch Kỳ thần sắc nhất động, hơi hơi nghiêng đầu nhìn hướng một cái hướng khác, như tự nói nói: "Có người đến!"

Nói xong câu này, dưới chân nhất động, thân hình chớp liên tục phía dưới, xuất hiện tại một chỗ cao ngất nham thạch về sau, khí tức quanh người thuận thể thu liễm.

Bạch Kỳ vừa mới ẩn tàng thân hình, một bóng người liền lóe lên phía dưới, xuất hiện tại trên đồi núi, người này ánh mắt sắc bén, quét qua chung quanh cảnh hoang tàn khắp nơi cảnh tượng, không khỏi khẽ chau mày.

Vượt qua đồ nát thê lương, người này ánh mắt rơi vào cái kia thân hình khôi ngô Cự Viên trên thân, hai đầu mi đầu xoắn xuýt địa càng sâu, khi nhìn đến trên lòng bàn tay sinh ra trong suốt sinh lõi quả lúc, nhất thời biến sắc, trong mắt ánh sáng trở nên cực sáng, khí tức quanh người bỗng nhiên vừa tăng bên trong, há miệng chính là một tiếng quát lớn: "Nghịch súc, nạp mạng đi!"

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Diệt lôi

Nhân Hoàng kỳ Đạo Quân Thần cấp Kiểm Hồn hệ thống trọng sinh quân tẩu ngự phụ kế quân tẩu nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiểm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Bạch Kỳ từ ở bên, từ nơi này người xuất hiện nháy mắt, hần liền nhận ra, người này không phải người bên ngoài, chính là trước kia gặp Đế Triều, trong lòng hơi động, ánh mắt lập tức có chút âm trầm xuống.

Cái này Đế Triều quả nhiên không có hảo tâm như vậy, sẽ đối với hần nhắc nhở, rõ ràng là sáng sớm thì hạ quyết tâm muốn tới này, mục đích không cần nói cũng biết, chính là vì cái kia "Sinh lôi quả", không muốn người bên ngoài hư hần chuyện tốt, có điều lại như cũ buông tha Bạch Kỳ.

Không cần nghĩ cũng biết, cái này Đế Triều cũng không phải là nhất thời lương tâm phát hiện, mà chính là cho rằng lấy Bạch Kỳ chỉ là luyện khí tăng thứ sáu tu vi, một mình xâm nhập thứ cốc hạch tâm căn bản không có nửa điểm sinh, nói trắng ra thì là căn bản không có đem Bạch Kỳ để vào mắt, cũng không cho rằng lấy Bạch Kỳ thực lực sẽ đối với hần kế hoạch tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì.

Có điều này cũng Dã Toại Bạch Kỳ ý, sau đó coi như trở lại thứ cốc bên ngoài vây gặp nhau, chỉ sợ cái này Đế Triều cũng sẽ cho rằng Bạch Kỳ là may mắn không có gặp Yêu thú, mới trốn qua một kiếp, coi như mang trong lòng lo nghĩ, cũng sẽ không truy đến cùng.

Bạch Kỳ linh hồn cảnh giới, cơ hồ tùy thời đều có thể đột phá luyện khí tăng thứ chín, trừ phi linh hồn cảnh giới viễn siêu Bạch Kỳ, nếu không rất khó phát giác hần tồn tại, lấy Đế Triều luyện khí tăng thứ bảy đỉnh phong tu vi, hiển nhiên còn không làm được đến mức này.

Bạch Kỳ không biết, kì thực còn có một cái khác tăng nguyên nhân, khiến cho cái này Đế Triều không có liền có thể đối với hần ra

Vừa mới rơi vào vách đá Đế Triều, mở miệng một tiếng quát lớn về sau, nói xong trực tiếp nhắc vung ra một đạo thô Đại Lôi Đình, ánh sáng màu lam chói mắt, như ánh hồng chợt hiện, chớp mắt vượt qua hơn mười trượng khoảng cách, đánh phía Cự Viên nổ vang lung.

Cự Viên giận dữ, phản nhắc cánh tay một quyền đánh vào cái kia lôi đình bên trên, lôi đình lúc này nổ nát vụn, rất nhanh liền tiêu tán, lộ ra phía dưới nắm tay phải, có trong suốt kim quang lấp lóe tóe hiện, khí huyết chi lực ẩn núp gọn sóng, đúng là không may thương tổn.

Một kích này dù chưa làm bị thương Cự Viên, lại kích phát nó càng nhiều hung tính, há miệng phát ra một tiếng chấn thiên gào thét, thân hình khổng lồ nhất động, lôi cuốn lấy gào thét kinh phong, giống như một tòa núi nhỏ, lấy thế bất khả kháng uy thế hướng về Đế Triều chỗ vọt mạnh nghiền ép mà đến.

Đế Triều đồng tử co rút lại, trong lòng thất kinh: "Không hổ là luyện khí tăng thứ mười Yêu thú, quả nhiên không đơn giản! Cũng may ta đã sớm chuẩn bị, lần này nhất định đem kẻ này chém giết, luyện khí tăng thứ mười Yêu thú thi thể, còn có cái kia sinh lôi quả, cũng sẽ là ta!"

Nghĩ đến chính mình chuẩn bị mấy cái vật, Đế Triều hoàn toàn yên tâm, mặt sắc mặt ngưng trọng bên trong chất chứa một vòng tự tin, mắt thấy ầm ầm nện bước nhanh chân chạm mặt tới Cự Viên, thân sắc không thay đổi, nhắc phát một cái bên hông, bốn cái xanh mênh mang ngọc bài xuất hiện ở chính giữa.

Ánh mắt quét qua bên trong ngọc bài, hình như có chút đau lòng, nhưng vẫn là cắn răng một cái, nhắc hất lên phía dưới, bốn đạo ngọc bài hóa thành bốn đạo lưu quang bay lượn mà ra, phân đà Đông Nam Tây Bắc bốn cái phương vị, lẫn nhau ở giữa cách xa nhau mấy trượng, cứ như vậy ngừng ở giữa không trung không nhúc nhích.

"Đây là?" Ẩn thân tại phụ cận Bạch Kỳ, toàn thân khí tức thu liễm, ánh mắt bồi hồi bên trong, thời khắc chú ý hết thấy động tĩnh.

Tu sĩ cảm ứng nhạy cảm, riêng là người tu vi cao thâm, cho dù không dùng linh thức nhìn trộm, cũng có thể trong cõi u minh cảm ứng được người bên ngoài ánh mắt, bởi vậy Bạch Kỳ ánh mắt cũng không tại Đế Triều trên thân dừng lại, mỗi lần chỉ là khẽ quét mà qua, liền không hề nhìn chăm chú, trọng điểm đặt ở cái kia trên ngọc bài, ánh mắt ngưng trọng, lộ ra trầm ngâm.

Tại ngọc bài này bên trong, hần cảm nhận được một cỗ nồng đậm cùng cực Lôi Đình chi lực, cùng lúc trước thấy "Sinh lôi quả" khí tức rất là tương tự, lại còn có khác biệt, chỉ là cái này chỗ khác biệt lại không nói rõ được cũng không tả rõ được.

Đế Triều bình tĩnh nhìn lấy Cự Viên nhanh chân mà đến, rất nhanh bước vào ngọc bài phạm vi, trong mắt tuôn ra như thực chất tinh quang, bên trong bầm niệm pháp quyết hướng về bên trong một đạo ngọc bài nhất chỉ.

Phanh một tiếng, ngọc bài nổ nát vụn, một đạo màu xanh đậm điện quang từ đó nhảy lên lên, tại Đế Triều liền tiếp nhắc chỉ chỉ đi bên trong, bốn đạo ngọc bài liền tiếp sụp đổ, bốn cỗ lôi quang từ đó thoáng hiện, lẫn nhau liên tiếp, hóa thành một đạo từ rắc rối điện quang bao trùm lưới lớn, đem Cự Viên toàn bộ bao phủ ở chính giữa.

Lưới điện xanh thẫm, nồng đậm điện quang từ đó tuôn ra, đôm đốp rung động, bao trùm phương viên gần mười trượng khu vực, bên trong tàn mát ra nồng đậm hủy diệt chi lực cùng một cỗ kỳ lạ phong cầm ba động.

Cự Viên kinh nghi, to lớn đồng tử hơi hơi co vào, dừng bước lại, giờ phút này gầm nhẹ liên tục, hiển nhiên đối cái này điện quang có chút kiêng kỵ.

Đế Triều cười lạnh, bên trong bầm niệm pháp quyết không ngừng, trong miệng nói nhỏ, giết bành trướng: "Uổng ta không tiếc hao phí đại lượng tu vi, tại sư tôn trợ giúp hạ, luyện hóa ra cái này bốn đạo diệt Lôi Phù ấn, cũng không tin diệt không con thú này!"

Theo không ngừng bấm niệm pháp quyết, lưới điện lấy mắt trần có thể thấy tốc độ chậm rãi co vào, Cự Viên khẩn trương, huy quyền đánh vào lưới điện phía trên, phanh một tiếng, lưới điện chấn động, lại có một cái chớp mắt đình trệ co vào chỉ thế.

Điện quang như du long, theo Cự Viên cánh tay phải nhanh chóng lan tràn đến quanh thân, trong lúc nhất thời oanh minh không ngừng, Cự Viên nộ hồng, bị bao khóa tại nồng đậm điện quang bên trong không ngừng gãy dựa.

Gặp này, Đế Triệu cười lạnh càng nhiều, khoe miệng càng là tiết ra một tia giễu cợt sắc, đang chờ tiếp tục khống chế lưới điện co vào, đột nhiên biến sắc, có chói mắt ánh vàng đột ngột chột hiện, theo nồng đậm xanh thăm điện quang bên trong lấp lóe mà ra, ngay sau đó liền Cự Viên toàn thân chấn động, điện quang bỗng nhiên sụp đổ, tiêu tán không thấy.

"Có chút đoạn, có điều còn chưa đủ!" Đế Triệu thu hồi về đăm chiêu, thần sắc ngưng trọng, bấm niệm pháp quyết bên trong trong miệng quát nhẹ một chữ: "Đặc ——"

Một chữ rơi xuống, lưới điện chấn động, loáng thoáng có bốn đạo phù văn từ đó hiển hiện, từ từ rõ ràng, chớp hiện bên trong thấu phát hủy diệt ba động.

Oanh kết

Một đạo cơ hồ đạt tới ba ngón phẩm chất màu xanh đậm lôi đình từ đó dâng lên, rơi vào Cự Viên dưới chân, kinh thiên nổ vang bỗng nhiên truyền ra, điện quang nổ tung, hóa thành vô số điện xà, nháy mắt toát lên toàn bộ lưới điện phạm vi bao trùm, tùy ý phá hư nhanh chóng chạy trốn, âm âm ở giữa, nhắc lên đại lượng bụi mù huyền ảo.

Còn chưa kết thúc, Đế Triệu trên mặt hiển hiện một cỗ ngoan lệ, liên tục nhắc chỉ chỉ hướng cái kia lưới điện, phù văn phát sáng, từng đạo lôi đình phun ra, toàn bộ thủ cốc hạch tâm trên đồi núi, giống như sấm sét trên trời rơi xuống, như xong việc ngày.

Lôi điện cuồng bạo, mỗi một lần rơi xuống, đều nhắc lên khủng bố tiếng vang, từng đạo thô to khe rãnh tại mặt đất nham thạch phía trên vỡ ra, cực nhanh hướng về bốn phương tám hướng lan tràn, toàn bộ mặt đất trở nên thủng trăm ngàn lỗ, lấy Cự Viên làm trung tâm, một đạo phù đầy vết nứt hổ sâu bắt đầu xuất hiện, giống như bị một loại không thể tưởng tượng cự lực một quyền đập trúng.

Một số sinh trong ngành cây cỏ cũng chạy không thoát kiếp nạn, bị điện quang quét qua, chớp mắt hóa thành tro bụi, nham thạch to lớn bắn bay, còn giữa không trung liền bị chém nát, sau đó lại lần vỡ vụn, cho đến hóa thành bột mịn, uy lực có thể xưng đáng sợ, liền giấu kín tại lưới điện bên ngoài Bạch Kỳ cũng lộ ra chân kinh, đồng tử hơi hơi co vào.

"Đây chính là diệt lôi uy lực sao? Quả nhiên thật mạnh!"

Mất thấy lôi đình uy lực, kết hợp với Đế Triệu lời nói, Bạch Kỳ lập tức biết được cái này là loại nào lôi đình, đối với này lôi uy lực dự phán có chút vượt qua bản thân đoán trước, nhất thời kinh hãi không thôi, ánh mắt rơi vào bị lôi quang bao phủ cái kia Cự Viên loáng thoáng thân ảnh to lớn, sắc mặt không khỏi hiển hiện một vòng vẻ lo lắng.

Trận này phong bạo trọn vẹn tiếp tục mấy chục giây thời gian, lôi đình mới dần dần dừng, Đế Triệu hô hấp hơi có gấp rút, khuôn mặt cũng hiển hiện dị dạng hồng nhuận phon phớt, có thể thấy được trước đó như vậy với hắn mà nói cũng có không nhỏ tiêu hao, ánh mắt nhất định, gắt gao nhìn chằm chằm điện lưới trung tâm vị trí.

Bụi mù rất nhanh tiêu tán, lộ ra tan hoang xơ xác mặt đất, đã tìm không thấy một tia xon nơi tốt, biến thành một đạo sâu đạt một trượng to lớn hố sâu, phạm vi chừng năm sáu trượng, Cự Viên thân ở trong hố sâu, cũng là trước kia lôi quang tàn phá bừa bãi cuồng loạn nhất khu vực.

Bộ lông màu xanh trở nên chấy đen một mảnh, có đó tui huyết dịch chảy xuôi, thấm ướt bên ngoài thân, da thịt xoay tròn, xuất hiện to to nhỏ nhỏ vết thương, lộ ra càng dữ tợn, thể thâm vô cùng, sớm đã không có trước đó anh tuấn uy vũ phi phạm bộ dáng, nhắm chặt hai mắt, còn đang phập phồng ở ngực biểu hiện sinh chưa ngừng, gặp này Bạch Kỳ cũng là chút thư giãn.

"Lại còn chưa chết? !" Đế Triệu ánh mắt ngưng tụ, chân mày hơi nhíu lại, ngẫm lại lúc này mới giãn ra, trầm nghĩ trong lòng: "Cái này Hám Sơn vườn ươm hiểu mượn nhờ sinh lôi quả thói luyện thân thể, được trời ưu ái, chắc hẳn đối với tại lôi đình cũng có nhất định năng lực chống cự, chẳng qua hiện nay cũng chỉ thừa một hơi a."

Nghĩ tới đây, trong lòng thoải mái, vung ở giữa, một thanh xanh thăm phi kiếm thoát ra, lưới điện vụn vụn, xuất hiện trong tích tắc hư hóa, khiến xuyên thấu mà vào, lóe lên phía dưới hàn quang tóe hiện, muốn cho Cự Viên nhất kích trí mệnh.

Nhưng vào lúc này, trong chớp nhoáng, Cự Viên bỗng nhiên mở hai mắt ra, há miệng chính là phát ra một tiếng khủng bố nộ hồng, ầm chứa trước đó chưa từng có ngập trời tức giận.

Phía sau 5 đạo kim mang thoáng chốc sáng lên, đúng là cực sáng, lộ ra chói mắt vô cùng, như là một vòng Thiên Dương, giống như hóa thành thực chất, chớp mắt bao khóa Cự Viên quanh thân, phụ trợ địa mục bên trong cũng giống như kim quang bắn ra bốn phía, làm người ta nhìn tới tim đập nhanh, ầm chứa không khỏi uy nghiêm.

Trong ánh sáng mơ hồ, toàn thân bị kim quang bao phủ Cự Viên, phải nắm ngón tay đại trượng, tốc độ đạt tới một loại trình độ kinh người, chỉ gặp một đạo Kim Ảnh hiện lên, hướng về gào thét mà đến phi kiếm, lẳng không một thanh liền nắm đi qua.

Chương 84: Bại trốn

← →

Nhân Hoàng kỹ Đạo Quân Thần cấp Kiếm Hồn hệ thống trọng sinh quân tẩu ngự phu kế quân tẩu nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiếm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Đế Triều biến sắc, tại kinh hải dưới ánh mắt, phi kiếm lại bị Cự Viên một thanh tích lũy ở, sau đó hung hăng một nắm.

Phi kiếm gãy dựa, có xanh thắm mình vẫn hiển hiện, từng tia từng tia điện quang lấp lóe bên trong, càng có sắc bén chi ý tràn ra, Cự Viên phải chảy xuống máu tươi, theo khe hở rơi, huyết dịch này tại kim quang chiếu rọi, cũng đều biến thành kim sắc.

Phi kiếm này cũng không biết là chất liệt gì chế thành, lại rất là kiên cố, bị Cự Viên đại lực tích lũy ở, cũng không có chút nào tổn thương, ngược lại là tự thân thụ thương, có điều lại chỉ là bị thương ngoài da, chưa có thể thương tổn được gân cốt.

Cự Viên phần nộ, lộ ra đến mức dị thường táo bạo, nắm chặt phi kiếm, mặc cho tại lòng bàn tay không ngừng gãy dựa lấy lại không thể thoát ra, huy động cự quả đầm to, bọc lấy phi kiếm hung hăng hướng mặt đất thì đập.

Rầm rầm rầm

Vốn là tàn phá mặt đất, trở nên càng thêm tàn phá, mỗi một lần nện như điên, mặt đất đều biết chấn động, phát ra tiếng vang đồng thời, dần dần xuất hiện một đạo hồ sâu.

Liên tiếp hơn mười lần nện như điên, phi kiếm vẫn như cũ không hư hại chút nào, lên con gợn dử phía dưới, Cự Viên trong mắt phun trào về điên cuồng, mãnh liệt ngẩng đầu một cái, vung hất lên, phi kiếm lướt đi, phát ra tạt rít gào, hướng về lưới điện mà đi, nhìn kỹ, tiến lên phương hướng vừa lúc trực chỉ lưới điện bên trong mơ hồ hiển hiện một đạo diệt Lôi Phù văn.

Đế Triều sắc mặt đại biến, vội vàng bên trong nhắc chỉ hướng phi kiếm, vận chuyển tu vi nỗ lực thôi động, muốn làm nặng thụ tự thân chương khống, chỉ là cái này ném một cái chỉ lực không giống hần tướng tượng yếu ớt như vậy, mà chính là cực mạnh, vội vàng thôi động, căn bản lay không động được mây may, phi kiếm chớp mắt mà tới, hàn quang lóe lên lại trực tiếp xuyên thấu cái kia phù văn, trong chớp nhoáng xuất hiện tại lưới điện bên ngoài.

Phù văn lấp lóe, một trận điên cuồng bắt đầu vận vẹo, giống như gặp cực lớn thương tổn, sau đó ầm vang sụp đổ, liên đới lấy lưới điện cũng trở nên hoảng hốt, trở nên bất ổn, bên trong Cự Viên sừng sững đứng lặng, toàn thân kim quang tràn ngập, kỳ lạ là, nguyên bản vết thương ghê rợn, bên trong huyết dịch dần ngừng lại chảy xuôi, lại lấy mắt trần có thể thấy tốc độ bắt đầu khôi phục.

Gặp này, Đế Triều thần sắc lập tức trở nên cực kỳ âm trầm, trong mắt giết cuồn cuộn, trước đó chưa từng có nồng nặc lên, bên trong liên tục bấm niệm pháp quyết, càng là nhắc một vỗ ngực, phun ra một cổ máu tươi rơi vào lưới điện phía trên.

Lưới điện toàn thân chấn động, trở nên ngưng thực, miễn cưỡng ổn định hình thái, bắt đầu có lôi đình một lần nữa áp ủ, chỉ là tốc độ rõ ràng chậm chạp rất nhiều, không giống trước đó như vậy sát vậy thì có lôi điện dâng lên.

Cự Viên trong mắt điên cuồng càng sâu, bên trong ẩn sâu một tia liên Đế Triều cũng không phát giác cơ trí, thân hình khổng lồ nhảy lên một cái, vung đầu nắm đầm liên hướng về lưới điện đập tới, kim quang đại thịnh, bao trùm nó phải, giống như một tầng giáp vàng, phát ra một cỗ không gì không phá lực đạo.

Phanh ——

Còn đang nổi lên bên trong lôi đình theo lưới điện kịch liệt lay động, ầm vang tán đi, lúc này Cự Viên một quyền này lực đạo viễn siêu lúc trước, càng là vượt xa cùng Bạch Kỳ đối chiến thời điểm, nắm đạo viên vàng đồng thời phát sáng, lực lượng to lớn gần như không thua kém lúc này Bạch Kỳ thi triển toàn lực.

Liên tiếp sáu lần oanh minh, gần như không phân tuần tự, lưới điện kịch chấn, có chút tan rã, lại một đường phù văn lấp lóe bên trong, ầm vang sụp đổ, chỉ còn lại hai đạo, sợ là lại có hai lần oanh kích, cái này lưới điện phong cầm liên muốn triệt để sụp đổ ra.

Đế Triều thần sắc càng thêm âm trầm, trong mắt lóe lên lãnh mang, càng có lo lắng cùng kinh hãi, theo nhận được tin tức bên trong, cái này Cự Viên vốn không ứng như thế cường hãn, nguyên lai tưởng rằng bốn đạo diệt Lôi Phù án đầy đủ, lúc này đến xem lại còn không thể triệt để diệt sát kẻ này, càng là kích thích hung tính.

Mắt thấy cái này lưới điện sắp sụp đổ, nếu không có bảo vật này tại, bằng luyện khí tầng thứ bảy đỉnh phong tu vi, cho dù thuật pháp uy lực hơn xa thường nhân, cũng không có chút nào phần thắng, trong lòng không khỏi đối cung cấp tin tức người có thật sâu oán niệm.

Tuy có oán niệm cũng không dám hận, dù sao bảo hấn biết tin tức này không phải người bên ngoài, đúng là hấn sư tôn.

Phải biết, cái này bốn đạo diệt Lôi Phù ấn, mỗi ngưng tụ một đạo, liền muốn mấy lần hao tổn Không Đế hướng tu vi mới có thể thành công, bốn đạo ấn phù trọn vẹn hao tổn khoảng không hấn hai mươi lần tu vi, vì khôi phục nhanh chóng tu vi tiếp tục ngưng tụ ấn phù, bên trong hao tổn bao nhiêu đan dược liền chính hấn đều nói không rõ.

Cái này bốn đạo diệt Lôi Phù ấn chính là hấn lớn nhất nương tựa một trong, không nói giá trị Hòa Trung ở giữa luyện chế hao tổn, chỉ từ uy lực đến xem thì có thể thấy được lóm đóm, giờ phút này Đế Triều trong lòng như tại máu, mắt thấy Cự Viên sắp xong ra, sắc mặt cũng âm trầm cơ hồ muốn xuất nước đến, không lo được đau lòng, cắn răng bên trong nhắc nhủ chi: "Bạo!"

Phanh ——

Một tiếng vang thật lớn, bên trong một đạo phù văn nổ tung, bên trong ấn chứa diệt Leighton lúc tràn ra, đánh phá Cự Viên, Cự Viên huy quyền đi cản, nhất thời thân hình kịch chấn, đập đập sau lùi lại mấy bước, lôi đình chi uy nổ tung, bị bên ngoài thân kim quang triệt tiêu, cực nhanh tiêu tán trung kim quang cũng hơi có âm ảm.

Đế Triều ánh mắt vui vẻ, lần nữa cảm động đạo thứ hai phù văn vỡ vụn, lôi đình như Cầu Long, uốn lượn vòng lấy, tốc độ cực nhanh, dung không được Cự Viên né tránh, lần nữa hung hăng rơi vào Cự Viên trên thân.

Quả là như vậy, Cự Viên như gặp phải trọng kích, thân hình lần nữa rung mạnh bên trong, trong mắt ánh sáng trở nên âm ảm, trong miệng mũi đều có máu tươi tràn ra, quanh thân kim quang cũng trở nên càng thêm âm ảm, lộ ra phía dưới u ám lông tóc, còn mang theo trước đó bị lôi đình oanh kích sau cháy đen màu sắc.

Bốn đạo phù văn đều toái diệt, lưới điện chấn động vụn vụn sau triệt để tiêu tán, nắm chặt cái này một cái chớp mắt, Cự Viên một hồi, mục đích bên trong nguyên bản hơi có âm ảm tinh mang bạo khởi, kéo lấy vết thương chồng chất thân thể, đập mạnh lấy bước chân hướng về Đế Triều chỗ gào thét mà đến.

Đế Triều biến sắc, liên tục vội vàng thối lui, ánh mắt lấp lóe bên trong, trong lòng cười lạnh, ám đạo con thú này đã là nó mạnh hết đà, vẫn còn cần cần thận đối mặt.

Lui lại bên trong, Đế Triều nhấn một cái hương túi trữ vật, lật lấy ra một đạo ngọc phù, ngọc phù này trong suốt, lại không phải màu xanh lam, mà chính là hỏa hồng, bên trên tán phát ra một cỗ nóng rực ba động.

Ngay tại ngọc phù này xuất hiện tại Đế Triều bên trong nháy mắt, nơi xa Bạch Kỳ thần sắc biến đổi, cảm nhận được một cỗ mơ hồ nguy cảm giác, giống như ngọc phù này có thể mang cho hấn uy hiếp đồng dạng: Đây là... Trúc Cơ Kỳ phù lục! ! Chỉ có Trúc Cơ Kỳ phù lục mới có thể mang cho Bạch Kỳ dạng này cảm giác.

Gắt gao nhìn chăm chăm cái kia ngọc phù, cảm thụ được bên trên tán phát nóng rực, Bạch Kỳ trong mắt ánh sáng chớp liên tục, trong lòng chần chờ, chẳng biết tại sao, ngọc giản này Thượng Khí hơi thờ lại cho hấn một loại nhàn nhạt cảm giác quen thuộc, phảng phất tại nơi nào gặp qua.

Àm ảm

Cự Viên tốc độ cực nhanh, như bạo phát cực hạn, nhìn không ra bất kỳ rạn nứt chống đỡ bộ dáng, mấy bước bước ra, khỏi ngờ thân thể hóa thành lướt gấp kim quang, chớp mắt liền bắt kịp Đế Triều tốc độ, mang theo gió gào thét âm thanh, một quyền nghênh mặt ngó về phía Đế Triều đập tới.

Cảm thụ được chạm mặt tới kinh phong, quét địa một thân Bạch Bào nhanh chóng xoay tròn, cơ hồ khiến Đế Triều mắt không thể thấy, thần sắc lại trước đó chưa từng có bình tĩnh, hai đạo lệ mang tại trong mắt trải qua, vuốt khe lấy bên trong ngọc phù, hóa thành một đạo lưu quang đón Cự Viên nắm tay phải mà đi, khóe miệng nhắc lên một tia tàn nhẫn đường cong.

"Đi chết đi!"

Ba

Lấy giữa hai người làm trung tâm, một đoàn xinh đẹp màu đỏ tím hồng quang mang sáng lên, lập tức vừa tăng, biến thành một đoàn Tử Ý trong suốt hỏa đoàn, có nhiệt độ cao từ đó tràn ra, không khí chung quanh đều muốn vụn vụn, khiến vị trí, ánh mắt xuất hiện trận trận hoảng hốt cảm giác.

Hỏa đoàn xuất hiện chỉ đình trệ một khắc, liền âm vang nổ tung, ngập trời hỏa quang hùng hực mà lên, bao trùm phương viên hơn mười trượng phạm vi, tản ra về sau, hỏa quang biến thành màu đỏ thẫm, giống như huyết quang, một thoáng là chói mắt, lộ ra yêu diễm vô cùng, như thôn phệ sinh yêu mà, tàn phá bừa bãi các nơi.

Hỏa diễm cháy đốt, bùng bùng dâng lên, vọt tới cao mấy trượng, mặt đất nham thạch đều muốn bị nướng địa nứt ra, nhìn từ đằng xa, cái này thú cộc hạch tâm trên đồi núi phảng phất lâm vào một cái biển lửa, bị tinh mạch rừng rậm che giấu, chiếu sáng hơn phân nửa bầu trời.

Bóng người lóe lên, Đế Triều dừng thân, rơi vào đỉnh núi ở mép chỗ, mắt lạnh nhìn phía trước hỏa diễm chi tường, cơ hồ vất ngang toàn bộ đỉnh núi, chi

có thể nhìn thấy bên trong điên cuồng vặn vẹo như tại vùng vẩy gãy chết to lớn bóng mờ, có tàn nhẫn cùng hưng phấn quang thiểm hiện.

Xuy xuy

Nhưng vào lúc này, Đế Triều biến sắc, lộ ra nghi hoặc, lập tức trừng lớn mắt, giống như không thể tin.

Theo ánh mắt của hắn, chẳng biết tại sao, phía trước đột nhiên có đại đám sương mù dâng lên, không ngừng bốc lên bên trong tràn ngập các nơi, chớp mắt bao trùm chung quanh, che đầy ánh mắt, Đế Triều nhìn không được mi đầu thật sâu nh陷 lại đến, mơ hồ có chút bất an, lại nói không nên lời là sao.

Hỏa diễm dần dần dừng, phù lục uy lực dần dần tiêu tán, chỉ là cái này vụ khí lại ngưng tụ không tan, ngược lại cản trở vô cùng, có cỗ khí âm ở chính giữa, phảng phất phát một cái liên có thể ngưng tụ thành giọt nước rơi vào lòng bàn tay, còn có một cỗ nhậm nhậm hàn ý.

Trong chớp nhoáng, một đạo hắc ảnh vọt tới, bị Đế Triều nhạy cảm bắt được, nhất thời trong lòng máy động, đầu ngón tay nhảy lên, hàn quang lóe sáng, phi kiếm ra hiện tại thân trước, vừa muốn thôi động, đột nhiên, trước mặt vụ khí xuất hiện một tia nhỏ lên, phảng phất có cái gì chính xuyên qua mà đến, thôi động vụ khí hướng về phía trước.

Ngưng mắt nhìn lại, thời gian dần qua Đế Triều sắc mặt bắt đầu biến hóa, cái kia trong sương mù nhô lên càng ngày càng nghiêm trọng, gương mặt lạnh lùng, dưới chân nhất động, Đế Triều thân hình lấp lóe, hướng về một bên xông ra.

Chỉ là, Đế Triều vừa mới lách mình đến một bên, cơ hồ còn chưa đứng vững, cái kia một tia nhỏ lên quỷ dị trực tiếp xuất hiện tại trước mặt, không đợi hắn làm ra phản ứng, tại sắc mặt đại biến bên trong, một cái thô quả đâm từ đó phá xuất, ở trước mặt phóng đại, cuối cùng tràn ngập Đế Triều toàn bộ tầm mắt.

"Không có khả năng!"

Một tiếng kinh hô, ngay sau đó chính là phanh một tiếng vang thật lớn, trước người phi kiếm cơ hồ không được máy may ngăn cản tác dụng, bị một quyền này trực tiếp oanh bay ngược, thể không ngừng, như Mặt trời giữa trưa, Khí Quán Trường Hồng, khiến một quyền này ngang nhiên rơi vào Đế Triều ở ngực.

"Phốc "

Ngửa mặt lên trời phun ra một ngụm máu tươi, chỗ ngực truyền ra ken két phát thanh, bỗng dưng sụp đổ một khối nhỏ, có từng con ánh sáng xanh liên tiếp hiện lên, lại là có phòng ngự Pháp bảo ẩn tàng.

Tại cái này cổ cự lực chỉ hướng, Đế Triều cả người bay ra gò núi bên ngoài, hướng về phía dưới nhanh chóng rơi xuống.

Mượn cổ này bay thấp tình thế, Đế Triều lẳng không xoay chuyển thân hình, cố nén ở ngực nhói nhói, trên mặt hiện lên một tia hồi hộp, vẫn không quên nhắc nhở chỉ, thúc đẩy phi kiếm bay trở về bị thu hồi.

Rất nhanh sau khi hạ xuống, căn vốn không có chút gì do dự, trực tiếp quay người điên cuồng chạy trốn lên, ven đường càng là lật lấy ra một viên thuốc ném vào bên trong miệng, khí tức quanh người nhất thời vừa tăng, khiến tốc độ càng nhanh, nguyên bản hao tổn đại lượng tu vi cũng vào lúc này cực nhanh khôi phục.

Một bên chạy thực mạng, một che ngực, Đế Triều sắc mặt tái nhợt bên trong lộ ra cực kỳ âm trầm, cắn chặt hàm răng, trong mắt lộ ra thật sâu hận ý cùng bất đắc dĩ.

Liên Trúc Cơ phù lục đều không thể giết chết so thú, Đế Triều đã là hoảng hốt, còn có cái kia vụ khí, chẳng lẽ là cái này Hám Sơn vượn một loại nào đó không muốn người biết thiên phú thần thông?

Tuy có nghi hoặc, cũng bù không được giờ phút này kinh hãi, tâm thần đã loạn, trong đầu như một đoàn rối rắm, đầu còn có nửa điểm lại dây dưa tiếp tâm tư, chỉ lo lắng đào mệnh.

Lần này hắn tổn thất cực kỳ thảm trọng, đầu tiên là bốn đạo diệt Lôi Phù ấn, sau đó là hỏa diễm ngọc phù, lại sau đó lại là thượng phẩm Phòng Ngự Phù lục, sau cùng càng là liên còn sót lại một cái hủy Hoàn Đan cũng dùng đi, kết quả là đừng nói sinh lời quả, mao đều không mò lấy một cái, có thể nói bởi phụ nhân lại xếp bình!

Đế Triều người này mặc dù cuồng ngạo, nhưng vẫn là có tự mình hiểu lấy, nếu không có có những thứ này át chủ bài tại, lấy hắn luyện khí tăng thứ bảy tu vi, như thế nào dám khiêu khích luyện khí tăng thứ mười khủng bố Yêu thú?

Bây giờ không có những thứ này ý vào, cái này Hám Sơn vượn hung tính giống nhau, dù là biết rõ đã là nó mạnh hết đà, Đế Triều cũng là đoạn không dám quay đầu điều tra!

Giờ phút này cơ hồ cũng không quay đầu lại, liên tiếp thời gian lập lòe, nháy mắt biến mất tại mặt lâm thâm xử.

Chương 85: Về tông

← →

Nhân Hoàng kỳ Đạo Quân Thần cấp Kiếm Hồn hệ thống trọng sinh quân tẩu ngự phu kế quân tẩu nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiếm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Trên đồi núi, vụ khí dần dần tán, dựa lưng vào nham thạch ẩn thân ở phía sau Bạch Kỳ, khoe miệng hiển hiện mỉm cười, bên trong ánh sáng lóe lên, thu hồi một chồng phù lục.

Ngay tại vừa mới một cái chớp mắt, trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, mượn cái viên kia Trúc Cơ phù lục nổ tung ba động che giấu, Bạch Kỳ liền tiếp vung ra không dưới trăm tấm hạ phẩm Ngưng Thủy phù, cùng mấy chục tấm trung phẩm hóa đá lạnh phù, lúc này mới triệt tiêu ngọn lửa kia ngọc phù uy lực.

Trúc Cơ phù lục uy lực có nhiên đáng sợ, nhưng Bạch Kỳ trong túi trữ vật phù lục càng nhiều, thắng ở số lượng nhiều, cho dù là Trúc Cơ phù lục cũng không chịu nổi như vậy điên cuồng nghiền ép, trực tiếp bị triệt tiêu.

Thu hồi phù lục về sau, Bạch Kỳ đứng dậy đi ra nham thạch về sau, trái cầm Đoạt Linh ấn, phải nhấc tay áo cuốn một cái, một trận cuồng phong bình đi lên, truyền ra hấp lực, đại lượng linh khí bị dẫn dắt chỉ bạch kỳ trái, dung nhập đan điền, khiến thể nội tu vi nhảy mất khỏi phục không ít.

Cùng lúc đó, ào ào ào giồn vang bên trong, mất đi linh tính vụ khí nhất thời ngưng kết, hóa thành vụn băng rơi xuống đất, đem mặt đất bao trùm xanh mênh mang một tầng, bị thông qua Tham Thiên Cổ Mộc rủ xuống nhật quang chiếu xuống, phát ra sáng chói ánh sáng, rất nhanh tan rã, rót thành dòng nước hoặc rót vào mặt đất biến mất.

Sương mù khí tiêu tán, Cụ Viên khôi ngô thân thể cũng hiển lộ ra, đầy người đầy đặc to to nhỏ nhỏ vết thương, da lông u ám biến thành màu đen, kim quang sớm đã tiêu tán đã lâu, thân sắc lộ ra rất là uế oải, càng không ngừng thở hỗn hển, nhìn thấy Bạch Kỳ về sau, gầm nhẹ một tiếng, trong mắt lộ ra vẻ căm kích.

Cho dù nó thần trí không cao, cũng là biết nhất định là Bạch Kỳ trong bóng tối ra giúp nó, nếu không tất nhiên chết thảm lúc trước giữa biển lửa.

Đế Triều đã là rồi đi, Bạch Kỳ cũng không thể lại trì hoãn, muốn cướp tại Đế Triều trước đó trở về tụ hợp, nếu không rất dễ dàng bị hoài nghi, thật sâu nhìn Cụ Viên liếc một chút, đang nhìn bên trong nòng đậm không bỏ đi, thân thể nhoáng một cái, hóa thành tàn ảnh vút qua, biến mất tại gò núi đỉnh chớp.

Lần nữa tới đến phía dưới rừng rậm bên trong, nhục thân chỉ lực nội uẩn, tính cả sửa chữa làm một đạo vận chuyển, tốc độ cực nhanh, xen kẽ ở chính giữa cực nhanh hướng về thú cốc bên ngoài đi đường lấy, chỉ bất quá thời gian uống cạn nửa chén trà, cái kia gò núi cũng chỉ có thể xa xa nhìn thấy một mảnh hư ảnh tồn tại.

"Rống ——"

Nhưng vào lúc này, một tiếng phiêu hốt to lớn lên rống từ phía sau xa xa truyền đến, quanh quẩn tại tĩnh mạch trong rừng rậm, thật lâu không rời.

Chính Phi lướt bên trong, Bạch Kỳ thân hình dừng lại, dừng lại, quay đầu nhìn lại, cái kia mơ hồ có thể thấy được trên đỉnh núi, hình như có một đạo nhân có như không bóng dáng, hướng về bên này ngắm nhìn, phảng phất có thể nhìn thấy trong mắt không muốn.

Mỉm cười, Bạch Kỳ quay người, không tại dừng lại, thân hình chớp liên tục phía dưới, biến mất tại mặt lâm thâm xử...

Ước chừng hai canh giờ hai bên, xa xa có thể nhìn thấy thú cốc lối đi ra, ngoại giới trời sáng choang, không có cản trở rừng cây che đậy, có bóng người hồi hải hồi bên trong, Bạch Kỳ chậm dần tốc độ, dạo chơi đi về phía trước, rất nhanh địa ra thú cốc.

Vừa mới bước ra, liền có mấy đạo ánh mắt rơi ở trên người hắn, phần lớn người chỉ là quét mắt một vòng về sau, liền không để ý nữa, bên trong mấy người lại là ánh mắt sáng lên, lúc này hướng về Bạch Kỳ dựa đi tới.

"Bạch sư đệ, người trở về! Sự việc xong xuôi sao?" Kỳ Phong cười nhẹ nhàng, âm áp như gió.

Bạch Kỳ cười gật gật đầu, Triệu Phong cùng Thi Lâm đồng dạng tiếp cận đến, mấy người lẫn nhau hàn huyên trong một giây lát, liền tụ tại một chỗ tại chỗ khoanh chân ngồi xuống.

Ngồi xếp bằng bên trong, ánh mắt quét qua mọi người chung quanh, nhất thời cảm giác đi công tác đi, nếu nói một tháng trước, những ngoại môn đệ tử này phần lớn đều là chưa trải qua bất luận cái gì hung hiểm, tại tông môn che chở cho yên ổn tu hành ấu độc, như vậy hiện tại bọn họ đều đã là đạt được

không tiểu thành lớn lên, từng cái bất luận lớn tuổi tuổi nhỏ, trên mặt ngây thơ ngây thơ đã rút đi rất nhiều, thêm ra mấy phần kiên nghị, còn có cổ tức sát chỉ ý.

Lần này thí luyện, bị thương người số lượng cũng không ít, có không ít người chính nghiêm túc thổ nạp điều tức, khôi phục thương thể, ngẫu nhiên từ đám bọn hắn trong mắt lóe lên không cam lòng, liền có thể nhìn ra bọn họ đối với tu vi khao khát, đây mới là tu chân giả phải có tâm tính.

Gặp này, Bạch Kỳ âm thầm gật đầu không thôi, xem ra cái này Khúc Phong tông thí luyện, cũng là có rèn luyện môn nhân đệ tử tính cách dụng ý ở bên trong, xác thực cực kỳ sáng suốt.

Lại tùy ý dò xét một phen đám người, gặp Đế Triệu còn chưa trở về, Bạch Kỳ trong lòng lược an, nhắm mắt bắt đầu điều tức.

Lúc này sắc trời đã hơi tối, mặt trời lặn xuống phía tây, mắt thấy liền muốn vào đêm, trước kia định ra tụ họp thời gian chính là tại tối nay giờ Tý trước đó, phần lớn người đã hoàn thành thí luyện trở về, còn có người liên tục đi đến đang trở về.

Lại qua chừng nửa canh giờ, ánh chiều đã chìm vào đối diện đỉnh núi hơn phân nửa, bóng mờ tràn ngập hơn phân nửa thú cốc, có tinh quang sôi nổi toả ra, dần dần phủ đầy bầu trời, nhưng vào lúc này, một đạo hắc ảnh lóe lên, theo thú trong cốc lướt đi.

Người này sau khi xuất hiện, nhất thời hấp dẫn mấy người ánh mắt, đều là kinh hãi cùng kính sợ, không phải người bên ngoài, chính là cái kia Đế Triệu, sau khi xuất hiện, ánh mắt táo động, như đang tìm lấy cái gì, khoi dậy một hồi, rơi vào Bạch Kỳ trên thân, hai đạo tinh mang mịt mờ tại trong hai con ngươi hiện lên, dưới chân nhất động, đi thẳng tới một chỗ vắng vẻ không người chỗ, khoanh chân ngồi xuống về sau, bắt đầu thổ nạp.

Đế Triệu nhắm mắt về sau, Bạch Kỳ lúc này mới mở hai mắt ra, khoe mắt liếc qua hướng chỗ nhếch lên, khoe miệng hiện lên mỉm cười, lại lập tức thu liễm, một lần nữa nhắm mắt, không tiếp tục để ý.

Cái này Đế Triệu trước đó thụ thương rất nặng, giờ phút này khí tức bình ổn, tinh thần toả sáng, tựa như một điểm thương thể đều không có, nhưng ở Bạch Kỳ cảm ứng bên trong, thể nội tu vi vận chuyển lược có một ít không khoái, giống như kinh mạch bị tụ huyết ngăn chặn, chắc là cố ý ẩn tàng khí tức, cường chế thương thể, không muốn để người bên ngoài nhìn ra a.

Đế Triệu trở về về sau, lục tục ngo ngoe lại có mấy người xuất hiện, mỗi người khoanh chân ngồi xuống, không ai lên tiếng, chung quanh vô cùng an tĩnh. Giống như mấy người kia là sau cùng một nhóm, về sau liền không người lại trở về.

Thương Khung làm chấn, tinh quang thôi tán, đại đất làm giường, cây cỏ làm bạn, dãy núi kéo dài, núi non trùng điệp không dứt, tại màn đêm phía dưới, như Cầu Long 蛟 giao, uốn lượn đi xa, tràn ra rộng rãi chi thế, chợt có một hai tiếng côn trùng kêu vang, hoặc là gió thổi lá cây tiếng xào xạc, lộ ra rất là an nhàn thoải mái dễ chịu. Dạng này hoàn cảnh hạ, rất dễ dàng nhập định.

Cứ như vậy, một đêm trời qua...

Sáng sớm ngày thứ hai, tại du xông ra lệnh một tiếng, mọi người nhao nhao đứng dậy, bắt đầu kiểm kê nhân số.

Lần này thí luyện cùng sở hữu 231 người tham dự, đến sau cùng trở về tập hợp chỉ có 217 người, còn có mười bốn người chưa về.

Biết được kết quả này về sau, liền du xông cũng nhin không được thở dài một tiếng, những cái kia cùng cái này mười bốn người ngày bình thường quan hệ không tệ đệ tử, cũng từng cái ánh mắt âm trầm, thần sắc sa sút.

Dạng này kết quả đã tính toán không tệ, Bạch Kỳ nghe Triệu Phong nói, Thượng Giới thí luyện mới gọi một cái thảm liệt, 253 người tham dự, đến sau cùng trở về chỉ có 186 người, có sáu mươi bảy người táng sinh mệnh thú.

Chỉ vì lần trước thí luyện bên trong có người không cẩn thận ngộ nhập hạch tâm khu vực, làm tức giận một đầu luyện khí tăng thứ chín Yêu thú, bị yêu thú này truy sát ra hạch tâm khu vực, tại thú trong cốc vây cùng bên ngoài hung hăng giết hại một phen về sau, bao quát cái này hồng việc đệ tử ở bên trong, hết thảy sáu mươi bảy người gặp nạn, mới bị giám sát thí luyện sáu tên Ngoại Môn Chấp Sự liền bỏ trận đem chém giết.

Bởi vì lần trước thí luyện quá thảm liệt, bởi vậy lần này trong môn cao tăng không tiếc phái ra nội môn trưởng lão làm giám sát, càng là bị ra bảo mệnh phù lục, chính là muốn tránh bớt không tất yếu tổn thất, dù sao những đệ tử này đều là tông môn tương lai hi vọng cùng nội tình.

Dù vậy, vẫn là có mười bảy người thân vẫn, cái này cũng không gì đáng trách, dù sao đột nhiên bị hiểm cảnh, khó lòng phòng bị, cho dù bóp nát bảo mệnh ngọc phù, du xung yếu chạy đến cứu giúp cũng phải hao phí một chút thời gian, khó đảm bảo phát ra tín hiệu người có thể chống nổi trong khoảng thời gian này, chờ đến du xông gấp rút tiếp viện.

Người khác không biết kỹ càng, du xông lại đối với cái này rõ ràng rất lợi hại, cái này chết vong 17 tên đệ tử bên trong, du xông nhận tin tức chỉ có chín đạo, còn lại tám người sợ là căn bản còn chưa không kịp bóp nát ngọc phù liền đã gặp khó.

Mỗi lần du xông chạy tới thời điểm, nhìn thấy đều là một bộ thảm trạng, bên trong liền có một tên đệ tử, tại du xông sắp tiến đến, đã bị một đầu con nhím dạng Yêu thú găm được đại nửa cái đầu, dưới con nóng giận, du xông một kiếm chém giết yêu thú này, tính cả cái này ngoại môn đệ tử tàn thân cùng nhau thiêu hủy.

Người tu hành, phần lớn không về chỗ, đây là một đầu nhất định cô độc đường, đi đến sau cùng, hoặc nửa đường thì thân vẫn, táng ở giữa thiên địa,

hoặc đi tới điểm cuối, chỉ còn độc thân không bạn, duy nhất đường máu cùng hồn...

Nghĩ tới đây, du xông trong mắt phức tạp càng nhiều, mắt thấy trời sáng choang, lúc này ra lệnh một tiếng: "Xuất phát!" Một đoàn người mở ra tu vi, hướng về tông môn chỗ phương hướng bước đi.

Trên đường đi, đám người chính tề có thứ tự, không có bất kỳ cái gì thanh âm truyền ra, đều tại cắm đầu đi đường, từng cái đệ tử mặt lộ vẻ kiên nghị, thụ thương người bị đệ tử của hắn đến đỡ lấy, chen vai thích cánh, cứ như vậy một đường hướng trở về, trong đám người bầu không khí cùng lúc đến tương tự, lại còn có khác biệt, cái này khác biệt là lấy huyết nhục chinh phạt làm đại giá đổi lấy...

Liên tiếp hai ngày một đêm đi đường, cho đến ngày thứ ba chạng vạng tối, một đoàn người mới trở lại tông môn, vừa lên núi bên trong, du xông vùng lên nói: "Hôm nay liền đều ai đi đường này đi, về trước đi chinh đón một đêm, trời sáng buổi trưa chủ phong trước đại điện tụ họp, vạch trần so thành lấy được!"

"Đứng!"

Mọi người cùng kêu lên ôm quyền, khom người cúi đầu về sau, thân hình đều là động, mỗi người lấp lóe bên trong tán đi, hướng về các núi mà đi, cùng Thi Lâm cùng Kỷ Phong hai người bái biệt về sau, Triệu Phong cùng Bạch Kỳ cũng hướng về ngoại môn thứ tư phong mà đi.

Mất thấy sắc trời đã tối, kinh lịch một tháng tinh thần căng cứng, khó được trở lại tông môn, tự nhiên muốn buông lỏng không ít.

Trở lại chỗ ở trước đó, Triệu Phong trực tiếp reo hò một tiếng, đẩy cửa vào, sau khi tiến vào, bịch một chút nằm ở trên giường, trong miệng phát ra thoải mái dễ chịu vô cùng than nhẹ, không bao lâu liền có trận trận tiếng ngáy truyền ra, đã là rơi vào trạng thái ngủ say.

Gặp này, Bạch Kỳ mỉm cười, khoanh chân ngồi ở trên giường, lâm vào thổ nạp bên trong...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86: Kiểm kê

← →

Nhân Hoàng kỳ Đạo Quân Thần cấp Kiểm Hồn hệ thống trọng sinh quân tẩu ngự phụ kế quân tẩu nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiểm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Ngày thứ hai buổi trưa, một đám đệ tử chuẩn bị nghiêm túc, Tề đứng ở rộng rãi chủ điện trước đó, ánh mắt sáng ngời nhìn chăm chú phía trước, một phái tinh thần phấn chấn diện mạo.

Bóng người lóe lên, xuất hiện ở phía trước, không phải du xông, mà chính là cái kia mặt đỏ trường lão cổ vui mừng, một bên còn đứng hầu lấy một tên thân thể mặc áo bào trắng lão giả râu tóc đều bạc trắng, là một tên Ngoại Môn Chấp Sự, mắt cúi xuống cung kính đứng, cầm một cái ngọc giản, như đang chuẩn bị ghi chép cái gì.

Cổ vui mừng sắc mặt đóng băng, mục đích tích súc uy nghiêm, gánh vác lấy song, cúi đầu nhìn xuống một đám đệ tử, chào đón đến những đệ tử này từng cái trên mặt kiên nghị thời điểm, không khỏi gật gật đầu, trên mặt hiển hiện một vòng tán thưởng, ánh mắt cũng nhu hòa rất nhiều.

"Lần này kiểm kê từ lão phu đến phụ trách, nếu có thể thân cư hàng đầu, lão phu thay tông môn sẽ có ban thưởng!" Khẽ vuốt râu dài, cổ vui mừng cao giọng mở miệng, thanh âm to, truyền khắp toàn bộ đại điện quảng trường.

Một đám đệ tử trong lòng đều là run lên, có âm thầm nắm tay, thần thái dâng trào, có làm theo thần sắc trầm thấp, ảm mang không cam lòng cùng bất đắc dĩ.

Mắt sáng lên, cổ vui mừng hướng về phía trước cách mình gần nhất một tên đệ tử nhất chỉ nói: "Người tới trước!"

Cái kia bị chỉ đến đệ tử nhất thời thân thể chấn động, một cái giật mình về sau, cái này mới phản ứng được, thần sắc biến đổi, vội vàng hướng về phía trước đi ra một bước, vội vàng ôm quyền, chỉ là động tác này quá mau, lại hướng về phía trước lão đạo hai bước mới đứng vững thân hình, nhất thời sắc mặt đỏ lên, cứng họng nói: "Vâng, cổ... Cổ trường lão!"

"Hừ tính cách táo bạo, mồm miệng không rõ, còn thể thống gì!"

Cổ vui mừng hừ lạnh, nhất thời một cổ vô hình uy áp theo trên thân tràn ra, đệ tử kia thân hình kịch chấn, sắc mặt hơi có tái nhợt mấy phần, cái trán lập tức có mồ hôi lạnh chảy ròng ròng xuống.

"Thôi được, " cổ vui mắt quang nhất ẩm, giống như hơi không kiên nhẫn địa phát phát nói, " lấy ra đi!"

"Đúng!" Sắc mặt tái nhợt bên trong, đệ tử kia thâm hận chính mình trước đó thất thủ, hốt hoảng bên trong lần nữa cúi đầu, liên tục không ngừng địa hát lên, ánh sáng lóe lên, một đầu toàn thân mọc đầy bộ lông màu tím Itachi ly xuất hiện ở phía trước.

Một bên đứng hầu Ngoại Môn Chấp Sự lão giả, há miệng cao giọng thanh hát một câu: "Thứ ba phong Trương Kế, luyện khí tầng thứ hai Từ nguyệt thú một đầu." Vừa nói phải ngón cái một vòng lòng bàn tay ngọc giản, một trận hào quang lóe lên, lập tức biến mất tiêu tán.

Khắc lục hoàn tất về sau, lão giả này hát lên tay áo, đem cái này Từ nguyệt thú thu hồi về sau, ánh mắt rơi vào Trương Kế trên thân, thân nhiên nói: "Lui ra đi!"

Thật sâu liền ôm quyền về sau, Trương Kế lui trở về giữa đám người, than nhẹ một tiếng, ánh mắt hơi có nhưng lại rồi trí.

"Kế tiếp!"

Theo cổ vui mừng lại nhất chỉ, lại một tên đệ tử tiến lên, lấy ra chém giết Yêu thú, bị ghi lại ở sách lui lại về, ngay sau đó lại là tiếp theo người...

Mỗi lần cổ vui mừng một chỉ điểm tới, bị điểm đến đệ tử đều không chút do dự tiến lên, cũng mặc kệ lấy ra Yêu thú ưu khuyết như thế nào, đều không chần chờ chút nào, chắc là hấp thụ tâm kia sau đó giáo huấn, sợ làm cho trưởng lão bất mãn cùng khinh thị, bởi vậy, kiếm kê quá trình tiến hành nhanh chóng.

Rất nhanh, liền có hơn một trăm người tuần tự lấy ra Yêu thú, thời gian mới đi qua không đến ba nén hương, có điều phần lớn người lấy ra đều là yêu thú cấp thấp, thực lực chỗ tại luyện khí hai đến tầng ba ở giữa.

Không có có một đầu là luyện khí tầng thứ nhất Yêu thú, xem ra những đệ tử này trong lòng cũng đều rõ ràng, luyện khí tầng thứ nhất Yêu thú thực sự không phải trên bàn, nếu thật lấy ra, sợ là muốn làm trò hề cho thiên hạ.

Bạch Kỳ tại đám người phía sau, một bộ dù bận vẫn ung dung bộ dáng, đứng yên xem chừng lấy, cũng là khai nhãn giới, mắt thấy từng cái đệ tử lấy ra Yêu thú, hình thái khác nhau, vô cùng kỳ quái, phần lớn Bạch Kỳ đều không gọi nổi tên, có chút càng là dài đến kỳ quỷ vô cùng, khiến Bạch Kỳ cũng không ít giật mình, ám đạo cái này thế giới bao la quả thật không thiếu cái lạ.

Ti như một đầu sinh ra hai cái đầu lâu, lại da thịt thô ráp, mặt ngoài mấp mô phủ đầy lỗ tròn, không có ngũ quan, chỉ có một đầu hẹp dài như con giun thân thể Yêu thú, phía dưới lại có bụng đủ, lít nha lít nhít không xuống trên trăm đứng, giấu ở ngực bụng trở xuống, không nhìn kỹ cơ hồ khó có thể phát giác, quả thực có thể nói nhìn thấy mà giật mình.

Cái này vì ngao đảo thú luyện khí tầng thứ ba Yêu thú, đang bị đệ tử kia lấy ra thời điểm, nguyên bản tĩnh mịch trong đám người nhất thời vang lên nói thành một mảnh hấp khí thanh, càng có một ít nữ đệ tử trực tiếp hoa dung thất sắc, che miệng thấp hô ra tiếng, qua một lúc bị đè xuống, chỉ còn lại từng đôi mờ to mắt, co vào đồng tử cho thấy mỗi người khó bình nổi lòng.

Tại cái này bị điểm đến hơn một trăm tên trong các đệ tử, bên trong có mấy người gây nên Bạch Kỳ chú ý, là thiếu có mấy cái lấy ra luyện khí tầng thứ tư Yêu thú đệ tử, bên trong một người Bạch Kỳ còn từng gặp, chính là lúc trước hiệp đồng Triệu Phong mấy người chạy tới thú trong cốc vây trên đường, gặp tên kia tướng mạo bình thường thanh niên.

Thanh niên này xuất ra là một đầu hỏa hồng lông tóc, Linh Vũ nữ nang, nắm giữ sắc bén Tiêm Uế chim, tên là Xích Viêm vương, khiến cổ vui mừng cũng hơi hơi ghé mắt, gật gật đầu, mang theo tán thưởng nói: "Luyện khí tầng thứ ba đỉnh phong tu vi, liền có thể chém giết cái này hung tính cực mạnh Xích Viêm vương, rất không tệ!"

Nghe được câu này, thanh niên này thân thể chấn động, trong mắt ánh sáng một rực, lại lập tức thu lại, sắc mặt trong bình tĩnh, hướng về cổ vui mừng thật sâu liền ôm quyền, đang chờ lùi lại.

Cổ vui mừng mắt sáng lên, ý tán thưởng càng nhiều, nói thầm một tiếng tính cách không tệ, lúc này nhắc chỉ bắn ra một đạo linh quang, "Viên thuốc này ban thưởng ngươi, ăn vào sau cực kỳ luyện hóa, có hi vọng thừa thế xông lên, đột phá bình cảnh, đạt tới luyện khí tầng thứ tư."

Thanh niên kia tiếp nhận đan dược về sau, kinh ngạc nhìn bên trong mượt mà phát sáng đan dược, sắc mặt dần dần đỏ lên, còn có thể là gặp thân thể lại hơi có chút run rẩy, cổ nển trong lòng hưng phấn, lần nữa hướng về cổ vui mừng cúi đầu, lần này càng thành khẩn, mang theo phát từ đáy lòng cảm kích, thanh âm phát run nói: "Nhiều... Tạ Cổ trưởng lão ban thưởng, vẫn bố định không phụ trưởng lão hi vọng!"

"Đi thôi..." Nhẹ nhàng phẩy tay áo một cái, thanh niên lui lại, trở lại trong đám người, hưng hăng một nắm quyền, ổn định tâm thần, chỉ là cái kia trong mắt ánh sáng, mặc cho ai đi xem, đều có thể cảm nhận được bên trong hỏa nhiệt cùng hưng phấn.

Trong đám người, không ít người nhìn về phía ánh mắt của hắn lộ ra hâm mộ, nhất thời cũng đều giật mình, hiểu rõ một sự kiện, tức là, cũng không phải là cần chánh thức đứng hàng đầu, chỉ cần làm cho trưởng lão đập vào mắt, liền có thể đạt được ban thưởng, bởi vậy từng cái ánh mắt đều sáng lên, dâng lên về ước ao.

Đáng tiếc, có thể có này người có duyên cũng không nhiều, sau đó, vèn vèn lại có một tên khác có vẻ bệnh thon gầy thiếu niên, tu vi vừa vừa bước vào luyện khí tầng thứ ba, tại lấy ra một đầu luyện khí thứ tầng bốn đỉnh phong Yêu thú về sau, đạt được cùng là một cái đan dược ban thưởng.

Cái kia đan dược Bạch Kỳ không biết, lại có thể cảm nhận được phía trên ẩn chứa linh khí nồng nặc, so dung linh đan tinh túy không biết gấp bao nhiêu lần.

Muốn đột phá luyện khí tầng thứ tư, hàng đầu trước tinh túy bên trong thân thể linh khí, mới có thể cảm nhận được bình cảnh tồn tại, sau đó mới có thể đột phá.

Nếu có viên thuốc này làm dẫn, hấp thu bên trong một tia tinh thuần linh khí, nhờ vào đó dung hợp tinh túy, đem toàn thân tu vi đều ngưng luyện đến cùng cái này tia linh khí một dạng tinh thuần cấp độ, liền có xông phá bình cảnh tư bản.

Bởi vậy có thể thấy được, đan dược này chỉ là đưa đến một tia hướng dẫn tra cứu tác dụng, chính là cổ vui mừng ban thưởng cho bọn hắn duyên, về phần có thể hay không nắm chắc phần này duyên, thì nhìn hai người này tạo hóa, cái này chỉ sợ cũng là cổ vui mừng suy nghĩ trong lòng.

Cũng không biết có phải hay không cố ý vì chi, theo cổ vui mừng từng ngón tay điểm đi qua, rất nhanh, phần lớn cấp thấp đệ tử đều bị từng cái chỉ đến, không ngoài dự liệu, cũng không có cái gì quá mức sáng chói biểu hiện, bên trong xuất hiện qua tối cao cũng liền luyện khí thứ tầng bốn đỉnh phong Yêu thú.

"Kế tiếp!"

Theo cổ vui mắt quang quét qua đám người, giống như tùy ý một chỉ điểm hướng một tên mặt hình dáng chất phác, thân có phúc hậu đệ tử, đệ tử này có luyện khí thứ tầng bốn đỉnh phong tu vi, rốt cục đến phiên cao giai đệ tử.

Cái này vì Ngô hàng đệ tử từ trong đám người cất bước mà ra, bởi vì thân hình cồng kềnh, rõ ràng không là cố ý, lại riêng là đem bước chân bước toa thuốc bước, phảng phất bất ổn, hơi mập thân thể khề vấp nhoáng một cái bên trong, gây nên một trận áp lực cười nhẹ.

Ngô hàng lại không thêm đề ý, hơi híp cặp mắt, hầu như hai cái khe hở, mập ục ục khuôn mặt có loại trời sinh cảm giác hòa hợp, ra đám người về sau, Ngô hàng đi vào phía trước, hướng về cổ vui mừng cúi đầu, có điều bởi vì cái bụng quá lớn, thân thể trước cung lộ ra rất là cố hết sức, riêng là đem một khuôn mặt béo tăng đồ bùng, mới hoàn toàn bái xuống.

Gặp này, liền một mực duy trì giềng cổ không gọn sóng cổ vui mừng, khỏe miệng cũng ma quỷ, đuôi lông mày nhảy hai lần, tùy ý vung xá về sau, Ngô hàng cái này mới đứng dậy, mỉm cười bên trong vung tay áo.

Phanh ——

Một tiếng ngọt ngọt đánh phía, một đạo cự đại bóng dáng vất ngang tại trước mọi người, cao đến một trượng 5, ngăm đen thô ráp bên ngoài thân, tại dưới ánh mặt trời phản chiếu um tùm hàn quang.

Chỗ có âm thanh tại thời khắc này đều yên tĩnh, sau đó liền tiếp hấp khí thanh liên tục vang lên, còn có traten traten thấp giọng hô, từng cái hai mắt trừng đến tròn trịa, lộ ra rung động, thì liền cổ vui mừng cũng là ánh mắt ngưng tụ.

"Thiết Lam thú! !"

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Luyện khí

← →

Nhân Hoàng kỳ Đạo Quân Thần cấp Kiếm Hồn hệ thống trọng sinh quân tẩu ngự phu kế quân tẩu nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiếm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Một tiếng kinh hô, giống như phát giác tự thân thất thố, cái kia chấp sự lão giả bận bịu thu tức hình dung, mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, mắt cúi xuống đứng yên.

"Tốt!" Cổ vui mừng lộ ra nụ cười, tán thưởng mở miệng nói, "tiểu bối không tệ, lấy luyện khí tầng thứ tư tu vi, có thể thu hoạch cái này thiết Lam thú, bất

luyện là dùng loại nào đoạn, cũng đều rất là khó được!"

Cái kia béo thiếu niên Ngô hàng nhất thời thụ sủng nhược kinh, cung kính nói: "Văn bối bất tài, nhận Cổ trưởng lão quá khen, quá khen nha!"

"Ân " hơi hơi gật gật đầu, cổ vui mừng cười hỏi nói, " nếu như thế, ngươi muốn vật gì làm ban thưởng, nói thẳng đi, lão phu có thể tận lực thỏa mãn."

Ngô hàng sững sờ, như thế tới nói theo một tên trưởng lão trong miệng nói ra, đây chính là cực kỳ phân lượng, nói ra lời nói liền muốn thực hiện , bất quá, bên trong phải chăng có mặt khác dụng ý, lại cần cẩn thận châm chước.

Có lẽ người bên ngoài khó có thể thấy rõ, nhưng Ngô hàng tâm lý rất rõ ràng, cái này Cổ trưởng lão chẳng khác gì là vung cái Thiên đại bao phục cho mình, muốn như có thể mở miệng tất cả chính mình một ý niệm.

Hàng đầu không thể tham lam, như lòng tham không đủ, tất nhiên sẽ gây nên trưởng lão bất mãn, nói thật, ngay từ đầu Ngô hàng tràn đầy tự tin, căn bản không nghĩ tới lại là như thế cái cục diện, trước kia trong lòng suy nghĩ những cái này ban thưởng, đến giờ phút này cũng không biết như thế nào mở miệng.

Đã không thể cho Triệu lão lưu lại lòng tham ẩn tượng xấu, lại không thể thua thiệt chính mình, phải làm sao mới ổn đây?

Ngô hàng nhất thời trong lòng xoắn xuýt, trầm ngâm, cổ vui mừng cũng bình chân như vại địa thua mà đứng, kiên nhẫn chờ đợi mở miệng nói ra bản thân yêu cầu.

Một lát sau, giống như quyết định, Ngô hàng cắn răng một cái, trên mặt thịt mỡ lập tức chồng chất chồng lên nhau, lại là gạt ra một cái so với khóc còn khó coi hơn nụ cười, ôm quyền nói: "Văn... Văn bối cái gì cũng không thiếu, Cổ trưởng lão tùy ý, tùy ý..."

Lời này mở miệng, sau lưng ánh mắt mọi người nhao nhao trở nên cổ quái, như cố nén ý cười, gặp này, cổ vui mừng cũng cười ha ha, làm cho Ngô hàng không hiểu ra sao.

Chỉ nghe cổ vui mừng trong sáng thanh âm nói: "Thôi được, để chính ngươi chọn cũng là vì khó ngươi, những thứ này Hồi Linh Đan đan dược thu đi, cực kỳ tu luyện!"

Nói xong hát lên, một đoàn linh quang bao vây lấy mấy chục hạt đan dược ở bên trong, hướng về Ngô hàng chậm chậm lướt tới, Ngô hàng "Đại hỉ", vội vàng khom người cảm ơn, đem đan dược tiếp nhận, thu lại.

Thu hồi đan dược về sau, cước bộ triệt thoái phía sau, liền muốn lui về trong đám người, gục đầu xuống, không người có thể tra trong mắt lại có nhân nhật thất vọng chợt lóe lên, lại chỉ có thể bắt đắc đi tiếp nhận.

Cái này về thất vọng giấu giếm cho hắn người, nhưng không giấu giếm được cổ vui mừng hai mắt, có vẻ trên tức chợt lóe lên, tại Ngô hàng vừa muốn quay người lúc chậm rãi mở miệng nói: "Chậm rãi, lão phu có nhất pháp bảo bối..."

Nói đến đây lại là một hồi, Ngô hàng thân thể chấn động, dừng lại, quay lại thân hình, bỗng dừng ngừng đầu, ánh mắt đột nhiên sáng lên, lộ ra chờ mong.

Gặp này, cổ vui mừng tiếp tục mở miệng: "Bảo vật này vì lão phu trước kia luyện chế, uy lực còn có thể, tuy là trung phẩm, lại cơ hồ nhưng so sánh một số uy lực kém chút thượng phẩm Pháp bảo, như thế liền ban cho ngươi!"

Đang khi nói chuyện lật một cái, tại Ngô hàng hỏa nhiệt dưới ánh mắt, xuất hiện một thanh hẹp dài loan đao, phía trên phù văn ánh sáng ẩn hiện, có hơi thở nóng bỏng tràn ra, lộ ra một cỗ luyện khí tầng thứ sáu đỉnh phong ba động.

Tùy ý hát lên, loan đao bay khỏi cổ vui mừng chưởng, vút qua phía dưới đứng ở Ngô hàng trước người, Ngô hàng trong lòng cuồng hi, mập mạp thân thể nhịn không được run, hít sâu một hơi, cường chế hưng phấn trong lòng, đuổi tiếp nhận loan đao về sau, thành tâm hướng về cổ vui mừng cúi đầu nói: "Đa tạ trưởng lão ban cho!"

Nói xong quay người, trở về đám người sau lập tức buông lỏng một hơi, lần nữa khôi phục trước đó mặt mày hớn hớn, oai phong凛凛 thần sắc, tiếp nhận lấy đèn từ chung quanh cực kỳ hâm mộ ánh mắt.

"Đệ Nhất Phong Ngô hàng, luyện khí tầng thứ năm thiết Lam thú một đầu!"

Qua một hồi lâu, cái kia chấp sự lão giả mới chậm rãi mở miệng, thanh âm so trước đó cao hơn càng mấy phần, phảng phất được thưởng là chính hắn, so Ngô hàng bản thân còn muốn hài lòng, đang khi nói chuyện hát lên, ánh sáng lóe lên, giống như núi nhỏ thiết Lam Thú Thi thân thể bị thu vào trong trư vật đại.

"Kế tiếp!"

... ..

Sau đó bị điểm đến mấy người, tự thân đều là có được luyện khí tầng thứ tư trở lên tu vi, nhưng lại không ngoài dự liệu, lấy ra cũng đều là luyện khí tầng thứ tư Yêu thú, thậm chí, bên trong một tên vừa mới đạt tới luyện khí tầng thứ tư đệ tử, vèn vèn lấy ra một đầu luyện khí tầng thứ ba đỉnh phong trống hào thú đi ra.

Cử động lần này nhưng lại chưa dẫn tới người bên ngoài khinh thường, phản lại cảm thấy rất là tầm thường, xem ra phần lớn người vẫn là ôm cẩn thận chặt chẽ tâm tính, tình nguyện an vu hiện trạng, cũng không dám tùy tiện mạo hiểm, lựa chọn cùng tự thân thực lực gần Yêu thú đến sẵn bất.

Những ngoại môn đệ tử này bên trong, có rất lớn một bộ phận đều đợi ở ngoại môn không ngừng một giới, bởi vậy từng tham dự qua mấy lần ngoại môn thí luyện, càng là trải qua lần trước thí luyện thảm trạng, có dạng này cách nghĩ cũng không gì đáng trách.

Không có khả năng người người đều giống như Đế Triệu bọn người như thế tư chất, yêu nghiệt đến mới nhập môn hơn ba năm, liền nắm giữ không kém gì nội môn đệ tử cường hãn thực lực, đây là chính bọn họ lựa chọn, liền xem như không muốn phát triển, người bên ngoài cũng không có chỉ trích đường sống, có lẽ tại bộ phận này người ý nghĩ bên trong, ngoại môn mới đúng bọn họ cuối cùng kết cục.

Thời gian qua nhanh chóng, lại là hai nén nhang thời gian trôi qua.

Hơn hai trăm người bên trong đã có cửu thành người bị điểm qua, chỉ còn lại sau cùng một bộ phận, theo cổ vui mừng một chỉ điểm hướng đám người phía sau một tên đệ tử, cái này nhân thân thân thể chấn động, lập tức nhoáng lên dưới, rời khỏi đám người, đi vào phía trước chính là cung kính cúi đầu: "Kỷ Phong báii kiến Cổ trưởng lão!"

"Ân" cổ vui mừng gật gật đầu, còn chưa mở miệng thời khắc, Kỷ Phong hất lên, một cái chiều cao một trượng toàn thân lông tóc huyết hồng Yêu thú xuất hiện tại quảng trường trước đó, con thú này vừa rơi xuống đất, nhất thời toàn bộ đại diện quảng trường lâm vào trong tích tắc tĩnh mịch, mấy cái tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Hình bầu dục đầu lâu hiện lên ngược lại hình tam giác, miệng đầy răng nhọn so le, lẫn nhau lan tràn lộ ra dài hơn một thước, chưa triệt để khép kín trong đôi mắt, có một tầng nhàn nhạt huyết sắc màng mỏng bao trùm, lộ ra đến mức dị thường quý dị.

Theo yêu thú này thi thể xuất hiện, một cỗ nồng đậm mùi máu tươi tràn ra, còn mang theo lúc còn sống hung lệ khí tức, tại thi thể phía trên hội tụ, cảm thấy huyền hóa ra một đạo giương nanh múa vuốt hung tàn hình bóng, giống như không tiếng rống giận, vền vền tiếp tục một hai hơi sau liền tại một trận vận vạo sau tiêu tán.

"Đây là..." Cái kia chấp sự lão giả ánh mắt ngưng tụ, nhìn kỹ sau hít vào một hơi, lên tiếng kinh hô, "Máu bụi hồng! !"

Lão giả một tiếng kinh hô, đánh vỡ chung quanh tĩnh mịch, nhất thời trong đám người có liên tiếp tiếng kinh hô vang lên, hấp khí liên tục, từng cái ánh mắt dò dẫm, mang theo không dám tin thần sắc, nhao nhao hội tụ tại cái kia phía trước một đạo hơi có vẻ gầy yếu khuôn mặt Thanh Tú ảm áp thân ảnh bên trên.

Một trận huyền não bên trong, trừ sợ hãi thần phục, cũng có một ít không hài hòa thanh âm pha tạp bên trong, trước đó sớm có không ít đệ tử gặp được qua Kỷ Phong Bạch Kỳ một đoàn người, bên trong một người hạ giọng lầu bầu một câu: "Bất quá là phân tốt đội ngũ, có nhân tướng trợ thời, nếu để cho ta, ta cũng có thể làm được..." Trong lời nói không thiếu ghen tuông.

Nói lời này người cách Bạch Kỳ cùng Triệu Phong hai người không xa, hai người là tu vi bậc nào, cứ việc người này chỉ là tùy ý lầu bầu một câu, cũng không sai chút nào địa rơi vào hai người trong tai.

Bạch Kỳ không để bụng, Triệu Phong lại là không vui, mãnh liệt quay đầu bên trong vừa trừng mắt, nghe răng trợn mắt làm uy hiếp hình, cái kia người nói chuyện bị dọa đến rút cổ lại, trên mặt tái đi, nhất thời ngậm miệng, ý cười ngưng ngừng, sợ Triệu Phong tìm hắn tính sổ sách.

"Tốt tốt tốt! ! Liên tiếp ba chữ tốt, hiện ra cỗ Duyệt Tâm bên trong khoái ý, lập tức cất tiếng cười to, trong mắt lộ ra mãnh liệt ánh sáng, nhìn về phía Kỷ Phong, thần sắc trước đó chưa từng có vô cùng nhu hòa, giống như cực kỳ hài lòng, thanh âm ảm áp nói, " người muốn cái gì ban thường liền nói thẳng đi, như lão phu có thể làm được, có thể tận lực thỏa mãn với ngươi!"

Cùng lúc trước đối Ngô hàng nói ra lời nói cơ hồ giống nhau, thái độ lại là ngày đêm khác biệt, cho dù là bị cổ vui mừng lấy như thế ánh mắt nhìn chăm chú, Kỷ Phong cũng là một bộ không quan tâm hơn thua thần sắc, thấy cỗ Duyệt Tâm bên trong liên tục gật đầu, chỉ gặp Kỷ Phong thoáng trầm ngâm một lát, lập tức mở miệng nói: "Văn bối có vừa bay kiếm, chỉ là uy lực quá kém, còn mời Cổ trưởng lão..."

Còn chưa có nói xong, cổ vui mừng lập tức rõ ràng, lúc này mở miệng cười nói: "Việc này dễ làm, lão phu hiện tại liền có thể thay ngươi hoàn thiện, lấy ra ngươi phi kiếm Dung lão phu nhìn qua!"

Kỷ Phong kinh hi, cũng không nói nhiều, vỗ túi trữ vật, nương theo cả đời ngâm khê, xanh hoa lóe lên, lưu Phong Kiếm xuất hiện tại hắn bên trong, bị cổ vui mừng nhắc một chiêu, rơi vào lòng bàn tay, lúc này quan sát tỉ mỉ lên.

"Ân luyện chế đoạn còn có thể, chất liệu, phù văn khắc lên lược có tỳ vết..." Cổ vui mừng gật gật đầu, trong miệng lầm bầm, lập tức mắt sáng lên, rơi vào cái kia máu bụi hồng thi thể bên trên, "Thì dùng cái này thú thân phía trên thiên địa kỳ vật đến hoàn thiện."

Bấm niệm pháp quyết nhất chỉ, một thanh đỏ thẫm hồng quang từ xưa vui mừng trên thân bắn ra, lẳng không nhất chuyển, hàn quang tóe hiện, mang theo một chùm huyết quang, máu bụi hồng một khóa răng nhọn cùng một cái ngón chân trực tiếp tách rời, còn có một cái liên tiếp tơ máu gân.

Hết thấy Tam Vật bị Linh lực dẫn dắt, bay tới cổ vui mừng trước người, nhẹ nhàng trôi nổi ở giữa không trung, phải giương lên, lưu Phong Kiếm bay thẳng lên, sau đó bên trong bấm niệm pháp quyết, cổ vui mừng vốn là rất đỏ khuôn mặt đột nhiên càng bắt đầu nóng, lại so tầm thường hỏa diễm còn muốn đỏ hơn mấy phần.

Há mồm phun một cái, phun ra một cỗ tinh khí, đem lưu Phong Kiếm cùng cái kia ba kiện thiên địa kỳ vật cùng nhau bao khóa cùng một chỗ, đầu ngón

tay linh quang tỏa hiện, hướng về phía trước nhất chỉ.

Ba một tiếng vang nhỏ, hùng lực hỏa quang đột nhiên nhảy lên lên, cứ như vậy bỗng dung bốc cháy lên, bao trùm một trượng hư không, hỏa diễm hiện ra màu đỏ tím, phát ra nhiệt độ cao, khiến không khí chung quanh đều muốn vận vẹo.

Kỳ dị là, hỏa diễm nhiệt độ cao bị hạn chế tại cổ vui mừng trước người một trượng trong không gian, khiến đám người chung quanh không cảm giác được mây may nhiệt độ, một đám đệ tử nhao nhao trùng lớn hai mắt, nhìn qua cổ vui mừng thần sắc ngưng trọng bên trong bắt đầu luyện khí.

Hỏa diễm cháy đốt bên trong, lưu Phong Kiếm bắt đầu hòa tan, dù sao bên trong khoáng thạch chính là cấp thấp khoáng thạch, còn lâu mới có được máu bụi hồng trên thân mấy cái vật ẩn chứa linh tính nhiều, có điều một thời gian uống cạn chung trà, lưu Phong Kiếm liền hóa thành một đám xanh môn môn dịch thể, tại trong ngọn lửa biến đổi hình thái, lộ ra ngưng trệ như nhựa cây, bên trong còn muốn từng đạo trận văn ánh sáng hiển hiện.

Chỉ là trận này văn vừa mới hiển hiện nhảy mắt, liền bị nhiệt độ cao thiêu đốt, nương theo vài tiếng yếu ớt bạo hưởng, vỡ vụn tiêu tán.

Rất nhanh, liền cái kia máu bụi hồng răng nhọn ngón chân đều không chịu nổi cao như vậy âm, dần dần mềm mại, sau đó triệt để hòa tan, biến thành một đoàn màu xám bạc dịch đoàn, hỗn hợp lại cùng nhau, lúc này hỏa diễm bên trong đã có hai đoàn dịch thể, chỉ có cái kia máu gân vẫn như cũ, phát ra huyết quang, chống cự lên hỏa diễm nhiệt độ cao, chưa từng xuất hiện biến hóa.

"Tan —— "

Quát khê một tiếng, cổ vui mừng liên tục bấm niệm pháp quyết, trong mắt ánh sáng ngưng hợp thành, thần sắc cực kỳ chăm chú, hai đoàn dịch đoàn bắt đầu tới gần, hướng về trung gian hội tụ, thời gian dần qua rút thành một đoàn, hóa thành một đoàn màu xanh nhạt dịch đoàn.

Tại cổ vui mừng Linh lực không chế hạ, dịch đoàn bắt đầu biến hóa hình dáng, đầu tiên là hướng về hai bên kéo dài, sau đó cuối cùng trở nên lạnh lạnh, một chỗ khác nhô lên, hóa thành chuỗi kiếm hình dáng.

"Đi —— "

Nguyên bản ở một bên lửng không bay múa như tơ máu máu bụi hồng gân, tại cổ vui mừng quát khê nhất chỉ hạ, lập tức xoắn xoắn, hướng về kia thành hình phi kiếm quay quanh, dần dần dung nhập, tại triệt để chui vào kiếm mặt ngoài thân thể lúc, ông một tiếng ngâm khê, lại có một tầng huyết quang theo trên thân kiếm nổi lên.

Cổ vui mừng Quang Thần quang lóe lên, trở nên cực sáng, đột nhiên nhấc vung lên, như bị một cái đại bổng dung đề xuống, lửa cháy hùng lực lập tức tiêu tán, tựa như chưa từng tồn tại, sau đó bên trong bay nhanh bấm niệm pháp quyết, liên tiếp mấy đạo trận văn bị đánh ra, ẩn tại trên phi kiếm, phù quang chợt sáng, lập tức biến mất, một tiếng ngâm khê, phi kiếm luyện chế triệt để hoàn thành.

Nhất tiếp nhận giữa không trung phi kiếm, quan sát tỉ mỉ một lát sau, khê gạt đầu bên trong, cổ vui mừng trong thần sắc lộ ra một vòng nhàn nhạt vẻ hài lòng, theo hát lên, phi kiếm lóe lên, một lần nữa rơi vào Kỳ Phong trước người.

Cùng lúc đó, cổ vui mừng vỗ túi trữ vật, vung ra đại lượng đan dược, đồng dạng bị linh quang bao khóa, bay tới Kỳ Phong bên người, "Kiếm này, còn có cái này 50 mai Hồi Linh Đan, ngươi lại cất kỹ."

Không có chú ý những đan dược kia, Kỳ Phong ánh mắt rơi tại trên phi kiếm, nhất sau khi nhận lấy, nhẹ vỗ về phi kiếm mặt ngoài, kiếm này hình tượng đã đại biến, cơ hồ nhìn không ra bất kỳ lưu Phong Kiếm bóng dáng, bên trên có một cổ nhàn nhạt huyết quang như ẩn như hiện, sắc bén trình độ càng sâu lúc trước.

Không chỉ có như thế, càng tự mang một cỗ hung lệ chi ý, giữ tại bên trong, tâm thần bên trong phảng phất đều có thể nghe được cái kia máu bụi hồng nộ hồng, uy lực càng là đề bạt mấy lần không ngừng, giống như một cái trên trời một cái dưới đất, nghiêm chỉnh đạt tới thượng phẩm Pháp bảo tầng thứ!

Cường chế lấy trong lòng hưng phấn, thu hồi phi kiếm cùng đan dược về sau, Kỳ Phong cung cung kính kính liền ôm quyền: "Tạ Cổ trưởng lão!"

"Đi thôi!"

Tại tùy ý vung lên phía dưới, trên mặt nồng đậm vui mừng, Kỳ Phong lui về giữa đám người.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Kỳ hoa

← →

Nhân Hoàng kỳ Đạo Quân Thần cấp Kiểm Hồn hệ thống trọng sinh quân tẩu ngự phụ kế quân tẩu nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiểm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Kỳ Phong biểu hiện gây nên nhất thời rung động, sau đó liền một đường bình không có gì lạ, đợi đến phiên Thi Lâm lúc, dạng này rung động xuất hiện lần nữa.

Mà Thi Lâm lựa chọn cùng kỳ như gió ban thường, tại chỗ vui mừng trợ giúp hạ, lại tế luyện một phen nằng Thanh Duyệt kiểm, có khác 50 mai Hồi Linh Đan ban cho, Thi Lâm lúc này mới mừng rỡ trở về giữa đám người, tiếp nhận chứng nhân chú mục.

Rốt cục, làm 217 người bên trong không có bị chỉ đến chỉ có sau cùng mấy người lúc, liền chỉ còn lại có tu vi cao nhất mấy người, bên trong liền có Đế Triều, Tôn Linh hạng người, tự nhiên bao quát Bạch Kỳ Triệu Phong hai người.

"Thứ hai phong Tông Tiềm, luyện khí tầng thứ bảy xạ nài thú một đầu!"

Theo một tiếng cao vút mà khàn khàn tiếng nói, mặt đất một đầu giống như Mi Lộc, đầu có hai sừng, có kỳ lạ dị hương tràn ra to lớn Yêu thú bị cái kia chấp sự lão giả phát tay áo thu hồi.

"Không hổ là Tông Tiềm sư huynh, quả nhiên lợi hại!"

"Luyện khí tầng thứ bảy a, chúng ta nghĩ cũng không dám nghĩ..."

"Đó là!"

... ..

Theo Tông Tiềm tiến lên một khắc, trong đám người xì xào bàn tán liền chưa ngừng qua, phần lớn là mang theo cực kỳ hâm mộ, càng có thời phỏng chi ngôn, bên trong rất người, có chút cố ý đề cao mấy phần tiếng nói, giống như là sợ Tông Tiềm nghe không được.

Dạng này thanh âm Tông Tiềm không thèm để ý chút nào, đừng nói là bây giờ, cho dù là đã từng hấn, cũng sẽ không để ý người bên ngoài cái nhìn, trừ hai người —— hai cái tuân tự chà đạp quá cao ngạo nhân.

Hai người này bên trong một trong, không cần nói cũng biết chính là Bạch Kỳ, một người khác làm theo tên là Ngô Phàm, đã ở Thượng Giới thi đấu tiến nhập nội môn, cho tới bây giờ tu vi cũng không biết đến loại trình độ nào, khiến Tông Tiềm không cam lòng bên trong, trong lòng nổi lên thật sâu cảm giác bất lực.

Chớ nói Ngô Phàm, cho dù là đối mặt Bạch Kỳ, Tông Tiềm cũng sớm không có Duệ Ý, không dám cùng chi trực diện, trong lòng lưu lại ám ảnh, không thể đối địch ấn tượng sớm đã thật sâu khắc vào não hải, khó có thể ma diệt.

Xui như vậy đối với mọi người, Tông Tiềm lập tại phía trước, sắc mặt lạnh lùng, mang theo vài phần vẻ cung kính, từ phía sau nhìn, khỏi ngờ thân thể, lưng nở nang, có loại trầm ổn cảm giác, còn có bá đạo chi ý, chỉ là lại so hơn một năm trước lộ ra nội liễm rất nhiều, cũng âm trầm rất nhiều.

Ánh mắt cứ vẫn tại Tông Tiềm trên thân, cổ vui mừng trong mắt lóe lên một tia tán thưởng, chậm rãi mở miệng, hỏi ra cùng lúc trước đồng dạng vấn đề, Tông Tiềm ngẫm lại, sau đó ôm quyền, rầu rĩ mở miệng nói: "Pháp bảo vẫn bồi có Du Long côn, như thế bên cạnh cũng không thiếu, trưởng lão thỉnh tùy ý."

"Nếu như thế..." Cổ vui mừng thần sắc bình tĩnh, giống như không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn, đang khi nói chuyện, phải nắm vào trong hư không một cái, bạch quang hiện lên, một hạt mọt mà đan dược xuất hiện tại cổ vui mừng bên trong, "Viên này hủy Hoàn Đan liền cho ngươi, tự giải quyết cho tốt..."

Nói xong gảy ngón tay một cái, đan dược lóe lên, xẹt qua một đạo linh quang, rơi vào Tông Tiềm bên trong, Tông Tiềm thân thể chấn động, hình như có chút động dung, thần sắc lại chưa biến, thu hồi đan dược về sau, hướng về cổ vui mừng ôm quyền cúi đầu, không có mở miệng, liền lui về đám người.

"Hủy Hoàn Đan? !"

Tông Tiềm không thèm để ý bộ dáng, lại thêm Bạch Kỳ vốn không biết cái kia đan dược, liền cho rằng giá trị bình thường, lại vẫn là có người nghe nói qua cái này hủy Hoàn Đan, lúc này hô nhỏ một tiếng, thanh âm mang theo nồng đậm chán kinh cùng cực kỳ hâm mộ, phảng phất vật này cực kỳ khó được, khiến Bạch Kỳ trong lòng hơi động.

"Đây là cái gì đan dược, rất khó được sao?"

Giờ phút này không phải nói chuyện với nhau chi, cũng may có người bên ngoài dẫn đầu đặt câu hỏi, đệ tử kia liền hạ giọng giải thích, "Viên thuốc này hủy Hoàn Đan, chính là thượng phẩm đan dược bên trong đỉnh cấp Linh Đan, không nghĩ tới lần này tông môn ban thưởng bên trong lại sẽ có vật này xuất hiện!" Nói đến đây, đệ tử kia nghĩ một lát, trong mắt lộ ra nồng đậm hâm mộ và thật sâu khát vọng chi ý.

"Người ngược lại là mau nói a!" Gặp này, bên người thân đặt câu hỏi một người đệ tử khác bận bịu thúc giục nói, hít sâu một hơi, lên tiếng trước tên kia đệ tử tầm thường tiếp tục nói:

"Người có biết viên thuốc này công hiệu, có thể nói nghịch thiên, phạm là Luyện Khí Kỳ bên trong, bất luận tu vi cao thấp, chỉ cần một hạt liền có thể nháy mắt khôi phục toàn bộ tu vi, nếu là thân thể hãm hiểm cảnh chẳng khác nào nhiều một cái mạng a! Người nói giá trị như thế nào?!"

"Tê —— "

Chung quanh cẩn thận lắng nghe không ngừng Bạch Kỳ một người, nghe được đệ tử này giải thích, liền có liên tiếp vang lên hấp khí thanh truyền ra, Bạch Kỳ cũng là trong mắt ánh sáng sáng lên, lộ ra động dung.

Chính như đệ tử này nói, viên thuốc này giá trị, đâu chỉ trân quý lấy luận, quả thực khó kể giá trị, tương đương với nhiều một đầu bảo mệnh át chủ bài, hiếm thấy, Bạch Kỳ trong lòng cũng có mấy phần khát vọng.

"Kế tiếp... Người, tiến lên đây!"

Cổ vui mừng lời nói cắt ngang tính cả Bạch Kỳ ở bên trong cả đám nổi lòng, Bạch Kỳ giương mắt nhìn tới, lại là kẻ giết mình, cổ vui mừng chỉ người vừa lúc tại bên cạnh mình, không cần phải nói, chính là Triệu Phong.

Sững sờ, Triệu Phong cái này mới phản ứng được, liên tục không ngừng địa tách ra đám người đi ra ngoài, mới vừa tới đến phía trước, nguyên bản chất phác trên mặt, chẳng biết lúc nào đã là chổng lên một mặt nịnh nọt cười, cúi đầu khom lưng lấy: "Tiểu gặp qua Cô trưởng lão!"

Gặp như vậy, Bạch Kỳ kém chút nhẹn không được cười ra tiếng, trong đám người nhất thời vang lên một trận đề thấp cười nhạo.

"Hà?" Cổ vui mừng vừa trừng mắt, Triệu Phong lúc này co lại rút cổ, nhãn châu xoay động: "Cái kia, Tôn trưởng lão ngài lão nhân gia vất vả lâu như vậy, muốn hay không trước nghỉ ngơi một chút, uống chén trà cái gì..."

"Phốc —— "

Cuối cùng là có người nhẹn không được cười ra tiếng, người khác nhao nhao đỏ lên mặt, nín cười ý, thì liền cái kia chấp sự lão giả cũng là liên tục cười khổ, lắc đầu không thôi.

Đối với Triệu Phong người này bản tính, lão giả này mặc dù sớm có nghe thấy, lại không nghĩ tới lại có như thế kỳ hoa, ngay trước trưởng lão mặt cũng dám sái bả.

Cổ vui mắt quang quét qua đám người, mang theo uy nghiêm, nhất thời từng cái đệ tử trong lòng run lên, trên mặt nụ cười thu liễm, nhao nhao thu tức hình dung, đứng thẳng tắp.

Thu hồi ánh mắt về sau, một lần nữa rơi vào Triệu Phong trên thân, cổ vui mừng trong mắt mang theo một chút vẻ bất đắc dĩ, cố ý hiện lên khuôn mặt, quát lạnh nói, "không cần! Vẫn là tranh thủ thời gian lấy ra đi!"

Cái này âm thanh quát lạnh nương theo lấy không nhiều tu vi chi lực, lại đủ để Chấn mê hoặc tâm trí người khác, Triệu Phong liền cảm giác trong lòng máy động, bận bịu thu hồi một mặt nịnh nọt màu sắc, gượng cười hai tiếng che giấu xấu hổ, ôm quyền xưng phải, nói xong hất lên, ánh sáng lóe lên, xuong hông giáp hầu thi thể bịch một tiếng, rơi vào trên quảng trường.

Rộng lớn Bối Giáp không còn mảnh giáp, vỡ vụn không còn hình dáng, lộ ra phía dưới cơ thể bên trên, phủ đầy lít nha lít nhít lớn nhỏ không đều dử tợn vết nứt, lạnh lạnh đầu lâu, một bên lõm nhất đại khối, như bị vật nặng Độn Khí nện gỗ gãy nên.

Gần như không thể tưởng tượng, đến tột cùng là dạng gì công kích mới có thể tạo thành dạng này một bộ thể thâm dị thường bộ dáng, quả thực có thể nói vô cùng thâm diệu, đây là tự đánh ngay từ đầu bị lấy ra Yêu thú thi thể bên trong, theo về ngoài phía trên nhìn, có thể nói là chết thảm nhất một đầu cũng không đủ.

Kinh ngạc ánh mắt theo bốn phương tám hướng hội tụ tại cái này xuong hông giáp hầu thi thể bên trên, trên dưới lưu luyến bên trong, một đám đệ tử trong lòng thâm than tắc lưỡi không thôi, cổ vui mừng lại không cảm thấy kinh ngạc, tùy ý quét mắt một vòng sau liền hỏi: "Người muốn vật gì?"

Nghe nói như thế, Triệu Phong lại là nhăn nhó, thật lâu chưa từng mở miệng, mãi cho đến cổ vui mừng có chút không kiên nhẫn lạnh hừ một tiếng về sau, mới áp ứng nói: "Cái này. . . Cái này, trưởng lão có thể hay không... Giúp ta sửa chữa thứ gì?"

"Vật gì?" Cổ vui mừng quái dị địa quét Triệu Phong liếc một chút, không có suy nghĩ nhiều, há miệng thân nhiên nói.

"Cái này. . ." Triệu Phong mặt lộ vẻ khó xử.

"Đề người lấy ra liền lấy ra, nhăn nhó nhó nhó, làm gì thể thống?" Cổ vui mừng bị Triệu Phong mãi đến không còn cách nào khác, mang theo tức giận khẽ quát một tiếng.

"Ách, tốt a!" Triệu Phong bất đắc dĩ, hất lên liền có kim quang chột hiện, cùng nhau gặp ghènh cục gạch ra hiện tại thân trước giữa không trung, bị cổ vui mừng nhắc một chiều, dẫn dắt đến bên người, bắt đầu đánh giá.

Chỉ nghe Triệu Phong than thở lấy phàn nàn nói: "Ai trường lão ngài nhưng không biết, ta vốn là muốn luyện là một thanh quạt giấy tới..."

"Phốc —— "

Trong đám người một trận cười vang bỗng nhiên vang lên, còn đang quan sát cái kia cục gạch cổ vui mừng, lúc này vừa trừng mắt, đầu tiên là nhìn xem cái kia cục gạch, lại nhìn xem Triệu Phong, khóe miệng liên tục run rẩy, nhất thời im lặng phía dưới, nghẹn nửa ngày thì biệt xuất tới một cái chữ: "Người —— "

"Ai ta cũng không muốn a!" Triệu Phong liên tục thở dài, "Cũng không biết làm sao, thì luyện thành dạng này, chẳng lẽ là ta thiên phú quá cao, tầm thường tài liệu không thể hiện được đến? Ai trời cao đồ kỵ anh tài!"

Lời này nói ra nhảy mắt, vô số thanh âm lập tức biến mất, trên quảng trường trực tiếp trở nên tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, tất cả mọi người ánh mắt gần như đồng thời trở nên cổ quái, Bạch Kỳ cũng liên liên cười khổ.

Cổ vui mừng dờ khóc dờ cười, lấy một loại nhìn quái vật ánh mắt nhìn lấy Triệu Phong, giọng mang cảm thán nói: "Nhân tài a! Lão phu từ lúc chào đời tới nay còn chưa thấy qua có thể đem quạt giấy sinh sinh luyện thành cùng một chỗ cục gạch, kỳ hoa a kỳ hoa!"

Nghe nói như thế, Triệu Phong đắng chát càng nhiều, đều hiện lên ở trên mặt, bận bịu liên ôm quyền thành khăn vô cùng, ánh mắt mang theo trông đợi nói: "Khăn cầu trường lão giúp văn bối đạt thành mong muốn! Văn bối tự biết, chỉ có quạt giấy mới có thể phụ trợ văn bối khí chất..."

Cổ vui mừng ni tâm liên tục nhảy lên, cuối cùng nhịn không được cười chửi một câu: "Còn có da mặt này dày cũng coi là nhất tuyệt, bắt quá, quạt giấy lão phu làm không được, tùy tiện luyện chế một chút còn có thể..."

"A " Triệu Phong có vẻ hơi thất vọng, trầm ngâm một lát sau, muộn thanh muộn khí nói, " vậy cũng được đi."

Hỏa quang chợt hiện, bao vây lấy thời vàng cùng một bộ phận xương hông giáp hầu tàn phá Bối Giáp, theo bắt đầu luyện chế, không đến một khắc đồng hồ công phu liền đã hoàn thành.

Nguyên bản thời vàng biến thành cùng nhau nhỏ nhắn thanh sắc thuần bài, có thể khổng chế lớn nhỏ tự nhiên, ẩn chứa xương hông giáp hầu thiên phú thần thông cường đại lực phòng hộ, còn có thể trực tiếp ném ra bên ngoài đập người.

Tiếp nhận cái kia Tiểu Thuần về sau, Triệu Phong than thở lấy, tại cả đám quái dị vô cùng dưới ánh mắt trở lại giữa đám người.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Bắt công?

← →

Nhân Hoàng kỳ Đạo Quân Thần cấp Kiếm Hồn hệ thống trọng sinh quân tẩu ngự phu kế quân tẩu nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiếm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Sau đó, lại có mấy người liên tiếp tiến lên, lấy ra Yêu thú thi thể về sau, tiếp nhận ban thưởng, phần lớn người đều là có chính mình Pháp khí, chỉ cần lại tế luyện một phen, khiến uy lực lớn tăng liền có thể, một số nhỏ người làm theo muốn tìm đan dược, có điều lại không có hũ Hoàn Đan ban thưởng, mà chính là lấy số lượng đồng dao Hồi Linh Đan thay thế.

Những đệ tử này lấy ra cũng đều là luyện khí tầng năm sáu Yêu thú, chắc hẳn chỉ có siêu phẩm cảnh Yêu thú thi thể, mới có hội thu hoạch được hũ Hoàn Đan, gặp này, Bạch Kỳ ý niệm trong lòng chuyển động, vốn chỉ muốn tùy tiện lấy ra một đầu luyện khí tầng thứ sáu Yêu thú nhét bên ngoài, như thể liền đổi thành luyện khí tầng thứ bảy lại có làm sao?

Quả thật như trước đó suy đoán như vậy, làm Tôn Linh lấy ra một đầu luyện khí tầng thứ bảy đỉnh phong Hạp Vĩ cấp lúc, xuất hiện lần nữa một cái hũ Hoàn Đan ban thưởng, gây nên một mảnh xôn xao.

Thời gian chậm rãi trôi qua, rốt cục đến phiên Bạch Kỳ tiến lên, hấn sắc mặt trầm ngưng, chậm rãi trong đám người đi ra, ôm quyền khom người nói: "Văn bối Bạch Kỳ, gặp qua cổ vui mừng trường lão!" Nói xong ngẩng đầu, ánh mắt bình tĩnh, cùng cổ vui mừng đối mặt.

Cổ vui mừng ở trên cao nhìn xuống, cúi đầu đánh giá Bạch Kỳ, ánh mắt sáng ngời, Diệp Diệp rực rỡ, cùng Bạch Kỳ ánh mắt giao hội tại một chỗ nháy mắt, có hai đạo tinh quang tại trong con mắt nhỏ bé không thể nhận ra địa chột lóe lên, lập tức chậm rãi gật gật đầu, lại chưa mở miệng, cũng không biết nghĩ thế nào.

Gặp này, Bạch Kỳ cũng không kéo dài, mà chính là hất lên, trực tiếp ném ra đầu kia từ u báo thi thể, sau đó cung kính đứng phía trước, chậm đợi cổ vui mừng mở miệng.

Chờ một hồi lâu, cổ vui mừng thủy chung không nói một lời, Bạch Kỳ nghi hoặc, ngẩng đầu đi xem, cổ vui mừng lúc này mới tựa như giật mình, lấy lại tinh thần, nhàn nhạt mở miệng nói: "Người muốn vật gì?"

"Hủy Hoàn Đan cùng một thanh phi kiếm." Bạch Kỳ như là nói.

"Một đầu... Chưa đủ!" Cổ vui mừng trong thanh âm, nghe không ra bất kỳ gợn sóng tâm tình gì.

Bạch Kỳ mỉm cười, không có lộ ra cái gì về ngoài ý muốn, lần nữa vung bên trong, phanh một tiếng vang trầm, lại một đầu luyện khí tăng thứ bảy Yêu thú rơi trên mặt đất.

"Hai... Hai đầu! !" Cổ vui mừng còn chưa lên tiếng, một bên đứng hầu chấp sự lão giả chính là vừa trừng mắt, há to mồm, lộ ra một mặt chán kinh chi sắc, thanh âm đều có chút phát run lên.

Đám người bên trong, đồng dạng nhấc lên trợn trợn kinh hô, từng cái đệ tử ánh mắt đờ đẫn, trực câu câu nhìn chăm chăm cái kia hai con yêu thú, lộ ra rung động cùng vẻ không thể tin.

Kỷ Phong hung hăng một nắm quyền, mắt sáng ngời, xông một bên Thi Lâm nói: "Bạch sư đệ quả nhiên không được, không nghĩ tới lại có dạng này đại thu hoạch!" Thi Lâm gật đầu, rất là tán đồng, đôi mắt đẹp lưu luyến tại cái kia hai cỗ to lớn Yêu thú thi thể phía trên, đồng dạng kinh hãi không thôi.

Nghe được chung quanh ồn ào tiếng tán phục, Triệu Phong bĩu môi, thuận miệng lầu bầu một câu: "Lúc này mới tính là gì, đối tiểu tử này đến nói không lại là chuyện nhỏ thôi, nếu như hấn nghĩ, chỉ sợ liền cái gì Đế Triều đều có thể tùy tiện làm hạ thấp đi đi..."

Tông Tiềm tại đám người phía sau, âm thầm nắm tay, ánh mắt âm trầm bên trong, mang theo hồi hộp, người khác không biết Bạch Kỳ khủng bố, hấn lại là khắc sâu trải nghiệm qua, Triệu Phong lời nói nếu để cho người khác nghe được, có lẽ sẽ chẳng thêm ngó tới, nếu như là hấn, làm theo nhất định tin tưởng không nghi ngờ.

Không chỉ là Tông Tiềm, những cái này tu vi cao thâm đệ tử từng cái ánh mắt đều hội tụ tại Bạch Kỳ trên thân, Bạch Kỳ tên, trước đây ít có người nghe nói qua, vốn là cái không có danh tiếng gì đệ tử, cũng không biết từ chỗ nào xuất hiện, hôm nay lại là gây một tiếng ai nấy đều kinh ngạc, đem bọn hấn những thứ này nhất quán tự cao tự đại cao giai đệ tử hung hăng run run.

Tôn Linh ánh mắt đồng dạng rơi vào Bạch Kỳ trên thân, chẳng biết tại sao, cảm thấy Bạch Kỳ bộ dáng có chút quen mắt, ngấm lại về sau, nhất thời ánh mắt sáng lên, muốn lên mình từng ở phường thị cùng Tông Tiềm giằng co lần kia, ra thay mấy tên đệ tử tầm thường giải vây, bên trong một người liền có cái này Bạch Kỳ.

Nghĩ tới đây, Tôn Linh ánh mắt chuyển động, hiện động dị sắc, lưu luyến tại Bạch Kỳ trên thân, lộ ra mấy phần vẻ hứng thú.

Đế Triều cũng ở chính giữa, nguyên bản đối với Bạch Kỳ không thêm để ý chút nào hấn, lúc này cũng hơi hơi ghé mắt, như có chút ngoài ý muốn, mím chặt ít ỏi đôi môi, vén vén lông mày, lộ ra ít hơn so với kinh ngạc, nội tâm thầm nghĩ: "Sư tôn từng muốn ta chú ý người này, nơi đây xem ra, cũng chỉ đến thế mà thôi, cho dù là lập tức dục trưởng lão hậu bối lại có thể thế nào? Sư tôn lão nhân gia ông ta chẳng lẽ lão hồ đồ..."

Hấn tâm tư người, Bạch Kỳ không biết, cho dù biết, cũng sẽ không để ý, hai đầu luyện khí tăng thứ bảy Yêu thú bị lấy ra về sau, ánh mắt yên lặng nhìn lấy cổ vui mừng.

Gặp này, cổ vui mừng trong mắt lóe lên vẻ khác lạ, cũng không nói nhiều, mà chính là vỗ túi trữ vật, trực tiếp lấy ra một hạt hủy Hoàn Đan, hất lên phía dưới ném cho Bạch Kỳ.

Tiếp nhận đan dược về sau, Bạch Kỳ âm thầm cười nói: "Đa tạ Cổ trưởng lão!"

Cùng lúc đó, một mặt vẻ tán thưởng nhìn lấy Bạch Kỳ chấp sự lão giả, đầu tiên là cúi đầu tại ngọc giản bên trên khắc quay một phen về sau, sau đó phát tay áo thu hồi cái kia hai đầu luyện khí tăng thứ bảy Yêu thú, trịnh trọng cao giọng hét lên: "Thứ tư phong Bạch Kỳ, luyện khí tăng thứ bảy Yêu thú hai đầu!"

"Kể tiếp!" Cổ vui mừng trực tiếp mở miệng, Bạch Kỳ giật mình, nhin không được tiến lên một bộ, cau mày nói: "Trưởng lão?"

"Hà?" Như mang theo vài phần nghi hoặc, cổ vui mừng bình tĩnh ánh mắt không có bất kỳ cái gì gợn sóng, một lần nữa rơi vào Bạch Kỳ trên thân, "Còn có chuyện gì?"

Bạch Kỳ hô hấp trì trệ, ý niệm trong lòng nhanh quay ngược trở lại, hấn cũng không tin đường đường Trúc Cơ trưởng lão hội quên phi kiếm sự tình, hấn đầu tiên nghĩ đến chính là bởi vì cùng lập tức dục thường hay bất hòa, cố ý tại làm khó dễ chính mình.

Chỉ là thân là trưởng lão, với cùng bối hiềm khích tranh đấu thì thôi, đem khí rơi tại tiểu bối trên thân lại là làm cho người khinh thường, lấy Bạch Kỳ đến

xem, cổ vui mừng tính tình mặc dù nóng nẩy, nhân tình thể thái vẫn là lão luyện thông suốt, tâm trí tuyệt đối không kém, làm thế nào có thể bị người nắm cán, như thế cách làm, lại không biết phải chăng là có dụng ý khác, vẫn là thật tại nhắm vào mình.

Mắt thấy một màn này, trong đám người, những cái này đệ tử ánh mắt lần nữa trở nên quái dị, trầm thấp tiếng nghị luận pha tạp bên trong.

"Chẳng lẽ người này từng trêu chọc trưởng lão, gây nên trưởng lão bất mãn?"

"Ai biết được? Phạm tội trưởng lão bên trong, không có kết quả gì tốt, ai "

"Người đừng nói, có lẽ là trưởng lão mắt sáng như đuốc, nhìn thấu người này thủ đoạn, ta nghe nói, cái này hai con yêu thú đều là người này cướp đoạt mà đến, cái kia bỏ mình hơn mười tên sư huynh đệ, bên trong hai người chính là chết tại hán lên!"

"Thật giả, người nghe ai nói?"

"Lừa gạt quỷ đi thôi! Cái kia chết đi hơn mười tên cùng thế hệ bên trong, tu vi cao nhất cũng mới luyện khí tầng thứ ba, người nói với ta cái này luyện khí tầng thứ bảy Yêu thú là theo những người kia cướp đoạt? Người nào tin người đó là kẻ ngu!"

... ..

Những thứ này ngôn từ bên trong, có người cười trên nỗi đau của người khác, cũng có người đồng tình, thậm chí còn có ác ý hăm hại người, có điều vừa nói ra, liền bị người vạch trần, lúc này đỏ lên mặt, không nói một lời.

Không để ý người khác như thế nào ngôn luận, suy nghĩ một lát sau, không có bất kỳ cái gì đầu mối, trong lúc nhất thời, Bạch Kỳ mảy may nhíu lại Đắc Canh sâu mấy phần, lập tức thư giãn, mặt ngoài giả trang ra một bộ cung kính bộ dáng, nhưng trong lòng hận đến nghiến răng, ôm quyền bên trong thanh âm cũng biến thành lạnh mấy phần nói: "Cổ vui mừng trưởng lão chẳng lẽ quên chuyện gì..."

"Hừ có chuyện liền nói, chớ có chậm trễ lão phu thời gian, như vô sự, còn không lui xuống? !" Cổ vui mừng lạnh hừ một tiếng, ánh mắt cũng rất lạnh, sau cùng lui ra hai chữ, nghiêm chỉnh là một loại không thể nghi ngờ mệnh lệnh ngữ khí.

Nghe nói như thế, Bạch Kỳ trong lòng dâng lên một cỗ không tên hỏa diễm, lại bị hán sinh sinh áp xuống tới, hít sâu một hơi, lần nữa ôm quyền, thanh âm lạnh như băng nói: "Vãn bối... Không có chuyện gì!"

Nói xong câu này, trực tiếp phát tay áo, đón một đám tâm tư dị biệt ánh mắt, trở lại giữa đám người.

Lại có mấy người từng cái tiến lên, lấy ra Yêu thú về sau, tiếp nhận ban thưởng trở về, 217 người, đã có 216 người bị điểm đến, chỉ còn lại có người cuối cùng, chính là cái kia Đế Triều.

Đế Triều tiến lên, lạnh lùng khuôn mặt lúc này cũng là mang hơn mấy phần cung kính, ôm quyền gấp qua về sau, vung ném ra một đầu luyện khí tầng thứ tám Yêu thú, nhất thời có bạo ngược khí tức bỗng nhiên tán ra, tràn ngập toàn bộ quảng trường trên không, giống như một tầng mây đen, chung quanh nhiệt độ đều phẳng phát chợt hạ xuống mấy phần.

Đây là cho tới bây giờ xuất hiện qua duy nhất một đầu luyện khí tầng thứ tám Yêu thú, lần nữa nhấc lên liên miên rung động nổi lòng, có điều nhưng không ai cảm thấy bất ngờ, lấy luyện khí tầng thứ bảy đỉnh phong tu vi, lại thêm uy lực cực mạnh Lôi thuộc tính Linh lực, muốn liệt sát một đầu luyện khí tầng thứ tám Yêu thú, có lẽ cũng không phải gì đó việc khó.

"Đệ Nhất Phong Đế Triều... Luyện khí thứ... Tầng thứ tám Yêu thú một đầu!" Cái kia chấp sự lão giả thanh âm run rẩy, nhìn về phía Đế Triều trong ánh mắt lại mang theo vài phần sợ hãi, đối với tên yêu nghiệt này đệ tử, cho dù là Lão Bối đệ tử cũng không thể bình thường mà đối đãi.

Cổ vui mừng trong ánh mắt mang theo nồng đậm tán thưởng, trầm ngâm một lát sau nhân tiện nói: "Lão phu xem người có chút thương thế, ban thưởng người Xích Thịnh Đan một cái, hủy Hoàn Đan ba cái!"

Nói xong hất lên, tại tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi bên trong, vung ra bốn viên thuốc, đều là mọt mà trong suốt, linh quang nồng đậm, bên trong một cái đỏ thẫm, chính là cái kia Xích Thịnh Đan, có người vạch đó là một loại thánh dược chữa thương, chỉ cần không phải thương tới căn cơ nghiêm trọng thương thế cũng có thể phục hồi như cũ, mặt khác ba cái thì là sáng trắng, chính là cái kia hủy Hoàn Đan.

Thu hồi đan dược về sau, Đế Triều thần sắc không thay đổi, ôm quyền lui về, cổ vui mừng lúc này mới vung lên nói: "Lần này kiểm kê dừng ở đây, bọn người cái này liền tán đi..."

Mọi người nhao nhao buông lỏng một hơi, đám người nhón nháo, hướng về chung quanh tán ra, liền muốn chạy tới mỗi người chỗ sơn phong, đúng lúc này, cổ vui mừng thanh âm lần nữa truyền đến: "Bạch Kỳ lưu lại!"

Tuy có kinh ngạc, lại không người dừng lại, Kỳ Phong mấy người ánh mắt nhìn về phía Bạch Kỳ, lộ ra vẻ lo lắng, chỉ là ngại Vu trưởng lão mệnh lệnh, không thể không rời đi, rất nhanh, toàn bộ trên quảng trường liền chỉ còn lại có ba người, thì là Bạch Kỳ cùng cổ vui mừng còn có cái kia chấp sự lão giả.

"Người cũng lui ra đi!" Cổ vui mừng nghiêng đầu, hướng về kia lão giả thân nhiên nói.

"Vâng, trưởng lão!" Ôm quyền khom người về sau, lão giả kia thật sâu liếc kỳ liếc một chút, sau đó chậm chậm rời đi.

Như thế liền chỉ còn lại có Bạch Kỳ cùng cổ vui mừng hai người, tại đột ngột trống trải trên quảng trường, ngăn cách một khoảng cách cứ như vậy nhìn nhau, trong lúc nhất thời, bầu không khí có chút ngưng trệ.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 90: Nghi ngờ

Nhân Hoàng kỳ Đạo Quân Thần cấp Kiếm Hồn hệ thống trọng sinh quân tâu ngự phụ kế quân tâu nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiếm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Trong chớp nhoáng, cổ vui mừng thân hình hơi biến hóa, nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ, sau một khắc lại là xuất hiện ở Bạch Kỳ bên người, nhắc làm bộ muốn ấn lên bả vai hắn.

Bạch Kỳ trong lòng máy động, liền đối lấy thân thể cũng là cương hạ, lại không có phản kháng, mặc cho cổ vui mừng một thanh đặt tại trên bả vai mình, lập tức bị một cổ đột nhiên hiện lên, khiến Bạch Kỳ cũng cảm thấy hô hấp không thuận cường hãn Linh lực bao khóa quanh thân, cả người cơ hồ ly khai mặt đất, trong chớp lát hai người hóa thành một đạo lưu quang, lóe lên biến mất tại chủ điện trước đó.

Cứ như vậy bị cổ vui mừng quán theo tiến lên, nhìn phương hướng lại là hướng về chung quanh bốn đại chủ phong bên trong Luyện Khí Phong mà đi, trên đường đi Bạch Kỳ bình tĩnh khuôn mặt, không nói một lời, suy nghĩ lại tại nhanh quay ngược trở lại, cổ tình đầy lòng kêu gọi Công Tôn Duyên, suy nghĩ một chút, nhưng lại từ bỏ quyết định này, hắn ngược lại muốn xem xem cái này cổ vui mừng đến tột cùng đánh cái gì chú ý!

Cổ vui mừng mặt không đổi sắc, trong bóng tối lại một mực chú ý đến Bạch Kỳ thần sắc, đầu tiên là nhìn hắn sắc mặt âm trầm, ánh mắt rét run, sau đó lại bình tĩnh trở lại, khôi phục thái độ bình thường, lúc này mới nhân nhật mở miệng nói: "Người có biết, lão phu là sao đưa người lưu lại?"

"Không biết." Bạch Kỳ thanh âm như cũ có chút lạnh, một bộ thờ ơ bộ dáng.

"Ha-Ha!" Cổ vui mừng cười to, giống như cười mở vô cùng, quét qua trước đó uy đồng thái độ, "Tiểu bối thế nhưng là cho rằng lão phu đang cố ý nhắm vào người? Không muốn phủ nhận, người nhất định có từng nghĩ như thế!"

Bạch Kỳ khẽ giật mình, như bị khám phá tâm tư, đồng tử hơi hơi co rụt lại bên trong, trên mặt lộ ra nghi hoặc, lại không e dè địa đối với thượng cổ vui mừng hai mắt, mở miệng hỏi: "Chẳng lẽ cũng không phải là như thế?"

"Ách ——" cổ vui mừng cũng là sửng sốt, lập tức cười khổ một tiếng nói, "Tiểu bối thật đúng là không khách khí a, người coi lão phu là người phương nào, hội được bức này bí ới tiến hành?"

Nghe nói như thế, Bạch Kỳ sắc mặt lúc này mới hòa hoãn không ít, trầm giọng hỏi: "Còn mời trưởng lão chỉ rõ."

Gặp này, cổ vui mừng lúc này mới hải lòng gạt đầu, sau đó cười nói: "Người sở cầu chi vật, lão phu không cách nào lập tức xuất ra, thiếu thiếu rất nhiều thứ, người nhìn người bên ngoài, chẳng lẽ vốn là có được chính mình Pháp bảo, chỉ cần thêm chút tế luyện một phen, liền có thể công thành, bởi vậy, lão phu muốn người lưu lại, chính là muốn đem người mang đi Luyện Khí Các, thay người luyện chế chuỗi phi kiếm."

Thì ra là thế! Bạch Kỳ hoàn toàn yên tâm, không khỏi buông lỏng một hơi, nội tâm thầm nghĩ, chẳng lẽ chính mình thật hiểu lầm cái này Cổ trưởng lão, lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử?

Suy nghĩ đến đây, Bạch Kỳ sắc mặt lại là dừng một chút, liền muốn lên tiếng nói cảm ơn, mở to miệng, lại là một hồi, đột nhiên lại nghĩ tới trước đó đại điện trên quảng trường, cổ vui mừng đối với mình ngữ khí lại là như vậy bức nhân tư thái, thấy thế nào đều giống như đang cố ý muốn chọc giận chính mình, lại đang làm gì vậy?

Nghĩ tới đây, Bạch Kỳ vừa muốn lới ra lời nói lại ghen trở về, chân mày hơi nhíu lại, tinh tế ước đoán lên, hắn cũng không tin như sự thật đúng như cái này cổ vui mừng nói, trước đó làm như vậy phái hội không có bất kỳ cái gì thâm ý.

Chú ý đến Bạch Kỳ thần sắc, cổ vui mừng mắt sáng lên, cũng không biết hữu ý vô ý, tại một bên cảm thán nói: "Ta mã sư đệ kia, ánh mắt quả nhiên độc ác, lúc này mới hơn một năm thời gian, tiểu bối liền đã đạt tới luyện khí tầng thứ sáu thực lực, linh hồn cảnh giới càng là ép sát luyện khí tầng thứ chín, như thế tu hành tốc độ, có thể nói lão phu bình sinh ít thấy nha!"

"Cổ trưởng lão quá khen" Bạch Kỳ khiêm tốn nói.

"Không cần quá khiêm tốn!" Cổ vui mừng cất ngang nói, " tư chất cố nhiên kinh người, chỉ là cái này tính cách liền không biết, lão phu biết người tại hoài nghi gì, như thế ta liền nói rõ, trước đó như vậy hành động, kì thực là lão phu cố ý thăm dò, muốn nhìn người một chút tính cách, bây giờ xem ra, quả nhiên không sai, ta mã sư đệ kia không có nhìn nhầm!"

Bạch Kỳ trong lòng giật mình, ám đạo cái này cổ vui mừng mèo già hóa cáo, trực tiếp thì đoán ra bản thân tâm tư, như vậy giải thích nhưng cũng nói được, chỉ là phải chăng thật sự là như thế, Bạch Kỳ còn không dám xác định, luôn luôn có một loại không khỏi cảm giác, phảng phất chính mình chưa bao giờ nhìn thấu qua người trước mặt.

Cái này cổ vui mừng trưởng lão nhìn như tính khí nóng nảy, tính tình ngay thẳng, một lời không hợp thì cùng lập tức dục đối đầu, nhưng lại tâm thật sâu, thiện nhìn mặt mà nói chuyện, cũng không biết này một mặt mới là chân thực, cũng hoặc là hai tướng có.

Có dạng này cách nghĩ, Bạch Kỳ đối với cổ vui mừng liền có một loại vô ý thức cảnh giác, đối với hần lời nói chỉ nghe tin ba phần, lại như cũ giả trang ra một bộ thành tâm bộ dáng, mặt lộ vẻ xin lỗi nói: "Thì ra là thế, vẫn bối hiểu lầm trưởng lão hảo tâm!"

"Không sao "

Cứ như vậy mấy câu công phu, hai người đã là đi vào Luyện Khí Phong phía trên, một tòa nguy nga đại điện phía trước, hai bên kéo dài, có không ít thiên điện đứng vững, bên trong truyền ra bình bình ba ba đánh âm thanh, còn có trận trận phù quang ẩn hiện, đại khái là phụ trách rèn luyện cùng chế phù thiên điện.

Đại điện không người, lóc lên phía dưới, hai người liền đã tiến vào, bên trong trống trải, không có bất kỳ cái gì bài trí, thậm chí ngay cả ghế dựa đều không có, tựa hồ chỉ có hình, đồ mạo xưng bề ngoài, chánh thức đưa đến tác dụng lại là những thiên điện đó, Bạch Kỳ không khỏi lộ ra mấy phần nghi hoặc.

Phát giác được Bạch Kỳ nghi hoặc, cổ vui mừng cười một tiếng, lại không có mở miệng, mà là tiếp tục mang theo hần, vòng qua trước điện đi vào phía sau, đồng dạng là không có vật gì, xuất hiện tại hai người trước đó chỉ có lấp kín trụ lúi tường, gặp này, Bạch Kỳ nghi hoặc càng nhiều.

Buông ra Bạch Kỳ về sau, tại dưới ánh mắt kinh ngạc, cổ vui mừng liên tục bấm niệm pháp quyết, sau đó hướng về kia mặt tường nhất chỉ, một đạo linh quang bắn ra, rơi vào bên trên, nhất thời mặt tường sáng rõ, hiện lên một tầng nhàn nhạt gọn sóng.

"Đi theo ta."

Nói xong câu này, cổ vui mừng đi đầu, một bộ bước vào, cả người từ nơi này gọn sóng bên trong xuyên thấu, biến mất ở hậu điện bên trong, Bạch Kỳ nhủ vậy, chân chờ một lát, cẩn rằng một cái, đồng dạng cất bước đi vào.

Đây là một mảnh cực kỳ không gian bao la, bốn vách tường đen nhánh, chính giữa có một tòa cự đại trận pháp, phát ra hồng quang nhàn nhạt, còn tại chuồn hơi thở bên trong, có một cỗ sóng nhiệt dần dần truyền ra, toát lên toàn bộ đại điện.

Trận pháp phía trên có một tòa đỉnh đồng, đỉnh đồng ba chân, cao chừng một trượng 5, bên trên có đường vân hoa văn trang sức, ẩn chứa thâm ý, lọt vào trong tầm mắt liền có một loại hùng hậu cảm giác, rung chuyển tâm thần.

Cái này ẩn nấp nội điện bên trong, chung quanh sắp xếp rất nhiều giá gỗ, nhìn nội uẩn linh quang, liền biết rõ cái này vật liệu gỗ bất phàm, đều là từ Linh Chu thân cành chế thành, phía trên khắc họa một chút đường vân, có trận trận phòng ngự ba động mơ hồ hiển hiện.

Linh thức quét qua, Bạch Kỳ trong lòng hơi động, những thứ này trên giá gỗ khắc họa đường vân đều là một số lực phòng hộ cực mạnh trận văn, thông qua trận pháp ánh sáng, từng dãy đủ loại kiểu dáng binh khí bày đặt, không có chỗ nào mà không phải là Pháp bảo, thả mắt nhìn đi, lại không xuống trên trăm kiện!

Còn có chút trên giá gỗ bày đặt không phải Pháp bảo, mà chính là từng khối phát ra đều sắc quang mang khoáng thạch.

Nhìn lấy những thứ này số lượng đông đảo Pháp bảo khoáng thạch, không khỏi, Bạch Kỳ cảm thấy bờ môi có chút phát khô, trong lòng thất kinh không thôi, đây cũng là Khúc Phong tông nội tình sao? Quả nhiên không được!

Bạch Kỳ thần sắc, không sai chút nào địa rơi vào cổ vui mừng trong mắt, chợt cảm thấy hải lòng, mở miệng cười nói: "Đi theo ta."

Cổ vui mừng lời nói cất ngang Bạch Kỳ nổi lòng, lúc này gật gật đầu, thu hồi ánh mắt về sau, theo cổ vui mừng tiến lên, hai người đi tới trận pháp trước đó, trước sau đều có một đạo bồ đoàn sắp đặt, tại cổ vui mừng chỉ điểm xuống, Bạch Kỳ khoanh chân ngồi tại đỉnh đồng đối diện, cùng cổ vui mừng tương đối.

"Lão phu cái này liền bắt đầu thay người luyện chế, nói ra người yêu cầu đi." Khoanh chân ngồi xuống về sau, cổ vui mừng mở miệng lần nữa, thanh âm thăm thẳm, ở trong đại điện quanh quẩn, ánh mắt mát lạnh, nhìn về phía Bạch Kỳ, có vẻ hơi thâm thúy.

Bạch Kỳ trầm ngâm, ngẫm lại nhân tiện nói: "Tốc độ có thể mau mau tốt nhất, ân còn muốn đầy đủ rắn chắc!"

"Chỉ đơn giản như vậy?" Cổ vui mừng khẽ giật mình, khi nhìn đến Bạch Kỳ sau khi gật đầu, liền không cần phải nhiều lời nữa, lấy chuẩn bị luyện chế.

Đầu tiên là đánh ra một đạo quyết roi trên mặt đất trên trận pháp, nhất thời hồng quang đại lượng, trận trận hỏa nhiệt Linh lực theo lòng đất thoát ra, lấy cái kia đỉnh đồng làm trung tâm nhanh chóng tụ lại, một cái nháy mắt, đỉnh đồng chấn động, bên trong ầm ầm ở giữa, có hùng lực hỏa quang thoáng chói sáng lên, nhan sắc tím đậm, so với trước đó cổ vui mừng đơn độc thi triển hỏa diễm nhiệt độ cao hơn không chỉ một bậc.

Hỏa quang dâng lên về sau, cổ vui mừng song nâng lên, liên tục trong nháy mắt, đánh ra linh quang, roi ở chung quanh trên giá gỗ, phía trên phảng phất chi lực giống như không tồn tại, khiến mấy khối lớn nhỏ không giống nhau các loại khoáng thạch từ đó xuyên thấu, tại Linh lực dẫn dắt tung tích tại cổ vui mừng trước người, nhẹ nhàng trôi nổi lấy.

"Này xanh yên thạch dung nhập, có thể dùng phi kiếm nắm giữ nhanh chóng!"

Một tiếng gào to, cổ vui mừng bảm niệm pháp quyết nhất chỉ trước người, bên trong cùng nhau toàn thân từ một tầng kỳ dị thanh sắc gió xoáy vờn quanh khoáng thạch trong chớp nhoáng lóe lên mà ra, rơi vào cái kia trong đỉnh, bị ngọn lửa bao khóa, bắt đầu nung đốt.

"Này đồng đều sáng thạch làm phụ, khiến phi kiếm kiên cố, tầm thường không thể gãy!"

Lại là nhất chỉ, cùng nhau xám trắng mượt mà khoáng thạch rơi vào trong đỉnh, không có dừng lại, cổ vui mừng nhắc chỉ, liên tục điểm tới.

"Phản Hắc Thạch, làm cho kiên cố càng sâu "

"Kiên cố có thừa, còn thiếu dẻo dai, liền bổ sung ngọc này tùy nham "

"Hắc Thạch Tinh Kim, có thể gia tăng sắc bén "

Liên tiếp nhiều loại khoáng thạch rơi vào bên trong chiếc đỉnh lớn, lấy mắt trần có thể thấy tốc độ bắt đầu hòa tan, Bạch Kỳ không chớp mắt nhìn chăm chăm trong đỉnh lô hỏa, hỏa diễm nhảy lên, chiếu sáng hơn phân nửa nội điện.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Nhắc nhở

← →

Nhân Hoàng kỳ Đạo Quân Thần cấp Kiếm Hồn hệ thống trọng sinh quân tâu ngự phụ kế quân tâu nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiếm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Hỏa quang hùng lực, ngăn cách đại đỉnh, tràn ra nhiệt độ không cao, tu vi tầm thường người đều có thể tùy tiện tiếp nhận, lại càng không cần phải nói Bạch Kỳ cùng cổ vui mừng hai người.

Luyện chế một mực đang tiếp tục, cổ vui mừng Trung Ấn quyết càng không ngừng biến đổi, đỉnh đồng bên trong khoáng thạch dần dần hóa thành từng đoàn từng đoàn các loại dịch thể, cuối cùng hội tụ tại một chỗ, biến thành bằng bạc sắc, tại hỏa diễm bên trong biến đổi hình thái.

Quá trình tiếp tục ước gần nửa canh giờ, sớm đã vượt qua trước đó thay những đệ tử kia lại tế luyện Pháp khí thời gian, xem ra cổ vui mừng trước đó lời nói, bao nhiêu có chỗ là thật.

Luyện Khí Chi Đạo, Bạch Kỳ không thông, cũng không muốn đi tinh thông, bởi vậy cảm thấy hơi có chút không thú vị, có điều nhưng như cũ kiên nhẫn chờ đợi luyện chế hoàn thành.

Dù sao hần thấy, chính mình thân thể liền có thể mạnh hơn lớn nhất Pháp bảo, chỉ cần nhục thân chi lực có thể đột phá, bất kỳ pháp bảo nào ở trước mặt hần đều cùng đồng nát sắt vụn không có gì khác nhau, tùy ý có thể phá.

Về phần vì sao muốn luyện chế thanh phi kiếm này, mục đích đơn giản là tại ẩn giấu nhục thân chi lực điều kiện tiên quyết, thêm ra một số đoạn.

Phần lớn đệ tử đều có chính mình Pháp bảo, nếu là Bạch Kỳ không, phản cũng có vẻ khác loại, còn có một chút chính là, nếu là tu vi có thể đạt tới Trúc Cơ, liền có thể ngự kiếm phi hành, đến lúc đó không có một thanh phi kiếm, nhưng cũng thành một vấn đề.

Bởi vậy, đối với phi kiếm tốt xấu, Bạch Kỳ cũng không quá nghiêm khắc, chỉ cần tùy tiện luyện chế một thanh, đầy đủ hần sử dụng là được.

Quá trình luyện chế một mực đang kéo dài, Bạch Kỳ lại có chút tinh thần không thuộc, nhưng vào lúc này, cô vui mừng lại là đột nhiên mở miệng: "Đế Triều là đệ tử ta!"

Thình lình theo cô vui mừng trong miệng nghe được câu này, Bạch Kỳ chính là giật mình, trong mắt đột nhiên tuôn ra tinh quang, lại là lóe lên liên biến mắt, rất nhanh thu lại, hần đoán không ra cô Duyệt Tâm nghĩ, nói ra câu nói này đến tột cùng là dụng ý gì, ánh mắt sáng ngời, cùng cô vui mừng đang đổi mới, chậm đợi đoạn dưới, lúc này không mở miệng, ngược lại là lựa chọn tốt nhất.

Thật lâu, cô vui mừng trong mắt lóe lên vẻ tán thưởng, cuối cùng mở miệng lần nữa, chậm rãi nói: "Người chi tâm tính, quả nhiên so ta đệ tử kia tốt hơn quá nhiều, ai " nói tới chỗ này khe khẽ thở dài tiếp tục nói,

"Đế Triều đứa nhỏ này, thiên tư tuy cao, đáng tiếc tâm cao khí ngạo, cũng rất là lão phu, nhất quán dung túng quá nhiều, chớ nói cùng thế hệ con cháu, liền xem như những cái này nội môn đệ tử, cũng ít có người có thể vào tới hần mắt, bất quá..."

Nghĩ một lát, cô vui mừng Quang Biến đến cực sáng, rơi vào Bạch Kỳ trên thân lại nói: "Từ trên người người, ta nhìn thấy so với hần còn kinh khủng hơn thiên tư, quả thật tông môn chi đại hạnh! Ngày đó lão phu cũng là nhìn nhầm, hơn một năm trước không lắm để ý, không ngờ, thời điểm gặp lại, người không ngờ có luyện khí tầng thứ sáu tu vi, cùng luyện khí tầng thứ tám đỉnh phong linh hồn cảnh giới, đúng là lão phu bình sinh ít thấy!"

Bạch Kỳ thần sắc không thay đổi, một bộ nghiêm túc lắng nghe bộ dáng, không kiêu không gấp thái độ, để cô vui mừng bên trong tán thưởng càng nhiều, khuôn mặt một cách lạ kỳ nhu hòa, mang theo thân thiết, giống như đang nhìn mình hậu sinh văn bối.

"Bởi vậy, " cô vui mừng lời nói xoay chuyển, thần sắc trở nên ngưng trọng, nghiêm túc nhìn lấy Bạch Kỳ hai mắt nói, " ta hi vọng người làm một chuyện."

"Chuyện gì?" Bạch Kỳ lúc này mới lên tiếng hỏi.

"Sau ba tháng chính là nội môn thi đấu, lão phu hi vọng người đến lúc đó có thể đem hết toàn lực, nếu có thể một mai Đế Triều cái đứa bé kia nhục khí, lão phu nhất định cảm kích!"

"Ồ?" Bạch Kỳ nhướng mày một cái, "Cổ trưởng lão đối văn bối lại có như thế lòng tin?"

"Ha ha " cô vui mừng cười một tiếng, "Chỉ là ném thử một phen thôi, chỉ đồ thừa Đế Triều cái đứa bé kia lòng dạ quá cao, mắt cao hơn đỉnh, con đường tu luyện lại quá mức nhẹ nhàng, không có bất kỳ cái gì khó khăn trắc trở, như lại không thụ chút ngăn trở, sợ là lúc sau muốn cảm ngã nhào rồi..."

Nói lời này lúc, cô vui mừng giọng nói mang vẻ mấy phần chế nhạo, thần sắc như thường, không giống tại đối văn bối, mà là một bộ cùng bạn bè đàm tiếu diễn xuất, gặp Bạch Kỳ thật lâu trăm mực, lập tức lại nói: "Nếu không thể làm đến, lão phu cũng không miễn cưỡng..."

Cô vui mừng thái độ, khiến Bạch Kỳ trong lòng cảnh giác tối xách, ánh mắt lấp lóe bên trong, suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, lập tức khẽ mỉm cười nói: "Văn bối hết sức chính là, đến lúc đó như cô phụ trưởng lão hi vọng, còn mời chớ trách mới tốt!"

"Ha-Ha!" Cô vui mừng cười to, cười mở vô cùng nói, " như thế rất tốt!"

Đang khi nói chuyện, trong đình Khí Phôi đã thành, hỏa thể yếu dần, theo đình đồng bên trong rơi xuống, lùi về mặt đất trong trận pháp biến mất, trận pháp ánh sáng cũng dần dần ảm đạm, hừ một tiếng, thành hình phi kiếm theo trong đình bay ra, rơi vào cô vui mừng trước người hư không, chường chi tung bay ở giữa, từng đạo linh quang chớp nhoáng, liên tiếp mấy đạo ẩn quyết bị đánh trở mã đang phi kiếm mặt ngoài.

Từng tiếng ngâm, ngân quang một rực, lập tức thu lại, hóa thành một thanh bạc phi kiếm màu xám, bị cô vui mừng hất lên, rơi vào Bạch Kỳ bên trong.

Nghiêm túc đánh giá bên trong bay kiếm, hàn quang ảm đạm, tỏa ra Bạch Kỳ khuôn mặt, nhẹ nhàng bắn ra, có trong trẻo tiếng kim thiết chạm nhau truyền ra, phù quang nội uẩn, tán mát ra một cỗ cao giai Pháp bảo mới có sóng chấn động.

Thu hồi phi kiếm về sau, Bạch Kỳ đứng dậy, nghiêm túc hướng về cô vui mừng cúi đầu nói: "Đa tạ Cổ trưởng lão!"

"Không cần đa lễ!" Cô vui mừng đồng dạng đứng dậy, đầu tiên là cười rũ xuống, sau đó ngấm lại, liền vỗ túi trữ vật vung ra một đạo linh quang lướt về phía Bạch Kỳ.

Bạch Kỳ ánh mắt ngưng tụ, nhất thời kinh ngạc, bên trong lại là một cái hũ Hoàn Đan, đuổi sau khi nhận lấy, âm thầm trầm ngâm, lại là nghi hoặc bên trong ngẩng đầu nhìn về phía cô vui mừng.

Chỉ nghe hần mở miệng nói: "Ta người sư đệ kia làm người cứng nhắc, lâu dài thâm cư không ra ngoài, tầm thường sợ là đối người cái này đồ tôn cũng không có quan hệ soi, như thế ta liền thay hần lại ban thưởng người một cái hũ Hoàn Đan, lúc mẩu chốt có lẽ còn có thể cử đi chút công dụng, nơi đây luyện chế đã hoàn thành, như thế người liền có thể rời đi, chớ có quên cùng lão phu ước định, Ha-Ha "

Thật sâu nhìn cô vui mừng liếc một chút, Bạch Kỳ gật gật đầu, nói thầm một tiếng, đưa tới cửa nhi chỗ tốt ngu sao không cầm, lập tức lại thi lễ về sau, cô vui mừng lợi dụng ẩn quyết mở ra nội điện cấm chế, tha cho hần thông qua về sau, thân hình lóe lên rời đi đại điện, hướng về ngoại môn thứ tư phong phương hướng mà đi.

Mặt trời chiều ngã về tây, đã nhập hoàng hôn, sau lưng trong đại điện, ánh sáng tối tăm, nhìn qua Bạch Kỳ đi xa bóng lưng, cô vui mừng bên trong hình như có hai nói ánh sáng kì dị lóe lên một cái rồi biến mất, lập tức tự nói trầm giọng nói:

"Kẻ này thật không đơn giản, ngắn ngủi hơn một năm thời gian, đặt cho tới bây giờ trình độ, đơn thuần tư chất liền cái kia Đế Triều cũng muốn không bằng. Trừ cái đó ra, ở trên người cảm thấy ẩn giấu đi cái gì kinh người bí ẩn, đáng tiếc trở ngại tu vi, lão phu còn nhìn không thấu, vừa lúc mượn lần so tài này trước thăm dò một hai, có lẽ hành động... So cái kia Đế Triều thích hợp hơn cũng khó nói, nhưng chớ có để lão phu thất vọng a! Bạch Kỳ..."

Thanh âm thăm thẳm, tại trống trải trong đại điện quanh quẩn, kéo dài không rời..

Rời đi đại điện về sau, đi xa Bạch Kỳ, thân hình bay lượn bên trong, mi đầu cũng thật sâu xoắn xuyết cùng một chỗ, trong đầu hiện lên trước đó cùng cổ vui mừng tiếp xúc đủ loại hình ảnh.

Vừa mới ở bên trong trong điện, Bạch Kỳ tuy nhiên cảnh giác nhưng cũng không có lo lắng sầu lo, dù sao mình chính là tại vạn chúng nhìn trừng trừng phía dưới bị cổ vui mừng lưu lại, lại không luận hắn là có hay không có thể lưu lại chính mình, cho dù thật xảy ra chuyện gì, lấy Bạch Kỳ cùng "Lập tức đục" quan hệ, tông môn cũng sẽ tra rõ, làm theo cổ vui mừng nhất định thoát không can hệ.

Còn nữa, hắn xác thực ôm nhìn xem cổ vui mừng đến tốt cùng đánh cho tâm tư gì ý nghĩ, ở vào xem chừng bên trong.

Sau đó chính là một hệ liệt tâm trí tranh đấu, càng là suy đoán, Bạch Kỳ càng cảm thấy cổ vui mừng người này thâm bất khả trắc, căn bản nhìn không thấu tâm hắn nghĩ.

Lại để hắn tại thi đấu phía trên một áp chế Đế Triều nhược khí? Đến tốt cùng có gì lực lượng mới có thể nói ra như thế tới nói? Chẳng lẽ lại thì bởi vì chính mình là "Lập tức đục" đồ tôn?

Chẳng lẽ... Bị hắn nhìn ra cái gì?

Nghĩ tới đây, Bạch Kỳ lắc đầu, lập tức phủ quyết, hắn rất lợi hại khẳng định một điểm, tức là nhục thân chi lực nếu không thôi động tình huống dưới, cái này cổ vui mừng tuyệt khó phát giác nửa điểm, lập tức nghĩ lại, trong lòng nhảy một cái.

Chẳng lẽ... Là mình tại thủ cốc cùng Cự Viên đại chiến thời điểm, kì thực cái kia Đế Triều một mực đang bên cạnh trong bóng tối rình mò, sau đó tiết lộ cho cổ vui mừng?

Cái này cũng không nên a!

Một, lấy Bạch Kỳ linh hồn cảnh giới, tất cả mọi người giấu kín ở bên, trừ phi người mang một loại nào đó có thể ngăn chặn điều tra dị bảo, nếu không tuyệt khó thoát khỏi hắn cảm giác, lại coi như hắn có dạng này bảo vật, có thể tiếp xuống hành động nhưng lại lộ ra không hợp lý.

Nếu thật sự là như thế, mắt thấy Bạch Kỳ thực lực chân thật, trực tiếp trở về chính là, cần gì phải lại xuất hiện, đi đoạt cái kia "Sinh lời quả", đến sau cùng ngược lại là ăn trộm gà bắt thành còn mất nắm gạo, rơi vào chật vật mà chạy hạ tràng, thì không sợ Bạch Kỳ phía dưới hung ác đem hắn lưu lại?

Những ý niệm này tại Bạch Kỳ trong đầu không ngừng hiện lên lấy, cảm thấy mi tâm có chút trường đau, nhắc xoa xoa, Bạch Kỳ vầy vầy đầu, không nghĩ nhiều nữa, ánh mắt một lần nữa trở nên kiên định.

Bất luận cái này cổ vui mừng có gì tâm tư, đến lúc đó còn được bản thân đến quyết định, lấy bất biến ứng vạn biến vì thượng sách, cổ vui mừng để cho mình tại thi đấu bên trong một áp chế Đế Triều nhược khí, chính mình hết lần này tới lần khác không làm theo, nhìn hắn như thế nào cho phải? !

Đi qua trước đó nói chuyện với nhau, Bạch Kỳ đã là hiểu rõ một chút, cái này cổ vui mừng từ vừa mới bắt đầu lưu lại chính mình mục đích liền ở chỗ này, đây là một cái rõ ràng thiết hạ bộ.

Chỉ là, trong miệng chi ý đồ, bất quá là cổ vui mừng lời nói của một bên, là có hay không là người này sâu nhất tầng mục đích lại coi là chuyện khác.

Nói trắng ra, tại Bạch Kỳ trong lòng, cổ vui mừng lời nói chỉ là nghe một chút, liền một thành tin tưởng đều không đáp lại, hắn có dạng này lực lượng.

Phần này lực lượng không chỉ là dựa vào Công Tôn Duyên, còn có Bạch Kỳ tự thân tu vi, nếu là toàn lực thi triển phía dưới, liền xem như cổ vui mừng thật đối với hắn ra, cũng tùy tiện lưu hắn không được!

Nếu là đối lại người bên ngoài, có lẽ không dám ngộ nghịch trường lão ý tứ, nhưng Bạch Kỳ dám, chỉ là, trước mắt còn chưa tới vạch mặt thời điểm, bởi vậy tại trước đó ngôn từ bên trong, hư bầy tỏ Ủy Xà một phen, trước hết để cho cổ vui mừng sau khi ổn định tâm thần, không lại đột nhiên nổi lên, sau đó khác làm dự định.

Lấy Bạch Kỳ tâm trí, sớm đã nhìn ra, trong này nhất định có sâu đậm liên lụy, chỉ là thể cục trước mắt không rõ, còn không thể triệt để kham phá, lại tuyệt sẽ không cho phép chính mình tùy tiện lâm vào một loại nào đó không biết vòng xoáy bên trong, cho dù là cùng trường lão đối nghịch lại như thế nào? !

Nghĩ tới đây, Bạch Kỳ hoàn toàn yên tâm, hung hăng nắm nắm tay, trong mắt hiện lên cường đại tự tin, thân hình lóe lên bên trong, tốc độ lập tức bạo tăng mấy bậc, hướng về thứ tư phong phương hướng cấp tốc đi xa, rất nhanh biến mất trong núi Đường hẹp bên trong..

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Luyện khí tầng thứ chín

← →

Nhân Hoàng kỹ Đạo Quân Thần cấp Kiếm Hồn hệ thống trọng sinh quân tẩu ngự phu kế quân tẩu nhân nhĩ nhân sinh ác nhân đại minh tinh đại kinh doanh bất động sản Thiên Thần quyết kiếm Bảo Vương Đạp Thiên Vô Ngân

Trở lại thứ tư phong chỗ ở về sau, Triệu Phong đang tĩnh tọa, gặp Bạch Kỳ trở về, cũng không có hỏi nhiều cái gì, đợi Bạch Kỳ trở lại chính mình trên giường, khoan chân ngồi xuống về sau, yên tĩnh thổ nạp, một đêm cứ như vậy đi qua.

Người thứ hai sáng sớm, Bạch Kỳ hướng Triệu Phong bàn giao một câu muốn đi bế quan, vì sau ba tháng nội môn thi đấu làm chuẩn bị, sau đó tại hơi có vẻ dưới ánh mắt kinh ngạc đẩy cửa đi ra ngoài, sau khi ra cửa Bạch Kỳ thân thể nhoáng một cái, liền xa xa rời đi.

Rất nhanh, Bạch Kỳ liền tới đến trên sơn đạo, lần này cảnh giác nhiều, linh thức tản ra bốn phía phúc tán, phát giác không người sau mới bước ra một bước, hướng về bên dưới vách núi phương thả người nhảy lên.

Thời gian nháy mắt, bóng người lóe lên, đã là xuất hiện ở lúc trước trắc thí trận pháp khe núi dưới đáy trong cốc, Bạch Kỳ tùy ý liếc nhìn một phen về sau, chọn một chỗ không gian khá lớn phong hóa hang động liền chui vào, không quay đầu lại, mà chính là hất lên tay áo đánh ra một đoàn linh quang, rơi vào động khẩu phía trên tầng nam thạch bên trên.

Nhất thời âm âm tiếng vang bên trong, vách đá vỡ ra, đá vụn nhao nhao rơi xuống, đem hang đá bên trong chặn đến cực kỳ chặt chẽ, tại chỗ khoan chân sau khi ngồi xuống, ngay sau đó Bạch Kỳ liền tục bấm niệm pháp quyết, liền tiếp bố trí mấy đạo trận pháp thủ hộ chung quanh.

Một tầng mê chương giống như vụ khí bốc lên, một lát đem trọn cái trong động quật trần ngập trần ngập, có không khỏi ba động nổi lên, một trận vận vẹo về sau, Bạch Kỳ thân ảnh biến mất ở chính giữa, mà vụ khí cũng dần dần tiêu tán, chợt nhìn trong động quật không có vật gì, tựa như không người.

Tùy ý nhìn chung quanh một tuần, Bạch Kỳ lúc này mới có chút hài lòng gật đầu, suy nghĩ một chút về sau, vỗ túi trữ vật, một tiếng ngâm khẽ, bạc phi kiếm màu xám lóe lên, xuất hiện ở chính giữa, há mồm phun ra một cỗ tinh khí, đem bao khóa, phi kiếm bay khỏi Bạch Kỳ chương, ngừng trước người giữa không trung, nhẹ nhàng trôi nổi lầy.

Không có bất kỳ cái gì dừng lại, Bạch Kỳ bên trên, động tác bắt đầu biến hóa, không ngừng bấm niệm pháp quyết bên trong, có ấn phù từ đó nhảy ra, bị Bạch Kỳ chụp về phía phi kiếm kia, bắt đầu tế luyện.

Kiểm này chính là cương vừa luyện chế, thuộc về vô chủ chi vật, nơi đây Bạch Kỳ liền muốn đem sơ bộ luyện hóa một phen, mới có thể thoát chương không bộ phận uy lực.

Phi kiếm này chính là thượng phẩm Pháp bảo, chỉ là chương không lời nói, cũng không cần tốn hao thời gian quá dài đến tế luyện, vèn vèn hơn nửa ngày công phu, Bạch Kỳ liền dừng lại phía trên động tác, lúc này giữa không trung, phi kiếm ngân quang sáng rõ, lít nha lít nhít ký hiệu ẩn hiện bên trên, có trận trận hàn mang phun ra nuốt vào bên trong, sắc bén chỉ ý hiển thị rõ.

Cảm thụ được tâm thần bên trong cùng phi kiếm ở giữa cảm giác vừa mới sinh ra một tầng như có như không liên hệ, Bạch Kỳ mỉm cười, nhắc nhắc chỉ bên trong, kiếm quang vút qua, tại trong trận pháp đi khắp một vòng về sau, một lần nữa trở xuống Bạch Kỳ chương, sau đó bị thu hồi.

"Thất sách, so trước kia dự tính có chênh lệch chút ít kém, " thu hồi phi kiếm về sau, Bạch Kỳ thì thảo, đột nhiên giống như nghĩ đến cái gì, nhất thời ánh mắt cổ quái, nhìn không được tự giấu cười khổ một tiếng, "Không nghĩ tới vậy mà lại có dạng này sự tình!"

Nói đến, nếu muốn để phi kiếm cùng tự thân liên hệ càng nhiều, vốn nên đang tế luyện sau cùng, dựa vào tự thân một tia tinh huyết, mới có thể triệt để gia cố cùng Pháp bảo ở giữa liên hệ.

Trước kia Bạch Kỳ cũng không suy nghĩ nhiều, đến giờ phút này đột nhiên mới nghĩ đến, chính mình căn bản liền sẽ không thụ thương, sau đó vốn muốn bức ra một tia tinh huyết gia cố tế luyện hẳn, lại phát giác chính mình vậy mà không cách nào làm đến, vì vậy chỉ có từ bỏ.

Than nhẹ một tiếng, Bạch Kỳ thầm nghĩ: Xem ra sau này chỉ có thể không ngừng khắc theo nét vẽ ra trận văn, lấy linh thức chi lực gia cố trên phi kiếm lạc ấn...

Phi kiếm tế luyện phóng tới về sau chậm rãi tiến hành, thời gian không nhiều, sau đó phải làm việc còn có rất nhiều, hàng đầu chính là —— chế phù!

Thu hoạch đại lượng cao giai yêu thú Linh Huyết, đầy đủ Bạch Kỳ tiêu xài thời gian rất lâu, như thế trung phẩm phù lục liền có thể trắng trợn chế tác, thượng phẩm phù lục cũng có lực lượng ném thử luyện chế.

Đầu tiên là tinh toạ một chút, khôi phục chút tế luyện phí kiểm hao tổn tu vi, ước chừng một lúc lâu sau, Bạch Kỳ nhả một cái hướng túi trữ vật, ánh sáng lóe lên, trước người xuất hiện rất nhiều đồ vật, bên trong liền có trước kia chuẩn bị kỹ càng đại lượng Đan Sa, cùng trang bị các loại Linh thú tinh huyết bình ngọc mấy cái.

Bóp nát bình ngọc về sau, huyết dịch vậy ra, bị Linh lực dẫn dắt bao khóa, hóa thành huyết đoàn ngừng giữa không trung, có linh khí nồng nặc tuôn ra, tràn ngập toàn bộ trận pháp nội bộ, còn có trận trận mùi huyết tinh.

Sau đó lại nhất chỉ Đan Sa, nhất thời bay lên một đoàn, cùng huyết đoàn hỗn hợp lại cùng nhau, Bạch Kỳ liền bắt đầu luyện chế lại một lần Đan Sa, như vậy luyện chế về sau, Đan Sa linh tính sẽ tăng nhiều, chế phù xác xuất thành công cùng uy lực cũng có thể đề bạt không ít.

Dạng này luyện chế tương đối đơn giản, có điều một thời gian uống cạn chung trà, liền có một đoàn lớn chừng bàn tay Đan Sa hoàn thành luyện chế, đã là nhìn không ra nguyên lai hình thái, mà chính là trở nên đỏ tươi, Linh lực tràn đầy, tại Bạch Kỳ lòng bàn tay phát sáng, như giống như chu sa.

Không có dừng lại, thu hồi bộ phận này hoàn thành luyện chế linh cát, Bạch Kỳ lại bắt đầu tiếp xuống luyện chế...

Chỉ một chút ba ngày, tất cả chuẩn bị từ trước Đan Sa đều bị Bạch Kỳ luyện chế lại một lần một phen, trong vòng ba ngày tiếp tục không ngừng luyện chế, mặc dù mỗi lần luyện chế tiêu hao tu vi chỉ lực không nhiều, lại thắng ở số lượng nhiều, mà lấy Bạch Kỳ luyện khí tầng thứ sáu tu vi, cũng đã đứng trước khô kiệt.

Sau đó tiếp xuống cả ngày, Bạch Kỳ toàn bộ tại đã tọa thủ nạp vượt qua, chuẩn bị chờ lần nữa khôi phục trạng thái toàn thịnh về sau, liền bắt đầu lần này phù lục chế tác.

Một ngày công phu rất nhanh liền đi qua, làm Bạch Kỳ lần nữa mở hai mắt ra, ánh mắt Diệp Diệp, tinh thần sung mãn, thể nội tu vi cũng triệt để khôi phục lại.

Tâm niệm nhất động, Phù Bút xuất hiện tại Bạch Kỳ bên trong, còn có đại lượng trống không lá bùa xuất hiện, trảm lên huyết hồng Đan Sa, một khoản hướng về trên lá bùa rơi xuống...

Thời gian vội vàng, rất nhanh liền đi qua hơn hai mươi ngày, tăng thêm trước đó tế luyện Pháp bảo cùng Đan Sa thời gian, Bạch Kỳ đã ở cái này trong động quật đợi trọn vẹn một tháng.

Như trước kia mong muốn như vậy, phù lục luyện chế đến tâm ứng, có Yêu thú Linh Huyết phụ trợ, xác xuất thành công gia tăng thật lớn, trung phẩm phù lục cơ hồ mười lần bên trong liền có thể thành công bảy tám lần nhiều.

Lại những thứ này trung phẩm phù lục uy lực, trừ một số nhỏ xuất hiện sai lầm hơi yếu, chỉ có luyện khí tầng thứ năm uy lực bên ngoài, phần lớn đều ở luyện khí tầng thứ sáu bộ dáng.

Kết quả như thế, trước đó tuy có nghĩ đến, nhưng vẫn là khiến Bạch Kỳ trong lòng nhảy cẫng không thôi, cũng trong bóng tối buông lỏng một hơi.

Một tháng thời gian, phù lục chế tác chưa từng gián đoạn qua, trừ tất yếu tinh toạ khôi phục tu vi bên ngoài, còn lại thời gian Bạch Kỳ toàn bộ thể xác tinh thần toàn bộ đầu nhập bên trong, cho tới bây giờ, Bạch Kỳ trong túi trữ vật, vừa mới luyện thành phù lục, đã có mấy trăm gần ngàn tám nhiều!

Gần đây ngàn cái phù lục bên trong, đại bộ phận đều là trung phẩm phù lục, còn lại đều là thượng phẩm phù lục.

Không tệ, bây giờ Bạch Kỳ đã là có thể chế tạo ra đồng dạng thượng phẩm phù lục, mặc dù xác xuất thành công không cao, lại uy lực lớn nhiều chỗ tại luyện khí tầng thứ bảy hai bên, nhưng cũng may đã có thể luyện chế, quen đi nữa tất một đoạn thời gian, nhất định có thể gia tăng không ít xác xuất thành công, uy lực đề bạt cũng ở trong tầm tay.

Lúc này, nắm lấy Phù Bút, thần sắc chuyên chú, cẩn thận tỉ mỉ, Bạch Kỳ ánh mắt rơi vào lá bùa mặt ngoài, nhìn lấy phía trên một khoản bút lạc phía dưới đường vân, đáy lòng lại là buông lỏng, chỉ có ở vào loại trạng thái này, hẳn có thể chạy không tâm thần, triệt để dung nhập chế phù bên trong.

Đây là một đạo thượng phẩm phù lục bên trong lửa thuộc tính công kích phù lục —— bạo viêm phù.

Rất nhanh, phù lục khắc hoạ đã tiến hành đến khâu cuối cùng, đắm chìm trong chế phù bên trong Bạch Kỳ, trong lòng không có bất kỳ cái gì ba động, tựa như hết thấy như thường, không có chút nào chỉ vì cái trước mắt.

Đến lúc cuối cùng một khoản rơi xuống đồng thời, lúc thì đồ quang thoáng chói sáng lên, lộ ra một cỗ hỏa nhiệt khí tức, càng có áp lực tàn phá bừa bãi ba động truyền ra, Bạch Kỳ song nhếch lên, kết xuất một đạo ấn quyết rơi vào bên trên, ánh sáng lóe lên, đột nhiên nhất âm, ầm vào lá bùa bên trong, bạo viêm phù triệt để hoàn thành.

Vừa mới buông lỏng một hơi, chuẩn bị buông xuống Phù Bút Bạch Kỳ, sắc mặt đột nhiên biến đổi, trong đầu ông một tiếng, toàn bộ nhất thanh, trong lòng nhất thời cuồng hỉ, tranh thủ thời gian nhắm mắt, nghiêm túc cảm thụ.

Hồi lâu sau, làm Bạch Kỳ một lần nữa mở hai mắt ra, trong mắt ánh sáng trở nên nội liễm rất nhiều, lộ ra thâm thúy mấy phần, nhưng lại như tinh thần, giống như so trước đó càng sáng hơn không ít.

Ầm ầm, giống như thủy triều, linh thức cực nhanh đổ xuống mà ra, chớp mắt bao trùm toàn bộ hang động, thậm chí lan tràn đến ngoài hang động trong cốc, linh thức phạm vi bao trùm bên trong hết thấy biến hóa, đều là tại Bạch Kỳ tâm thần bên trong hiện ra, không mấy may roi, sinh động như thật, phạm vi bao trùm chân đến mấy chục trượng.

Linh hồn chỉ lực kinh lịch trong khoảng thời gian này ngưng luyện, cuối cùng lần nữa làm ra đột phá, giờ phút này đã là đạt tới luyện khí tầng cảnh giới thứ chín!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Tế Luyện Sơn Thạch

Cái này không thể nghi ngờ không phải một trận niềm vui ngoài ý muốn, lại cũng hợp tình hợp lý, mỉm cười bên trong trắng kỳ thu hồi Linh Thức, khiến cho lắng đọng tại Thức Hải, chậm rãi bình phục ba động.

"Nhanh!" Trắng kỳ âm thầm nắm tay, trong mắt tinh Quang Thiểm Thước, tâm đầu hưng phấn, "Cứ như vậy tốc độ, Linh Hồn Cảnh Giới rất nhanh liền có thể đạt tới Luyện Khí Điện Phong Đệ Thập Tầng, sau đó chỉ cần tu vi theo vào, sớm muộn có một ngày, ta cũng có thể Trúc Cơ, đến lúc. . ."

Theo Công Tôn kéo dài thuyết pháp, chỉ có Trúc Cơ Kỳ mới sơ bộ có tại Tu Chân Giới xông xáo tư cách, bởi vậy, trắng kỳ sớm đã đã quyết định quyết tâm, nếu có một ngày có thể tới Trúc Cơ, liền sẽ chọn rời đi cái này khúc gió tông, hướng về nơi sâu xa của đại lục mà đi, tìm kiếm cái kia Hạo Hãn Vô Ngân, sắc thái xuất hiện Tu Chân Đại Thế Giới!

Hít sâu một cái khí, buông xuống đủ loại nỗi lòng, nơi đây suy nghĩ nhiều cũng là vô dụng, Nội Môn thi đấu lửa sém lông mày, còn cần nhiều nỗ lực tích lũy, liền đem mục tiêu lần nữa thả lại Chế Phù phía trên.

Linh Hồn Cảnh Giới tăng lên mang tới chỗ tốt là rõ ràng, bất luận là thao Khổng Linh lực rơi vào Phù Bút bên trên, vẫn là khắc theo nét vẽ Pháp Thuật Thần Thông Trần Văn, so sánh với trước đó đều muốn nhẹ nhõm mấy bậc không ngừng, chế lên phù đến càng thêm thuận buồm xuôi gió, thượng phẩm Phù Lục chế tác trắng kỳ nắm giữ từ từ thuần thực, xác xuất thành công cũng là tăng nhiều.

Sau đó trong vòng nửa tháng, trắng kỳ chung từng thí luyện chế mấy trăm tấm thượng phẩm Phù Lục, ngoại trừ bởi vì một số sai lầm bỏ hoang, còn lại toàn bộ khắc theo nét vẽ thành công, trong đó phần lớn là luyện khí Đệ Thất Tầng Phù Lục, Đệ Bát Tầng cũng có một chút, lại không nhiều.

Duy chỉ có có ba tấm khác biệt, phù ánh sáng nội hàm bên trong, lộ ra một cỗ khiến trắng kỳ cũng phải kinh hãi ba động, đúng là khó khăn lắm đạt đến luyện khí Đệ Cửu Tầng.

Cái này ba Trương Quân là phòng hộ tính Phù Lục, chính là thượng phẩm Phù Lục bên trong Huyền Thanh phù, mặc dù không phải công kích Phù Lục, nhưng cũng khiến trắng kỳ cảm thấy hài lòng, không chỉ có là bởi vì là ít có, tiếp cận thượng phẩm đỉnh phong Phù Lục, mà là có nguyên nhân khác, nơi đây tạm thời không đề cập tới.

Một cái nửa tháng thời gian, trắng kỳ trong túi trữ vật mới luyện chế Phù Lục cùng sở hữu hơn một ngàn bốn trăm trương, dạng này Chế Phù tốc độ, nếu là truyền đến ngoại giới, nhất định gây nên một phen oanh động.

Đối với cái này trắng kỳ lại xem thường, thậm chí còn cảm thấy chậm, như thể miễn cưỡng xem như đạt đến hân mong muốn, lại hao tổn ròng rã một cái nửa tháng thời gian, còn lại thời gian liền không nhiều lắm.

Cái này hơn một ngàn bốn trăm trương Phù Lục bên trong, có hơn 900 tấm đều là trung phẩm Phù Lục, còn lại hơn bốn trăm Trương Quân vì thượng phẩm Phù Lục, tăng thêm trước kia luyện chế đông đảo Trung Hạ Phẩm Phù Lục, mặc dù tại thú cốc phân cho Kỳ Phong ba người không ít, vẫn còn có đại lượng còn thừa, tổng lượng đã là vượt qua hai ngàn năm trăm trương.

Cái này sở tự chỉ là ngừng lại đều cảm thấy dọa người, nếu là duy nhất một lần hát ra, đừng nói Luyện Khí Kỳ, liền xem như Trúc Cơ sơ kỳ trưởng lão, sợ là cũng không dám đón đỡ đi!

Nghĩ tới đây, trắng kỳ góc miệng nhấc lên mỉm cười, lại không tên có chút lạnh: Cỏ vui mừng a cỏ vui mừng, nếu người thật đối với Bạch mã có cái gì tâm tư, cũng nên cẩn thận. . .

Thu hồi vừa mới chế tác hoàn thành Phù Lục, trắng kỳ vỗ Túi Trữ Vật, lấy ra một vật, đặt ở lòng bàn tay bắt đầu đánh giá, lại là một khối đen thui, hình dạng không đủ Sơn Thạch, không phải bên cạnh vật, chính là từ to lớn biến nơi đó có được Sơn Thạch pháp bảo.

Chợt nhìn tựa như tìm Thường Sơn Thạch Nhất vậy, căn bản nhìn không ra bất kỳ kỳ lạ địa phương, nhét vào mặt đất đều không người sẽ nhét loại kia, Linh Thức quét tới cũng phát giác không ra bất kỳ dị thường, thấy thế nào cũng chỉ là phổ phổ thông thông một khối Sơn Thạch.

Mà trắng kỳ lại là tận mắt được chứng kiến nó uy lực, thậm chí ở tại suy đoán bên trong, lấy to lớn biến ngay lúc đó tu vi, căn bản không thể thi triển ra cái này Sơn Thạch pháp bảo chân chính uy lực, này lúc đem lấy ra, chính là muốn đem chưởng không, phát huy ra nó uy lực, mà lại cũng không phải là bình thường chưởng không, mà là triệt để chiếm làm của riêng.

Khoảng cách Nội Môn thi đấu còn có một cái nửa tháng thời gian, trắng kỳ tận lực dự lưu lại một nửa thời gian, chính là muốn một lần nữa Tế Luyện cái này Sơn Thạch pháp bảo.

Đánh giá một lát, trắng kỳ thăm nghĩ, như thế lớn thời gian, cũng đủ rồi đi, lập tức hét lên Sơn Thạch, há mồm phun ra một cỗ tinh khí, đem bao khóa, bắt đầu bấm niệm pháp quyết luyện hóa.

Cái này miệng tinh khí bao khóa Sơn Thạch, hóa thành một đoàn vô hình Diễm Hỏa, dung hợp trắng kỳ Linh Thức chi lực, nguyên bản toàn thân đen nhánh Sơn Thạch, mặt ngoài dần dần có quang mang tràn ra, nói Đạo Trận văn hiện lên, lưu chuyển lên, ẩn chứa thâm ý.

Cái này trên núi đá lạc ấn Trần Văn số lượng cũng không ít, lấy trắng kỳ thời khắc này Linh Hồn Cảnh Giới, quét qua bên dưới liền có thể phát giác được trong đó khác biệt, mặt ngoài Trần Văn thô ráp, khắc theo nét vẽ thủ đoạn vụng về, lưng trước xác nhận sau thêm, có lẽ chính là cái kia to lớn biến cũng khó nói.

"A ~" trắng kỳ kinh ngạc, áy áy từ nói nói, " vẫn còn có chút thủ đoạn!"

Lấy trắng kỳ đối với Trần Đạo tinh nghiên trình độ, mặc dù không tính là tinh thông, nhưng cũng có chút tạo nghệ, không phải cái kia to lớn biến nhưng so sánh, một chút liền có thể nhìn ra, trên đó những cái kia nhất mặt ngoài Trần Văn, mặc dù khắc theo nét vẽ kém, lại vòng vòng đan xen, thúc đẩy một đạo tuần hoàn, càng có một tia hướng dẫn tra cứu tác dụng trong đó.

Nghĩ lại, trắng kỳ liền lập tức minh ngộ, nghĩ đến là bởi vì cái kia to lớn biến vốn nên vô pháp thao túng bảo vật này, lại không biết từ chỗ nào tìm tới cái này phương pháp, mở ra lối riêng, kiểm tấu thiên phong, lấy một bộ đưa đến hướng dẫn tra cứu tác dụng Trần Văn khắc theo nét vẽ trên đó, miễn cưỡng mượn pháp bảo một bộ phận uy lực.

Kì thực từ đầu đến cuối, đối với bảo vật này, to lớn biến căn bản là chưa từng chân chính chưởng không qua, cái này cũng khó trách, Công Tôn kéo dài nhân quang độc ác, trước kia liền từng đối với trắng kỳ nói qua, cái này Sơn Thạch chất liệu bình thường, trong đó lại khắc theo nét vẽ có Trúc Cơ cường giả Trần Văn, Trúc Cơ pháp bảo.

Tên như ý nghĩa, chỉ có Trúc Cơ Tu Sĩ mới có thể triệt để phát huy cái này pháp bảo uy lực, muốn cũng biết rằng, lấy to lớn hải khu khu luyện khí Đệ Lục Tầng tu vi làm sao có thể thao túng, thậm chí cái này miễn cưỡng thúc giục Trần Văn có lẽ cũng là thông qua ngựa dục mới lấy được cũng khó nói.

Hiện tại trắng kỳ, không chỉ tu vi có thể so với lúc trước to lớn biến, Linh Hồn Cảnh Giới càng là vượt xa khỏi mấy cái cảnh giới, những cái kia kém Trần Văn tự nhiên nhập không được mắt của hắn, to lớn biến không được, không đại biểu hắn không được, lấy luyện khí Đệ Cửu Tầng Linh Hồn Cảnh Giới, nếu là liệu một thanh, có lẽ cũng không phải là toàn không có cơ hội.

Nghĩ tới đây, trắng kỳ trong lòng nhất định, mắt Quang Thiểm Thước bên trong, nhắc chỉ điểm hướng cái kia Sơn Thạch, bùm một tiếng nổ vang, trong đó một Đạo Trận văn ứng thanh phá nát, khoảng cách tiêu tán, lập tức Sơn Thạch chấn động, phát ra màu da cam ánh sáng, có một cỗ nặng nề khí tức tràn ra.

Đối với dạng này khí tức, trắng kỳ rất quen thuộc, chính là trung phẩm pháp thuật đục Thổ Thuật thuật pháp quang mang, cái này liên tiếp bị ngoài định mức gia nhập Trần Văn bên trong, ngoại trừ hướng dẫn tra cứu Trần Văn, còn pha tạp không ít Công Kích Tính Trần Văn.

Đối với cái này trắng kỳ có chút khịt mũi coi thường, cảm thấy cái này to lớn biến thật sự là tự cho là đúng, tự nhận là dạng này có thể phát huy lớn hơn lực lượng, kì thực lại ảnh hưởng đến hạch tâm Trần Văn thăng bằng, ngược lại che giấu Sơn Thạch chân chính bộ phận uy lực.

Không có ngừng dưới, trắng kỳ liên tục nhắc chỉ điểm đi, từng tiếng sụp đổ âm thanh bên trong, không xuống số mười đạo Trần Văn phá nát tiêu tán, Sơn Thạch nhan sắc cũng tại một khắc không ngừng Địa Biến hóa thành, đầu tiên là màu da cam, sau đó biến thành màu tím, lại lại là, đến sau cùng có biến làm.

Theo những này Trần Văn tiêu tán, một cỗ giấu kín đã lâu nồng hậu dày đặc khí tức vẫn là dần dần hiện ra, ẩn ẩn tràn ra một cỗ áp lực, giống như thực chất vậy, khiến cho không khí cũng biến thành trầm ngưng.

Làm trắng kỳ lại nhất chỉ hạ xuống, sau cùng một Đạo Trận văn cuối cùng phá nát, Sơn Thạch nhan sắc lần nữa biến hóa, lần này lại là một lần nữa biến thành màu da cam, khí tức lại là đại biến, trên đó nổi bật ra một Dodge đặc biệt vô cùng phù hiệu, bông bành thấm thoát ở giữa khi thì hư huyền, giống như không còn, lại khi thì ngưng thực, thâm thúy như là điêu khắc ở Sơn Thạch mặt ngoài đồng dạng.

Cái này phù hiệu không lớn, chỉ có ngón út đệ nhất cái đốt ngón tay vậy Đại Tiểu, lại có vẻ vô cùng phức tạp, bút họa rất nhiều, liếc nhìn lại lại có một loại hoa mắt cảm giác.

Phù ánh sáng nội liễm, ngẫu nhiên tràn ra một cỗ khí tức, liền trắng kỳ cũng phải cảm thấy run sợ, trừ cái đó ra, còn có một cỗ kỳ dị ba động tràn ra, giống như có thể hấp dẫn người tâm thần, xuất hiện nháy mắt, trắng kỳ ánh mắt liền có chút không dời ra, nhìn chăm chăm cái này phù hiệu, trong mắt tỏa

ra phù ánh sáng tại trong con mắt, trên mặt lộ ra một tia giạt mình cho.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Mô vẽ

"Này phù. . ."

Nhìn chăm chăm cái này phát ánh sáng Phù Văn, trắng kỳ hai mắt không hề nháy, trong miệng lầm bầm, trong mắt quang mang cũng càng ngày càng sáng, chậm rãi duỗi ra một cây ngón trỏ, điểm vào cái kia phù hiệu phía trên, giống như chạm đến vật thật bình thường, lập tức đầu ngón tay động tác, thuận phù hiệu bên bờ bắt đầu ma vẽ lên tới.

Àm ầm ở giữa, tại trắng kỳ ngón tay bắt đầu động tác nháy mắt, trong đầu Linh Hồn Chi Lực như Giang Hà trút xuống, mãnh liệt mà đi, thuận cánh tay phải tràn vào đầu ngón tay, dung nhập cái này phù hiệu bên trong, chỉ là nháy mắt Công Phu, liền tiêu hao hầu như không còn, Tốc Độ Chi Khoái, nghe rộn cả người.

Một cổ mãnh liệt choáng váng cảm giác tuôn ra trong nháy mắt bên trên trắng kỳ não hải, ngồi xếp bằng bên trong hần thân thể kịch chấn, sắc mặt đột nhiên một trận tái nhợt, trong đầu truyền ra trận trận toàn tâm nhói nhói.

Cái này đau đớn cũng không phải là thực chất, mà là nguồn gốc từ sâu trong linh hồn, lại so nhục thân cảm thụ còn mãnh liệt hơn mấy lần, bắt đặc dĩ, trắng kỳ ngừng động tác, ngón tay lại không hề rời đi cái kia Phù Văn.

Hơi cảm thụ một phen, trước đó khắc theo nét vẽ mới vừa vừa mới bắt đầu, nếu nói tiến độ mới không hơn trăm bên trong có một, thuận đầu ngón tay cảm thụ, hoàn thành khắc theo nét vẽ bộ phận lại có một loại không tên liên hệ xuất hiện tại trắng kỳ trong lòng, phảng phất cùng Phù Văn bản thể thoát ra đến, mà trắng kỳ tâm thần chỉ chiếm căn cứ trong đó một phần trăm.

Này lúc thu tay nhất định thất bại trong gang tấc, trắng kỳ trong mắt lộ ra thật sâu mỗi một chi sắc, trong lòng nhưng chủ ý đã định tuyệt không thu tay, thà rằng cùng chết cũng phải đem cái này phù hiệu hoàn toàn khắc theo nét vẽ.

Cứ như vậy một tay điểm tại Phù Văn bên trên, trắng kỳ nhắm mắt, chạy không tâm thần, mặc cho Linh Hồn Chi Lực Tự Nhiên Khôi Phục.

Hai cái canh giờ thời gian, trắng kỳ lúc này mới khôi phục Tinh Thần, sắc mặt cũng khôi phục hồng nhuận phon phớt, nhú mày bên trong nhìn lấy trước mặt phát ra Hoàng Quang Phù Văn, cắn răng, đầu ngón tay nhất động lần nữa mô vẽ một khoảng cách, cứ như vậy vạch một cái kéo ở giữa, Linh Hồn Chi Lực lấy điên cuồng tốc độ tiêu hao, lập tức thấy đầy, đứng trước khô cạn.

Cổ nén trong đầu choáng váng cảm giác, trắng kỳ lần nữa ngừng mô vẽ, một lần nữa nhắm mắt bắt đầu nghỉ ngơi. . .

Trong mấy ngày tiếp theo, trắng kỳ một mực đang tái diễn dạng này quá trình, năm ngày thời gian, Trần Văn khắc theo nét vẽ trọn vẹn tăng tiến ba phần có thừa, ở giữa trắng kỳ tổng cộng hao tổn không Linh Hồn Chi Lực số lần là —— ba mươi lần!

Dạng này quá trình, có thể nói là một loại tra tấn, như là cực hình, lại không phải châm đối với **, mà là linh hồn, bình thường mà nói, linh hồn bị thương so với ** còn khó hơn lấy chịu đựng, mỗi lần khắc theo nét vẽ Trần Văn thời khắc, trắng kỳ đều nắm chắc vừa đúng, tuyệt Bất Tham nhiều, Linh Hồn Chi Lực khó khăn lắm tiêu hao hầu như không còn liền chạm đến là thôi, bởi vậy cũng không thu đến bất kỳ thương tích gì.

Nhưng thực tế cảm thụ lại như cũ thống khổ khó tả, mỗi lần hao tổn không tâm thần về sau, ngoại trừ não hải nhói nhói bên ngoài, còn có một loại khiến thể xác tinh thần bại lười biếng thật sâu cảm giác mệt mỏi, nhất là có thể mệt nhọc, nhiều lần trắng kỳ đều dâng lên muốn kết thúc khắc theo nét vẽ ý nghĩ, lại đều bị hần sinh sinh chặt đứt.

Dạng này cảm giác đừng nói là một tên bình thường thiếu niên, cho dù là một số tu vi cao thâm, tâm tính kiên nghị người cũng khó có thể tùy tiện tiếp nhận, trắng kỳ lại gan góc sinh sinh cắn răng tới đỉnh.

Quá trình tuy nhiên thống khổ, nhưng chỗ tốt cũng rõ ràng, nhất trực quan chính là Trần Văn khắc theo nét vẽ, nếu dựa theo bây giờ tiến độ xuống dưới, lại có cái hơn mười ngày liền có thể triệt để công thành, trừ cái đó ra, còn có cái niềm vui ngoài ý muốn, khiến cho trắng kỳ trong lòng đại động.

Hần phát hiện, từ lúc đầu khắc theo nét vẽ, chỉ có thể hoàn thành Phù Văn một phần trăm, Linh Hồn Chi Lực liền muốn hao tổn không, càng là sau này, kéo dài thời gian chậm rãi tăng lớn lên, có thể khắc theo nét vẽ bộ phận cũng càng nhiều.

Nguyên bản nếu là dựa theo lúc đầu tiêu chuẩn để tính, năm ngày thời gian, chỉ đủ vừa vận khắc theo nét vẽ ba phần Trần Văn, còn muốn một khắc không ngừng mới được, bây giờ trắng kỳ lại phát giác khắc theo nét vẽ tiến độ khoảng chừng ba phần ba, cái này thêm ra bộ phận lập tức làm hấn tâm thần chấn động, có một cái suy đoán.

Cái này năm ngày thời gian, ngoại trừ nghỉ ngơi chính là khắc theo nét vẽ Trần Văn, trắng kỳ chưa bao giờ cẩn thận cảm thụ qua tự thân biến hóa, vì nghiệm chứng ý nghĩ trong lòng, một lần nghỉ ngơi về sau, đợi cho Linh Hồn Chi Lực khôi phục hoàn toàn, trắng kỳ nghiêm túc cảm thụ một phen.

Cái này một cảm thụ, lập tức trong lòng nhắc lên cuồng hí, cơ hồ lộ rõ trên mặt, trắng kỳ phát hiện, chính mình Linh Hồn Chi Lực lại tăng trưởng thêm một bộ phận, tuy nhiên không nhiều, lại thật sự tăng trưởng.

Cùng tu vi xấp xỉ, Linh Hồn Cảnh Giới càng cao, bắt đầu tăng trưởng càng chậm chạp, điều kiện lại so tu vi đột phá càng hà khắc, nguyên bản cần tốn hao càng nhiều thời gian, mới có thể đạt tới giờ phút này gia tăng bộ phận này Linh Hồn Chi Lực, nhưng không nghĩ chỉ là khắc theo nét vẽ một Đạo Trần Văn, vẹn vẹn năm ngày liền đạt thành, trắng kỳ sẽ cảm thấy vui mừng cũng không gì đáng trách.

Có dạng này phát hiện, trắng kỳ trong lòng nhảy cẫng, càng thêm không cảm thấy dạng này quá trình là hành hạ, ngược lại cho rằng là cơ duyên, hứng thú cũng là tăng nhiều. . .

Thời gian nhoáng một cái, lại là mười ngày đi qua.

Cái này đoạn thời gian bên trong, trắng kỳ khắc theo nét vẽ Trần Văn tốc độ càng ngày càng tăng, Linh Hồn Chi Lực cũng lấy một loại nhẹ nhàng mà lại kiên định tốc độ tăng trưởng, cái này cũng thành trắng kỳ động lực, cần rằng kiên trì lấy, Trần Văn khắc theo nét vẽ đã tới gần khâu cuối cùng, này lúc liền chỉ còn bên dưới sau cùng một hai thành.

Nguyên bản dựa theo lúc đầu tốc độ, ít nhất cũng phải mười sáu mười bảy ngày mới có thể đạt tới cái này vậy, nhưng theo trắng kỳ Linh Hồn Chi Lực tăng lớn, càng là sau này, khắc theo nét vẽ càng nhiều, trọn vẹn trước thời hạn một hai ngày, có thể nghĩ đoạn này thời gian trắng kỳ lấy được chỗ tốt là rõ ràng.

Lại một lần nghỉ ngơi về sau, trắng kỳ mở ra hai mắt, trong đó quang mang nội hàm, lộ ra thâm thúy rất nhiều, còn có tơ máu ẩn hiện, dày đặc tại trong con mắt, lộ ra một loại tâm thần bên trong mỗi một cảm giác.

Mặc dù mỗi lần Linh Hồn Chi Lực hao tổn không, trắng kỳ đều sẽ tổn hao hai cái chừng canh giờ đến nghỉ ngơi, tận lực bảo trì tinh thần sung túc trạng thái, nhưng kéo dài nhiều lần như vậy, chi cần là người đều sẽ mỏi mệt, cũng may trắng kỳ nhục thân cường hấn, tâm tính kiên nghị, lúc này mới khiêng đi qua.

Sau khi tỉnh lại, trắng kỳ không nói hai lời, đầu ngón tay nhất động, hướng về Phù Văn phải bên dưới góc còn lại sau cùng một chỗ vạch một cái mà dưới.

Ông ~

Một tiếng như Hữu Nhược không vù vù vang lên, Phù Văn chấn động, lại lấy mắt trần có thể thấy tốc độ bắt đầu âm ảm, trắng kỳ nháy mắt cũng không nháy mắt mà nhìn chăm chăm vào Phù Văn, mặt không biểu tình, tựa như hoàn toàn không thêm để ý bình thường, mắt thấy Phù Văn dần dần tan biến, cuối cùng triệt để tan ra tại nửa không trung, trắng kỳ như cũ không có nửa phần động dung.

Như này thường có mặt người đối trắng kỳ, liền có thể nhìn thấy, ở tại trong hai mắt có nhàn nhạt Hoàng Quang Lượng lên, theo trước người Phù Văn tiêu tán, trong con mắt Hoàng Quang lại càng ngày càng sáng, cho đến Phù Văn triệt để tiêu tán nháy mắt, trắng kỳ trong đôi mắt ánh sáng cũng sáng đến cực hạn, cuối cùng như sôi nổi hiện ra, hai nói cùng cái kia Phù Văn đồng dạng không hai phù hiệu xuất hiện ở tại song đồng bên trong.

Phù Văn triệt để hiện ra nháy mắt, chậm rãi, trắng kỳ nhắm lại hai mắt, tay trái nhếch lên, lập tức động tác, trước người hư không liên tục huy động, như cẩn thận đi xem, Kỳ Thủ chỉ huy động quỹ tích cũng cùng cái kia Phù Văn dường như không hai gây nên.

Dần dần, trắng kỳ động tác càng lúc càng nhanh, từ lúc đầu chậm chạp, đến sau cùng cơ hồ hóa thành một đoàn quang ảnh, không nhìn thấy cụ thể, duy có thể nhìn thấy trùng điệp tàn ảnh trên dưới tung bay.

Theo trắng kỳ động tác càng lúc càng nhanh, chợt nhìn, xuất hiện một màn Kỳ Cảnh, phẳng phất là nhanh đến cực hạn ngược lại trở nên chậm rãi một loại ảo giác, một Đạo Phù Văn giống như Vô Trung Sinh Hữu, dần dần tại hư không hiện ra dấu hiệu.

Đầu tiên là đệ nhất bút, sau đó là thứ hai bút. . . Thứ ba bút, từ đơn giản đến phức tạp, bút họa dần dần tăng nhiều, đến sau cùng hoàn chỉnh Phù Văn cứ như vậy xuất hiện tại trắng kỳ trước người, đầu đuôi tương liên, bị trắng kỳ sinh sinh lấy một loại Cực Tốc ngưng tụ mà đi, cảm mà không tiêu tan.

Càng kỳ lạ chính là, trắng kỳ thể nội tu vi chi lực thủy chung ở vào yên lặng trạng thái, cũng không vận dụng mấy may.

Phù Văn thành hình nháy mắt, quyền, trắng kỳ tay trái một vòng, một quyền phía dưới, lập tức mãnh liệt hất lên, cái này hư huyền mà thành Phù Văn lại như vật thật vậy, bị nó hất lên mà đi.

Ầm ầm Long Trung, Phù Văn hóa thành một đạo Lưu Quang lướt đi, liên tiếp đụng nát số Đạo Trần pháp, rơi vào Động Quật một bên trên vách đá, lập tức có nổ thật to truyền ra, Nham Bích vỡ ra, xuất hiện rãnh sâu hoắm, đại lượng tảng nham thạch tầng tầng lún xuống.

Thu hồi tay trái về sau, trắng kỳ chậm rãi mở ra hai mắt, cảm thụ được tay trái truyền đến không tên không còn chút sức lực nào cảm giác, đây là Nhục Thân Chi Lực sử dụng tới độ dấu hiệu, trắng kỳ không có để ý, này lúc với hấn tâm thần bên trong, một đạo phát ra nhàn nhạt Hoàng Quang phù hiệu,

như là lạc ấn, thật sâu khắc vào trên đó, khó mà ma diệt.

Hơi cảm thụ một phen về sau, trắng kỳ góc miệng nhếch lên, lộ ra vẻ mỉm cười, hẳn biết rõ, chính mình thành công!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: Thi đấu mở màn

Trận Văn khắc theo nét vẽ thành công nháy mắt, như phúc chí tâm linh, trắng kỳ liền đã minh bạch, chân chính quý giá chính là cái này Phù Văn, này phù nhưng độc lập tồn tại, chỉ cần đem hoàn toàn ngộ ra, liền có thể lạc ấn tại bất luận cái gì pháp bảo phía trên.

Lại nhìn cái kia Sơn Thạch pháp bảo, phù ánh sáng tiêu tán về sau, cuối cùng lộ ra nó bản thể, bất quá là một khối lại phổ thông tuy nhiên kiên lưu huỳnh thạch thôi, ngoại trừ cứng rắn khá lớn bên ngoài, linh tính hơi có không đủ, nếu không có cái này kỳ dị vô cùng Phù Ấn tại, há có thể có được có thể so với bình thường Trúc Cơ chi bảo uy lực?

Này lúc phù ánh sáng đã tiêu tán, khối này kiên lưu huỳnh thạch đã mất đi nương tựa, sớm đã ngã rơi trên mặt đất, trên đó không biết gì lúc, đã là hiện đầy vết rạn, đúng là triệt để đã mất đi linh tính, biến thành phế bảo.

Nhưng trắng kỳ lại không có bất kỳ cái gì đau lòng, ngược lại cảm thấy tâm đầu hơi nóng, cái kia Phù Ấn đã là bị hắn ngộ ra, khắc sâu tại tâm thần bên trong, tùy thời có thể lấy thi triển, như hắn muốn, có thể khắc theo nét vẽ tại bất luận cái gì pháp bảo bên trên, khiến cho uy lực đại tăng, thậm chí vượt qua nguyên bản Sơn Thạch pháp bảo uy lực.

Hiểu rõ đến cái này Phù Văn công dụng, trắng kỳ lập tức Tâm Động, mặc dù cùng ban đầu kế hoạch có chút sai lầm, nhưng cũng chưa triệt để lộn xộn, này lúc khoảng cách Nội Môn thi đấu còn có trọn vẹn một tháng thời gian, tâm tư hiện sống bên trong, trắng kỳ liền có một cái khác chút dự định.

Này Khắc Phù văn vừa mới khắc theo nét vẽ hoàn thành, trắng kỳ Linh Hồn Chi Lực tiêu hao hơn phân nửa, liền buông xuống hết thảy nỗi lòng, sau khi ổn định tâm thần lâm vào thổ nạp, chuẩn bị khôi phục Tinh Thần sau lại đi hành động. . .

Lại là hai cái canh giờ thời gian, làm trắng kỳ lần nữa mở ra hai mắt, Tinh Thần đã một lần nữa khôi phục sung mãn, một chút cảm thụ về sau, đầu tiên là khẽ giật mình, sau đó lại là một trận kinh hi.

Thứ Hải bên trong, Linh Hồn Chi Lực bằng bạc, như đại dương mệnh mông, nhắc lên thao thiên cự lãng, đã là vượt ra khỏi trước đó rất rất nhiều, nửa tháng thời gian lại đạt được nhảy vọt tăng lớn, cơ hồ tiếp cận luyện khí Đệ Cửu Tầng đỉnh phong, lại có một đoạn thời gian ngưng luyện, nếu có cơ duyên liền có thể chân chính bước vào luyện khí Đệ Thập Tầng.

Như thế, khoảng cách trắng kỳ mục tiêu lại tới gần rất nhiều, Linh Hồn Chi Lực so sánh với tu vi càng khó tăng lên, điểm này là Tu Chân Giới chung nhận thức, có rất ít người như trắng kỳ cái này vậy, Linh Hồn Cảnh Giới viễn siêu tự thân tu vi mấy cái tầng thứ.

Một khi Linh Hồn Cảnh Giới đi lên, chỉ cần có đầy đủ linh lực, liền có thể không trở ngại chút nào xông phá bình cảnh, khiến cho tu vi đột phá, đạt tới cùng Linh Hồn Cảnh Giới cân bằng độ cao.

Nói một cách khác, chỉ cần trắng kỳ nguyện ý, giờ phút này nếu có đại lượng thiên tài địa bảo cung ứng, liền có thể trực tiếp khiến tu vi chỉ lực tiêu thăng đến luyện khí Đệ Cửu Tầng!

Bất quá, Linh Hồn Cảnh Giới mới là trọng điểm, đối với tu vi trắng kỳ cũng không quá nghiêm khắc, ngược lại không vội tại một lúc, mà lại trước mắt còn ở vào Tông môn phạm vi bên trong, như tùy ý thi triển Đoạt Linh chi thuật, khó đảm bảo những cái kia thủ đoạn Thông Huyền Trúc Cơ Lão Quái sẽ không phát giác, vẫn là nắm chặt mô Khắc Phù văn là hơn.

Nghĩ tới đây, trắng kỳ vỗ Túi Trữ Vật, kiếm quang lóe lên, chuỗi này bạc Phi Kiếm xuất hiện trong tay, dò xét một chút về sau, tiện tay ném đi, Phi Kiếm tung bay thẳng mà lên, đứng ở Kỳ Thân nửa trước không, nhất động bất động.

Cùng này cùng lúc, trắng kỳ hai tay bắt đầu động tác, không ngừng bấm niệm pháp quyết bên trong, Linh Hồn Chi Lực chen chúc mà đi, ngưng tụ tại lòng bàn tay, liền có nhàn nhạt Hoàng Quang bắt đầu sáng lên, có Phù Văn uẩn hóa trong đó. . .

Thời gian trôi qua nhanh chóng, chớp mắt một tháng liền đã đi qua, một ngày này Buổi sáng, thần lúc.

Giống nhau trước đó thú cốc thí luyện cái kia vậy, có ít nói Lưu Quang bao vây lấy Phù Ân từ Chủ Phong đại diện thoát hiện, nhao nhao lướt về phía Ngoại Môn Các Phong chỗ, tiến đến sau lập tức nổ tung, có uy nghiêm to âm thanh truyền khắp các nơi, trong đó chỉ có một câu.

"Ngoại Môn tương ứng, hạn trước buổi trưa, so với đầu phong tập hợp, khổ sách giới Nội Môn thi đấu, không được đến trễ. . ."

Tiếng gầm cuộn cuộn, quét sạch ra, vô không bắt nhập, cho dù là Cấm Chế cũng không ngăn trở được, quanh quẩn tại toàn bộ khúc gió tông tương ứng toàn bộ phạm vi, tất cả Đệ Tử đều nghe được câu nói này.

Cho dù là thân ở trong khe núi trong động quật bề quan trắng kỳ cũng không ngoại lệ, lại như cũ bắt vì sở động, mà là nhắm mắt khoanh chân, lẳng lặng ngồi. . .

Đệ Tử Phong trong đó một chỗ ốc xá bên trong, Triệu phong trên mặt lo lắng chi sắc, như trên lò lửa Con Kiến, lộ ra đứng ngồi không yên, lúc lúc nhìn về phía ngoài cửa sổ, trong miệng lầm bầm liên tục thần khí:

"Ai ~ ta trắng sư đệ a, ngươi làm sao vẫn chưa trở lại. . . Cái này đến lúc nào rồi, phải làm sao mới ổn đây đây. . . Ngươi nhưng ngàn vạn muốn vượt qua a, không phải vậy ngươi Triệu sư huynh ta lần này thật là bị ngươi lừa thăm rồi. . ."

Đối với trắng kỳ, Triệu phong vẫn là tin tưởng, nói Đại Bì trước đó sẽ chạy về, trừ phi có cái gì ngoài ý muốn phát sinh, nếu không nhất định thực hiện.

Nơi đây lo lắng cũng là vô dụng, nghĩ tới đây, Triệu phong cường tự định Định Thần, lại vẫn ngăn không được tinh thần bên ngoài tán, ánh mắt khi thì phiêu hốt ở giữa, rơi vào ngoài cửa sổ nơi xa, cái kia mơ hồ có thể gặp đường núi chỗ, ánh mắt trực câu câu có chút sững sờ.

Thời gian một chút xui đi qua, đảo mắt tí lúc đã qua, còn có không đủ một cái canh giờ liền muốn tiến đến tập hợp, vừa mới ép bên dưới nòn nóng lần nữa hiển hiện trái tim, Triệu phong chảy đầu nát trán bên trong, có lít nha lít nhút mồ hôi hiển hiện trán đầu, lại như cũ đang đợi.

Mắt thấy lại có một hồi Công Phu liền muốn khởi hành, Triệu phong cắn răng, trong mắt có ngoan sắc thoát hiện, khuôn mặt hiếm thấy hiển hiện một vòng kiên nghị: "Không đứng vậy tông lộn nha, Lão Tử lần này cùng ngươi dính chắc rồi, một năm trước thù cũng là thời điểm báo, mặc kệ trắng sư đệ đuổi không đuổi kịp, Lão Tử còn sợ ngươi sao. . ."

Cùng thời khắc đó, cùng trong động quật, trắng kỳ chậm rãi mở ra hai mắt, hai nói tinh mang trong đó lóe lên một cái rồi biến mất, hơi cảm thụ một phen về sau, há miệng lầm bầm: "Canh giờ không sai biệt lắm, chậm thêm liền đến không kịp đi tập hợp. . ."

Đang khi nói chuyện, tay trái phát một cái mặt đất, có cổ Kính Lực từ lòng bàn tay phun ra ngoài, chống đỡ lấy trắng kỳ nguyên đứng lên, sau đó hất lên tay áo, chân động rút xuống trên đó dính vào tro bụi, tiện tay vung lên ở giữa, trước mặt Trần Pháp trực tiếp bị bỏ, một mặt thông dong tự tin bên trong, trắng kỳ một bước phóng ra.

Ra Động Quật, thể Nội Tu làm chấn nó thôi động, thân thể nhoáng một cái, trắng kỳ thân ảnh khoảng cách biến mất ở nguyên, hướng về nơi xa tạt cực nhanh đi. . .

Này lúc khoảng cách tiến đến tập hợp còn có hai phút đồng hồ thời gian, tại trong phòng đứng ngồi không yên Triệu phong, ánh mắt thỉnh thoảng nhìn về phía ngoài cửa sổ, đợi cho bây giờ vẫn còn không thấy đến cái kia người quen ảnh, không khỏi trong lòng có chút trầm xuống.

Chung quanh ốc xá nội đã là lần lượt có đồng môn đẩy cửa đi ra ngoài, lựa thừa Lạc Lạc bóng người hướng về đường núi phương hướng mà đi.

Mọc ra một thanh khí, ép quyết tâm bên trong thất vọng cùng bất an, ánh mắt hơi có ảm đạm bên trong, Triệu phong liền muốn dời ánh mắt, muốn đứng lên ra cửa, cùng những cái kia đồng môn tụ hợp, tiến về cái kia giao đầu phong tập hợp.

Liền ở đây lúc, đang chờ quay lại đầu lâu lại là có chút dừng lại, mắt góc dư quang cong lên, hình như có một đạo người quen ảnh xuất hiện tại trong tầm mắt nơi xa, Triệu phong ánh mắt ngưng tụ, một lần nữa quay lại đầu lâu, cẩn thận đi xem, cái này xem xét phía dưới, trong lòng lập tức nhắc lên cuồng hi, cơ hồ lộ rõ trên mặt.

Trắng kỳ xen kẽ trong đám người, thân hình chớp liên tục bên trong, tránh đi dòng người, rất mau tới đến ốc xá trước đó, không nói hai lời, trực tiếp đẩy cửa đi ra ngoài, vừa lúc đối diện gặp được Triệu phong, không khỏi hơi sững sờ, góc miệng hiện lên mỉm cười.

"Ta trở về!"

"Ân ~" Triệu phong điểm đầu, ánh mắt hưng phấn.

Hai người nhập sau phòng, không đợi Triệu phong thúc giục, trắng kỳ lúc này vỗ bên hông Túi Trữ Vật, lấy ra một đồng sự vật đưa đi qua, Triệu phong vội vươn tay tiếp nhận, cầm trong tay xem xét phía dưới, lập tức hít vào một thanh khí, lộ ra chấn kinh, lại bị hấn cường chế xuống dưới, nhin không được mặt hiện vui mừng, trong mắt tinh quang chớp liên tục, phun trào hưng phấn chí ý.

Thu hồi những này vật phẩm về sau, Triệu phong một lần nữa nhìn về phía trắng kỳ, còn hơi có ranh mãnh chớp mắt vài cái, trắng kỳ lập tức cười khổ.

"Cần phải đi!" Trắng kỳ đạo.

"Đi!" Triệu phong mặt mày hớn hở, thần thái phi dương, quét qua trước một khắc chán nản cùng ngoài mạnh trong yếu.

Hai người một trước Nhất Hậu, lần lượt đẩy cửa đi ra ngoài, gia nhập vào phun trào biển người bên trong, hướng về giao đầu phong phương hướng bước đi. . .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Tư cách trắc thí

Giao đầu phong, tên như ý nghĩa chính là một tòa chuyên môn thiết dưới, để mà đấu pháp tỷ thí sơn phong, ngọn núi này không vào Tông môn các lớn Chủ Phong liệt kê, không tham dự đảm nhiệm Hà Tông môn sự vật, bình thường càng không có Đệ Tử đóng giữ, chỉ có bốn năm một lần Nội Môn thi đấu mới có thể bắt đầu dùng.

Đây là một tòa cao tới trăm trượng sơn phong, nói là sơn phong nhưng cũng không đúng, tìm Thường Sơn phong từ chân núi hướng lên sẽ có độ dốc, luôn luôn càng lên cao càng chật hẹp, mãi cho đến đỉnh núi là nhất.

Mà cái này giao đầu phong lại khác, từ ngoại hình bên trên nhìn rất là kỳ lạ, tựa như một tòa thẳng đứng ống tròn, trên dưới cơ hồ Đại Tiểu cùng cấp, như thân ở đỉnh núi, từ bên bờ chỗ hướng bên dưới nhìn, liền có thể nhìn thấy dốc đứng dị thường, gần như thẳng tắp vách núi, còn có lưa thưa Lạc Lạc, lạng góc sắc bén khối đá nhô lên, chỉ là nhìn lấy đã cảm thấy tê cả da đầu.

Cũng may cho dù cái này giao đầu phong bình thường không người đóng giữ, cũng có cầu tàu từ các lớn phong tới tương liên, thuận tiện Đệ Tử Môn Nhân thông qua.

Phía trên chính là một chỗ dị thường khoáng đạt bình, chừng trăm trượng vuông, đã có không ít người ánh ở tại bên trên.

Mặt đất vuông vức như đao gọt, giống như người vì khai ích mà thành, còn có cự đại Thanh Thạch Bản trái, trên đó phù ánh sáng ẩn hiện, tràn ngập một cỗ nồng đậm phòng hộ ba động, giống như bố trí có không ít phòng hộ Trận Pháp ở trên, giờ phút này những này Trận Pháp đều là ở vào yên lặng trạng thái, còn chưa kích phát, có thể nghĩ, một khi kích phát nhất định có được không kém Phòng Hộ Chỉ Lực.

Toàn bộ sân bãi bị những này cự đại Thanh Thạch Bản ngăn cách thành Đại Tiểu gần như cùng cấp mấy chục chỗ khu vực, Đồng thủ mặt Tây có bàn trà bày biện, lại không người ở trên, chỉ có một bên tùy tùng đứng thẳng hai tên người mặc áo bào trắng Ngoại Môn Chấp Sự.

Theo đến Đệ Tử càng tụ càng nhiều, nguyên bản trống trải đỉnh núi cũng biến thành chen chúc, tất cả Đệ Tử đều là tinh thần sáng láng, hai mắt phát ánh sáng, Nhất Phái triều khí phồn thịnh bộ dáng, tách ra trong núi đầu mùa xuân chút Hứa Hàn ý.

Rốt cục, tại buổi trưa lúc còn kém một Tiểu Hội thời gian, tất cả Ngoại Môn Đệ Tử tất cả đều tiến đến, tổng cộng 217 người, thẳng tắp lấy thân thể, mặt hướng thượng thủ bàn trà phương hướng, dâng trào lấy chính tề đứng ở trên quảng trường.

Bóng người lóe lên, đám người trực giác trước mắt Nhất Hoa, nguyên bản không có vật gì nằm tòa bàn trà trước đó, đã là xuất hiện ngũ đạo bóng người.

Năm người này bên trong, đi đầu chính là một Danh Tướng mạo nho nhã ôn hòa, cực kỳ anh tuấn người trung niên, không phải vương khúc gió còn có ai? Còn lại bốn người phân đứng ở bên cạnh, chính là lạnh lùng thanh niên du xông, Hồng Kiếm lão giả cổ vui mừng, Công Tôn kéo dài tự nhiên cũng trong đó.

Về phần người cuối cùng, thì là trắng kỳ tại Điện Tàng các trước đó thấy qua tên kia Tóc hoa râu lão giả, chính là Tứ Đại Trường Lão bên trong nhất chưa có người biết tên ghét trường lão.

Trong đám người lập tức có Đệ Tử mắt lộ ra kinh ngạc, còn lại trường lão phần lớn người hoặc nhiều hoặc ít đều từng gặp qua, lại còn là lần thứ nhất nhìn thấy cái này tên ghét trường lão, cũng khó trách bọn hắn sẽ cảm thấy ngạc nhiên.

"Cung nghênh môn chủ cùng chư trưởng lão!"

Hai tên chấp sự đi đầu mở miệng, hướng về vừa mới xuất hiện năm người chính là cúi người cúi đầu, nó bên dưới Đệ Tử nhao nhao mở miệng, thần sắc cuồng nhiệt bên trong ngược lại đầu liền cúi.

"Cung nghênh Tông Chủ, trưởng lão!"

...

Tiếng gầm cuộn cuộn, ngập trời mà lên, thẳng ngút trời, dừng động một cổ phồn vinh mạnh mẽ khí, đến tận đây triệt để kéo ra lần này Nội Môn thi đấu màn che.

Nhìn qua trước mặt từng cái ánh mắt hỏa nhiệt bên trong phát ra phồn vinh mạnh mẽ hướng khí tuổi trẻ khuôn mặt, năm người đều là lộ ra mỉm cười, vương khúc gió đưa tay hư ép, trong đám người ồn ào náo động mới dần dần dừng.

Gặp này, vương khúc gió lúc này mới lên tiếng, âm thanh sáng sủa, mang theo uy nghiêm: "Nội Môn thi đấu sắp mở, vì ta khúc gió tông việc quan trọng thêm lời thừa thãi Bản Tông không nói nhiều, chỉ nói một câu. . ."

Nói đến đây, vương khúc gió dừng lại, âm thanh đột nhiên đề cao mấy phần: "Ta mong đợi biểu hiện của các ngươi!"

Vừa dứt lời, đám người bên trong lập tức dâng lên một cổ sục sôi tâm tình, lại không người mở miệng, đều hiện ra ở trên khuôn mặt, từng cái sắc mặt đỏ lên, âm thầm nắm tay. Không hổ là Nhất Tông chi chủ, không chỉ có thể chương không đại thế, bày mưu tính kế, phiên động nhân tâm cũng là một thanh hảo thủ.

"Tiếp xuống liền do ngựa dục trưởng lão tới nói minh lần so tài này quy tắc."

Nói xong câu này về sau, vương khúc gió triệt thoái phía sau một bước, tránh ra một bên, khiến cho bên cạnh thân tên kia người mặc đạo bào, mặt như Quan Ngạc, mặt lại có chút lớn lên anh tuấn người trung niên tiến lên.

Chỉ gặp cái này "Ngựa dục" đầu tiên là ánh mắt bình tĩnh, quét qua trước mặt hơn hai trăm tên Đệ Tử, thấy mọi người trang nghiêm lấy đứng, liền cảm giác hài lòng, có chút điểm một cái đầu về sau, chậm chậm mở miệng, âm thanh mát lạnh nói:

"Lần so tài này chia làm hai vòng, đệ nhất vòng tư cách trắc thí, ngươi chờ cần cùng lúc tiếp nhận ta chờ năm người liên thủ tấn ra uy áp, thời gian một nén nhang, chỉ có có thể kiên trì đầy một nén nhang người, mới có tư cách tiến vào bên dưới một vòng!"

Vừa dứt lời, không ít người đều là trong lòng máy động, dĩ vãng giao đầu quy tắc, rất nhiều Đệ Tử đều từng nghe một số Lão Bối Đệ Tử nói qua, trong đó cũng sẽ có trưởng lão xuất thủ ví dụ, lại là lần thứ nhất gặp phải liền đồng môn chủ cùng Tứ Đại Trưởng Lão ở bên trong, ngũ đại Trúc Cơ cao thủ cùng lúc xuất thủ.

Không khỏi đều là trong lòng run lên, mắt Quang Thiểm Thước bên trong, nhao nhao nắm chặt quyền đầu, tâm đầu có chút nổi lên không An Chi ý, đang nhìn hướng bên người Đệ Tử, phát giác bọn hắn đồng dạng bất an về sau, mới tìm đến một chút an ủi, bỗng cảm giác dễ chịu một chút.

Trắng kỳ lại là ánh mắt cổ quái, nhìn lấy Công Tôn kéo dài một bản nghiêm túc kể ra lấy thi đấu quy tắc, trong lòng oán thầm không thời cùng lúc, còn có chút muốn cười, lại bị hấn sinh sinh nhện xuống, không có biểu lộ nửa phần.

"Nhu thế. . . Cái này liền bắt đầu đi!"

Sau lưng truyền đến vương khúc gió bình hòa âm thanh, đưa lưng về phía vương khúc gió, Công Tôn kéo dài điểm một cái đầu, há miệng khẽ quát một tiếng: "Đệ nhất ** so —— mở!"

Đang khi nói chuyện hất lên tay áo, quang mang lóe lên, một tòa hương án ra hiện tại thân trước, trên đó có một đạo phong cách cổ xưa lư hương sắp đặt, trong lò chính giữa cắm một gốc đốt hương, Chi Phong quét qua, trên đó dần dần dâng lên một sợi khói trắng, ngưng tụ không tan, chậm chậm lên thẳng cao Thiên.

Gặp này, tính cả vương khúc gió đang nội năm người, lên một lượt trước một bước, phát tay áo ở giữa, trong mắt thần quang nhất chuyển, khổng lồ uy áp đổ xuống mà ra, chớp mắt tràn ngập toàn bộ giao đầu trên đỉnh không, đem hơn hai trăm tên Đệ Tử toàn bộ bao phủ ở bên trong.

Cơ hồ tất cả mọi người tại cùng một thời khắc thân hình dừng lại, vai đầu lún xuống dưới một mảng lớn, phảng phất có cái gì vật nặng rơi vào trên đó, từng cái không nói lời gì, nhao nhao vận chuyển thể Nội Tu vì, bắt đầu chống lại cổ này uy áp.

Mới đầu uy áp còn không rất mãnh liệt, phần lớn Đệ Tử đều có thể tiếp nhận, dần dần, uy áp bắt đầu nồng nặc lên, cái kia cổ rơi vào trên người lực đạo cũng biến thành càng ngày càng nặng, không ít tu vi thấp Đệ Tử sắc mặt bắt đầu đỏ lên, hô hấp trở nên không thuận, nhưng như cũ đang kiên trì.

Thời gian một hơi một hơi vượt qua, chớp mắt liền đi qua sáu mươi tức, dần dần có Đệ Tử chống đỡ lấy có chút miễn cưỡng, phần lớn người bắt đầu khoanh chân ngồi xuống, mà uy áp còn tại chậm rãi tăng lên bên trong, từng cái Đệ Tử sắc mặt đỏ lên, sau đó tái nhợt, dần dần trở nên thâm Bạch Khô tới.

Lại đi qua sáu mươi tức thời gian, cuối cùng có Đệ Tử triệt để không chịu nổi cổ này uy áp, trắng bệch lấy sắc mặt, chán nản ngược lại, ngất đi qua.

Mỗi khi có Đệ Tử lâm vào hôn mê, vương khúc gió liền sẽ đưa tay nhất chỉ đi qua, có Linh Quang Thiểm Hiện, dẫn dắt những này bất tỉnh đi qua Đệ Tử, người nhẹ nhàng mà lên, rơi vào quảng trường bên ngoài, bị cái kia hai tên chấp sự phục một số Đan Dược, sắc mặt mới dần dần khôi phục hồng nhuận phon phốt.

Thời gian đang trôi qua, lại là sáu mươi tức vượt qua, đảo mắt gốc cây kia đốt hương liền đã đốt cháy hơn phân nửa, uy áp nhất chuyển, đột nhiên kéo lên một cái độ cao, tại trắng kỳ cảm thụ bên trong, này lúc đã đạt đến luyện khí thứ ba tầng trình độ.

Bịch bịch ~

Liên tiếp có Đệ Tử vừa ngã vào, lâm vào hôn mê, bị dẫn dắt rời sân, những này Đệ Tử tự nhiên đã là đã mất đi tư cách, sau khi tỉnh lại sắc mặt âm đạm, ần lợ không cam lòng chỉ sắc, nhưng không có lập tức rời đi, như cũ ánh mắt sáng rực mà nhìn chăm chăm vào giữa sân, nhìn lấy những cái kia còn tại kiên trì sư huynh đệ.

Này lúc giữa sân còn lại Đệ Tử, phần lớn là ở vào luyện khí thứ ba tầng trở lên tu vi, ít có mấy tên luyện khí Đệ Nhị Tầng Đệ Tử, còn tại đau khổ chống đỡ lấy, sắc mặt thâm đạm như giấy vàng, có mồ hôi lạnh chảy ròng ròng hạ xuống, ánh mắt lại có vẻ kiên định lạ thường, ần có tơ máu tràn ngập, không có bất kỳ cái gì lùi bước chi ý.

Mất thấy những này Đệ Tử trong mắt kiên nghị, vương khúc gió cập thân bên cạnh mấy người đều là âm thầm điểm đầu không thôi, lại vẫn còn thờ dãi, Xích Tử tâm kiên, làm sao Đại Đạo bất dung tình, rất là tàn khốc, trở ngại tu vi, có lúc chỉ có thể ngừng bước không tiến.

Trải qua trước đó một trăm tám mươi tức, trắng kỳ liền phát giác một cái quy luật, cái này uy áp sáu mươi tức biến đổi, tăng lên một tầng cảnh giới, từ lúc mới bắt đầu luyện khí tầng thứ nhất, cho đến hiện tại đã đạt đến luyện khí thứ ba tầng, vậy kế tiếp, tiếp qua sáu mươi tức, tất nhiên sẽ là luyện khí Đệ Tứ Tầng.

Mười hơi . .

Ba mươi tức. . .

Sáu mươi tức. . .

Quả thật đúng là không sai, làm cái thứ tư sáu mươi tức tiến đến, uy áp vừa tăng, ầm vang ở giữa quét sạch đẩy ra, bỗng nhiên tăng vọt đến luyện khí Đệ Tứ Tầng.

Giống như một cổ đại lực từ Thiên hạ xuống, đại lượng ở vào luyện khí thứ ba tầng Đệ Tử thân hình kịch chấn bên trong, phát ra kêu rên, sắc mặt đột nhiên trắng bệch, mí mắt lật một cái, thẳng tắp ngã ra sau ngược lại địa.

Cái kia mấy tên luyện khí Đệ Nhị Tầng Đệ Tử càng thêm không chịu nổi, thân thể chấn động mãnh liệt bên trong, như gặp phải trọng kích, há mồm phun ra một đạo huyết tiễn, cười thầm một tiếng sau chán nản ngược lại, bị vương khúc gió bọn người dẫn dắt rời sân.

Đồng đảo Đệ Tử mất đi tư cách về sau, còn lại phía dưới đã có không đủ trăm người, những này Đệ Tử đều là tu vi cao thâm hàng ngũ, đều có lấy không kém gì luyện khí Đệ Tứ Tầng thực lực, còn có thể tiếp nhận cổ này uy áp xâm nhập.

Thời gian như cũ đang trôi qua, gốc cây kia đốt hương đã thấy cháy, tựa như tiếp qua mấy chục giây liền muốn triệt để đốt hết đồng dạng.

Trắng kỳ khoanh chân ngồi tại nguyên, ánh mắt sáng ngời, lẳng lặng chờ đợi thời gian vượt qua, trong lòng đếm thầm lấy, chỉ là luyện khí Đệ Tứ Tầng uy áp với hắn mà nói, căn bản không thành tài được, bởi vậy hào không ảnh hưởng, vẫn như cũ một mặt lạnh nhạt bộ dáng.

Như hắn cái này như vậy người số lượng cũng không ít, tự nhiên bao gồm để hướng tông lặn loại người này, Kỳ Phong cùng thi lâm cũng ở trong đó, đối ứng cũng rất nhẹ nhàng, hai người này tu vi sớm đã đạt tới luyện khí Đệ Tứ Tầng đỉnh phong, có thể nhẹ nhõm tiếp nhận.

Trong lòng mặc niệm lấy, rất nhanh lại đi qua 50 tức, uy áp đột nhiên lại là vừa tăng, lần này lại cũng không phải là sáu mươi tức nhất chuyển, vền vền 50 tức thời gian, liền tăng lên tới luyện khí Đệ Ngũ Tầng cường độ.

Vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, có bao nhiêu người cùng lúc phát ra kêu rên, thân hình kịch chấn bên trong ngược lại, lại còn có không ít người đang cố chống đỡ lấy.

Chỉ còn bên dưới sau cùng mười hơi, chỉ cần có thể vượt qua, liền có thể thành công thông qua thi đấu đệ nhất vòng, từng cái đều là sử xuất bú sữa mẹ khí lực, liều mạng thúc giục không nhiều tu vi chi lực, cắn răng đỉnh lấy trên đầu cái kia cổ ở khắp mọi nơi sức lực lớn, chống lại.

Thời gian phẳng phát tại thời khắc này chậm lại, sau cùng mười hơi lộ ra càng gian nan, trở nên dài đằng đặc vô cùng.

Một hơi. . .

Hai hơi. . .

Ba hơi. . .

Mỗi một tức đều có người chống đỡ không nổi ngược lại dưới, những người còn lại, ngoại trừ những cái kia tu vi cao thâm hạng người, cũng đều là sắc mặt tái nhợt, lung lay sắp đổ.

Bảy tức. . .

Tám tức. . .

Chín hơi . .

Mười hơi! !

Làm sau cùng một đám đốt hương hóa thành khói bụi, chậm rãi rơi xuống tại lư hương bên trong, uy áp bỗng nhiên tản ra, còn sót lại tất cả mọi người đều là nói lòng một thanh khí.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: Bát Quái lỗi

"Đệ nhất vòng thông qua người năm mươi sáu người, hiện gián đoạn một cái canh giờ để người chờ Tọa Thiên Khôi Phục Tu Vi, một cái canh giờ về sau, thứ hai ** so bắt đầu." Công Tôn kéo dài không mặn không nhạt nói một câu như vậy, sau đó ngũ đại Trúc Cơ cường giả đều là lui về bàn trà trước ngồi xuống, lẳng lặng đợi.

Sau khi ngồi xuống, vương khúc gió cùng tôn ghét còn có du xông đều là mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, một bộ đối với ngoại giới chẳng quan tâm đáng vẻ, nhắm mắt nghỉ ngơi lấy, cô vui mừng lại bên cạnh đầu hướng về phía Công Tôn kéo dài cười một tiếng, quái thanh quái khí nói: "Mà sư đệ a, người cái kia Đồ Tôn không tệ, thế mà có thể chống nổi đệ nhất vòng trắc thí, cũng không biết có thể tại vòng thứ hai đi đến bao xa, người cứ nói đi?"

Công Tôn kéo dài hồ hững lấy đứng, mặt không biểu tình nói: "Lão phu hậu bối như thế nào, không nhọc người quan tâm, về phần có thể đi bao xa, liền xem bản thân hấn tạo hóa, người ta nhiều lời lại có Hà Ích?"

Nói xong câu này, Công Tôn kéo dài nhắm mắt, không tiếp tục để ý cô vui mừng, nhắm trướng cô vui mừng mặt lúc thì đỏ một trận trắng, sau đó hừ lạnh một tiếng, đang ngồi trên bàn trà, đồng dạng nhắm lại hai mắt.

Thời gian lẳng lặng trôi qua, trên quảng trường còn sót lại 50 sáu tên Ngoại Môn Đệ Tử, đều là khoanh chân ngồi tại nguyên, có nhắm mắt nghiêm túc thổ nạp lấy, có thì nuốt một số Đan Dược luyện hóa, Khôi Phục Tu Vi, rất nhanh, một cái canh giờ liền đã vượt qua.

Lên làm thủ máy Đại Cường Giả lần nữa mở ra hai mắt, lần này chỉ có một người đứng dậy, không phải người bên ngoài, mà là cái kia cô vui mừng, bên dưới Phương đệ tử ánh mắt nhao nhao hội tụ tại hấn trên thân, theo hấn tiến lên trước một bước, há miệng chậm chậm nói: "Vòng thứ hai, Bát Quái lỗi. . . Mở!"

Vừa dứt lời, cô vui mừng tay trái nắm ngón tay mở ra, có linh quang nội hàm, hướng về mặt đất chính là Nhất Chưởng theo dưới, ông một tiếng, toàn bộ mặt đất lúc này sáng rõ, một đạo hình tròn què bản chậm rãi hiển hiện, chiếm cứ phương viên mấy chục trượng khu vực, trên đó ngăn cách thành tám khối khác biệt địa phương, mỗi một mảnh đất, cự đại trên tảng đá đều là lạc ấn có một Đạo Phù Văn, kè ra huyền diệu ba động, theo thứ tự là can, khảm, cần, chấn, tốn, cách, khôn, đoi, cùng Bát Quái từng cái đối ứng.

Mỗi một quẻ hiện ra khu vực, đều có một màn ánh sáng chậm chậm chống lên, đem cái này một khối khu vực độc lập ra, như thế toàn bộ giao đấu phong trên quảng trường liền xuất hiện tám chỗ khác biệt khu vực.

Mọi người ở đây nhao nhao ngạc nhiên dò xét thời điểm, cô vui mừng âm thanh vang lên lần nữa, âm thanh mát lạnh, truyền khắp toàn trường, "Đây là Bát Quái lỗi, như có đầy đủ tự tin liền có thể leo lên trở thành Lôi Chủ, về sau tất cả Đệ Tử đều có thể khiêu chiến, như chiến thắng một người đứng đầu Lôi Chủ, liền có thể trở thành tiếp theo tên Lôi Chủ, thẳng Chí Kiên cầm đến sau cùng người, mới có thể có được chiến đấu Nội Môn tư cách. . ."

Nghe đến đó, đám người đều là sáng tỏ, từng cái mắt Quang Thiêm Thước ở giữa, trong lòng nổi lên đủ loại suy nghĩ, có chút lông mày nhíu lên, lâm vào trầm tư, có chút thì thần sắc kiên nghị, tràn ngập tự tin.

Trắng kỳ đồng dạng cảm thấy kinh ngạc, lại không nghĩ rằng là như vậy quy tắc, dựa theo cô vui mừng thuyết pháp, như cái thứ nhất lên đài, thì ít nhất phải tiếp nhận sáu tên Đệ Tử thay phiên tấn công lỗi, nếu có thể giữ vững mới tính thu hoạch được tư cách.

Mà lại đây vẫn chỉ là thô sơ giản lược đoán chừng, trắng kỳ dám cam đoan, như chính mình lên đài, muốn khiêu chiến chính mình người tuyệt số lượng cũng không ít, dù sao để hướng tông lặn bọn người xây dựng ảnh hưởng khác sâu, mà chính mình bản thân tên không thấy Kinh Truyền, hai Tướng quyền nhất định, đối lại chính mình cũng sẽ làm như vậy.

Nếu dựa theo trắng kỳ một quán hành sự tác phong, cẩn thận chặt chẽ, cực lực ẩn giấu tự thân, liền tuyệt sẽ không đi cái này chờ khác người sự tình, nhưng bây giờ. . . Mắt Quang Thiêm Thước ở giữa, trắng kỳ trong lòng đã có dự định.

"Cái này trên lời đài có phong hộ pháp trận, có thể nhập không thể ra, chỉ có một phương nhận thua hoặc bị thua, mới có thể mở ra, " cô vui mừng bình tĩnh ánh mắt quét qua đám người, chậm rãi trần thuật quy tắc, nói đến đây, âm thanh đột nhiên nhất chuyển, rất cao mấy phần, thần sắc cũng là mãnh liệt, "Nhớ lấy, lần này giao đấu có thể mượn trợ pháp bảo Đồ Vật, cảm đoán nuốt Đan Dược, càng không đồng ý Hứa Sinh chết tranh chấp, chỉ có thể chậm đến là thôi, nếu có trái với, môn quy xử trí! Nghe rõ chưa?"

"Vâng!"

Một đám Đệ Tử nhao nhao đáp lại, cô vui mừng hài lòng một điểm đầu, lập tức phát tay áo, khẽ quát một tiếng: "Thứ hai ** so —— mở!" Nói xong câu này liền lui về bàn trà chỗ ngồi xuống.

Trên đỉnh núi, tiếng gió rít gào, cô vui mừng âm thanh bị phong thanh xoắn nát, thổi đến ra Lão Viễn, hồi lâu mới tiêu tán, nhưng từng cái Đệ Tử nhao nhao ngơ ngẩn nhìn ta, ta nhìn người, lại không có một cái nào tranh tiên tiến lên, một thời gian quảng trường núi lâm vào ngẩn ngơ mà quý bí tĩnh mịch ở trong.

Mặc cho ai đều không muốn làm cái này chờ dẫn đầu xuất đầu sự tình, ở đây không có một cái là ngu ngốc, tâm tư thông thấu cực kì, nếu không có thực lực tuyệt đối mạnh mẽ, không ai dám trêu chọc, trước xuất đầu tất nhiên sẽ trở thành mục tiêu công kích, cũng là nhất thua thiệt, ai không có việc gì tự tìm không thoải mái?

Bầu không khí hơi có chút kiềm chế, duy có thể nghe được lảng lảng tiếng gió rít gào tại dãy núi ở giữa, mang theo um tùm lãnh ý, thổi lên áo bào không ngừng tung bay lầy. . . Thật lâu.

"Hừ, một Quân Thử gan hạng người!" Hừ lạnh một tiếng, một đạo khôi ngô thân ảnh từ trong đám người bước ra, nhảy lên bên dưới xuyên thấu vòng ngoài màn sáng, rơi vào tám khối khu vực trong đó một khối bên trên, trong tay phù ảnh sáng lóe lên, bịch một tiếng, một thanh đen kịt Trường Côn xuất hiện trong lòng bàn tay, bị nó dừng lại rơi trên mặt đất, phát ra tiếng vang nặng nề.

Người này không phải người khác, chính là cái kia tông lặn, nó chỗ đứng chỗ đứng thì là cần què chỗ, cầm trong tay Du Long Trường Côn, khuôn mặt lạnh lùng cương nghị, quanh thân có cỗ chiến ý dần dần dâng lên, hùng hậu mà nồng đậm, ánh mắt quét về phía đám người, há miệng chính là một tiếng quát lớn: "Ai đến?"

Phàm là nó ánh mắt quét về phía người, ngoại trừ số ít người không sợ, những cái này Đệ Tử đều là thần sắc khẽ biến bên trong, tránh đi ánh mắt, không dám cùng đối mặt, đến sau cùng nó ánh mắt dừng lại, rơi vào một người trên thân, lạnh lùng nhìn chăm chú.

Người này tự nhiên là Kỳ Phong, bị tông lặn hung hăng nhìn chăm chăm, Kỳ Phong nhìn không được sắc mặt một khổ, vô ý thức đưa tay sờ lên bên hông Túi Tử Vật, giống như nghĩ đến cái gì, lúc này mới trong lòng đại định, hung dữ về trừng đi qua, không cho mây may, tuy là như thế, nhưng cũng không có lập tức tiến lên.

Có người lĩnh đầu, phá vỡ giờ khắc này kiềm chế, một đạo đáng yêu bóng hình xinh đẹp bị một trận Phù Quang Lược Ảnh bao khóa, nương theo lấy một tiếng cười khẽ, nhất chuyển một chút rơi vào khám què phía trên, cùng tông lặn lẳng giềng, "Đã dạng này, ta cũng tới!"

Quang ảnh lóe lên, nhảy mắt tiêu tán, lộ ra kỳ nhân hình dạng, y như dĩ vãng xinh đẹp rung động lòng người, trong đám người không ít Nam Đệ Tử trong mắt đều có phút chốc hoảng hốt thoáng hiện, thậm chí hô hấp đều dồn dập mấy phần, người này là Tôn Linh.

"Ta cũng tới!"

"Còn có ta!"

Một trước Nhất Hậu hai nói thân ảnh từ trong đám người lóe ra, riêng phần mình lựa chọn một chỗ, phân biệt rơi vào què càn cùng khôn què bên trên, hạ xuống sau hất lên vạt áo, bề ngoài đối với mà đứng.

Đây là hai tên Nam Đệ Tử, một cái khuôn mặt trắng nõn, tướng mạo tuấn lãng, một cái khác khí tức trầm ổn, thân thể điều luyện, đều có lấy luyện khí Đệ Ngũ Tầng thâm hậu tu vi, trong đám người vang lên trầm thấp tiếng nghị luận.

"Nhìn, thứ hai phong từ Khuê sư huynh cùng thứ ba phong Lý Văn sư huynh cũng tới!"

"Đúng vậy a, nghe nói hai bọn họ một mực Minh tranh Âm đấu, muốn một hồi cao dưới, xem ra lần so tài này có trò hay nhìn lạc!"

"Không tệ!"

...

Mắt thấy đã có bốn phía đấu trường bị người chiếm cứ, trong đám người xao động chỉ ý dần dần dầy, từng cái Đệ Tử bất luận tu vi cao thấp, nhao nhao mà quyền sát chương, nóng lòng muốn thử, một mực đang trắng kỳ bên người Kỳ Phong lại cảm thấy toàn thân không tự tại, không vì cái gì khác, chỉ vì cái kia tông lặn như cũ chết từ địa theo dõi hẩn, nhảy mắt một cái không nhảy mắt, tựa như hẩn ra sân liền tuyệt không bỏ qua đồng dạng.

Không thể nào phía dưới, Kỳ Phong cắn răng một cái, miệng bên trong lầu bầu một câu: "Lên thì lên, sợ người a? !" Dứt lời thân hình lóe lên, rơi vào đối què phía trên, cùng tông lặn xa xa bề ngoài đứng.

Gặp này, trắng kỳ cũng không còn nhiều các loại, trong lòng sớm đã quyết định chủ ý, dưới chân nhất động, thân hình lóe lên ở giữa, hướng về phía trước

lao đi, nhìn nó phương hướng, chính là cái kia tồn quẻ chỗ.

Ngay tại trắng kỳ vừa mới cách Khai Nguyên địa chi lúc, một đạo gầy còm thân ảnh theo sát phía sau, rời khỏi đám người, hướng về quẻ Chấn chỗ mà đi, chỉ là, thân hình mới vừa tới đến quẻ Chấn chỗ khu vực biên giới, một chân còn chưa bước vào màn sáng thời khắc, một cổ đại lực từ trên trời giáng xuống, trực tiếp đem đập bay ra Lão Viễn.

Phanh ——

Một tiếng vang thật lớn, thân hình này thanh niên khô gầy thân hình kịch chấn bên trong toàn bộ bay ngược mà đi, rơi vào quảng trường một bên, sau khi hạ xuống giấy dựa lấy muốn đứng lên, sắc mặt nổi lên một cổ dị dạng ửng hồng, há miệng chính là phun ra một ngụm máu tươi.

Cái này đột nhiên xuất hiện một màn, nhất thời làm đám người biến sắc, nhao nhao ngừng nghị luận, ánh mắt rơi vào quẻ Chấn chỗ trước đó, nơi đó không biết gì lúc đã là xuất hiện một đạo thon gầy thân ảnh, có lạnh lùng âm thanh từ trong miệng truyền ra: "Chỉ là luyện khí Đệ Tử Tàng, cũng dám tranh đoạt Lôi Chú? !"

Thế thì trào máu thanh niên nguyên bản còn nghiêng răng nghiêng lợi, ánh mắt thâm độc, muốn ráng chống đỡ lấy đứng dậy quay đầu, đi xem một chút là ai tùy thời đối với hắn bên dưới này ngoan thủ, nếu là tu vi không bằng chính mình, nhất định phải báo thù rửa hận, chỉ là, đợi nghe được cái này âm thanh thời điểm, nó sắc mặt đột nhiên trở nên sát trắng Như Tuyết, trong mắt lướt qua nồng đậm hồi hộp, hai mắt lật một cái, rất là dứt khoát ngược lại mà sa vào "Hôn mê".

Đám người xôn xao, từng cái hô hấp dồn dập, ánh mắt tụ vào tại cái kia lạnh lùng hình bóng trên thân, không có chỗ nào mà không phải là vô cùng kiêng kỵ, chỉ vì người này không phải người bên ngoài, mà là toàn bộ khúc gió tông Ngoại Môn công nhận người mạnh nhất —— đế triều!

Không người nào dám nhiều lời cái gì, cái kia ngũ đại Trúc Cơ trưởng lão vẫn như cũ dù bận vẫn ung dung ngồi ngay ngắn ở bàn trà phía trên, một bộ chẳng quan tâm dáng vẻ, càng không có mở miệng quát lớn, như thế hai tên Ngoại Môn Chấp Sự càng không tốt ngăn cản, mà là tùy ý để hướng bước ra một bước, xuyên thấu bên ngoài bốn phía màn sáng, rơi vào quẻ Chấn phía trên, nó chỗ vị trí, vừa lúc cùng trắng kỳ bề ngoài đứng.

Tại quẻ Chấn bên trên đứng vững về sau, để hướng lạnh lùng ánh mắt xuyên thấu phòng hộ màn sáng, xa xa rơi vào trắng kỳ trên thân, mặt không biểu tình, nhìn không ra bất kỳ tâm tư, gặp này, trắng kỳ nhủ mày, trong lòng suy nghĩ thời gian lập lòe, lại không chút nào kiêng kỵ cùng đối mặt.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Người cùng ta có thù?

Người bên ngoài không biết, kì thực cái này ngũ đại Trúc Cơ cường giả chính lấy Linh Thức lẫn nhau truyền âm trao đổi.

"Cô sư đệ a, người cái này Đệ Tử cực kỳ bá đạo, điểm này ngược lại là cùng người rất giống, chỉ là bây giờ còn tốt, như tại bên ngoài, sợ là phải ăn thiệt thòi. . ." Đây là tôn ghét truyền âm, tại cổ vui mừng trong đầu quanh quẩn.

Luận tư lịch, tuy nói ngoại trừ du xông bên ngoài, còn lại phía dưới mấy người đều là đồng bối, nhưng tôn ghét luôn luôn lão luyện thành thực, so sánh với mấy người cũng năm lớn rất nhiều, năm đó đứng bên dưới khúc gió tông trước đó, mấy người liền đã giao thật nhiều năm, tôn ghét cũng một mực đang trong mấy người sung làm Lão Đại Ca nhân vật, cho dù là vương khúc gió về sau tu vi tiến khiến nại, so sánh với tôn ghét càng cao thâm hơn không ít, nhưng cũng muốn đối với tôn ghét kính trọng vạn phần.

Bởi vậy, có lẽ ngựa dục lời nói cổ vui mừng sẽ không nghe, có lẽ còn muốn phản khiển trách một phen, nhưng tôn ghét, cổ vui mừng không dám không nghe, thế là bận bịu truyền âm về nói: "Sư huynh nói đúng lắm, vẫn là muốn thụ chịu ngăn trở tốt, tại trong môn có ta chờ che chở, bên ngoài sợ là dễ dàng đến tội nhân, lần này về sau, sư đệ ta nhất định cực kỳ quản thúc quản thúc. . ."

"Àn, lúc này mới đúng!" Tôn ghét một điểm đầu, vương khúc gió lại là cười từ bên cạnh xen vào một câu nói: "Đại ca người đừng chỉ nói người ta Đệ Tử, người nhìn Linh Nhi cái kia nha đầu thế nào?"

Nghe nói như thế, tôn ghét hô hấp trì trệ, cười khổ truyền âm nói: "Sư đệ người đừng nói, vẫn là đáng về đó, sạch hồ nháo, ai ~ lần này tiến Nội Môn, ta cái này đem lão già khộm sợ là cũng phải hoạt động một chút, tiếp tục như vậy nữa, còn đúng sao?"

"Ha-Ha ~"

...

Mấy người đàm tiếu thời khắc, quảng trường trung ương Bát Quái lôi, đã hết đều bị người chiếm cứ, sau cùng cách quẻ bên trên thì là một Danh Tướng mạo đẹp đẽ Tú, quanh thân dừng động một cỗ Hóa Thuộc Tinh linh lực, rõ ràng là tu luyện Hóa Thuộc Tinh công pháp Nữ Đệ Tử. Nàng này tên là khẩu dung, là thứ ba phong Đệ Tử, cũng là có luyện khí Đệ Ngũ Tầng tu vi.

Trên lôi đài bị chiếm hết, nếu muốn trở thành Lôi Chủ, thì nhất định phải tự mình đi tranh đoạt, còn lại phía dưới Đệ Tử từng cái mắt Quang Thiểm Thước, do dự tại tám chỗ trên lôi đài, trong lòng suy nghĩ lấy như thế nào xuất thủ.

Không đợi bao lâu, liền có một tên Đệ Tử vọt lên, hướng về quẻ càn rơi đi, trong đó người chính là cái kia tướng mạo tuấn lãng rất có vài phần nho nhã khí chất Lý Văn.

"Lý sư huynh, mời!"

Cái này Đệ Tử hướng về Lý Văn liền ôm quyền, Lý Văn mỉm cười đồng dạng ôm quyền đáp lễ, "Mời!"

Vừa dứt lời, tên này mới ra sân Nam Đệ Tử võ Túi Trữ Vật, một thanh màu xanh Phi Kiếm lướt đi, hướng về Lý Văn chỗ tạt rít gào mà đi, cùng này cùng lúc, thân hình nhất chuyển, trong chớp nhoáng một đạo tàn ảnh xuất hiện, đúng là trực tiếp biến mất ở nơi xa, từ khác một bên hướng về Lý Văn bao bọc.

Lý Văn một bộ không nóng không lạnh đáng vẻ, ánh mắt bình tĩnh, không thấy mấy may bối rối, sau một khắc chuôi này Phi Kiếm đã đi vào trước người, cũng không thấy hắn có cái gì động tác, chỉ là rũ xuống bên dưới trong tay áo, ngón tay giặt giặt, cái kia Phi Kiếm đứng là dừng lại, ngừng ở giữa không trung, phảng phất bị một cái bàn tay vô hình tích lũy ở, không thể động đậy mấy may.

Cái kia từ khác một bên theo sát mà tới Đệ Tử biến sắc, trực tiếp bấm niệm pháp quyết đánh ra một Đạo Linh ánh sáng: "Đục Thổ Thuật, đi!"

Oanh một tiếng, mặt đất chấn động, vỡ ra một đạo khe rãnh, lan tràn bên trong đá xanh vỡ nát, nhấc lên đại lượng bụi mù, che đầy tầm mắt của mọi người, ẩn ở trong đó tên kia Đệ Tử mắt sáng lên, đưa tay vỗ Túi Trữ Vật, một đạo kim quang chọi hiện, thúc đẩy bên dưới chớp nhoáng mà đi, hướng về trong đó mơ hồ lộ ra tu người cao ảnh lao đi, nhìn đến liền có một cỗ làm cho người Tâm Cảnh sắc bén cảm giác.

"Trung phẩm Lục Tầng giấy lát Kim Phù! !"

Trong đám người có người kinh hô, Triệu phong nghe nói như thế lại là nhíu mày, lộ ra chẳng thêm ngó tới thần sắc, nhìn qua đối diện tông lặn, góc miệng ngầm lấy một tia cười lạnh, căn bản không đi chú ý người bên ngoài chiến trường.

Hô ~

Một đạo cuồng phong bỗng nhiên sinh ra, trực tiếp tung bay cái kia Đạo Phù Lục, tính cả tên kia Đệ Tử ở bên trong toàn bộ tung bay, đâm vào hậu phương màn ánh sáng bên trên, phát ra ngọt ngào tiếng vang, sau đó rơi xuống trên mặt đất.

"Nhận thua!"

Tên kia Đệ Tử sắc mặt hơi có tái nhợt, bụng bít lấy ở ngực rất lâu mới đứng dậy, không có không cam lòng, mà là tâm duyệt thành phục hướng về Lý Văn liền ôm quyền, nói ra hai chữ này.

"Đa tạ!"

Lý Văn khách khí đáp lễ, ôn hoà hiền hậu khuôn mặt rất dễ dàng cho người ta một loại thân cùng cảm giác.

"Lý Văn sư huynh Tùng Phong Thuật tương thật đến!"

"Đúng thế, chẳng qua ở ㄅ Thân Pháp cũng là cao minh, tốc độ rất nhanh a!"

...

Trong đám người vang lên traten traten tiếng nghị luận, trận này tỷ thí trước sau cũng tuy nhiên hơn mười tức thời gian, tu sĩ đấu pháp ít có dây dưa không nghĩ, thế lực ngang nhau tuy nhiên tu vi gần, pháp bảo công pháp uy lực xấp xỉ mới có tình huống, phần lớn đều là rất nhanh liền có thể quyết ra thắng bại, vốn chẳng có gì lạ.

Phảng phất bị trước đó giao đấu kích phát chiến ý, từng cái Đệ Tử bắt đầu leo lên đấu trường, cho dù là tông lặn Tôn Linh chỗ quái vị cũng có người đập vào, một thời gian các loại pháp bảo phù ánh sáng thuật pháp ba động không ngừng thoáng hiện truyền ra.

Phanh ——

Lúc này mới vừa mới có người đập vào đấu trường, lại lập tức có một chỗ quyết ra thắng bại, một tiếng vang thật lớn truyền ra, cả đám kinh ngạc không thôi, ánh mắt quái dị, nhao nhao nhìn về phía Triệu phong chỗ đối quẻ bên trên.

Chỉ gặp một tên luyện khí Đệ Tử Tầng Đệ Tử, ngã chổng vó lên trời nằm tại đấu trường một góc, đã là triệt để lâm vào hôn mê, lại nhìn Kỳ Thân bên trên, mặt mũi tràn đầy đen xám, toàn thân quần áo phá nát không chịu nổi, khét lẹt biến thành màu đen, lộ ra mảng lớn che kín vết máu Cơ Thể, còn có

trận trận khói xanh toát ra.

Từng cái Đệ Từ nhìn về phía Kỳ Phong ánh mắt càng phát ra cổ quái, thậm chí còn lại chiến đoàn chỗ cũng có đang đối chiến người ngừng dưới, nhìn về phía Triệu phong chỗ.

Gặp này, Triệu phong như làm tắc đến hắc hắc phát ra hai tiếng gượng cười, còn xoa xoa tay, lập tức trong lòng mọi người nhao nhao oán thán, thán mắng không thôi.

Vừa mới một khắc này, cơ hồ không người chú ý Triệu phong chỗ, đều là nhìn về phía những người khác chiến trường, căn bản không thấy được Triệu phong như thế nào xuất thủ, không có nghĩ rằng còn không có qua một hơi, cái này đều kết thúc, không khỏi khiến những này không lên trận Đệ Từ ghen hòng nhìn trần trời cùng lúc, trong lòng đều là run lên, âm thầm cảnh giác không ít.

Ít khi về sau, tên kia toàn thân như than đen giống như Đệ Từ lúc này mới ung dung tỉnh lại, toàn thân tri giác bắt đầu khôi phục, cuối cùng nhìn không được há miệng phát ra một tiếng thê lương kêu rên, giống như mỡ heo vậy, gọi là một cái tê tâm liệt phế, ôm ngực ở đây bên trên không ngừng lăn lộn.

"Uy Uy ~ đáng giá như vậy phải không, bất quá là chút da ngoại thương, ngươi cùng ta có thù a? ! Đừng nghĩ hãm hại ta!" Triệu phong nhìn lấy người trước mặt thảm trạng, không khỏi hơi khản trương lên.

Nghe nói như thế, cái kia Đệ Từ kêu rên càng nhiều, trong mắt tơ máu tràn ngập, đồng tử co vào bên trong, nhấc lên nồng đậm sợ hãi, chớ nói dễ cho người ta, liền liền chính hắn cũng không thấy rõ Triệu phong là như thế nào xuất thủ, duy nhìn thấy một trận Lam Quang hiện lên, sau một khắc liền cái gì cũng không biết.

Cẩn rằng nghiêng lợi, tên này Đệ Từ cố nén toàn thân nhói nhói, nhìn lấy Triệu phong một mặt vô tội thần sắc, trong lòng thán mắng không thôi, cơ hồ từ trong hàm răng gát ra hai chữ: "Có thù!"

"Há, có thù a, vậy thì dễ làm rồi!" Triệu phong sắc mặt run lên, lộ ra mấy phần lãnh ý, làm bộ còn muốn ra lại tay, cái kia Đệ Từ bận bịu lộn nhào đứng dậy, hô hấp dồn dập bên trong há miệng tặc la hét hô một câu: "Nhận thua!"

Màn sáng lóe lên, khiến cho xuyên qua sau vôi vàng trở lại trong đám người.

"Tinh người chạy nhanh!" Sau lưng, Triệu phong một phát miệng, lộ ra miệng đầy nanh trắng, ý cười lại có chút lạnh.

Hắn nói không sai, đích thật là có thù, mà lại cừu oán lớn đi, tên này Đệ Từ không phải người khác, chính là hơn một năm trước ngày đó, đem hắn bắt đến thứ hai phong giao cho tông lặn mấy tên Đệ Từ một trong.

Nếu bàn về mang thù, Triệu phong thế nhưng là có thù tất báo cái chủng loại kia người, lúc trước địch tuy nhiên những người này, lại là đem mấy người kia sắc mặt nhớ kỹ nhất thanh nhị sở, này lúc chính là muốn thu được về tính sổ.

"Còn có ai đến? !"

Triệu phong hai tay chống nạnh, lỗ mũi Triều Thiên, một bộ tùy tiện, vênh vác tự đắc đáng vẻ, quét mắt đám người chung quanh, duỗi ra tay trái, đưa tay từng ngón tay điểm tới.

"Ngươi, ngươi, ngươi, vẫn là ngươi?"

Chỉ người không có chỗ nào mà không phải là cái kia đã từng sai lầm hắn mấy một số người, bị nó có một chút những cái này Đệ Từ, đều là sợ hãi rụt rè, vô ý thức thân thể run lên, thấp đầu không dám cùng đối mặt.

Điều bộ như vậy rất là cuồng ngạo, làm cho người khinh thường, lại từng cái giận mà không dám nói gì, ai có thể nghĩ tới đảo mắt hơn một năm thời gian, Triệu phong tu vi có thể đạt tới bây giờ trình độ, chỉ một chiêu liền bại lui một tên luyện khí Đệ Ngũ Tầng sơ kỳ đồng môn.

Phanh ——

Lại là một tiếng vang thật lớn, lại có một chỗ chiến đoàn phân ra thắng bại, hào quang màu vàng đất quán quanh cơn thân, giống như Du Long uốn lượn, nặng như thiên quân, Kỳ Thế lớn mà lại chìm, tốc độ cũng là nhanh tuyệt.

Lóe lên ở giữa, hóa thành bóng chông Diệp Lăng, khiến cho người hoa mắt, ngang nhiên rơi vào một tên thân hình thô khuếch trương, khuôn mặt đen kịt luyện khí Đệ Ngũ Tầng trắng hán trên thân, đem trực tiếp đánh bay, đâm vào màn sáng bên trên, thậm chí khiến màn sáng xuất hiện nhảy mắt hoảng hốt bất ổn.

Tên này trắng hán há miệng phun ra một thanh tươi Huyết Hậu, liền ngã mà sa vào trong hôn mê, bị một tên Ngoại Môn Chấp Sự tiến lên, đánh khai quang màn phòng hộ, Tiếp Dẫn rời sân, Thắng giả —— tông lặn.

Gần như không phân tuần tự, Tôn Linh chỗ khám quẻ bên trên cũng có chấm dứt quả, Pháp Khí khói La Huyền hóa ngàn vạn, đem một Danh Tướng mạo thanh niên bình thường quán quanh gắt gao, xâu ở giữa không trung, vô luận như thế nào giãy dụa cũng là vô dụng, không thể nào bên dưới đành phải từ bỏ nhận thua, Lệnh Tôn linh nhẹ nhõm chiến thắng.

Trắng kỳ chỗ tồn quẻ, trước mặt là một tên thân hình thon gầy, mắt Quang Âm trầm Nam Đệ Từ, đầu tiên là vỗ Túi Trữ Vật, lấy ra một cái dạng cái bát

Pháp Khí, hướng về phía trước không trung ném một cái, cùng lúc bạ̉m niệm pháp quyết nhất chỉ.

Cái kia Pháp Khí lậ̃ng không bỗng nhiên phóng đại, biến thành Nhất Trụợng Đại Tiểu, đảo ngược cái bát, hướng về bên dưới Phương Bạch kỳ vị trí chụp dưới, còn chưa hạ xuống thời khắc, trắng kỳ bỗng nhiên đưa tay vỗ Túi Trữ Vật, trực tiếp hất lên, vung ra một Đạo Kiếm quang.

Phanh phanh ——

Liên tiếp hai tiếng nổ mạnh, cơ hồ cùng lúc vang lên.

Một tiếng vang thật lớn, chén kia trạng Pháp Khí trực tiếp bị đánh bay, cao Cao Địa nhấc lên, Kỳ Thế không giảm, tốc độ cực nhanh, kiếm quang lóe lên, nháy mắt xuất hiện tại tên kia thon gầy nam tử trước người.

Trong lúc vội vã cái kia Nam Đệ Tử chỉ tới kịp lấy ra một đạo rõ ràng là phòng hộ tác dụng, giống như gương đồng Pháp Khí che ở trước người, này lúc kiếm quang cùng thời cơ đến lậ̃m.

Tiếng thứ hai tiếng vang theo sát vang lên, rậ̃ng rậ̃c một tiếng, gương đồng vỡ ra vô số vết rạn, lại sừng sốt không có phá nát, nhưng lại một cỗ sức lực lớn từ đó truyền lại, khiến cho cái này Đệ Tử thân hình kịch chấn, nhĩn không được biến sắc, chỉ tới kịp la thất thanh một câu: "Thật nặng Phi Kiếm!"

Lập tức cả người tỉnh cả cái kia gương đồng bay ngược mà đi, đâm vào phòng hộ màn sáng bên trên, sau khi hạ xuống vùng vẫy tốt nửa thiên tài đứng dậy, ánh mắt rơi vào trắng kỳ trên thân, còn tại đã bị nó triệu hồi trước người chuôi này bụi bậ̃n trên phi kiếm dừng lại thêm chỉ chớp lát, trong mắt lóe lên nồng đậm kiệ̃ng kị, thật lâu đậ̉ng chất mở miệng, chỉ nói ra hai chữ: "Nhận thua!" Sau đó cô đơn rời sậ̃n.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99: Tranh

"A?"

Trắng kỳ Phi Kiếm xuất hiện nháy mắt, thượng thủ bàn trà chỗ, cỗ vui mắt ánh sáng ngưng tụ, lông mày có chút nhíu lên, trong lòng khẹ̃ đi một tiếng, âm thầm lấy làm kỳ không thôi, tâm đạo chính mình thay trắng kỳ luyện chế chuôi này Phi Kiếm rõ ràng là bạc, này lúc nhìn thấy lại xong rồi.

Không chỉ có là về ngoài đại biến, liệ̃n khí tức cũng biến hóa rất nhiều, nội liệ̃m thâm thúy, có loại nặng nề cảm giác, càng kỳ lạ chính là, tại cỗ vui mừng cảm giác bên trong, cái kia trên phi kiếm dường như có cỗ phủ bụi cảm giác, tựa như ẩn giấu đi cái gì phong ấn tại bên trong, ẩn ẩn lộ ra khí tức liệ̃n cỗ vui mừng cũng phải động dung, bậ̃ng vào nó Trúc Cơ sơ kỳ tu vi cũng vô pháp triệt để nhìn thấu.

Cỗ vui mừng mắt sáng lên, rơi vào trắng kỳ trên thân, Linh Thức tràn ra cẩn thận cảm thụ một phen về sau, lúc này vừa trượ̀ng mắt, lộ ra nồng đậm chấn kinh, tất cả đều biểu hiện tại trên mặt.

Hần phát hiện, ngắn ngủi Tam Nguyệt thời gian, không biết gì lúc trắng kỳ Linh Hồn Cảnh Giới không ngờ đột phá luyện khí Đệ Bát Tầng, đạt đến luyện khí Đệ Cửu Tầng, còn không phải bình thường Đệ Cửu Tầng, mà là luyện khí Đệ Cửu Tầng đỉnh phong, khoảng cách luyện khí Đệ Thập Tầng chỉ có cách xa một bước.

Phát hiện này liệ̃n cỗ vui mừng đều bị hung hậ̃ng rung động đến, nhĩn không được nhẹ tệ̀ một thanh lạnh khí, một bên vương khúc gió phát giác dị trạng, hơi kinh ngạc quét cỗ vui mừng một chút, truyền âm hỏi: "Cỗ sư đệ, có gì chấn kinh?"

Cỗ vui mừng lấy lại tinh thần, bận bịu thu liệ̃m hình dung, bên cạnh đầu đối với thượng cỗ vui mừng thanh tịnh bên trong mang theo một tia nghi ngờ hai mắt, truyền âm về nói: "Sư huynh, người nói Mã sư đệ Đồ Tôn như thế nào?"

Cỗ vui mừng nhấc lên, vương khúc gió chính là khẹ̃ giật mình, chậ̃n chờ bên trong ánh mắt nhất chuyển, quét về phía phía trước đấu trường phía trên, rất nhanh liệ̃n đứng tại một Đạo Tu lớn lên thân ảnh bên trên, lập tức nhận ra trắng kỳ, lập tức giật mình, ngưng mắt nhìn kỹ phía dưới, sắc mặt bắt đầu biến hóa.

"Cái này. . . Cái này sao có thể. . . Luyện khí Đệ Lục Tầng đỉnh phong, luyện khí Đệ Cửu Tầng Linh Hồn Cảnh Giới. . ."

Nhĩn nó trợn to hai mắt, cùng dần dần phiệ̃m hồng khuôn mặt, sớm đã đã mất đi ngày thường nhàn nhạt như vừa, hô hấp cũng bắt đầu dồn dập lên, truyền âm lậ̃m bậ̃n: "Yêu nghiệt a yêu nghiệt. . . Cái này sao có thể. . . Lúc này mới một năm rưỡi a!"

"Ha ha!" Cô vui mừng cười truyền âm trên ghẹo nói, " sư huynh a, năm đó ngươi ta đều là nhìn sai rồi a, vẫn là chúng ta Mã sư đệ mắt sáng như đuốc, thay bản môn tìm được như thể thiên tài, đúng là ta khúc giò tông chỉ đại hạnh nha!"

"Không tệ!" Vương khúc gió điểm đầu cảm thán nói, " vốn cho rằng có cái đệ triều, đã xem như tông ta trăm năm khó gặp cơ duyên, không nghĩ tới Mã sư đệ Đồ Tôn, trắng kỳ cái này hài tử cũng có như thể thiên tư, thậm chí vượt qua cái kia đệ triều, như hấn có thể vào Nội Môn, Bản Tông nhất định đem hết toàn lực đi bồi dưỡng, sư đệ ngươi sẽ không không vui a? !"

Đang khi nói chuyện cười nhìn lấy cô vui mừng, tâm tình trước nay chưa có vui vẻ vô cùng, giống như là đang trung cầu lấy hấn ý kiến, lại là mặc cho ai đều có thể nghe ra Kỳ Ngộn từ bên trong kiên định cùng quyết tâm.

Cô vui mừng tự nhiên là biết rõ vương khúc gió chỉ là cái gì, đề hướng là mình Đệ Tử, nếu chỉ có hấn cái này một tên thiên tư Đệ Tử, Tông môn tư nguyên tất nhiên sẽ toàn bộ trút xuống tại Kỳ Thân bên trên, tận hết sức lực đem vun trồng, bây giờ nhiều một cái trắng kỳ, tự nhiên phải có chỗ nghiêng.

Gặp vương khúc gió nhìn cùng với chính mình, cô vui mừng thoải mái cười một tiếng nói: "Sư huynh làm ta là người phương nào, vì Tông môn tương lai, những này lại coi là cái gì?"

"Như thế rất tốt!" Vương khúc phong mãi ý điểm đầu, hai người không còn nói chuyện với nhau, tiếp tục đem chú ý lực chuyển dời đến phía trước trên lời đài. . .

Này lúc, đệ nhất vòng tranh đoạt đã chuẩn bị kết thúc, đã có năm tòa đấu trường kết thúc chiến đấu, còn có một tòa đấu trường sắp quyết ra thắng bại, chính là tên kia vì từ Khuê xúc vác nam tử chỗ khôn què bên trên.

Người này không biết tu luyện loại nào Ngoại Tu pháp môn, nhục thân cứng như kim thiết, trên thân áo bào trắng sớm đã phá nát, bị nó một tay gạt ra, lộ ra đục thân cao cao nhô lên gân bắp thịt, giống như Cầu Long uốn lượn, có Khí Kinh vờn quanh, hấn đối thủ thì là một tên thấp mập lùn béo, như cầu đồng dạng tròn vo mập mạp.

Đừng nhìn người này rất mập, Thân Pháp ngược lại không kém, cực kỳ linh hoạt, không ngừng né tránh lấy từ Khuê thể công, tại mười trọng lớn nhỏ khôn què trên lời đài tả xung hữu đột, một đôi nhỏ con mắt quay tròn loạn chuyển, thời khắc chú ý đến từ Khuê động tác, muốn tìm thích hợp nhất thời cơ, hảo tỷ kỳ đem đánh bại.

Cuối cùng từ Khuê cố ý lộ ra một chút kẽ hở, cái kia béo Đệ Tử mất lộ ra hưng phấn, tay áo lắc một cái, trượt ra một thanh dao găm Pháp Khí, rơi vào lòng bàn tay, tay nắm lấy dao găm, có hấn quang phun ra nuốt vào, trong mắt lóe lên một tia tàn nhẫn, còn có nồng đậm đắc ý.

Thân hình lóe lên bên trong, tên này Đệ Tử từ một bên vòng qua, lấy một loại hồi hà phóng tới từ Khuê, chính là Nhất Dao đâm về nó bên hông chỗ, nơi nào là từ Khuê Trảo Môn, lúc trước thăm dò tính thể công bên trong, người này sớm đã phát giác một điểm, chính là từ Khuê luôn luôn hữu ý vô ý che chở bên hông.

Cái này một kích tốc độ cực nhanh, từ Khuê nhục thân tuy mạnh, động tác lại hơi chậm một chút chậm, Điện Quang Hóa Thạch ở giữa, hấn quang đã tới, sau một khắc, chỉ nghe đình một tiếng, có tiếng kim thiết chạm nhau vang truyền ra, cái kia béo Đệ Tử khoe miệng một tia nụ cười còn chưa nở rộ, lại đột nhiên sắc mặt đại biến, phát giác trong tay dao găm lâm sao cũng không đâm vào được.

Gặp này, cái kia béo Đệ Tử tâm bên trong lập tức sinh ra một cỗ không ổn cảm giác, tròn vo thân thể, thịt mỡ liên tục rung động, liền muốn thoát thân mà ra.

Liền ở đây lúc, lấy chưa bao giờ có hồi hà, từ Khuê trong mắt lạnh ánh sáng lóe lên, tay trái lấy một loại trước nay chưa có tốc độ đột nhiên phát lực, đột nhiên một nắm chắc tại nó nắm lấy dao găm trên cổ tay phải, sau đó hung hăng một đột ngột.

Ken kết ~

Có xương cốt sai chỗ âm thanh truyền ra, cái kia béo Đệ Tử trực tiếp há miệng phát ra một tiếng rên thảm, còn chưa kết thúc, từ Khuê thuận thế nhất cước thăm dò ở tại bên dưới trên bàn chân, cái kia béo Đệ Tử bị đau, chân mềm nhũn, lùn người xuống, liền muốn ngược lại địa.

Nắm chặt một tíc tắc này, từ Khuê Tả Quyền mãnh liệt thu thế, Khí Kinh lóe sáng, vờn quanh hấn toàn bộ cánh tay trái, sau đó một quyền trực tiếp đánh vào đối thủ tràn đầy thịt mỡ trên bụng, khiến cho phun ra một thanh tươi Huyết Hậu, ngã bay ra Lão Viễn, sau khi hạ xuống lâm vào hôn mê.

Bởi vì trắng kỳ sớm đã kết thúc chiến đấu, còn chưa có tiếp theo tên Đệ Tử Thượng Thai khiêu chiến, bởi vậy tại tồn què bên trên xuyên thấu qua màn sáng, vừa mới bắt gặp từ Khuê chiến đấu, trong lòng hơi có kinh ngạc, ám đạo người này phương thức chiến đấu cùng mình ngược lại là có chút tương tự, chỉ là tại tiên thiên bên trên, Nhục Thân cường độ cùng mình có khác mà bù đắp chênh lệch.

Linh Thức tản ra quét về phía từ Khuê, trắng kỳ lập tức phát hiện nó tu luyện công pháp kỳ lạ, nó trong đan điền linh lực Khí Toàn lại thời khắc ở vào phát tán trạng thái, bao giờ cũng không có linh lực xuyên qua toàn thân, dung nhập quanh thân Gân Cốt bên trong, sau đó từ Gân Cốt bên trong tiết ra, quay lại kinh mạch, một lần nữa hợp ở Đan Điền, hình thành một loại kỳ lạ tuần hoàn phương thức.

Những này linh lực tại trắng kỳ Linh Thức quan sát dưới, một tầng một tầng hiện ra gọn sóng hình dạng, giống như tầng tầng lớp lớp phòng hộ Khô Giáp bao trùm toàn thân Cơ Thể, chỉ có một chỗ khiêu môn chỗ, đó là tại đỉnh đầu Bách Hội chỗ.

Trước đó cái kia béo Đệ Từ động tác, trắng kỳ cũng là thấy rõ, lấy hấn tâm trí tự nhiên đoán được một số cái gì, chắc hẳn cái kia tia sơ hở chính là cái này từ Khuê cố ý lộ ra, mà lại nó khiêu môn chỗ cũng là từ Khuê tận lực làm ra đáng vẻ, chính là muốn dẫn cái kia béo Đệ Từ mắc lừa, quả nhiên cuối cùng bị kỳ phản chế công thành.

Trắng kỳ trong lòng không khỏi thở dài, mấy cái này tư lịch thâm hậu lão đệ tử, bất luận tu vi như thế nào, quả nhiên đều không phải là cái gì đèn đã cạn dầu.

Nghĩ tới đây, trắng kỳ lắc lắc đầu, ánh mắt quay lại, nhìn về phía chính đối diện phương hướng, trong lòng cười lạnh một tiếng. Quả thật đúng là không sai, giống nhau trước đó đoán cái kia vậy, còn lại đấu trường đều có người ném thủ khiêu chiến qua, duy chỉ có đề hướng chỗ quê Chấn, không gây một người có can đảm khiêu chiến.

Lúc này đề triều, chính lẳng lẳng khoanh chân ngồi tại đấu trường trung ương thổ nạp lấy, hoàn toàn không để ý chung quanh chấn Thiên oanh minh, tựa như chẳng thêm ngó tới, ai cũng không có bị hấn đề vào mắt.

Như cảm nhận được trắng kỳ ánh mắt, đang khoanh chân, đề hướng chậm rãi mở ra hai mắt, ánh mắt có hai nói Lãnh Điện lóe lên liền biến mất, góc miệng tiết ra một tia mạng theo khiêu khích ý cười, um tùm phát lạnh, gặp này, trắng kỳ cũng là ánh mắt phát lạnh, lông mày hơi nhíu lên, lập tức chuyển đầu không nhìn hấn nữa.

Lúc đến tận đây khác, chỉ có một chỗ đấu trường còn chưa phân ra thắng bại, thì là tại cách quê bên trên, tên kia chưa khâu dung Nữ Đệ Từ chiến đấu có chút gian nan, chỉ vì nó đối thủ chính là một tên luyện khí Đệ Ngũ Tầng Nam Đệ Từ, may mắn thế nào, nó chỗ tu luyện công pháp vẫn là chuyên khắc lửa Thủy Thuộc Tính.

Chỉ gặp một đoàn xinh đẹp ánh lửa hóa thành Du Long gào thét, đem một đoàn màn nước bao khóa trong đó, cả hai va chạm ở giữa, có tư tư thanh vang không ngừng truyền ra, Thủy Khí từ đó dâng lên, cơ hồ che giấu hơn phân nửa đấu trường.

Hai người này đều là tại gian nan chống đỡ lấy, công pháp tương khác, chỉ có dựa vào tu vi tương đề, xem ai có thể hao tổn nổi, chèo chống đến sau cùng chính là Thắng giả.

Chỉ là, hai người này tu vi tương đương, thể nội linh lực tổng lượng cũng kém không nhiều, cho dù là có người thắng được, sợ là cũng sẽ tiện nghi tiếp theo tên khiêu chiến Đệ Từ.

Quả thật đúng là không sai, lại là nửa khác đồng hồ thời gian, tên kia Nam Đệ Từ cuối cùng chống đỡ không nổi, sắc mặt tái nhợt bên trong, trước người màn nước phá nát, ngược lại mà sa vào hôn mê.

Cùng này cùng lúc, Hóa Long đồng dạng vận vẹo bên trong tiêu tán, khâu dung thân thể lác lư hai dưới, khuôn mặt đồng dạng tái nhợt đến sợ người, cắn mỗi một cái, nỗ lực gạt ra một tia chặt vật ý cười.

Gặp này, không ít Đệ Từ mất Quang Thiểm Thước, tâm tư hoạt lạc, trắng kỳ than nhẹ một tiếng, có chút lắc lắc đầu, không còn đi xem.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 100: Lưỡng bại câu thương

Quả thật đúng là không sai, làm tên kia lâm vào hôn mê Nam Đệ Từ, vừa mới bị một tên Ngoại Môn Cháp Sự mở ra phòng hộ mang rời khỏi phía sau lôi đài, lập tức liền có một tên xấu xí Nam Đệ Từ thừa dịp người bên ngoài không sẵn sàng, vọt tới bên dưới trực tiếp bước lên cách quê.

Người này tên là Phương Thắng, chính là Đệ Nhất Phong Đệ Từ, một quán cũng có chút tiểu thông minh, ưa thích đi một số ngư ông đắc lợi sự tình, khiến cho người khinh thường, đợi nó đập vào phía sau lôi đài, phía dưới đám người cái này mới kịp phản ứng, từng cái lấy một loại khinh bỉ ánh mắt đánh giá người này.

Phương Thắng lại lơ đãng, đầu tiên là nhìn chung quanh một xung quanh, hai mắt nheo lại, tặc tặc cười một tiếng lấy ôm Quyền Đạo: "Nhận được chư vị sư huynh đệ nhường cho, tiểu đệ bắt tài, liền muốn tranh một lần đấu trường!"

Còn chưa có nói xong, liền có trận trận hư thanh truyền ra, còn có từng tiếng chửi nhỏ, chỉ là, những người này mặt ngoài tuy là cùng cừu địch hi, tâm lý nghĩ như thế nào, đoán chừng cũng chỉ có chính bọn hấn rõ ràng.

"Tốt vô si!"

"Liền biết rõ nhất có sẵn, bi ỏi!"

"Lão Từ hận nhất loại người này, thôi, như hấn thua cũng coi như, nếu là thắng, Lão Từ cái thứ nhất bên trên, chơi hấn nha!"

...

Từng tiếng ồn ào lọt vào tai, mặc dù tận lực giảm thấp xuống âm thanh, lại vẫn là nghe rõ ràng.

Mà Phuong Thắng tạm thời làm không nghe thấy, hất lên vạt áo, quay người về sau, trên mặt nụ cười đã là thu hồi, có một cỗ khí thế dần dần sinh ra, quanh quần tại quanh thân, áo bào trắng không gió mà bay, hoa hoa tác hưởng, hơi gió cầm, giả trang ra một bộ bất thể cao nhân khí độ, nghiêng nghiêng lấy hai mắt nhìn về phía khâu dung, nhân nhạ nói: "Khâu Sư Tỷ, mời!"

Chỉ là, bởi vì ngũ quan vốn cũng không tính đoan chính, con mắt hẹp lớn như chuột, mà lại cái cảm lạnh lạnh, ngoài miệng còn có hai phiến sợi râu, liền xem như nghiêm túc, cũng cho người một loại cực kỳ bi ỏi cảm giác.

"Mời!"

Khâu dung sắc mặt trầm tĩnh, ánh mắt rất là kiên định, nhìn không ra bất kỳ dao động, cho dù là sắc mặt tái nhợt Như Tuyết, cũng vẫn như cũ cắn răng, nói ra cái này một chữ.

Lời nói một lời ra, không chút do dự, khâu dung tay trái hướng về Túi Trữ Vật một vòng phía dưới, lập tức có một đạo cầu vòng ánh từ đó thoát ra, nguyên Nhược Linh rần xuất động, đứng là một đạo trường Tiên Pháp khí.

Trường tiên vừa ra, liền hướng về Phuong Thắng quanh thân quán quanh mà đi, Phuong Thắng hơi biến sắc mặt, lùn người xuống, nguyên lộn một vòng, lúc này mới khó khăn lắm tránh đi, giống như lưỡi Thịt cuốn rần, dẫn tới phía dưới đám người cười vang liên tục.

Khâu dung lại không dám khinh thường, giờ phút này trong cơ thể nàng linh lực đã là giật gấu vá vai, thời khắc đứng trước khô kiệt, nếu không đánh nhanh thắng nhanh, tất nhiên sẽ rơi vào hạ phong, thế là nỗ lực khu sử trường tiên cải biến phương hướng, truy hướng Phuong Thắng.

Phuong Thắng tránh chuyển xê dịch, nỗ lực tránh né mấy lần, gấp đầy đầu đại hấn, lấy hấn vừa mới đạt tới luyện khí Đệ Tứ Tầng tu vi, cho dù là đối mặt nó mạnh hết đà luyện khí Đệ Ngũ Tầng cao thủ, vẫn là hết sức cố hết sức, nhìn cái này trường tiên lực đạo, thiểm lược ở giữa có phá không tạt rít gào, quét vào giữa không trung rung động đùng đùng, nếu là trúng vào như vậy một chút, sợ là trực tiếp muốn da tróc thịt bong, bị thương không nhẹ.

"Tiểu nương môn, đều như vậy, còn như thế hung ác, vậy cũng đừng trách ta hạ thủ không lưu tình!"

Trong lòng một phát hung ác, né tránh Trung Phuong thắng một tay chụp về phía Túi Trữ Vật, liền có một đạo màu xanh phiến gỗ xuất hiện trong tay, cắn chót lưỡi há mồm phun ra một tia máu tươi rơi vào trên đó, sau đó mảnh liệt hất lên.

Phịch một tiếng nổ vang, phiến gỗ tại Phuong Thắng trước người giữa không trung trực tiếp nổ tung, khí lãng vờn quanh bên trong mảnh vụn bắn bay, trong đó có một Đạo Phù Văn bay ra, hóa thành quang ảnh vờn quanh Phuong Thắng quanh thân, không ngừng lượn vòng lấy, liền có một tầng màn ánh sáng màu xanh cấp tốc hiện lên ở Phuong Thắng trước người Nhất Xích phạm vi bên trong, mơ hồ trong đó hình như có một góc cao tới mấy trượng Cổ Mộc Hư Ảnh hiện ra hư không, có cực mạnh phong hộ ba động từ đó truyền ra.

Trường tiên chớp nhoáng, uốn éo bên dưới hung hăng quét vào màn sáng phía trên, màn sáng chấn động, hướng vào phía trong co rút lại, Thanh Quang một trận vận vẹo, nhưng không có phá vỡ. Cái kia Cổ Mộc Hư Ảnh lay động, rơi xuống điểm điểm linh quang, lập tức vận vẹo tiêu tán, màn sáng trở về hình dáng ban đầu.

Phuong Thắng âm thầm tắc lưỡi không thôi, lại vẫn còn đắc ý, tâm đạo, ta liền Bất Công, hao tổn cũng phải mài chết người!

Gặp này, khâu dung theo lông mày thật sâu nhíu lại, liền tiếp thúc đẩy trường tiên quét lấy màn sáng, Cổ Mộc Hư Ảnh chấp chèn, lúc ẩn lúc hiện, mỗi khi màn sáng bên trên xuất hiện một tia gọn sóng gọn sóng, liền có linh quang rơi xuống, gọn sóng lập tức tiêu tán, tất cả lực đạo đều bị tan mất.

Nhìn qua màn sáng nội mặt lộ về đắc ý chi sắc, phảng phất thấy được Thắng Lợi thụ ánh sáng Phuong Thắng, khâu dung theo lông mày thật sâu nhíu lại, mắt Quang Thiểm Thước bên trong, ẩn có lo lắng chi sắc, cuối cùng hình như có một loại nào đó quyết đoán, cắn răng một cái, lật tay ở giữa lấy ra một đạo phiến lá.

Cái này phiến lá Hóa Hồng, xuất hiện cùng lúc chung quanh không khí xuất hiện biên độ nhỏ vận vẹo, giống như ẩn chứa nhiệt độ cao, phảng phất là cái gì thiên tài địa bảo một bộ phận, hiện ra nửa trong suốt chi sắc, trong đó Huyết Quân bọt khí đều có thể thấy nhất thanh nhị sở, kỳ lạ chính là lại không có đảm nhiệm Hà Sinh cơ tràn ra, giống như tử vật.

Nhìn chằm chằm cái này phiến lá một chút, khâu dung trong miệng mặc niệm một câu: "Đi!" Sau đó hất lên cái kia phiến lá, hồng quang sáng lên, bồng bênh thấm thoát như Liễu Như, tốc độ lại là cực nhanh, chớp mắt lại bay tới cái kia phòng hộ màn sáng trước đó, tại Phuong Thắng chân chờ ánh mắt dưới, chậm rãi khắc ở trên đó, sau đó đứng là lấy mất trần có thể thấy tốc độ bắt đầu dung hóa.

Phiến lá dung hóa trong nháy mắt, lập tức có nhiệt độ cao tràn ra, xuyên thấu qua màn sáng truyền vào trong đó, Phuong Thắng nóng đến đầy đầu đại hấn, thuận khuôn mặt chảy ròng ròng hạ xuống, không chỉ như thế, theo phiến lá dung hóa, màn sáng lại bắt đầu kịch liệt sóng gió nổi lên, từ phiến lá kẻ sát chỗ, một cái hình tròn lỗ nhỏ bắt đầu xuất hiện, thật giống như bị tan thực ra lỗ hồng đồng dạng.

"Đây là cái gì pháp bảo? !" Phương Thắng ngạc nhiên, như trên lò lửa Con Kiến, lập tức đứng ngồi không yên, lại thêm nhiệt độ cao khó nhìn, đột nhiên có cỗ choáng váng cảm giác từ trong đầu nổi lên.

Cần đầu lười một cái, một cỗ nhói nhói làm hấn trong nháy mắt tỉnh táo lại, bận bịu chụp về phía Túi Trữ Vật, lấy ra đại lượng Phù Lục bóp nát, ấn hướng cái kia lỗ hồng, muốn đem phù kín, ngăn cản lỗ hồng mở rộng.

Chỉ là vô luận là loại nào thủ đoạn đều là vô dụng, lỗ hồng càng lúc càng lớn, màn sáng vụn vụn cũng càng ngày càng nghiêm trọng, Phương Thắng sau lưng Cô Mộc Hư Ảnh trở nên hoảng hốt, tựa như theo lúc đều muốn tiêu tán đồng dạng.

Làm phiền lá triệt để dung hóa cùng lúc, màn sáng bên trên đã là xuất hiện một cái ba ngón phẩm chất động khẩu, hồng quang lóe lên, cái kia phiền lá theo gió tan biến, hóa thành tro bụi.

Gặp này, Phương Thắng lúc này mới cảm thấy nới lỏng một thanh khí, còn không tới kịp có gì động tác, trong lúc đó, một đạo như Linh Xà vậy nhỏ dài bóng rơi nháy mắt xuyên thủng cái kia lỗ hồng, đem một lúc mất lòng người Phương Thắng buộc vừa vặn, sau đó hung hăng buộc chặt.

Có ken kết thanh âm từ Phương Thắng quanh thân không ngừng truyền ra, Phương Thắng há miệng hét thảm một tiếng, hai mắt khê đảo lúc này lâm vào hôn mê, vòn quanh nó quanh thân Phù Văn lập tức phá nát, màn sáng cũng một trận vụn vụn sau triệt để tiêu tán.

Bịch ~

Phương Thắng đối diện, khẩu dung một đầu vừa ngã vào, cuối cùng bởi vì tiêu hao quá mức, đồng dạng lâm vào hôn mê, đúng là lưỡng bại câu thương kết thúc, làm cho người thốn thức, hai người bị mang rời khỏi phía sau lối đi, liền có một tên luyện khí Đệ Ngũ Tầng Đệ Từ vượt lên trước chiếm cứ cách quẻ, thay Lôi Chủ chỉ vị.

Không nói đến chỗ này, mặt khác các lớn đấu trường lúc này cũng có đột tiếp theo Đệ Từ tham dự Lôi Chủ tranh đoạt, một thời gian long tranh hổ đấu, oanh minh không ngừng, các loại thuật pháp màu ánh sáng liên tiếp thoáng hiện, khiến cho người không kịp nhìn.

Cần quẻ bên trên, một cây Du Long côn bị tông lặn vung vẩy đến mặt không thấu gió, cơ hồ thấy không rõ quỹ tích, đem cả người hấn bao khóa ở bên trong, giống như một đạo Côn Ảnh hình thành tránh chướng, đối thủ gian nan chống đỡ lấy, trần ngập nguy hiểm, thời khắc đều có bị ép vào tuyệt cảnh xu thế.

Khám quẻ bên trên, pháp bảo khối La Huyền hóa vụn toàn, hoặc đao thương kiếm côn, hoặc chung đỉnh lưới, quả thực là Thần Dị cao minh, tiên thiên liền đứng ở bất bại, nếu bàn về Pháp Khí, ở đây chỉ sợ không có một cái so ra mà vượt Tôn Linh.

Nên biết rằng thuốc lá này La, chính là hàng thật giá thật Trúc Cơ chi bảo, chỉ là trên đó có Phong Ấn, lấy Tôn Linh trước mắt luyện khí Đệ Thất Tầng tu vi, vẫn chưa triệt để thể hiện ra nó uy lực thôi, nhưng cũng đầy đủ nâng tại lần thi đấu này bên trong chiếm được một tịch.

Lại nhìn đối quẻ bên trên, trong miệng không ngừng la hét một số không giải thích được nói, Triệu phong quơ Kim Chuyên hóa thành màu xanh Thuần Bài, phóng đại sau không ngừng nện như diên lấy, từng bước ép sát, lại nhưng tấn công nhưng phòng.

Đối thủ lộ ra rất chật vật, bị nó bức bách đến chỉ lo được chạy trốn, lại thêm vốn là đối với Triệu phong có không nhỏ kiêng kỵ, sợ hãi cái kia loại Đột Như Kỳ Lai liền sẽ để người gặp nạn quý dị thủ đoạn, bởi vậy bại thế đã hiện, thắng bại cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Lý Văn cũng lộ ra thành thạo, một tay Túng Phong Thuật bị thi triển đến phát huy vô cùng tinh tế, xuất thần nhập hóa, đối thủ căn bản gần không được hấn thân, mà từ Khuê cũng có chút không thoải mái, đối thủ tốc độ rất nhanh, khó mà dễ dàng tay, như trước đang triển đấu bên trong.

Nếu nói thoải mái nhất, ngoại trừ vẫn như cũ không người dám khiêu chiến để hướng ra ngoài, chỉ sợ phải kể tới trắng kỳ. Mỗi lần chỉ cần Phi Kiếm vờ ra, đối thủ rất khó chống đỡ mấy thức liền sẽ bị thua, cơ hồ không có chút nào lo lắng, nguyên bản còn kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên muốn khiêu chiến trắng kỳ Đệ Từ, càng về sau lại là dần dần ít đi rất nhiều.

Ai nấy đều thấy được, trắng kỳ chuôi này phi kiếm uy lực đáng sợ, căn bản không phải luyện khí tầng thứ có khả năng đối kháng.

Như thế hời hợt tiếp liên thắng ra, thời khắc này trắng kỳ có thể nói phong thái hiển thị rõ, dị thường cao điệu, làm cho người cảm thán kinh ngạc cùng lúc, liền lên thủ mấy lớn Trúc Cơ cường giả cũng liên tiếp ghé mắt.

Thời gian đang trôi qua, tranh đấu một mực đang tiến hành, mấy chỗ lối đi Lôi Chủ sớm đã liên tiếp đối chủ nhiều lần, chỉ có mấy người một mực vững vàng chiếm cứ lấy, liền từ Khuê cũng bị thua, Lý Văn thì miễn cưỡng chèo chống đến sau cùng.

Kỳ Phong cùng thi lâm cũng ra sân qua, hai bọn họ vốn cũng không ôm cái gì hi vọng, chỉ là ném thử một phen, muốn trắc thí một chút tu luyện nhiều năm thành quả, đều là lựa chọn Lý Văn làm khiêu chiến đối thủ, không có gì bất ngờ xảy ra cuối cùng bị thua, nhưng cũng không có lưu lại bất cứ tiếc nuối nào.

Trên trận Đệ Từ càng ngày càng ít, từ lúc mới bắt đầu hơn năm mươi người, đến bây giờ chỉ còn bên dưới rải rác mấy người, khoảng cách Bát Đại Lôi Chủ cuối cùng quyết ra, sắp triệt để nhìn thấy phân hiện.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Người không được qua đây!

Rốt cục, làm hết thầy ồn ào náo động triệt để bình tức, trên trận chỉ còn bên dưới sau cùng tám người, chính là cuối cùng Bát Đại Lôi Chủ.

Tám người này ngoại trừ ba người trắng kỳ gọi không ra tên bên ngoài, còn lại năm người bao quát chính hấn bên ngoài, còn có đế triều, tông lặn, Tôn Linh, Triệu phong, mấy người kia ngao đứng ở mỗi cái trên lôi đài, tiếp nhận lấy phía dưới đồng đảo Đệ Tử đồng môn chú mục.

Từ thi đấu ngay từ đầu cho tới bây giờ, cũng tuy nhiên mới đi qua hơn hai canh giờ, sắc trời còn rất sớm, tuy nhiên chiến đấu thời gian không lớn, nhưng tiêu hao vẫn là không nhỏ, bởi vậy đám người đều là nắm chặt hết thầy thời gian, nguyên bố gối ngồi tại trên lôi đài, thổ nạp lấy khôi phục lại tu vi.

Lại là một cái canh giờ đi qua, tám người tuần tự mở ra hai mắt, từng cái ánh mắt sáng ngời, Tinh Thần khôi phục sung mãn, thể Nội Tu vì cuộn cuộn, nửa cái canh giờ thời gian, dù chưa khiến tu vi triệt để khôi phục, lại cũng chỉ kém một tia.

Gặp này, thượng thủ bàn trà chỗ, cổ vui mừng chậm chậm đứng dậy, nhìn chung quanh một Chu Hậu, há miệng chậm rãi nói: "Bây giờ Bát Đại Lôi Chủ đã quyết ra, chính là thực chí danh quy, người tám người biểu hiện, lão phu nhìn ở trong mắt, không hổ là ta khúc gió tông Ngoại Môn tinh anh đệ tử, lần so tài này sau sẽ có ban thưởng dưới, "

Dừng một chút, cổ vui mừng âm thanh đột nhiên đề cao mấy phần nói, "hiện Bát Quái lôi bên trên, quái vị bề ngoài đối với người vì đối chiến một tổ, cùng chia bốn tổ, quyết ra có thể nhập Nội Môn bốn cái danh ngạch, sau đó lại đi thay phiên, phân ra chủ thứ, người các loại. . . Cái này liền bắt đầu đi!"

Theo cổ vui mừng âm thanh vừa mới hạ xuống, hai tên chấp sự lão giả bên trong một vị, lật tay lấy ra một đạo lệnh bài, nhắc chỉ một điểm phía dưới, có tám bó thật nhỏ linh quang từ đó bắn ra, tản ra sau phân hướng về Bát Đại đấu trường.

Các nơi trên lôi đài phòng hộ màn sáng lập tức có gợn sóng nổi lên, uyển Nhược Thủy màn vậy gợn sóng tầng tầng lần lần, đột ánh sáng lan tràn, trên đó cái kia cổ lực cản dần dần biến mất, có thể làm cho người tùy tiện xuyên qua.

Này lúc sắc trời dần dần muộn, ánh nắng chiều vậy xuống trên đỉnh núi, phương xa thiên không bị muộn Hà thiêu đốt thành Hỏa Hồng nhan sắc, biến thành đủ loại hình dạng, chói lọi mà mê mắt, núi gió đang gào thét, phát ra ô ô thanh âm, giao đầu trên đỉnh, một cổ tức sát chỉ ý dần dần áp ủ mà lên.

Trầm mặc không đủ mấy chục giây, khôn quẻ bên trên tên kia trắng kỳ không quen biết Đệ Tử, hất lên tay áo, phi thân lên, lóc lên bên dưới liền bước lên quẻ càn, hấn đối thủ chính là tên kia vì Lý Văn ôn hoà hiền hậu nam tử.

Người này đập vào quẻ càn về sau, chính là liền ôm quyền, về mặt nghiêm túc bên trong âm thanh trầm thấp nói: "Tôn sư huynh, mời!"

"Mời!"

Lý Văn đồng dạng ôm quyền, thân hình nhất động ở giữa, hai người thân hóa quang ảnh, tại trên lôi đài xuyên qua, lập tức chiến thành một chỗ, ngẫu nhiên phát ra một hai tiếng va chạm, có khí lãng cuộn cuộn bài xuất.

Lại có người động, cách quẻ bên trên tên kia tân tấn Lôi Chủ, chính là một tên tu vi thâm hậu, Chân đến luyện khí Đệ Ngũ Tầng viên mãn Nam Đệ Tử, ánh mắt như Ứng, cực kỳ sắc bén, mắt sáng lên, nhìn về phía đối diện Tôn Linh, lúc này vút qua, xuyên qua hư huyền màn ánh sáng, đập ở khảm quẻ bên trên, có mang theo châm đâm cảm giác khàn khàn âm thanh từ trong miệng truyền ra.

"Tôn Sư Tỷ, mời!"

"Đến được tốt!"

Tôn Linh quát một tiếng, Pháp Khí khối Roy run phía dưới, lục hoa Oánh Oánh, tại nửa không trung ầm vang tán ra, huyền hóa thành một trương phổ thiên cái địa lưới lớn, liền hướng về người này làm che đầu dưới.

Cần quẻ bên trên, tông lặn dừng lại trong tay Du Long côn, lúc này phi thân vọt lên, liền hướng về Triệu phong chỗ đối quẻ hạ xuống, mắt như chuông đồng chột trợn, hai nói lệ mang từ trong đó chột lóc lên, há miệng phát ra một tiếng quát lớn: "Triệu phong, ta đến chiến ngươi! "

Kỳ Hình trạng sợ người, mặt mũi dữ tợn vụn vụn, ẩn chứa ngập trời Nộ Hỏa cùng ghen cong, như Nga Hồ Phác Thực, lại như Ác Long trên trời rơi xuống, nhảy lên cao mấy trượng, lăng không nhất chuyển phía dưới, mang theo một cổ kinh người chiến ý, cầm trong tay hoàng mang lấp lóe đen kịt Trường Côn, lấy Khai Thiên chi thể Uy Lâm mà xuống, sau một khắc liền muốn đập vào đối quẻ.

Phía dưới Triệu phong, cảm nhận được tông lặn chiến ý, vô ý thức thân thể run lên, đồng tử co rút lại, giật ra tiếng nói môn đúng vậy phát ra rít lên một tiếng: "Người không được qua đây! !" Điều bộ như vậy, đôi lấy lại là tông lặn hừ lạnh một tiếng.

Không thèm để ý chút nào Triệu phong e ngại, mà là khịt mũi coi thường, trong mắt hàn quang lấp lóe, khỏi ngờ thân thể chấn động, có hai đạo hoàng mang sáng rõ, từ nó lòng bàn tay thoát ra, giống như Du Long vậy uốn lượn, không phân tuần tự quán lên trong tay Du Long còn, bị nó một tay khê múa, lẳng không một quấy, quấy tiếng gió rít gào, giơ lên đỉnh đầu, làm đầu liền hướng về Triệu phong nện dưới.

Cảm thụ được cỗ này uy thế, khiến cho người biến sắc, đứng là thi triển toàn lực, hạ quyết định quyết tâm muốn cho Triệu phong một cái khắc sâu giáo huấn, lần này nếu là thực đánh Thực Địa rơi vào Triệu phong trên thân, coi như không chết cũng phải rơi vào trọng thương hạ tràng.

Mà Triệu phong lại là một mặt dọa mộng thần sắc, ngơ ngác nhìn qua từ trên trời giáng xuống tông lặn, nhất động bất động, càng là không có chút nào phòng bị chi ý.

"Thật ác độc!"

"Đây là có nhiều Đại Cừu oán a? !"

"Xem ra cái kia Triệu sư huynh muốn ăn khổ đầu rồi ~"

"Đúng thế, cũng không nhìn một chút chúng ta tông lặn sư huynh là người phương nào!"

Nhìn thấy một màn này, trong đám người lập tức nhắc lên một trận thấp giọng hô đàm phán hoà bình luận, có người nhủu mảy, mang theo không đành lòng, có người nghi hoặc, cũng không thiếu thôi phồng người thậm chí cả cười trên nỗi đau của người khác hàng ngũ.

Những cái kia bị thua Đệ Tử cũng không có rời sân, mà là tụ ở phía xa quan vọng lấy tình hình chiến đấu, bọn hắn tự thân mặc dù bại, lại cũng muốn chứng kiến trong môn kiêu tử sinh ra, huống chi, quan sát cái này nhóm cao thủ đối chiến, đối bọn hắn tự thân cũng có chỗ tốt không nhỏ.

Vô luận là Chiêu Thức vận dụng, vẫn là thần thông thi triển các loại, đều có thể làm bọn hắn làm sâu sắc một số đối với chiến đấu cảm ngộ, cẩn thận tham tường, như ngộ tính đầy đủ, thậm chí khiến tu vi tiến không ít cũng không phải là không được sự tình.

Một màn này phát sinh thời gian rất ngắn, đến bây giờ tuy nhiên mấy tức mà thôi, lúc này tông lặn vẫn như cũ thân ở giữa không trung, còn chưa hạ xuống, Nhất Côn chi uy có thể nói dọa người, sau một khắc liền xuyên thấu đôi quẻ vòng ngoài màn sáng, đi vào Triệu phong trên không.

Mất thấy lại có một hai hơi, cái này kinh khủng Nhất Côn liền muốn triệt để oanh bên dưới, có thể tưởng tượng, như Triệu phong tiếp không xuống cái này một kích, hậu quả nhất định là thể thảm vô cùng.

Những cái này Nữ Đệ Tử từng cái quay đầu đi chỗ khác, không dám nhìn cái này máu tanh một màn, cho dù là những cái kia tâm tính kiên định Nam Đệ Tử, cũng không nhìn được nhủu mảy liên tục, lại nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chú lên giữa sân.

Trường Côn càng ngày càng gần, một cỗ trước nay chưa có sinh tử nguy cơ tại Triệu phong trong lòng dâng lên, lít nha lít nhít mồ hôi lạnh xuất hiện, hiện lên ở trán đầu, tông lặn trong mắt tàn khốc không giảm, biểu lộ dị thường dữ tợn, phảng phất muốn đem hơn một năm nay tất cả ghen cong, muốn tại thời khắc này toàn bộ trút xuống, phát tiết tại Triệu phong trên thân.

"Người! !"

Triệu phong sắc mặt đại biến.

"Người dám! !"

Đó là bên ngoài sân cách đó không xa, một tên Ngoại Môn Chấp Sự âm thanh, mặc cho ai đều có thể cảm nhận được, cái này một kích lấy Triệu phong tu vi quyết định là không tiếp nổi, tông lặn đã là dùng hết toàn lực, ai có thể nghĩ tới vừa mới ngay từ đầu, hắn liền bên dưới này ngoan thủ, không chút nào lưu dư địa.

Thế là cái này chấp sự lão giả bận bịu thân hình lóe lên bên trong, hướng về phía trước tiến đến, còn há miệng liền quát một tiếng, muốn đem hắn ngăn cản, chỉ là làm sao tu vi không đủ, lấy người này luyện khí Đệ Ngũ Tầng tu vi, vô luận như thế nào cũng vô pháp tại Trường Côn hạ xuống trước đó đuổi kịp.

Cho dù là theo kịp cũng là vô dụng, như tông lặn hạ quyết định quyết tâm muốn đưa Triệu phong tại từ địa, lấy hắn tu vi, cũng ngăn không được a!

Thượng thủ bàn trà chỗ, mấy lớn Trúc Cơ cường giả ánh mắt ngưng trọng, gắt gao nhìn chăm chăm tông lặn thân ảnh, nếu có bất luận cái gì không ổn, theo lúc đều chuẩn bị xuất thủ, này lúc còn chưa tới thời cơ, lấy bọn hắn lão luyện, mặc dù vô pháp triệt để đoán ra đường người tâm tư, nhưng cũng từ Triệu phong trên nét mặt nhìn ra một số bụng đi.

Chợt nhìn, Triệu phong phảng phất là bị dọa bình thường, sắc mặt tái nhợt, động cũng không dám động một chút, kì thực ở tại trong mắt một lát trước lóe lên một cái rồi biến mất hai nói giáo hoạt chi sắc, nhưng như cũ không thể trốn qua những người này hai mắt.

Ai cũng không biết rõ, cái này Triệu phong đến tốt cùng là xuất phát từ gì chờ tự tin, lại không chút nào né tránh, mặc cho tông lặn Nhất Côn đập tới, nhưng cũng không muốn hiện tại liền xuất thủ, hồng thi đấu quy củ, chỉ có thể tĩnh quan kỳ biến.

Chỉ là, nếu như có bất kỳ bất an gì mầm đầu, bọn hán thù rằng đánh vỡ quy củ, nhưng vẫn là sẽ xuất thủ cứu giúp, dù sao một cái bằng chừng ấy tuổi liền đạt tới luyện khí Đệ Lục Tầng Đệ Từ, đối với Tông môn tới nói, chính là hiếm có tinh anh, như thế nào lấy hay bỏ, tự nhiên không cần suy nghĩ nhiều.

Quả thật đúng là không sai, ngay tại Trường Côn khoảng cách Triệu phong trán đầu tuy nhiên hơn một thước khoảng cách, khoảng cách ngắn như vậy lấy Trường Côn hạ xuống tốc độ, cơ hồ có thể không cần tính, phảng phất đều có thể nhìn thấy tông lặn góc miệng sắp nở rộ một tia mang theo tàn khốc cùng khát máu ý cười, sau một khắc.

Oanh ——

Nổ vang rung trời bỗng nhiên vang lên, Lôi Đình điện quang, Tật Phong Thủy Hỏa, đủ loại Quang Hoa pha tạp, tại sắp vào đêm trên đỉnh núi, giống như nở rộ một đóa sáng chói bông hoa, tất cả mọi người tại thời khắc này ngây ngẩn cả người.

"Phốc ~ "

Kinh khủng khí lăng gạt ra, đem tông lặn cả người tung bay đến Lão Cao, tại nửa không trung há miệng chính là phun ra một ngụm lớn máu tươi, sau đó trùng điệp rơi xuống tại trên lôi đài, phát ra trầm đục.

Này lúc tại trên lôi đài, các loại màu ánh sáng vẫn như cũ hiện ra, thanh thế yếu dần, chỉ kéo dài ngắn ngủi một cái chớp mắt, liền triệt để tiêu tán, có mảng lớn bụi mù tràn ngập, che đầy giữa sân, hồi lâu mới chậm rãi lắng đọng, cuối cùng lộ ra trong đó cảnh tượng, khiến cho từng cái Đệ Từ lập tức trừng lớn mắt, ngốc Nhược Mộc gà, phảng phất không thể tin được nhìn thấy hết thảy.

Chỉ gặp từng đạo từng đạo thô to vết nứt tràn ngập, cơ hồ trải rộng toàn bộ đối què đấu trường, mặt đất đá xanh vỡ nát, xuất hiện từng cái hố sâu, đá vụn rơi xuống nước khắp nơi đều là.

Tông lặn chặt vật đến cực điểm thân ảnh rơi vào trong đó một góc, toàn thân bên dưới che kín đen xám, y phục phá nát không còn hình dáng, chỉ còn tiếp theo cây cây vãi, cúi tại trên thân thể, lộ ra đầy người lớn Đại Tiểu tiểu nhân thương thế, che kín vết máu, có thể nói vô cùng thể thảm, Du Long còn cũng sớm đã tuột tay, cũng không biết bay xuống nơi nào.

Tại cả đám đờ đẫn ánh mắt dưới, cùng đấu trường trung ương, một cái tối như mực giống như mai rùa chi vật đội lên mặt đất, này lúc đang bị người nhắc lên, lộ ra một cái khe hở, trong đó nhô ra một cái như tên trộm đầu.

Người này đầu tiên là quan sát bốn phía một phen, liên tục tắc lưỡi về sau, ánh mắt rơi vào tông lặn trên thân, bĩu môi nói: "Bảo người không được qua đây, người lệch không nghe, hiện tại biết rõ sai đi? ! Hảo tâm xem như lòng lang dạ thú! Chắc chắc ~ "

Cái này lời nói một lối ra, một đám Đệ Từ Môn Nhân, thậm chí Chấp Sự Trưởng Lão, tập thể lại là một trận ngốc trệ, khóe miệng co giật bên trong dờ khóc dở cười.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: So với ai khác hung ác

Gặp tông lặn hồi lâu không có động tĩnh, hiển nhiên là lâm vào lâm vào hôn mê, Triệu phong lúc này mới triệt để xốc lên cái kia mai rùa, từ đó chui ra, chỉ gặp Thanh Quang lóe lên, cái kia mai rùa khôi phục nguyên hình, một lần nữa hóa thành cái viên kia màu xanh tiểu thuẫn, rơi vào Triệu phong trong tay, bị nó thuận thế thu nhập Túi Trữ Vật.

Đài dưới, cả đám còn duy trì đờ đẫn bộ dáng, cảm xúc chập trùng, thật lâu không thể bình tĩnh, hơn hai trăm người ánh mắt tụ vào tại một chỗ, tất cả đều rơi tại hán trên thân.

Dù là Triệu phong da mặt cực dày, cũng cảm thấy toàn thân không tự tại, vô ý thức giơ tay muốn đi cào đầu, nhưng lại lập tức dừng, ánh mắt lộ ra vô tội chi sắc, còn có một tia nghi hoặc, tựa như hoàn toàn không liên quan đến mình bình thường, dẫn tới vô số người thăm mắng không thôi, tâm đạo chưa bao giờ gặp qua như thế mặt dày người vô si.

Bàn trà phía trên, cổ vui mừng khuôn mặt ghen thành màu gan heo, tức giận không thôi, truyền âm thăm mắng nói: "Tốt một cái Triệu phong, lại có như thế bỉ ổi, Nội Môn thi đấu cái này chờ trang nghiêm trang nghiêm trường hợp, liền bị cái này một hạt cứt chuột cấp giảo hồn, nhìn về sau lão phu làm sao trừng trị hán!"

Người khác thấy không rõ, không đại biểu cái này mấy lớn Trúc Cơ cường giả không thấy rõ, vừa mới cái kia một cái chớp mắt, Triệu phong đầu tiên là lấy Điện Quang Hóa Thạch tốc độ, liên tiếp vung ra hơn mười trương Phù Lục, bao hàm các loại thuộc tính khác nhau thần thông, mà lại lại đều là luyện khí Đệ Lục Tầng cường độ, vung ra sau lập tức lấy ra cái kia Thuần Bài pháp bảo, phóng đại sau chui vào, đội lên mặt đất một chút bất động.

Nếu không có như thế, nhiều như vậy Phù Lục cùng nhau nổ tung, sợ là liền Triệu phong chính mình cũng sẽ gặp nạn, mà lấy tông lặn thâm hậu căn cơ, mà lại Chiến Pháp siêu quần, thực lực cũng mới luyện khí Đệ Lục Tầng đỉnh phong mà thôi, vô luận như thế nào cũng là căn không xuống như thế số lượng, mà lại uy lực cự đại Phù Lục.

Các loại màu ánh sáng lên nháy mắt, đứng mũi chịu sào, chạm mặt tới tông lặn, chỉ là vừa đối mặt, liền bị khí lăng quét bay, lập tức kết cục thảm bại.

"Ngại ~" nghe được câu này truyền âm, một bên bình chân như vại, không mang theo mây may khói hỏa khí tôn ghét xen vào nói, " sư đệ lời ấy sai rồi, lão phu lại cảm thấy kẻ này không tệ!"

"Ồ?" Vương khúc gió lập tức lộ ra cảm thấy hứng thú chỉ sắc, mỉm cười nhìn về phía tôn ghét, truyền âm hỏi, " Sư huynh lời này giải thích thế nào?"

"Ha ha ~" tôn ghét phát một cái Ngân Tu, cười ha ha lấy về nói, " theo ta nói, giống như Triệu phong kẻ này tính tình, mới có thể tại cái này Tu Chân Giới xài được, đủ gian xảo, hiểu được giả vờ giả vịt, lại giỏi về ẩn giấu, nguy trang chính mình, lại là thắng được, sẽ mượn nhờ hết thấy có lợi chi thế."

"Đúng vậy a!" Nghe nói như thế, vương khúc gió trong mắt lóe lên một chút hoảng hốt, giống như tại nhớ lại, truyền âm trầm trầm, "Tu Chân Giới cá lớn nuốt cá bé, câu tâm đầu góc, thật đến sống còn thời điểm, nếu không có dùng bất cứ thủ đoạn nào, đến sau cùng người thua nhất định là tự thân. Cái gọi là tâm tư thuần lương người, tại Tu Chân Giới căn bản không tồn tại, nếu là có, cũng sống không dài a. . .

Nghe đến đó, cổ vui mừng trong mắt lóe lên một vòng trầm ngâm, giống như có điều suy nghĩ, lập tức điểm một cái đầu về sau, liền không cần phải nhiều lời nữa. Trước mặt Khắc Nộ Hỏa cũng tiêu tán theo đến không sai biệt lắm.

Ánh mắt nhất chuyển, một lần nữa nhìn về phía giữa sân Triệu phong cái kia phách lối đắc ý thân ảnh, nhú nhú mảy, giống như vẫn còn chút tức giận, nhưng cũng bỏ đi thu được về tính sở suy nghĩ.

Này lúc, tại đấu trường phía trên, lâm vào hôn mê tông lặn lúc này mới ung dung tỉnh lại, đầu tiên là mờ ra hai mắt, ánh mắt hơi có trống rỗng, còn mang theo vài phần mê mang, mà Hậu Chu thân tri giác tùy theo khôi phục, chợt cảm thấy nhói nhói khó nhịn.

Gian nan ngẩng lên cánh tay, như khiên động vết thương, tông lặn nhìn không được nhẹ tênh một thanh khí lạnh, trước mặt trí nhớ như thủy triều, theo cổ này nhói nhói, bỗng nhiên phun lên trái tim, lập tức trong mắt tơ máu bắt đầu tràn ngập, trong lòng ngực một đoàn Nộ Hỏa hùng hực đáng lên.

Cứ như vậy nằm tại mặt đất, ánh mắt chuyển động, trực tiếp tìm được cái kia người quen ảnh, lại nhìn thấy Triệu phong chính hai tay chống nạnh, thần sắc phách lối vô cùng, ngửa thiên đại cười bộ dáng, trong lòng ngực tức giận rốt cục áp chế không nổi, há mồm phun ra một búng máu về sau, giấy dựa lấy phun ra hai chữ: "Người. . . Người. . ."

"A ~" đưa lưng về phía tông lặn Triệu phong, cũng lúc đó giật mình, đằng một chút nguyên nhảy dựng lên Lão Cao, hướng về một bên tạt vọt Lão Viễn, nguyên bản phách lối thần sắc, lấy sét đánh không kịp bưng tai chi thế cấp tốc vừa thu lại, biến thành cảnh giác, bay tán loạn cùng lúc, giống như phát giác được một tia không đúng, liền lập tức ngừng lại.

Ngừng bên dưới Hậu Triệu phong quay người lại, sau này xem xét, khi nhìn đến cái này âm thanh nguyên lai là tông lặn phát ra, lập tức mọc ra một thanh khí, đưa tay liên tục vuốt ở ngực, giống như vẫn còn nỗi khiếp sợ vẫn còn.

Hồi lâu mới chậm tới, lập tức trên mặt thay đổi một bộ Hung Thần ác sát thần sắc, trừng mắt, một tay chống nạnh, tay kia chỉ phía xa lấy tông lặn, vênh vang đắc ý nói: "Người cái gì người? Có rắm thì phóng, không có việc gì dọa Lão Tử nhảy một cái, hiện tại ta thắng, ngươi còn không nhận thua, tin hay không Lão Tử một bàn tay hô chết người?"

Nguyên, tông lặn hai mắt như muốn phun lửa, kìm nén đến đó bưng cả khuôn mặt, sừng sốt một câu nói không nên lời, vạn chúng nhìn trừng trừng phía dưới, vô luận Triệu phong thi triển cái gì thủ đoạn, thua đúng vậy thua.

Còn nhớ kỹ hơn một năm trước, trắng kỳ một quyền đem chính mình thảm bại về sau, lưu lại cái kia lời nói, này lúc đã là ứng nghiệm, lại phảng phất một tòa Đại Sơn đặt ở tông lặn ở ngực, rầu rĩ đau nhức, như là toàn tâm bình thường, so sánh với giờ phút này thân thể bị thương, phần này đau đớn càng thêm khắc cốt, khiến cho tông lặn cảm thấy hô hấp khó khăn, xấu hổ vô cùng.

"A...? Còn dám không nói lời nào?" Tông lặn trầm mặc, ngược lại tăng Triệu phong không ít khí điểm, mắt Quang Thiểm Thước lấy, phát giác tông lặn thật sự đã là triệt để đã mất đi phản kháng năng lực về sau, lập tức một xắn tay áo, chui lên tiến đến, tại mọi người cùng nhau chờ đợi ánh mắt dưới, lại trực tiếp một bước, cười tại tông lặn trên thân.

Ba ba ba ~

Từng cái cái tát phiến tại tông lặn trên mặt, âm thanh chấn Thiên, truyền khắp toàn bộ quảng trường, chớp mắt thời gian, tông lặn hai gò má trở nên đỏ bừng, dần dần sưng phồng lên, trường đến Lão Cao Lão Cao, từng tia vết máu thuận góc miệng trượt xuống.

"Cái này. . ."

"Đây cũng quá sinh mãnh liệt đi!"

"Nhiều Đại Cừu a! Đây là. . ."

Nhìn lấy tông lặn vô cùng thâm một màn, từng cái Đệ Tử như cảm động lây, liên tục hút khí bên trong, nhìn về phía Triệu phong ánh mắt, đồng tử đều tại co vào, đáy lòng đều là tại phát lạnh, từng cái trong lòng đều không tự chủ được sinh ra dạng này suy nghĩ: Người này chọc không được.

Liên tiếp hơn mười cái tát xuống dưới, tông lặn mặt cơ hồ sưng thành heo đầu, lại sừng sốt không rên một tiếng, gất gao cắn răng, một hai mắt toát lên lấy vô cùng mãnh liệt hận ý, có sát cơ từng tia từng tia lan tràn.

Hắn lúc này, nếu là còn có thể sống động, thà rằng xúc phạm môn quy, sợ là cũng sẽ lập tức xuất thủ, đem trước mặt Nhân Trảm giết tại chỗ, để tiết tâm đầu phần!

"Nha nha ~ còn dám trừng ta? Trừng cái gì trừng? Ngươi già già là ngươi có thể trừng sao?"

Gặp tông lặn này giờ không nói gì, Triệu phong trong lòng dâng lên một cỗ không tên hỏa diễm, tả hữu khai cung cùng lúc, song Thủ Lực nói lớn hơn mấy phần, miệng bên trong còn la hét: "Có nhận thua hay không, ngươi có nhận thua hay không? Không nhận thua đúng không? ! Tốt, ta tiếp lấy phiền, hôm nay không phải để ngươi mở miệng không thể!"

Tất cả nghe được câu này môn nhân đệ tử, góc miệng liên tục co quắp, liền trên đài mấy lớn Trúc Cơ cường giả cũng là nhũu mày không ngừng, nhiều lần đều muốn nhện không được lối ra ngăn cản, nhưng vẫn là bị bọn hắn cường ép đè ép xuống.

Dù sao quy củ phía trước, tông lặn mà chết sống không muốn nhận thua, bọn hắn không tốt ngăn cản, chỉ có thể Kỳ Vọng tông lặn chống đỡ không nổi, bị sống sờ sờ phiền choáng đi qua, mới tốt coi như thôi.

"Tê ——" liên tiếp quạt tốt một hồi, mỗi một bên dưới cơ hồ đều đem hết tất cả vốn liếng, Triệu phong cũng cảm thấy hơi mệt chút, áp ứng áp ứng thở gấp thô khí, liên tục vung tay, trong lòng bàn tay đau nhức, đỏ hồng một mảnh, nhắm trúng hắn liên tục nhũu mày, thế nào tác lược cảm thán, "Đa mặt này thật là đủ dày."

"Phốc ~ "

Nghe nói như thế, tông lặn cuối cùng nhện không được há mồm phun ra một ngụm lớn máu tươi, ngoe đầu, triệt để lâm vào hôn mê, không phải không chịu nổi, mà là sống sờ sờ bị tức giận!

"Đệ Tử Phong, Triệu phong thắng!"

Bên ngoài sân, một tên chấp sự lão giả bận bịu giật ra cuống họng, hô một câu, còn đợi tiếp tục xuất thủ Triệu phong, trên tay động tác dừng lại, oán hận bên trong đứng dậy, lui qua một bên, miệng bên trong còn lầu bầu lẩm bẩm: "Coi như số ngươi gặp may, lần này trước hết buông tha ngươi!"

Còn chưa có nói xong, tông lặn liền bị cái kia lão giả dẫn dắt, mang rời khỏi giữa sân, nó bóng lưng lộ ra hơi có vội vàng, thượng thủ phương hướng, cổ vui mừng hướng về kia lão giả đưa đi qua một đạo tán thưởng ánh mắt.

Mặc cho ai đều có thể nhìn ra được, nếu không có cái này lão giả cùng lúc mở miệng, cho dù là thấy được tông lặn đã hôn mê, Triệu phong nhưng vẫn không dự định buông tha hắn, chiếu tiếp tục như thế, không phải sống sờ sờ đánh cho tàn phế không thể, lão giả cách làm như vậy, chẳng khác gì là thay Tông môn bảo toàn một tên thiên tư Đệ Tử a!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Từng bước ép sát

Lúc này giữa sân, ngoại trừ Triệu phong toà này đấu trường đã là quyết ra thắng bại bên ngoài, mặt khác hai nơi chiến đoàn như trước đang giằng co, còn chưa phân ra kết quả, nhưng kỳ lạ nhất lại phải kể tới sau cùng một chỗ, đến bây giờ còn chưa có bất kỳ động tĩnh.

Quê Chấn bên trên, để hướng lạnh lùng ánh mắt, xuyên qua hư huyền màn ánh sáng, xa xa cùng trắng kỳ nhìn nhau, không nói một lời, chỉ có một cỗ khí thế bao phủ quanh thân, giống như Đế Hoàng, nếu là tới gần, đều sẽ có một cỗ ngột thở cảm giác.

Mà trắng kỳ cũng đứng yên ở tồn quê bên trên, đồng dạng sắc mặt trầm tự, nhìn không ra bất kỳ tâm tư, ánh mắt lộ ra dị Thường Bình tĩnh.

Cái này kỳ lạ một màn, lập tức đưa tới không ít người chú ý, nhao nhao suy đoán khe khẽ tư nói.

"Người nói, cái này Bạch sư huynh lại là để hướng Đại sư huynh đối thủ sao?" Một tên Đệ Tử hướng về một bên quen biết đồng môn hỏi.

"Cái kia sao có thể a? Người suy nghĩ nhiều! Cái này họ Bạch trước đây ta cũng không nhận ra, làm sao lại là để hướng sư huynh đối thủ?" Một người khác khịt mũi coi thường.

"Cái kia nhưng khó mà nói chắc được, người không thấy được cái này Bạch sư huynh trước đó chiến đấu sao? Phi Kiếm vừa ra, mọi việc đều thuận lợi, mặc cho ai đều không cách nào tại trên tay hắn đi qua mười chiêu trở lên."

Có người xen vào nói một câu như vậy, trước một người lập tức trở về nói, nói khí chẳng thêm ngó tới: "Bất quá là ý vào pháp bảo lợi thôi, nó chân thực tu vi cũng mới so ta chờ cao hơn một số, có thể mạnh bao nhiêu?"

Nói đến chỗ này lại là dừng lại, ánh mắt trầm xuống bên trong, âm thanh cũng biến thành trầm thấp, phảng phất kiềm chế, có từng tia từng tia sợ hãi quang mang ở tại trong đôi mắt chột lóe lên, "Để hướng Đại sư huynh hắn, không phải mạnh, mà là. . . Đáng sợ!"

"Không tệ!" Xung quanh bốn phía mấy người nhao nhao biến sắc, điểm trong đầu cảm thấy tán đồng.

"Trắng kỳ, có dám cùng ta đánh một trận?" Vây quanh hai tay tại trước ngực để triều, này lúc chậm rãi mở miệng, nói ra câu nói đầu tiên, cùng này cùng lúc, quanh thân khí thể vừa tăng, so trước một khắc lập tức nồng đậm mấy lần không thôi.

Cổ này khí thể vô hình, lại vô cùng rõ ràng, giống như hóa thành một đạo vòng xoáy, cuốn lên Khí Lưu, khiến cho bên ngoài bốn phía hư huyền màn ánh sáng lập tức trở nên càng thêm vận vẹo lên, có từng tia từng tia Hồ Quang Điện từ nó toàn trên thân bên dưới tiết ra, hồi hã nhón nháo bên trong phát ra đom đóp chói tai oanh minh.

Để hướng rốt cục mở miệng, lập tức vô số ánh mắt tụ vào, rơi vào cái này hai người trên thân, ngày bình thường cơ hồ vô duyên một phía nhân vật, hôm nay cuối cùng có thể thấy Ngoại Môn đệ nhất nhân phong thái, từng cái Ngoại Môn Đệ Tử nhìn không chuyển mắt, mang theo hưng phấn cùng chờ đợi chi sắc, chậm đợi lấy một màn hoặc long tranh hổ đấu, hoặc cường thế nghiền ép chiến đấu.

Nghe nói như thế, tồn què bên trên, trắng kỳ thần sắc nhất động, góc miệng nhếch lên, lại này lúc lộ ra vẻ mỉm cười, há miệng nhàn nhạt nói: "Không dám!" Lời còn chưa dứt thời khắc, liền trực tiếp quay người, đúng là hướng về đấu trường bên ngoài từ Từ Hành đi.

Cái này hí kịch tính một màn, nhất thời làm tất cả quan tâm này hai người Đệ Tử cùng lúc gây ngăn cả người, liền để hướng cũng là một trận ngạc nhiên, tại lo nghĩ của hắn bên trong, trắng kỳ bất luận cái gì phản ứng cơ hồ đều bị bao gồm, duy chỉ có câu này.

Để hướng ánh mắt lập tức trở nên cực kỳ âm trầm xuống, có từng tia từng tia sát cơ ẩn giấu đáy mắt.

Bên ngoài sân, cổ vui mừng cũng là khẽ giật mình, thần sắc hơi có âm trầm, đột nhiên mà một tiếng trực tiếp đứng dậy, hướng về trắng kỳ mở miệng nói: "Trắng kỳ, người cũng không phải là không có cơ hội, vì sao không tranh lấy một chút?"

Trắng kỳ bước chân dừng lại, hướng về thượng thủ phương hướng liền ôm quyền, thần sắc không kiêu ngạo không tự ti nói: "Đa tạ cổ trưởng lão quan tâm, văn bối có tự mình hiểu lấy, tự nhận thực lực không đủ, vô pháp chiến thắng để hướng sư huynh, bởi vậy, văn bối nhận thua!"

"Người. . ." Cổ vui mừng liên tục nhíu mày, trong lòng thâm giận không thôi, mặt trầm giống như thủy, đáy mắt Âm U cơ hồ nồng nặc tan không ra.

Nhưng mà, trước mặt nhiều người như vậy, lại không tiện phát tác, lập tức có chút rối rắm, mắt sáng lên, rơi vào một mực nhắm mắt dưỡng thần, tia không chút nào quan Tâm Chiến hướng Công Tôn kéo dài trên thân, cười lạnh một tiếng nói: "Ta nói Mã sư đệ a, người cái này Đệ Tử uất ức như thế, người liền không có ý tưởng gì sao?"

Đang nhắm mắt, nghe được câu này, Công Tôn tri hoãn chậm mở ra hai mắt, hiện liễu hiện lông mày, mang theo sá Đát Khách quét cổ vui mừng một chút, nói khí không mạn không nhạt nói: "Lão phu hậu bối, còn không cần người thay giáo huấn." Nói khí bình thản, tựa như hoàn toàn không thêm để ý đồng dạng.

Cổ vui mừng hô hấp trì trệ, trong lòng thâm mắng, tâm đạo cái này lão hồ ly không thích hợp a, dựa theo dĩ vãng tính tình, làm gì cũng phải có chút bất mãn, sao bây giờ lại cái này vậy chìm được khí?

Đương nhiên, những lời này cũng chỉ là trong lòng nghĩ nghĩ, lại chưa hề nói lời ra, chỉ là chân mày nhíu càng sâu, hừ lạnh một tiếng liền không còn ngôn ngữ.

Một bên tôn ghét lập tức cười tròn Hạp Đạo: "Kẻ này có tự mình hiểu lấy là tốt, một số thời khác, vẫn là biết chút tiến thoái vì bên trên, biết rõ không địch lại còn muốn phản khởi đánh cược một lần, thì có ích lợi gì, tự rước Kỳ Nhục sao? Tốt, sư đệ người liền không cần nói nhiều!"

"Ân ~" thần sắc hơi có không thể nào bên trong, cổ vui mừng chỉ có điểm đầu, trong lòng vẫn là oán hận, lại chỉ có thể ép dưới, dù sao cũng không thể biểu hiện được quá mức.

Mắt thấy trắng kỳ không nhanh không chậm, sắp đi tới bên bờ lời dài, xa xa tông lặn trong mắt lạnh ánh sáng lóe lên, mạnh mẽ vung tay bên trong, một đạo Lôi Đình bỗng nhiên thoát ra, Kỳ Thể rất nhanh, cơ hồ thoáng chớp mắt Công Phu, liền có một tiếng oanh minh nổ vang tùy theo truyền ra.

Oanh ~

Một tiếng nổ vang xuất hiện vị trí ngay tại trắng kỳ bên cạnh thân không xa, cơ hồ cách mấy bước khoảng cách, đá xanh mặt đất lập tức nổ tung, có đá vụn vấy ra mà đi, Lôi Đình nổ nát vụn, thật nhỏ Điện Xà hồi hả bắn ra bốn phía, lộn xộn rơi các nơi, không ngừng phá hư mặt đất.

Cũng may trắng kỳ cùng lúc kịp phản ứng, vội vàng hướng một bên loé lên một cái, tránh đi chạm mặt tới đại lượng đá vụn, sau đó mãnh liệt quay đầu, gắt gao nhìn chăm chăm đề triều, trong mắt hàn quang chợt hiện, âm thanh băng lãnh nói: "Người đây là ý gì?!"

"Không có ý tứ gì khác. . ." Đế hướng nhũ mây, trên nét mặt bề ngễ chỉ sắc hiển thị rõ, mang theo vô cùng bá đạo, di Chi Khí làm nói, " người muốn nhận thua có thể, cần tiếp nhận ta nói Lôi Đình, về sau tự nhiên có thể rời đi."

Câu nói này vừa lời ra, đám người lập tức xôn xao, đế hướng ba nói Lôi Đình há lại tốt như vậy nhận, coi như không chết cũng muốn trọng thương đi, từng cái nhìn về phía trắng kỳ ánh mắt lập tức mang tới đồng tình.

Lần này ngôn từ, hùng hổ dọa người, không thể nghi ngờ đã là đem trắng kỳ đưa vào tuyệt lộ, nếu là hấn ứng thừa xuống tới, liền cần cứng rắn thụ ba nói Lôi Đình, nếu là từ chối, thì tất nhiên sẽ có một phen tranh đấu, nó kết quả sợ là cũng cũng không khá hơn chút nào, có thể nói tiến thoái lưỡng nan, liền nhìn trắng kỳ lựa chọn như thế nào.

"Như thế có hơi quá a?" Thượng thủ vị trí, tôn ghét lông mày có chút đầu nhăn lại, nhìn về phía đế hướng ánh mắt, hơi mang theo vài phần bất mãn.

Trước đó, hấn từng cùng trắng kỳ từng có gặp mặt một lần, đối nó rất là xem trọng, cảm thấy kẻ này bất luận là tâm tính vẫn là ngộ tính đều là loại không tệ, mà nên sơ đối với mình cũng rất là cung kính, bây giờ nhìn thấy cái này đế hướng đối với trắng kỳ như thế từng bước ép sát, tự nhiên là khuyh hướng trắng kỳ.

"Không sao ~" vương khúc gió khoát tay chặn lại, mỉm cười nói, " sư huynh an tâm chờ đợi, mà lại nhìn kẻ này như thế nào hóa giải, yên tâm đi, như thế Thiên Kiêu Đệ Tử, sư đệ ta tuyệt sẽ không tùy ý hấn tại trong tông môn phát sinh bất luận cái gì ngoài ý muốn, mà ngồi yên không lý đến! Mà lại. . ."

Nói đến đây, vương khúc gió dừng lại, trên mặt ý cười càng đậm, "Sư đệ ta thế nhưng là đối với hấn rất có lòng tin đâu! Giống như cổ sư đệ nói, kẻ này có lẽ cũng không phải là toàn không có cơ hội!" Nói chuyện cùng lúc, thâm ý sâu sắc nhìn lướt qua, vẫn như cũ khí Định Thần nhàn, khoanh chân nhắm mắt Công Tôn kéo dài.

Nghe nói như thế, tôn ghét có chút sá Đất Khách nhìn vương khúc gió một chút, nhưng không có hỏi nhiều cái gì, lông mày nhưng dần dần giãn ra, điểm một cái đầu về sau, liền không lên tiếng nữa, mà là ánh mắt quay lại, một lần nữa rơi vào trên trận.

Tổn què bên trên, trắng kỳ lông mày thật sâu nhíu lại, trong lòng suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, hấn thấy, đế hướng người này tuy nhiên cuồng ngạo, nhưng cũng không phải lỗ mắng hạng người, càng sẽ không tại vạn chúng nhìn trừng trừng phía dưới, biểu hiện được cái này vậy hùng hổ dọa người, làm như thế phái, cùng Kỳ Nhân không hợp, nếu không có một lúc đầu óc phát sốt, thì nhất định là có người bày mưu đặt kế mà làm.

Nghe tới đây, trắng kỳ mắt Quang Thiểm Thước bên trong, mắt góc dư quang cong lên, rơi vào thượng thủ phương hướng một đạo bóng người bên trên, ánh mắt dần dần âm trầm xuống, đáy mắt chỗ sâu có hàn quang phun trào.

Cái này sư đồ hai người một hát một hòa, xem ra là đánh Định Tâm nghĩ, muốn bức tự mình ra tay, tuy nhiên không biết là dụng ý gì, nhưng hôm nay nếu không xuất thủ, về sau tất nhiên sẽ có lần nữa nhắm vào mình thời điểm.

Mà lại đúng lúc gặp thi đấu bên trong, vạn chúng nhìn trừng trừng, vô pháp làm ra cái gì nhỏ động tác, như đặt ở về sau lại nói không chừng, có thể nói khó lòng phòng bị.

Hai Tướng quyền nhất định phía dưới, trắng kỳ tâm bên trong lập tức có quyết đoán, mà đối diện đế hướng vẫn như cũ ôm ngực mà đứng, chậm đợi lấy câu trả lời của hấn.

Chậm rãi nâng lên đầu, trắng kỳ ánh mắt đã một lần nữa khôi phục bình tĩnh, cách mấy chục trượng khoảng cách, xa xa cùng đế hướng đối mặt, góc miệng dần dần tiết ra một tia tràn ngập thâm ý lại có chút phát lạnh ý cười: Đã người muốn nhìn, vậy liền xem cho rõ ràng!

Đạp chân xuống, trắng kỳ thân thể lập tức Phi Thăng mà lên, lăng không vạch ra một đạo đường cong, trực tiếp hướng về đế hướng chỗ què Chấn, tại nửa không trung há miệng chính là phát ra một tiếng quát lớn: "Cùng người một trận chiến lại có làm sao?!"

"Tới tốt lắm!!"

Đế hướng hai mắt chợt tròn, trong đó quang mang cực sáng lên, khiến cho người không dám nhìn thẳng, quanh thân khí thể tuôn ra, như có một chi vô hình đại thủ tùy ý gầy, quấy không khí, nhắc lên đại lượng bụi mù, phát tay áo ở giữa liền có một đạo Lôi Đình lóe sáng, hướng về còn thân ở giữa không trung trắng kỳ ngang nhiên hạ xuống.

Chương 104: Sơ giao phong

Thân tại nửa không trung, trắng kỳ giờ tay gạt một cái Túi Trữ Vật, ông một tiếng kiếm ngân vang, bụi bắn quang mang lóe lên phía dưới, liền trực tiếp cùng cái kia Lôi Đình điện quang đụng nhau tại một chỗ.

Oanh kết ~

Điện quang phá nát, hướng về xung quanh bốn phía hồi hả du tẩu, mà Phi Kiếm xoay quanh tại trắng kỳ trước người, tách ra điện quang, một tơ một hào cũng không dính vào người, mặc cho hấn nhẹ nhàng như Liễu Như, lại vững vàng rơi vào đầu trường phía trên.

Đây chỉ là món ăn khai vị thôi, trắng kỳ tâm lý rất rõ ràng, hấn từng tại thú cốc hạch tâm tận mắt nhìn thấy qua để hướng toàn lực xuất thủ, đối với hấn Chiến Pháp có thể nói có hiểu rõ nhất định, tự nhiên là không chỉ đơn giản như vậy thủ đoạn.

Sau khi hạ xuống vừa mới đứng vững, đã thấy đối diện để hướng trực tiếp xuất thủ, gảy ngón tay một cái, đồng dạng là Phi Kiếm lướt đi, toàn thân như bích tẩy, xanh mênh mang hiện ra nửa trong suốt hình dạng, còn có nồng đậm điện quang quay quanh, rất là chói mắt, tốc độ càng là cực nhanh, phút chốc chớp tắt, chớp mắt Công Phu liền tới đến trắng kỳ trước người.

Trắng kỳ Phi Kiếm cũng là nghênh đón tiếp lấy, tới đụng nhau, oanh minh không ngừng, tại Dạ Không bên dưới trên đỉnh núi, sáng lên từng đoàn từng đoàn chói mắt Quang Hoa.

Bang ——

Một lần đụng nhau bên trong, hai thanh Phi Kiếm đều là run lên, gần như không phân tẩu tự Địa Phi băng lui về, mắt sáng lên, trắng kỳ trong tay nhanh chóng bóp ra một đạo Chi Quyết, lẳng không hướng về Phi Kiếm Nhất Ấn, trong lòng quát khẽ một câu: Đề nhất nói Phong Ấn —— mở!

Ông ~

Phi Kiếm run rẩy, giống như rút đi một tầng màng mỏng, một tia vàng Chanh Chanh quang mang từ đó sáng lên, dần dần tràn ngập toàn bộ thân kiếm.

Quang mang nhu hòa, cũng không chói mắt, lại hình như có một loại kỳ dị chi lực, khiến cho người bên ngoài di bất khai ánh mắt, Hoàng Quang chiếu rọi phía dưới, phi kiếm khí tức cũng là có cái biến, trở nên cùng lúc trước khác biệt.

Cái này biến hóa không lớn, lại có một loại nói không rõ nói không biết cảm giác, như một loại chất biến, từ trên căn bản phát sinh bay vọt bình thường, không còn là bình thường pháp bảo, mà là có một tia cao thâm mật trác vận vị ở bên trong.

"Đây là. . ." Cái này Hoàng Quang xuất hiện nháy mắt, nơi xa trên bàn trà, mấy lớn Trúc Cơ cường giả thần sắc đều là nhất động, chần chờ bên trong nhao nhao tán Khai Linh biết, cẩn thận cảm thụ lên, sau đó cùng là hơi biến sắc mặt, "Trúc Cơ chi bảo khí tức!"

"Làm sao lại. . ." Tôn ghét lăm bầm, ánh mắt lộ ra một tia nghi hoặc, nhìn không chuyển mắt mà nhìn chăm chăm vào trắng kỳ Phi Kiếm, phảng phất muốn đem nhìn thấu bình thường, "Cái này Phi Kiếm rõ ràng chất liệu bình thường, căn bản không đạt được Trúc Cơ chi bảo luyện chế yêu cầu, mà lại trước đó vẫn là bình thường pháp bảo khí tức, lại như thế nào lại đột nhiên có Trúc Cơ chi bảo khí tức?" Nói chuyện cùng lúc, bên cạnh đầu nhìn mình bên cạnh thân hoàn toàn như trước đây nhắm mắt Công Tôn kéo dài.

Như cảm giác được tôn ghét ánh mắt, Công Tôn kéo dài mở ra hai mắt, hơi có sá Dị Đạo: "Su huynh nhìn ta làm gì, cái này có thể cùng sư đệ ta không có bất cứ quan hệ nào a!"

"Thật sự?" Tôn ghét ánh mắt mang theo hoài nghi, đáy mắt còn ẩn sâu mỉm cười, phảng phất tại nói, thừa nhận đi, ta biết rõ ngươi lo lắng hậu bối, vụng trộm ban cho hấn pháp bảo, cái này không có cái gì!

"Không tệ!" Công Tôn kéo dài không thể nào điểm đầu, gấp này, tôn ghét ngạc nhiên, lập tức vừa nhìn về phía vương khúc gió.

"Su huynh ngươi đừng nhìn ta, ta cũng làm không rõ a!" Vương khúc gió cười khỏ, cảm thán nói, "này Từ Kỳ đệ, sư huynh ngươi xem hấn Linh Hồn Cảnh Giới, lại vượt qua tu vi nhiều như vậy, trong mắt của ta nhất định có chút ẩn giấu thủ đoạn, lại không nghĩ rằng lại có kỳ lạ như vậy pháp bảo, liền ta chờ đều là nhìn không thấu a. . ."

Mấy người trao đổi, lại chưa từng chú ý tới, một bên một mực trầm mặc không nói cổ vui mừng, trong mắt chán kinh càng nhiều, gần như ngốc trệ bình thường, còn mang theo nồng đậm nghi hoặc, trong lòng lăm bầm từ nói nói: Không có khả năng. . . Cái này sao có thể. . . Ta rõ ràng luyện chế là thượng phẩm pháp bảo, làm sao đột nhiên biến thành Trúc Cơ chi bảo đâu, khó nói. . .

Nếu muốn đến cái gì, cổ vui mừng ánh mắt một lần nữa trở nên âm trầm, thầm nghĩ: Ngươi quả nhiên ẩn giấu đủ sâu, chỉ là, vô luận ngươi ẩn giấu đi cái gì bí mật, đều không bay ra khỏi lão phu lòng bàn tay. . .

Bất luận người khác nghĩ như thế nào pháp, trắng kỳ cũng sẽ không biết được, coi như biết được, cũng sẽ không để ý, này lúc tại giữa sân, phi kiếm đệ nhất nói Phong Ân đã là triệt để để lộ, đưa tay nhất chỉ bên trong, Hoàng Quang lóe lên, tốc độ đúng là tăng vọt mấy bậc, viên siêu trước đó, tại đó hướng khiếp sợ ánh mắt dưới, hướng về hấn lướt gấp mà đến.

Tuy khó che đậy chấn kinh, để hướng phản ứng lại là không chậm, hai tay một áp chế bên trong, một tia nhan sắc hơi sâu Lôi Đình từ lòng bàn tay tiết ra, trong đó hình như có một đạo như Hữu Nhược không phù hiệu, lóe lên bên trong, rơi vào hấn chuôi này trên phi kiếm, lập tức thân kiếm điện quang phóng đại, uy thế dọa người, tạt cực nhanh ra, nghênh hướng trắng kỳ Phi Kiếm.

Bang ——

Kim thiết giao qua chói tai vù vù âm thanh một thoáng lúc vang lên, lấy cả hai va chạm chỗ vì Trung Tâm, cấp tốc chấn động ra đến, nó nội hàm ngâm hai người thâm hậu tu vi chi lực, đồng đảo Đệ Từ khó nhìn phía dưới, nhao nhao nâng lên hai tay che lỗ tai.

Chỉ là cái này âm thanh xuyên thấu lực cực mạnh, còn mang theo một cỗ Linh Thức uy áp, bay thẳng não hải, một số tu vi thấp Đệ Từ đứng mũi chịu sào, bị một lần trùng kích về sau, liền lập tức trở nên sắc mặt tái nhợt, phát ra kêu rên.

Liên tiếp mấy chục lần giao phong, để hướng Phi Kiếm bị cao Cao Địa bắn bay mà lên, trên đó Lôi Quang âm đậm, hiển nhiên thụ thương không nhẹ, kiếm này cùng để hướng tâm thần tương liên, lập tức làm hấn phát ra kêu rên, thân thể nhoáng một cái bên trong, sắc mặt hơi có tái nhợt.

Mà để hướng lại không thêm để ý chút nào, mà là nhìn chăm chăm trắng kỳ Phi Kiếm, trong đó ẩn giấu đi một tia hỏa nhiệt, căn cứ vào đối với Phi Kiếm tâm thần bên trong liên hệ, hấn có thể rõ ràng cảm nhận được cả hai va nhau lực đạo, trong miệng lầm bầm: "Thật nặng Phi Kiếm, đây là cái gì Phẩm Chất pháp bảo?"

Trắng kỳ đương nhiên sẽ không trả lời hấn, thao túng Phi Kiếm liền hướng về để hướng trầm dưới, để hướng dưới chân nhất động, Lôi Quang lóe lên một hơi, thân ảnh liền biến mất ở nguyên, lại xuất hiện đã là thân ở mấy trượng có hơn một bên, há miệng quát khẽ nói: "Trắng kỳ, đem người Phi Kiếm cho ta, ta tha cho ngươi không Kính Chi tội!"

Trắng kỳ không những không giận mà còn cười, cái này để hướng cực kỳ tự phụ, trong lúc đánh nhau càng nhìn lên chính mình Phi Kiếm, muốn chính mình hai tay dâng lên, còn tha cái gì không Kính Chi tội, cho là mình là ai?

Không có mở miệng, tiếp tục thúc đẩy Phi Kiếm lướt về phía để triều, không chỉ như thế, càng là đưa tay bấm niệm pháp quyết chi hướng Phi Kiếm.

Lại là ông một tiếng, Phi Kiếm lẳng không run lên, có càng nhiều hoàng mang từ đó tiết ra, nghiêm chỉnh có một tia nhân nhật kim quang ở bên trong, uy lực cũng là tăng vọt, gào thét bên trong phát ra chói tai rít gào, thể như Tật Điện, thậm chí nhìn không ra quỹ tích, chỉ có thể nhìn thấy một chùm Kim Mang lóe lên tan biến, tiếp theo một cái chớp mắt liền đã đi tới để hướng trước người, cách không đủ Nhất Trượng khoảng cách.

Gặp này, để hướng lại là ngẩn ngơ, lộ ra không thể tin chi sắc, lại đành phải lui tránh, chỉ là mặc cho ai đều có thể nhìn ra, nó trong mắt quang mang càng thêm hỏa nhiệt: Tốt! Cái này Phi Kiếm càng mạnh ta càng cao hứng, cũng chỉ có dạng này Phi Kiếm mới có thể xứng với ta để triều, nếu không, coi như cướp tới, cũng không bất luận cái gì ý nghĩa.

Phi Kiếm ngâm khẽ, lẳng không chuyển biến phương hướng, truy hướng để triều, để hướng cũng nhanh chóng né tránh, một đuổi một chạy bên trong, chỉ có thể nhìn thấy một lam một Kim hai đạo quang mang ở trong sân nhanh chóng lóe ra, tu vi thấp người, thậm chí đều sẽ cảm giác đến hoa mắt, lại càng không cần phải nói có thể thấy rõ cái gì.

Lúc này để hướng tựa như ở vào thế yếu, bị đuổi đến chỉ có thể chạy trốn, khiến cho quan chiến đám người nhao nhao hút khí kinh thần không thôi.

"Không thể a? ! Ta thấy được cái gì? Để hướng Đại sư huynh lại bị người đuổi theo đánh?" Một tên Đệ Từ dụi dụi mắt, không dám tin tưởng tự mình nhìn đến một màn.

"Cái này Bạch sư huynh khó lường a!" Một người khác tắc lưỡi không thôi.

"Chưa chắc, " một Danh Tướng mạo trầm ổn rất nhiều Nam Đệ Từ, hùng hậu tiếng nói trầm thấp nói, " ta nhìn để hướng sư huynh căn bản cũng không có thi triển toàn lực, chờ lấy xem đi."

Người này mới mở miệng, những người khác nhao nhao điểm đầu, biểu thị đồng ý, từng cái nhìn không chuyển mắt mà nhìn chăm chăm vào què Chấn phía trên, cẩn thận chú ý bất luận cái gì biến hóa, cái này chờ Điện Phong Đối Quyết khó gặp, đã là ít có người lại chú ý còn lại đứng trên đài tình hình chiến đấu.

Hai người kịch chiến cùng lúc, còn lại chiến đoàn đã là tuân tự quyết ra thắng bại, cái thứ nhất thắng được tự nhiên là Triệu phong, về sau chính là Tôn Linh, cũng là nhẹ nhõm thủ thắng, một bộ mặt không Hồng Khí không thờ đáng vẻ, chiến thắng sau còn hướng về phía nhìn trên đài một người le lưỡi một cái đầu, dẫn tới người kia cười khổ trừng mắt.

Cái cuối cùng chiến thắng thì là Lý Văn, chiến đấu rất là gian nan, nhưng cuối cùng vẫn Kỹ Cao Nhất Trù, khiến cho người tin phục.

Kết thúc chiến đấu về sau, nầy cái này tu vi cao thâm Đệ Từ, từng cái hạ đấu trường, cũng không có lập tức điều chỉnh thương thế, Khôi Phục Tu Vi, mà là gia nhập vào người quan chiến trong đám.

"Bạch sư huynh thật mạnh a!" Sắc mặt hơi có tái nhợt, khí tức bất ổn Lý Văn, ánh mắt lại sáng ngời có thần, sáng ngời mà thâm thúy, nhìn không chuyển mắt mà nhìn chăm chăm vào phía trước, nhin không được há miệng tán thưởng một câu.

"Đó là!" Triệu phong chép miệng một cái, nhìn lấy trắng kỳ huy sái tự nhiên, tại quẻ Chấn bên trên một tay gánh vác ở phía sau, tay kia ngón trở duỗi ra, lẳng không liên tục chỉ dưới, Phi Kiếm không ngừng cải biến phương hướng, truy đuổi hướng để hướng tùy tiện thân ảnh, mắt Quang Trung hưng phấn cơ hồ đề nén không được.

Trắng kỳ càng mạnh đối với hấn chỗ tốt thì càng lớn, nghe được có người tán thưởng, cũng không để ý là ai, nhưng như cũ nhin không được huyền diệu nói, "để hướng tính cái gì, ta trắng sư đệ vừa xuất mã, tùy tiện đều có thể nghiền ép!"

Cái này lời nói một lối ra, Lý Văn liên tục cười khò, giống như khiên động thương thế, còn ho khan hai tiếng, một bên Tôn Linh đồng dạng một mặt cảm thấy hứng thú chỉ sắc, nhìn qua trên trận trắng kỳ.

Đang nghe Triệu phong lời nói về sau, trong đôi mắt đẹp một tia giao hoạt chỉ sắc chợt lóe lên, ra vẻ xem nhẹ, lâu bầu nói: "Ta nhìn cũng liền không sai biệt lắm mà thôi, không có người nói mạnh như vậy đi! Dù sao đề hướng nhưng được công nhận Ngoại Môn đệ nhất!"

"Ai nói? Đứng ra, " Triệu phong vung tay lên, nói khoác mà không biết ngượng nói, " tin hay không Lão Tử đuổi đuổi tay đem hấn làm nằm sấp bên dưới!"

"Người nói cái gì? !" Tôn Linh mắt phượng hàm sát, âm thanh đều đều cao mấy phần, Triệu phong cái này mới kịp phản ứng, nguyên lai nói lời này ngay tại chính mình thân một bên, lại còn là Tôn Linh.

Triệu phong cả người khẽ run rẩy, trán đầu lập tức có mồ hôi lạnh hiển hiện, vô ý thức một phát miệng, muốn lộ ra một bộ nịnh nọt bề ngoài, trong lòng mấy động phía dưới, lập tức tỉnh táo, bị hấn trực tiếp dừng, mà là hiện ra mấy phần xấu hổ chỉ sắc, cười rặng rờ nói: "Tôn Sư Tỷ nói đúng lắm, ta muốn ta trắng sư đệ biết rõ, cũng sẽ cho rằng như vậy!"

"Cái này còn tạm được!" Tôn Linh giẫm một cái theo đủ, lâu bầu một câu về sau, lúc này mới một lần nữa triển lộ nét mặt tươi cười, khiến cho Triệu phong thần sắc ngẩn ngơ, nhỏ trái tim không tranh khí Địa Cuồng nhảy dựng lên, trên mặt hiển hiện một vòng dị dạng hồng nhuận phon phốt, vội vàng nghiêng đi ánh mắt, không dám nhìn tới.

Một màn này Tôn Linh không có chú ý, lại một tia không rơi rơi vào Lý Văn trong mắt, hơi có sá Đất Khách nhìn nhiều Triệu phong một chút về sau, tràn ngập thâm ý bên trong mỉm cười, liền không để ý nữa, mà là nhìn về phía giữa sân.

Này lúc tình hình chiến đấu vẫn như cũ kịch liệt. . .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 105: Thứ ba nói Phong Cầm

Phanh ——

Kim quang tràn ngập Phi Kiếm phảng phát bị một cỗ sức lực lớn oanh trúng, đúng là trực tiếp Phi Đạn mà đi, nguyên, để hướng ngừng thân hình, chậm rãi thu hồi nắm tay phải. Ở tại nắm tay phải phía trên, một đạo xanh thẫm hình khuyên vòng sáng nơi này lúc hiển hiện, có một tầng như Thủy Hoa chi vật, từ đó hướng hai đầu lan tràn mà đi, đem trọn cái quyền diện cho đến cánh tay vị trí tất cả đều bao trùm.

Như cẩn thận đi xem, thế này sao lại là cái gì Thủy Hoa, mà là dày đặc đến không cách nào hình dung mảnh Tiểu Lô đình, này lúc lại như cùng thực chất, bị nó ngưng tụ tại cánh tay phải, trở thành một đạo hình như Tí Khài chi vật. Mơ hồ trong đó, một đạo quý dị Phù Vãn, ở tại bên trên lóe lên một hơi, một cỗ hủy diệt tính ba động tán mát ra, làm người sợ hãi.

"Đây là. . ." Trắng kỳ ánh mắt ngưng tụ, loại này cảm giác hấn rất quen thuộc, là diệt lồi ba động, chỉ là không nghĩ tới để hướng đối với Lô Đình thao túng tổng cộng đến trình độ như vậy, có thể làm đến lấy tự thân vì nương tựa, ngưng tụ thành vật thật hình.

"Người cho rằng chỉ bằng người thực lực có thể thương tổn được ta? Người quá coi thường ta!" Để hướng băng lãnh âm thanh chậm rãi truyền ra, "Nếu như thế, liền để người kiến thức một chút ta để hướng chân chính thực lực! Người Phi Kiếm, để nào đó nhận! Rống ~ "

Oanh kết ~

Ngửa Thiên một tiếng gầm nhẹ, Lôi Đình đột khởi, vô số nòng đậm Lôi Quang từ đế hướng quanh thân các nơi hiện lên, nhao nhao ngưng tụ bên trong, hết thấy bốn nói diệt Lôi Phù ẩn bỗngưng hiện ra, phân biệt ẩn hướng hần tứ chi.

Mỗi một Đạo Phù Văn lẫn nhau ở giữa có điện quang dính liền, xen kẽ đan xen dày đặc, giống như ngày đó tại thú cốc hạch tâm cái kia một trận chiến tương tự, giống như hóa thành một đạo đồng đúc lưới điện.

Chỉ là lần này lưới điện lại không phải là vì vây khốn trắng kỳ, ngược lại là trực tiếp bao trùm tại đế hướng trên thân. Lưới điện bao trùm phía dưới, dường như hóa thành một cái từ Lôi Đình bên mà thành chiến giáp, đem đế hướng cả người ôm trọn ở bên trong.

Đôm đốp tiếng vang không ngừng truyền ra, từng tia từng tia Hồ Quang Điện từ đế hướng quanh thân thỉnh thoảng tràn ra, tản ra đến xung quanh bốn phía Không Gian, đánh xuyên không khí, một cỗ kinh khủng lôi uy bỗng nhiên tản ra, đem trọn cái giao đấu trên đỉnh tất cả đều lan tràn bao trùm.

Cái này một cái chớp mắt biến hóa, liền như là một sát đột nhiên đặt mình vào đáy nước, một cỗ khó mà diễn tả bằng lời kiểm chế hoảng hốt cảm giác, cơ hồ tại cỗ này uy áp xuất hiện cùng lúc, trong nháy mắt tràn ngập tại vô số người trái tim.

Từng cái tu vi thấp Đệ Tử, đều là sắc mặt tái nhợt bên trong tạt vội vàng thối lui về sau, có chút áp sát quá gần, còn không tới kịp thối lui, liền lập tức phát ra kêu rên, há mồm phun ra tươi Huyết Hậu, ngược lại mà sa vào hôn mê.

Nhìn trên đài mây lớn Trúc Cơ cường giả hơi biến sắc mặt, vương khúc gió Lũng tại trong tay áo hai tay, tay trái lập tức nâng lên, ngón cái duỗi ra, linh quang nội hàm bên trong, đầu ngón tay vị trí sáng nhất, nó nội hàm có giấu một đạo hơi co lại Phù Ẩn, hướng về trước nhất phương chỉ theo dưới.

Linh quang bao vây lấy Phù Ẩn, từ nó đầu ngón tay lóe ra, lóe lên rơi vào phía trước mặt đất, lập tức mặt đất quang mang đại thịnh, nguyên bản tám nói quẻ Phù Ẩn nhớ chậm rãi biến mất, dung nhập mặt đất. Ngay sau đó Thanh Quang sáng lên, một tầng màu xanh phòng hộ lồng ánh sáng từ mặt đất chậm chậm kéo lên, rất nhanh lan tràn Chí Thượng phương, cuối cùng khép lại tại một chỗ, đem hai người triệt để ngăn cách ở bên trong.

Màn sáng thành hình cùng lúc, cỗ này uy áp vì đó không còn, đám người lúc này mới dễ chịu chút, nhao nhao lớn thở dài ra một thanh khí.

Lúc này giữa sân, nguyên bản Bát Đại đầu trường đã là cũng tại một chỗ, trở thành một cái càng thêm to lớn đầu trường, chiếm có vài chục trượng vuông, đã đủ hai người tùy ý hành động.

"Muốn Bạch mỗ Phi Kiếm, thắng qua ta lại nói!" Trắng kỳ hồ hững hờ đứng, nòng đậm uy áp tựa hồ đối với hần chưa từng sinh ra bất kỳ ảnh hưởng gì.

"Thật sao?" Đế hướng nhếch miệng lên, lạnh lùng bên trong lộ ra nòng đậm ý trào phúng, lập tức dưới chân nhất động, Lôi Quang tản ra, trực tiếp nổ tung, lại cả người hư không tiêu thất tại nguyên địa.

Trắng kỳ đồng tử co rút lại, một cỗ mãnh liệt không ổn cảm giác hiển hiện tâm đầu, thân hình lập tức nhất động, hướng về một bên cấp tốc lóe ra, cùng này cùng lúc một tay chụp về phía Túi Trữ Vật, đại lượng phòng Hộ Phù lục lóe lên xuất hiện, liền tiếp sục đồ bên trong, các loại màu ánh sáng nhao nhao sáng lên, đem trắng kỳ cả người bao khóa ở bên trong.

Kết phanh phanh ——

Liền tiếp tiếng nổ đùng đoàng vang lên, trước kia trắng kỳ chỗ vị trí, bị nòng đậm Lôi Quang bao khóa, thậm chí thấy không rõ khuôn mặt, chỉ có thể nhìn thấy một đạo phát Quang Nhân ảnh đế triều, không biết gì lúc đã là xuất hiện ở chỗ kia, tay trái nắm ngón tay hư trương nắm chặt lại quyền, như tại cảm thụ được cái gì, cười lạnh nói ra: "Phản ứng vẫn còn không chậm, đáng tiếc. . . Thực lực quá kém!"

Khoảng cách đế hướng phải phía trước chỗ bên ngoài hơn mười trượng, trắng kỳ cũng ổn định thân hình, gắt gao nhìn chăm chăm đế hướng chỗ, hàm ẩn cảnh giác. Vừa mới cái kia một cái chớp mắt, cơ hồ là lấy liền hần đều không kịp phản ứng tốc độ, đế hướng trực tiếp xuất hiện tại chính mình thân một bên, một tay liền vỗ tới.

Cũng may trắng kỳ phản ứng cùng lúc, đồng thời dùng ra đại lượng phòng Hộ Phù lục, bị phù ánh sáng ngăn trở, một trào này mới thất bại, khiến cho hần khó khăn lắm né qua. Chỉ là, vèn vẹn một trào này, liền có mười mấy tầng phòng hộ màn sáng phá nát, có thể tưởng tượng nếu là thường nhân nhục thân, bị một trào này bắt tại trận, nhất định phải nhục thân phá nát, nhận cực lớn bị thương.

Tuy nói trắng kỳ nhục thân cường hãn, lấy đế hướng thực lực, căn bản không phá được hần phòng, nhưng trắng kỳ vạn là không muốn tại dạng này trường hợp bại lộ chính mình nhục thân chi bí, vì vậy chỉ có mượn nhờ Phù Lục che giấu.

"Không nghĩ tới có bốn nói diệt Lôi Phù ẩn gia trì, đế hướng tốc độ cùng bạo phát lực sẽ mạnh lên nhiều như vậy, cái này nên làm thế nào cho phải. . ."

Trắng kỳ song mi nhíu chặt, bỗng cảm giác khó giải quyết.

Cảm thụ được một trào này ẩn chứa Lực Phá Hoại, không thua kém một chút nào thú cốc chỗ sâu những cái này luyện khí Đệ Cửu Tầng Yêu Thú, không hổ là tiên thiên Lôi Thể, quả Chân Thiên phủ đệ bẩm.

Như thế trạng thái đế hướng phía thực cực mạnh, mà chính mình mặt ngoài chỉ có luyện khí Đệ Lục Tầng tu vi, muốn thắng qua hần sợ là khó càng thêm khó!

"Lại đến!"

Không đợi hần suy nghĩ nhiều, xa xa đế hướng ánh mắt lạng lạng, nhất động phía dưới, lại là chớp mắt đã tới, những nơi đi qua, không khí đều phảng phất

chấn động lên, tốc độ quá nhanh, duy có thể nhìn thấy một đạo xanh thăm đáy nhỏ lóe lên một cái rồi biến mất, tiếp theo một cái chớp mắt lại xuất hiện tại trắng kỳ trước người, đưa tay Nhất Chương ẩn hướng hấn ở ngực.

Trắng kỳ thân hình chuyển động theo, thể Nội Tu làm chấn hấn điên cuồng thôi động, tật tật lui lại. Làm sao, để hướng Tốc Độ Chi Khoái, có thể xưng đoạ người, cho dù là trắng kỳ khó khăn lắm tránh đi, nhưng như cũ bị chương phong quét trúng, càng có Lôi Đình ly thể thoát ra, rơi tại hấn trên thân, lập tức quanh thân các nơi vang lên loại kia rộn người ken kết thanh âm, phòng Hộ Phù lục hình thành màn sáng liên tiếp phá nát mười mấy nặng!

Tình thế nơi này lúc nghịch chuyển, vẫn là một đuổi một chạy, chỉ tuy nhiên lẫn nhau đổi một chút nhân vật thôi.

Trắng kỳ lộ ra dị thường chặt vật, Phù Lục tuy nhiều, nhưng cũng không thể toàn bộ bảo vệ tốt, nói nói Lôi Đình du tẩu quanh thân, quét trúng quần áo, lập tức hóa thành tro bụi, một thân áo bào trắng sớm đã trở nên thùng thỉm ngàn lỗ, đều có thể nhìn thấy trong đó điều luyện Cơ Thể cùng bên ngoài thân mấy tầng phòng hộ màu quang.

Trong đó nhất nguy cấp một lần chính là, nguyên bản để hướng là một quyền đánh phía trắng kỳ, lại bị trắng kỳ gian nan tránh đi, căn cứ vào Linh Hồn Cảnh Giới thâm hậu, cũng là phát giác được, để hướng chưa xuất thủ rủ xuống bên dưới tay phải, khép tại trong tay áo cúc ngầm Chi Quyết, có điện quang từ nó dưới chân kéo dài mà đi, thuận mặt đất truyền lại đến hậu phương.

Tuy nhiên phát giác, nhưng không đại biểu trắng kỳ có đầy đủ phản ứng tốc độ đi ứng đúng, triệt thoái phía sau bên trong, kéo dài đến hậu phương Lôi Đình, từ mặt đất đá xanh bên trong vọt tới mà lên, lẳng không tản ra, hóa thành một đạo lưới điện, hướng về trắng kỳ chỗ vị trí khép lại mà đến.

Nếu là muốn tránh đi để hướng đối mặt một kích, thì nhất định phải một đầu cắm đến lưới điện bên trong, nếu là cứng rắn, tại không nguyện bại lộ Nhục Thân Chi Lực tình huống dưới, chỉ có bị thua một đường, có thể nói lên trời không đường, lâm vào tuyệt cảnh.

Suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại phía dưới, trắng kỳ linh quang nhất thiểm, cũng không quay đầu lại, lui lại quá trình bên trong, đưa tay chụp về phía Túi Trữ Vật, tung ra một thanh Phù Lục, toàn bộ là một loại —— trung phẩm độc thảo phù.

Ầm ầm~

Mặt đất vỡ ra, liên tiếp hơn mười chấn Thạch Tường đột ngột từ mặt đất mọc lên, hậu phương đã đến gần lưới điện lập tức tới va chạm tại một chỗ, vô cùng sắc bén, liên tiếp cắt nát hơn mười đạo thổ tường, Kỳ Thế lại cũng là một trong chậm, thay trắng kỳ tranh thủ một tia thời gian.

Gặp này, trắng kỳ không nói hai lời, lập tức thôi động Phi Kiếm đối diện chém về phía đế triều, tại Phi Kiếm bị để hướng một quyền đánh bay cùng lúc, đã là thuận thế từ bên cạnh lóe ra, thoát ly quần cảnh.

Như thế nguy cơ chi thế, đều bị trắng kỳ xảo Diệu Hóa giải, quan chiến đám người, có không ít giống như cảm động lay vậy, vô ý thức nói lòng một thanh khí, Triệu phong nắm chặt Song Quyền, trong mắt ẩn hàm lo lắng, nhìn chăm chú lên trắng kỳ thân ảnh, nhất động bất động, mà Kỳ Phong cùng thi lâm, cùng một số ngày bình thường cùng trắng kỳ quan hệ không tệ Đệ Tử cũng đều thay trắng kỳ lau vệt mồ hôi.

Tình hình chiến đấu vẫn như cũ kịch liệt, trắng kỳ quanh thân phòng hộ màu ánh sáng tại Lôi Đình càn quét bên dưới không ngừng bị suy yếu, nhìn nó cường độ, sợ là không cần mấy lần, liền sẽ triệt để phá nát. Cũng may trắng kỳ trong Túi Trữ Vật khác không nhiều, Phù Lục thực sự quá nhiều, mỗi khi phù ánh sáng sắp tán thời khắc, liền sẽ cùng lúc lấy ra một số, hướng trên thân liên tiếp vũ xuống, cứ như vậy một đuổi một chạy ở giữa, đại lượng Phù Lục bị tiêu hao.

Mới đầu, để hướng vẫn là cười lạnh lấy đúng, mang theo vài phần mong đợi, mấy phần tàn nhẫn, tự nhận là đem trắng kỳ đùa bỡn ở trong lòng bàn tay, hiện tại trắng kỳ ở trước mặt hấn, giống như dê đội làm thịt, rất là hưởng thụ loại này đem người khác Vận Mệnh thao túng chương không cảm giác.

Càng về sau, để hướng dần dần biến sắc, ánh mắt cũng biến thành chán chờ, hấn phát hiện bất luận là như thế nào công kích, cho dù là đem trắng kỳ quanh thân phòng hộ oanh kích Địa Chích thừa bên dưới rải rác mấy tầng, sau một khắc, trắng kỳ cuối cùng sẽ lấy ra càng nhiều Phù Lục hướng trên thân đập.

Từ chiến đấu đến bây giờ, đã là kéo dài đến hai nén nhang thời gian, trắng kỳ Phù Lục lại phảng phất vô cùng vô tận bình thường, làm sao cũng dùng không hết.

Thời gian nhanh chóng vượt qua, để hướng trong mắt do dự cũng càng ngày càng đậm, đến sau cùng thì là âm trầm vô cùng, cơ hồ có thể vịn ra thủy tới.

"Hấn đến tốt cùng có bao nhiêu Phù Lục a? !" Để hướng mặt trầm giống như thủy, ần ần có chút phát điên dấu hiệu, không nói một lời bên trong vẫn như cũ chăm chú nắm chặt trắng kỳ cái đuôi, thế muốn đem hấn bắt được.

Liền ở đây lúc, để hướng lóe lên một cái, vừa mới xuất hiện tại trắng kỳ trước người, chập ngón tay như kiếm đang muốn điểm hướng nó ở ngực thời khắc, ông một tiếng, lấy vị trí vị trí vì Trung Tâm, bốn góc Nhất Trượng phạm vi, mặt đất Thanh Quang tràn ngập bên trong, đột ngột mà lộ ra lên bốn đạo lục hoa.

Cơ hồ là chớp mắt không kịp tốc độ, linh quang chợt hiện, lẫn nhau xen kẽ bên trong, hình thành một đạo phong cách cổ xưa Phù Văn, là một Đạo Trận văn, thân ở trong đó đế triều, thần sắc đại biến, đột nhiên nhắc trong đầu, không che giấu chút nào trong mắt Sát Ý.

Sau một khắc liền cảm giác não hải một choáng, cảnh tượng trước mắt lập tức bắt đầu vận vẹo, có trận trận sương mù dâng lên, đem cả người hấn bao phủ, lập tức biến mất ở đám người trong tầm mắt.

Cũng không biết gì lúc, đang không ngừng quá trình chạy trốn bên trong, trắng kỳ không ngờ là chôn sắp đặt bốn Đạo Trận văn, này lúc đem đề hướng dẫn đến Trận Văn Trung Tâm, liền lập tức nổi lên!

"Đây là. . . Trận Pháp!" Có người sợ hãi thán phục.

"Không nghĩ tới kẻ này lại còn tinh thông Trận Pháp, không đơn giản, rất là không đơn giản!" Khán đài trên bàn trà, mấy lớn Trúc Cơ cường giả cùng lúc Nhân Quang sáng lên, lộ ra nồng đậm kinh ngạc cùng cảm thấy hứng thú chi sắc.

Đề hướng biến mất nháy mắt, trắng kỳ trong mắt Lãnh Điện chớp nhoáng, hai tay nhếch lên bên trong, Phi Kiếm đứng ra, bị nó Nhất Ấn, hạ xuống một đạo ấn quyết, lập tức chói mắt kim quang sáng lên, giống như một vòng Kim Dương, xuất hiện tại Dạ Không bên trong.

Lại còn có giấu thứ ba nói Phong Cẩm!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Thân hóa Lô Ngọc

Cái này trên phi kiếm Phong Cẩm chỉ có ba nói, mỗi nói Phong Cẩm phía dưới, phân biệt khác theo nét vẽ có một đạo từ cái này Sơn Thạch pháp bảo bên trong cảm ngộ ra Phù Văn, cũng không phải là trắng kỳ không muốn nhiều khác theo nét vẽ, thật sự là không thể!

Lúc trước, tại mô Khắc Phù văn thời điểm, làm thứ ba nói Phong Cẩm hạ xuống, bởi vì cái này Phi Kiếm cùng trắng kỳ đã có không kém liên hệ, hần lập tức cảm giác được một điểm, chính là ba nói Phong Cẩm đã là cực hạn, lấy phi kiếm chất liệu, như kiên trì muốn lạc ấn đệ tứ Đạo Phù Văn, thì Phi Kiếm nhất định bị hao tổn.

Bởi vậy đến sau cùng, trắng kỳ chuỗi này trên phi kiếm cũng chỉ để lại cái này ba nói Phong Cẩm, một khi mở ra, uy lực to lớn, không kém chút nào bình thường Trúc Cơ chỉ bảo.

Để hướng thực lực cường hãn, Lô Đình Chi Lực cự đại, Lực Phá Hoại kinh người dị thường, bình thường Trận Pháp căn bản không được hần, nhưng trắng kỳ không phải muốn vậy khôn hần, mà là vì tìm kiếm một cái cơ hội, một cái đánh bại hần cơ hội!

Quả thật đúng là không sai, vừa mới thân hãm mê vụ để triều, ầm ầm Long Trung, quanh thân nhấc lên kinh khủng Lô Bạo, thậm chí tràn ra Trận Pháp bên ngoài, trên mặt đất bốn Đạo Trận phù hồi hải tránh tức bên trong, nhanh chóng ảm đạm xuống.

Chỉ nghe bùm một tiếng, có rất nhỏ nổ đùng truyền ra, trong đó một Đạo Trận phù sụp đổ, hóa thành tinh ánh sáng tiêu tán, ngay sau đó là thứ hai nói, thứ ba nói, cuối cùng là đệ tứ đạo.

Bốn Đạo Trận phù liên tiếp vỡ nát, vụ khí từ nồng trở thành nhạt, lộ ra một đạo hình người hình bóng, mới đầu vẫn chỉ là cái bóng, đến sau cùng càng ngày càng rõ ràng', toàn thân bao phủ nồng đậm điện quang, uyển Jaures Đế hàng thể như vậy thân ảnh, đề hướng một bước từ trong trận pháp phóng ra.

Quá trình này nói đến lời nói lớn, kì thực chỉ phát sinh tại một cái chớp mắt, từ Trận Pháp thành hình, đến đề hướng Phá Trận mà đi, trung gian tuy nhiên mới vượt qua. . . Hai hơi!

Trận Pháp mặc dù phá, lại thật sự ngăn trở hần bước chân, khiến cho thể công của hần dừng lại, mà trắng kỳ cần có, đúng vậy một trận này!

Vừa mới bước ra Trận Pháp để triều, ánh mắt hơi có lơ lửng không có định, bao nhiêu nhận lấy trong trận pháp Huyền Tượng ảnh hưởng, ảnh hưởng này không lớn, chỉ cần nháy mắt Công Phu liền có thể triệt để chậm tới, nhưng trắng kỳ như thế nào sẽ cho hần cơ hội này?

Không có chút nào do dự, hai nói Hàn Tinh từ trắng kỳ hai mắt trong con mắt chớp nhoáng mà qua, mãnh liệt giơ tay nhất chỉ Phi Kiếm.

Hừ ——

Chối tai dị thường phá không tạt rít gào bên trong, thậm chí có trận trận tàn ảnh lôi kéo tại Phi Kiếm về sau, hóa thành một đạo Kim Tuyến bỗng nhiên xẹt qua giữa không trung, sau một khắc liền tới đến đề hướng trước người, trực chỉ nó ở ngực, khoảng cách không đủ Nhất Xích!

Ngay tại cùng một nháy mắt, đề hướng hai mắt thần quang nhất định, đã là từ Trận Pháp ảnh hưởng bên dưới triệt để khôi phục lại, nhoáng một cái thân Công Phu, hai nói sáng chói dị thường Kim Mang đã là chiếu vào hần song đồng chỗ sâu.

Đề hướng sắc mặt triệt để đại biến, đồng tử bỗng nhiên co rút lại, một cổ hời lâu chưa từng cảm thụ qua sinh tử nguy cơ hiển hiện trái tim, khiến cho hần một nháy mắt toàn thân phát lạnh, cơ hồ là Điện Quang Hòa Thạch ở giữa, bản năng khu sử thân hình hần chớp nhoáng, hướng về hậu phương tạt tạt rút lui mà đi.

Đề lộ ba nói Phong Cẩm Phi Kiếm, tốc độ đã đạt đến một loại cực hạn, Luyện Khí Kỳ nội nếu không có thân Wright khác biệt công pháp người, rất khó siêu việt, mà đề hướng lại lấy luyện khí Đề Thất Tầng tu vi, khó khăn lắm đuổi kịp phi kiếm tốc độ, không thể không nói, nó thiên tư độ cao, chiến lực mạnh, có thể nói kinh người.

Chỉ là, bằng vào gia trì bốn nói diệt Lôi Phù ẩn sau tốc độ, đề hướng cũng vèn vèn có thể miễn cưỡng theo kịp thôi, nhưng vẫn là chậm hơn một đường.

Lôi Đình gào thét bên trong, bao vây lấy hần nhanh chóng lui về, mà Phi Kiếm lại như Phụ Cốt Chi Thư, theo sát mà tới, gắt gao dán hần thân thể, mà lại tại cả hai truy đuổi bên trong, còn tại từng tắc từng tắc không ngừng tiếp theo.

Mồ hôi lạnh thuận trán đầu không ngừng chảy ra, vừa mới tiết ra liền bị Lôi Quang bốc hơi đến không còn một mảnh, đề hướng trong mắt lo lắng chi sắc nồng đậm, đồng tử cực kịch co rút lại, giờ khắc này nguy cơ, cũng không biết từ bao lâu trước đó liền chưa từng cảm thụ qua.

Cho dù là tại thú cốc hạch tâm, cùng Cự Viên đối chiến bên trong bị thua sau kho cuồng mà chạy, nhưng cũng chưa từng bị buộc đến trình độ như vậy, hơi không cẩn thận, chính là vạn kiếp bất phục hạ tràng!

Ba ba tiếng nổ đùng đoàng không ngừng nhấc lên, một Kim một lam hai nói quang ảnh, lấy một loại mắt thường không thể thành tốc độ, tại rộng mảy chục trượng rộng rãi trên lôi đài nhanh chóng xuyên qua, chỉ có Linh Thức mới có thể miễn cưỡng bắt được một tia bóng hình, vẫn còn không lắm rõ ràng.

Mặc cho ai đi xem, đề hướng thân ảnh đều là chặt vật như vậy, trong mắt sợ hãi chi sắc nồng đậm, trước mặt Phi Kiếm mỗi thời mỗi khắc đều đang đến gần, loại này như giẫm trên băng mỏng, bất cứ lúc nào cũng sẽ rơi vào vực sâu cảm giác làm hần như muốn phát cuồng.

Theo thời gian vượt qua, ước chừng hơn mười tức về sau, Phi Kiếm đã tiếp cận đến Kỳ Thân nửa trước tắc, cơ hồ dán chặt lấy nhục thân, đề hướng cơ hồ đều có thể cảm nhận được Phi Kiếm chi chỗ, nổi lên trận trận nhói nhói cảm giác, lòng tơ đều muốn dựng thẳng lên.

"Rống ~ "

Đề hướng cuối cùng nhìn không được loại này bị bức phải điên cuồng cảm giác, há miệng phát ra một tiếng hét giận dữ, Lôi Quang vừa tăng bên trong, toàn thân uy thế phóng đại, Lôi Đình lưu thoán, toàn bộ ngưng tụ hướng hai tay của hần ở giữa, hai Đạo Phù in và phát hành ánh sáng, trở nên sáng chói cực sáng lên, hai tay mãnh liệt hợp lại bên trong, lại hướng về chạm mặt tới Phi Kiếm hung hăng hợp chụp mà bên dưới!

Phanh ——

Có tiếng vang truyền ra, đề hướng toàn thân kịch chấn, quanh thân Lôi Quang Thiểm diệt không chừng, lại sừng sốt bị hần ngành sinh sinh lẳng không cản lại Phi Kiếm, tất cả người quan chiến bây, đều tại thời khắc này tim nhảy tới cổ rồi, vô ý thức há miệng phát ra trận trận kinh hô.

"Người đỡ được sao?"

Liền ở đây lúc, tại phía xa đấu trường một chỗ khác trắng kỳ, thân hình chớp liên tục bên trong cực nhanh mà đi, nửa đường lật tay ở giữa, một đạo vàng Chanh Chanh Lá Bùa rơi vào lòng bàn tay, kích phát về sau hướng chính mình cánh tay phải vỗ, lập tức một vòng hoàng mang từ đó hiển hiện, đem trắng kỳ toàn bộ nắm tay phải toàn bộ bao khóa, một cổ cuồng hần chi lực phun trào trắng kỳ tay trái —— trung phẩm Lục Tầng nói liền phù!

Nguyên, đề hướng còn tại cùng Phi Kiếm phân cao thấp, này Kiếm Thế đại lực chìm, bị hai nói diệt Lôi Phù ẩn gắt gao vây khốn, còn tại không ngừng giãy dụa, Lôi Đình bao trùm, ở tại bên trên du tẩu, cũng không tổn thương được nó mảy may.

Bởi vậy, đề hướng không thể không phân ra càng nhiều Tâm Lực đem ứng đúng, hơi không cẩn thận liền sẽ rời khỏi tay, hần lúc này, chính là toàn trên thân bên dưới ngoại trừ hai tay bên ngoài, phòng hộ yếu kém nhất thời điểm, mắt góc dư quang thoáng nhìn đến phi tốc tiến đến trắng kỳ, lại vô pháp lập tức thoát khỏi khốn cục, chỉ có lo lắng lại là không biện pháp gì.

Dung không được hần suy nghĩ nhiều, chỉ tuy nhiên nháy mắt Công Phu, trắng kỳ đã tới đến đề hướng trước người, ở tại sắc mặt trước nay chưa có đại biến bên trong, một quyền ngang nhiên đập vào hần chỗ ngực!

Răng rắc ~

Một tiếng xương cốt đứt gãy tiếng vang, đề hướng chấn động toàn thân, ngực phải lồm một khối nhỏ, hiển nhiên xương sườn gãy mất hai cây, nhìn không được há miệng phát ra một tiếng rên, góc miệng có máu tươi tràn ra.

Cổ này sức lực lớn thuận trắng kỳ hạ xuống nắm tay phải truyền vào đề hướng thể nội, khiến cho hần bạch bạch bạch liên tiếp rút lui mấy bước, khẩu chặt lấy phi kiếm hai tay cũng là một trong từng.

Chỉ gặp kim quang lóe lên bên trong, phù một tiếng, Phi Kiếm thật sâu chui vào vai phải của hần, thẳng tới chỗ chuỗi kiếm, từ phía sau xuyên ra kiếm phong, khoảng chừng hai thước nhiều lớn, còn đang rung động nhẹ nhẹ.

Đây là để hướng tại nguy cơ một khắc đem hết toàn lực tránh đi yếu hại kết quả!

Cùng này cùng lúc, một cổ khó mà tưởng tượng sức lực lớn từ trên phi kiếm truyền lại, kéo theo để hướng cả người bay ngược mà đi, lóc lên Lão Viễn, hung hăng đâm vào hậu phương phòng hộ màn sáng bên trên, phi kiếm mũi kiếm lại xuyên thấu màn sáng, bại lộ tại bên ngoài Không Gian dưới.

Sớm biết trên đạo trường phòng hộ thế nhưng là từ Trúc Cơ cường giả bày ra, Luyện Khí Tu Sĩ gần như không có khả năng phá hư, nhưng lại thật sự phát sinh, có thể tưởng tượng mở ra ba nói Phong Cẩm về sau, trắng kỳ chuỗi này phi kiếm uy lực mạnh bao nhiêu.

Chính đối với cái phương hướng này những cái này Đệ Tử, từng cái thần sắc biến hóa, nhanh chóng tản ra, tựa như sợ Phi Kiếm lại đột nhiên xuyên thấu màn sáng bắn ra, thương tới đến bọn hắn đồng dạng.

"A ~ "

Cứng cỏi như đế triều, cũng tại cổ này cự đại đau đớn dưới, há miệng phát ra một tiếng gào lên đau đớn, cuộn cuộn huyết dịch thuận góc miệng cùng miệng vết thương không ngừng tuôn ra, khiến cho hắn toàn thân run rẩy không ngừng, dạng này thương thế hắn còn chưa bao giờ từng chịu đựng, tuy không nguy hiểm đến tính mạng, nhưng vẫn là từ lúc chào đời tới nay đầu một lần!

"A a a! Ngươi dám thương ta! Ngươi lại dám thương ta! !"

Để hướng gầm thét không ngừng, ngập trời tức giận phun trào giữa ngực, khiến cho hắn hô hấp dồn dập, hai mắt đồng tử tơ máu tràn ngập, tóc dài ở sau ót Cuồng Vũ, dần dần có loại điên cuồng chỉ ý bắt đầu tràn ngập, tuy là như thế, nhưng thủy chung tránh thoát không được phi kiếm kiếm chế.

"Bạo cho ta! !"

Một tiếng gầm thét, chỉ gặp nó chân trái chỗ Lôi Quang co rút lại, toàn bộ ngưng tụ ở trong đó Phù Ấn bên trong, xa xa trắng kỳ lập tức ánh mắt ngưng tụ.

Ken két ~

Có lít nha lít nhít vết rạn nhanh chóng kéo dài, tại trắng kỳ đồng tử co rút lại, cảm thấy không ổn bên trong, âm vang nổ tung.

Kinh khủng Lôi Đình tứ tán, hướng về xung quanh bốn phía hồi hải lưu thoán, lít nha lít nhít, trắng kỳ thân hình chớp liên tục, miễn cưỡng né tránh, chỉ là cái này Lôi Quang quá mật, vẫn có một bộ phận rơi tại hắn trên thân, khiến cho quanh thân phòng hộ màn sáng xuất hiện tổn hại.

Mượn tự bạo Lôi Ấn, một cỗ bàng bạc chi lực thuận để hướng chân trái truyền vào vai trái của hắn, Phi Kiếm lại chậm rãi, bay vút cao ba tấc, có càng nhiều huyết dịch tiết ra, phi kiếm bay vút, dẫn động tới thể nội Gân Cốt, ma sát đau nhức, so sánh với trước đó đau đớn càng thêm khó nhịn, lại bị để hướng sinh sinh cắn răng nhịn được.

Gặp này, trắng kỳ đồng tử thu Súc Địa lợi hại hơn, ám đạo cái này để hướng thật là lớn quyết đoán, cau mày, trong lòng không ổn cảm giác mạnh hơn, luôn có loại cảm giác, phảng phất tùy ý nó tiếp tục tự bạo diệt Lôi Phù ấn, phảng phất cũng không phải là cái gì cứ chỉ sáng suốt, sẽ có chuyện gì phát sinh đồng dạng.

Trắng kỳ vốn đứng vậy người tâm tư kín đáo, mặc dù đoán không ra để hướng dụng ý, vẫn là một lúc điên cuồng bên dưới lung tung tiến hành, lại sẽ không bỏ qua bất cứ cơ hội nào, dù là chỉ là một tơ một hào cảm ứng, cũng Hội Trữ tin là có, chớ tin là không.

Bởi vậy, trắng kỳ dưới chân nhất động, không chút do dự lẩn trên thân trước, gian nan né tránh khắp nơi tán loạn Lôi Đình, hướng về để hướng nhanh chóng tiếp cận.

"Bạo bạo bạo! !"

Không có cho trắng kỳ tới gần mấy sế, nơi xa để hướng liên tiếp gầm thét, cùng sở hữu ba tiếng tiếng vang, không phân tuần tự, còn sót lại ba nói Lôi Ấn cơ hồ tại cùng một thời khắc, âm vang sụp đổ.

Lôi Đình như thủy triều, quét sạch mà đi cùng lúc, một tiếng ngâm khê, Phi Kiếm bị toàn bộ bức ra bên ngoài cơ thể, Phi Đạn mà quay về, bị trắng kỳ lẳng không nhất chỉ, vút qua phía dưới, thu nhập Túi Trữ Vật.

Thu hồi Phi Kiếm về sau, không nói hai lời, trắng kỳ thân hình vội vàng thối lui bên trong, lật tay lấy ra đại lượng phòng Hộ Phù lục, hướng chính mình trên thân cuồng thiếp.

Bốn nói Lôi Ấn phá nát, Lôi Đình hội tụ tại một chỗ, đã được cho to lớn, giống như trường hà lao nhanh, quét sạch gần phân nửa Lôi Đài Chiến trận, trùng trùng điệp điệp, Kỳ Thế hung mãnh, cọ rửa mà đến, thể muốn cần quét dọc đường hết thấy nhưng phá hư chỉ vật.

Cơ hồ chớp mắt Công Phu, Lôi Đình thủy triều đã lan tràn Chí Đại nửa cái quảng trường, trắng kỳ lui không thể lui, mắt thấy Lôi Bạo đã tới trước người, sau lưng chính là lôi đài biên giới, tiếp theo một cái chớp mắt chính mình liền sẽ bị lôi triều nuốt hết.

Dựa lưng vào cái kia đạo thanh sắc phòng hộ màn sáng, lúc này trắng kỳ, đúng là làm ra một cái để đám người trợn mắt hốc mồm cử động.

Hất lên vạt áo, lập tức nguyên bố gối ngồi xuống, xoay tay phải lại, ba nói màu xanh đậm Phù Lục xuất hiện tại trắng kỳ lòng bàn tay, liếc mắt nhìn chăm

châm về sau, trong lòng thờ dài, không do dự, mà là trực tiếp bóp nát, Phù Lục sau khi vỡ vụn, ba nói sâu màn ánh sáng màu xanh chậm chậm dâng lên, đem cả người hấn bao phủ ở bên trong.

Đây là trắng kỳ chỉ có ba nói, uy lực đạt tới luyện khí Đệ Cửu Tầng thượng phẩm Huyền Thanh phù, Phòng Hộ Chi Lực cực mạnh, ba Đạo Phù Lục miễn cưỡng cũng có thể chèo chống một trận.

Ầm ầm, cuồng bạo Lôi Đình mãnh liệt dị thường, như thủy triều chập trùng, khê quét mà qua, bị Thanh Quang tách ra, hướng về hai bên quét sạch, rất nhanh, toàn bộ đấu trường giống như biến thành một tòa từ Lôi Đình hóa thành hồ nước bên trong.

Gợn sóng dần dần bình tức, không còn phun trào, nhưng Lôi Đình Chi Lực vẫn như cũ cuồng bạo, thân ở lôi triều bên trong, trắng kỳ khoanh chân ngồi tại màn sáng bên trong, tại hấn đối diện, để hướng cũng ngồi xếp bằng.

Cách mấy chục trượng khoảng cách, để hướng ánh mắt băng lãnh, trong đó đã không thấy điên cuồng, mà là tinh táo, cùng trắng kỳ xa xa đối mặt, há miệng lạnh lùng nói: "Một chiêu cuối cùng, ta cái này thân hóa Lôi Ngục thần thông, nếu ngươi có thể phá vỡ, ta để hướng cam nguyện nhận thua!" Nói xong câu này sau liền chậm rãi nhắm lại hai mắt.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 107: Khốn cực

Lôi Đình, chính là Thiên Phật Chi Lực, tu sĩ không thể cưỡng, nhưng luôn có thiên tư kinh người hạng người, có được kỳ lạ thần thông, có thể đem nạp làm chính mình dùng.

Cổ có truyền ngôn, giữa thiên địa có một thanh Lôi Trì, uẩn hóa Vạn Lôi, phạt diệt chúng sinh, cường không, liền có thể thay thế Thiên Đạo hành sử Thiên Phật, luyện hóa bất diệt Lôi Thể, nhưng . . . Đây chỉ là hư ảo Truyền Thuyết, cũng không thể tin chỗ.

Nhưng cái này Chúng Thần thông lại là chân thực tồn tại, chỉ là không tại Thiên Nguyên Đại Lục, mà là tại Linh Hải đối diện Côn Ngô đại lục.

Thượng Cổ Thời Kỳ có một tu sĩ, nạp Thiên Lôi nhập thể, thôi luyện bản thân, thành tựu vô thượng Lôi Đình công pháp, danh xưng Lôi đạo tử, người này tu vi Thông Thiên Triệt Địa, có thể diễn hóa xuất hoàn chỉnh Lôi Trì.

Cái này Lôi đạo tử hung danh hiển hách, từng lấy sức một mình, độc chọn một cái đại hình tông phái, uẩn hóa một thanh tiên thiên Lôi Trì, đem trọn cái Tông môn đặt vào trong đó, Đồ Lục số Vạn Tu, đem cái kia toàn bộ Tông môn hủy đi hơn phân nửa.

Cuối cùng bởi vì cái này đại hình tông phái lão tổ, đột nhiên từ một chỗ Bí Cảnh trở về, mới đem trọng thương chạy tán loạn.

Giờ phút này, theo để hướng nhắm mắt, nguyên bản hơi có bình tức Lôi Đình, lập tức lần nữa bắt đầu cuồng bạo, như sôi dâng bình thường, điên cuồng tàn sát bừa bãi lấy, cùng này cùng lúc, một đạo uyển Jaures ao Hư Ảnh chậm rãi hiện lên ở xung quanh bốn phía.

Chạm ngọc răng xuôi theo, trên đó Như Quý búa thần công tự nhiên bình thường, hiển hiện rất nhiều Trần Cảm Dị Thú đồ án, Bích Ba gầy gò, trong ao còn có vài cộng Linh Chu chập chòn, hình như có Linh Hương tràn ra.

Chỉ là, bất luận là Phù Điều, vẫn là ao thủy cùng Linh Chu, cũng chỉ là Hư Ảnh, nhìn không phân minh, trong đó tựa hồ còn có càng nhiều chi vật, lại chỉ tại lúc ngẫu nhiên nhưng tránh tức bên trong xuất hiện một sát, bỗng bành thãm thoát, không thể nắm lấy.

Theo cái này miệng Lôi Trì hiển hiện, một cổ kỳ lạ ba động tràn ngập toàn bộ "Lôi Ngục", phảng phất rộng rãi, nhiều hơn một loại khác biệt, giống như một loại nào đó ý chí.

Cùng một nháy mắt, khán đài bàn trà phía trên, nguyên bản không có chút nào ba động Công Tôn kéo dài, nơi này lúc bỗng nhiên mở mắt, thần sắc đại biến, gần như ngạc nhiên, nghẹn ngào nói: "Cái này. . . Đây là. . ."

"Thế nào sư đệ?" Một bên vương khúc gió sá Đất Khách nhìn lại, thuận miệng hỏi, "Hắn là sư đệ nhận biết vật này?"

Để hướng cái này Thức Thần thông, thân là Tông môn cao tăng mấy người kia, phần lớn đã từng nghe nói qua chỉ nói Phiến Ngữ, nhưng chân chính nhìn thấy, cũng đều là lần thứ nhất, tuy nhiên tinh khí, nhưng cũng không có liên tưởng đến cái gì, chỉ nói cái này thần thông uy lực cường hấn thôi, nơi nào sẽ như Công Tôn kéo dài cái này vậy kiến thức rộng rãi.

Không nói đến Công Tôn kéo dài chính là Côn Ngô đại lục người, chỉ ít đã từng cũng là một tên Nguyên anh kỳ cường giả, nhãn quang kiến thức, tự nhiên không phải những này tu vi thấp Trúc Cơ Tu Sĩ có khả năng bằng được.

Tu vi tuy nhiên rơi xuống, nhưng Linh Hồn Cảnh Giới lại như cũ tồn tại, nhìn thấy cái này Lôi Trì Hư Ảnh trong nháy mắt, liền có thể cảm nhận được một cỗ đạo uẩn, gần sát Đại Đạo khí tức, tuy nhiên còn rất yếu ớt, lại là chân thực tồn tại.

"Khụ khụ ~" ho khan hai tiếng, che giấu một chút không tự nhiên, Công Tôn kéo dài bận bịu về nói, "chưa từng gặp qua, lão phu chẳng qua là cảm thấy cái này thần thông rất mạnh, không đáp Luyện Khí Tu Sĩ có khả năng cường khổng, huống chi còn là một tên tu vi mới luyện khí Đệ Thất Tầng tu sĩ!" Trong lời nói không che giấu chút nào sợ hãi thần phục chi ý.

"Đúng vậy a!"

Nghe nói như thế, vương khúc gió cũng không nhiều nghĩ, mà là điềm điềm đầu, liền không cần phải nhiều lời nữa.

Công Tôn kéo dài chết từ địa nhìn chăm chăm phía trước chiếc kia Lôi Trì, đồng tử không cảm được co vào, Lôi đạo tử nghe đồn hần cũng có may mắn được dòm chỉ nói Phiến Ngừ, vẫn là tại một phần trong cỗ tịch tìm được ghi chép.

Người này cũng không phải là cùng hần thân ở cùng một cái thời đại, mà là tại số 100 ngàn năm trước đó xưng hùng, nó uy danh tại lâm lúc cơ hồ chấn động toàn bộ Côn Ngô đại lục, sau đó số vạn năm thời gian bên trong một mực trường thịnh bất suy, thẳng đến cái này Lôi đạo tử đột nhiên mất tích, mới dần dần bình tức.

Nhưng mà, Công Tôn kéo dài lại như thế nào sẽ biết được, cái này Lôi đạo tử cũng không phải là mất tích, mà là sớm đã thân tử, càng là chết tại Lôi Đình bên dưới!

Lúc này trên lôi đài, đã trở thành một chỗ Diệt Tuyệt cấm địa như vậy tồn tại, Triều Tịch phun trào, gợn sóng thay nhau nổi lên, kinh khủng Lôi Đình tàn sát bừa bãi các nơi, quét dọn hết thảy sinh cơ, cơ hồ vô khổng bất nhập, lại vẫn còn một chỗ chân không, chính là trắng kỳ chỗ vị trí.

Sâu màn ánh sáng màu xanh dưới, trắng kỳ lằng lằng ngồi xếp bằng trong đó, nhu cùng Thanh Quang đem hần bao khóa, thủ hộ lấy hần chưa từng nhận một tơ một hào xâm nhập, xuyên thấu qua màn sáng nhìn ra phía ngoài, lại là một phen khác cảnh tượng.

Ánh mắt chiếu tới, khắp nơi tràn ngập Lôi Quang, như Cầu Long giống như Đẳng Giao, nhanh chóng lóe ra tóe hiện, khi thì có hai nói Lôi Đình đụng vào nhau, tuôn ra một đoàn chói mắt Lam Quang, phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ có một mảnh Lôi Hải đại dương mênh mông, không nhìn thấy bờ.

Giờ khắc này, thân ở trong đó, phảng phất giữa thiên địa chỉ còn lại hần một người vậy, lẻ loi trơ trọi, một loại cô độc cảm giác hiện lên ở trắng kỳ trái tim.

Để hướng thân ảnh đã sớm bị Lôi Quang bao phủ, không biết tung tích, trước kia nó chỗ vị trí, chỉ có một đạo như Viên Cầu như vậy sự vật, là từ Lôi Đình tạo thành, trắng kỳ có thể cảm giác được, hần chính ở chỗ này, kỳ lạ chính là, lại không có bất kỳ cái gì khí tức truyền ra, giống như tĩnh mịch đồng dạng.

Gặp này, trắng kỳ mắt sáng lên, tay trái nhếch lên bên trong, có kiếm quang lóe ra, xuyên thấu màn sáng, hướng về kia Viên Cầu lướt gấp mà đi.

Chỉ là, Phi Kiếm vừa mới bay ra màn sáng, lập tức có nồng đậm điện quang quán quanh tới, khiến cho Phi Kiếm dừng lại, tốc độ dần dần chậm, mà theo lấy Phi Kiếm đi về phía trước một khoảng cách về sau, phảng phất trở nên càng ngày càng nặng, đến sau cùng trực tiếp ngừng tại nửa không trung, không thể động đậy.

Này lúc, Phi Kiếm mới vừa vận đi về phía trước ước chừng mười trượng khoảng cách, trắng kỳ trong lòng thờ dài, tay trái một chiêu bên trong, Phi Kiếm lẳng không quay lại phương hướng, chậm rãi bay trở về, tiến vào ánh sáng hậu trường, bị hần thu hồi.

Cau mày, trắng kỳ rơi vào trầm tư, thô sơ giản lược đoán chừng, mình cùng để hướng ở giữa khoảng cách khoảng chừng bốn mươi trượng, mà thân ở trong lôi trì, Phi Kiếm có thể tiến lên lớn nhất khoảng cách chỉ có mười trượng, như vượt qua mười trượng, cho dù là lấy hần Linh Hồn Cảnh Giới, cũng không có nắm chắc có thể đem dẫn dắt trở về.

Bởi vậy, nếu muốn kích Trung Đế triều, chính mình ít nhất phải tại Lôi Trì bên trong tiến lên ba mươi trượng khoảng cách.

Đây vẫn chỉ là thô sơ giản lược đoán chừng, không nói đến chính mình có thể không thể làm được, coi như thật sự có thể tiếp cận đến trong vòng mười trượng, lại nhìn cái kia Viên Cầu, trên đó điện quang như thế đông đúc, cơ hồ hóa thành thực chất vậy, Phòng Hộ Chi Lực nhất định cực mạnh, mình liệu có thể phá vỡ vẫn là hai chuyện.

Còn nữa, cái này Lôi Trì là để hướng thần thông chỗ hóa, vì hần chủ đạo, đúng vậy không biết, cái này để hướng phải chăng có thể trong đó tùy ý hoạt động, nếu là có thể, vậy mình bại cục đã định, lại không bất luận cái gì Hồi Thiên chi pháp.

Oanh kết ~

Một tiếng nổ bùng cắt ngang trắng kỳ suy nghĩ, giương mắt nhìn tới, màn sáng bên ngoài, một đoàn Lôi Quang Thiêm hiện, vận vẹo bên trong lại hóa thành một thanh trường kiếm, hưởng về màn sáng Phách Khảm mà xuống, uy thế dọa người, rơi vào màn sáng bên trên lập tức vỡ nát, một lần nữa hóa

thành điện quang tán ra.

Cái này một kích uy lực đáng sợ, thể đại lực chìm, cũng may màn sáng Lục Phòng Hộ kinh người, càng là có Tam Trọng, nghĩ đến cho dù là Trúc Cơ sơ kỳ công kích, cũng có thể bảo vệ tốt mấy lần, cái này Lôi Đình tuy nhiên uy thế dọa người, nhưng vẫn là ở vào Luyện Khí cảnh bên trong, không có khả năng một kích liền bị phá vỡ.

Nhẹ nhõm đỡ được cái này một kích về sau, quả nhiên, phòng hộ màn sáng vẫn như cũ sáng ngời, thậm chí chưa từng xuất hiện mảy may không chịu nổi gánh nặng dấu hiệu.

Gặp này, trắng kỳ cũng là bao nhiêu nói lỏng một thanh khí, trong lòng kinh ngạc, ám đạo cái này Quả Thần Thông thật kỳ lạ, còn có thể hóa thành binh khí đến công kích, không khỏi lại đối với đề hướng cao nhìn thoáng qua.

Không có cho trắng kỳ này may cơ hội buông lỏng, này lúc lại có một đoàn Lôi Đình ngưng tụ, bỗng dung hóa thành một cây trường mâu, toàn thân xanh thẫm, ngưng thực vô cùng, thậm chí có thể nhìn thấy miệng lưỡi chỗ lẳng góc cùng rãnh máu.

Bao khóa nồng đậm điện quang, trường mâu vút qua, gào thét bên trong vạch phá bầu trời, có hàn quang thoáng hiện, tiếp theo một cái chớp mắt liền trùng điệp đâm tại màn sáng mặt ngoài.

Phanh ——

Lại là một tiếng vang thật lớn, trường mâu nổ tung, một lần nữa hóa thành Lôi Đình, cuốn sạch lấy rút lui mà đi.

Sau đó, trường đao, Chiến Phủ, đao găm, đủ loại binh khí hiển hiện, điên cuồng hướng lấy màn sáng Phách Khảm mà đến, mỗi lần đều là một kích liền sẽ nổ tung, cuốn ngược mà quay về cùng lúc, liền lập tức có mới binh khí ngưng tụ mà sinh.

Mỗi một kích đều thanh thế dọa người, dù là màn sáng Lục Phòng Hộ kinh người, cũng không chịu nổi nhiều như thế binh khí liên tiếp không ngừng chặt cây, cuối cùng có bất ổn dấu hiệu, Thanh Quang tránh tức, lúc sáng lúc tối, dần dần yếu đi xuống dưới, có ken két thanh âm từ đó truyền ra, tầng thứ nhất phòng hộ sắp phá nát.

Trắng kỳ hơi biến sắc mặt, mắt Quang Thiểm Thước, không ngừng trườn tại những này trên binh khí, trong lòng suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, muốn tìm được phá giải biện pháp, không lẽ Linh Hồn Chi Lực, cũng gào thét bên trong tán ra, nỗ lực quan sát đến hết thấy biến hóa.

Mơ hồ trong đó, tại những này trong binh khí, hẳn cảm nhận được một cỗ ý chí, không cần nghĩ cũng là đến từ đế triều, kết hợp này lúc đề hướng trên người cái kia cỗ tĩnh mịch chỉ ý, trắng kỳ trong lòng nhất động, có một đáp án.

Thi triển loại trình độ này thần thông, nhất định phải toàn thân tâm dung nhập, lấy toàn bộ tâm thần đến thao túng, nếu không tất nhiên vô pháp chèo chống, như vậy, lúc này đế triều, thì nhất định vô pháp đi động!

Mặc dù có phát hiện này, lại không có một chút tác dụng nào, nhìn lấy bên ngoài lít nha lít nhít các loại binh khí, thân ở chốn cực, Hoàn Vô Pháp thoát khỏi, càng không cần nhắc tới tiếp cận.

Phanh ——

Liền ở đây lúc, màn sáng chấn động, tầng thứ nhất phòng hộ ứng thanh vỡ nát, trắng kỳ hơi biến sắc mặt, cắn răng, cuối cùng có quyết đoán.

Một tay chụp về phía mặt đất, cả người Hoắc đứng dậy, đúng là cất bước bên trong, thẳng tắp hướng về phía trước bước đi, đã không cách nào phá mở, cũng chỉ có thể cứng rắn.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108: Nhập vi

Theo trắng kỳ cất bước hướng về phía trước, lập tức có lít nha lít nhít Lôi Đình, từ bốn phương tám hướng nhảy lên lên, hướng về màn sáng quán quanh mà đến.

Dần dần có cỗ lực cản xuất hiện, mà lại càng lúc càng lớn, lại thêm những cái kia huyễn hóa mà thành binh khí, từ mỗi cái phương hướng ngưng tụ mà sinh, điên cuồng chém về phía màn sáng, khiến cho trắng kỳ cất bước liên tục khó khăn.

Dù vậy, trắng kỳ nhưng không có nửa phần dao động, từng bước một tiến về phía trước rào bước tiến lên bên trong, ánh mắt thanh tịnh, thần sắc lộ ra kiên định.

Nhất Trọng . .

Ba trọng . .

Năm trọng . .

Cuối cùng đứng tại khoảng cách để hướng ba mươi bốn trọng chỗ.

Ngắn ngủi sáu trọng khoảng cách, trắng kỳ tròn vẹn đi về phía trước một nén nhang thời gian, nhưng mà cái này đã là cực hạn, bằng vào luyện khí Đệ Lục Tầng tu vi, chống cự cỗ này Trói Buộc Chi Lực đã rất là miễn cưỡng.

Này lúc quanh thân truyền đến lực cản đã là cực kỳ kinh người, càng có trận trận Phong Cấm ba động truyền ra, đem cả người hấn tính cả phòng hộ màn sáng ở bên trong, gắt gao trói buộc tại nguyên, cơ hồ không thể động đậy.

Màn sáng chung quanh Lôi Quang cũng là đông đúc vô cùng, đem bao khóa cực kỳ chặt chẽ, cơ hồ không nhìn thấy ngoại giới, chỉ có thể nhìn thấy nồng đậm điện quang tràn ngập toàn bộ tầm mắt, như chất lỏng vậy hồi hải nhón nháo lấy.

Cũng may cái này Lôi Quang chỉ là đã cách trở ánh mắt, cũng không ảnh hưởng Linh Thức điều tra, Linh Hồn Chi Lực gào thét mà đi, hướng về xung quanh bốn phía phúc tán ra đến, chớp mắt đem bao trùm gần phân nửa đầu trường, trong đó hết thảy cảnh tượng tại trắng kỳ nào hải Trung Thu hào tát hiện.

Phóng tầm mắt nhìn tới, ngoại trừ thanh thế khổng lồ lôi triều, toàn bộ thiên không cơ hồ bị nhiều loại hóa hình binh khí che kín, từng cái kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên, không ngừng bắn ra, đánh phá trắng kỳ chỗ phòng hộ màn sáng.

Mỗi khi có binh khí sụp đổ tiêu tán, tiếp theo một cái chớp mắt liền sẽ có càng nhiều ngưng tụ mà đi, lít nha lít nhít, chặt cây tàn suất cũng càng ngày càng cao, chớp mắt Công Phu liền có ít nói hàn quang trăm dưới, oanh minh chấn Thiên, truyền khắp Bát Phương, làm cho người kinh hãi.

Màn sáng tránh tức, lúc sáng lúc tối, thứ hai đạo phòng hộ giờ phút này cũng đến điểm tối hạn, lại có một chút thời gian, không thể nghi ngờ liền sẽ sụp đổ. Lúc này trắng kỳ, tựa như đã hãm sâu tuyệt cảnh, không có bất luận cái gì giấy dựa dư địa.

Không khỏi, trắng kỳ trong lòng sinh ra một cỗ bức bối chi ý, cường chế bên dưới cỗ này bức bối chi ý, định Định Thần, nếu là mình trước loạn, liền thật sự không còn nửa phần cơ hội.

Linh Thức quét ngang bên trong, chung quanh cảnh tượng chiếu vào trắng kỳ tâm thần bên trong, sinh động như thật, thế là nỗ lực quan sát, muốn tìm được đột phá khôn cảnh phương pháp.

Liền ở đây lúc, "Ánh mắt" lóe lên, trắng kỳ chú ý tới một tia dấu hiệu, lập tức trong lòng nhất động, chết từ địa nhìn chăm chăm cái kia một chỗ nhìn lại.

Chỉ gặp mặt đất nhảy lên lên Lôi Đình, tại trải qua trắng kỳ bên cạnh thân, cách ước chừng ba bước có hơn khoảng cách chỗ, lại lỵ kỳ bỗng dừng tiêu tán, hóa thành một đạo yếu ớt bạch quang dung nhập mặt đất lóe lên liền biến mất, nếu không cẩn thận đi xem, rất dễ dàng liền sẽ bị xem nhẹ.

"Đây là. . ." Trắng kỳ thì thảo, rơi vào trầm tư, có loại phảng phất tại nơi nào gặp qua một loại cảm giác.

Hồi lâu sau, một Đạo Linh ánh sáng đột nhiên xẹt qua hấn nào hải, Nhân Quang nhất động, thần sắc lập tức biến, "Hắn là đúng là như thế?"

Vì chứng thực ý nghĩ này, trắng kỳ lập tức thu nạp toàn bộ tâm thần, Tinh Thần dị thường tập trung, cẩn thận quan sát mặt đất, Quả thật đúng là không sai, lúc này mới vừa mới đi qua mấy tức, liền lại phát hiện thứ hai chỗ, sau đó là nơi thứ ba. . .

"Lại có việc này!" Trắng kỳ lấy làm kỳ, ánh mắt trở nên cực sáng lên, không chút do dự thôi động Linh Hồn Chi Lực gào thét, nơi này lúc toàn bộ giải tán, hướng về Lôi Trì dung nhập.

Bỗng nhiên vừa tăng bên trong, Linh Thức bao trùm phạm vi tràn ngập hơn phân nửa đầu trường.

Đệ tứ chỗ. . .

Thứ năm chỗ. . .

Đệ Bát chỗ. . .

Theo thời gian trôi qua, khắp nơi bạch quang sáng lên địa phương bị trắng kỳ tìm được, còn tại không ngừng gia tăng. Cái này bạch quang yếu ớt, lóe lên liền biến mất, tại chói mắt Lôi Quang che giấu dưới, rất khó bị phát hiện.

Cũng may trắng kỳ nương tựa theo viễn siêu tu vi Linh Hồn Cảnh Giới, quả thực là bị hấn từng cái tìm kiếm đến, tuy nhiên Linh Hồn Chi Lực tiêu hao cũng là cực đại.

"Còn chưa đủ!"

Trắng kỳ gầm nhẹ một tiếng, này lúc Linh Hồn Chi Lực bao trùm mấy chục trượng khoảng cách, tìm kiếm lớn như thể phạm vi, đối với trắng kỳ tôi nói, cũng là cực kỳ cật lực, theo cái này tiếng gầm nhẹ, Linh Hồn Chi Lực co rút lại, lập tức chỉ bao trùm quanh người hấn phương viên năm trượng bên trong.

Ngưng luyện Linh Thức, tìm tòi hiệu suất tăng nhiều, Quả thật đúng là không sai, ngắn ngủi hơn mười tức thời gian, liền lại có một chỗ bị trắng kỳ phát hiện, tăng thêm trước đó khoảng cách gần hấn nhất cũng là trước hết nhất bị phát hiện cái kia một chỗ kỳ Đất Khách điểm, cái này đã là vòn quanh năm trượng phạm vi bên trong, chỉ có hai nơi.

Năm trượng bên trong đã mất nhưng tìm kiếm chỗ, Linh Hồn Chi Lực vừa tăng, hướng về xung quanh bốn phía lần nữa khuếch tán, lần này hạn chế tại phạm vi chừng mười trượng.

Nói là mười trượng, kì thực sưu tầm phạm vi trọn vẹn làm lớn ra nhiều gấp ba, độ khó hiện lên thẳng tắp tăng lên, tổn hao thời gian cũng càng lớn, đối với Linh Hồn Chi Lực tiêu hao càng thêm cự đại.

Ước chừng trăm tức qua đi, mười hai chỗ từng có kỳ dị bạch quang sáng lên qua vị trí, đã là một mực khắc ở trắng kỳ trong đầu.

Lúc này trắng kỳ, Linh Hồn Chi Lực tiêu hao rất nhiều, đầu não hơi có u ám, trong mắt có một chút tơ máu hiển hiện, lộ ra hơi có mỏi mệt, nhưng hấn không muốn cứ thế từ bỏ, chợt cắn răng một cái bên trong, Linh Hồn Chi Lực lần nữa vừa tăng, lần này càng là phát hung ác, trực tiếp lan tràn tới ba mươi trượng!

Sau một nén nhang, tổng cộng bảy mươi hai chỗ kỳ dị điểm bị hấn phát giác, thứ hai đạo phòng hộ màn sáng nơi này lúc ứng thanh vỡ nát, chỉ còn bên dưới sau cùng một đạo miễn cưỡng gượng chống cự, duy trì không được bao lâu.

Hai mắt đồng tử tơ máu tràn ngập, trong đó lộ ra nồng đậm mỏi mệt chi ý, trắng kỳ lật tay ở giữa lấy ra đại lượng phòng Hộ Phù lục, bóp nát sau gia nhập vào bên ngoài thân phòng hộ màn sáng nội.

Đây chỉ là kéo dài hơi tàn tiến hành, trắng kỳ tâm lý rất rõ ràng, lại không muốn từ bỏ cái này sau cùng cơ hồ, này lúc có thể kéo một khắc là một khắc, tình nguyện đi đánh cược một thanh.

"Cho ta tán!"

Nổi giận gầm lên một tiếng, Linh Hồn Chi Lực lần nữa vừa tăng, lần này đạt đến ba mươi lăm trượng khoảng cách, làm thế nào cũng vô pháp đạt tới bốn mươi trượng. Luyện khí Đệ Cửu Tầng Linh Hồn Chi Lực, bao trùm ba mươi lăm trượng phương viên cơ hồ đã là cực hạn, rất khó lại nhiều gia tăng.

"Tán nha!"

Trán đầu gân xanh nhô lên, liên tục nhảy lên, trong đầu nổi lên trận trận nhói nhói, lại như cũ gầm thét, mắt trần có thể thấy, nguyên bản bao trùm phương viên ba mươi lăm trượng phạm vi Linh Hồn Chi Lực, lại chậm rãi, lần nữa hướng về xung quanh bốn phía tiến lên.

Ba mươi sáu trượng. . .

Ba mươi tám trượng. . .

Ba mươi chín trượng. . .

"Còn chưa đủ. . . Còn kém một số, cho ta tán! !"

Oanh ~

Như đột phá một loại nào đó hạn chế, Linh Hồn Chi Lực như thủy triều, mãnh liệt mà đi, đem trọn cái đầu trường toàn bộ bao trùm, trắng kỳ nào hải nhất thanh, giống như một cổ Thanh Lưu đột nhiên xuất hiện, loại kia nhói nhói cảm giác cũng tùy theo biến mất.

May mắn thế nào, Linh Hồn Chi Lực lại này lúc đột phá gông cùm xiềng xích, đạt đến luyện khí Đệ Thập Tầng!

Ngoại giới, bàn trà phía trên, mấy lớn Trúc Cơ cường giả đang tán Khai Linh biết, quan sát đến trên lôi đài tình hình chiến đấu, trắng kỳ đột phá nhảy mất, từng cái tâm thần hơi rung, nhắc lên từng con sóng gọn, thật lâu không thể bình phục.

"Quái Tai Quái Tai, chỉ là luyện khí Đệ Lục Tầng tu vi, Linh Hồn Chi Lực sao đến dễ dàng như vậy đột phá?"

"Thiên tài hai chữ, chớ quá như vậy, có hai người này tại, chính là tông ta khai phái mấy trăm năm chi đại hạnh a!"

"Đúng vậy a!"

...

Linh Hồn Chi Lực đột phá trong nháy mắt, một loại dị thường kỳ diệu cảm giác, hiện lên ở trắng kỳ trái tim, phảng phất giữa thiên địa, hết thảy đều trở nên rõ ràng.

Linh Thức đảo qua chỗ, mặt đất gạch xanh tại trắng kỳ trước mắt phóng đại, trước kia nhìn lại lúc, giống như vuông vức vô cùng, lại tại này lúc lại vào mắt đã trở nên mập mờ, mặt ngoài gấp ghe, còn có thể nhìn thấy từng cái lỗ thông hơi ở bên trong.

Toàn bộ trên loi đài hiện đầy lớn nhỏ không đều linh lực Khí Toàn, phần lớn hiện ra, hợp thành điện quang, còn có bên ngoài thân phòng hộ màn sáng, cũng là từ từng đoàn từng đoàn yếu ớt linh lực Khí Toàn, ngưng tụ tại Trận Phù nội hình thành.

Lúc này Lôi Trì, tại trắng kỳ Linh Thức quan sát dưới, Lôi Quang không tại, chỉ còn lại một đạo to lớn vô cùng Phù Văn, bút họa vô cùng phức tạp, như phóng đại bản diệt Lôi Phù ấn, chỉ là càng thêm hướng tới hoàn mỹ, càng thêm tự nhiên thôi.

Cái này Phù Văn lóe lên một hơi bên trong, vô số Linh Khí hội tụ thành tuyến, tạo thành chín mươi chín chỗ tiết điểm, chính là chín mươi chín đầu mạch lạc, tại Trận Văn Nội Tượng lẫn nhau xen kẽ lấy, hóa thành dòng nước, cuối cùng đều hội tụ hướng để hướng bàn ngồi vị trí, nơi nào là toàn bộ Phù Văn hạch tâm, như Trận Cơ như vậy tồn tại.

"Khó trách sẽ cảm thấy quen thuộc. . ."

Trắng kỳ thì thảo, đối với Chế Phù, hẳn nhưng là tinh nghiên hồi lâu, Phù Văn mô vẽ tự có tâm đắc, những này kỳ dị điểm, chính là trong đó linh lực hội tụ điểm, ngưng tụ tại Phù Lục bên trong, mới có thể phát huy ra nó uy lực.

Nguyên bản những này trắng kỳ là không thấy được, nhưng cũng có thể cảm giác được ra, bây giờ Linh Hồn Cảnh Giới đạt được đột phá, cuối cùng là lần thứ nhất nhìn thấy màn này Kỳ Cảnh.

"Vây đại khái đúng vậy công pháp bên trong thuật, Linh Hồn Cảnh Giới đạt tới luyện khí Đại Viên Mãn mới có 'Nhập vĩ chi cảnh đi!'"

Miệng bên trong lầm bầm, trắng kỳ cảm thấy buông lỏng, Linh Hồn Cảnh Giới đột phá, khiến cho hắn hài lòng vô cùng, trong lòng cũng là đại định, mỉm cười về sau, liền không còn nhiều các loại, dưới chân một bước, cuối cùng bước ra hồi lâu sau bước đầu tiên.

Một bước này vượt rất lớn, chừng bình thường bước chân gấp ba, đây là tối uẩn một bộ phận Nhục Thân Chi Lực kết quả, nếu bị Lôi Đình gắt gao phong ấn chặt, muốn đi ra cái này bước đầu tiên cũng là không thể nào.

Một bước này hạ xuống chỗ không phải nơi khác, chính là trước đó loại kia bạch quang Tăng Lượng lên một chỗ, một bước hạ xuống về sau, mặt đất Lôi Đình đột khởi, hướng về trắng kỳ quanh thân quần quanh đi qua, lại tại sắp chạm đến phòng hộ màn sáng trong nháy mắt. . . Tiêu tán.

Thậm chí, nguyên bản gắt gao trói lại trắng kỳ đoàn kia Lôi Quang, cũng nhỏ bé không thể nhận ra tiêu tán một tia, tuy nhiên yếu ớt, lại bị trắng kỳ nhạy cảm Địa Sát cảm giác đến, trong mắt lập tức có hai đạo tinh quang thiểm qua, góc miệng ý cười càng nhiều.

Tiếp tục rảo bước tiến lên hướng về phía trước, một đường khí Định Thần nhàn, vân đạm phong khinh bộ dáng, lít nha lít nhít hóa hình binh khí vẫn như cũ điên cuồng Phách Khảm mà đến, trắng kỳ hoàn toàn không thèm để ý.

Quanh thân cái kia cổ áp lực theo trắng kỳ không ngừng cắt bước, trở nên càng ngày càng từng, đến sau cùng đột nhiên quanh thân đầy ánh sáng, tất cả Lôi Quang đều tiêu tán.

Không nhanh không chậm, trắng kỳ chậm rãi đi tới cái kia Viên Cầu phụ cận, cách xa nhau mấy trượng, trong đó để hướng tựa như sinh lòng cảm ứng, quyền mở ra hai mắt, xuyên thấu qua đông đúc điện quang, nhìn lại.

"Không có khả năng. . . Người làm sao làm được? !" Xuyên thấu qua Lôi Đình phòng hộ, để hướng thanh âm bên trong, ẩn chứa nồng đậm chán kinh cùng không dám tin.

"Không có cái gì không thể nào."

Trắng kỳ mỉm cười, lập tức sắc mặt lạnh lẽo, hai nói lệ mang ở tại trong đôi mắt chợt lóe lên, xoay tay phải lại, một đạo bình thường vô cùng, không có bất kỳ cái gì khí tức tràn ra, lộ ra mộc mạc dị thường Phù Lục xuất hiện trong lòng bàn tay. (

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Lôi Đan Thành

"Có thể đi đến nơi này lại như thế nào, trước phá ta cái này thần thông lại nói!"

Giật mình chỉ sắc rất nhanh bị thu lại, khôi phục thái độ bình thường, để hướng cười lạnh một tiếng, không chút nào từng để ý cái kia Đạo Phù Lục, hẳn thấy, lúc này trắng kỳ, vô luận làm ra loại nào cử động, cũng không không phải là vùng vẫy giãy chết thôi.

Linh Hồn Cảnh Giới đột phá lại như thế nào, thực lực còn tại đó, chỉ cần phá hẳn sau cùng một tầng phòng hộ, tựa như châm Bản Thượng thịt, mặc kệ xâm lược.

Nghĩ tới đây, để hướng khoe miệng cười lạnh càng sâu, lập tức gầm nhẹ một tiếng, hai tay nhanh chóng bấm niệm pháp quyết, lập tức phương viên bốn mươi trượng nội tất cả Lôi Đình gào thét bên trong, lấy hẳn vì Trung Tâm điện cuồng hợp thành tụ tới.

Cho dù là nửa không trung lít nha lít nhít hóa hình binh khí cũng đều dung nhập trong đó, nhanh chóng ngưng tụ bên trong, thoáng qua một cái từ Lôi Đình hóa thành đại thủ xuất hiện tại giữa hai người.

Trên đó Lôi Đình áp súc đến cực hạn, toàn thân tràn ngập một cỗ làm cho người kinh hãi run rẩy lôi uy, cái này đại thủ cứ như vậy đứng im lặng hồi lâu đứng ở cả hai ở giữa, cao tới mấy trượng, trên đó không có vân tay, xuất hiện nháy mắt không có bất kỳ cái gì dừng lại, liền trực tiếp hướng về phía trước khuynh đảo, giống như bãi son hải đảo bình thường, thôi động một cỗ khổng lồ khí lãng, hướng về trắng kỳ Nhất Chương vũ xuống.

"Đây là cái gì thần thông? Thật là đáng sợ!" Đám người sôi trào, từng cái biến sắc, có người kinh hô, nhìn xa xa cái này đại thủ, liền có thể cảm nhận được cái kia cỗ Hủy Diệt chỉ ý, đồng tử gần không được co vào.

Nhìn trên đài, vương khúc gió nhẹ tê một thanh khí, sợ hãi thán phục nói: "Cái này một kích uy lực, không thua kém một chút nào bình thường luyện khí Đệ Thập Tầng thần thông, không biết cái này trắng kỳ có thể hay không tiếp được dưới. . ."

Nói chuyện cùng lúc, trong mắt ần ần toát ra một chút lo lắng chỉ sắc, trắng kỳ cùng để hướng trong mắt hẳn đều là có thể xưng Thiên Kiêu Đệ Tử, bất kỳ một cái nào nhận tổn thương, hẳn đều không muốn nhìn thấy.

"Sur đệ chớ hoảng sợ, " cổ vui mừng mỉm cười, "Ta cái kia Đệ Tử mặc dù cuồng ngạo, nhưng vẫn là có chừng mực, còn nữa, nơi đây còn có ta chò tọa trấn, thì sợ gì phát sinh cái gì ngoài ý muốn?"

"Sur đệ nói đúng lắm, là ta quá lo lắng!" Vương khúc gió cười ha ha một tiếng, nhưng không có chú ý tới, cổ vui mừng bao hàm ý cười hai mắt chỗ sâu ần giấu đi vẻ đắc ý: Mặc cho người ần giấu lại sâu, cho tới bây giờ còn không thể bức ra người Át Chủ Bài, lão phu nhiều năm như vậy chẳng lẽ không phải là sống vô dụng rồi? Trắng kỳ tiểu bối, người vẫn là quá non!

"Ai nói ta không phá được?"

Trắng kỳ ánh mắt lạ thường bình tĩnh vô cùng, thậm chí mang theo vẻ mỉm cười, chỉ là cái này ý cười rất lạnh, nắm chặt cái kia nói nhìn như bình thường vô cùng Phù Lục, nơi này lúc hung hăng bóp, phát giác được hẳn động tác, để hướng không tên trong lòng nhảy một cái, có cỗ không ổn cảm giác hiển hiện trái tim, nói không rõ nói không biết.

"Phô trương thanh thế thôi!"

Hừ lạnh một tiếng, để hướng cường chế bên dưới cỗ này không ổn cảm giác, thôi động cái kia đại thủ gia tốc ép dưới, lôi uy kinh người, toàn bộ ngưng tụ tại lòng bàn tay, thân ở phía dưới trắng kỳ, quanh thân có cỗ sức lực lớn truyền đến, đem trời buộc tại nguyên, cơ hồ không thể động đây, tiếp theo một cái chớp mắt, thiên không ảm đạm, toàn bộ bị Lôi Đình thay thế.

Oanh ~

Kinh khủng khí lãng xen lẫn Lôi Đình gào thét, hướng về bốn phương tám hướng gạt ra, toàn bộ giao đấu phong đình núi.

Mặt đất hung hăng chấn động, một đạo thô to dị thường vết nứt lấy cái kia đại thủ vì Trung Tâm xuất hiện, hướng về xung quanh bốn phía nhanh chóng lan tràn, một mực lan tràn mấy chục trượng, đi qua phòng hộ màn sáng chỗ, màn sáng liên tục lắc lư, chớp hiện không chừng, dị thường bất ổn, nguy hiểm thật chưa từng sụp đổ.

Một kích hạ xuống về sau, cái này đại thủ chưa từng tiêu tán, mà là cứ như vậy đặt tại mặt đất, nhất động bất động.

"Cái này. . ." Tôn ghét biến sắc.

"Yên tâm đi sư huynh, " vương khúc gió mỉm cười, "Hắn khí tức vẫn còn, không tin người tán Khai Linh biết đi cảm thụ."

"Quả nhiên!" Một phen điều tra về sau, tôn ghét điểm một cái đầu, khe vuốt râu dài, đồng dạng mỉm cười.

Quả thật đúng là không sai, đám người kinh hãi thời khắc, oanh một tiếng trầm đục, cái kia Lôi Đình ngưng tụ đại thủ toàn thân chấn động, phảng phất có

cổ khó mà tường tượng sức lực lớn từ phía dưới đánh vào trên đó.

Có lít nha lít nhút vết nứt hiển hiện, rất nhanh lan tràn các nơi, ngay sau đó một tiếng cự đại nổ bùng, đúng là trực tiếp nổ tung, bao vây lấy nồng đậm điện quang, một đạo sáng chói Kim Mang từ đó xuất hiện, lộ ra đột ngột.

Lôi Quang tiêu tán về sau, lộ ra một Đạo Khí tức hơi có bất ổn thân ảnh, tự nhiên là trắng kỳ, lại nhìn hấn toàn bộ cánh tay phải, này lúc lại bị một đạo Kim Quang Hoàn quấn, có cổ làm người sợ hãi ba động từ đó tràn ra, quanh thân phòng hộ màn sáng đã âm đậm đến cực hạn, cơ hồ chỉ còn tiếp theo nói trong suốt màng mỏng, lại như cũ tồn tại.

"Người! !" Đế hướng tâm thần kịch chấn, làm sao cũng không nghĩ tới, như thế kinh khủng một kích đều không thể đem trắng kỳ triệt để đánh bại, tức thì bị hấn phá vỡ, chuyện này với hấn đã kích quá lớn, khó có thể chịu đựng, hai mắt tơ máu tràn ngập, lộ ra một cổ ngoan lệ, liền muốn lần nữa bám niệm pháp quyết.

Trắng kỳ lại như thế nào sẽ cho hấn cơ hội này? Thể nội còn lại tu vi bị hấn thôi động, thân hình lóe lên bên trong, đã đi vào cái kia Viên Cầu phụ cận, nồng đậm kim quang bao khóa phía dưới, không nói hai lời, trực tiếp xuất thủ, một quyền ngang nhiên đánh phía cái kia Viên Cầu mặt ngoài.

Phanh ——

Viên Cầu kịch chấn, ken kết âm thanh bên trong có vết rạn hiển hiện, gấp này, trắng kỳ liên tiếp xuất thủ, từng quyền hạ xuống, mỗi một quyền ẩn chứa lực lượng đều cường đại vô cùng, ba quyền về sau, Viên Cầu phá nát, tại đế hướng sắc mặt tái nhợt, mặt mũi tràn đầy chấn kinh cùng không thể tin phía dưới, một quyền rơi vào hấn ở ngực.

Phốc ~

Đế hướng cả người bay ngược mà đi, vút qua Lão Viễn, tại nửa không trung há mồm phun ra một ngụm lớn máu tươi, còn chưa kết thúc, trắng kỳ thân hình lóe ra theo sát mà tới, trong nháy mắt vượt qua, từ hậu phương lại là một quyền đánh vào đế hướng phía sau, sau đó lại lóe lên, một cái quét ngang.

Phanh phanh phanh ——

Từng tiếng tiếng vang, máu vẩy trời cao, trong đó xen lẫn đế hướng điên cuồng gào thét, từ đầu trường một mặt bị oanh đến một chỗ khác, thương thế không ngừng tăng thêm, hình dạng thê thảm, tóc tai bù xù, toàn thân xương cốt đứt gãy không biết bao nhiêu cây, đây là trắng kỳ tận lực lưu thủ hậu quả.

Người khác không biết cái này Phù Lục trân quý, nhưng trắng kỳ há có thể không biết, cái này chính là hấn chỉ có một đạo, uy lực đạt tới luyện khí Đệ Cửu Tầng đỉnh phong thượng phẩm Hâm Sơn phù, càng là không tiếc trong đó dung nhập một tia Hâm Sơn vượn tinh huyết, khiến cho Phẩm Chất lần nữa tăng lên, khó khăn lắm đạt đến luyện khí Đệ Thập Tầng uy lực.

Như toàn lực xuất thủ, sợ là không có mấy lần, nhận chức này đế hướng tư chất lại cao hơn, cũng phải chết yếu ở này. Tuy nói là đế hướng liên tiếp trên chọc mình tại trước, trắng kỳ còn chưa ngu đến mức trước mặt nhiều người như vậy, đem hấn chém giết, chỉ cần cho hấn một cái khắc sâu giáo huấn lập tức.

Đừng nhìn đế hướng giờ phút này thê thảm vô cùng, phần lớn chỉ là da ngoại thương thôi, cũng không thương tới căn cơ, lấy tu sĩ thủ đoạn, tuy nói không thể lập tức khôi phục, điều tức một đoạn thời gian cũng sẽ triệt để phục hồi như cũ.

Chính là xuất phát từ nguyên nhân này, ở đây mấy lớn Trúc Cơ cường giả cũng không lên tiếng quát bảo ngưng lại, chỉ là nhìn lấy đế hướng hình dáng thê thảm, như cũ nhìn không được nhủ này không thôi.

"Đủ rồi!"

Không thể nhịn được nữa bên trong, cổ vui mừng khẽ quát một tiếng, trên trận trắng kỳ lại giống như chưa từng nghe được vậy, như cũ không ngừng xuất thủ, quyền quyền đến thật, rơi vào đế hướng trên thân, khiến cho hấn kêu thảm thổ huyết, khí tức càng ngày càng yếu.

"Đây là người bức ta! Là người bức ta! !"

Nửa không trung, vừa mới bị trắng kỳ một quyền đánh bay đế triều, mặt mũi bầm dập, toàn thân truyền đến đau đớn làm hấn điên cuồng, một cổ điên cuồng sát cơ cơ hồ làm cho hôn mê hấn đầu não.

Ngừa Thiên một tiếng gầm thét, tay phải xé ra, vốn là tàn phá không chịu nổi, dính đầy vết máu trường bào bị nó giật ra, lộ ra trên ngực trái Tam Thốn, không biết gì lúc nổi lên một đạo nhân nhật dấu ấn.

"Dừng tay! !"

Cổ vui mừng sắc mặt đại biến, há miệng liên quát, nhưng thần trí đã nhập điên cuồng đế triều, lại như thế nào nghe lọt, hấn chưa bao giờ nhận qua như thế kỳ hồ thẹn Đại Nhục, này lúc trong lòng duy nhất suy nghĩ chính là muốn chém giết trắng kỳ.

Chập ngón tay như kiếm bên trong, trực tiếp hướng về kia đạo ấn nhớ hung hăng đâm dưới, hình như có một tiếng yếu ớt sụp đổ âm thanh truyền ra, sau đó hướng về một bên nẩy liệ một bóc.

Huru ——

Một đạo sâu Lôi Đình, lấy mắt thường không thể thành tốc độ bỗng nhiên thoát ra, nằm ở trong trắng kỳ biến sắc, khó khăn lắm hướng về một bên tránh đi, lại nhưng vẫn bị quét trúng một tia.

Chỉ nghe phịch một tiếng, bên ngoài thân sau cùng một tầng phòng hộ màn sáng trực tiếp phá nát, một cỗ sức lực lớn rơi tại hán trên thân, khiến cho thân hình hấn kịch chấn bên trong, cả người bay ngược mà đi, trùng điệp rơi xuống tại đầu trường một góc.

Sau khi hạ xuống trắng kỳ, thể Nội Tu vì nhất chuyển, trên mặt lập tức hiện lên một vòng dị dạng tái nhợt, một màn này không người phát giác được.

Huru ——

Còn chưa kết thúc, thứ hai nói Lôi Đình theo sát mà đi, từ đề hướng ở ngực thoát ra, nhìn nó uy thế, so trước đó Lôi Đình cường hãn mấy lần không ngừng, cái này nói Lôi Đình cuối cùng rơi vào ngoài lõi đài bốn phía phòng hộ bên trên, khiến màn sáng kịch chấn, phát ra không chịu nổi gánh nặng ken kết âm thanh, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ phá nát.

Ngay sau đó là thứ ba nói, đệ tứ nói, thứ năm đạo. . .

"Đây là cái gì Lôi Đình?!"

Đám người kinh hãi, trắng kỳ cũng là ánh mắt ngưng tụ, loại này Lôi Đình hấn rất quen thuộc, cùng lúc trước ngưng tụ tại đề hướng tứ chi bên trên diệt Lôi Phù Án Tướng cũng, màu sắc Thâm Lam, so sánh với bình thường Lôi Đình xanh thẫm phải sâu không ít.

Này lúc lại nhìn thấy cái này diệt lôi, trắng kỳ lập tức kinh hãi, cái kia Phong Ấn bên dưới lại có giấu không chỉ một đạo hoàn chỉnh diệt lôi!

Phải biết, vền vẹn bốn nói diệt Lôi Phù ấn hóa liền đủ để chèo chống, đề hướng thi triển ra trước đó cái kia "Thân hóa Lôi Ngục" thần thông, lại nhìn bây giờ, từng đạo từng đạo diệt lôi từ đề hướng chỗ ngực Phong Ấn bên dưới không ngừng tiết ra, điên cuồng tàn sát bừa bãi lấy, phảng phất vô cùng vô tận, uy lực lớn đến khủng bố, có thể nghĩ nếu là phòng hộ phá nát, tất nhiên sẽ ừ thành một trận Đại Họa.

Người khác không biết, cỗ vui mừng thân là đề hướng sư tôn, lại là rất rõ ràng, cái này Phong Ấn bên dưới cùng sở hữu ba 12 Đạo hoàn chỉnh diệt lôi, chính là giúp mình để triệu hoa phí hết hồi lâu mới ngưng tụ, đợi cho thời cơ thành thực, một phen chuẩn bị hoàn mỹ dưới, liền có thể nhất cử ngưng tụ thành lôi đan.

Làm sao lúc này đề hướng đã là bị Nội Hóa làm cho hôn mê đầu não, lại không tiếc nơi này lúc bóc Khai Phong ấn, muốn bằng sức một mình trùng kích cánh giới, ngưng tụ lôi đan, trong đó hung hiểm có thể nghĩ, hơi không cẩn thận liền sẽ lọt vào nghiêm trọng phản phệ.

Lôi Đình nghịch phệ há lại bình thường, cái xác không hồn cũng không phải là không được!

"Tất cả Đệ Tứ toàn bộ giải tán!"

Vương khúc phong thanh liệt tiếng nói truyền khắp toàn trường, ẩn chứa nó Trúc Cơ hậu kỳ hùng hậu tu vi chi lực, khiến cho tất cả quan chiến Đệ Tứ đều là trong lòng run lên, nghe theo bên dưới riêng phần mình triển khai thân hình, hướng về xung quanh bốn phía tản ra, lập tức trung ương trống rỗng ra một khối lớn khu vực, đem trọn cái đầu trường toàn bộ bạo lộ ra.

Ngay sau đó, tại mọi người sợ hãi ánh mắt dưới, phịch một tiếng, phòng hộ màn sáng âm vang phá nát, nói nói diệt lôi bắn ra, nó bên dưới đề hướng đóng chặt hai mắt, thân thể co rút, thần sắc vận vẹo, mồ hôi lạnh trên trán ứa ra, trong miệng ngẫu nhiên phát ra một hai tiếng vô ý thức rên thảm, giống như thừa nhận cực lớn thông khổ, đúng là đã lâm vào trong hôn mê.

Suru suru~

Ngũ đạo bóng người thoáng một cái đã qua, tại màn sáng phá nát nháy mắt, còn quán đầu trường phân rơi năm cái phương hướng, riêng phần mình duỗi ra một cái tay hư ép, một cỗ cường hãn chi cực tu vi ba động từ ngũ đại Trúc Cơ cường giả quanh thân đẩy ra, tóc dài trường bào không gió mà bay.

Cái kia từng đạo từng đạo bắn ra diệt lôi, đúng là bị cỗ này uy áp áp chế gắt gao, ngừng ở giữa không trung, không chỉ không còn bên ngoài tán, ngược lại dần dần rút về, hướng về hậu phương ngưng tụ, cuối cùng một lần nữa hội tụ tại đề hướng quanh thân.

Toàn thân bị Thâm Lam điện quang bao khóa, trong đó đề hướng hôn mê bất tỉnh, chỉ là từ kỳ biểu tình đều có thể nhìn ra, nó này lúc thừa nhận thống khổ là như Hà Cự lớn.

"Nếu như thế, liền tiến hấn một trận cơ duyên!"

Đang khi nói chuyện, vương khúc gió thân hình lóe lên, thấy không rõ bất luận cái gì quỷ tích, tiếp theo một cái chớp mắt đã là đi vào đề hướng trước người, nhắc chỉ liên điểm hướng hấn mi tâm, như cẩn thận đi xem, cái này nhất chỉ cũng không phải là trực tiếp điểm tại trán đầu, mà là cách nửa tấc khoảng cách.

Tất cả Lôi Đình nơi này lúc phảng phất nhận lấy một loại nào đó dẫn dắt, lần nữa ngưng tụ, lần này lại là hội tụ tại đề hướng Thiên Linh phía trên, nhanh chóng thu nhỏ, cuối cùng hóa thành một hạt toàn thân Thâm Lam Viên Châu.

Viên Châu thành hình về sau, bị vương khúc gió tiện tay vỗ, trực tiếp bị đánh nhập đế hướng thể nội, đầu tiên là đi qua mi tâm, sau đó là ở ngực, cho đến chìm vào Đan Điền, những nơi đi qua, đế hướng thân thể đều trở nên trong suốt, thể nội Lam Quang thông thấu, có thể nhìn thấy Tạng Khí gân mạch cùng huyết dịch lưu động.

Lôi đan triệt để chìm vào Đan Điền về sau, liền dần dần yên lặng, lại có một cỗ khác ba động từ đế hướng trên thân tràn ra, đây là một cỗ luyện khí Đệ Bát Tầng ba động, không nghĩ tới đế hướng lại nhân họa đắc phúc, đột phá đến luyện khí Đệ Bát Tầng.

Vừa mới Đột Phá Cảnh Giới, vẫn chưa ổn định, lại thêm lúc này đế hướng bản thân bị trọng thương, không kịp đi củng cố, cho nên khí tức rất là bất ổn.

Một tiếng ngâm khẽ, một thanh Hóa Hồng Phi Kiếm xuất hiện giữa không trung, cổ vui mừng từ bên cạnh đỡ dậy đế triều, mang theo hấn bước lên Phi Kiếm, liền muốn rời đi, liền ở đây lúc, đế hướng đứng là vừa tỉnh lại.

Hắn ánh mắt hơi sẫm, phảng phất thất ý, trong đó đã mất bất luận cái gì về điên cuồng, cũng không thấy hận ý, liền bình tĩnh như vậy mà nhìn xem trắng kỳ, âm thanh suy yếu chậm rãi nói: "Lần tiếp theo. . . Ta sẽ không thua!"

"Ta chờ ngươi. . ."

Lời còn chưa dứt, kiếm quang vút qua, vạch phá bầu trời, nhanh chóng chớp tắt, biến mất ở Dạ Không dưới. . .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110: Thi đấu kết thúc

Như đế hướng loại người này, quá mức cao ngạo, vì chiến thắng đối thủ, tình nguyện không tiếc hết thảy, tuy nhiên bất trí, nhưng vẫn là thật đáng kính, dù sao cũng tốt hơn những cái này Âm Hiểm Tiểu Nhân, lưng trong đất tận làm chút nhỏ động tác, không chọn thủ đoạn.

"Lần tiếp theo gặp lại thời điểm, chắc hẳn đã chấn chỉnh đột phá đi. . ."

Chẳng biết tại sao, tuy nhiên cuối cùng chiến thắng đế triều, trắng kỳ nhưng trong lòng là dâng lên một loại không tên Không Không Lạc Lạc cảm giác, trong lòng thờ dài, chậm rãi sau khi đứng dậy, chỗ cạnh cảnh hoàng tàn khắp nơi, bị tàn sát bữa bãi không còn ra hình dạng đấu trường, hướng về phía dưới bước đi.

Những nơi đi qua, những cái này Ngoại Môn Đệ Tử, bất luận tu vi cao thấp, đều vô ý thức tránh đi đến một bên, nhường ra một đầu đường, tại bọn họ trong hai mắt, này lúc nhìn về phía trắng kỳ ánh mắt không biết gì lúc đã là mang tới một loại kính sợ.

Bất luận tu vi như thế nào, cũng mặc kệ mượn nhờ loại nào thủ đoạn, có thể chiến thắng như đế hướng mạnh như vậy đối thủ, chính là gánh vác được bọn hắn kính sợ.

"Đại sư huynh!"

Một tiếng đột ngột la lên từ trong đám người vang lên.

"Trắng kỳ Đại sư huynh!"

Lại có một người to lấy tiếng nói la lên đạo.

"Đại sư huynh. . ."

...

Từng tiếng la lên liên tiếp, mang theo nồng đậm cung kính cùng một chút cuồng nhiệt, từ đám người các nơi vang lên truyền ra.

Nhân tính đứng vậy như thế, phần lớn người nhần nhục chịu đựng, tầm thường cả đời, ít có có thể đi ngược lên trên người.

Ban đầu đế hướng tại Ngoại Môn, tựa như một tòa đặt ở đám người trên đầu Đại Sơn, khiến cho tất cả Ngoại Môn Đệ Tử đều thờ tuy nhiên khí đến, bây giờ toà này ngửa dưng không thể thành núi cao đã âm vang đồ sộ, bị một cái tu vi không bằng chính mình, ngày bình thường gần như không có tiếng tăm gì bình thường Đệ Tử đánh bại.

Thấy được trắng kỳ, những người này cũng giống như thấy được một loại nào đó không tên chờ mong, cho dù không phải bọn hắn tự thân gây nên, cũng hiểu ý hướng về trắng kỳ, đối với có thể tận mắt nhìn thấy loại này, gần như có thể nói được là "Đại nghịch bất đạo" hành động vĩ đại, tự nhiên là trong lòng khoái ý vô cùng.

"Ta không là các ngươi Đại sư huynh!"

Trắng kỳ nhàn nhạt nói một câu như vậy về sau, rất nhanh xuyên qua đám người, hướng về Triệu phong vị trí bước đi, một đường chân Bộ Hư phù, thân thể lay động, sắc mặt càng là tái nhợt vô cùng, nhìn như đã đến nỗ lực hết sức.

Gặp này, Triệu phong bận bịu đoạt bước lên trước, đi đem hắn đỡ lấy, thân sắc hơi có lo lắng.

Sắc mặt tái nhợt bên trong, tại Triệu phong nâng đỡ, trắng kỳ nguyên bỏ gối ngồi xuống, bắt đầu thở nạt điều tức, khôi phục gần như khô cạn tu vi.

"Khụ khụ ~ "

Một tiếng ho nhẹ cắt ngang chung quanh trầm mặc, đám người nhấc đầu, trắng kỳ cũng mở ra hai mắt nhìn lại, đã thấy vương khúc Phong Thần tình ngưng túc, đầu tiên là nhìn chung quanh một xung quanh, gặp một đám Đệ Tử đều là thu túc khuôn mặt, nghiêm túc nhìn lại, cảm thấy hải lòng địa gât gât đầu về sau, lập tức nhàn nhạt mở miệng, âm thanh trong sáng, mang theo uy nghiêm:

"Lần so tài này phát sinh dạng này ngoài ý muốn, đúng là Bản Tông ngoài ý liệu, bây giờ đấu trường đã hết hủy, tiếp xuống sắp xếp Danh Chiến liền như vậy hủy bỏ, " nói đến đây, thanh âm ngừng lại, đột nhiên đề cao mấy phần, gần như quát khẽ, "Trắng kỳ, Triệu phong, Tôn Linh, Lý Văn, còn có. . . Tông lặn, người chờ năm người tiến lên tiếp lệnh!"

"Văn bối tiếp lệnh!"

Ngoại trừ tông lặn bên ngoài, mấy người khác lập tức đứng dậy, cùng lúc trước đạp một bước, rời khỏi đám người, thân sắc cung kính ôm quyền đồng ý, hướng về vương khúc gió cúi đầu.

Vừa mới thức tỉnh không lâu, thân sắc uể oải suy sụp, sung mặt sung mũi tông lặn, đang nghe vương khúc gió lời này về sau, vô ý thức sững sờ thân, mở to hai mắt, phảng phất không tin, cho là mình nghe lầm.

Nháy mắt sau mới kịp phản ứng, theo sau chính là một trận cuồng hi, hung hăng một nắm quyền bên trong, thân sắc phản chấn bên trong, tông lặn gian nan sau khi đứng dậy ngược lại đầu liền bái.

Cúi đầu về sau, mấy người đứng dậy, nơi này cùng lúc, đã thấy vương khúc gió tay trái phát một cái, năm Đạo Linh ánh sáng trống rỗng xuất hiện, hướng về năm người vị trí bay lượn mà đến, phân biệt bay tới năm người trước người, bị bọn hắn lảng không tiếp được, sau khi tới tay linh quang tán rã, hóa thành một khối Thanh Ngọc lệnh bài, có cỗ ấm Nhuận Chi cảm giác.

Trắng kỳ cầm trong tay cẩn thận đi xem, chỉ thấy mình cái này Khối Lệnh Bài bên trên, chính diện khắc lấy "Khúc gió", mặt sau thì là "Đỉnh Tam", hết thảy bốn cái rất có phong vận.

Chính diện còn tốt lý giải, chỉ là cái này "Đỉnh Tam" lại là ý gì, trắng kỳ cũng có chút sờ không được đầu óc.

Cũng may còn chưa có người mở miệng đặt câu hỏi, vương khúc gió liền lập tức giải thích: "Này làm cho ta khúc gió tông Nội Môn đặc hữu Thân Phận Lệnh Bài, từ tiếp bên dưới này khiến về sau, liền thay biểu người chờ năm người đã là tông ta trọng điểm bồi dưỡng Hạch Tâm Đệ Tử thân phận, cái này lệnh bài phía sau sở tự đại biểu người chờ được phân phối tại Nội Môn khu vực, như thế nhưng có nghi vấn?"

Lời này nói ra, đám người nhao nhao sáng tỏ, hồi lâu không người mở miệng, gặp này vương khúc gió có chút điểm đầu, liền tiếp theo nói: "Chớ cho rằng cái này lệnh bài chỉ có cái này một loại công hiệu, có khác tứ đại tác dụng. . ."

Nói tới chỗ này còn dừng một chút, phảng phất có ý thừa nước đục thả câu, thấy mọi người ánh mắt đều là sáng lên, lúc này mới trong hải lòng mỉm cười mở miệng, "Nó một, bằng vào này lệnh, tất cả Nội Môn Đệ Tử mỗi tháng có thể đi Chủ Điện một bên 'Giấu nguyên điện' nhận lấy tương ứng tu luyện vật tư. . ."

"Thứ hai, lệnh bài bên trong có một đạo pháp trận, uẩn có giấu Bản Tông tự mình rót vào một Đạo Linh dẫn, bằng vào này Linh Dẫn, người chờ đều có thể nhập 'Hóa Linh Điện' bên trong tu luyện một tháng thời gian. . ."

"Thứ ba, cái này lệnh bài nội hàm ngậm một chỗ không lớn Trừ Vật Không Gian, có thể tồn trữ một số vật phẩm, trong đó hiện hữu mấy vật người chờ có lẽ có thể cần dùng đến, khác còn có một lần nhập 'Điện Tàng các' chọn lựa công pháp cơ hội, người chờ tự giải quyết cho tốt!"

Vừa dứt lời, cơ hồ tất cả Đệ Tử ánh mắt đều tại cùng một thời khắc phát sáng lên, nhìn về phía mấy người kia, đều mang tới nồng đậm hâm mộ.

Lý Văn hô hấp dồn dập, thân thể khẽ run, khuôn mặt hơi có đỏ lên, quét qua trước đó nho nhã bình tĩnh khí độ.

Lúc này tông lặn còn yên lặng tại cái kia cỗ mất mà được lại kinh hi bên trong, nơi nào sẽ để ý cái gì khen thưởng, chỉ là tùy tiện nghe ngóng, lộ ra một chút động dung, lại bị hắn rất nhanh thu lại, cúi thấp xuống hai mắt, một bộ không có chút rung động nào đáng về.

Liên liền Triệu phong cũng hơi kinh ngạc, há to miệng, hiển nhiên cũng là biết một chút cái gì.

Nhất bình tĩnh không ai qua được trắng kỳ cùng Tôn Linh hai người, trắng kỳ là không biết cái này khen thưởng đại biểu hàm nghĩa, mà Tôn Linh thì là căn bản không thêm để ý.

Trắng kỳ trong lòng thầm nghĩ, mặc dù không biết cái này "Hóa Linh Điện" ra sao chỗ, này là nhưng cũng không phải nói chuyện với nhau thỏa đáng thời cơ, chỉ có thể đợi cho về sau lại hướng Triệu phong hỏi thăm.

Ánh mắt đảo qua đám người, vương khúc gió nho nhã cười một tiếng, như gió xuân hiu hiu, cuối cùng đứng tại trắng kỳ trên thân, mang theo thường thức, giống như trường bối nhìn về phía vân bối vậy, ánh mắt nhu cùng nói: "Mặt khác, lần so tài này từ trắng kỳ đoạt được thứ nhất, bởi vậy, trừ hân có thể nhập 'Thăng' cảnh tu luyện bên ngoài, những người còn lại chỉ có thể nhập 'Linh' cảnh tu luyện."

Vương khúc gió nói lời này cũng không phải là bắn tên không đích, trắng kỳ cùng để hướng ở giữa chiến đấu, một đám Đệ Tử tính cả trưởng lão chấp sự, đều là rõ như ban ngày, trong lòng nhắc lên kinh đào hải lãng, thật lâu không thể bình phục.

Dù chưa tiến hành sau cùng sắp xếp Danh Chiến, nhưng trong lòng mọi người, trắng kỳ không thể nghi ngờ đã là lần thi đấu này đệ nhất nhân.

"Tốt, " vương khúc gió phẩy tay áo một cái, nhàn nhạt nói, " người các loại. . . Tán đi đi!"

"Tôn Tông Chủ lệnh!"

Đám người cùng nhau ôm quyền, âm thanh chấn khắp nơi, lập tức riêng phần mình triển khai thân hình, lướt về phía cầu tàu chỗ.

Hậu phương còn lại từ đại Trúc Cơ cường giả, dưới chân cũng có kiếm quang dâng lên, vút qua phía dưới, vạch phá Dạ Không, xa xa mà đi.

Chớp mắt thời gian, trắng kỳ liền tại Triệu phong đến đỡ bên dưới hạ giao đầu phong, hướng về Đệ Tử Phong nơi ở mà đi.

Trên đường đi Triệu phong lộ ra hưng phấn vô cùng, mặt mày hớn hở, nước bọt bay loạn, nhìn dáng vẻ của hân, tựa như đánh bại để hướng không phải trắng kỳ, mà là chính hân giống như.

Trắng kỳ có thể nhìn thấy tại Kỳ Minh sáng lên hai con ngươi chỗ sâu, ần giấu lo lắng, không khỏi trong lòng âm áp, nhưng vẫn là bị Triệu phong ngẫu nhiên tung ra vài câu sắc người nói, dẫn tới liên tục cười khổ.

"Ta không sao!"

Trở lại chỗ ở về sau, trắng kỳ cuối cùng có chút nhàn nhàn không được Triệu phong điệp điệp không nghỉ, tu vi nhất chuyển, nguyên bản còn lộ ra có chút tái nhợt sắc mặt, đứng là chậm rãi khôi phục hồng nhuận phon phốt màu sắc, nơi nào có nửa điểm thụ thương dáng vẻ?

Gặp này, Triệu phong liên tục tắc lưỡi, kinh ngạc không thôi, tâm đạo một tiếng: Quái vật a! Ta cái này trắng sư đệ thật đúng là cái quái vật!

Tiếp xuống thời gian, trắng kỳ hướng Triệu phong hỏi thăm một số sự tình, cũng là bao nhiêu đối với khúc gió tông Nội Môn có hiểu một chút, không khỏi đối với cái kia "Hóa Linh Điện" có không ít mong đợi.

Màn đêm sớm đã hạ xuống nhiều lúc, xung quanh bốn phía tĩnh mịch, lật trên thân phía sau giường, thân một bên truyền đến trận trận hơi hân thanh âm, bên cạnh đầu đi xem, không biết gì lúc Triệu phong đã là lâm vào ngủ say, cũng không biết nghĩ đến cái gì, trắng kỳ góc miệng kéo một cái, lộ ra mỉm cười.

Lần so tài này, phải kể tới ai thoải mái nhất, sợ là ai cũng so tuy nhiên Triệu phong, cũng không gặp hân làm sao xuất lực, nhưng thật giống như so với chính mình còn một hơn đến bình thường, sớm như vậy liền thiếp đi, nghĩ đến chẳng lẽ hân tất cả Khí Lực, tất cả đều làm tại hân cái miệng thúi kia lên a?

Mọc ra một thanh khí, trắng kỳ xoay tay phải lại, khối kia đại biểu cho Nội Môn Đệ Tử thân phận Thanh Ngọc lệnh bài xuất hiện trong lòng bàn tay, Linh Thức tán ra, thăm dò vào trong đó, lập tức Nhãn Quang sáng lên, lộ ra một chút nghiêng ngả chi sắc.

Trong đó quả thật như vương khúc gió nói, có một chỗ Trừ Vật Không Gian, lại không phải rất lớn, chỉ có thể thả bên dưới rất ít vật phẩm.

Này lúc chỗ này Trừ Vật Không Gian nội chỉ có Tam Vật, một khối Mộc Bài, một cái Tử Sắc Trường Bào, còn có một khối thạch đầu.

Đệ nhất vật bị hân lập tức nhận ra, trước đó từng tại Công Tôn kéo dài nơi đó cầm tới qua một cái, chính là tiến vào "Điện Tàng các" tư cách lệnh bài, nhập chi tiện sẽ bị thu đi, không thể làm về, khối này Mộc Bài liền thay biểu lấy chỉ có một lần chọn lựa công pháp cơ hội.

Về phần thứ hai vật, món kia Tử Bào, đại khái là khúc gió tông Nội Môn Đệ Tử thống nhất trang phục, bị trắng kỳ trực tiếp lướt qua, ánh mắt rơi vào thứ ba vật phía trên.

Linh Thức đảo qua khối kia toàn thân lóe ra Oánh Oánh quang huy thạch đầu, ước chừng chỉ có ngón út đệ nhất cái đốt ngón tay Đại Tiểu, Linh Khí lại

phá lệ nồng đậm nội liễm, một bộ phận tiêu tán đến lệnh bài nội trong không gian, lập tức trong đó Linh Khí toát lên các nơi.

"Đây là. . ." Trống kỳ ánh mắt hơi có chần chờ, nghĩ nghĩ về sau, lập tức giật mình, nhướn mày một cái, lộ ra thật sâu động dung, "Một khối nhỏ Hạ Phẩm linh thạch!"

Nhìn cái này linh thạch Đại Tiểu, trong đó linh khí tổng lượng, cơ hồ có thể so với gần ngàn mai Dung Linh Đan.

Khó trách sẽ cảm thấy quen thuộc, nghĩ đến chính mình từng hao phí đại lượng Dung Linh Đan, liền vì ngưng luyện ra bốn khối Hạ Phẩm linh thạch, đến bố trí cái này Tụ Linh Trận, trống kỳ không khỏi tự giễu cười một tiếng.

Ngoại Môn Đệ Tử cùng Nội Môn Đệ Tử đãi ngộ chênh lệch, thật có thể nói là một cái trên trời một cái dưới mặt đất, vền vẹn nhập môn khen thưởng, liền có cái này một khối nhỏ Hạ Phẩm linh thạch, có thể so với bình thường Ngoại Môn Đệ Tử gấp mấy trăm lần lương tháng, đơn giản không biết rằng nói cái gì cho phải.

Cũng may phần lớn Ngoại Môn Đệ Tử riêng phần mình có một ít cách khác, hoặc ra ngoài săn giết Yêu Thú, hoặc đến Các Phong hỗ trợ, đem đổi lấy tu luyện cần thiết vật tư, nếu không muốn làm tu vi đột phá, còn không biết muốn tới khi năm ngựa tháng đâu!

Không nghĩ nhiều nữa, thu hồi lệnh bài về sau, xếp bằng ở trên giường, trống kỳ chậm rãi nhắm mắt, lâm vào thổ nạp bên trong.

Ngoài cửa sổ bóng đêm tĩnh mịch, yên lặng như tờ, Nguyệt Quang lạnh lạnh, chiếu xuống tiền đình, có bóng cây chập chờn mờ lung, có tiếng gió, có côn trùng kêu vang. . .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Mạch nước ngầm

Ngày thứ hai sáng sớm, trống kỳ từ thổ nạp bên trong tỉnh lại, mở ra hai mắt về sau, định Định Thần, lập tức nhìn chung quanh một Chu Hậu, lớn thờ dài ra một thanh trọc khí.

Hôm nay liền muốn tiến về Nội Môn, từ đó triệt để thoát ly Ngoại Môn thân phận, trở thành Tông môn trọng điểm bồi dưỡng Hạch Tâm Đệ Tử, này lúc ngẫm lại, ngược lại có chút không bỏ, dù sao ở chỗ này sinh sống hơn một năm thời gian.

Lại nhìn Triệu phong, này lúc còn tại hồ hồ Đại Thụy, trống kỳ ánh mắt hơi có nhu hòa.

Triệu phong người này, tuy nhiên tính cách có chút không đứng đắn, nhưng tuyệt không hồng, ngược lại cực kỳ trọng tình, càng khó hơn chính là, đối với với mình tuyệt đối với tín nhiệm, có hấn mang theo một bên, ngày bình thường ngược lại tăng thêm không ít niềm vui thú, cũng hòa tan chính mình ngột ngạt.

Hoặc Hứa Chính là bởi vì hấn như thế tùy tiện, lại trọng tình trọng nghĩa tính tình, mới có thể có đến chính mình tán thành đi. . . Trống kỳ nghĩ thầm.

Tại cái này toàn bộ khúc gió tông Ngoại Môn, cho dù là một số quen biết Đệ Tử, cùng mình ở giữa cũng tuy nhiên hơi hột giao. Nếu nói bạn bè, ngoại trừ cùng Kỷ Phong cùng thi lâm hai người quan hệ không tệ bên ngoài, sợ là cũng chỉ có Triệu phong một người.

Nghĩ đi nghĩ lại, không biết qua bao lâu, chỉ nghe một tiếng những lớn lên rên rỉ, vắn eo bẻ cổ, Triệu phong mở ra nhập nhèm mắt buồn ngủ, cất ngang trống kỳ suy nghĩ.

Hai người nhìn nhau về sau, đều là lộ ra ý cười, lập tức xoay người xuống giường, liền muốn đẩy cửa đi ra ngoài.

Đội đi tới môn một bên, nếu muốn đến cái gì, trống kỳ bước chân dừng lại, đột nhiên quay người nhắc chỉ một điểm phía dưới, có bốn Đạo Linh ánh sáng từ nó đầu ngón tay lóe ra, phân hướng về trong phòng bốn góc.

Tại Triệu phong mang theo kinh ngạc ánh mắt dưới, có bốn Đạo Trận pháp bỗng dung hiển hiện, sau đó giống như Băng Tuyết tan rã vậy, nhanh chóng tiêu tán.

Cái này bốn đạo pháp trận tiêu tán cùng lúc, nói Đạo Trận vẫn lẫn nhau xen kẽ, chậm rãi hiện ra tại mặt đất, hóa thành một đạo bao gồm toàn bộ trong phòng cự đại Trận Pháp, Trận Pháp bốn góc có bốn khối phát ánh sáng Tiểu Thạch Khối, không cần nghĩ tự nhiên là Trận Cơ.

Linh lực dẫn dắt phía dưới, cái này Tứ Tiểu khối vừa mới bộc lộ ra bộ dạng Hạ Phẩm linh thạch, lập tức ly khai mặt đất, hóa thành bốn nói Lưu Quang, bay lượn đến trắng kỳ trong tay.

Trong đó hai khối lách cách một tiếng trực tiếp sụp đổ, hóa thành tro bụi, còn lại hai khối thì linh quang âm đạm, trong đó vẫn còn có một bộ phận linh lực tồn tại.

Trận Cơ đã trừ, mặt đất Tự Linh Trận Trận Văn cũng tùy theo biến mất, triệt để tiêu tán, giống như chưa từng tồn tại bình thường, mà hai khối linh thạch thì bị trắng kỳ thu nhập trong túi trữ vật.

Cử động lần này chính là ra Vu Cẩn thận, dù sao muốn rời khỏi này, nói không chính xác gì lúc liền sẽ có mới nhập môn Ngoại Môn Đệ Tử vào ở, đến lúc một khi bại lộ, mặc dù không tính là cái gì đại sự, nhưng cũng không chừng sẽ có người liên tưởng đến cái gì.

Trắng kỳ cũng không muốn có mang bất luận cái gì may mắn, nhất là đối với cổ vui mừng người này, có loại không nói rõ được cũng không tả rõ được cảm giác, dường như một tầng mê vụ che đậy, nhìn không thấu sâu cạn.

Thâm ý sâu sắc nhìn thoáng qua trắng kỳ, Triệu phong không có hỏi nhiều, hai người lần lượt sau khi ra cửa, triển khai thân hình, hướng về Nội Môn Chủ Phong vị trí lao đi.

"Ai ~ ta nói trắng sư đệ a, sư huynh ta về sau không thể giúp ngươi, tuy nhiên ngươi yên tâm, vừa có Không Ngã liền đi tìm ngươi!"

Trên đường đi Triệu phong ai thanh thán khí, một bộ như cha mẹ chết đáng vẽ, cuối cùng hay là bởi vì không thể cùng trắng kỳ phân tại cùng một chỗ khu vực, hẳn bị phân đến chính là canh khu đệ tử biệt viện, bởi vậy một lúc tâm lý Không Không Lạc Lạc, tâm tình hơi có chút sa sút.

"Vẫn là thôi đi!" Trắng kỳ đỡ khóc đỡ cười, trong lòng cảm thấy không thể nào.

"Ngươi nói cái kia tông lặn làm sao tiến Nội Môn, ta rõ ràng đem hắc đánh ngã, môn chủ thật đúng là bất công!"

Trước một khắc còn tại oán trách không thể cùng trắng kỳ phân tại một chỗ, sau một khắc nhưng lại kéo tới vương khúc gió trên người, cái này một trước Nhất Hậu, Thiên Mã Hành Không, trắng kỳ đều cảm thấy náo tử có chút không đủ dùng, theo không kịp suy nghĩ của hắn.

"Ai biết được. . ." Trắng kỳ không mẫn không nhạ thuận miệng thóa Diễm Đạo, trong lòng nhưng cũng có chút nghi vấn.

Nói đến Triệu phong đánh bại tông lặn thủ đoạn, quả thực có chút không quang thái, vẫn là tại chính mình âm thầm trợ giúp bên dưới tạo thành.

Luận thực lực tông lặn mặc dù không bằng chính mình, cũng đối với mạnh hơn Triệu phong không ít, một thân chiến lực kinh người, coi như vào Nội Môn cũng không ra bất kỳ người dự kiến.

Nghĩ tới đây, trắng kỳ lại tăng thêm một câu: "Có lẽ môn chủ hẳn có khác suy tính đi. . ."

"Ai ~ có lẽ là đi, dù sao gặp lại hắc lúc, nếu là hắc còn dám hoành, ta liền cho hắc biết thế nào là lễ độ nhìn một cái!"

Trắng kỳ bị Triệu phong lời này chọc cười, cố ý chế nhạo nói: "Đừng đến lúc đó khóc hô hào đi cầu ta mới là!"

"Sư đệ ngươi nói gì vậy, " Triệu phong sắc mặt đỏ lên, cực lực giải thích nói, " ngươi sư huynh ta là loại người này sao?"

Nói nói, âm thanh càng ngày càng nhỏ, ngược lại chính mình cũng có chút không tin, lập tức ánh mắt cổ quái, cười ngượng ngùng không thôi, lấy che giấu xấu hổ.

"Ha-Ha ~ "

...

Hai người một đường đàm tiếu, cũng gặp được không ít Ngoại Môn Đệ Tử, khi nhìn đến bọn hắn đi qua thời điểm, nhao nhao ôm quyền chào, thần sắc cung kính vô cùng.

Nhất là đối mặt trắng kỳ, cơ hồ có thể nói được cuồng nhiệt, từng cái sắc mặt đỏ lên, ánh mắt hỏa nhiệt, lộ ra hưng phấn dị thường, ngược lại khiến trắng kỳ có chút sờ không được đầu óc.

Trắng kỳ trong lòng biết, chính mình nhất mình kinh nhân, nhất cử chiến thắng đệ triều, đoạt được thi đấu đệ nhất sự tình, nhất định đã là mọi người đều biết, lại không nghĩ tới sẽ để cho Đệ Tử Phong Đệ Tử hưng phấn như thế, không khỏi nghi hoặc bên trong hỏi ý Triệu phong, đi qua Triệu phong một trận giải thích, lúc này mới trong lòng sáng tỏ, lập tức dao động đầu cười khổ không thôi.

Nguyên lai, trước đó, Đệ Tử Phong chính là Ngoại Môn bốn tòa sơn phong chính thể thực lực yếu nhất Nhất Phong, mỗi giới thi đấu cơ hồ đều là hạng chót, trước mấy lần càng là liên tiếp bị thua, không một người có thể thắng được, thậm chí, trận đầu liền tan tác rời sân.

Bởi vậy, mỗi khi đối mặt hắc phong Đệ Tử thời điểm, Đệ Tử Phong Đệ Tử phần lớn không ngần đầu được lên, bị người ức hiếp cũng là thường cũng có sự tình.

Lần này Đệ Tử Phong lực lượng mới xuất hiện, trực tiếp ra hai tên thu hoạch được Nội Môn tư cách Đệ Tử, nó bên trong có một cái lực áp quần hùng, hái được hạng nhất, có thể nói toàn bộ Đệ Tử Phong đầu chờ đại sự, gây nên sóng to gió lớn, đối với có thể thay Đệ Tử Phong Chính Danh trắng kỳ tự nhiên tồn sùng đầy đủ.

Lòng người sở hướng, tất cả Ngoại Môn Đệ Tử bên trong, trắng kỳ danh vọng một lúc chấn Thiên, liền có bây giờ lần này quang cảnh.

Thậm chí, theo hai người tiến lên, gặp gỡ một số cái rất có vài phần tư sắc Nữ Đệ Tử, từng cái tranh tương hướng lấy trắng kỳ đưa qua không che giấu chút nào câu mắt người thân, khiến cho trắng kỳ lòng to đều muốn dựng thẳng lên, hốt hoảng bên trong đất lấy Triệu phong, nhanh hơn độ, vút qua Lão Viễn, thoáng qua rồi đi.

Hiếm thấy, nó bóng lưng lại có mấy phần chật vật.

Ngay tại trắng kỳ hai người chính nhất đường chạy tới Nội Môn thời khắc, lúc này Nội Môn. . . Át khu, một chỗ ốc xá nội.

"Hừ ~ sư tôn hần lão nhân gia cũng quá thiên vị cái kia Dã Tiểu Tử, lần này vào Nội Môn, sợ không phải muốn giam tại Lão Tử trên đầu treo lên trên!"

Một Danh Tướng mạo thô kệch, tóc như Cương Châm vậy cây cây dựng thẳng lên, không giận tự uy nam tử oán hận mở miệng, ánh mắt cũng rất âm trầm, trong đó hàn quang lấp lóe, nói chuyện cùng lúc mãnh liệt vỗ bên cạnh thân bàn trà.

Chỉ nghe phịch một tiếng tiếng vang, trên bàn trà phòng hộ Trần Văn, chưa đưa đến mây may ngăn trở tác dụng, khiến cho tại chỗ sụp đổ, hóa thành một chỗ mảnh gỗ vụn, có thể thấy được cái vỗ này chỉ lực, như thế nào kinh người.

Tại cái này nam tử thân một bên, có khác một tên mặt bề ngoài khéo đưa đẩy, con mắt hẹp nhỏ, ánh mắt nhưng rất sáng cao gầy nam tử, một mực cung đứng ở bên cạnh.

Nghe được cái này tiếng nổ, cái này thon gầy nam tử thân thể lập tức run lên, Nhãn Châu nhất chuyển, trong đó tinh quang chợt hiện, "Sư huynh chớ có tức giận, ta ngược lại thật ra có một kế. . ."

"Nói! !"

Cái trước mãnh liệt quay đầu, trợn mắt tròn xoe, gât gao nhìn chăm chăm hần hai mắt, trong đó Sát Ý lẫn lộn, không che giấu chút nào.

Thon gầy nam tử lạnh cả tim, cơ hồ vô ý thức muốn lui lại, lại bị hần cường tự chống đỡ, nhảy mắt trở nên tái nhợt sắc mặt, miễn cưỡng tươi cười bên trong, đề thấp âm thanh nói vài câu cái gì.

Cái kia buông thả nam tử sau khi nghe xong, Nhãn Quang đột nhiên sáng lên, to đến cực điểm tiếng nói môn, chấn động đến không khí phảng phất đều ông ông tác hưởng, "Tốt! Kế này rất hay, liền này pháp, ta nhìn hần như thế nào ứng dụng? !"

Khúc gió tông Nội Môn, là lấy Giáp Ất Bình Đinh Mậu Kỷ Canh Tân làm tên, vòn quanh Chủ Phong một xung quanh, phân đà tám cái phương vị bài bố.

Này lúc trắng kỳ hai người, sớm đã chỗ cạ cầu tàu, đi tới Nội Môn Chủ Điện chỗ Chủ Phong sườn núi phía dưới, Trung Cấp chéch lên, chính là Nội Môn an trí chỗ, đều có thể nhìn thấy một số ốc xá cái bóng giấu ở trong rừng.

Nhắc nhìn lên xem, có Linh Vụ lượn lờ, Sơn Thể nguy nga, đá lớn khí phách, có thể nhìn thấy mơ hồ hiển hiện điều lâu cung điện xen vào nhau trên đó, phát ra hùng vĩ chi ý, nơi đó chính là toàn bộ khúc gió tông chỗ trọng yếu nhất, hạch tâm Chủ Điện chỗ.

Hai người một phen thồn thức qua đi, như vậy tách ra, riêng phần mình hướng về được phân phối khu vực bước đi.

Trắng kỳ chỗ đình khu, chính đối phía đông, một đường leo trèo hướng lên, rất mau tới đến phụ cận, lập tức ánh mắt sáng lên.

Bốn tòa từ gạch xanh làm ngói dựng ốc xá gấp trùng liền ngang gạt ra, mỗi tòa ốc xá chiếm có bảy tám trượng, kiểu dáng mộc mạc lại không đơn sơ, lại thêm rừng rậm vòn quanh, tự có một cỗ Thanh U độc đáo cảm giác, muốn so Ngoại Môn chỗ kia cỗ xưa Mao Xá tốt hơn quá nhiều.

Mỗi tòa ốc xá ở giữa, đều có tường ly ngăn cách, các tự tại trước hình thành một chỗ cùng loại độc viện chỗ, trong đó có trận Trần Linh lực ba động tràn ra, còn có linh được hương khí, thấm vào ruột gan, giống như trông trọt có một ít Linh Chu Được thảo.

Đi vào từ trái sang phải nơi thứ ba sân nhỏ trước, Linh Thức quét qua phía dưới, trắng kỳ mỉm cười, lật tay ở giữa lấy ra khối kia đại biểu Nội Môn Đệ Tử thân phận đánh dấu lệnh bài, một chỉ điểm tại mặt ngoài, liền có một chùm linh quang từ đó tóe hiện, dung nhập bên trong cửa viện.

Trên cửa bố trí đơn giản một chút phòng hộ Cẩm Chế Trận Pháp lập tức biến mất, linh lực ba động tiêu tán, khiến cho trắng kỳ tùy tiện đẩy ra về sau, chậm rãi đi vào.

Quả thật đúng là không sai, trong sân trồng đủ loại Hoa Hoa Thảo Thảo, phần lớn trắng kỳ đều để không lên tên, nó bên trên có Cẩm Chế ánh sáng tràn ngập, lại đều không phải rất mạnh, đại khái chỉ là vì bảo trì Linh Chu linh tính không tiêu tan gây nên.

Linh Thức đảo qua về sau, trắng kỳ phát giác những này Linh Chu tuy nhiên đều là chút cấp thấp Linh Dược hoa cỏ, không có cái gì quá cao giá trị, trồng ở nơi đây, nhưng cũng bằng thêm một chút phong nhã cảm giác.

Không có nhiều làm dừng lại, một đường tiến lên đến ốc xá trước đó, mở ra trên đó Cẩm Chế về sau, đẩy cửa trong đó.

Một chút nhìn đi qua, nó nội không gian rất lớn, có bảy tám trượng vuông, bố trí lại là rất đơn giản, chỉ có một cái giường cùng một cái Bồ Đoàn, lộ ra có chút trống trải, hiển nhiên để đó không dùng hồi lâu.

Trắng kỳ ánh mắt vút qua, từ cái kia bồ đoàn bên trên đi qua, đang chờ nhìn về phía nơi khác thời khắc, lại là đột nhiên dừng lại, nhìn kỹ lại, một lát sau lộ ra mấy phần kinh ngạc chỉ sắc.

Cái này Bồ Đoàn đúng là một cái pháp bảo, còn không phải bình thường pháp bảo, mà từ Trúc Cơ cường giả tự mình luyện chế pháp bảo!

Một phen xem kỹ về sau, trắng kỳ là xong giải cái này Bồ Đoàn công hiệu, trong đó có hai nói dung hợp lại cùng nhau Pháp Trận, có thể đưa đến Ngưng Thần Tĩnh Tâm, tăng tốc nhập định cùng tự Nạp Linh khí công hiệu.

Cái này hai Đạo Trận pháp đều rất phức tạp, liên liền trắng kỳ bố trí đều sẽ rất cố hết sức, lại càng không cần phải nói đi dung hợp.

Bởi vậy, chỉ có Trúc Cơ cường giả mới có thể luyện chế, công hiệu dùng mặc dù không bằng Tự Linh Trận cái kia vậy nổi bật, nhưng cũng thuộc hiếm có Phụ Trợ Hình pháp bảo.

Ngoài ra, cả cái phòng bên trong lại không bắt luận cái gì khiến trắng kỳ để ý chỗ, mọc ra một thanh khí, nhìn, tiếp xuống thời gian bên trong, sẽ có rất lớn một đoạn thời gian, muốn ở chỗ này tu luyện.

Lấy Tiền Triệu phong luôn nói trắng kỳ không thú vị, sẽ không hưởng thụ, bây giờ xem ra xác thực như thế, vừa mới chín tắt mới hoàn cảnh, trắng kỳ lập tức cảm thấy không hứng lắm, liền trực tiếp xếp bằng ở cái kia trên bồ đoàn, chuẩn bị nhập định.

Vừa mới ngồi xuống, hình như có một cỗ ý lạnh từ Bồ Đoàn nội thoát ra, đi qua xương đười tèo lên cột sống, cuối cùng thẳng tới não hải, khiến cho trắng kỳ trong đầu nhất thanh, một số tạp niệm nhao nhao thối lui, rất nhanh lâm vào Định Cảnh.

Liên tiếp đã trải qua mấy trận đấu pháp, trắng kỳ cảm giác chính mình tu vi càng thêm thông hiểu đạo lý, thao túng cũng càng thêm tùy tâm sở dục, đã là có nhất định nội tình.

Lại thêm trong chiến đấu một số cảm xúc, khiến cho hần ngày bình thường có chút không hiểu địa phương, phảng phất Bát Văn Kiến Nhật, rộng mở trong sáng, có lẽ có thể nắm chặt, ném thử một phen, nhìn phải chăng có thể đột phá tới siêu phẩm cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 112: Lại vào giấu phong

Sau ba ngày, trắng kỳ mờ ra hai mắt, khó nén trong mắt thất vọng chi ý, có chút hít khẩu khí.

Ba ngày thời gian, cũng không có thể làm hần thành công đột phá tới luyện khí Đệ Thất Tầng, khiếm khuyết hần cũng rõ ràng là vật gì, chính là Linh Khí.

Luyện khí Đệ Thất Tầng cần thiết Linh Khí quá mức to lớn, mà lại đối với Phẩm Chất bên trên yêu cầu cao hơn, cho dù là trước đó Tự Linh Trận, đều có chút theo không kịp, lại càng không cần phải nói hiệu dụng càng sau Bồ Đoàn.

Trực tiếp từ Hạ Phẩm linh thạch bên trong hấp thu Linh Khí thì quá mức xa xỉ, về sau nói không chừng bảy trận sẽ còn dùng đến, vì vậy lưu lại chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

Nghĩ nghĩ, trắng kỳ trong lòng liền có quyết đoán, thân là thi đấu đệ nhất nhân, đoạt được khen thưởng bên trong liền có một đầu, có thể nhập Hóa Linh Điện "Thăng cảnh" tu luyện một tháng, từ Triệu phong trong miệng hiểu rõ đến cái này Hóa Linh Điện tác dụng về sau, trắng kỳ lập tức ý động.

Không nói hai lời, trực tiếp đứng dậy, đẩy cửa đi ra ngoài, trắng kỳ vừa mới ra viện môn, lại tại này lúc, một tiếng duyên dáng gọi to từ một bên vang lên truyền đến.

"Là người? !"

Trắng kỳ thần sắc nhất động, bên cạnh đầu nhìn lại, chỉ gặp Tôn Linh khẽ che môi đỏ, trừng lớn hai mắt, lộ ra một bộ rất là bộ đáng giết mình.

Tại nàng thân một bên còn có một nữ, ước chừng mười bảy mười tám tuổi, so trắng kỳ lớn hơn hai tuổi, tóc dài như thác nước, rối tung tại áo mỏng bên trên, thẳng tới thắt lưng, bên trên cầm một thanh Suyai Mộc trâm.

Mặt mày như họa, da như Ngưng Tuyết, tướng mạo so với Tôn Linh cũng không kém bao nhiêu, đường cong lại càng thêm nhu hòa, lông mi rất lớn, không có Tôn Linh đáng yêu đáng yêu, lại có một loại có chút thanh nhã cảm giác.

Đồng thời, tại nàng trên thân có khác một cỗ khác khí chất, giống như nhà nhận, an bình vô cùng, như thủy trong hai con người, hiện động một cỗ Thanh U chi ý, quanh thân tán phát khí tức cũng có chút lạnh, phảng phất trong lúc vô hình cự người tại ở ngoài ngàn dặm đồng dạng.

Lại thêm nó áo mỏng bên dưới thân thể mềm mại, lộ ra gầy yếu, nhu cùng khuôn mặt huyết sắc không nhiều, lại phảng phất yếu đuối vô cùng, nhìn đến không tên sinh lòng thương yêu, hai loại khí chất vốn nên mâu thuẫn, lại tại thời khắc này cực kỳ tự nhiên mà hiện lên tại cùng một người trên thân.

Cho dù là trắng kỳ nhìn thấy cái này nữ tử, cũng không khỏi đến Nhãn Quang sáng lên, Nhịp tim đập giống như đã bỏ sót vỗ.

Cái này sững sờ thần Công Phu, cái kia nữ tử lại mở miệng trước, mỉm cười bên trong, khẽ mở môi đỏ, âm thanh biến ảo khôn lường, như Không Cốc U Lan, gột rửa lòng người, "Vị này sư đệ thể nhưng là mới vừa vào Nội Môn?"

"Không tệ, Sư Tỷ người là. . ."

Trắng kỳ cái này mới hồi phục tinh thần lại, thần sắc hơi có chút không tự nhiên, cũng rất tốt bị hấn che giấu đi, ánh mắt trong bình tĩnh tới đối mặt, lời nói một lời ra lại cảm thấy lễ nghĩa không đúng, bận bịu lại tăng thêm một câu, "Ta gọi trắng kỳ!"

Cái này nữ tử lại không để ý, nhẹ gật gật vuốt tay, đang muốn mở miệng thời khắc, một bên Tôn Linh xen vào nói: "Đây là ta Chu Oánh Chu sư tỷ, làm sao? Tâm Động rồi?"

Trắng kỳ yên lặng, dờ khóc dờ cười, bận bịu chấp tay một cái nói: "Gặp qua Chu sư tỷ, tôn Sư Tỷ!"

"Trắng sư đệ tốt!" Chu Oánh cùng thi lễ, lộ ra tương đương theo hòa, như Thủy Thanh lạnh trong hai con người, đồng dạng cất giấu mấy phần hiếu kỳ.

Trắng kỳ tên đầu, mấy ngày nay Chu Oánh cũng đã được nghe nói nhiều lần, lúc này thấy đến bản tôn, chỉ cảm thấy trắng kỳ tướng mạo coi như tuần lãng, đúng vậy có chút gầy yếu, trẻ con khí chưa thoát thời, tu vi cũng mới luyện khí Đệ Lục Tầng mà thôi.

Nhưng cũng chính là như thế một cái thanh tú thiếu niên, nhất cử đánh bại đông đảo tư lịch thâm hậu kỳ trước cường giả, liền để Triều Đô bị hấn đạp ở dưới chân, thành tựu bây giờ tên.

Tôn Linh nhưng là không còn an tĩnh như vậy, chỉ là tùy ý điểm một cái đầu về sau, một đôi Đại Nhãn thả ánh sáng, từ từ bên dưới liên tục đánh giá trắng kỳ, mang theo vài phần hiếu kỳ, mấy phần nghi hoặc, thấy trắng kỳ toàn thân không tự tại.

"Ta nói người mạnh như vậy, liền để Triều Đô có thể đánh bại, làm sao hơn một năm trước lại yếu như vậy, không phải là trang a?" Tôn Linh hai tay chống nạnh, thanh thủy trong thanh âm tràn đầy hoài nghi.

Trắng kỳ cười khổ: "Không phải là như thế, Sư Tỷ hiểu lầm, ngay lúc đó Bạch mỗ, hoàn toàn chính xác thực lực không đủ."

"A ~ thật sự là dạng này?" Tôn Linh trên mặt hồ nghi chỉ sắc càng đậm.

"Không tệ!" Trong lòng không thể nào, trắng kỳ chỉ có điểm đầu.

Tôn Linh lập tức kinh ngạc, "Hơn một năm thời gian, có thể đột phá đến luyện khí Đệ Lục Tầng, cái này tư chất mà ~ cũng xem là tốt!"

Lời này lộ ra, liền Chu Oánh cũng lộ ra không tự nhiên lại, đường đường Nội Môn thi đấu đệ nhất nhân, đến cái này Cổ Linh Tinh Quái cô nàng miệng bên trong, liền biến thành không tệ mà thôi, không khỏi mang theo áy náy hướng về trắng kỳ nói: "Sư đệ thứ lỗi, ta cái này sư muội đúng vậy kiêu căng quen rồi, có chút không che đậy miệng. . ."

"Không sao cả!" Trắng kỳ cười khoát tay, "Nói đến, hơn một năm trước, tôn Sư Tỷ còn đã giúp ta một lần, là Bạch mỗ chi tội, lâu như vậy còn chưa hướng tôn Sư Tỷ nói tiếng cảm ơn!"

Nghe nói như thế, Tôn Linh theo lông mày vẩy một cái, quả nhiên bị dời đi chú ý lực, một đôi Đại Nhãn vụt sáng vụt sáng,捏 lại thành hình trăng lưỡi liềm, trông rất đẹp mắt, "Nguyên lai người còn nhớ rõ, ta cho là người đều quên nữa nha, xem ra người vẫn rất có lương tâm!"

Trắng kỳ cười khổ càng nhiều, càng là như Tôn Linh loại chuyện lật vật này giới tính cách, trầm mặc chiếm đa số hấn, càng là không quá sẽ chống đỡ, đành phải mở miệng nói: "Như Sư Tỷ có gì phân phó, phạm là Bạch mỗ có thể làm được, nhất định không dám từ chối. . ."

"Ngoại Môn đệ nhất nhân nhân tình ngại, đây chính là rất trân quý, ta phải suy nghĩ thật kỹ, " Tôn Linh bên cạnh đầu ngựa Thiên, bộ dáng đáng yêu, làm ra một bộ trầm tư hình, nghĩ nghĩ sau nói, " hiện tại không có cái gì muốn người làm, chờ ta sau khi nghĩ xong sẽ nói cho người biết đi!"

"Có thể!" Trắng kỳ mỉm cười điểm đầu.

"Sư đệ đây là muốn đi hướng nơi nào?" Chu Oánh âm thanh từ bên cạnh truyền đến, trắng kỳ ghé mắt nhìn lại, đang muốn mở miệng, chỉ nghe bịch một tiếng từ hậu phương vang lên, mấy người đều là chuyển đầu đi xem.

Đã thấy sau cùng một chỗ sân nhỏ bên trong, một tên người mặc Tử Bào, tướng mạo có chút anh tuấn nam tử, này lúc từ đó đẩy cửa đi ra ngoài, trường bào phía dưới, thân thể thẳng như tùng, toàn thân tản ra phong mang tất lộ khí tức, nhưng lại có một cỗ phủ bụi chi ý, giống như một thanh chưa từng xuất khiếu trường kiếm.

Người này mặt không biểu tình, như đao gọt khuôn mặt, lần đầu tiên liền cho người ta một loại lạnh lùng dị thường cảm giác, ra viện phía sau cửa, lại thẳng tắp hướng về trắng kỳ đi tới, đội Kỳ Hành đến khoảng cách trắng kỳ Nhất Trụ có hơn chỗ, cơ hồ đều có thể cảm nhận được, quanh thân truyền đến trận trận châm đâm cảm giác.

Loại này cảm giác cũng không phải là thực chất, mà là nguồn gốc từ Linh Thức bên trong cảm ứng, giống như người này tu luyện có một loại uy lực cực lớn kiếm quyết, đạt tới kiếm ý ngoại phóng tầng thứ.

Đội cho người tới cuối cùng đi tới trắng kỳ phụ cận, cái kia cỗ cảm giác đã là trở nên cực kỳ mãnh liệt, trong đầu phảng phất có trăm ngàn cây kim, không ngừng khuấy động, sinh sinh thấy đau.

Cũng may trắng kỳ Linh Hồn Cảnh Giới cao thâm, không nhúc nhích chút nào, chỉ là ánh mắt bình tĩnh, thẳng tắp nhìn chăm chú lên người kia thâm thúy hai mắt.

Hai người đối mặt thật lâu, một mực trầm mặc, bầu không khí không tên có chút đè nén, phảng phất đều có thể nghe được lẫn nhau hô hấp cùng Nhịp tim đập.

"Sư đệ không tệ, không thẹn thi đấu đệ nhất nhân tên!"

Quyên, người kia góc miệng kéo một cái, lộ ra một cái hơi có vẻ không lưu loát mỉm cười, nói ra một câu nói như vậy, mà Hậu Chu thân khí thể vừa thu lại, cái kia cỗ châm đâm cảm giác đột nhiên biến mất.

"Sư huynh là. . ." Trắng kỳ nghi hoặc.

"Ta gọi Ngô Phàm, du xông trường lão là ta sư tôn!" Ngô Phàm âm thanh có chút cứng nhắc, mang theo vài phần không tự nhiên, giống như rất ít cùng người giao lưu, không biết nên làm ra loại vẻ mặt nào vậy.

Chỉ là nghe hắn nói như thế hai câu nói, trắng kỳ trong lòng liền có bước đầu phán đoán.

"Tu luyện Cuồng Nhân một cái, " hừ nhẹ một tiếng, Tôn Linh âm thanh từ hậu phương vang lên, khịt mũi coi thường nói, " thành Thiên chi biết Đạo Tu luyện, một chút sức lực đều không có!"

"Tôn sư muội, xung quanh sư muội!" Ngô Phàm trì trệ, nhưng vẫn là khổ mở miệng cười chào.

"Ai sẽ để ý đến người cái này mặc đầu? !" Tôn Linh nói Khí Mãn là ghét bỏ, khiến cho Ngô Phàm lúng túng không thôi.

"Gặp qua Ngô sư huynh!" Cùng thi lễ qua đi, Chu Oánh nhìn về phía Tôn Linh, hảo ngôn thuyết phục nói, " sư muội chớ có như thế không chào đón Ngô sư huynh, hẳn chỉ là quá mức khắc khổ chút thôi. . ."

"Tốt a!" Chu Oánh lời nói lạ thường hữu dụng, Tôn Linh cúi thấp xuống Tiểu Nãi túi, hướng về phía Ngô Phàm điểm một cái đầu nói: "Gặp qua. . ."

Chỉ nói ". Gặp qua" hai chữ về sau, liền không có sau văn.

Đám người ngạc nhiên, Tôn Linh le lưỡi một cái đầu, dẫn tới Chu Oánh lấy oán trách ánh mắt nhìn lấy nàng, cũng khó nén trong mắt ý cười.

Trắng kỳ hơi kinh ngạc, từ Tôn Linh cùng mấy người nói chuyện với nhau nói Khí Thần tình đến xem, mấy người kia ở giữa, phảng phất sớm đã rất quen vô cùng.

Vì sao một cái bình thường Ngoại Môn Đệ Tử, lại cùng Nội Môn Đệ Tử quan hệ tốt như vậy?

Tâm niệm nhất chuyển, trắng kỳ trong lòng thầm nghĩ: Xem ra trong môn truyền ngôn, cái này Tôn Linh cùng tôn trường lão ở giữa có chút quan hệ, cũng không phải là đều là huyết trọng đến gió a!

"Sư đệ nhưng có nhân rồi, cùng ta luận bàn một phen được chứ?"

Cái này vừa phân thần thời khắc, Ngô Phàm đột nhiên bỗng xuất hiện một câu nói như vậy, ánh mắt sáng rực nhìn chăm chăm trắng kỳ, phảng phất đều có thể cảm nhận được trong đó ẩn chứa chiến ý, quanh thân một cỗ sát khí thể chậm chậm dâng lên, giống như trường kiếm lộ phong, lúc trước cái kia cỗ châm đâm cảm giác xuất hiện lần nữa, mà lại càng thêm mãnh liệt.

Trắng kỳ giật mình, ám đạo cái này Ngô Phàm quả nhiên không hổ là tu luyện Cuồng Nhân, lời nói còn chưa nói vài câu, liền đưa ra muốn cùng chính mình luận bàn.

Lấy Ngô Phàm này người tính cách, ngày bình thường chắc hẳn đều là uồn tại phòng Nội Tu luyện, bế môn không ra, sợ không phải là bởi vì nghe được Tôn Linh cùng mình nói chuyện với nhau lời nói nói, lúc này mới cắt đứt tu hành, ra gặp một lần, Kỳ Căn vốn mục đích đơn giản là vì tìm kiếm một đối thủ.

Có chính mình cái này treo Nội Môn thi đấu đệ nhất nhân tên đầu người tại, đối với như Ngô Phàm loại người này mà nói, không thể nghi ngờ liền trở thành tốt nhất Ma Đạo Thạch.

"Sư huynh thứ lỗi, ta đang muốn tiến đến Tầng Phong các, chọn trước tuyển một bộ công pháp, lại hướng Hóa Linh Điện bế quan một trận, lần này chính là vì nhất cử đột phá luyện khí Đệ Lục Tầng, đạt tới siêu phẩm chi cảnh." Mang theo ý này, trắng kỳ nói thẳng bầm bầm.

"A ~ thì ra là thế." Ngô Phàm ánh mắt âm trầm, điểm một cái đầu, phảng phất một nháy mắt mất tất cả hào hứng, nhưng lại vừa nghĩ lại, nguyên bản tới đi xuống ánh mắt, đột nhiên lại phát sáng lên, "Cái kia đợi cho sư đệ tu vi đột phá, bế quan trở về sau, có thể hay không cùng ta luận bàn một phen?"

"Phụng bồi!"

"Tốt!" Ngô Phàm cười to, "Ta liền ưa thích sư đệ như ngươi loại này người sáng khoái!"

"Vậy liền cáo từ!" Trắng kỳ mỉm cười.

"Cáo từ!"

...

Một phen bái biệt về sau, dưới chân nhất động, trắng kỳ thân hình lóe lên, hướng về giấu phong vị trí nhanh chóng lao đi.

Nửa nén hương qua đi, trắng kỳ đã là đạp ở giấu trên đỉnh, toà kia cao mười trượng lớn phong cách cổ xưa lâu các đã đang nhìn, phía dưới điện môn một bên, hoa râu tóc dài rồi tung sau đầu, thân mang trường bào tôn ghét vẫn như cũ khoanh chân ngồi tại trên bệ đoàn, đang tại ngồi.

Đi tới gần về sau, trắng kỳ cung kính ôm quyền: "Vãn bối gặp qua tôn trưởng lão!"

Đối với cái này tôn trưởng lão, trắng kỳ vẫn rất có hảo cảm, Kỳ Nhân không chỉ thái độ theo hòa, không có bất kỳ cái gì bức nhân cảm giác, thậm chí xuất phát từ hảo tâm, từng đề điểm qua hắn vài câu.

Tôn ghét chậm rãi mở ra hai mắt, ánh mắt thanh tịnh, không thấy mây may đục ngầu, quanh thân khí tức nội liễm, lấy trắng kỳ Linh Hồn Cảnh Giới, cũng nhìn không ra mây may có tu vi trong người bộ dáng, giống như bình thường phạm nhân lão già đồng dạng.

Một chút trông thấy người tới là trắng kỳ, tôn ghét lúc này mỉm cười, nếp nhăn trên mặt giống như đều thư hoãn không ít, khàn khàn mà hùng hậu âm thanh, mang theo nồng đậm thương thức: "Tiểu bối rất không tệ, là muốn chọn lựa công pháp sao? Lấy ra đi!"

Không có bất kỳ cái gì kéo dài, trắng kỳ trực tiếp lật tay, lấy ra khối kia tư Cách Mộc bài đưa đi qua.

Thu bên dưới lệnh bài về sau, tôn ghét đánh ra một Đạo Linh quyết, mở ra điện môn, sau đó cười nhìn lấy trắng kỳ nói: "Đi vào đi, quy củ ngươi hiểu. . ."

"Vâng!"

Một tiếng đồng ý, trắng kỳ quay người cất bước, bước vào Điện Tầng các đại môn, sau khi tiến vào, điện môn chậm rãi khép kín, thân hình lóe lên, liền hướng về thông hướng Đệ Nhị Tầng thêm đá bước đi.

Bây giờ trắng kỳ, một thân tu vi sớm đã vượt qua ngày đó quá nhiều, trên thêm đá uy áp với hắn mà nói, đã không được mây may ngăn trở tác dụng, một đường thông thạo, vô cùng dễ dàng, liền leo lên Điện Tầng các Đệ Nhị Tầng.

Từ Đệ Nhị Tầng về sau, trắng kỳ nhưng không có dừng bước tại này, mà là tiếp tục hướng về phía trước, luyện khí Đệ Lục Tầng uy áp với hắn mà nói, vẫn như cũ hào không ảnh hưởng.

Lần nữa chỗ cạn Đệ Nhị Tầng thêm đá, trắng kỳ trực tiếp lên tới Điện Tầng các thứ ba tầng.

Chương 113: Hóa Linh Điện

Thứ ba tăng công pháp không nhiều, chỉ có hai ba mươi loại, so với Đệ Nhị Tầng muốn thiếu đi quá nhiều, cũng trân quý được nhiều, trong đó ghi lại đều là chút cao giai pháp thuật Yêu Quyết.

Chậm rãi trước Hành Trung, trắng kỳ thuận Ngọc Giản sắp đặt chỗ từng cái nhìn lại, những này Ngọc Giản bảo tồn được có chút thận trọng, đều do Ngọc Hạp cất giữ, mặt ngoài phòng hộ Cẩm Chế uy lực cũng rất kinh người.

Tổng cộng hai mươi bảy loại khác biệt công pháp, chỉ cần một lát liền đã xem hết, trắng kỳ trong lòng hơi có chút thất vọng.

Nơi này Ngọc Giản đều là ghi lại Pháp Thuật Thần Thông, chỉ nhìn tên đều có thể nhìn ra một hai, nhìn nó bảo tồn thận trọng như thế, uy lực nhất định không kém đi đâu.

Nhưng mà trắng kỳ cũng không phải là muốn công kích pháp môn, vốn mong đợi nơi này chỗ có thể có cao giai Trận Pháp thu nhận sử dụng điển tịch, bây giờ xem ra, lại là nói chuyện viên vông, nghĩ đến cho dù là có, cũng là tại cái này Điện Tầng các Đệ Tử Tầng.

"Thôi thôi!" Trắng kỳ trong lòng thở dài, đã đều tới, liền không thể lãng phí cơ hội lần này, chọn lựa một bản không sai biệt lắm, quan sát quan sát cũng là tốt.

Tùy ý quét mắt một phen về sau, trắng kỳ ánh mắt đứng tại một khối linh quang âm đạm, mặt ngoài hơi có tàn phá Ngọc Giản phía trên, cái này Ngọc Giản lộ ra cũ kỹ, cất giữ niên kỉ tháng so sánh với còn lại Ngọc Giản muốn Cổ Lão được nhiều.

Căn cứ tùy tâm sở dục ý nghĩ, trắng kỳ liền từ cái kia trong hộp ngọc đem Ngọc Giản lấy ra, nhìn một chút về sau, hướng chính mình mi tâm nhấn tới, sau một lát, liền để tay xuống, lộ ra trầm ngâm chi sắc.

Cái này bên trong ngọc giản công pháp cũng không hoàn chỉnh, chính là Tàn Thiên, thiếu thốn rất lớn một bộ phận nội dung, ghi lại là một loại Luyện Thể Chi Thuật, tên là "Hóa Cẩm quyết".

Ngoại trừ giới thiệu một số đặc thù Chuy Luyện Nhục Thân chi pháp bên ngoài, còn nâng lên một loại "Hóa Cẩm nhập thể" pháp môn, khiến cho trắng kỳ tương đối đề ý.

Theo công pháp bên trong thuật, cần trước Chuy Luyện Nhục Thân, đem Nhục Thân cường độ tăng lên tới nhất định cấp độ về sau, mới có thể ném thử cái này "Hóa Cẩm nhập thể", cụ thể thì là lấy Cẩm Chế Trận Văn khắc theo nét vẽ tại nhục thân bên trên, đem nhục thân xem như Pháp Khí vậy luyện chế.

Đến sau cùng đạt tới tan Cẩm ngàn vạn, Nhục Thân cường độ có thể so với cao phẩm chất Linh Khí, có thể tay không xé xác Yêu Thú, thậm chí cùng pháp bảo đối oanh.

Lại thêm ngàn vạn cấm đoán vờn quanh quanh thân, lấy đạt tới trong lúc giờ tay nhắc chân, liền có một cỗ Phong Cẩm Chi Lực đi theo, mỗi lần đối oanh, đối thủ thực lực đều sẽ bị phong ấn một bộ phận, địch yếu ta tự cường.

Không chỉ như thế, như dung nhập nhục thân Cẩm Chế đủ nhiều, tạo nghệ cũng đầy đủ sâu, càng có thể làm được "Hòa mình hóa Cẩm, Cẩm không thể Cẩm" tăng thứ.

Tức là chỉ, một khi tu luyện tới đại thành, phần lớn Cẩm Chế đều có thể làm đến xuất nhập có hay không, thông suốt.

Người đứng vậy Cẩm, Cẩm đứng vậy người!

Làm sao, muốn dung nhập đủ nhiều Cẩm Chế nhập thể, hàng đầu liền cần có đầy đủ thâm hậu Trận Đạo tạo nghệ, nắm giữ đại lượng không đồng loại hình Cẩm Chế Pháp Trận, nếu không chỉ là lời nói suông thôi.

Chỉ là thô sơ giản lược nhìn mấy lần, trắng kỳ liền đã nhìn ra cái này công pháp điểm mạnh, đáng tiếc tu luyện cánh cửa quá cao, khó mà thực hiện, mà lại công pháp có thiếu, thiếu thốn rất nhiều đến tiếp sau khâu quyết, bất quá vẫn là có chỗ thích hợp.

Hai đại tiền đề, nó một cần có đủ mạnh mẽ nhục thân; thứ hai thì là thâm hậu Trận Đạo tạo nghệ.

Trắng kỳ tự cao đã chiếm cứ đầu thứ nhất, như hần đoán được không sai, cả phiên giữa thiên địa, lại có mấy người nhục thân có thể so sánh hần mạnh?

Còn nữa hần đối với Trận Pháp hứng thú có phần đủ, có đầy đủ kiên nhẫn đi tĩnh nghiệm, lập tức một chút liền chọn trúng bộ này công pháp, nghĩ thầm đợi cho về sau có nhân rồi, tất yếu ném thử một phen, nhìn nhìn chính mình nhục thân phải chăng có thể dung nhập Cẩm Chế ở bên trong, có thể khiến Nhục Thân Chi Lực biến bề ngoài lại tăng cường không ít.

Nếu là có thể thực hiện, thì chính mình lại nhiều Nhất Trọng Át Chủ Bài, còn có thể mượn nhờ công pháp che giấu nhục thân chi bí, cơ sao mà không làm?

Nghe tới đây, trắng kỳ càng phát ra cảm thấy bất buộc phải làm, lập tức lật tay lấy ra một khối không Bạch Ngọc giản, đem cái này "Hóa Cẩm quyết" Thác Ấn ở bên trong, sau đó đem nguyên bản một lần nữa thả lại bên trong hộp ngọc.

Làm xong đây hết thấy về sau, không có bất kỳ cái gì lưu luyến, trắng kỳ cất bước bên trong, hướng về Điện Tàng các bước ra ngoài, rất nhanh xuống đến tầng thứ nhất về sau, trực tiếp ra điện môn.

Đội đi tới tôn ghét thân một bên, trắng kỳ liền ôm quyền, thần sắc cung kính nói: "Đa tạ tôn trưởng lão, văn bối đã chọn lựa hoàn tất."

"Nhanh như vậy?" Nghe nói như thế, tôn ghét thần sắc nhất động, từ Tọa Thiên bên trong tỉnh lại, có chút sá Đất Khách quét mắt trắng kỳ.

Trắng kỳ một lúc không biết đáp lại như thế nào, đã thấy tôn ghét lật tay ở giữa lấy ra một Khối Lệnh Bài, Linh Thức quét qua về sau, lông mày hơi nhú lên, trong miệng thì thảo nói: "Lại là nó? Hóa Cẩm quyết?"

Thân là Điện Tàng các thủ các trưởng lão, đối với cái này "Hóa Cẩm quyết" cũng là rõ ràng, không chỉ tu luyện cánh cửa quá cao, điều kiện hà khắc không nói, công pháp còn không toàn.

Từ hán ở đây trấn thủ cái này Điện Tàng các đến nay, trước sau hơn một trăm năm thời gian, tuy nhiên rải rác mấy người chọn lựa qua bộ này công pháp, đến sau cùng lại không có một cái nào có thể tu thành, bạch bạch hao phí lớn đem Quang Âm

Xuất phát từ đối với trắng kỳ ấn tượng rất không tệ, không muốn hán lãng phí thời gian cùng tinh lực, tại một bộ căn bản tu không đến đại thành công pháp bên trên, thế là tôn ghét liền đem hán biết thẳng thắn, tất cả đều cáo tri trắng kỳ.

Trắng kỳ trong lòng động dung, đối với cái này tôn trưởng lão hảo cảm càng nhiều, lại chỉ có thể cự tuyệt: "Đa tạ trưởng lão chỉ điểm, văn bối vẫn là tuyển bộ này."

"Ai ~" tôn ghét thờ dài, trong mắt thần quang hơi sẫm, hình như có chút thất vọng, nhưng vẫn là tận tình khuyên bảo thuyết phục nói, "ngươi tư chất là không tệ, tâm khí lại là quá cao, lần trước có lẽ chỉ là vận khí cho phép, ta nói cái này công pháp coi là thật không thể làm, ngươi lệch không tin, nếu ngươi khẳng khẳng như thế, lão phu liền không còn khuyên bảo. . ."

Nói lời này, lại là có chút hiểu lầm trắng kỳ, thân là Tứ Đại Trưởng Lão một trong, tôn ghét bất luận là tu vi vẫn là nhân quang lịch duyệt, tất nhiên là có, mà lại tư lịch đủ lâu.

Tự giác trắng kỳ là bởi vì tuổi nhỏ khí quá thịnh, tại con đường tu luyện bên trên, chưa từng nhận qua quá nhiều ngăn trở, liên tiếp hai lần phạt hao ý của hán, bao nhiêu sẽ có chút tiếng lòng bất mãn.

Trắng kỳ trong lòng không thể nào, mình bạch cái này tôn trưởng lão là thật sự coi trọng chính mình, lời nói này chính là xuất phát từ hảo ý, bởi vậy không thêm để ý chút nào tôn ghét thái độ, duy cười khổ ôm Quyền Đạo: "Văn bối. . . Văn bối tâm ý đã quyết, để trưởng lão thất vọng. . ."

"Thôi thôi. . ." Phảng phất mất hết thấy hào hứng, tôn ghét tùy ý phẩy tay áo một cái, cúi thấp xuống hai mắt, không muốn lại nhiều nhìn trắng kỳ một chút, "Đã ngươi tâm ý đã quyết, vậy liền đi thôi. . ."

"Vâng, trưởng lão!"

Cung kính liền ôm quyền về sau, trắng kỳ quay người, triển khai thân hình, nhanh chóng đi xa.

Sau lưng, tôn ghét lấy chỉ có hán một người có thể nghe được âm thanh, tự mình lầm bầm: "Ai ~ bây giờ tiểu bối, vì sao cả đám đều như thế pháp phòng không yên? Cái nào giống như lão phu năm đó, nửa Sinh Khổ tu, nửa đời linh hội, vì tìm Đại Đạo. . . Vì tìm Đại Đạo a. . ."

Giống như nghĩ đến cái gì, tôn ghét trong mắt nổi lên nồng đậm nhớ lại, trong đó quang mang âm đậm, như nền tàn trong gió, lúc nào cũng có thể sẽ diệt, khô gầy thân thể Lũng tại trường bào bên trong, theo quét mà qua núi gió, có chút lung lay.

Giờ khắc này tôn ghét, phảng phất biến thành một cái đã tri thiên mệnh phạm nhân lão giả, như chính dư vị cùng với chính mình quá khứ, nhìn qua phương xa thiên không, ánh mắt hơi có phiêu hốt, lớn thờ dài ra một thanh khí.

"Lão phu tu hành đến nay, đã có hai trăm mười bảy năm, còn dư hơn hai mươi năm Thọ Nguyên, nếu không thể đột phá, thân hóa đất vàng, mấy trăm năm khổ tu thành không. . ."

"Hơn hai mươi năm. . . Cũng không biết đời này nhưng còn có cơ duyên, có thể đột phá đến Trúc Cơ hậu kỳ. . ."

Lúc này trắng kỳ, sớm đã rời đi giấu phong, một đường thông thạo, hướng về Chủ Điện phương hướng bước đi, rất nhanh liền tới đến Chủ Điện quảng trường trước đó.

Mắt Quang Hoàn xem một xung quanh, lập tức phát hiện thời khắc đó có "Hóa Linh Điện" thạch biển một tòa Thiên Điện, thân hình lóe lên bên trong, hướng về kia chỗ lao đi, chớp mắt liền đi tới gần.

Này điện kỳ dị, cũng không điện môn, trong đó một mảnh đen kịt, không nhìn thấy một tia ánh sáng, hình như có một tầng vô hình cách ngăn che cản ánh mắt, Linh Thức quét qua phía dưới, trắng kỳ lập tức mặt lộ vẻ kinh sợ.

Vốn nên là điện môn vị trí, tại trắng kỳ Linh Thức quan sát dưới, lại có một đạo to lớn vòng xoáy chiếm cứ, có trận trận yếu ớt sức hút truyền ra, đã cách trở hết thảy khí tức.

Chần chờ một chút, trắng kỳ một tay chụp về phía Túi Trữ Vật, lấy ra Nội Môn Đệ Tử Thân Phận Lệnh Bài, kích phát phía dưới, một chùm cầu vòng từ đó lóe ra, rơi vào cái kia vòng xoáy phía trên.

Vòng xoáy chấn động, chậm rãi ngừng lại chuyển động, Trung Tâm vị trí, xuất hiện một cái đen như mực động khẩu, không có chút gì do dự, trắng kỳ một bước bước vào, chìm vào vòng xoáy Trung Tâm, chớp mắt biến mất thân ảnh.

Mắt tối sầm lại, lập tức lại là sáng lên, có cỗ nồng đậm Linh Khí đập vào mặt, trắng kỳ nhìn chung quanh một xung quanh, phát hiện mình lại thân ở một đạo trường lớn lên bên trong dừng đạo.

Hai bên là bụi bản Thạch Bích, thông đạo thâm thúy, không biết thông hướng nơi nào, Linh Khí lại lạ thường nồng đậm, tới chỗ này, thể Nội Tu vì đều phảng phát sinh động hẳn lên.

Phóng tầm mắt nhìn tới, hai bên trên thạch bích đều là mờ có một ít thạch môn, trong đó là Mật Thất, Mật Thất trên cửa chính giống như còn có khắc chữ viết.

Chậm rãi đi vào cách mình gần nhất một chỗ thạch môn trước đó, trắng kỳ giương mắt nhìn tới, chỉ gặp trên đó tuyền khắc lấy "Linh Cảnh một" ba cái thâm thúy chữ lớn, lập tức trong lòng thông thấu.

Những này Mật Thất xem ra chính là để mà nơi bề quan, nơi đây còn tại "Linh Cảnh" phạm vi bên trong, "Thăng cảnh" nhất định tại cái này thông đạo chỗ càng sâu.

Từ Triệu phong trong miệng biết được, cái này Hóa Linh Điện phía dưới, chính là một chỗ cự đại Không Gian, vì mọc sạch Sơn Thể xây lên, bố trí có một Đạo Cực vì to lớn Tụ Linh Trận Pháp, trong đó có Tam Trọng cảnh giới, theo thứ tự là "Linh Cảnh", "Thăng cảnh" cùng "Huyền Cảnh".

Này tam cảnh "Linh thăng huyền", trong đó Linh Khí mức độ đậm đặc tăng lên, mỗi tăng lên một cảnh, linh lực nồng đậm viễn siêu trước một cảnh mấy lần không ngừng, có thể nói toàn bộ khúc gió tông tu luyện thánh địa.

Này điện chỉ có Nội Môn Đệ Tử có thể nhập, lại không là hào không hạn chế, mà là cần hoàn thành một số Tông môn chỉ định nhiệm vụ, mới có cơ hội thu hoạch được ở đây tu hành cơ hội, phần lớn cũng chỉ tại "Linh Cảnh" thôi.

Chỉ có như trắng kỳ cái này các loại, hoặc tại cái nào đó Tông môn việc quan trọng bên trong nhỏ đến thứ nhất người, hoặc hoàn thành một số độ khó cực cao nhiệm vụ người, mới có thể có cơ hội tiến vào "Thăng cảnh" Nội Tu luyện.

Truyền ngôn, cái này sau cùng một tầng "Huyền Cảnh", trừ phi là thay Tông môn đứng bên dưới cực lớn chi công người, nếu không ngoại trừ trường lão ngoài ra, không người có thể nhập.

Từ khai phái đến nay, truyền ngôn chỉ có hai người, từng có cơ hội tại cái này "Huyền Cảnh" Nội Tu luyện qua.

Một người trong đó trắng kỳ cũng rất quen thuộc, chính là du xông, cái này du trường lão chính là tân tấn một tên trường lão, từ khai phái đến nay cũng chỉ có hắn một người Trúc Cơ thành công, nhảy lên trở thành Tông môn hạch tâm chủ đạo một trong.

Người này tại mấy chục năm trước, Lục Đại Môn Phái Trúc Cơ chi tranh bên trong cuối cùng thắng được, thành công Trúc Cơ lúc, chính là tại cái này "Huyền Cảnh" nội hoàn thành.

Du xông đột phá, khiến cho làm lúc chỗ Vu Đông hoang biên giới phương viên vạn dặm cảnh nội sáu đại trong tông phái, cho tới nay tương đối yếu thế khúc gió tông, rất nhanh liền đứng vững bước chân, sau đó một đường Hân Hân Hướng Vinh, Phồn Thịnh đến nay.

Bởi vậy, du xông tự nhiên được cho thay Tông môn đứng hạ đại công cực khổ.

Một người khác thì là một tên sớm đã thân tử, không có tiếng tăm gì bình thường Đệ Tử, Triệu phong cũng không nhớ kỹ người này chân chính tục danh, nói chỉ là có một người như thế.

Cái này Đệ Tử vốn là tại từ khúc gió tông chủng khổng một tòa Linh Mạch Khoáng Sơn bên trong khai thác linh thạch, này mỏ không lớn, dựa theo trong đó Linh Mạch Phẩm Chất cùng Đại Tiểu tính ra, gần như không có khả năng khai thác đạt được, vượt qua Hạ Phẩm linh thạch Linh Quảng.

Liên liên Hạ Phẩm linh thạch một năm cũng mới sản xuất rải rác mấy khối, khó khăn lắm có thể gắn bó Tông môn phát triển chỗ hao tổn.

Không thể không nói, người này vận khí vô cùng tốt, đúng là bị nó khai thác ra, cho tới bây giờ cũng chỉ có một khối Trung phẩm Linh Thạch, tại làm lúc chấn động toàn bộ khúc gió tông cao tầng.

Nghe nói cái này Hóa Linh Điện cũng là tại làm lúc sơ kiến, này lúc khối kia duy nhất Trung phẩm Linh Thạch, nghe đồn ngay tại cái này Tụ Linh Đại Trận Trung Tâm Mật Thất thủy chung sắp đặt đến nay, làm hạch tâm Trận Cơ sở dụng.

Mà khai thác ra khỏi kia Trung phẩm Linh Thạch Đệ Tử, cũng thành cái thứ nhất ném đến cái này Tụ Linh Đại Trận ngọt đầu người.

Lúc này trắng kỳ, một đường dọc theo thông đạo xâm nhập, rất nhanh bên người Mật Thất, trên cửa chính sở tự đã là đến hai mươi bảy, vượt qua căn này Mật Thất về sau, trắng kỳ lập tức cảm thấy một cỗ lực cản, phẳng phất có một tầng vô hình cách ngăn cản tại trước người đồng dạng.

Dừng lại phía dưới, nắm chặt tại trong tay lệnh bài toàn thân chấn động, hình như có một tiếng vù vù truyền ra, cái kia cỗ lực cản lập tức tiêu tán, khiến cho trắng kỳ dung nhập tầng này cách ngăn, biến mất bộ dạng.

Xuyên qua cách ngăn về sau, Linh Khí nồng đậm độ lập tức bạo tăng mấy lần, có từng tia từng tia Như Yên Hà trạng linh tư lượn lơ trong đó.

Chỉ là nhẹ nhàng khẽ hấp, liền có đại lượng Linh Khí nhập thể, đình trệ thật lâu tu vi, lại chậm rãi, lần nữa tăng dài một chút, tuy nhiên không nhiều, lại thật sự tăng trưởng.

Trắng kỳ trong lòng lập tức kinh hãi, ám đạo này chắc hẳn đúng vậy "Thăng cảnh", quả nhiên không có tới sai!

Cái này "Thăng cảnh" nội Mật Thất liền ít đi rất nhiều, chỉ có chín nói, cũng không kéo dài, cầm trong tay lệnh bài, trắng kỳ tiện tay đánh ra một Đạo Linh quyết, kích phát trong đó vương khúc gió lưu lại cái kia Đạo Linh dẫn, dung nhập lân cận, đệ nhất nói khắc lấy "Thăng cảnh một" chữ Mật Thất trên cửa chính.

Ầm ầm âm thanh bên trong, thạch môn chậm rãi mở ra, trắng kỳ chậm rãi bước vào trong đó, sau lưng, thạch môn lại tự hành khép kín.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 114: Bế quan

Trong mật thất chỉ sắp đặt một cái Bồ Đoàn, bên cạnh không có vật gì khác, thể là trắng kỳ là xong đến Bồ Đoàn chỗ, khoanh chân ngồi ở tại bên trên, hai tay hợp chụm ấn quyết tại bụng dưới, bắt đầu thở nạp, hấp thu linh lực nhập thể.

Nồng đậm đến cực điểm Linh Khí, từ trắng kỳ quanh thân các nơi tràn vào thể nội, bị một cỗ dẫn dắt chỉ lực kéo theo dưới, thuận kinh mạch du tẩu một vòng về sau, hướng về vùng đan điền hội tụ.

Này Địa Linh khí dị thường Tinh Thuần, gần như không cần quá mức luyện hóa, liền có thể trực tiếp biến hoá để cho bản thân sử dụng, trải qua thời gian dài một mực chưa từng tăng lên tu vi, nơi này lúc chậm rãi bắt đầu tăng trưởng, hướng về luyện khí Đệ Thất Tầng tới gần. . .

Thời gian đang trôi qua, chớp mắt thời gian, liền đi qua hơn hai mươi Thiên.

Một ngày này, trắng kỳ mở ra hai mắt, trong mắt thần quang nhất chuyển, thể nội truyền ra ầm ầm tiếng vang, tu vi nơi này lúc dường như sôi trào đồng dạng.

Hai tay nhếch lên bên trong, không ngừng biến ảo Chỉ Quyết, một cỗ sức hút bỗng nhiên sinh ra, xung quanh bốn phía không trung Linh Khí, nhanh chóng hướng lấy nó quanh thân tụ lại.

Ngăn ngui một khắc đồng hồ thời gian, hấp thu nhập thể Linh Khí liền vượt qua trước đó tu vi tổng lượng, còn tại tiếp tục.

Rốt cục, lại qua ước chừng một chén trà Công Phu, như Giang Hà vỡ đê, một bại ngàn dặm, luyện khí Đệ Thất Tầng bình cảnh, trực tiếp bị phá tan, linh lực trào lên lấy, cọ rửa gân mạch các nơi, vòn quanh một Chu Thiên về sau, một lần nữa trở lại Đan Điền, chậm rãi yên lặng.

Lần nữa củng cố một đoạn thời gian, hồi lâu sau, trắng kỳ mọc ra một thanh khí, ngừng thở nạp, trong lòng mừng rỡ cơ hồ lộ rõ trên mặt.

Cẩn thận cảm thụ được, lúc này vùng đan điền, tu vi chỉ lực phun trào, tổng lượng cơ hồ có thể so với luyện khí Đệ Lục Tầng gấp hai trở lên, mà lại cực kỳ ngưng luyện.

Nguyên bản, trước đó, vô luận là luyện Phàm Cảnh vẫn là cõi Phàm Cảnh, thể nội linh lực chính là phổ thông Linh Khí, hiện ra Khí Lưu trạng thái.

Bây giờ đạt đến luyện khí Đệ Thất Tầng, thể nội linh lực đã trở nên ngưng trệ, xuất hiện rất nhiều như sương Hà như vậy vật dạng tia, có nhàn nhạt Kim Mang ẩn hiện trong đó, gần như ngưng kết thành dịch vậy.

Loại này trạng thái linh lực, độ tinh thuần đạt được bay vọt như vậy tăng lên, giống như chất biến, dùng cái này thi triển thuật pháp thần thông, uy lực so sánh với trước đó, muốn mạnh hơn mấy lần không ngừng, khó trách được xưng là siêu phẩm cảnh.

Sau đó theo tu vi tăng lên, cái này sương mù Hà trạng linh tơ sẽ càng ngày càng nhiều, cho đến thể nội Linh Khí tất cả đều hóa thành sương mù hình, chính là chân chính đạt đến Luyện Khí cảnh đỉnh phong —— luyện khí Đệ Thập Tầng.

Đương nhiên, chỉ có đạt tới Trúc Cơ cảnh tu sĩ, thể nội linh lực mới là ngưng kết thành dịch, cái này mục tiêu đối với trắng kỳ mà nói, đã là không xa.

Này lúc tu vi vừa mới đột phá, cảnh giới còn chưa triệt để củng cố, coi như lại nhiều tu luyện mấy ngày, cũng không có khả năng có quá nhiều tăng lên, chẳng quất ra nhàn rồi, đem ngày đó "Hóa Cầm quyết" nghiên tập một phen, để tu vi tự nhiên lắng đọng.

Nghĩ đến liền làm, trắng kỳ võ Túi Trữ Vật, lấy ra khối kia Thác Ấn có bộ này công pháp Ngọc Giản, dán tại mi tâm cẩn thận trải nghiệm.

Sau một lúc lâu, thả ra trong tay Ngọc Giản, trắng kỳ rơi vào trầm tư, tại não Trung Tướng thời diễn một phen về sau, cảm thấy có thể thực hiện, liền thu hồi Ngọc Giản, chuẩn bị ném thử cái này "Hóa Cầm nhập thể" chi pháp.

Nói đến Trần Phù, cái thứ nhất hiện lên ở trắng kỳ trong đầu, tự nhiên là cái kia nói, từ cái kia Sơn Thạch pháp bảo bên trên lĩnh hội Phù Văn.

Này phù kỳ dị, uy lực cự đại, chính là trắng kỳ trước mắt nắm giữ, cảnh giới cao thâm nhất Phù Văn, nếu là lạc ấn tại bình thường pháp bảo bên trên, thậm chí sẽ không chịu nổi bị hao tổn, nhưng trắng kỳ tự cao lấy chính mình Nhục Thân Chi Lực, hoàn toàn có thể tiếp nhận.

Hạ quyết tâm về sau, trắng kỳ chậm rãi đang nhắm mắt, trong đầu hiện ra cái này Phù Văn hình, hai tay nhếch lên, tại trước người hư không chậm rãi huy động lấy, càng lúc càng nhanh, đến sau cùng hóa thành bóng chông nổi đạo.

Rất nhanh, liền có nhàn nhạt hoàng mang xuất hiện, có không tên huyền diệu ba động tràn ra, một Đạo Phục tạp vô cùng, bút họa rất nhiều Phù Văn, ngưng tụ không tan, hiện ra tại trắng kỳ tung bay hai tay ở giữa.

Phù Văn thành hình nháy mắt, trắng kỳ bỗng nhiên mở mắt, tối uẩn công pháp bên trong nâng lên Yêu Quyết, không chút do dự hướng chính mình chỗ ngực vỗ tới.

Kỳ lạ một màn phát sinh, Hoàng Quang một rực, đột nhiên ảm đạm, một Đạo Phù Văn giống như tự nhiên, thủy nhu Giao Dung vậy, chậm rãi hiện ra tại trắng kỳ chỗ ngực, theo hân một hít một thở ở giữa, phù quang thiểm diệt, chấp trùng không chừng.

Hơi cảm thụ một phen, trắng kỳ lập tức phát giác, tại không sử dụng sinh ngân chi lực tiền đề dưới, chỗ ngực Nhục Thân Chi Lực, so sánh với nơi khác muốn mạnh hơn không chỉ một bậc.

Hiện tại liền muốn trải nghiệm một chuyện khác, cũng là trắng kỳ trải qua thời gian dài một mực đang ý sự tình.

Rất sớm trước đó, trắng kỳ liền đã phát giác, sinh ngân chi lực tự mang cái chủng loại kia Thanh Quang, rất là kỳ dị, có thể tan rã ngăn Tuyệt Linh lực, tuy nhiên có nó hạn đến, vượt qua tự thân tu vi quá nhiều, liền không dễ dàng như vậy hóa giải.

Bởi vậy, tuy nói trắng kỳ có được gần như Bất Tử Chi Thân như vậy Nhục Khiếu, lại vẫn là vô pháp địch qua quá mạnh đối thủ, có bị bắt nguy hiểm, mà lại tu sĩ công pháp thần thông khác nhau, nhiều thủ đoạn, còn có một số chuyên môn chuyên đối với linh hồn pháp bảo.

Nếu là bị người phát giác chính mình nhục thân bí mật, khó đảm bảo sẽ không bị người ngấp nghé, to lớn biến cùng Từ Phúc sư đồ hai người chính là ví dụ tốt nhất, Công Tôn kéo dài đoạt xá cũng nói vấn đề.

Người mang lớn như thế bí ẩn, trắng kỳ tự cao, cần thời khắc bảo trì cảnh giác, không dám bại lộ may mắn, chỉ có để tự thân triệt để cường đại lên, Át Chủ Bài đồng đạo, mới có thể không bị người áp chế.

Nơi đây, trắng kỳ muốn ném thử chính là, dung luyện nhập thể Trần Phù, phải chăng có thể cùng sinh ngân cùng tồn tại, nếu có thể, lấy chính mình Nhục Thân cường độ, nhất định có thể đại lượng dung Luyện Phù văn, vậy sẽ là mình trước nay chưa có một lớn Át Chủ Bài.

Nghĩ đến chính mình Phi Kiếm, chỉ là bị dung nhập ba Đạo Phù Văn, liền có đầy đủ uy hiếp bình thường Luyện Khí Đỉnh Phong tu sĩ uy lực, trắng kỳ trong lòng liền hóa nhiệt một mảnh, cơ hồ nhịn không được phải lập tức ném thử một phen.

Hít sâu một cái khí, định Định Thần, tâm niệm nhất chuyển, quát khẽ một tiếng, Nhục Thân Chi Lực cổ động phía dưới, nói nói sinh ngân bắt đầu phù hiện ở bên ngoài thân.

Chớp mắt Công Phu, lít nha lít nhít tổng cộng bốn trăm nói sinh ngân liền tiếp hiển hiện, một cổ mạnh mẽ, bao trùm luyện khí Đệ Thập Tầng vĩ lực, phun trào trắng kỳ quanh thân các nơi.

Theo sinh ngân hiển hiện, một cổ mông lung thuần túy Thanh Quang, đem trắng kỳ cả người bao phủ ở bên trong, mắt trần có thể thấy, trước đó tại trắng kỳ chỗ ngực, in dấu bên dưới cái kia Đạo Phù Văn, lại chậm rãi địa. . . Tan rã.

Không cần mấy chục giây thời gian, bùm một tiếng nhẹ vang lên truyền ra, Phù Văn sụp đổ, hóa thành linh quang triệt để tiêu tán.

Thở dài một tiếng, khó Ngón Tâm bên trong nồng đậm thất vọng, trắng kỳ ánh mắt hơi sẫm, tự giễu cười một tiếng, thầm nghĩ: Xem ra, mọi thứ còn là không thể nào, tổng như mình nghĩ cái kia vậy thuận lợi.

Lần này thất bại, trắng kỳ liền đã minh bạch, phương pháp này không thể làm, tuy nói có thất vọng, nhưng cũng lấy lên được thả dưới, rất nhanh liền khôi phục thái độ bình thường, Bắt đầu lại Từ đầu thổ nạp.

Hắn phải thừa dịp cái này sau cùng mấy ngày, hảo hảo củng cố một chút cảnh giới, tranh thủ khiến tu vi lại đề thăng mấy phần, nếu là ở ngoại giới, nhưng không có cái này cần tu luyện Phúc Địa có thể hưởng.

Chóp mắt thời gian, lại đi qua mấy ngày.

Mấy ngày nay bên trong, trắng kỳ cảnh giới đã là triệt để vững chắc tại luyện khí Đệ Thất Tầng, càng là ở đây trên cơ sở, lại lấy được nhảy vọt tăng lên, thể nội tu vi, thời khắc cuộn cuộn, cọ rửa kinh mạch, một cỗ âm áp chỉ ý, đem trắng kỳ cả người bao khóa.

Hắn rất hưởng thụ tu luyện lúc quá trình, cũng không cảm thấy quá mức buồn tẻ, ngược lại đắm chìm trong đó, không thể không nói, vẫn là cùng yêu thích yên tĩnh tình tình có quan hệ.

Nếu là đổi thành Triệu phong, cho dù cho hắn dạng này điều kiện, có ngồi hay không được vẫn là cái vấn đề.

Từ khi tu luyện lâu ngày, trắng kỳ liền phát giác một điểm, chính mình nhục thân kỳ lạ, trời sinh Bách Mạch toàn thông, tu luyện tới bây giờ cũng không triệt để gặp gỡ qua cái gì bình cảnh, duy nhất bình cảnh còn đến từ ngoại giới, cùng linh lực Tinh Thuần có quan hệ, cũng không phải là trắng kỳ tự thân vấn đề.

Nếu là đổi thành những người khác, muốn đột phá đến luyện khí Đệ Thất Tầng, liền không có đơn giản như vậy.

Tuy nói nhục thân kỳ lạ, nhưng trắng kỳ tư chất cũng không tính cao, cũng liền ngộ tính còn tốt, hai tương đề tiêu phía dưới, tu vi tăng bề trên, cũng là không nhanh không chậm, cầm lấy nắm.

Đối với trên việc tu luyện, trắng kỳ cũng không quá mức quá nghiêm khắc, tâm tính khó được bình hòa, không táo bạo, khiến cho hắn căn cơ có chút thâm hậu.

Điểm này ngược lại là tu luyện người, hoàn toàn nên lo liệu thái độ.

Cho đến ngày nay, đã là trắng kỳ tại Hóa Linh Điện "Thăng cảnh" bế quan thứ ba mươi ngày, tức là sau cùng một ngày.

Một đoạn thời khắc, trong túi trữ vật một vật chấn động, bị trắng kỳ cảm giác được về sau, chậm rãi mở ra hai mắt, hai Đạo Thần ánh sáng lên một cái chớp mắt, lập tức thu lại, trở nên thâm thúy.

Hơi chút cảm thụ một phen về sau, trắng kỳ mỉm cười, từ ngời xếp bằng bên trong đứng dậy, vỗ vỗ lâu dài không động dính vào một chút tro bụi, mở ra Mật Thất đại môn, từ đó phóng ra.

Ra Hóa Linh Điện về sau, một đường hướng dưới, đi tới sườn núi chỗ, rất mau tới đến đỉnh khu chỗ, lại trải qua hai Đạo Môn hộ, cuối cùng trở lại Nội Môn Trụ Sở.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Câu Hồng

Vừa mới bế quan mà quay về trắng kỳ, chưa từng chú ý tới, xa xa trong rừng rậm, cất giấu một đạo bóng người.

Người này gặp trắng kỳ đã là trở về, lập tức lưng dựa lấy một gốc Đại thụ, nấp kỹ thân hình về sau, lấy ra một Đạo Phù ấn bóp trong tay, một chút, hướng về phía trước không trung hát lên, vô thanh vô tức bên trong, Phù Ấn vút qua, hóa thành Lưu Quang trốn xa. . .

Không có một hồi, liền nghe ngoài phòng truyền đến một tiếng vang thật lớn, có to tiếng nói hét lên: "Trắng kỳ, đi ra!"

Trắng kỳ giật mình, đứng dậy đẩy cửa đi ra ngoài, đã thấy một tên diện mạo thô kệch, trong mắt âm trầm quang mang lấp lóe, thân hình khôi ngô tráng hán, chính ôm ngực đứng ngoài cửa viện, như Cương Châm vậy cây cây dựng thẳng lên tác phát, cho người ta một loại có chút bá đạo chỉ ý.

Ở tại phía sau, gánh vác lấy một cây đèn kịt xích lớn, dài gần Nhất Trọng, có phù ánh sáng ẩn hiện mặt ngoài, tràn ra một cỗ hỏa nhiệt khí tức.

Lại nhìn lúc này viện môn, chỗ nào còn tại? Chỉ còn tiếp theo cái đại lỗ thùng, cửa gỗ sụp đổ, hóa thành mảnh gỗ vụn, tàn nát các nơi.

Gặp này, trắng kỳ hung hăng chau mày, trong mắt một cỗ lãnh ý dần dần nồng đậm, há miệng chất hỏi: "Người là người nào?"

Trắng kỳ đẩy cửa đi ra ngoài thời khắc, người kia liền đã nhìn lại, nghe nói như thế chính là một phát miệng, ý cười lại lộ ra dày đặc, không chút nào giống như mặt ngoài cái kia vậy buông thả hào sảng, nói khí bá đạo tự dung, "Ta là người phương nào, người không có tư cách biết được, chỉ cần cùng ta đấu qua, bị thua là được!"

Cũng không biết chính mình trên ai ghẹo ai, người này đột nhiên tới đây, đầu tiên là hủy chính mình viện môn, ngay sau đó lại là ngửa xuất kinh nhân, muốn chính mình cùng hắn một trận chiến, còn nhất định phải thua vào tay hắn mới bỏ qua.

Nếu thật theo người này nói, cái này thế gian há còn có đạo lý mà theo?

Ý niệm tới đây, trắng kỳ không những không giận mà còn cười, lạnh lùng nói: "Ta bằng cái gì cùng người đánh một trận?"

"Không muốn?" Người này hừ lạnh, ánh mắt đột nhiên mãnh liệt, chợt hiện mấy phần dữ tợn, quanh thân khí thế tản ra bên trong, nhấc lên một cỗ luyện khí Đệ Bát Tầng đáng sợ uy thế, "Không muốn cũng không được, ta, người không thể cự tuyệt!"

Tuy là nói như thế, trong lòng vẫn đang suy nghĩ, Hàn lộ ra cái kia tiểu tử mặc dù là khóa cô đầu tường, cũng vẫn có thể sai sử sai sử, nào từ cũng đủ linh quang, cái này chờ âm hiểm chủ ý cũng chỉ hắn có thể nghĩ ra.

Nó trong lòng nhớ tới Hàn lộ ra, chính là tên kia thon gầy thanh niên, người này mạnh vì gạo, bạo vì tiền, hai mặt Tam Dao, làm người khéo đưa đẩy xảo trá, thiện trường gió chiều nào theo chiều nấy.

Truyền ngôn lúc trước người này có thể vào Nội Môn, cũng là tối trong đất sử chút bí ối thủ đoạn, làm người chỗ khinh thường, chỉ là trở ngại không có chứng cứ, liên trưởng lão cũng phải mở một mắt, nhắm một mắt.

Nếu không có bức bách tại cái này trắng hán thực lực, lại thêm sau người bối cảnh, cái này Hàn lộ ra làm thế nào có thể trước ngạo mạn sau cung kính, mặc kệ thúc đẩy?

Bao nhiêu người bị nó âm qua, chỉ sợ liền chính hắn đều số không đến, tối trong đất đối với hắn hận đến nghiêng răng có khối người, kết thù kết oán quá nhiều, bởi vậy cái này Hàn lộ ra như còn muốn tại Nội Môn lăn vào, còn cần ôm chặt trắng hán cái này khóa đại thụ.

Nghĩ tới đây, cái này trắng hán trong lòng đắc ý, kiên cường càng nhiều, quanh thân khí thế ép người, gắt gao áp bách hướng trắng kỳ quanh thân, nhìn từ trên xuống dưới hắn, trong mắt tràn đầy khinh thường, nhưng cũng có chút ngoài ý muốn.

Từ Hàn lộ ra trong miệng biết được, cái này trắng kỳ rõ ràng chỉ là luyện khí Đệ Lục Tầng tu vi, bây giờ xem ra lại là luyện khí Đệ Thất Tầng, xuất nhập không khó.

Cái này trắng hán cũng không phải người ngu, suy nghĩ nhất chuyển liền đã sáng tỏ, chắc hẳn cái này họ Bạch tiểu tử, tại cái này trong một tháng vừa mới đột phá không lâu, cũng là tính Vận khí.

"Luyện khí Đệ Thất Tầng lại như thế nào, vẫn là không chịu nổi một kích! Nếu không có có những cái kia uy lực cường đại Phù Lục, chỉ bằng như thế điểm thực lực, há có thể tại thi đấu bên trong thắng được? Đề hướng cũng thật là mất mặt, thế mà thua ở như thế cái cử thế tiểu tử trong tay, thật thay sự tồn tại lão nhân gia mặt dài!"

Thăm nghĩ trong lòng, cái này trắng hán căn bản cũng không đem trắng kỳ để vào mắt, tại hắn nghĩ đến, trắng kỳ tại thi đấu bên trong thi triển cái kia bốn nói uy lực Cường Tuyệt Phù Lục, đã là hắn có thể dùng ra lớn nhất Át Chủ Bài, tuyệt sẽ không nhiều.

Thậm chí sau cùng một đạo chân chính khiến đề hướng thảm bại Phù Lục, nó giá trị nhất định vô cùng trân quý, tuyệt sẽ không còn có thứ hai đạo.

Trong lòng nhận định cái suy đoán này, cái này trắng hán mới có thể như thế từ vô kỵ đạn, trực tiếp đến cửa khiêu chiến.

Kì thực, sớm tại một tháng trước đó, trắng kỳ chân trước vừa rồi đi chỗ ở, trắng hán lập tức liền chạy tới, phát giác trắng kỳ không tại, một phen nghe ngóng về sau, đến Tri Bạch kỳ tiến về bể quan, lúc này mới oán hận rời đi.

Trước khi đi lại phái người tại trắng kỳ Trụ Sở phụ cận sắp xếp tai mắt, chỉ cần thấy được trắng kỳ trở về, lập tức sẽ có người truyền tin thông tri hắn, lúc này mới có hôm nay một màn này.

Đối diện, trắng kỳ lạnh lùng nhìn chăm chú lên cái này trắng hán, trong lòng suy nghĩ chuyển động, cảm giác người này mặc danh kỳ diệu, nếu không có nào từ hồng, thì nhất định có âm mưu gì, trong lòng cảnh giác ngầm sinh, không muốn tùy tiện lên người khác bộ.

"Không hứng thú, tha thứ không phụng bồi!"

Trong lòng tưởng tượng lấy các loại trấn áp thô bạo trắng kỳ tràng diện, lại tại này lúc, trắng kỳ lạnh lùng vung ra một câu nói như vậy, dường như không

thêm để ý chút nào sự khiêu khích của chính mình, trực tiếp quay người, đi vào nhà.

Một màn này bất ngờ, khiến cho cái này trắng hán cả người sùng sờ thần, lập tức ánh mắt đột nhiên âm trầm xuống, có nồng đậm sát cơ sôi trào, một cỗ mãnh liệt bị nhục nhã cảm giác xuất hiện trong lồng ngực, khiến cho hán thẹn quá hoá giận.

Không nói hai lời, trực tiếp đưa tay bên trong, nồng đậm ánh lửa đột khởi, trong đó có một vết Tử Ý, biến lửa hùng hực, tại nửa Không Huyền hóa thành một cái Cự Chưởng, hướng về trắng kỳ một nắm chắc đi.

Nhiệt độ cao gây lút lúc tràn ngập ra, mắt trần có thể thấy, trong sân khóa khóa Linh Chu phiến lá ó vàng, trình độ nhanh chóng bị sấy khô, trên đó phù ánh sáng vụn vụn, phòng hộ Trần Văn gần như phá nát.

Một trào này uy lực cực mạnh, chớp mắt đi vào trắng kỳ phía trên, mắt thấy tiếp theo một cái chớp mắt liền sẽ bị Cự Chưởng bao trùm, nếu là hạ xuống, liền xem như có luyện khí Đệ Bát Tầng thực lực cũng vô pháp tùy tiện cản dưới.

Trắng kỳ trong mắt hàn quang lóe lên, mãnh liệt xoay người bên trong, một tay chụp về phía Tú Trữ Vật, Phi Kiếm ngâm khẽ, từ đó lướt đi, hai tay nhanh chóng bấm niệm pháp quyết, ẩn chứa ba Đạo Linh dẫn, liền muốn hướng về Phi Kiếm.

Liền ở đây lúc. . .

Hừ ——

Nương theo lấy một tiếng phá không tít rít gào, cùng trắng kỳ sân nhỏ lân cận đệ tứ trong biệt viện, cửa gỗ mở ra, lộ ra một vết nứt, một đạo kinh Nhân Kiếm khí từ đó bắn ra, hóa thành một đạo kinh thiên Trường Hồng, chặt nghiêng phía dưới, trực tiếp xẹt qua cái kia Cự Chưởng, tốc độ quá nhanh, cơ hồ chỉ có thể nhìn thấy lóe lên ánh bạc, liền đã tan biến tại xa Phương Thiên không.

Kiểm khí lướt qua về sau, cái kia Cự Chưởng quyền dừng lại, đứng ở giữa không trung nhất động bất động, mấy tức về sau, một vết nứt từ đó xuất hiện, vết rạn chính tề bóng loáng, rất nhanh kéo dài đến hai đầu, đem cái này hóa điểm Cự Chưởng chia hai cái bộ phận, hướng về phía dưới rơi xuống.

Oanh ~

Trùng thiên ánh lửa nổ tung, bị trắng kỳ nhắc tay áo một quyền phía dưới, nhắc lên một trận cuồng phong, cuốn lên cao mấy trượng, giống như ở trên không sáng lên một đoàn Xích Hồng Diễm Hỏa, hồi lâu sau mới hoàn toàn tiêu tán.

Ánh lửa tiêu tán về sau, đệ tứ biệt viện bên trong, cửa gỗ mở rộng, một đạo bóng người lóe lên, xuất hiện ở trong viện, ánh mắt lạnh lùng, rơi vào cái kia trắng hán trên thân.

"Ngô Phàm, dám ngăn ta? !" Bình tĩnh khuôn mặt, trắng hán lạnh lùng mở miệng, một bộ cứng rắn nghiêng lợi bộ dáng.

Ngô Phàm cũng chậm chậm đối xử lạnh nhạt nhìn đi qua, cũng chưa thấy hán mở miệng, trắng kỳ thần sắc lại là nhất động, trong tai vang lên Ngô Phàm âm thanh.

"Trắng sư đệ, ngươi đến tốt cùng như thế nào trên chóc người này?"

Trắng kỳ giật mình, sá Đát Khách nhìn đi qua, lại chưa mở miệng.

Hồi lâu chưa đợi đến trắng kỳ trả lời, Ngô Phàm cũng nghi hoặc nhìn lại, gặp trắng kỳ há to miệng, lộ ra một bộ vẻ mặt mờ mịt, lúc này mới chợt hiểu, yên lặng cười một tiếng.

"Sư đệ, cái này 'Bức âm thành dây' chỉ pháp ngươi không phải là sẽ không? Phương pháp này cũng là đơn giản, ta cái này truyền thụ cho ngươi. . ."

Sau đó chính là một đoạn có chút tối nghĩa khẩu quyết truyền vào trắng kỳ trong tai.

Tu luyện lâu ngày, đối với loại này khẩu quyết, trắng kỳ cũng có thể nhẹ nhõm lý giải, nghe vào trong tai, trong lòng tính toán.

Cái này "Bức âm thành dây" không giống Trúc Cơ Tu Sĩ mượn nhờ Linh Hồn Chi Lực Linh Thức truyền âm, mà là linh lực một loại nào đó vận dụng, nếu là không rõ nó nguyên lý, có lẽ sẽ cảm thấy ngạc nhiên, lý giải về sau cũng là đơn giản.

Phương pháp này chính là mượn linh lực lấy chấn động tinh thể, trực tiếp truyền vào người khác tai vận dụng, thay thế âm thanh truyền lại, đối với linh lực thao túng thành thạo tu sĩ, chỉ cần nắm giữ khẩu quyết, liền có thể tùy tiện thi triển, tuy nhiên lại chỉ có thể truyền lại linh lực có thể bằng địa phương, quá xa thì không được.

Chỉ là ước đoán chỉ chốc lát, trắng kỳ liền sơ bộ nắm giữ yếu lĩnh, tu vi nhất chuyển, hóa ra một cỗ linh lực tơ mỏng, chậm chậm trôi hướng Ngô Phàm chỗ.

"Sư huynh, ta chưa bao giờ trên chóc qua người này, người này đến tốt cùng là ai?"

Một tiếng này truyền vào Ngô Phàm trong tai, Ngô Phàm lập tức kinh ngạc, ánh mắt lộ ra mấy phần sợ hãi thán phục, truyền âm nói: "Sư đệ tư chất quả nhiên không thể tầm thường so sánh, lúc trước sư huynh ta tu luyện phương pháp này, cũng hao tổn một khắc đồng hồ thời gian mới sơ bộ nắm giữ, sư

để lại chỉ cần mấy chục giây. . ."

Nói đến đây dừng lại, lập tức truyền âm vang lên lần nữa, "Người này tên là câu Hồng, chính là cổ vui mừng trường lão đại đệ tử, tu vi cao thâm, tu hành có uy lực cực lớn "Cuồng điểm quyết", mà lại người này tâm tư một quán tào nhẩn, không chọn thủ đoạn, còn cần cẩn thận ứng dụng. . ."

"Cổ vui mừng?" Nghe được cái này tên, trắng kỳ chính là giật mình, trong nháy mắt các loại suy nghĩ hiện lên, nghĩ đến rất nhiều.

Đã lâu không gặp hai người mở miệng, câu Hồng nổi giận, âm thanh đặc tai, tiếng nói môn cực lớn, "Ngô Phàm, ngươi thực lực là không tệ, đáng tiếc còn không phải ta đối thủ, ta khuyên ngươi chớ có trộn lẫn hòa, nếu không. . ."

"Nếu không như thế nào?" Hừ nhẹ một tiếng từ bên cạnh vang lên, đệ nhất biệt viện cùng thứ hai biệt viện môn đồng dạng mở rộng, Chu Oánh cùng Tôn Linh từ đó đi ra.

Như thế lớn động tĩnh, lại có thể không bị kinh động, này lúc hai người cũng là đi ra cửa, nói ra lời này không phải người bên ngoài, chính là e sợ cho thiên hạ bất loạn Tôn Linh, chính hai tay chống nạnh, một bộ ngang tàng bộ dáng, ngẩng lên Tiểu Nãi tử, nghiêng nghe lấy câu Hồng.

"Ngươi. . ." Câu Hồng trì trệ, mắt Quang Thiểm Thước, âm thầm nhíu mày không ngừng, đối với cái này nhìn như thực lực không mạnh nha đầu, trong lòng của hắn rất là kiêng kị, không muốn tùy tiện trêu chọc, không phải xuất phát từ còn lại, mà là bởi vì bối cảnh thực sự quá lớn, hắn không thể trêu vào.

"Chu sư tỷ, tôn Sư Tỷ, " trắng kỳ ôm quyền hướng về hai người chào, "Việc này nguyên nhân bắt nguồn từ ta, đã quấy rầy hai vị Sư Tỷ, là Bạch mỗ chi tội, còn mời. . ."

Còn chưa có nói xong, chỉ gặp Tôn Linh khoát tay chặn lại, tùy tiện nói: "Không có việc gì, nếu là hắn dám tìm làm phiền ngươi, ta liền tìm hắn để gây sự, đừng quên ngươi còn thiếu ta một cái nhân tình, không trả trước đó, ai cũng không thể động tới ngươi!"

Lời nói này đến bá đạo vô cùng, nghiêm chỉnh một bộ cái thể Ma Vương diễn xuất, trắng kỳ nhìn ở trong mắt, đáy mắt bao hàm mỉm cười.

Câu Hồng lại không cảm thấy buồn cười, trầm mặt, chân mày nhíu rất sâu, vốn nghĩ tìm trắng kỳ phiền phức, bây giờ không chỉ thực lực không kém chút nào hắn Ngô Phàm nhúng tay, thậm chí ngay cả Tôn Linh cũng phải chặn ngang một gạch.

Lúc này mới ngán ngùi một tháng thời gian, không có nghĩ rằng cái này trắng kỳ lại có như thế nhân duyên, cùng mấy cái này khó chọc đâm đầu đánh thành một mảnh, điểm này là câu Hồng bất ngờ, làm rối loạn hắn mưu đồ, xem ra chuyện hôm nay, không là đơn giản như thế liền có thể.

"Hừ ~" câu Hồng hừ lạnh, âm thanh băng lãnh, trong mắt hàn quang chớp liên tục, "Ngươi đã nhất định phải nhúng tay, không thể nói trước hôm nay, ta liền muốn thay tôn trường lão, hảo hảo bảo đảm bảo đảm hậu sinh văn bối, cái này Nội Môn cũng không phải cái nào trường lão định đoạt, hết thầy văn là muốn bằng thực lực! Các ngươi. . . Cùng lên đi!"

Dứt lời, tay trái vừa nhắc, nắm chặt sau lưng chuỗi kiếm, vung mạnh lên bên trong, hắc ảnh lóe lên, cái kia cán xích lớn đã là ra hiện tại thân trước, phù Quang Thiểm Thước bên trong sáng rõ, một thoáng thời gian trở nên đỏ bừng một mảnh, phát ra nhiệt độ cao, chung quanh không khí đều trở nên bắt đầu vẩn vơ.

Tùy ý vung lên, liền có một Đạo Hòa ánh sáng rơi vào một bên mặt đất, đất đá vỡ nát, xuất hiện một cái hố to, còn có khét lẹt yên khí tràn ra.

Ai cũng có nghịch lân, Tôn Linh nghịch lân chính là tôn trường lão, cũng là hắn Thân Gia Gia, câu này Hồng hảo chết không chết, lại là một câu trực tiếp đâm trúng Tôn Linh nghịch lân, để ngày bình thường khó được sinh khí một lần Tôn Linh, cũng là thật sự nổi giận.

"Chà lẽ lại sợ ngươi? !" Tôn Linh hừ lạnh, sắc mặt trầm xuống, mắt phượng hàm sát, tay trái hất lên bên trong, Pháp Khí khói La từ trong tay áo như Linh Xà thoát ra, hóa thành Lăng La tàn ra, cuốn về phía câu Hồng.

Nơi này cùng lúc, Ngô Phàm cũng tại bấm niệm pháp quyết bên trong, lại một đạo kinh Nhân Kiếm Khí Ngưng tụ mà sinh, trăm Liệt Không khí, như Kinh Hồng chớp mắt cướp đến câu Hồng thân một bên.

Trắng kỳ cũng không yếu thế, trong hai tay một mực ngưng tụ Linh Dẫn này lúc hạ xuống, có chói mắt kim quang một thoáng lúc sáng lên, ba nói Phong Cẩm triệt để mở ra, Phi Kiếm lóe lên, hướng về câu Hồng trăm dưới.

Liền liền Chu Oánh cũng đều xuất thủ, bấm niệm pháp quyết bên trong một đoàn lục hoa ngưng trong tay, hóa Thành Đạo đạo lục Oánh Oánh cảnh, phát ra phong ấn lực lượng, quần tha đi qua.

Phanh phanh phanh ——

Liên tiếp tiếng vang bên trong, lục hoa vỡ nát, khói La cuốn ngược, kiếm khí sụp đổ, Phi Kiếm cũng đạn về, bị trắng kỳ tiếp trong tay, câu Hồng thì đạp đạp rút lui hai bước, thân hình vừa đứng vững, mỗi một lần lóe ra, mặt đất đất đá bắn tung toé, xuất hiện một cái hố cạn.

Câu này Hồng thật mạnh thực lực! Lại lấy một người độc chiến bốn Đại Cường Giả, tuy nói ở vào hạ phong, lại bị hắn ngạnh sinh sinh tiếp nhận bốn người bốn phía tấn công.

Lúc này câu Hồng, trong mắt cũng có chấn kinh, những người khác không nói trước, trắng kỳ chuỗi này Phi Kiếm đại xuất dự liệu của hắn.

Trước đó, hắn đã từng nghe người ta nói đến qua trắng kỳ cùng để hướng một trận chiến tình hình, chuỗi này Phi Kiếm từng rực rỡ hào quang, hẳn lúc đó khịt mũi coi thường, căn bản không tin, này lúc xem ra, lại coi là thật không thể tầm thường so sánh.

Vốn cho rằng một kích đúng vậy đầy lui, không nghĩ tới đối oanh thời điểm mới phát hiện, trên đó lực đạo to đến dọa người, chấn động đến chính mình hai tay run lên, hồ khẩu đau nhức, nếu không phải mình vốn là lấy cuồng mãnh liệt bá đạo lực lượng trừ danh, lại thêm thâm hậu tu vi nội tình, phát giác được không ổn về sau, lập tức không lưu tay nữa, nếu không hôm nay sợ là muốn rớt rề.

"Pháp bảo lại lợi lại như thế nào, vẫn phải nhìn thi triển người là ai!" Trong lòng cười lạnh một tiếng, câu Hồng tròn mắt tròn xoe, há miệng phát ra rít lên một tiếng, "Lại đến! !"

Quơ một cây xích lớn, lực đạo cuồng mãnh liệt

Rầm rầm rầm~

Tùng tiếng nổ rung trời, pháp bảo thần thông quang mang nổi lên bốn phía, quơ một cây xích lớn, lực đạo cuồng mãnh liệt vô biên, không chút nào làm né tránh, Đại Khai Đại Hợp bên trong, tất cả công kích tại câu Hồng trước mặt đều như tời khô lạp hủ, không chịu nổi một kích.

Tuy là như thế, kỳ thể nội tu vi cũng đang bay nhanh tiêu hao, đối diện có bốn người, hẳn chỉ có một người, dựa vào cuồng đột nhiên thế công, có lẽ có thể chống đỡ một lúc, cũng không thể lâu dài, câu Hồng trong mắt ẩn có vẻ lo lắng chỉ sắc chợt lóe lên.

Liên ở đây lúc, nơi xa truyền đến một tiếng tạt rít gào, trước mặt khắc còn rất xa, phút chốc về sau, liền đã đi tới phụ cận, mà lại thanh thế to lớn, dĩ thường chói tai.

Đang dây dưa, mấy người thần sắc đều là động, ánh mắt nhao nhao hướng về nơi xa, chỉ gặp một đạo Lôi Quang tán ra, sau một khắc, Tử Bào bao khóa dưới, một đạo lạnh lùng hình bóng xuất hiện tại phụ cận.

Nhìn thấy người này ảnh đến, câu Hồng Tâm bên trong nhấc lên một trận cuồng hỉ, ngửa Thiên Trường cười rộ lên.

Bạn đang đọc truyện *Ngịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 116: Cường thế để hướng

"Ha-Ha ~ người quả nhiên đến rồi!"

Tôi không phải người bên ngoài, đứng là hồi lâu không thấy đề triều, người này vừa xuất hiện, trắng kỳ đúng vậy ánh mắt ngưng tụ.

Ở tại cảm ứng bên trong, để hướng khí tức đã là đại biến, dĩ vãng để hướng phong mang tất lộ, chỉ là tiếp cận liền có một loại bức nhân cảm giác, hô hấp khó khăn.

Bây giờ lại trở nên nội liễm, quanh thân khí tức không có chút nào bên ngoài tán, lại vẫn có thể cảm giác được, ở tại thể nội ẩn sâu một cỗ, tràn ngập Hủy Diệt dương cương chi ý lực lượng.

Một trước Nhất Hậu, lớn như thể chênh lệch, nếu không có nó quanh thân cái kia cỗ đặc hữu lạnh lùng chi ý còn tại, lại thêm bề ngoài chưa biến, trắng kỳ gần như không dám vững tin là cùng một người.

Để hướng vừa đến, ánh mắt quét qua, rơi vào đám người trên thân, nhất là tại trắng kỳ trên thân dừng một chút, lại nhìn thấy cảnh hoàng tàn khắp nơi mặt đất về sau, còn nhú nhú mây, lập tức nhìn về phía câu Hồng, nói khí đậm đặc như thường, thần sắc bình tĩnh, nhìn không ra bất kỳ tâm tư, "Người là ý gì?"

Câu Hồng cũng là phát giác để hướng khí tức biến hóa, vừa mới cuồng hỉ đã bình phục, kinh nghi bất định đánh giá hắn, chần chờ nói: "Người. . . Đột phá?"

Để hướng từ chối cho ý kiến, duy lạnh lùng mà nhìn xem hắn, gặp này, câu Hồng càng thêm vững tin chính mình suy đoán, tâm đầu hơi trầm xuống, lại cố tự trấn định, hừ lạnh nói: "Đột phá thì đã có sao, ta câu Hồng cũng không phải mặc người nhào nặn hạng người, hôm nay người ta sự tình, nhất định phải có một cái kết quả!"

Tuy là nói như thế, làm thế nào nhìn luôn có một cổ ngoài mạnh trong yếu vị đạo, hoàn toàn không giống trước đó ngạo mạn bá đạo, ánh mắt tương đương ngưng trọng, hiển nhiên đối với đề hướng nội tâm có chút kiêng kỵ.

Đề hướng vừa đến, đánh nhau liền đã đình chỉ, mấy người còn lại nhao nhao thu hồi Pháp Khí, dù bọn vẫn ung dung tại một bên quan vọng, người khác không biết, kì thực trong âm thầm trắng kỳ chính cùng Ngô Phàm lẫn nhau truyền âm lấy.

"Trắng sư đệ, người này hẳn là chính là cái kia đề hướng?" Ngô Phàm âm thanh tại trắng kỳ vang lên bên tai.

"Không tệ, chính là người này, sư huynh cảm thấy người này như thế nào?" Trắng kỳ ánh mắt ngưng trọng, truyền âm về đạo.

"Rất mạnh, mạnh phi thường! Bất quá. . . Cụ thể đến đâu qua mới biết." Truyền ra lời này cùng lúc, Ngô Phàm trong mắt quang mang một rực, một cổ mãnh liệt chiến ý phun trào quanh thân.

Trắng kỳ lập tức yên lặng, ám đạo chính mình cái này Ngô sư huynh quả nhiên không hổ là tu luyện Cuồng Nhân một cái, ba câu không thể rời bỏ đấu pháp, nhìn thấy cường giả liền nóng lòng không đợi được, cũng không biết nên nói hẳn cái gì tốt.

"Cái này đúng vậy người phải người đến ta bẻ quan chỗ tàn tin tức lý do?" Đề hướng chau mày, trong mắt một cổ lãnh ý dần dần dâng lên, nhìn đến làm cho người không tên trái tim băng giá, "Hừ ~ không thể nói lý!"

"Người! !" Câu Hồng Đại giận, đề hướng nói Khí Thần tình, tự nhiên mà vậy mang theo một loại xâm nhập đến thực chất bên trong cao ngạo, xem ở câu Hồng trong mắt, thì là một loại cực đoan bị khinh thị cảm giác, lập tức bị thật sâu xúc phạm tự tôn, điểm này là hẳn chỗ không thể chịu đựng, thế là giận quá thành cười nói, "người có gì mặt mũi chỉ trích tại ta, lúc trước còn không phải thua ở như thế một cái mao đầu tiểu tử trên tay!"

Đang khi nói chuyện, đưa tay mãnh liệt nhất chỉ trắng kỳ, nghiêng nghe lấy đề triều, không che giấu chút nào trong mắt ý khinh thường.

Trắng kỳ ngược lại không có cảm thấy cái gì, có chút hăng hái mà nhìn xem câu Hồng biểu diễn, trong lòng không có nửa phần ba động, hẳn vốn cũng không quá để ý người bên ngoài ý nghĩ, bây giờ tạm thời làm xem kịch thôi.

Đôm đốp ~

"Người nói cái gì? !" Đề hướng ánh mắt ngưng tụ, trong đó quang mang đột nhiên trở nên cực sáng lên, có từng tia từng tia thật nhỏ Hồ Quang Điện soi nổi mà đi, phát ra yếu ớt nổ bùng, cho thấy nó tâm khó bình tâm tư, "Có gan lập lại lần nữa!"

Chưa bao giờ hừng qua bại một lần đề triều, duy nhất một lần thua ở trắng kỳ trong tay, không thể nghi ngờ là hẳn trong đời lau không đi che lấp, cho dù bại một lần về sau, khiến cho hẳn trưởng thành không ít, thực chất bên trong lại vẫn là cái kia cao ngạo không thể xâm phạm người.

Từ đó về sau, việc này liền trở thành hẳn cấm chế, người bên ngoài không thể, cũng không dám nhắc tới cùng, bây giờ lại có người xúc phạm đến hẳn độc chiếm, vẫn là hẳn cực kỳ không thích câu Hồng, lại có thể nào không giận?

"Hừ ~ uy hiếp ta?" Câu Hồng cười lạnh, "Còn tưởng rằng người không biết liêm sỉ, quên lúc trước thảm bại!"

"Người! !" Đề hướng khí tức tri tri, hô hấp lập tức trở nên to khoẻ mấy phần, đè nén trong lòng Cuồng Nộ, gằn nhẹ nói, "bớt nói nhiều lời, muốn chiến liền chiến!"

"Chả lẽ lại sợ người? !"

Vừa dứt lời, câu Hồng mãnh liệt vỗ trước người xích lớn, trên đó phù ánh sáng sáng lên, lập tức lại nhấc lên một tầng giống như vảy cá trạng gọn sóng, tầng tầng lớp lớp dập dờn mà lên, một cổ nồng đậm Tử Quang từ đó hiển hiện.

Mãnh liệt vung lên, nhấc lên lửa thủy triều không, mãnh liệt cuốn về phía đề triều, trong đó Tử Quang dạt dào, tản mát ra một cổ so với trước đó nhiệt độ cao hơn gấp đôi sóng nhiệt.

Không nghĩ tới, cho dù là trước đó lấy một địch bốn, câu Hồng lại vẫn chưa thi triển mạnh nhất thực lực! Bây giờ cũng không dám lại giữ lại, có thể thấy được nó trong lòng, đối với đề hướng là như thế nào kiêng kỵ, không thể không thận trọng đối mặt.

Đề hướng hừ lạnh, trong mắt lãnh mang lóe lên, phát tay, giữa song chưởng sáng lên một đoàn sâu chùm sáng, năm ngón tay hư trương, nhẹ nhàng một nắm.

Oanh kết ~

Một tiếng vang thật lớn, một đạo ngón út phẩm chất sâu Lôi Đình lóe lên mà đi, cùng biển lửa đụng nhau tại một chỗ.

Một thời gian, Lôi Đình ánh lửa tràn ngập các nơi, phát ra cự đại nổ bùng, sâu Lôi Đình từ đề hướng Chương Chi ở giữa không ngừng nhảy ra, tấn công hướng câu Hồng.

Biển lửa rất nhanh bị phá, Lôi Đình đụng vào xích lớn phía trên, khiến cho câu Hồng Thần sắc biến đổi, đập đập rút lui bên trong, nghẹn ngào nói: "Không có khả năng, coi như người đột phá, làm sao có thể mạnh như vậy?"

Câu Hồng nguyên lai tưởng rằng bằng vào chính mình thực lực, miễn cưỡng còn có thể áp chế ở vào luyện khí Đệ Thất Tầng để triều, lại không nghĩ rằng sau khi đột phá hần, thực lực lại như bay vọt vậy, cường hân không chỉ gấp đôi.

Chỉ là một chiêu, câu Hồng chính là trong lòng cảm giác nặng nề, cảm nhận được mấy phần không ổn, lại không có bất kỳ cái gì lui bước dự định, Đại Khai Đại Hợp bên trong, quơ xích lớn, hung hăng bổ ra Lôi Đình, hướng về đế hướng phi tốc tiếp cận.

Một bên trắng kỳ cũng là ánh mắt ngưng trọng, trong lòng đồng dạng khiếp sợ không thôi.

Không nghĩ tới ngưng tụ lôi đan về sau, tu vi đột phá đến luyện khí Đệ Bát Tầng để triều, thực lực lại mạnh lên nhiều như vậy, bây giờ nhìn hần tiện tay một kích, đều là hoàn chỉnh một đạo diệt lôi, sợ cho dù là chính mình, trừ phi thủ đoạn ra hết, cũng lại khó mà đem chiến thắng.

"Hừ ~ ta thực lực, người lại biết rõ bao nhiêu? Éch ngồi đấy giống, cũng dám rình mò đế nào đó? Buồn cười!"

Đế hướng hừ lạnh, nhìn lấy phi tốc tiến đến, thể như bôn lôi câu Hồng, không chút nào không đem hần để vào mắt, hai tay một áp chế bên trong, hai nói sâu vòng sáng hiện lên ở giữa song chưởng, Ma Sát ở giữa, mang theo một cỗ chói mắt Quang Hoa, lập tức lại tay không đón lấy cái kia xích lớn.

"Cuồng vọng!"

Câu Hồng gầm thét, ánh lửa lóe lên, trong tay xích lớn gào thét mà tới, trực tiếp nện như điên mà dưới.

Phanh phanh phanh ——

Từng tiếng như kim thiết giao qua, đỉnh tai nhức óc, câu Hồng quyết tâm, giận râu tóc dựng lên, trong mắt tơ máu dần dần sinh, cuồng mãnh liệt Khí Kinh bao khóa phía dưới, cuốn lên ánh lửa, lần lượt nện dưới, mà lại tốc độ càng lúc càng nhanh, mỗi một kích đều thể đại lực chìm vô cùng.

Tới đối oanh để triều, thần sắc như thường, trong tay nồng đậm điện quang bao khóa, triệt tiêu đại bộ phận lực đạo, lại vẫn có không ít truyền vào trong cơ thể hần, bị hần xảo diệu tan mất, truyền lại đến dưới chân.

Chớp mắt thời gian, mặt đất vỡ ra, xuất hiện một cái hố cạn, mà lại càng ngày càng sâu, khiến cho đế hướng thân hình dần dần thấp, hai chân lâm vào trong đó.

Gặp này, câu Hồng Tâm bên trong vui vẻ, bởi vì chỗ tu luyện công pháp, chính là bá đạo trừ danh, thể công càng mãnh liệt, động tác càng trôi chảy, thì uy lực càng mạnh.

Đây là một loại thể, có thể nói thành là một cỗ khí, khí không tiêu tan, thì lực đạo càng trầm, tốc độ cũng càng nhanh, thuộc về loại kia càng chiến càng mạnh đối thủ.

Nơi đây thể công đơn giản hình thức ban đầu, thể Nội Tu làm chán nó không muốn sống vậy thôi động, câu Hồng mấy nhập điên cuồng vậy, trước mặt mũi thước nhọn hóa thành bóng chông, cơ hồ thấy không rõ quỹ tích, đến sau cùng lại như kéo ra Nhất Trọng màn che, đem đế hướng cả người bao khóa ở bên trong, mặt không thấu gió.

Trắng kỳ Linh Thức thủy chung ở vào tàn ra trạng thái, câu Hồng thể công sơ thành thời khắc, lập tức phát giác được trong đó biến hóa, bỗng cảm giác kinh ngạc.

Tại Kỳ Linh biết cảm ứng dưới, mũi thước nhọn hóa thành màn che xung quanh bốn phía, liền Khí Lưu đều bị đánh mở.

Nói là bỏ ra, kì thực cũng không chuẩn xác, mà là câu Hồng mỗi một kích hạ xuống góc độ đều vừa đúng, chung quanh không khí đều bị một cỗ kỳ dị chi lực dẫn dắt dưới, thuận xích lớn mặt ngoài vậy cả trạng gọn sóng, hướng về xung quanh bốn phía cô động gạt ra.

Mà linh lực lại tương phản, bị trên đó lạc ấn Trần Văn dẫn dắt, hấp thu tụ nạp tới, dung nhập xích lớn nội, khiến cho uy lực đại tăng.

Bởi vậy, câu Hồng không chỉ dựa vào thể Nội Tu vi, còn mượn xung quanh bốn phía trong không khí rồi rạc linh lực, nếu không căn bản không đạt được bây giờ cấp độ.

Rất nhanh, đế hướng hai chân đã là sâu Hãm Địa mặt, không có đến bấp chân, nhú mây bên trong, hai tay hợp lại, trong lòng bàn tay hiển hiện một đạo sâu Phù Ấn, trực tiếp hướng cùng với chính mình mi tâm vỡ tới, lập tức lại hợp, lại đập. . .

Một đạo tiếp một đạo Phù Ấn bị nó in dấu tại mi tâm, ngăn ngại một cái chớp mắt, trước sau tổng cộng năm Đạo Phù ấn trọng điệp cùng một chỗ, hình thành một Đạo Cực vi đặc thù, vô cùng phức tạp Phù Văn, xuất hiện tại đế hướng mi tâm.

Này phù hình thành về sau, đế hướng trong mắt hàn quang lóe lên, chập ngón tay như kiếm, điểm tại chỗ mi tâm, rút lui giữa ngón tay, Phù Văn lại bóc ra ra, như dính vào đầu ngón tay của hần, lập tức một chỉ điểm hướng cái kia xích lớn.

Phịch một tiếng tiếng vang, Phù Ấn nổ tung, hóa thành Hồ Quang Điện văng khắp nơi, một cỗ đại lực rút vào xích lớn, câu Hồng thân hình chấn động,

kêu lên một tiếng đau đớn, góc miệng tràn ra một tia vết máu, bạch bạch bạch liên tiếp rút lui ba trượng, mới khó khăn lắm ngừng thân hình.

Dày đặc thế công cũng là dừng lại, khiến cho đế hướng thừa cơ rút ra hai chân, thân hình lóe lên, xuất hiện tại mấy trượng bên ngoài.

"Ha-Ha ~ tốt!" Câu Hồng cười dài, "Vẫn là như vậy chiến đấu sáng khoái, lại đến!"

Lời còn chưa dứt, cả người liền nhảy lên một cái, quơ xích lớn, hiện lên áp sập chi thể, chạm mặt tới.

Đế hướng không hề động một chút nào, cũng không né tránh, tựa như hoàn toàn không thèm để ý làm đầu mà bên dưới xích lớn, lại này lúc. . . Chậm rãi nhắm lại hai mắt.

Một màn này, khiến cho câu Hồng Tâm bên trong nhảy một cái, không tên cảm giác được mấy phần không ổn, trong mắt thâm độc lạnh lùng quang mang lóe lên, cắn răng một cái, tu vi quán chú phía dưới, trong tay xích lớn vẫn như cũ hướng về đế hướng hạ xuống.

Oanh ~

Liền ở đây lúc, một cỗ nồng đậm đến cực điểm lôi uy, lấy đế hướng vì Trung Tâm bỗng nhiên tản ra, hóa thành một cỗ kinh khủng thủy triều quét sạch ra.

Đứng mũi chịu sào chính là câu Hồng, thân hình tại giữa không trung dừng lại, trong đầu nhấc lên ngập trời oanh minh, hai tai vang lên ong ong, thể nội vừa mới nhấc lên tu vi đột nhiên xuất hiện một nháy mắt đình trệ.

Câu Hồng công pháp vốn là lấy cuồng mãnh liệt trừ danh, khí thế một hướng Vô Tiền, có thể nào gián đoạn, cứ như vậy vừa dứt ở giữa, liền nhận lấy phản phê.

Kêu lên một tiếng đau đớn, sau khi hạ xuống, câu Hồng tạt vội vàng thối lui mở, ép trong hạ thể phản phê, kinh nghi bất định đánh giá phía trước đế triều, trong mắt lướt qua nồng đậm kiêng kỵ.

Cỗ này lôi uy trong chớp mắt, liền tràn ngập toàn bộ đỉnh khu trên không, liền xung quanh bốn phía phụ cận rừng rậm tất cả đều bao lồng, chim thú dừng gáy, nằm ở mặt đất run lay bầy, trong lòng của tất cả mọi người đều phảng phất để lên một khối Đại Thạch Đầu, kiềm chế thờ tuy nhiên khí tới.

Một thời gian, xung quanh bốn phía lâm vào quỷ dị tĩnh mịch.

Mấy tức về sau, đế hướng mở ra hai mắt, một tay Chỉ Thiên, há mồm phun ra năm chữ: "Sơ Cửu lôi. . . Lên!"

Một tiếng hạ xuống, chỉ gặp được không bỗng dựng hiện lên từng tia yên khí, lượn lờ phía trên, mà lại càng ngày càng đậm, một cỗ sức hút lấy đế hướng hướng trên đỉnh đầu vì Trung Tâm, cũng lúc đó mà sinh.

Hư ——

Sức hút cuộn cuộn, tất cả yên khí hướng về Trung Tâm hội tụ, chỉ nháy mắt Công Phu, một đoàn kỳ lạ đám mây xuất hiện ở phía trên, này vẫn không cao, vền vền xuất hiện tại khoảng mấy chục trượng thiên không.

Khói vân lẫn lộn, nhan sắc dần dần trở nên đen nhánh, dần dần, một cỗ nồng đậm lôi uy từ đó sinh ra, từng tia từng tia sâu Hồ Quang Điện không ngừng lưu thoát.

"Đây là cái gì thần thông?"

Tất cả thấy cảnh này người, đều ngây ngẩn cả người, chưa bao giờ gặp qua tương tự thần thông, nhưng ở trong đó, có thể cảm giác được cực kỳ kinh khủng Lôi Đình Chi Lực.

"Đây là. . ." Câu Hồng hung hăng nhú mày bên trong, trong lòng suy nghĩ chớp nhoáng, ánh mắt ngưng trọng trước đó chưa từng có, gắt gao nhìn chăm chăm cái kia đám mây, một lát sau, theo Lôi Quang dần dần dày, giống như nhớ tới cái gì, đột nhiên một Đạo Linh ánh sáng xẹt qua não hải, thần sắc lập tức đại biến, nghẹn ngào nói, "Thiên Kiếp?!"

"Không có khả năng. . . Tuyệt đối không thể có thể. . . Làm sao lại. . . Đây là. . . Thiên Kiếp?"

Câu Hồng thì thảo từ nói, ánh mắt đờ đẫn, trong đó có một tia mờ mịt.

Sớm tại mấy năm trước, hắn liền từng nghe cổ vui mừng nhắc qua, phàm là tu vi có thể đạt tới Trúc Cơ viên mãn tu, mới cơ hội nghênh đón Thiên Kiếp, nếu có thể vượt qua, liền có thể ngưng tụ Kim Đan Đại Đạo, thành tựu vô thượng thần thông.

Còn nhớ rõ làm lúc cổ vui mừng trong miêu tả, Thiên Kiếp chính là lấy Lôi Vân hình thức xuất hiện, này lúc nhìn thấy cái này đoàn Lôi Vân, câu Hồng cái thứ nhất suy nghĩ liền nghĩ đến Thiên Kiếp.

Nhưng mà, dù vậy, hắn cũng căn bản không muốn tin tưởng, chỉ là một cái cùng hắn tu vi tương tự, còn chưa Trúc Cơ đồng bối tu, có thể dẫn tới Thiên Kiếp, quá mức hư ảo.

Nhưng mà, liền chính hắn đều không biết là, hắn một đôi đồng tử, tới lúc gấp rút kịch co rút lại, lộ ra một cổ tử tâm mà phát sợ hãi.

Đây là một loại phạm nhân đối với Thiên Uy kính sợ, không phải do tự thân cường không.

"Ha-Ha, đúng, cái này căn bản không thể nào là Thiên Kiếp, tuyệt đối không thể có thể! !"

Khủng Cự tới cực điểm, ngược lại kích phát câu Hồng Tâm bên trong nghịch ý, Kỳ Nhân vốn là tâm ngoan thủ lạt, không chọn thủ đoạn, trong lòng thủy chung ân sâu một cỗ lệ khí.

Này lúc cổ này lệ khí bị nòng đậm đến, khiến cho hắn gần không được thân hình run rẩy lời uy kích phát, ngửa Thiên một tiếng gầm thét, mãnh liệt gió tay vỗ ở ngực, đúng là phun ra một ngụm lớn máu tươi, chiếu xuống xích lớn phía trên, sau đó giờ tay gạt một cái.

Chỉ nghe ông một tiếng, có chói mắt Quang Hoa một thoáng lúc sáng lên, một đạo to lớn Hư Ảnh hiện ra giữa không trung, giống như một đầu Ngưu Hình Yêu Thú, im ắng gào thét, bốn vó đạp trên mặt đất, xuất hiện từng cái thiêu đốt hàm động.

Trên đầu có Độc Giác, dâng trào muốn phá thiên tế, quanh thân sâu ngọn lửa màu tím vờn quanh, tản mát ra một cỗ ngập trời Hung Tính.

Này lúc Độc Giác vị trí vừa lúc cùng cái kia cán xích lớn trùng hợp, phảng phất liền thành một khối, không có nửa phần không phối hợp chỗ, tựa như cái này xích lớn, vốn đứng vậy lấy cái này hung trâu góc đức thành.

Thân ở hung thú Hư Ảnh bên trong, câu Hồng mãnh liệt đạp lên mặt đất, trên tay Cự Xích giương lên, thì Ngưu Giác giương lên, bịch một tiếng, mặt đất xuất hiện một đạo hố sâu, cả người bắn ra, đúng là chủ động hướng về để hướng phát khởi tiến công.

Đối diện, để hướng thân sắc hồ hững, giống như vô tình, đáy mắt có một tia trào sắc chợt lóe lên, vốn là nhất chỉ hướng Thiên, lại tại câu Hồng xông ra cùng lúc, xẹt qua một đạo đường cong, chậm rãi hạ xuống, điểm hướng Kỳ Thân.

"Phạt diệt. . ."

Oanh kết ~

Hư ——

Một đạo gần như cánh tay phẩm chất sâu Lôi Đình, từ trong đám mây thoát ra, giống như Du Long uốn lượn, tốc độ nhanh đến làm cho người giật sùi, giống như Trọng Chùy, âm vang đánh tới hướng câu Hồng đình đầu.

Câu Hồng không cam lòng gầm thét, dường như trận trận trâu rồng, trong miệng mũi thở gấp bạch khí, Nhất Xích ngăn tại trước người, ngang nhiên đón lấy cái kia nói kinh khủng Lôi Đình.

Phanh ——

Nổ rung trời quanh quần trong núi, một tiếng này truyền đi rất xa, liền gần nhất còn lại khu vực Đệ Tử đều nghe được, nhao nhao đi ra chỗ ở, nhìn về phía đình khu phương hướng.

Tại nhìn thấy cái kia đám mây lúc, đều là ánh mắt ngưng tụ, cảm nhận được trong đó khiến lòng run sợ uy áp, chớp nhoáng mà đi, hướng về nơi đây mà đến.

Tại đình khu chỗ, mặt đất bụi mù nổi lên bốn phía, che khuất bầu trời, hồi lâu mới dần dần tán đi, lộ ra một cái phương viên Nhất Trọng hồ to.

Trong đó có đạo nhân ảnh nửa quỳ, lồng ngực hồi hải pháp phòng, quanh thân xuất hiện lớn Đại Tiểu tiểu nhân khét lẹt miệng vết thương, nắm chặt xích lớn, trú tại mặt đất, hồ khẩu sớm đã băng liệt, máu tươi chảy dài, thuận thước mặt trượt xuống.

"Khụ khụ ~" câu Hồng một tay bưng bít lấy ở ngực, ho khan hai tiếng, phun ra một miệng lớn bọt máu.

Ở tại đối diện, để hướng thì cư cao lâm dưới, đỉnh đầu Kiếp Vân, giống như Đế Hoàng bề ngễ, nhìn xuống người trước mặt, tựa như nhìn xuống con kiến hôi vậy.

"Ta không cam lòng a! !" Câu Hồng hai mắt lộ ra điên cuồng hận ý, gầm thét nói, " vì sao sư tôn luôn luôn khuynh hướng ngươi, vì sao môn chủ đều muốn coi trọng ngươi, vì sao ngươi vừa vào Nội Môn liền không phải giam tại trên đầu ta, ngươi bắt quả là cái Dã Tiểu Tử, vốn không ứng xuất hiện, cuối cùng là vì sao! !"

"Cái này đúng vậy ngươi hận ta nguyên nhân? Đơn giản buồn cười! Chỉ bằng ngươi cũng dám cùng ta tranh?" Để hướng nói khí lãnh đạm như thường, nói ra lại dị thường bén nhọn, một chữ một chữ giống như Cương Châm, cây cây vào câu Hồng tâm đầu, không ngừng khuấy động, khiến cho sắc mặt càng thêm tái nhợt, "Nếu như thế, liền để ta đến nói cho ngươi vì sao?"

"Bởi vì. . ." Để hướng góc miệng có chút nhấc lên, lộ ra một tia tàn nhẫn đường cong, hai nói lệ mang ở tại trong mắt chợt lóe lên, "Ngươi quá yếu! !"

"Quá yếu. . ."

"Quá yếu. . ."

...

Một tiếng này xen lẫn kinh khủng lời uy, ầm ầm tản ra, lay động tâm thần, tại câu Hồng trong đầu nổ vang, cuộn cuộn quanh quẩn, khiến cho hấn trong chốc lát thất thần, ánh mắt lộ ra mờ mịt chi sắc.

Cùng này cùng lúc, để hướng cũng lúc đó đưa tay, trên một điểm Phương Vân đoàn, trong miệng quát nhẹ: "Nhị Cửu lời, lên!"

Ầm ầm~

Đám mây lẫn lộn, một đạo thô to Lôi Đình trong đó áp ử mà sinh, nhan sắc Thâm Lam, như cẩn thận đi xem, trong đó lại có mấy Phần Hoa Hồng ý, uy lực mạnh, thậm chí vượt qua trước đó cái kia nói Lôi Đình gấp đôi, trước đó cái kia nói Lôi Đình, lại vẫn không phải để hướng mạnh nhất thù đoạn.

Lúc này câu Hồng, giống như mất hồn bình thường, ánh mắt ngốc trệ, hoàn toàn không biết sinh tử nguy cơ giáng lâm, nếu là hấn không thể thừa nhận cái này một kích, nhất định cái xác không hồn.

"Thật ác độc! !"

"Thực sự quá mạnh! !"

"Cái này đúng vậy để hướng? Ta Nội Môn có thêm một cái bất thể tài! Làm cho người kính sợ a!"

Nơi xa, đã có không ít còn lại khu vực Nội Môn Đệ Tử đã tìm đến, nhao nhao quan vọng lấy chiến trường, ánh mắt lướt qua cái kia nói lạnh lùng thân ảnh thời điểm, trong đó đều có nồng đậm kiêng kỵ.

Lôi Đình càng mạnh, thì áp ử càng lâu.

Lần này qua hơn mười tức, mới hoàn toàn ngưng tụ thành hình, một đạo Hồng Lam đan xen Lôi Đình, lượn vòng lấy, cơ hồ đã từ trong đám mây nhô đầu ra, sắp hạ xuống.

Liên ở đây lúc.

Hừ ——

Một tiếng kinh người gào thét, từ hướng trên đỉnh đầu truyền đến, chỗ có người thần sắc đều là động, nhắc đầu hướng về phía trên nhìn lại.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 117: Nhiệm vụ

Rất nhanh, tiếng thét từ xa mà đến gần, đúng là một đạo Lưu Quang, cẩn thận đi xem, trong đó có một Đạo Phù ấn.

Đội cho cái này Phù Ấn hóa thành Lưu Quang, cướp đến đỉnh khu trên không, liền trực tiếp nổ tung, có tiếng sóng cuộn cuộn, truyền ra tới.

"Đỉnh khu Đệ Tử, ngày mai buổi trưa trước đó xuất phát, tiến về Khoáng Sơn trấn thủ nửa năm, không được đến trễ. . . Khác, để hướng đồ nhi, tới tìm lão phu. . ."

Truyền ra này phù người, không có bất kỳ cái gì nghi vấn, chính là cổ vui mừng.

Một khắc đồng hồ trước đó. . .

Chủ phong bên trên, rộng rãi trong đại điện, vương khúc gió đang bên trên, cổ vui mừng ở phía dưới, hai người chính lẫn nhau trò chuyện với nhau cái gì.

Chợt, hai người thần sắc nhất động, Linh Thức tùy theo tản ra, chớp mắt bao trùm toàn bộ Chủ Phong.

"Sư đệ a, thế nhưng là ngươi cái kia hai cái đồ nhi, thế mà Nội Hồng?" Vương khúc gió nhú mày đạo.

Cổ vui mừng mặt một trận xanh một trận trắng, cười khổ nói: "Sur đệ ta dạy bảo Vô Phưong, để sư huynh chê cười, ta cái này đi đem hấn hai người gọi, phạt đi bẻ quan!"

"Chờ chút, " vương khúc gió cười nói, đưa tay sờ lên cái cằm, ánh mắt lộ ra mấy phần cảm thấy hứng thú chi sắc, "Ngươi ta không ngại trước nhìn kỹ hăng nói, đợi cho thích hợp thời cơ lại ngăn lại."

Gặp vương khúc gió vậy mà bày ra đây vẻ xem trò đùa, cổ vui mừng dờ khóc dờ cười, đành phải điểm một cái đầu.

Chờ thấy đến đề hướng vậy mà thi triển ra, cùng loại Thiên Kiếp thần thông lúc, vương khúc gió chấn kinh, "Khó lường, lại có mấy Phân Thiên cướp vận vị, bất quá vẫn là quá yếu, nếu là có thể đạt tới Tứ Cửu lôi cấp độ, liền có thể có thể so với tu chân đệ nhất cướp chi uy, cái này đề hướng quả nhiên là Kinh Tài Tuyệt Điểm cực kỳ!"

"Ha-Ha ~ "Cổ vui mừng cười to, " kẻ này trước đó thua với trắng kỳ về sau, liền lặn Tâm Tĩnh tu một đoạn thời gian, cảm ngộ Lôi đạo thần thông, đây là nó tự hành diễn hóa chi nhánh thủ đoạn, tính không được cái gì, sư huynh quá khen."

Lời tuy như thế, lại là đầy mặt hồng quang, trong thần sắc đắc ý cũng không còn che giấu, vương khúc gió cũng không muốn đâm thủng, mỉm cười nói: "Ngươi cái kia đại đệ tử đoán chừng ngăn không được bên dưới một đạo Lôi Đình, ngươi ta vẫn là trước ngăn lại hai bọn họ lại nói. . ."

"Tốt!"

Đang khi nói chuyện, cổ vui mừng đang muốn lấy ra Truyền Âm Phù, lập tức suy nghĩ nhất chuyển, bấm ngón tay tính đi tính lại, nhắc đầu cười nhìn lấy vương khúc gió nói: "Sư huynh, ta vừa tính qua, thời hạn nửa năm đã qua, trấn thủ Khoáng Sơn thay phiên thời điểm sắp tới, chẳng tính cả phong mệnh cùng một chỗ hạ đặt, liền phải. . . Đình khu Đệ Tử tiến về, sư huynh nghĩ như thế nào?"

Vương khúc gió trầm ngâm, một chút sau điểm điểm đầu, "Sur đệ nói không sai, liền theo ngươi nói xử lý đi, những này Đệ Tử là nên ra ngoài ma luyện một phen, dù sao cự ly này sự kiện, cũng không xa. . ."

Nếu muốn đến cái gì, hai người đều là trầm mặc lại, liếc nhau, đều có thể nhìn thấy lẫn nhau trong mắt ngưng trọng chi sắc.

"Nhìn lần này, có thể lại giương ta khúc gió chi uy. . ."

Lúc này đình khu, tất cả mọi người ánh mắt đều hội tụ tại đề hướng trên thân, khẽ nhủ mảy bên trong, đề hướng ngửa đầu nhìn về phía phía trên Chủ Điện phương hướng, Vân Hà lượn lờ, che đầy ánh mắt, trầm mặc một lát sau, hừ lạnh nói: "Lần này liền trước buông tha ngươi! Nếu có lần sau, ta chắc chắn ngươi phế bỏ, xem ai người dám ngăn!"

Dứt lời nhắc tay áo cuốn một cái, bịch một tiếng, đám mây nổ tung, uy áp oanh minh, Lam Quang khắp trời, thoáng qua tiêu tán, giống như không còn.

Làm xong đây hết thảy về sau, đề hướng mắt sáng lên, đột nhiên rơi vào trắng kỳ trên thân, lạnh lùng nói: "Ngươi ta ở giữa, tất có một trận chiến, trước đó, ngươi cũng không nên bại bởi người khác!"

Vừa dứt lời, chưa đợi trắng kỳ mở miệng thời khắc, Lôi Quang tán ra, liền tiếp lấp lóe mấy lần, đề hướng thân ảnh, chớp mắt biến mất vô tung.

Nguyên, câu Hồng cũng là lấy lại tinh thần, nhìn lấy đi xa đề triều, ánh mắt lộ ra nồng đậm oán độc chi ý, đối với cổ vui mừng truyền âm cứu bên dưới hấn một chuyện, không chỉ không cảm kích, ngược lại càng thêm ghi hận trong lòng.

Trước kia, câu Hồng nghe theo Hàn lộ về mưu đồ, cố ý tìm đến trắng kỳ phiên phức, phái người khác hướng còn tại bẻ Quan Trung đề hướng tiết lộ tin tức.

Vốn nghĩ nhờ vào đó đem dẫn tới, sau đó hung hăng trấn áp, đem đập ở dưới chân, chứng minh chính mình thực lực.

Nhưng mà, người tuy là tới, kết quả lại là chính mình kết cục thảm bại, khiến cho hấn mặt mũi mất hết, có thể tưởng tượng, từ nơi này về sau, hấn tại đề hướng trước mặt càng thêm không ngừng đầu được lên.

Gian nan sau khi đứng dậy, lạnh lùng quét qua mọi người chung quanh, mang trên lưng xích lớn, một bước oanh một cái mình, cũng rời đi đi xa.

Nhanh. . . Chỉ còn lại không tới một năm thời gian, cái kia một chỗ lại đem mở ra, ở nơi đó hết thảy toàn bằng cơ duyên, như ta có này cơ duyên, mặc cho ngươi hiện tại mạnh hơn, cuối cùng vẫn muốn bị ta nghiền ép. . . Đế triều! !

Câu Hồng sau khi rời đi, người ở ngoài xa ảnh cũng dần dần tán đi, nhưng, trắng kỳ nhưng từ cái kia nói Truyền Âm Phù tiến đến về sau, vẫn cau mày, chỉ vì cái này nói phong mệnh đến từ cổ vui mừng.

Có lẽ là trắng kỳ quá đa nghi, hấn luôn cảm thấy, đầu tiên là câu Hồng gây hấn, sau đó đề hướng tiến đến, ngay sau đó Chủ Phong truyền hạ phong mệnh, mấy món chuyện phát sinh quá mức đột nhiên, ở giữa có thể hay không có liên hệ gì, phải chăng tới quá mức trùng hợp một số.

Thăm nghĩ lấy, trắng kỳ hạ quyết tâm, sau đó hướng Công Tôn kéo dài hỏi thăm một phen.

Nhìn lấy đầy tàn phá cùng hàm động, trắng kỳ nhú nhú mày, tiện tay vung lên, đánh tiếp theo phiến Cẩm Chế, điền vào viện môn lỗ hồng.

"Thật không nghĩ tới, trắng sư đệ người thế mà chiến thắng qua như thế yêu nghiệt!" Ngô Phàm cảm thán đạo.

Trắng kỳ suy nghĩ nhất động, liền biết hắn nói là để triều, cười cười không nói gì.

"Trắng sư đệ. . ." Chu Oánh âm thanh từ bên cạnh truyền đến.

Trắng kỳ bên cạnh đầu nhìn lại, gặp nó mặt có sầu lo, một bộ bộ dáng thì cứ như đang muốn nói lại thôi, lập tức hỏi: "Sư Tỷ có chuyện gì, không ngại nói rõ."

Chu Oánh nhú thêu lông mày, thần sắc chân thành nói: "Câu Hồng người này một quán tâm ngoan thủ lạt, bây giờ thua ở đề hướng trong tay, nói không chừng sẽ giận lấy sang trắng sư đệ người, sợ là về sau có khả năng sẽ cầm sư đệ người đến cho hạ giận, vẫn là nhiều cẩn thận là hơn."

Chu Oánh lời này lại là nói vô ích, lấy trắng kỳ tâm trí, nghĩ tới sẽ chỉ càng sâu, nhưng vẫn là mỉm cười điểm một cái đầu, ôm Quyền Đạo: "Đa tạ Sư Tỷ đề điểm, ta sẽ chú ý."

"Yên tâm đi, nếu như về sau hắn còn tới tìm người phiền phức, người liền nói cho ta, ta thay người giáo huấn hắn!" Một bên Tôn Linh quơ đôi bàn tay trắng phấn cam đoan đạo.

"Vậy thì đa tạ tôn Sư Tỷ!" Trắng kỳ tâm bên dưới Hắc nhưng, trên mặt ý cười càng nhiều, kì thực trong lòng, căn bản cũng không đem câu này Hồng coi ra gì.

Như người này coi là thật không biết tự lượng sức mình, vô cớ lại đến trêu chọc hắn, trắng kỳ không ngại lại cho hắn một cái hung hăng giáo huấn. . .

"Nội Môn nhiệm vụ ngại ~ các người đều quên sao? Cái này bên dưới rất cực có thể đi ra!" Tôn Linh một tiếng reo hò, cắt ngang trắng kỳ suy nghĩ.

"Người cái này nha đầu, thành Thiên liền biết rõ diện, bên ngoài nguy hiểm trùng điệp, đợi tại Tông môn tốt bao nhiêu." Chu Oánh dao động đầu thờ dài, đáy mắt tràn đầy không thể nào.

"Tông môn có gì tốt? Nhảm chán như vậy, lại nói cho dù có cái gì nguy hiểm, còn có xung quanh tỷ tỷ bảo hộ ta, " Tôn Linh ôm Chu Oánh một cái tay, lưng lay nũng nịu nói, lập tức nhếch miệng, "Còn có cái kia cây mộc đầu, không phải thực lực rất mạnh à, lần này cuối cùng có thể cử đi điểm dụng tràng."

Ngô Phàm tri trệ, dở khóc dở cười, lập tức nghiêm mặt nói: "Cũng may cái này nhiệm vụ coi như đơn giản, đi cũng không có cái gì, ta bọn bốn người kết bạn, ít có người dám chọc, nếu có người dám đánh người chủ ý của ta, còn cần cần nhắc một chút cân lượng của mình."

"Lúc này mới đúng mà!"

"Ha-Ha ~ "

...

"Mấy người đàm tiếu một trận, liền muốn riêng phần mình trở về phòng, liền ở đây lúc, không ngờ có thứ hai nói Lưu Quang xuất hiện ở chân trời, gào thét mà tới, lại không phải tới từ Chủ Phong, mà là từ giấu phong mà đến.

Đi vào đình khu trên không về sau, phù ánh sáng nổ tan, tôn ghét già nua âm thanh vang lên: "Linh Nhi, tìm đến ta. . ."

"Không phải đâu!" Tôn Linh mặt nhú một cái, thần sắc một khổ, trước một khắc kinh hi sớm đã không còn, cả người rũ cụp lấy đầu, một bộ sầu mi khổ kiếm đáng vẽ, "Cái này lão đầu không có lòng tốt, hết lần này tới lần khác lúc này gọi ta đi. . ."

Tuy có không cam lòng, Tôn Linh lại hiếm thấy không có làm trái lại, hiển nhiên cũng là đối với cái này tôn ghét trưởng lão có chút e ngại, dù sao cũng là nàng Thân Gia Gia, làm sao có thể không sợ?

Mấy người khác kinh ngạc cùng lúc, suy nghĩ nhất chuyển, liền lập tức hiểu được, xem ra cái này tôn trưởng lão cũng là biết được nhiệm vụ sự tình, mượn cơ hội muốn đem Tôn Linh lưu tại thân một bên, tránh đi nhiệm vụ.

Đổi lại người bên ngoài có lẽ không được, nhưng lấy tôn ghét thân phận, lại là có thể tùy tiện làm đến.

"Tôn trưởng lão đây là quan tâm người, đưa người lưu tại thân một bên, mới sẽ không gặp phải nguy hiểm." Gặp Tôn Linh tâm tình sa sút, Chu Oánh thấp giọng thuyết phục nói, "phàm là nhiệm vụ, đều có nguy cơ nương theo, hàng năm đều sẽ có đồng môn vẫn lạc tại bên ngoài, cho dù là trấn thủ Khoáng Sơn nguy hiểm không lớn, lại nhiều ít vẫn là có."

"Là thế này phải không, " Tôn Linh bĩu môi, "Chỉ là, ta muốn cùng các người đi, cái kia lão đầu sẽ chỉ làm ta liều mạng tu luyện, lại tu luyện, nhiều nhảm chán a!" Nói nói, nói khí nhưng cũng không phải như vậy kháng cự.

"Tốt, đã tôn trưởng lão mới nói, người liền lưu lại đi, người dám không nghe hấn sao?"

"Điều này cũng đúng." Tôn Linh cau mũi một cái, trầm tư một lát, cuối cùng điểm một cái đầu.

"Cái kia. . . Các người bảo trọng, lần sau gặp lại lúc, ta nhất định đột phá tu vi, để cho các người giặt náy cả mình!" Khó được trịnh trọng, Tôn Linh hướng về mấy người võ bộ ngực cam đoan nói, sáng lấp lánh trong hai con ngươi, ẩn chứa không bỏ.

Mấy người đều là lộ ra ý cười, nhao nhao điểm đầu, sau đó riêng phần mình quay người trở về phòng.

Vừa mới vào nhà, trắng kỳ sắc mặt đứng vậy trầm xuống, đang nhắm mắt, tâm thần bên trong kêu gọi lên Công Tôn kéo dài, một phen nói chuyện với nhau qua đi, mở ra hai mắt.

Từ Công Tôn kéo dài trong miệng biết được, Nội Môn Đệ Tử cách mỗi một đoạn thời gian, liền cần hoàn thành một Đạo Tông cửa vãi bên dưới nhiệm vụ, đều là từ Chủ Điện phát ra, đến từ ngũ đại hạch tâm chủ đạo trực tiếp phong mệnh, cụ thể là vị nào trưởng lão hoặc là môn chủ, lại muốn nhìn tình huống.

Khoảng Sơn chính là khúc gió tông căn cơ sản nghiệp một trong, ngoại trừ đại lượng Đệ Tử tham dự khai thác bên ngoài, lâu dài đều sẽ có mấy tên tu vi cao thâm Nội Môn Đệ Tử trấn thủ, cách mỗi một đoạn thời gian liền muốn thay thế một lần, cũng chưa bao giờ có cái gì lớn ngoài ý muốn phát sinh, nói đến còn tính là cái đơn giản nhiệm vụ.

Còn lại nhiệm vụ liền khó nói chắc, có là trăm Sát Nhất chút Hung Tính cực thịnh Yêu Thú, có thì là truy Sát Nhất chút tu vi cao thâm Tà Tu, có thể nói nguy cơ trùng trùng.

Bởi vậy, khúc gió tông Nội Môn Đệ Tử một mực không nhiều, hàng năm đều có bên ngoài nhiệm vụ thất bại, thân tử người, cho tới bây giờ cũng tuy nhiên hơn hai mươi người, tăng thêm vừa nhập môn mấy người, miễn cưỡng phá ba thập đại quan.

Nói tóm lại, nhiệm vụ một khi phát ra, trừ phi bội phản Tông môn, nếu không nhất định phải hoàn thành, không được kéo dài thời hạn, càng không thể từ chối không tiếp.

Mà lại, Công Tôn kéo dài cũng nâng lên, đúng là đến thay thế trấn thủ người thời gian, có lẽ chỉ là cái trùng hợp cũng khó nói.

"Hy vọng là ta nghĩ nhiều rồi đi. . ."

Hít sâu một cái khí, định Định Thần, trắng kỳ không nghĩ nhiều nữa, mà là quyết định chủ ý, vô luận lần này nhiệm vụ phải chăng có khác Huyền Cơ, đều muốn bao giờ cũng bảo trì cảnh giác, chuẩn bị thiết cận biến.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Người thứ hai sáng sớm, ba người đẩy cửa đi ra ngoài, đệ nhị viện rơi nội không người, một ngày trước thu đến tôn ghét Truyền Âm Phù về sau, Tôn Linh liền đã đi giấu phong.

Không người tổng biệt, lại có người làm bạn, mấy người nhìn nhau, thân hình đều là động, hướng về Tông môn bên ngoài bốn phía lao đi, rất nhanh liền vượt qua Ngoại Môn Tứ Phong, hướng về Tây Bắc Phương Hưởng bước đi.

Ngán ngùi ba nén hương thời gian, ba người liền đã triệt để rời đi Tông môn phạm vi, đi ra số ngoài mười dặm.

Rừng rậm bên trong, ba nói hắc ảnh hồi hã xuyên qua, ngoại trừ lẫn nhau, người bên ngoài nhìn không xuất thân ảnh, chỉ có một số trực giác bén nhạy Sơn thú, cảm giác được một chút khí tức, mất lộ ra đang lúc sợ hãi nhanh chóng thoát đi.

"Trắng sư đệ, xung quanh sư muội."

Mấy người tề đầu tịnh tiến, một mực không người nói chuyện, Ngô Phàm đột nhiên mở miệng, hai người khác nghi hoặc trông được hướng hấn, đã thấy hấn lật tay ở giữa lấy ra hai Đạo Phù ấn, dán tại mi tâm một lát sau, phân biệt quăng về phía hai người.

Trắng kỳ tiếp trong tay xem xét, lập tức nhận ra cái này Phù Ấn, này phù chính là Truyền Âm Phù, chế tác lên cũng là đơn giản, đúng vậy chất liệu có chút hiếm thấy, bình thường dùng đến thời điểm cũng ít, có thể nói là tốn công mà không có kết quả, bởi vậy trắng kỳ một mực chưa từng từng thí luyện chế qua.

Hai người tiếp nhận Truyền Âm Phù về sau, Ngô Phàm mở miệng lần nữa: "Cái này Truyền Âm Phù bên trong có lưu ta Linh Hồn Khí Tức, chỉ cần lấy tâm niệm ở tại bên trên lưu lại truyền lại lời nói, kích phát sau liền có thể trực tiếp truyền đạt cho ta, chuyện này Lộ Trình rất xa, còn cần mấy ngày thời gian, khó đảm bảo trên đường không phát sinh cái gì ngoài ý muốn, có cái này Truyền Âm Phù, nếu là đi rời ra, còn tốt lẫn nhau liên hệ, hẹn xong tụ họp chỗ."

Nghe được lời này, trắng kỳ cảm thấy tán đồng, điểm một cái đầu, cảm thấy Ngô Phàm người này tuy nhiên Bất Thiện ngôn từ, tâm tư cũng rất mãnh, nghĩ đến ngược lại là rất chu toàn, thế là liền đem cái kia Truyền Âm Phù tiện tay thu nhập trong túi trữ vật.

Khoảng Sơn chỗ, vị trí chỗ khúc gió tông Tây Bắc Phương Hướng hơn bảy trăm dặm, lấy mấy người tốc độ, không phải vội vã như vậy đi đường, nói ít cũng phải có bốn năm ngày.

Mấy người đều là tu vi thâm hậu hạng người, liên tiếp đi đường mấy ngày, đều là không thành vấn đề.

Sau đó một đường không nói chuyện, vào đêm cũng không ngừng nghỉ, tiếp tục đi đường lấy, cho đến ngày thứ ba mảo lúc, sắc trời đại lượng, xa xa có ốc xá hình bóng san sát, ồn ào náo động thanh âm truyền đi rất xa.

Nơi nào là một chỗ phạm nhân thành trấn.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Ma Ảnh

Xuyên qua trùng điệp rừng rậm, không bao lâu phía trước xuất hiện một đầu Quan Đạo, trên đó rất ít người đi, ngẫu nhiên có một hai chiếc xe ngựa chạy như bay mà qua, giờ lên trận trận bụi đất.

Mấy người thân thể nhoáng một cái, chớp mắt xuất hiện ở trên quan đạo, một màn này không bị bất luận kẻ nào nhìn thấy.

Đạp vào Quan Đạo về sau, ba người lập tức chậm lại tốc độ, giống như thường nhân bình thường, chậm rãi đi về phía trước, cách đó không xa đã có thể trông thấy thành môn chỗ, nhìn nó quy mô, đại khái có thể dung nạp số Thiên Nhân, xem như Đông Hoang biên giới, còn chưa tiến vào Đông Vực phạm vi bên trong một tòa khá lớn thành trấn.

Chớp mắt thời gian, ba người liền đã tiến vào thành, trong đó ồn ào náo động náo nhiệt vô cùng, chủ nói thượng nhân triều đông đức, chen vai thích cánh, hai bên dựa vào sau là hai hàng phòng ốc, phần lớn là Cửa Hàng, có khách nhân đến hướng môn đình.

Trừ cái đó ra, còn có rất nhiều bình thường quầy hàng, an trí tại chủ nói hai bên gần phía trước vị trí, có chủ nhân phía trước hầu hạ, không ngừng há miệng hét lớn, Nhất Phái Nhiệt Hỏa hướng lên phân bốn phía.

Trải qua thời gian dài, một mực thân ở bên trong tông môn thanh tu, mấy Nhân Nạn nhìn thấy đến náo nhiệt như vậy một màn, cùng tâm tính kiên định hay không không quan hệ, cơ hồ không tự chủ được sinh ra một cỗ hưng phấn, châu đầu ghé tai bên trong nhìn chung quanh, khó nén hiếu kỳ chi sắc.

Hai người khác còn dễ nói, trước đó chấp hành qua một số nhiệm vụ, cũng tại các nơi bốn tẩu qua, xem như mờ qua nhãn giới.

Trắng kỳ lại là lần đầu nhìn thấy quang cảnh như vậy, trước đó ngoại trừ tu luyện năm tháng, chính là tại thâm sơn Lâm lão bên trong sinh hoạt, có thể nói danh phó kỳ thực nhà quê một cái.

Có lẽ tâm trí bên trên so với người đồng lứa mạnh lên không ít, lộ ra lão thành, kiến thức lại không nhiều, một thời gian tính trẻ con nổi lên, một hai mắt không ngừng nhìn quanh, lưu luyến các nơi, cơ hồ đều có chút không đủ dùng.

Nhìn qua những cái kia quầy hàng cái trước cái ly kỳ cổ quái đồ chơi, khi thì há to miệng, lộ ra giật mình chi sắc, khi thì lâm vào trầm tư, lại khi thì giật mình, điểm đầu không thôi.

"Xem ra cha nói không sai, ngoài núi quả nhiên so trên núi tốt hơn nhiều, mấy cái này Mật Thám, trong núi cũng không phổ biến."

Ngô Phàm cùng Chu Oánh nhìn ở trong mắt, liếc nhau, đáy mắt tràn đầy ý cười.

"Hửn là trắng sư đệ ngươi là lần thứ nhất ra xa môn?" Chu Oánh cười hỏi.

Nghe vậy, trắng kỳ điểm điểm đầu, lại chưa nhìn nàng, mà là phối hợp khắp nơi nhìn quanh, thuận miệng đáp nói: "Ngô ~ không tệ!"

Ngô Phàm lập tức kinh ngạc, ở bên xen vào một câu nói: "Sư đệ nhà ngươi ở nơi nào? Rất vắng vẻ sao?"

"Nhà?" Trắng kỳ dừng lại, ngày xưa từng màn hiển hiện trong đầu, Trương di từ ái, Bạch Sơn cười mở cười to, nghĩ tới những thứ này, tâm tình lập tức sa sút mấy phần, "Đông Hoang biên giới Quần Sơn bên trong. . ."

"Cái kia mấy lúc về. . ."

Ngô Phàm cái này còn chưa có nói xong, liền bị một bên Chu Oánh đưa tay đặt tại trên cánh tay ngăn lại, nàng tâm tư cẩn thận, trắng kỳ trong nháy mắt thần sắc biến hóa, bị nó nhảy cảm bắt được, lập tức đoán được cái gì.

Ngô Phàm còn tại nghi hoặc, bị Chu Oánh dắt lấy, tận lực chậm lại bước chân, lạc hậu một khoảng cách về sau, hai người thấp giọng nói chuyện với nhau vài câu, Ngô Phàm lúc này mới chợt hiểu, lại nhìn về phía trắng kỳ này lúc hơi có vẻ cô đơn đui hui bóng lưng, trong mắt nhiều hơn mấy phần áy náy.

"Sur đệ, ta. . ." Gặp phải trắng kỳ bước chân về sau, Ngô Phàm do dự một lát, mang theo áy náy đạo.

"Không ngại, " trắng kỳ khoát tay chặn lại, chuyển đầu nhìn về phía hắn, cười nói nói, " sư huynh chính là cử chỉ vô tâm, ta minh bạch." Nhìn Kỳ Thần sắc, đã là khôi phục thái độ bình thường.

Ngô Phàm còn đợi há miệng muốn nói cái gì, phía trước đột nhiên truyền đến trịnh trịnh quát mắng thanh âm, mấy người lập tức nhìn đi qua.

Chỉ gặp ngoài nửa dặm chủ trên đường, đã là vây chặt như nêm cối, trung gian hình như có một tên cầm bào thanh niên, khoa tay múa chân, quát mắng thanh âm chính là người này phát ra.

Xung quanh bốn phía còn vây quanh mấy cái người cao Mã Đại trắng hán, thuần một sắc vải xám áo, giống như cái này cầm bào thanh niên thủ hạ.

Ba người rất nhanh đi đi qua, xung quanh bốn phía truyền đến trịnh trịnh châu đầu ghé tai tiếng nghị luận.

"Là Trương gia Tam Công Tử." Có người nói đạo.

"Lại tại khi nhục Lương Gia Nữ Tử, sắc phôi! Mặt Người Dạ Thú!" Một tên trung niên trắng hán nghiêng răng nghiêng lợi, oán hận nói, phảng phất thâm thù Kỳ Hại, một hai mắt như muốn phun lửa.

"Ai ~ Trương gia thế lớn, chính là thành này Nhất Bá, trong nhà còn mướn một đám vũ phu Hộ Viện, ai dám gây?" Một tên khác mặt bẽ ngoài thật thà Người bán hàng rong một mặt cau mày chỉ sắc, ai thanh thản tức giận nói.

Này lúc phía trước mấy trượng bên trong, đã bị đám người bao bọc vây quanh, mấy người không thể không tách ra đám người, chen tới đằng trước.

Bị gạt mở người, vừa có bất mãn, quay đầu muốn mắng lên thời khắc, lại nhìn thấy chậm mặt tới Chu Oánh, lập tức thần sắc ngăn ngại, lại lấy lại tinh thần lúc, lộ ra nồng đậm kinh diễm cùng rung động.

Đối với dạng này ánh mắt, Chu Oánh không chút phật lòng, ngược lại khiến mấy người rất là nhẹ nhõm xuyên qua đám người, đi vào phía trước.

Xuyên thấu qua đám người lập tức nhìn thấy, phía trước làm thành một vòng trong đám người, trống đi ba trượng phạm vi, một tên diện mạo tú khí thiếu niên đầu rơi máu chảy, ngã vào trong vũng máu, quanh thân y phục tàn phá, da tróc thịt bong, đã là lâm vào hôn mê, mặt đất còn có một thanh đao bầu.

Trong đó một tên trắng hán nắm lấy một tên khuôn mặt mỹ lệ gầy yếu nữ tử, này lúc tên kia nữ tử chính khóc đến tê tâm liệt phế, năn nỉ lấy cái này cầm bào thanh niên buông tha trên đất thiếu niên.

Nhưng cái này cầm bào thanh niên không quan tâm, vẫn như cũ chỉ trên đất thiếu niên, một mặt khí diễm phách lối đáng vẻ, chửi rủa lấy, còn gắt một cái nước bọt tại hắn trên thân.

"Vị này đại ca, đã xảy ra chuyện gì?" Ngô Phàm thấy liên tục nhử mày, hướng về một bên một tên trung niên người đàn ông hỏi.

Cái kia người đàn ông cũng chau mày, ánh mắt không đành lòng, nghe được có người gọi hắn, quay đầu nhìn thoáng qua Ngô Phàm, ánh mắt vừa lúc lướt qua Chu Oánh khuôn mặt, cũng là ngăn ngại, lại khó được không có thất thố, lập tức liền lấy lại tinh thần, khôi phục thái độ bình thường, lộ ra rất có định lực.

Trắng kỳ chú ý tới, nó rũ xuống bên dưới trên hai tay che kín vết chai, nhất là hồ khẩu cùng năm ngón tay chỗ khớp nối, ngưng kết thật dày một tầng, hai bên huyết Thái Dương có chút nhô lên.

Luyện qua nội công hắn, từ Nhiên Minh trắng, người này là một tên võ giả, tâm tính bên trên so sánh với thường nhân tốt hơn không ít cũng thuộc bình thường, coi thể Nội Kính lực, nhưng so sánh lúc trước chính mình mạnh lên quá nhiều.

Người này khe khẽ thở dài nói: "Tiểu huynh đệ là mới vừa vào thành a, không biết rằng cũng là bình thường, cái này Trương gia chính là cái này tạ Thủy Thành Nhất Bá, nhất là nhà này Tam Công Tử, một quán khi nam phách nữ, khiến cho dân sinh oán phẫn, không ngừng kêu khổ. . ."

"Thế nào gọi nhà này có Quyền có Thế, mời tới một số cái Võ Công cao cường Hộ Viện, chỉ có thể mặc cho bọn hắn hoành hành, không làm gì được, ai ~"

"Người nhìn, cái này Hứa gia Nhị Nhi Tử vừa mới kết hôn không lâu, một lần ra cửa mua sắm liền bị cái này Trương Tam công tử coi trọng, Hứa gia oa nhi này tự nhiên muốn tìm hắn liều mạng, liền nhào đến hiện tại cái dạng này, người nói thế nào chính là tốt?"

Nói đến đây, cái này người đàn ông chần chờ một chút, lại liếc mắt nhìn Chu Oánh, trong mắt kinh diễm chỉ sắc liên tục lướt qua, lại là khuyên bảo nói: "Ta nói vị này cô nương, ta khuyên ngươi mau chóng rời đi đi, chớ có mù nắng hòa, để cái này Trương Tam công tử nhìn thấy, sợ là muốn dẫn họa trên người!"

Chu Oánh trầm mặc một lát, Doanh Doanh thì lễ nói: "Đa tạ vị này đại ca nhắc nhở, ta chỉ muốn nói, cái này thế gian nhưng còn có vương pháp?"

"Vương pháp?" Cái này người đàn ông sợ Đất Khách nhìn nàng vài lần, rất có khinh thường nói, "cái này thế đạo, nắm đầm lớn đúng vậy vương pháp, ta còn Toán Học qua mấy năm vô đầu, không phải người ta đối thủ, vẫn phải kìm nén chịu đựng!"

"Bảo ngươi cái này tiểu tử không biết bề ngoài, không đúng vậy cái đàn bà nha, còn dám tìm Lão Tử liều mạng? Tiếp tục đánh cho ta, hung hăng đánh, đánh chết có thưởng!" Chỉ nghe tên kia vì trương vương cảm bảo thanh niên oán hận đạo.

Cái kia mấy tên tráng hán nghe được có thưởng, lập tức lộ tay áo tiến lên, ma quyền sát chưởng, muốn đánh đập cái kia thiếu niên, xung quanh bốn phía ngấm nhìn đám người lập tức biến sắc, phát ra trận trận kinh hô hít vào lạnh khí thanh âm.

Cái kia thiếu niên gương mặt không kiên nhẫn, mãnh liệt quay đầu hét lên: "Nhìn cái gì vậy, cho Lão Tử cút!"

Cái này nhất chuyển đầu, lại là trắng kỳ mấy người phương hướng, cũng thấy được Chu Oánh, trong mắt lướt qua nồng đậm si mê, quát to một tiếng: "Đừng đánh nữa!"

Mấy tên tráng hán sững sờ, lại là tuân mệnh dừng tay, trương này vương lại như trở mặt bình thường, chớp mắt đổi lại một bộ nho nhã lễ độ đáng vẻ, sửa sang lại quần áo, cười rạng rỡ, tiến lên mấy bước, đi đến Chu Oánh trước người, nho nhã thì lễ nói: "Không biết vị này cô nương xưng hô như thế nào, có thể hay không hành diện đến trong phủ một lần?"

"Cút!" Gương mặt lạnh lùng, Chu Oánh đạo.

Lúc bình thường, trắng kỳ mấy người cũng cảm thấy Chu Oánh khí tức có chút lạnh, đây là vì tại công pháp bố trí, lại luôn là một bộ theo cùng thái độ, hôm nay cái này vậy, nghĩ đến là thật sự tức giận.

"Ngươi. . ." Trương vương trì trệ, mặt mày méo mó mấy lần, cố nén bão nổi, chưa bao giờ có người dám đối xử với hắn như vậy nói chuyện, tuy nhiên xem ở Chu Oánh hình dạng bên trên, vẫn là nhìn được, tâm đạo, dạng này cực phẩm mặt hàng, Bản Công Tử còn chưa bao giờ gặp qua, nay Thiên Lão trời mở mắt, Tổ Phán bốc khói, rơi xuống Tiểu Gia trên tay, liền khỏi phải nghĩ đến lấy chạy.

Trong đầu tưởng tượng lấy một số không chịu nổi hình ảnh, trương vương mặt ngoài một bộ khiêm nhường bộ dáng, đáy mắt sâu giấu lại là nồng đậm Dâm Tà chi ý.

Cái này sâu giấu nó trong mắt Dâm Tà, lại như thế nào có thể trốn qua Chu Oánh hai mắt, trên mặt hiện lên một tia chán ghét, quát lạnh nói: "Ta để ngươi cút! Không nghe thấy sao?"

Trương vương rốt cục nổi giận, một quán bá đạo hán, cũng không tiếp tục muốn che giấu, lại thêm tâm đầu Dục Niệm xao động, trực tiếp lộ ra trò hề, đưa tay một thanh trực tiếp chụp vào Chu Oánh bả vai, trong miệng trầm giọng hét lên: "Ta khuyên ngươi không cần rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!"

Đám người chung quanh, không ít nhìn về phía Chu Oánh ánh mắt, lộ ra đồng tình cùng không đành lòng, nhao nhao dao động đầu thờ dài, dạng này một màn sớm đã gặp qua nhiều lần, gần như chết lặng.

Bất luận như thế nào mạo mỵ nữ tử, phạm là rơi xuống trương này vương trong tay, không ra mấy ngày, đều sẽ bị tàn phá cực kỳ thâm trọng, hôm nay xem ra, không có gì bất ngờ xảy ra, lại phải có một tên như thế tuổi trẻ mạo mỵ nữ tử, cứ như vậy bị hủy diệt.

Cơ hồ có thể nhìn thấy trương vương trong mắt tà hỏa, như muốn dâng lên, trò hề lộ ra: "Ha-Ha ~ Tiểu Nương Tử, hôm nay ngươi từ cũng phải từ, không theo cũng phải từ, ngươi liền nhận đi, miễn cho ăn nhiều khổ đầu!"

Đang khi nói chuyện, một tay đã đặt tại Chu Oánh vai trái, ngay tại cái này lúc.

Ba ~

Một tiếng vang dội chi cực cái tát, trương vương cả người nguyên Địa Chuyển tầm vài vòng, mới bịch một tiếng ngược lại, mả phải cao cao nâng lên, sung thành nửa cái heo đầu, trong đó to máu ẩn hiện, còn chưa kịp hết thâm một tiếng, hai mắt khê đảo liền bất tỉnh đi qua.

Một bên tên kia thân có nội lực người đàn ông, ánh mắt ngưng tụ, hít vào một thanh lạnh khí, lấy hán nhãn lực, lại chưa nhìn ra Chu Oánh là như thế nào xuất thủ, chỉ thấy trước mắt Nhất Hoa, trương vương liền bị quật một bạt tai.

"Cao thủ, tuyệt đối cao thủ!" Trong lòng hơi rét, cái này người đàn ông lại nhìn về phía Chu Oánh ánh mắt, đã là mang tới kính sợ, bất luận bề ngoài mạo phải chăng yếu đuối, trong chốn vô lâm, cũng là cường giả vì tồn.

Hồi lâu sau, trương Vương Tài ung dung tỉnh lại, lập tức bùm mặt, tại mặt đất lăn lộn, ngao ngao kêu thảm, vẫn không quên chào hỏi những cái kia Hộ

Viện, "Còn thất thần làm cái gì, cho Lão Tử bên trên, đừng làm tàn phế là được, trời tốt cho Lão Tử đưa đến trong phủ!"

Cái kia mấy tên trắng hán cái này mới hồi phục tinh thần lại, từng cái mặt hiện do dự, thân là võ giả, nhãn lực tự nhiên là có, nhìn ra được Chu Oánh không dễ chọc, trở ngại gia chủ mệnh lệnh, thăm nghĩ lấy, dù sao đối phương chỉ là một người, vẫn là tên nữ tử.

Như thế cái này vậy ở trong lòng an ủi một phen chính mình, từng cái cắn răng bên trong, cổ động Kính Lực, nhào về phía Chu Oánh, chỉ là, mấy tên trắng hán thân hình vừa động, lại là trước mắt Nhất Hoa.

Ba ba ba ~

Liên tiếp số nói vang dội thanh âm, cơ hồ bộ phận tuần tự, mấy người ngược lại, khuôn mặt cao trương, hừ hừ kêu thảm.

"Cái này. . . Cái này. . ." Trương vương ngây ngẩn cả người, há to miệng, một lúc không biết như thế nào phản ứng, nhìn lấy trước mặt tên kia cao lớn lạnh lùng thanh niên, Kỳ Thân bên trên tán phát lấy khí tức, coi như hắn là cái ngu ngốc đều có thể cảm giác được một cỗ hàn ý, đám người chung quanh cũng là ngây ngẩn cả người.

"Cao thủ! Lại là một cái Đại Cao Thủ!" Cái kia người đàn ông choáng váng, trong lòng run rẩy, "Đến tột cùng là cái nào môn phái mạnh như thế, liên tiếp ra hai tên cao thủ như thế, còn cái này vậy tuổi trẻ, nhìn lấy cũng liền tầm mười tuổi đi!"

Lần này xuất thủ lại là Ngô Phàm, này lúc quay đầu nhìn về phía Chu Oánh nói: "Xung quanh sư muội, xử trí như thế nào người nói tính."

Lời nói này đến Chu Oánh ngây ngẩn cả người, ánh mắt hơi trầm xuống bên trong, nhìn về phía ngược lại mấy người, lại là lộ vẻ do dự, tức cũng đã hết rồi, nói đến xử trí lại đem năng lực làm khó, chẳng lẽ lại giết?

Đang do dự không biết như thế nào mở miệng Chu Oánh, trời xui đất khiến nhìn về phía trắng kỳ, giống như là đang trung cầu hấn ý kiến.

Trắng kỳ ngạc nhiên, nghĩ nghĩ nói: "Vậy thì cắt ngang hai chân của bọn hắn đi!"

"Đừng a! Đại Hiệp tha mạng, tha mạng a!"

"Không muốn!"

"Thiếu Hiệp tha mạng!"

...

Mấy người rốt cục biết rõ sợ, nhao nhao cầu xin tha thứ không thôi, trương vương là bất kham nhất, kêu cha gọi mẹ bên trong, nước mắt nước mũi một thanh một thanh, thấy người bên ngoài liên tục nhủ mảy.

Không để ý mấy người cầu xin tha thứ, chỉ gấp Ngô Phàm hai tay liền đạn, có hàn quang thoáng hiện, ken két âm thanh bên trong, xương cốt đứt gãy thanh âm rợn người, vài tiếng thảm Tuyệt Nhân cũng chính là lớn ngoa qua đi, đều là hôn mê đi qua.

Gặp này, mọi người chung quanh lại là không sợ, ngược lại luôn mồm khen hay, vỗ tay khen hay, nhìn về phía trắng kỳ mấy người ánh mắt đều mang tới kính sợ.

Họ hứa thiếu niên, cùng hắn thế tử càng là thiên ân vạn tạ, dắt dìu nhau đang muốn quý xuống, lại bị Ngô Phàm tới trong đất đánh ra hai cỗ chuông phong đồ lấy, quý không đi xuống, kinh ngạc cùng lúc, cũng đành phải coi như thôi.

"A ~ Trương gia Đại Viện làm sao bốc khói?"

Ngay tại cái này lúc, trong đám người một Danh Tướng mạo thuần phác thanh niên đưa tay chỉ cách đó không xa phía trước, nghi hoặc nói, đám người nhao nhao nhìn đi qua, từng cái tuy có kinh ngạc, lại là phần lớn cười trên nỗi đau của người khác, cũng không biết cái này Trương gia Tam Công Tử tính lại phải làm gì suy nghĩ.

Chỉ gặp bên ngoài ba, bốn dặm một chỗ, rõ ràng rộng rãi khí không ít môn đình bên trong, một sợi khói đen chậm chậm dâng lên, mang theo một loại tối nghĩa chi ý, tung bay thẳng ở phía trên mấy trượng chỗ, tản ra đem trọn cái sân nhỏ bao phủ ở bên trong, lộ ra quỷ dị không tên.

Ngay tại trắng kỳ mấy người nhìn đi qua thời điểm, chỉ nghe oanh một tiếng tiếng vang, cả viện nội phòng ốc đồng loạt sụp đổ, trong nháy mắt biến thành một đám đồ nát thê lương.

Ba người đối mặt, đều là thấy được lẫn nhau trong mắt kinh nghi, thân hình chớp liên tục bên trong, chớp mắt biến mất ở trước mắt mọi người, mấy cái lên xuống liền tới đến chỗ kia trong sân.

"Cái này. . . Đây là Ma Khí! !" Ngô Phàm sắc mặt đại biến, ánh mắt đột nhiên trở nên cực kỳ âm trầm, đưa tay nhếch lên, một đạo cuồng phong thổi qua, tung bay một chỗ sụp đổ bình phong gió, lộ ra nó tiếp theo cỗ Thi Hải, trên đó lượn lờ hắc khí, Bao Bì lấy cốt, huyết nhục tinh hoa mất hết.

Quyên, một đạo hắc ảnh lóe lên, không biết từ chỗ nào xuất hiện, hướng về phương xa tạt cực nhanh ra.

"Chạy đâu!" Ngô Phàm gầm thét, quanh thân kiếm khí bên ngoài tán, lại hình thành bốn nói giống như phi kiếm Hư Ảnh, vòn quanh phía dưới, phá vỡ không khí, khiến cho tốc độ bạo tăng, nhanh chóng đuổi theo.

Hậu phương trắng kỳ hai người cũng sắc mặt ngưng trọng, nhao nhao thôi động pháp quyết, nhấc lên một trận cuồng phong, bay lượn mà đi.

"Tiên Nhân! !"

"Đây là Tiên Nhân a! !"

Xa xa chạy tới cả đám bên trong, tại nhìn thấy một màn này, lập tức liên tiếp tiếng kinh hô vang lên, lúc này mới minh bạch trắng kỳ bọn người, đúng là trong truyền thuyết Tiên Nhân.

Đám người nhao nhao ngược lại đầu liền bái, thần tình kích động, thậm chí đem Trương gia Đại Viện bị hủy một chuyện, tất cả đều quy kết đến đập vào Tiên Nhân phía trên.

Cái kia hai vợ chồng càng là thành kính vô cùng, hạ quyết tâm muốn trở về thiết hương án, đứng bài vị, lâu dài cung phụng.

Những này trắng kỳ bọn người không được biết, một đường truy tìm lấy cái kia nói hắc ảnh, rất nhanh liền ra thành môn.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 119: Huyền Trận

Cái kia hắc ảnh tốc độ cực nhanh, ra khỏi thành về sau tạt tạt hướng về phía tây mà đi, Ngô Phàm phía trước, trắng kỳ cùng Chu Oánh ở phía sau, ba người theo sát mà đi.

Ngô Phàm tốc độ cũng rất nhanh, bốn Đạo Kiếm ảnh vòn quanh phía dưới, cơ hồ cùng cái kia hắc ảnh không bề ngoài trên dưới, bị một vòng chói mắt Ngân Quang vòn quanh, trước người hình thành một đạo hình cung màn sáng, giống như Lưu Tinh rơi không, thanh thế dọa người, một đường gào thét mà qua, nhấc lên kinh Nhân Khí bạo, thời đến dọc đường cây cối lung lay sắp đổ.

Tại dạng này tốc độ dưới, dần dần, trắng kỳ cùng Chu Oánh hai người có chút theo không kịp, mấy người ở giữa khoảng cách rất nhanh bị kéo ra.

Mất thấy cái kia hắc ảnh cùng Ngô Phàm một trước Nhất Hậu nhanh chóng rời đi, hai người chỉ có thể coi như thôi, chậm lại tốc độ, không còn liều mạng thôi động tu vi, mà là tùy ý Ngô Phàm một mình đuổi theo.

Cũng may trước đó chuẩn bị sung túc, có Truyền Âm Phù, chỉ có mong đợi tại Ngô Phàm có thể đuổi kịp, giải quyết cái kia nói hắc ảnh về sau, lại truyền âm định bên dưới tụ họp địa điểm.

Tuy là như thế, hai người vẫn như cũ lần theo Ngô Phàm đuổi theo phương hướng đi về phía trước, lần này đi hướng tây, mà Khoáng Sơn vị trí chỗ Tây Bắc Phương Hướng, cũng không tính chênh hướng quá xa, còn có thể rút ngắn mấy người tụ họp khoảng cách, có sao mà không làm?

Một một bên đi đường lấy, trên đường đi, Chu Oánh thủy chung cau lại đôi mi thanh tú, một bộ dáng vẻ tâm sự nặng nề, phát hiện sự khác thường của nàng, trắng kỳ liền hỏi: "Chu sư tỷ là có gì lo lắng sao?"

Chu Oánh nhấp nhẹ môi đỏ, trầm mặc một lát, bên cạnh đầu nhìn về phía trắng kỳ, đáy mắt có một vệt sầu lo: "Cũng không biết người ta cứ như vậy tùy ý Ngô sư huynh một người đuổi theo, phải chăng không ổn."

Trắng kỳ cũng trầm mặc, một chút liền nói: "Ta xem cái kia hắc ảnh tốc độ, tuy nhiên luyện khí tám chín tầng đáng vẻ, Ngô sư huynh thực lực rất mạnh, không chỉ người mang luyện khí Đệ Bát Tầng tu vi, chỗ tu luyện cũng là lực công kích cực mạnh kiếm quyết, coi như không phải đối thủ, thoát thân vẫn là có thể."

"Sư đệ có chỗ không biết, " Chu Oánh âm thanh hơi trầm xuống, thần sắc hiếm thấy có chút ngưng trọng, "Ta nghĩ, Ngô sư huynh hẳn là tuyệt sẽ không lui!"

"Đây là vì sao?" Trắng kỳ lập tức kinh ngạc.

"Người có biết năm đó Ngô sư huynh hẳn, còn chưa bước vào Tông môn trước, chỗ sinh hoạt một chỗ phạm nhân thành trấn, một Dạ chi ở giữa bị hủy,

toàn trấn người thăm tao Đồ Lục, là bởi vì có gì mà lên?"

Còn có chuyện như vậy? ! Trắng kỳ trong lòng nhảy một cái, cơ hồ vô ý thức Địa Thần sắc run lên, "Ma Tu! !"

"Không tệ!" Chu Oánh âm thanh càng lạnh lên, gò má trắng nõn sần lo chi sắc rất đậm, "Bởi vậy, Ngô sư huynh đối với Ma Tu thuộc cuộc đời ghét cay ghét đắng. . ."

"Năm đó trốn qua một kiếp về sau, liền bái nhập trong tông môn, khổ tu vài năm, tại Thượng Giới Nội Môn thi đấu lực áp Chúng Cường, thành công tiến nhập nội môn về sau, người có biết hần chỗ nhận cái thứ nhất Nội Môn nhiệm vụ là cái gì?"

Trắng kỳ tâm đầu khê nhúc nhích, lập tức có một cái suy đoán, không đợi hần mở miệng, liền nghe Chu Oánh tiếp tục nói: "Chính là truy sát tên kia năm đó ù thành trận kia họa loạn Ma Tu!"

"Phải biết, ngay lúc đó Ngô sư huynh mới tuy nhiên luyện khí Đệ Lục Tầng tu vi, tên kia Ma Tu lại là luyện khí Đệ Bát Tầng, quả thực là bị hần một đường truy tằm hơn ba ngàn dặm, sinh sinh chém giết, trung gian hung hiểm có thể nghĩ, cơ hồ Cửu Tử Nhất Sinh mới trở lại Tông môn, cuối cùng bị du xông trường lão coi trọng, thu làm Đệ Tử."

Không nghĩ tới luôn luôn trầm mặc ít nói, lộ ra chất phác Ngô Phàm, lại cũng có cái này vậy làm lòng người chua quá khứ.

Trắng kỳ thờ dài một tiếng, "Cái này đúng vậy Ngô sư huynh hần, không có khả năng từ bỏ lý do?"

"Không tệ!" Chu Oánh điểm đầu, "Người ta vẫn là mau đuổi theo đi qua, nếu có cái gì ngoài ý muốn, cũng tốt chiêu ứng một phen."

"Tốt!" Không có chút gì do dự, hai người nhìn nhau, nhao nhao thôi động tu vi, tốc độ lập tức tăng vọt, hướng về Ngô Phàm đi xa phương hướng lao đi.

Đừng nhìn trắng kỳ mặt ngoài một bộ nhẹ nhõm bộ dáng, kì thực suy nghĩ một khắc chưa ngừng tại chuyển động, trước khi lên đường hần liền có chỗ lo lắng, không nói đến trùng hợp hay không, bây giờ đụng vào chuyện như thế, không phải do hần không nghĩ ngợi thêm, trong lòng cảnh giác thủy chung chưa từng thả dưới, có loại thần hồn nát thần tính tư thế.

"Xem ra, ta cái này nghi Tâm Bệnh ngược lại là càng ngày càng nghiêm trọng!" Nghĩ đi nghĩ lại, trắng kỳ không khỏi trong lòng tự giễu, dao động đầu cười một tiếng.

Ngóng nhìn phía trước, tại trong tầm mắt đã trở thành hai nói điểm sáng Ngô Phàm cùng cái kia nói hắc ảnh, này lúc bỗng nhiên nhất chuyển, lại hướng về nghiêng đông phương hướng xông ra, rơi vào phụ cận trong một ngọn núi, về sau liền chưa gặp lại bọn hần đi ra.

Hai người gấp rút bước chân, hao tổn trọn vẹn một nén nhang thời gian mới đã tìm đến, đối diện chính là một tòa cao tới số trăm trượng cự đại sơn phong, nó Thượng Lâm ánh xanh biếc, che khuất bầu trời, Vân Hà lượn lờ, hiện ra một cổ tang thương chí ý.

Không có chút gì do dự, hai người dưới chân nhất động, lần lượt đầu nhập vào trong rừng.

Vừa mới bước vào trong rừng, phảng phất xúc động cái gì, một cổ dị dạng cảm giác xuất hiện tại trắng kỳ quanh thân, như xuyên thấu một loại nào đó vô hình tránh chướng.

Cái này cảm giác chỉ kéo dài ngắn ngủi một sát, tiếp theo một cái chớp mắt liền biến mất vô tung, nếu không có trắng kỳ Linh Hồn Cảnh Giới kinh người, cơ hồ rất dễ dàng liền sẽ bị xem nhẹ.

Loại này cảm giác rất quen thuộc, khiến cho hần cơ hồ vô ý thức thân hình dừng lại, ngừng lại, một Đạo Linh ánh sáng xẹt qua não hải, thần sắc khê biến bên trong, trắng kỳ giật mình: "Trận Pháp!"

Thốt ra cùng lúc, trắng kỳ mãnh liệt quay đầu, Chu Oánh không ngờ không biết đi hướng, trắng kỳ thần sắc đột nhiên trầm xuống, "Đây là. . . Huyền Trận!"

Khó trách sẽ cảm thấy quen thuộc, đối với Trận Pháp nghiên cứu, trắng kỳ tự cao không thua tại đồng bối bất luận kẻ nào, tự mình thí nghiệm qua số lần, không thể đếm hết được.

Àm àm ở giữa, Linh Hồn Chi Lực như thủy triều, mãnh liệt mà đi, chớp mắt bao trùm xung quanh bốn phía mấy chục trượng phạm vi, Linh Thức trong quan sát, chung quanh cảnh tượng cùng mắt thường thấy dường không hai gây nên, trắng kỳ tâm dần dần chìm xuống dưới.

Như thế kết quả, chỉ có hai loại khả năng, nó một chính là, cũng không cái gì Trận Pháp bên ngoài, thấy tức là thật; thứ hai thì là, cái này Trận Pháp Thẩm Áo, cảnh giới viễn siêu trắng kỳ lĩnh ngộ tầng thứ, thậm chí có thể ảnh hưởng Kỳ Linh biết điều tra.

Rất hiển nhiên, trắng kỳ vận khí cũng không tốt, gặp phải. . . Là loại tình huống thứ hai!

"Sơ suất!" Trắng kỳ trong lòng tự xét lại, buồn rầu lấy dao động đầu không thôi, "Đã sớm cảm thấy không thích hợp, lại vẫn là một đầu đụng tiến đến, xem ra cái kia giống như ma tu hắc ảnh, quả nhiên là tận lực châm đối với chúng ta, cũng không phải là bất luận cái gì trùng hợp, đã sớm ở đây bố trí mai phục, cố ý đem chúng ta dẫn tới nơi đây mới nổi lên."

Hít sâu một cái khí, định Định Thần, này lúc thân hãm trận pháp bên trong, không thể loạn trận cước, nếu là mình trước loạn, nhất định chính giữa bố trí

mai phục người ý muốn, đã đã tiến đến, lại gặp cũng là vô dụng, vẫn là phải nghĩ biện pháp đến Phá Trận.

Trong ngày thường đối với Trận Pháp một số lĩnh vực, tại trắng kỳ trong đầu nhanh chóng lướt qua, một một bên nỗ lực suy tư đột phá Quan Khiếu, một một bên đưa tay đặt tại bên cạnh thân một gốc thô to Cổ Mộc trụ cột phía trên, vào tay thô ráp, cảm giác rất chân thực, Linh Thức quan sát dưới, cái này gốc Cổ Mộc cũng là đứng im lặng hồi lâu đứng ở nơi này.

"Thực Tắc Hư Chi, Hư Tắc Thực Chi, lời này dùng tại bình thường trong huyền trận vẫn còn nói thông được, nhưng có chút Thâm Áo Huyền Trận, lại là lật đổ đầu này, có thể làm đến trong hư có thật, trong thật có hư, hư thực kết hợp, lấy loạn ta tâm"

Trong miệng lầm bầm, trắng kỳ lông mày thật sâu nhíu lại, "Có thể làm được cái này như vậy, chỉ ít cũng cần là Trúc Cơ Trận Pháp, bất quá. . . Huyền Trận dù sao cũng là Huyền Trận, chỉ cần có thể gây nên một số biến hóa, nhất định có thể tìm tới một tia dấu hiệu!"

Nhìn chung quanh bốn phía, Cổ Mộc thanh thủy tươi tốt, sinh cơ dạt dào, trong rừng tĩnh mịch, còn có một hai tiếng thú hồng truyền ra, có núi gió mặc rừng mà qua, phát động Lâm Diệp lay động, đầy hết thảy đều là như thế Địa Chân thực, nếu không có trắng kỳ xác định chính mình thân ở trong trận, cũng không sẽ phát giác được bất kỳ chỗ khác nhau nào chỗ.

"Biến hóa. . . Biến hóa. . ." Trắng kỳ trong mắt lộ ra trầm tư, thủy chung tự mình lầm bầm, cũng không biết nói cho ai nghe, "Nếu nói biến hóa, cái này quét núi gió, cái này chấp chờ bóng cây, đều xem như biến hóa. . ."

"Đáng tiếc, vẹn vẹn trình độ như vậy biến hóa, còn chưa đủ lấy rung chuyển toàn bộ Huyền Trận, cần chính là một loại. . . Kịch biến!"

Ý niệm tới đây, trắng kỳ trong đầu nổi lên cái thứ nhất suy nghĩ, chính là lấy tự thân cường hãn chiến lược oanh kích các nơi, nhất định có thể thỏa mãn cái này kịch biến cần thiết điều kiện.

Chỉ là, cái này ý niệm mới vừa nhuộm, liền bị hấn lập tức bác bỏ, trong trận người nhưng không phải hấn một người, Chu Oánh nhất định cũng tại, nói không chính xác Ngô Phạm cũng bị vây ở trong đó.

Thân ở trong trận, lẫn nhau ở giữa không nhìn thấy lẫn nhau, vô pháp phán đoán mấy người ở giữa khoảng cách, có lẽ tại ngoại nhân xem ra, mấy người ở giữa cách xa nhau vẹn vẹn mấy bước xa, cũng không phải là không được!

Bởi vậy, nếu là lung tung công kích, rất có thể trong lúc vô tình làm bị thương những người khác, trắng kỳ không thể không nhìn lo.

"Cái này nên làm thế nào cho phải?" Trắng kỳ mày nhíu lại đến sâu hơn, nỗ lực bình phục trong lòng vừa mới dâng lên một tia bức bối, cẩn thận tìm kiếm lấy trí nhớ, đề cầu tìm được còn lại tốt hơn phương pháp.

Cái này một cân nhắc, liền trọn vẹn nửa cái canh giờ. . .

Tu sĩ trí nhớ kinh người, một khi Linh Thức đảo qua, tựa như điêu khắc ở trong đầu, rất khó bị quên mất, bởi vậy trắng kỳ đem đã từng nhìn qua hết thảy công pháp, môn nói, lúc trước không có truy đến cùng, tại cái này một cái canh giờ bên trong một lần nữa lật ra đến, nghiêm túc quan sát tham khảo.

Tại cái này một cái canh giờ bên trong, trắng kỳ cơ hồ moi ruột gan, muốn phá đầu, đem hết thảy có thể suy tính nhân tố đều đã nghĩ đến, lại cuối cùng đều bị phủ quyết.

Trắng kỳ trong mắt tơ máu tràn ngập, lộ ra một cổ mỗi một chi ý, tâm thần hao phí có chút không nhỏ, vẫn còn đang suy nghĩ cái gì, không muốn từ bỏ.

Thời gian nhanh chóng vượt qua, chớp mắt thời gian, lại đi qua nửa cái canh giờ. . .

Trắng kỳ trong mắt tơ máu càng ngày càng nhiều, vô số khẩu quyết ở tại trong đầu nhanh chóng lướt qua, tâm thần bị nó thôi động đến cực hạn, thôi diễn tốc độ càng lúc càng nhanh. . .

Cuối cùng, tất cả có thể nhìn công pháp đều bị hấn lật nhìn qua một lần, trắng kỳ trí nhớ dừng lại tại sau cùng một phần công pháp bên trên, cũng là hấn một mực chưa từng cân nhắc, lựa chọn sơ sót công pháp —— Ma Công "Minh" !

Đối với công pháp ma đạo, trắng kỳ từ tâm lý cảm thấy một loại kháng cự, một mực không muốn chạm đến, sợ ảnh hưởng chính mình đạo tâm.

Bây giờ lại là hết biện pháp, bên cạnh không cách khác, cần rằng, trắng kỳ vừa ngoan tâm, dự định đem cái này "Minh" công tham tường một phen, đem sau cùng một tia hi vọng ký thác trên đó, có lẽ có cái gì kỳ tích phát sinh cũng khó nói.

"Công Tôn kéo dài từng nói, cái này minh quyết chính là thượng cổ Ma Công, trong đó không chỉ có cơ sở Tu Luyện Chi Pháp, còn thu nhận sử dụng đông đảo diễn sinh thần thông, có lẽ có cái gì đặc thù môn nói, có thể phải được công dụng."

Cái này vậy an ủi cùng với chính mình, trắng kỳ trong lòng quyết định chủ ý, tuyệt không tu luyện trong đó công pháp, chỉ nhìn thần thông, nói không chừng có chút đặc thù thần thông, không cần Ma Công vì cơ sở, liền có thể thi triển, lấy phá này khốn cục.

Tâm Niệm nhất động, nói nói tới nghĩa Thâm Áo khẩu quyết từ trắng kỳ trong đầu từng cái lướt qua, trắng kỳ nhìn không chuyển mắt "Nhìn chằm chằm" những cái kia khẩu quyết, trong lòng thôi diễn.

"Minh" công khẩu quyết cực lớn, chừng mấy ngàn chữ, nhìn rất phí sức, tổn hao thời gian so sánh lớn, trắng kỳ tự cho là đều đi qua nửa cái canh giờ, kì

thực ngoại giới mới mấy chục giây mà thôi.

Một đoạn thời khắc, trắng kỳ "Ánh mắt" lướt qua trong đó một đạo khẩu quyết, đột nhiên nhất định, trong lòng khẽ quát một tiếng: "Đúng vậy nó!"

Chi nhánh thần thông —— minh nuốt quyết!

Bạn đang đọc truyện *Ngịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Ngưng luyện Linh Thức

Cái này "Minh nuốt quyết" chính là một loại chuyên môn dạy tu sĩ, thao túng tự thân Linh Hồn Chi Lực Đặc Thủ Pháp Môn, là "Minh" công bên trong ít có, không cần tu hành cơ sở khẩu quyết, liền có thể thi triển một Chủng Thần thông.

Mà nếu muốn thi triển này thần thông, liền cần thỏa mãn nó thấp nhất cánh cửa, thì là ít nhất phải đạt tới tiếp cận Luyện Khí Điền Phong Linh Hồn Cảnh Giới.

Trắng kỳ vừa lúc thỏa mãn thi triển này thần thông yêu cầu, trong lòng mừng rỡ sau khi, liền lập tức liền bó gối ngồi xuống, bắt đầu bắt đầu tìm hiểu tới.

Phương pháp này bên trong thuật, lấy Linh Hồn Chi Lực bao dung quanh thân, hóa thành vòng xoáy hình, hình thành một loại cực kỳ đặc thù vận vẹo thôn phệ chi lực, có thể thôn nạp tự thân khí tức, không bị người bên ngoài cảm giác mây may, cứu Kỳ Căn nguyên, chính là một loại giấu Ẩn Khí tức pháp môn.

Ma Tu phần lớn Sát Nghiệt sâu nặng, bị người ghét hận, thường thường sẽ bị người đuổi giết, bốn phía trốn tránh, lại khó đảm bảo không sẵn sàng tu vi cao thâm hạ người phát giác, trốn tuy nhiên Sát Kiếp.

Lúc trước sáng chế cái này "Minh" công thượng cổ Ma Tu, chính là căn cứ vào này, mới diễn hóa xuất cái này nói chi nhánh thần thông —— "Minh nuốt quyết".

Tu hành này Pháp Hậu, nhưng không có chút nào bất luận cái gì chỗ sơ suất, hoàn mỹ che giấu tự thân khí tức, có thể nói phù hợp nhất Ma Tu nói thần thông một trong.

Nhưng, trắng kỳ nghĩ đến tu luyện phương pháp này, cũng không phải là vì Ẩn Tàng Khí tức, mà là xuất phát từ một nguyên nhân khác.

Linh Hồn Chi Lực cùng linh lực khác biệt, càng thêm đặc thù, tầng thứ bên trên cao hơn, điểm này, trắng kỳ sớm có sở ngộ.

Nếu theo cái này "Minh nuốt quyết" bên trong pháp môn tu hành, lấy tự thân Linh Hồn Chi Lực hóa thành vòng xoáy, vờn quanh quanh thân, cái kia cổ đặc thù vận vẹo thôn phệ chi lực, liền đủ để vận vẹo huyền cảnh, rung chuyển cái này Huyền Trận căn cơ.

Nói dễ, muốn thực hiện lại là không đơn giản, bình thường tình huống dưới, tu sĩ giương Khai Linh hồn chi lực, bắt quá là thay thế hai mắt, dò xét một số đập vào mắt không kịp sự vật.

Bởi vậy, Linh Hồn Chi Lực cũng không tận lực như thế nào đi rèn luyện, tối đa cũng chỉ có thể thao túng nó trải rộng ra, hoặc là trước sau, hoặc là trái phải, hoặc là trực tiếp bốn phương tám hướng tản ra.

Đánh cái so sánh, như lấy tự thân làm một điểm, Linh Hồn Chi Lực chính là lấy cái kia một điểm vì Trung Tâm, hiện lên mặt trạng tản ra, chỉ có thể trực lai trực khứ, cũng không có thể rẽ ngoặt, cũng không thể ngưng tụ thành dây.

Nếu có người nói, có thể đem Linh Hồn Chi Lực vận vẹo, hóa thành vòng xoáy, vờn vờn bao trùm tự thân xung quanh bốn phía, phần lớn người nhất định đối với cái này khịt mũi coi thường, dẫn vì thiên phương dạ đàm.

Nếu không có công pháp bên trong rõ ràng bạch bạch nâng lên, thậm chí trắng kỳ cũng sẽ không lựa chọn đi tin tưởng, mà là xem như lời nói vô căn cứ.

Ba người Thành Hồ lời này không Vô Đạo để ý, trước đó có thể nghĩ tới chỗ này người, tuy nhiên sẽ không quá nhiều, cũng nhất định là có, mà lại khẳng định làm qua ném thử, nếu như không phải thất bại kết cục, cũng sẽ không dễ dàng bên dưới này kết luận.

Từ một điểm này bên trên liền có thể nhìn ra, cái này "Minh nuốt quyết" tu luyện độ khó nhất định cực lớn, rất khó thành công, nhưng trắng kỳ vẫn là muốn ném thử một phen.

Trắng kỳ không thiếu ngộ tính, vừa mới đem khẩu quyết tham tường một lần về sau, liền có nếm thử suy nghĩ, cũng nghĩ đến Quan Khiếu, chính là trước nếm thử sắp tán mờ Linh Thức ngưng tụ thành dây, nếu có thể làm đến thử lại lấy đi vụn vụn.

Có quyết định này, trắng kỳ chậm rãi nhắm mắt, Linh Hồn Chi Lực vô thanh vô tức bên trong, hướng về xung quanh bốn phía tản ra.

Bởi vì vừa mới bắt đầu nếm thử, trắng kỳ liền chưa đem Linh Thức toàn bộ giải tán, chỉ tràn ra một phần rất nhỏ, cái này không nhiều một bộ phận Linh Thức, vền vền bao trùm nó quanh thân chừng một thước phạm vi, xung quanh bốn phía Nhất Xích nội cảnh tượng, lập tức hiện ra ở tại trong óc, sinh động như thật.

Như thế tản ra chính là nhất tự nhiên, cũng là phần lớn tu sĩ nhất phương thức quen thuộc, điểm này chỉ cần nắm giữ Linh Thức liền có thể làm được, không có bất kỳ cái gì độ khó, trắng kỳ sau đó phải làm, chính là nếm thử để Linh Thức chỉ hướng về một cái phương hướng tản ra.

Tâm Niệm nhất động, nguyên bản vòn quanh trắng kỳ quanh thân Linh Hồn Chi Lực lập tức quay lại phương hướng, giống như một thanh quạt giấy vậy, từ hậu phương hướng về phía trước bỗng nhiên hợp lại, Linh Hồn Chi Lực đột nhiên vọt tới, hướng về phía trước nhanh chóng kéo dài mà đi, gần như lan tràn đến bốn thước có hơn, mới khó khăn lắm đã ngừng lại thế đầu.

Cùng cấp cường độ Linh Hồn Chi Lực, bao trùm xung quanh bốn phía cùng vền vền lan tràn hướng một cái phương hướng, khoảng cách dài ngắn tự nhiên là khác biệt.

Như thế nhẹ nhõm liền làm được điểm này, cũng không vượt quá trắng kỳ đoán trước, dù sao như thế lớn thời gian đến nay, đầu tiên là lĩnh hội Trận Pháp, lại là chế tác Phù Lực, đối với Linh Hồn Chi Lực rèn luyện cùng thao túng, trắng kỳ tự nhận mạnh hơn tuyệt đại đa số đồng bối tu sĩ.

Nhưng mà, cái này cũng không để trắng kỳ đắc ý vong hình, chỉ vì hần minh bạch, tiếp xuống mới là điểm khó khăn chân chính.

Trong lòng khẽ quát một tiếng: "Ngưng!" Trắng kỳ thao túng cỗ này Linh Hồn Chi Lực, đem hạn chế tại bốn thước khoảng cách phạm vi bên trong, khiến cho từ hai bên hướng về trung gian mãnh liệt đè ép.

Nếu có Linh Hồn Cảnh Giới cao hơn trắng kỳ lấy, ở bên lấy Linh Thức quan sát, liền có thể nhìn thấy, giờ phút này trắng kỳ Linh Thức hiện ra dài mảnh hình, bị một cỗ Vô Hình Chi Lực hạn chế bốn thước chiều dài bên trong, hướng về trung gian bắt đầu ngưng tụ.

Cái này ngưng tụ có lại, trắng kỳ nào hải mãnh liệt trầm xuống, có cỗ ngưng trệ cảm giác, phảng phất xuất hiện một cỗ lực cản, một cỗ cảm giác bài xích, để Linh Hồn Chi Lực ngưng Súc Địa rất là gian nan.

Trắng kỳ không có cảm thấy bất luận cái gì ngoài ý muốn, vẫn như cũ nỗ lực thôi động Linh Hồn Chi Lực ngưng tụ.

Nhưng mà nguyên bản tùy tâm sở dục thao túng, dịu dàng ngoan ngoãn như cừu non Linh Hồn Chi Lực, đột nhiên liền trở nên không nghe sai khiến, hoặc là hướng về hai bên tràn ra, hoặc là hướng về phía trước lan tràn, kịch liệt dao động, rất khó hạn chế tại trong phạm vi nhất định.

Tu luyện vốn cũng không có thể vội vàng xao động, như vội vàng xao động ngược lại sẽ hoàn toàn ngược lại, bởi vậy trắng kỳ cũng không nản chí, như cũ trong lòng một mảnh yên tĩnh, giếng cổ không gợn sóng, tiếp tục thử nghiệm.

Mà Linh Hồn Chi Lực ngưng tụ tuy nhiên gian nan, lại như cũ tại đem khống phạm vi bên trong, thoáng ngưng tụ mấy phần cũng không phải rất khó.

Rốt cục trải qua mấy lần nếm thử, trắng kỳ nhạy cảm nắm chắc trong đó điểm thăng bằng, trước người Linh Hồn Chi Lực, lấy một loại không nhanh không chậm tốc độ trên mặt đất độ, hướng về trung ương ngưng tụ.

Theo Linh Hồn Chi Lực ngưng tụ, trong đầu cái kia cỗ ngưng trệ cảm giác càng ngày càng mạnh, lực cản càng mạnh, trắng kỳ thêm tại trên đó "Lực đạo" cũng càng mạnh.

Chớp mắt thời gian, cái kia cỗ Linh Hồn Chi Lực liền ngưng tụ đến thường nhân lớn bằng bắp đùi trình độ, ngưng luyện về sau Linh Hồn Chi Lực, phảng phất nhiều hơn một loại nào đó khác biệt.

Cái này cảm giác xuất hiện tại trắng kỳ trong đầu, lập tức làm hần trong lòng nhất động, trong đầu bỗng nhiên bỗng xuất hiện một cái từ —— trọng lượng!

Không tệ, đúng vậy trọng lượng!

Ngưng luyện về sau Linh Hồn Chi Lực, thao túng không còn như trước đó dễ dàng như vậy, trở nên nặng nề rất nhiều, có loại cật lực cảm giác.

Trắng kỳ đột nhiên mở ra hai mắt, ánh mắt lộ ra một tia ánh sáng kì dị, Linh Hồn Chi Lực vốn là vô hình, nơi nào có trọng lượng có thể nói? Bây giờ loại này cảm giác lại thật sự, xuất hiện ở trắng kỳ cảm giác ở trong.

"Hần là Linh Hồn Chi Lực thật sự có thể coi như thần thông Sứ giả?" Trắng kỳ trong lòng đột nhiên sinh ra một loại hoang đường cảm giác.

Trước đó, trắng kỳ một mực nửa tin nửa ngờ, cũng không phải là quá mức xác định, này lúc thân thân thể sẽ đến loại này đặc thù "Lực", mới có một loại bàng hoàng không biết chân thực cảm giác.

Ý niệm tới đây, trắng kỳ lập tức nghĩ đến uy áp, tu sĩ cấp cao chấn nhiếp cấp thấp tu sĩ, bình thường tan hợp mở tự thân uy áp, đây cũng là một loại Linh Hồn Chi Lực đơn giản vận dụng, tự nhiên, cũng mang theo vài phần tu vi ở bên trong.

Thân ở uy áp bên trong, sẽ cảm thấy tu vi ngưng trệ, trên thân như đè ép một tòa Đại Sơn, không chỉ là ** cảm thụ, còn đến từ sâu trong linh hồn chấn nhiếp.

Nghĩ tới đây, trắng kỳ rộng mở trong sáng, trong lòng tự giấu cười một tiếng, xem ra chính mình vẫn là kiến thức quá nhỏ bé, lĩnh ngộ không đủ a!

Đáng tiếc, hẳn lại không biết, uy áp lại có thể tính Linh Hồn Chi Lực chân chính thần thông, những cái kia chân chính Đại Năng, chỉ dựa vào Linh Hồn Chi Lực liền có thể vỡ nát Thương Khung, Di Sơn Đảo Hải, không thể tưởng tượng!

Không nghĩ nhiều nữa, trắng kỳ kiểm chế tâm thần, muốn đem trước mặt cổ này Linh Hồn Chi Lực triệt để ngưng tụ hoàn thành, vèn vèn lớn bằng bắp đùi lại có thể thỏa mãn trắng kỳ yêu cầu, khoảng cách ngưng tụ thành đây còn kém bên trên quá nhiều.

Thời gian đang trôi qua, một cái canh giờ, hai cái canh giờ. . .

Chớp mắt thời gian, trọn vẹn ba cái canh giờ đi qua, cổ này không nhiều Linh Hồn Chi Lực, giờ phút này đã ngưng Súc Địa có phần mảnh, như hải nhi ngón tay vậy, liền lại khó ngưng tụ đến cùng.

"Không đủ. . . Còn chưa đủ! Còn có thể nhỏ hơn!"

Trắng kỳ cắn chặt hàm răng, hai mắt vằn vện tia máu, lít nha lít nhít mồ hôi chảy ra, thẩm thấu trường bào, cả người giống như hư thoát đồng dạng.

Cái này ba cái canh giờ bên trong, trắng kỳ Linh Hồn Chi Lực tiêu hao, có thể nói cực đại, đứng nhìn chỉ là ngưng tụ rất ít một cổ Linh Hồn Chi Lực, lại là cần lấy toàn bộ tâm thần tới áp chế, tâm thần tiêu hao cùng Linh Hồn Chi Lực gấp liền, cùng nhau nhanh chóng tiêu hao.

Theo cái kia cổ Linh Hồn Chi Lực càng ngưng càng mảnh, trên đó lực cản cũng càng lúc càng lớn, tiêu hao Linh Hồn Chi Lực tự nhiên càng nhiều.

Ba cái canh giờ thời gian, so với bình thường thể lực tiêu hao càng sâu, có thể so với khác loại cực hình.

Lấy trắng kỳ to lớn Linh Hồn Chi Lực tổng lượng, cũng tiêu hao hơn phân nửa, nếu là ở Linh Hồn Chi Lực triệt để khô cạn trước đó, còn không thể ngưng tụ thành công, liền sẽ thất bại trong gang tấc.

Khó được, trắng kỳ cảm nhận được một loại cực hạn, phảng phất về tới còn nhỏ thời điểm, leo lên phụ cận núi đầu bình thường, luôn luôn mệt mỏi thở hồng hộc, nhìn qua xa không thể chạm đỉnh núi, trong lòng dâng lên muốn từ bỏ cảm giác.

Loại này cảm giác lại bị trắng kỳ cường tự ép dưới, ngược lại khơi dậy thực chất bên trong bất khuất, cắn răng kiên trì lấy, trong lòng gầm nhẹ: "Cho ta ngưng! !"

Cổ này bất khuất ý niệm hóa thành một cổ Vô Hình Chi Lực, đem cái kia cổ Linh Hồn Chi Lực toàn bộ bao trùm, giống như hai chi vô hình đại thủ, hướng về trung gian hung hăng đè xuống, ngưng luyện. . . Lại ngưng luyện. . .

Rất cực, lại đi qua một cái canh giờ, làm trắng kỳ tâm thần khô cạn, gần như lung lay sắp đổ thời khắc, cái kia Đạo Linh hồn chi lực triệt để ngưng tụ hoàn thành, hóa thành một đạo có thể so với sợi tóc dây nhỏ.

Góc miệng nhếch lên, lộ ra một cái so với khóc còn khó coi hơn cười, Linh Thức co rút lại, thu hồi đến Thức Hải bên trong, trắng kỳ chạy không tâm thần, lâm vào thổ nạp, bắt đầu khôi phục lên hao tổn Linh Hồn Chi Lực. . .

Hai cái canh giờ về sau, làm trắng kỳ lần nữa mở ra hai mắt, trong mắt mỗi một đã rút đi không ít, Tinh Thần cũng là khôi phục một bộ phận, thể là lớn thờ dài ra một thanh trọc khí, thoát ly Tọa Thiền.

Trên người mồ hôi bị gió thổi làm, trường bào từng khối từng khối dính vào trên thân, vương vãi khó nhìn, khiến cho trắng kỳ cảm thấy đục trên thân Hạ Đô không tự tại.

Nhiu nhieu mây, trắng kỳ lật tay một cái, từ trong túi trữ vật lấy ra một đạo Ngưng Thủy phù, trực tiếp bóp nát về sau, một đoàn xanh mênh mang thủy đoàn đem cả người hấn bao khóa.

Sau đó dòng nước hồi hải nhón nhào, cọ rửa hấn trên người Ô Vật, mấy hơi về sau, bị trắng kỳ thôi động thể Nội Tu vi, quyền một Chấn Chi dưới, thủy đoàn nổ tung, vẩy xuống xung quanh bốn phía, chậm rãi rót vào mặt đất.

Ngay sau đó, trắng kỳ lại tiện tay bóp ra một đạo ấn quyết, nhấc tay áo cuốn một cái, một cổ cuồng phong binh đi lên, mãnh liệt quét qua hấn bên ngoài thân, thấm ướt y phục không ngừng biến làm.

Làm xong đây hết thảy về sau, tiếp xuống liền muốn ném thử chính là. . .

Trắng kỳ trong mắt thần quang nhất chuyển, trong đầu cái kia cổ rõ ràng có khác với còn lại Linh Hồn Chi Lực, lộ ra nặng nề vô cùng, nhưng lại tinh tế như tia Linh Hồn Chi Lực dây nhỏ bỗng nhiên thoát ra, xuất hiện tại Kỳ Thân trước.

Cổ này Linh Hồn Chi Lực, mặc dù đã bị ngưng kết thành dây, nhưng như cũ kéo căng thẳng tắp, mà trắng kỳ giờ phút này muốn làm, chính là muốn để nó uốn lượn, hóa thành vòng xoáy vờn quanh quanh thân, lại coi đây là dẫn, kéo theo còn lại Linh Hồn Chi Lực, đặt vào vòng xoáy bên trong, khiến "Minh nuốt quyết" đại thành!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 121: Công thành

Nhớ tới mặc dù dễ dàng, nhưng thực tế làm, độ khó lại không phải đồng dạng địa đại!

Trắng kỳ nỗ lực ngưng tụ toàn bộ tâm thần, thúc giục nửa ngày, cái kia một tia ngưng luyện sau Linh Hồn Chi Lực, sừng sốt không có chút nào uốn lượn dấu hiệu, cứng cỏi giống như thực chất, giống như Cương Châm vậy khó mà rung chuyển.

Như thế ví von có lẽ cũng không thỏa đáng, nhưng cũng tính có chút tiếp cận, thử nghĩ một chút, vèn vèn dựa vào tâm niệm, muốn gây cong một cái Cương Châm, khó khăn kia có thể nghĩ, đối với trắng kỳ mà nói, so leo một tòa nhìn không thấy đỉnh sơn phong còn muốn gian nan.

Chỉ là thử lần này, trắng kỳ trong lòng liền sinh ra một cỗ cảm giác vô lực, giống như xa không có hi vọng, khiến cho lòng mày thật sâu nhủ lại, rơi vào trầm tư ở trong.

Cái này trầm tư một chút, chính là trọn vẹn một cái canh giờ đi qua, nhưng như cũ là một bộ mặt ủ mày chau đáng vẻ, không tìm được nửa phần đầu tư.

Cúi thấp xuống mí mắt dưới, trắng kỳ ánh mắt tỏ khắp, không có tiêu điểm, cũng không biết đang nhìn tới đâu.

Thời gian chậm rãi trôi qua, vô thanh vô tức bên trong, lại đi qua nửa cái canh giờ. . .

Một đoạn thời khắc, một cỗ kịch liệt núi gió từ đằng xa thổi đến mà đến, nghẹn ngào gào thét lên, xuyên qua trùng điệp rừng rậm, vừa lúc đâm vào trắng kỳ ngay phía trước một khóa cực kỳ hiếm thấy, trắng kiện vô cùng, giống như lấp kín tường như vậy Cổ Mộc trụ cột phía trên.

Chỉ nghe bịch một tiếng vang trầm, Khí Lưu nổ tung, Cổ Mộc bất động, nhưng cành chập chòn, phát ra ào ào thanh âm, có Lạc Diệp chậm chậm bay xuống.

Động nát sóng gió giãy lất lúc cuốn ngược mà quay về, hóa thành một cỗ cuồng nhiễu không đồng nhất Khí Lưu, hướng về xung quanh bốn phía sơ mật giao nhau trong khe hở chui vào.

Cái này động tĩnh không lớn, hoàn toàn không đủ để khiến trắng kỳ lập tức bừng tỉnh, lại là để thần sắc hấn nhất động, vô ý thức Địa Vi trọn mắt, nhìn đi qua.

Này lúc, trắng kỳ mặc dù đã nhắc đầu, bất quá là vô ý thức hành vi, mặt ngoài nhưng như cũ là một bộ khóa chặt mi tâm, mắt không tiêu điểm bộ dáng, còn có một cỗ mê mang chỉ ý ở bên trong.

P phía trước cuốn ngược Khí Lưu, giờ phút này chính lần theo vô khổng bất nhập trong rừng khe hở, bỗng nhiên mà qua, còn có chút bị nồng đậm cây che chắn, đánh lầy Toàn Nhi bốn phía nhồn nháo lầy.

Những cái kia phiêu tán các nơi Lạc Diệp, bị cái này một cỗ cuồng nhiễu không đồng nhất Khí Lưu, thổi vòng quanh ly khai mặt đất, hóa Thành Đạo nói mất trần có thể thấy vòng xoáy, hướng về bốn phương tám hướng tán ra, phi tốc trốn xa.

Một màn này rơi vào trắng kỳ vô thần trong hai mắt, đột nhiên, có hai đạo tinh ánh sáng bỗng nhiên sáng lên, ánh mắt đột nhiên ngưng tụ ở giữa, khôi phục tiêu điểm.

Àm àm ở giữa, hình như có một Đạo Linh ánh sáng Jaures đình phích lịch, ở tại trong đầu nổ vang, khiến cho trắng kỳ bỗng nhiên như Thở Hô Quán Đỉnh, rộng mở trong sáng, "Thì ra là thế. . . Nguyên lai còn có thể cái này vậy. . . Sai. . . Toàn sai! Vì sao ta lại không thể sớm nghĩ tới chỗ này? Đơn giản. . ."

Nói nói, trắng kỳ đúng là dao động đầu nổ nụ cười khổ, phảng phất mang theo vài phần tự giễu.

Nói đến quả thật có chút buồn cười, chỉ vì trải qua thời gian dài, suy nghĩ đã tạo thành một loại nào đó xu hướng tâm lý bình thường, tiềm thức bên trong trắng kỳ thủy chung chưa đem Linh Hồn Chi Lực xem như vật thật đối đãi.

Cho dù là vừa mới hiểu rõ, Linh Hồn Chi Lực chính là một loại chân thực tồn tại lực lượng điểm này, cũng vô ý thức bị hấn xem nhẹ, coi là trong ấn tượng phản chiếu hiện thực một loại nào đó, phiêu miêu mà không thể nắm lấy vật hư ảo.

Bởi vậy, trắng kỳ thủy chung kiên trì lấy tâm niệm thôi động, muốn ném thử thao Khổng Linh hồn chi lực uốn lượn, lại không nghĩ tới, có thể thông qua mượn nhờ Ngoại Lực đến thực hiện điểm này, cũng coi là một cái không lớn không nhỏ Ô Long đi!

"Gió thổi Lạc Diệp, Lạc Diệp vốn là vật thật, cũng là đứng im, động. . . Là gió. . . Nhưng, gió mặc dù vô hình, lại có nó chất, liền có một cỗ 'Lực' ẩn chứa. . ."

"Chỉ vì Hữu Phong Xuy Quá, kéo theo Lạc Diệp, mới có cái này nói nói gió xoáy hình thành, bởi vì là bị kéo theo, vì vậy, có thể nói vì. . . Bị động!"

Trắng kỳ trong miệng làm bầm, trong mắt quang mang càng ngày càng sáng, "Ta thủy chung không để ý đến một điểm, chính là Linh Hồn Chi Lực cũng không phải là hư huyền, chính là thực chất tồn tại, cũng thuộc Vô Hình Hữu Chất chi vật, gió thổi Lạc Diệp, chính là vô hình kéo theo Hữu Hình, trái lại, Hữu Hình tất có thể kéo theo vô hình. . ."

Nói nói, nó âm thanh càng lúc càng lớn, gần như từ nói từ nói, nếu có người bên ngoài ở bên, khó đảm bảo sẽ không coi là trắng kỳ si run lên.

"Như ta lấy Hữu Hình Chi Vật làm dẫn, ném thử đem cái này tia Linh Hồn Chi Lực dung nhập, bị nó kéo theo phía dưới, thì nhất định có thể công thành! Phương pháp này. . . Có thể thực hiện!"

Giống như một tầng giấy cửa sổ, nếu không xuyên phá, tựa như nặng loan khoảng cách, thấy được sờ không được, nếu có thể xuyên phá, thì hết thảy thông suốt, suy nghĩ thông suốt.

Giờ phút này, theo trắng kỳ trong khi làm bầm lâu bầu tự thuật, tầng này giấy cửa sổ đã là bị triệt để xuyên phá, hóa thành ngổ ra, như khắc họa tại trong đầu bình thường, thâm thúy không thể quên.

Nói cho cùng, nếu không có cái này Huyền Trộn bên trong huyền cảnh như thế chân thực, chi tiết tinh tế tỉ mỉ đến cơ hồ cùng ngoại giới dường không hai gây nên trình độ, cũng sẽ không mang cho trắng kỳ cái này vậy linh quang nhất thiết cơ hội.

Triệt để hiểu rõ trong đó Quan Khiếu, trắng kỳ góc miệng nhếch lên, lộ ra một tia phát từ đáy lòng ý cười, chợt cảm thấy cả người nhẹ nhõm không ít.

Nếu nói Hữu Hình tuyến, hầu như không cần suy nghĩ sâu xa, cái thứ nhất hiện lên ở trắng kỳ trong đầu, chính là nó tự thân vùng đan điền Khí Hải vòng xoáy.

Tâm niệm nhất chuyển, cái kia nói ngưng thực vô cùng linh hồn tơ mỏng, bỗng nhiên co rút lại, trực tiếp chìm vào trắng kỳ Khí Hải bên trong, sau đó trắng kỳ chậm rãi nhắm mắt, hai tay tung bay bên trong, bắt đầu biến hóa lên án quyết.

Àm âm~

Nguyên bản chậm chậm chuyển động Khí Hải vòng xoáy, bị trắng kỳ tận lực thôi động dưới, linh lực cuộn cuộn như thủy triều, thôi động vòng xoáy, lập tức tăng nhanh vận chuyển.

Theo vòng xoáy chuyển động tăng lên, một cỗ nhàn nhạt sức hút từ trắng kỳ quanh thân tiết ra, hướng về xung quanh bốn phía tản ra. Xung quanh bốn phía trong không gian rời rạc Linh Khí, lập tức bị cỗ này sức hút dẫn dắt, hướng về trắng kỳ áp sát tới, sau đó thuận nó quanh thân các nơi, dung nhập thể nội, cuối cùng bị vòng xoáy thôn phệ, luyện hóa thành tu vi chi lực.

Tuy là như thế, cái kia Đạo Linh hồn chi lực hóa thành tơ mỏng, nhưng như cũ Cổ Nhược Kim Thang, bất động mây may.

"Chưa đủ! Còn cần lại nhanh chút!"

Trong lòng quát khẽ lấy, trắng kỳ trên tay động tác càng nhanh, dựa theo cơ sở công pháp "Uẩn Linh quyết" bên trong Yêu Quyết, tận hết sức lực thúc giục Đan Điền vòng xoáy, lấy càng nhanh tốc độ bắt đầu vận chuyển.

Một vòng. . . Một vòng. . .

Nguyên bản hoàn thành một tuần vận chuyển, cần một đến hai tức thời gian, theo vòng xoáy xoay tròn càng ngày càng gần, thẳng đến gần gũi một hơi bên trong, liền đủ để hoàn thành số tuần vận chuyển, còn tại tiếp tục không ngừng tăng nhanh.

Sau một nén nhang, làm trắng kỳ Đan Điền bên trong linh lực Khí Toàn, cơ hồ hóa thành một đoàn cái bóng mơ hồ thời điểm, nguyên bản vững vàng rơi vào vòng xoáy Trung Tâm cái kia cỗ Linh Hồn Chi Lực tơ mỏng, không có bất kỳ cái gì dấu hiệu địa. . . Động!

Cái này nhất động chỉ ở một Thuần Phát sinh, nếu không có trắng kỳ thủy chung mật thiết Địa Quan chú lấy bất luận cái gì biến hóa, cũng rất khó bắt được.

Phát hiện này, khiến cho trắng kỳ lập tức trong lòng vui vẻ, thế là càng thêm ra sức thôi động lên tu vi.

Rốt cục, theo Khí Hải vòng xoáy lần nữa gia tốc mấy phần, thậm chí xuất hiện traten traten bóng chông, mơ hồ thấy không rõ quỹ tích thời điểm, cái kia nói

như tờ mỏng như vậy Linh Hồn Chi Lực, trong đó tới gần Khí Hải vòng xoáy rìa ngoài một mặt, chậm rãi, cong mấy phần.

Tựa như cuối cùng không chịu nổi Khí Hải vòng xoáy vận vẹo chi lực, nơi này lúc bắt đầu phát sinh biến hình.

Cái này một tia uốn lượn độ cong, bị vòng xoáy tràn ra vận vẹo chi lực, không ngừng phóng đại lấy, khiến cho càng ngày càng rất, cho đến cả Đạo Linh hồn chi lực tờ mỏng, uốn lượn thành hình cung, vòn quanh tại Khí Hải rìa ngoài, theo vòng xoáy chuyển động, cũng xoay tròn.

Không chỉ như thế, tại cổ này cường thịnh dần dần chi lực kéo theo dưới, cái này Đạo Linh hồn chi lực tờ mỏng, thậm chí bị kéo kéo dài biến lớn, cho đến thủ vị tương liên, đem trắng kỳ toàn bộ Khí Hải bao dung ở bên trong, như tạo thành khác một đạo vòng xoáy trạng sự vật.

Nếu không có Linh Hồn Chi Lực vốn là vô hình, liền có thể quan sát được, lúc này trắng kỳ, Đan Điền bên trong bày biện ra một màn Kỳ Cảnh, hai nói vòng xoáy trong ngoài đan xen, riêng phần mình vận chuyển, độc lập ra, đều không quấy rầy nhau.

Cùng này cùng lúc, một loại cực kỳ đặc thù sức hút, từ vòng ngoài cái kia nói vòng xoáy bên trong tràn ra, cùng Khí Hải vòng xoáy khác biệt, hấp thu cũng không phải là Linh Khí, mà là khí tức.

Ần ầm, chung quanh không trung, phảng phất đột nhiên trống ra một khối, khiến cho trắng kỳ chỗ vị trí, tạo thành một chủng loại giống như chân không tồn tại.

Nơi này phạm vi bên trong, vô luận loại nào tu vi tu sĩ, đều vô pháp cảm nhận được một tờ một hào nguồn gốc từ trắng kỳ khí tức.

Trên tay động tác dừng lại, trắng kỳ đình chỉ bấm niệm pháp quyết, Khí Hải vòng xoáy tốc độ dần dần chậm dần, cho đến khôi phục lại trước kia cái kia vậy, thuận theo Tự Nhiên vận chuyển, mà Linh Hồn Chi Lực hóa thành vòng xoáy vẫn như cũ xoay tròn.

Một một bên ở trong lòng mặc niệm lấy "Minh nuốt quyết" khẩu quyết, quen thuộc lấy Linh Hồn Chi Lực vòng xoáy thôi động, một một bên chạy không tâm thần hạn chế, khiến cho Linh Hồn Chi Lực chậm rãi tràn ra, hướng về cái kia nói vòng xoáy dần dần dung nhập.

Chớp mắt thời gian, phảng phất tạo thành một loại nào đó quán tính vậy, mỗi khi có Linh Hồn Chi Lực chìm vào Đan Điền, liền sẽ bị cái kia nói vòng xoáy tự chủ thôn nạp, quán theo cùng nhau vận chuyển, còn tại không ngừng bị Tinh Túy, ngưng luyện bên trong bị đồng hóa.

Theo Linh Hồn Chi Lực không ngừng dung nhập, vòng xoáy hình thể từ từ tăng lớn, sức hút tràn ra phạm vi cũng lớn hơn, mới đầu vền vền khó khăn lắm bao phủ trắng kỳ quanh thân, đến sau cùng lan tràn hướng ra phía ngoài, bao trùm xung quanh bốn phía gần Nhất Trụ Không Gian.

Quá trình này thuận lý thành chương, không cần trắng kỳ tận lực đi như thế nào thao túng, thế là yên lặng cảm thụ được trong đó biến hóa, chậm đợi lấy Linh Hồn Chi Lực triệt để chuyển hóa hoàn thành.

Làm tắt cả Linh Hồn Chi Lực, tắt cả đều hóa thành như đệ nhất nói bị trắng kỳ ngưng luyện ra, cái kia cổ lẫn lộn thực vô cùng linh hồn tờ mỏng thời điểm, cái này "Minh nuốt quyết" tu luyện, liền coi như là triệt để công thành.

Thời gian chậm rãi vượt qua, đã đến đêm khuya, sớm qua rạng sáng nhiều lúc, trắng kỳ nhưng trong lòng thì trong suốt, không có bất kỳ cái gì nôn nóng cảm giác, mặc cho Linh Hồn Chi Lực tự nhiên chuyển hóa.

Cái này nhất chuyển hóa chính là gần ba cái canh giờ. . .

Làm ngoại giới sắc trời sáng rõ, minh mị nhật quang xuyên thấu qua rừng rậm, rơi xuống pha tạp hình bóng, rơi vào ngai xếp bằng, lẳng lẳng nhắm mắt trắng kỳ trên thân lúc, trong lúc đó, như đột phá cái nào đó tiết điểm, một cổ khó tả cường thịnh sức hút, bỗng nhiên từ trắng kỳ quanh thân tràn ra.

Cổ này sức hút chớp mắt tản ra đến cực điểm hạn, đem tính cả trắng kỳ ở bên trong, phương viên ba trượng phạm vi tất cả đều bao quát ở bên trong.

Mơ hồ trong đó, chung quanh không trung, nơi này lúc đúng là xuất hiện trập trập trọng điệp hình bóng.

Hoảng hốt như, tại cái này bóng chòng phía dưới, tựa như lộ ra một mảnh khác rừng rậm.

Cái này một tia biến hóa ra hiện nháy mắt, trắng kỳ quyền mở ra hai mắt, hai nói tinh mang ở trong đó chột lóe lên.

Mãnh liệt vô bên cạnh thân mặt đất, bỗng nhiên đứng dậy bên trong, thế Nội Tu làm chặn trắng kỳ thôi động, dưới chân nhất động, tính cả toàn bộ vòng xoáy, đồng loạt xông ra.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 122: Trận Cơ

Theo trắng kỳ xông ra, xung quanh bốn phía ba trượng phạm vi, bị vờn quanh ở tại quanh thân cái kia cổ linh hồn vòng xoáy, tràn ra bằng bạc sức hút khuấy động.

Phảng phất xé rách Không Gian vậy, hết thấy cảnh tượng trở nên bắt đầu vận vẹo, tại cái này vận vẹo phía dưới, hiện ra lại là một cái khác bức hoàn toàn khác biệt hình ảnh.

Giờ khắc này trắng kỳ, tựa như đập ở hư cùng thực ở giữa, lại thêm một thân Tử Bào nhẹ nhàng, đậm đặc biểu lộ, như Tinh Thần vậy sáng ngời mà thâm thúy hai con người, không tên nổi bật ra một cổ phiêu nhiên đục tiền khí chất.

Huyền Trận bên trong, vô pháp phân biệt phương hướng, nhưng trắng kỳ nhưng không có tầng này lo lắng, mượn mơ hồ có thể thấy được chân thực ngoại giới, tứ vô kỵ đạn xuyên qua trùng điệp rừng rậm, tìm đúng một cái phương hướng, bay về phía trước cướp lấy.

Theo trắng kỳ không ngừng tiến lên, mỗi khi trải qua một chỗ, chung quanh cảnh tượng đều là bắt đầu vận vẹo, vừa lúc muốn bằng mượn cái này mò kim đáy biển như vậy thủ đoạn, tìm kiếm Trận Cơ chỗ.

Với hẳn trong suy nghĩ, bao trùm phạm vi như thế to lớn Huyền Trận, nhất định có Trận Cơ ở bên trong, nếu không chỉ bằng vào tu vi thi triển, ít nhất cũng phải có Trúc Cơ sơ kỳ trở lên thực lực.

Nếu thật sự là như thế, cần gì phải phí này trắc trở, trực tiếp xuất thủ đem hẳn ba người cầm bên dưới là được!

Bởi vậy, trắng kỳ dám đoán chắc, thi Pháp chi người tu vi quyết định chưa Tầng Đạt đến Trúc Cơ, nhiều lắm là cũng liền luyện khí Đệ Thập Tầng đình phong, đã là vô cùng ghê gớm.

Này lúc, nguyên bản tại trong Khí Hải hiện ra cái kia Đạo Linh hồn vòng xoáy, bây giờ đã phóng đại đến cực hạn, bao trùm lấy trắng kỳ vì Trung Tâm, xung quanh bốn phía ba trượng phạm vi.

Không phải là không thể lại tản ra, mà là tản ra sau cường độ không đủ, vô pháp đưa đến vận vẹo huyền cảnh hiệu quả.

Ba trượng phạm vi, như lấy thường nhân nhãn quang đến xem, đã tính không nhỏ, núi này cũng không phải là quá lớn, cao tuy nhiên ba trăm trượng, hai trăm trượng độ rộng mà thôi.

Trắng kỳ hạ quyết tâm, dù là tiêu hao thêm chút thời gian, nhất định phải tìm được Trận Cơ chỗ, đem bài trừ, để giải khốn cảnh.

Như thế phương pháp, mặc dù một vô dụng, nhưng bắt buộc phải làm, trong ba người sợ là cũng chỉ có trắng kỳ có thể làm được, nếu không một khi mang xuống, còn không biết sẽ sinh ra loại nào biến cố.

Một đường đi về phía trước, quỳên, trắng kỳ dừng lại, dừng thân hình, mắt Quang Thiêm Thước bên trong, nhìn về phía một bên thụ dưới.

Ở nơi đó, trong ảo cảnh cũng không có vật gì khác, nhưng, xuyên thấu qua tầng kia xoay Khúc Quang ảnh, lại có thể nhìn thấy, một đạo yếu diệu hình bóng chính khoanh chân ngồi ở kia chỗ.

Đóng chặt lại hai mắt, lông mi run rẩy, khuôn mặt đau khổ bên trong, lộ ra nồng đậm tuyệt vọng cùng rất thù hận, nơi khóe mắt còn có một đạo nửa làm nước mắt.

"Chu sư tỷ. . ." Trắng kỳ thì thào, trầm mặc một lát, đúng là trực tiếp vượt qua, hướng về rừng rậm chỗ càng sâu mà đi.

Huyền Trận bên trong, mọi người thấy khác biệt, vô pháp cưỡng ép can thiệp, cho dù là hai người vền vẹn cách mấy bước xa, Chu Oánh cũng là nhìn không thấy trắng kỳ.

Lúc này Chu Oánh, đang chìm ngâm ở năng tự thân Huyền Tượng bên trong, không thể tự thoát ra được.

Như trắng kỳ hiện tại xuất thủ, cưỡng ép đem tỉnh lại, không nói trước sẽ hay không đối năng tạo thành cái gì tâm thần nội bị thương, còn không biết năng Huyền Tượng bên trong, sẽ đem trắng kỳ huyền hóa Thành Hà loại Hung Vật đâu!

Trắng kỳ chính là bởi vì biết rõ điểm này, mới không có trực tiếp xuất thủ, trước mắt hàng đầu dự định, vẫn là muốn đem Trận Cơ tìm được, bài trừ về sau, hết thấy Huyền Tượng tự nhiên chôn vùi.

Cứ như vậy một đường đi về phía trước, ước chừng chén trà nhỏ Công Phu. . .

Chung quanh Quang Tuyến đột nhiên âm đậm, Cổ Mộc càng cao hơn lớn, đầy cành Diệp Mậu, cơ hồ che khuất bầu trời, thấu không tiến một tia ánh sáng, trong rừng thâm thúy tĩnh mịch, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Trong đó tối như mực một mảnh, giống như một trương thị người miệng lớn, lớn Trương Trứ, chờ đợi trắng kỳ tiến vào, tốt đem hẳn một thanh nuốt

dưới.

Trắng kỳ trong lòng tối xách, tốc độ cũng không khỏi chậm lại mấy phần.

Oanh ~

Ngay tại cái này lúc, nổ vang bên trong, phía trước cách đó không xa, một gốc có thể dung mấy người vây quanh thô Đại Cổ Mộc, ầm vang sụp đổ, ép cong chung quanh bụi cây cỏ dại, tóe lên đại lượng bùn đất bay tán loạn.

Tại nó hậu phương, hai nói u mang lóe lên, một đầu giống như con nhím, toàn thân mọc đầy lợi đâm, nhưng lại to như Trâu Yêu Thú từ đó bước ra, một cái móng vuốt vừa lúc đặt tại thể thì sập Cổ Mộc phía trên.

Con thú này xuất hiện lúc, liền gặp chạm mặt tới trắng kỳ, trong mắt u mang lại lóe lên, có Hồng Tì sinh ra, lập tức nổi giận, ngửa Thiên chính là phát ra một tiếng chấn Thiên Nộ rống, phát ra một cỗ luyện khí Đệ Bát Tầng hung hiểm.

Mà trắng kỳ lại giống như chưa tỉnh, vẫn như cũ hướng về phía trước lao đi, như cẩn thận đi xem, nó khoe miệng có chút nhấc lên một tia đường cong, đáy mắt còn có mấy phần trào sắc.

"Rống —— "

Gặp trắng kỳ không có chút nào dừng lại dấu hiệu, cái kia Yêu Thú lần nữa phát ra rít lên một tiếng, móng vuốt đập mạnh, Cổ Mộc lập tức đứt đoạn, lực lượng to đến kinh người, toàn thân lợi đâm giầy lát lúc dựng thẳng lên, lấp lóe đầy đặc hàn mang, ầm ầm âm thanh bên trong, hướng về trắng kỳ trực tiếp đụng đi qua.

Chớp mắt thời gian, cả hai đã mười phần tiếp cận, trắng kỳ cơ hồ đều có thể cảm nhận được chạm mặt tới gió mạnh, còn có cái kia bồn máu miệng lớn bên trong mùi hôi thối, nhưng như cũ mặt không đổi sắc, càng là không có bất kỳ cái gì tránh đi ý tứ.

Tiếp theo một cái chớp mắt, cái kia Yêu Thú liền đã tiến vào trắng kỳ quanh thân ba trượng phạm vi bên trong, một màn kỳ dị xuất hiện, Yêu Thú to lớn Yêu Thân đúng là vụn vụn lên, chỉ là cái kia đại trương miệng lớn, cùng huyết hồng hai mắt, vẫn như cũ dọa người.

Trong tích tắc, cái này Yêu Thú liền trực tiếp nhào tới trắng kỳ trên thân, lại như không tồn tại vậy, trực tiếp xuyên thấu mà đi.

Trắng kỳ chỉ cảm thấy hình như có một trận gió nhẹ thổi qua, cái kia Yêu Thú liền đã đi tới phía sau hẳn, còn chưa chờ nó rơi xuống đất, lại bỗng dưng lóe lên, biến mất vô tung.

"Quả nhiên là huyền cảnh. . ." Một màn này cũng không vượt quá trắng kỳ đoán trước, chỉ là đáy mắt trào sắc càng nhiều, "Chỉ là Trúc Cơ Trận Pháp, nhìn như chân thực, kì thực chỉ là đối với ngũ quan cảm giác cùng Linh Thức ảnh hưởng càng nhiều, để cho người ta tin là thật thôi, cũng không thể tạo thành chân chính thương tổn, lại như thế nào có thể làm Bạch hổ e ngại?"

Nếu không có trắng kỳ đối với Trận Pháp Chi Đạo hiểu khá rõ, đối lại người bên ngoài, tao ngộ một màn này, tất bình tĩnh tâm thần chấn động, xuất hiện vết rách, liền có thời cơ lợi dụng, bị huyền cảnh ăn mòn, không thể tự thoát ra được, tựa như trước đó Chu Oánh cái kia vậy.

Chỉ cần trong lòng không sợ, cần thủ bản tâm, huyền cảnh liền đúng vậy huyền cảnh, lại chân thực cũng không ảnh hưởng tới Kỳ Nhân.

Trong truyền thuyết, Huyền Trận một khi có thể đạt tới "Chân Huyền" tầng thứ, thân hãm trong đó chịu bất luận cái gì thương thế, chính là thật sự thụ thương, thể hiện tại trong linh hồn, như thương thế quá nặng, vẫn lạc cũng có chút ít khả năng!

Rất hiển nhiên, trận này còn làm không được.

Tiếp xuống thời gian bên trong, liền tiếp xuất hiện số đầu Yêu Thú chặn đường, thậm chí còn có một đầu Trúc Cơ sơ kỳ Yêu Thú ở bên trong, khí tức ngập trời, làm người sợ hãi, chung quanh không khí đều muốn vụn vụn.

Tuy nhiên cái này vụn vụn cũng thuộc Huyền Trận một bộ phận, chính là huyền hóa mà sinh.

Trắng kỳ tâm Trung Bình tĩnh, không có bất kỳ cái gì ba động, một đường mạnh mẽ đâm tới, một đầu đầu Yêu Thú ở tại trước mặt đều muốn tiêu tán.

Cho đến bỗng nhiên, như Bát Vân Kiến Nhật, rùng rậm đã tới tận đầu, phía trước lộ ra một đạo Đoạn Nhai, nó bên dưới khói vân lượn lờ, sâu không thấy đáy.

Thân hình lóe lên, trắng thiếu nhất quán hiện tại Đoạn Nhai bên cạnh, nhìn qua trước mặt lẫn lộn mây khói, trầm mặc một lát sau, không có chút gì do dự, nhảy lên phía dưới, lăng không vạch ra một đạo đường cong, hướng về sườn núi bên dưới nhanh chóng rơi xuống.

Tại một bên bị phong thanh rót đầy, yên khí lưu động, từ trước mắt bỗng nhiên lướt qua, che đầy trắng kỳ ánh mắt, giống như đặt mình vào tại một mảnh Vân Hải ở trong.

Tâm niệm nhất chuyển, vòn quanh quanh thân Linh Hồn Chi Lực vòng xoáy lập tức chống ra, tràn ra bàng bạc sức hút, kỳ lạ chính là, cái này Vân Khí đúng là chân thực, cũng không phải là Huyền Tượng mà đi.

Tuy là như thế, sức hút lại như cũ tác dụng, cuốn lên Phong Vân tùy hành, tại trắng kỳ hạ xuống quá trình bên trong, trong chốc lát liền tạo thành một đạo ba trường to lớn vòng xoáy, còn tại nhanh chóng lan tràn, hướng về phương xa truyền lại, cho đến toàn bộ Vân Hải tất cả đều bị dẫn dắt, cuộn cuộn chuyển động, giống như một đạo cự đại cối xay.

Một màn này có chút rung động, như từ sườn núi một bên nhìn xuống dưới, liền có thể nhìn thấy, vô biên Vân Khí hóa thành một đạo mấy chục trường lớn nhỏ vòng xoáy, trung gian có một đạo bóng người ở bên trong, Chính Phi nhanh hạ xuống lấy.

Quá trình này kéo dài mấy chục giây, vẫn còn không thấy ngọn nguồn, có thể xưng thâm bất khả trắc.

Đợi cho đám mây chuyển động càng lúc càng nhanh, cơ hồ tạo thành một loại quán tính, ngắn thời gian bên trong sẽ không ngừng dưới, trắng kỳ mất sáng lên, đột nhiên triệt hồi quanh thân cái kia cổ Linh Hồn Chi Lực vòng xoáy, cùng này cùng lúc, Linh Thức gào thét bên trong tán ra, nhanh chóng hướng lấy trong đám mây dung nhập.

Năm trường . .

Mười trường . .

Ba mươi trường . .

Quyên, tại trắng kỳ Linh Thức cảm ứng bên trong, cách hẳn hơn hai mươi trường có hơn, có một đoàn nhìn như bình thường đám mây, tại cái này to lớn vòng xoáy dẫn dắt dưới, nhưng thủy chung không động mảy may.

Trắng kỳ ánh mắt lộ ra một tia ánh sáng kì dị, tay trái trực tiếp ấn về phía Túi Trừ Vật, ông một tiếng ngâm khê, kiếm quang lóe lên, cực nhanh mà đi, bay ra cùng lúc, nó Thượng Tam Đạo Phong Cẩm hộ tổng mở ra, tốc độ lập tức tăng vọt, trong nháy mắt hóa thành một đạo Kim Tuyền.

Không đến ba mươi trường khoảng cách, tại phi kiếm hồi hải phía dưới, cơ hồ chớp mắt liền đến, thẳng tắp chém về phía đoàn kia Vân Khí.

Phanh ——

Một tiếng kim thiết giao qua thanh âm, Phi Kiếm cuốn ngược mà quay về bị trắng kỳ thu hồi, đoàn kia Vân Khí thì kịch liệt sóng gió nổi lên, chớp mắt nhanh chóng ngưng tụ, trong chớp nhoáng, một đạo Hắc Mang hiện lên, chính là hóa thành một thanh hắc sắc Trần Kỳ, bạt không mà lên.

Sau khi xuất hiện đứng ở chỗ cũ, nhất động bất động, mơ hồ trong đó có thể nhìn thấy, trên đó lít nha lít nhít Phù Văn lấp lóe không ngừng.

"Đúng vậy nó! "

Thân ở giữa không trung, không thể nào mượn lực, tu vi chưa tới Trúc Cơ người, vô pháp phi hành, lúc này trắng kỳ tựa như lâm vào quẩn cảnh, coi như biết rõ Trần Cơ cách mình không xa, lại vô pháp tiếp cận.

"Thật sự là như thế sao?"

Trắng kỳ mỉm cười, lấy hẳn tâm trí, sớm đã đoán ra, cái này hạ xuống rõ ràng chỉ là giả tượng, Vân Khí thì là thật, nơi đây chính là hư thực kết hợp, tầng thứ bên trên càng sâu mấy phần.

Cái kia không phải vậy vì sao chính mình rõ ràng ở phía dưới rơi, cự ly này Trần Kỳ thủy chung chỉ có hơn hai mươi trường, không thấy tăng lớn?

Huống chi, này Yamamoto không cao lắm, chỗ nào cần rơi xuống lâu như thế?

"Nếu như thế, ta liền càng muốn tiếp cận cho ngươi xem!"

Lời này đã là trắng kỳ tự nhủ, cũng là đối với cái kia bày trận người nói, nói xong câu này về sau, liền chậm rãi nhắm lại hai mắt.

Lần nữa mở ra lúc, hai Đạo Thần ánh sáng trong đó cứu vãn, điệp điệp sinh huy, sau đó hướng về phía trước bước ra. . . Bước đầu tiên.

Một bước hạ xuống, cái kia cổ thân ở rơi xuống bên trong không thể nào gắng sức cảm giác lập tức biến mất, giống như đạp ở Thực Địa phía trên.

"Ngươi muốn huyền ta thật, ta lợi dụng tâm ta kiên, bước ra một con đường đến, liền nhìn là ngươi huyền ta, vẫn là ta phá ngươi huyền!"

Trong miệng lầm bầm, trắng kỳ góc miệng mang theo một tia cười lạnh, ánh mắt kiên định vô cùng, một cổ tự nhiên mà vậy kiên nghị chi sắc hiển hiện khuôn mặt, từng bước một tiến về phía trước phóng ra, đứng là sinh sinh tại phiêu miểu Vân Khí bên trong ghé qua, hướng về kia Trần Kỳ tiếp theo.

Tuy nhiên hai mươi trường khoảng cách, trắng kỳ đi ước chừng nửa cái canh giờ, trán đầu đã là rịn ra lít nha lít nhít mồ hôi, còn chưa triệt để đến.

Nơi đây nhất là tiếp cận Trần Cơ chỗ, ảo cảnh uy lực cũng thịnh nhất, cần cực kỳ kiên định nội tâm, mới có thể chân chính tới gần, nếu không chỉ là phí công.

Trung gian một lần cất bước, trắng kỳ vô ý buông lỏng một tia tâm thần, lập tức phát hiện cái kia Trần Kỳ giống như bỗng dưng chệch đi, lại về tới hai bên ngoài hơn mười trường.

Cũng may trắng kỳ cùng lúc thu nạp tâm thần, lần nữa cất bước lúc, nguyên bản biến mất cái kia đoạn khoảng cách, lại về tới chân hắc dưới.

Làm nửa cái canh giờ chân chính đi qua lúc, trắng kỳ cuối cùng triệt để đi vào cái kia Trần Kỳ một bên, cũng là thấy rõ những cái kia Trần Văn.

U quang lấp lóe, nói Đạo Trần văn lít nha lít nhít, lẫn nhau xen kẽ ở bên trong, cấu xây xong vô số Trần Pháp, trong đó một đạo sáng nhất.

Trắng kỳ chỉ là nhìn thoáng qua cái kia nói sáng nhất Trần Văn, liền cảm giác tâm thần hoảng hốt, trong mắt một nháy mắt lộ ra một tia mê mang, nguyên bản thít chặt tâm thần, cũng nổi lên một tia ba động, trở nên bất ổn.

Tâm thần ba động nháy mắt, trắng kỳ trong lòng máy động, lập tức tỉnh táo, đột nhiên nghiêng đi ánh mắt, không còn đi xem, nói thảm một tiếng may mắn, kém chút liền phải thất bại trong gang tấc.

Thế là trong lòng khẽ quát một tiếng, đưa tay trực tiếp vỗ một cái về phía cái kia Trần Kỳ chuỗi.

Một trào này ẩn chứa hắc toàn bộ tu vi, cùng tuyệt phần lớn sinh ngấn chỉ lực, có thể nói là tình thế bất buộc, nhưng mà lại là vô hạn.

Chỉ gặp cái kia Trần Kỳ vút qua, gào thét mà lên, bỗng dưng phóng đại mấy lần, biến thành một cây Đại Phiến, cò bỏ bay cuộn, hướng về trắng kỳ bao lòng mà xuống, trên đó còn sót lại toàn bộ Trần Văn đều là biến mất, ngoại trừ cái kia nói Huyền Trần Trần Văn, cũng phóng đại đến mấy trọng, tràn ngập trắng kỳ toàn bộ ánh mắt.

Trắng kỳ nào hải một choáng, nổi lên trần trần Mê Huyền cảm giác, không khỏi sắc mặt đột biến, mãnh liệt đang nhắm mắt trên tay động tác biến đổi, đôi mắt vì cũng như kiếm chỉ, hướng về kia Trần Văn một chỉ điểm tới.

Phảng phất nổi lên một đạo gọn sóng tại cái kia cò trên vải, cái kia cổ trước đó từng xuất hiện dị dạng cảm giác lần nữa hiển hiện, càng có một cổ sức hút, tại trắng kỳ chỉ điểm một chút bên dưới cùng lúc, tính cả cả người ở bên trong, lôi kéo phía dưới, trực tiếp xuyên thấu cái kia Đạo Trần văn, biến mất bóng dáng.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Huyết Thương Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.